

2052
5/5

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد وآله الطاهرين ولَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى أَعْدَائِهِ
اجمعين وبعد برضا جان بصيرت واضح و روشن است که قواعد دانات مقدسه اسلام
بر روی اساس صدق و ائتمان و ايمان و اجتناب از کذب و قول زور و پنهان بوده قرآن مجيد
زبانه از هفتاد موضع مدح صادق و دین زد مکار و بین فرموده و هزاران شناسائے مرد و زاده و اجناد و اهل
بيت عصمت بر صدق حدیث و اداء امانت متوط و مربوط فرموده اند پس اساس دانات مقدسه
اسلام و خصوص مذاهب جعفری بر صدق قدائے در کفشار و کردار است همچو فتوحی کذب و فاج
با و از اسلام بنوده مخصوص و حمل و دایات و نقل احادیث و این نشان و دهن برین معیار همانا
صدق و طبع و سماع از ثقة مقرر شده بعد از تمیز این مقدمه معلوم است که چه اندازه باید تسلیم
و مؤمنین مد و ذاتی نمایند و کینه که بر طبق این اصل تمام تالیف شده و آنچه مقداد یا بد اخرا و
نمایند از طبع و فکر کسی که برخلاف این دستور طبق کرده باشد بخان بی مآخذ و جعلیات می
چرا طبع بزرگ بر تو عالم دانات دارد و در وجه صدقه سخن برادران ملت اسلامیت نیز در حدیث
او بر همان پایه و دشمنان بر اسلام خرام می نماید و این مقدمه و چهره پیش از این در این موضوع عجا
ظلم فرمائی نیست در دهان اگر کسی است بحرف پس است از جمله کما بها تنکد و اینصرا تالیف شد
و کمال رعایت از اصول مذکور و عمده و با هایت اعتبار و ائتمان سخا است کانه و مجموعه این
ذاتی که جمع البحرین و عبه و او را در موقوفه و عبادات و زیارات مشاهده مشرفه است کتاب
مفاتیح الجنان است که از امام حضرت مطاب عماد العلماء ذین الاثقیاء العالم العالم
الجلیل و المحدث الکامل البیتل البحر الحقیق و النقاد البصیر جامل لواء الحدیث و کوکب سماء
ثقة الاسلام و المسلمین مولانا الحاج شیخ عثمان الفتی متعنا الله ببقائه تالیف شد
مفاتیح الجنان کلید فتح الابواب جنان و جنة الواهنة خدای پیران است مضیاع منجدین
و مضیاع عابدین است بلدا لامین مسافرین اغیاب مقدسه و هدیه الترابین مجاوران و انصاف
نمبر که است و او المعاد می است کامل و سبب الدعوائے است برای علاج سائل و مسوول العالی است

که بر سر شجره و عنوان شجره حضور حضرت خاتم النبیین و ائمه دین صلوات الله علیهم اجمعین
 تقدیم می شود **بسم الله الرحمن الرحیم** سبیل الهدی و مسالک الارشاد علفت
 ملائکة السماء بذیابها لفضاء کل تمه و مراد نخت بها نخت القضاة کلها حاشا
 غیر صحیفه الشجاد و درهاش این کتاب مستطاب نخت شریفه باقیات الصالحات است که
 اسمی است با شمع و لفظی است با معنی و الیها فیات الصالحات جر عند ربک ثوابا
 فی الله و در مؤلفه البارع که در این تالیف شریف متن و هاشم سابر با لفات خود کوی
 از همگان ربوده و ابواب جان بر اهل ایمان کتوده فیها ما تشبهیه الا تقصیر فلذا لا حق
 و باقیات الصالحات بزرای خود باقی گذاشته شرار است که فاطمه مؤمنین قدردان این
 کتاب بوده و امپارات این نخت شریف را بداند و چنانچه مؤلف معظم له بواسطه ابتداء
 منظور نظریه دین صلوات الله علیهم اجمعین مبدی باشند کسانیکه در طبع و تشرین نسخا افدا
 نمودند و بدل مال کردند براسا کلامه حق منطوق و نظرند و باید قدردان این نعمت
 باشند و خط این رتبه عالی نمایند که این مصنف جلیل منصب مکرر نباشد و اینجست
 خیابان مستطابان عهد التجار ملاله و دومان بنوی فتاح الحاج آقا حاج مهد احمد
 و حاج مهد محمود اخوان کما یحی و لدان مرحوم جنت مکان آقا مهد محمد علی باجو کتاب
 فروش تبریزی و چنانچه مستطاب عهد التجار آقا محمد حسن علمی در صورتیکه و در
 این نخت شریفه طبع کرده بود مالک افدام طبع ان نمودند و چاپها هم از و طبع و
 کتاب نمودند خداوند اجر جلیل بمشارا ائمه مرحمت فرماید و چنانچه مستطاب عهد العلماء
 و المتحدین آقا حاج شیخ هادی ائی بر جتد با نظریات مؤلف محرم افدا مرد مغایله و
 نصیح مزالبدانی الی آنها فرمودند امید است و درین مجرم و دوستان جانب حا مؤلف و با
 و مصحح و کاتب و الدین باشند از و تا آخر فراموش نفرمایند و الحمد لله رب العالمین و علی
 علیه السلام و آله و سلم و الله علی هذا هم اجمعین فی الان الی یوم الدین
 کتبته فی شهر جمادی الثانی فی شهر جمادی الثانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(۱)

فهرست سوره ها قرآن کریم کتاب مفاتیح الجنان

سوره یس	الرحن	واضح	جمعه	بارک	عشر	اعلی	الشمس	فرد	زلزال
۱۲	۱۵	۱۷	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۳	۲۳
۲۳	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

مقدمه	۱	دعای روز جمعه	۴۴	صلوات ابو الحسن خراسانی	۷۹
باب اول در ادعیه	۲۷	دعای روز شنبه	۴۵	نفس من سامع صومعه ها	۸۱
تغیبات شرک	۲۷	فضیلت شب و روز جمعه	۴	زیارت حضرت سوره و شب	۸۳
تغیبات نماز ظهر و عصر	۳۱	اعمال شب جمعه	۴۸	زیارت حضرت امیر المؤمنین	۸۴
تغیبات نماز مغرب	۳۳	اعمال روز جمعه	۵۵	زیارت حضرت زهرا و روز	۸۵
تغیبات نماز عشا	۳۴	نماز کامله	۵۹	زیارت حضرت امام حسن و حسین	۸۶
تغیبات نماز صبح	۳۴	نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله	۶۰	زیارت حضرت سید امام	۸۷
حکایات قصه بزرگوار	۳۷	نماز حضرت امیر المؤمنین	۶۳	زیارت چهار امام	۸۷
دعای طلوع و غروب	۳۹	نماز حضرت فاطمه علیها السلام	۶۴	نهیست زیارت اعراس	۸۸
دعای روز یکشنبه	۴۰	نماز ساراها	۶۶	روز جمعه زیارت امان زمان	۸۸
دعای روز دوشنبه	۴۱	نماز حضرت صاحب الزمان	۷۱	دعای صبح	۸۹
دعای روز سه شنبه	۴۲	نماز جعفر	۷۱	دعای کبیر	۹۲
دعای چهارشنبه	۴۲	اعمال ذوال روز جمعه	۷۴	دعای غرات	۹۸
دعای پنجشنبه	۴۳	اعمال عصر جمعه	۷۶	دعای سمات	۱۰۲

فهرست کتابهای مفاتیح النجف

۹۲)

۱۹۸	کلام ابن بطوطه	۱۵۶	دعاء عظم البلاء	۱۰	دعاء مسلول
۱۹۹	ثمة اعمال شب مبعث	۱۵۶	دعاء امام زمان ع	۱۱۱	دعاء پشیمبر
۲۰۱	اعمال روز مبعث		اللهم ارفعنا فوق الطغاة	۱۱۳	دعاء مجبور
۲۰۵	فضیلت ماه شعبان		استغاثه با امام زمان ع	۱۱۸	دعاء عدله
۲۰۶	اعمال شریکه ماه شعبان	۱۵۷	سلام الله الکاظمین	۱۲۱	دعاء جوشن کبیر
۲۰۷	صلوات هر روز شعبان	۱۵۸	مناجات خمس عشره	۱۳۷	دعاء جوشن صغیر
۲۰۸	شایان ائمه در شعبان	۱۷۲	مناجات منظومه حضرت امیر	۱۴۵	دعاء سبغی صغیر
۲۱۱	خبر شریف در فضیلت روز اول شعبان شمل یوسف اندک کثیر	۱۷۴	باب در اعمال سنه	۱۴۶	ایات اسم اعظم
۲۱۸	دعاء روز ششم شعبان	۱۷۴	فضیلت ماه رجب	۱۴۷	دعاء توسل با ائمه ع
۲۲۰	فضیلت شب نهمه شعبان	۱۷۵	اعمال شریکه رجب	۱۴۹	توسل دیگر
۲۲۱	اعمال شب نهمه شعبان	۱۷۶	دعاء هر روز ماه رجب	۱۵۱	دعاء صریح
۲۲۸	دعاء شایان خرمشیران و شب اول رمضان	۱۷۷	صیغه در هر روز رجب	۱۵۱	دعاء خلاص از بند
		۱۷۹	جبهه الحمد لله الشهدا	۱۵۲	دعاء نور
۲۳۱	دفعیلت با اعمال ماه	۱۸۰	سابر اعمال رجب	۱۵۳	حزین نام از پیر العابدین ع
۲۳۰	خطبه حضرت رسول صلی علیه السلام در فضیلت ماه رمضان	۱۸۴	عمل لبسته الرغائب	۱۵۳	دعاء ثنائی بن سبلهان
		۱۸۵	اعمال شب اول رجب	۱۵۴	دعاء پشیمبر الاجابه
۲۳۲	دستور العمل و نماز و دعا	۱۸۸	نماز سلمان و رضی الله عنه	۱۵۵	دعاء نازل رحل که حضرت هاشم علیه السلام تبع فتی کرده و فرمود الحمد لله اندها را بخوانند نزد اسرار ملا و ظهور اعدا و خوف و تنگی منته
۲۳۵	اعمال شب و روز و نماز و دعا	۱۸۹	ایام البیض رجب		
۲۳۷	دعاء حج	۱۹۱	عمل امرداود		
	ادب انظار و سایر اعمال شایان ماه رمضان	۱۹۶	اعمال شب مبعث		

فهرست کلمات معانی و احوال

(۳۴)

۳۵۲	اعمال شب در روز عید قربا	۳۵	اعمال شب آخر ماه رمضان	۲۴۰	دعاء افتتاح
۳۵۳	اعمال شب در روز عید غدیر	۳۷	نماز شبها ماه رمضان	۲۴۴	نماز در شبها ماه رمضان
۳۵۴	نماز در روز عید غدیر	۳۹	دعا مخفی در روز ماه رمضان	۲۴۵	دعا مخفی در روز ماه رمضان
۳۶۰	صنعه عقد آتو در روز عید	۳۱۲	ما سوال و اعمال اولان	۲۴۶	اعمال تحکیمات مبارک
۳۶۱	فضیلت اعمال در روز مبارک	۳۱۳	نماز در دعای شب عید فطر	۲۴۶	دعا تحریک و عرف
۳۶۶	اعمال در روز آخر ذی الحجه	۳۱۵	اعمال در روز عید فطر	۲۴۸	دعا ابو حمزه ثمالی
۳۶۶	ما مخفی اعمال شب اول در روز	۳۱۷	نماز عید	۲۶۱	انصاف دعا و سخن مخفی
۳۶۸	اعمال شبها شورا و در آن	۳۱۹	اعمال ماه ذی القعدة	۲۶۵	دعاهای تحریک و شجاعت
۳۷۲	نمایانکه در روزها شورا و در روز	۳۱۹	نماز در روز یکشنبه آن	۲۶۶	اعمال دعاها ماه در روزها
۳۷۳	در مجموع بودن دعا بنیکه	۳۲۰	فضیلت شب نیمه آن در روز	۲۷۴	صلوات هر روز ماه رمضان
	شماره ای بر فضیلت روز		نماز ماه رمضان عید	۲۸۰	اعمال شب اول ماه رمضان
	عاشورا		فضیلت شب در روز	۲۸۰	دعا هلال صحیفه مکتبه
۳۷۴	اعمال آخر در روز عاشورا	۳۲۱	الارض و اعمال آن	۲۸۱	بقیه اعمال شب اول
۳۷۶	اعمال ماه حقیق	۳۲۳	اخروا شهادت هر خواب	۲۸۴	اعمال در اول ماه رمضان
۳۷۷	روز اربعین	۳۲۳	اعمال مازای الحجه و اعمال	۲۸۸	اعمال شب نیمه آن
۳۷۸	روز بیست و هشتم صفر		ده اولان و در رکعت نماز	۲۸۹	اعمال شب هفدهم آن
۳۷۹	ما بیست و اول و در روز	۳۲۶	اعمال در اولان	۲۹۰	اعمال شبهای قدر
۳۸۰	عمل روز نهم ذی القعدة	۳۲۷	شب عرفة و دعا اللهم	۲۹۱	اعمال شب نوزدهم
	اعمال هفدهم روز مولود		ما شاهد کل نحو که در	۲۹۳	اعمال شب بیست و یکم
۳۸۱	حضرت رسول ص	۳۳۲	اعمال شب عرفة	۲۹۵	دعاهای شبها دهه آخر
۳۸۲	اعمال ماه جمادیه الاخره	۳۳۲	اعمال در روز عرفة	۳۰۰	بقیه اعمال شب بیست و یکم
۳۸۳	روز نهم و فاش حضرت فاطمه	۳۳۶	دعا امام حسین ع در روز	۳۰۲	اعمال شب بیست و دوم

مکتبہ فائزہ النجف

(۳۳)

۴۵۵	زبارت حضرت سید	۴۱۴	زبارت حضرت پیغمبر	۳۸۴	روز بیدار حضرت هاشم
۴۵۷	زبارت چنانچه	۴۲۱	زبارت حضرت رسول الله	۳۸۴	اعمال هاشم و نو و نماز اول
۴۵۸	زبارت یحیی		هدیه علم کرام اثر بودها	۳۸۵	اعمال عهد نوروز
۴۵۸	زبارت حضرت امیر	۴۲۱	صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و فضیلت آن	۳۸۶	اذاب کفرین اب نینا و خول
۴۶۳	زبارت هفتم	۴۲۱	زبارت عمه فاطمه علیها السلام	۳۹۰	اعمال ماهنامه دوی
۴۶۶	زبارت حضرت فاطمه علیها السلام	۴۲۳	زبارت عمه فاطمه علیها السلام	۳۹۰	بابی در و زار و آینه
۴۶۸	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۲۵	قطعه از قصیده از وی	۳۹۱	مقدمه و اذاب سفر
۴۷۰	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۲۷	زبارت ابو هبیم پیغمبر	۳۹۳	خبر صانع خادم حضرت هاشم و مسافرت و عید و عید
۴۷۱	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۲۸	زبارت جناب فاطمه بنت اسد	۳۹۵	اذاب مسافرت
۴۸۱	زبارت دیکر و دیکر	۴۲۹	زبارت حضرت خضره رضی الله	۳۹۷	اذاب زبارت
۴۸۲	زبارت امیر المومنین و زبارت	۴۳۱	فضیلت زبارت حمزه	۴۰۳	کلامی در زبارت و زبارت
۴۸۷	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۳۲	زبارت شهداء احد	۴۰۴	منتهی از احادیث ابا جعفر
۴۸۹	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۳۳	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۰۴	از و خول و همایون
۴۹۵	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۳۴	زبارت و زبارت حضرت رسول	۴۰۵	از و خول دیکر
۴۹۷	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۳۵	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۰۶	فضیلت زبارت حضرت رسول فاطمه و آئمه فقیه
۵۱۱	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۳۶	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۰۹	کفایت زبارت حضرت رسول در مدینه
۵۱۳	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۳۷	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۱۱	اعمال روضه مشوره
۵۱۶	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۳۸	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۱۱	زبارت حضرت فاطمه
۵۱۶	زبارت حضرت امیر المومنین	۴۳۹	زبارت حضرت امیر المومنین		

فہرست کتابت فائز النجف

(۲۵)

۶۳۱	فصلت مسجد مرقا	۵۱۸	زیارت ہائی زہ	۵۱۸	اول زیارت حضرت درویش
۶۳۲	فصلت نواب رقبہ	۵۱۹	فصلت اعمال مسجد تہلہ	۵۱۹	مرحب و نیمہ ان و نیمہ شعبان
۶۳۳	فصلت شیخ کلینی	۵۲۴	اعمال مسجد زہد	۵۲۴	دوم زیارت نیمہ رجب
۶۳۴	فصلت اہل جناب سلمان	۵۲۶	مسجد صمصمہ	۵۲۶	سوم زیارت نیمہ شعبان
۶۳۵	کفایت زیارت سلمان	۵۲۶	فصلت زیارت حضرت امام رضا	۵۲۶	چہارم زیارت شہماورد
۶۳۶	مرد و حضرت امیر علیہ السلام	۵۳۱	اذان اثر امام حسین	۵۳۱	پنجم زیارت حضرت درویش
۶۳۷	بطان کسری	۵۳۸	دعا و دعوت امام حسین	۵۳۸	عبد قطر و فریان
۶۳۸	زیارت جناب حدیفہ دوم	۵۳۹	جہانوات بر امام حسین	۵۳۹	ششم زیارت درویش
۶۳۹	فصلت زیارت امام رضا	۵۴۱	زیارت اہل جناب امام حسین	۵۴۱	ہفتم زیارت عاشورا
۶۴۰	کفایت زیارت حضرت رضا	۵۴۴	دعاء و ذاع امام حسین	۵۴۴	ہشتم زیارت عاشورا معروف
۶۴۱	دعا بعد از زیارت حضرت	۵۴۵	کفایت زیارت حضرت	۵۴۵	دعا صفوان معروف
۶۴۲	دعا و ذاع امام حسین	۵۴۸	زیارت دوم و سوم حضرت	۵۴۸	بنو اہل مدائن زیارت عاشورا
۶۴۳	فصلت نماز جعفر و حمزہ	۵۵۰	زیارت چہارم و پنجم حضرت	۵۵۰	زیارت عاشورا و غیرہ
۶۴۴	انحضرت	۵۵۱	زیارت ہفتم و ہشتم	۵۵۱	زیارت رقیین
۶۴۵	ورد و انحضرت بقرہ دژ	۵۵۶	نہم زیارت و دہم	۵۵۶	اوقات شریفہ زیارت
۶۴۶	سفر خراسان	۵۵۸	در جہان کجی و امثالہ	۵۵۸	حضرت حسین علیہ السلام
۶۴۷	پیار و من عباس علیہ السلام	۵۶۰	طعن بر مداخلہ کردن نااہل	۵۶۰	فصلت زیارت کاظمین
۶۴۸	صورت کتبہ منہ مطہرہ	۵۶۲	بکبت حدیث و اخبار و ادعیہ	۵۶۲	زیارت امام موسی
۶۴۹	حضرت امام رضا علیہ السلام	۵۶۵	زیارت حضرت عباس	۵۶۵	زیارت امام محمد تقی
۶۵۰	اشعار حاجی و مدح	۵۶۶	مریدانہ البین ماحضر عباس	۵۶۶	کفایت زیارت کاظمین
۶۵۱	نہایت ائمہ شریفین	۵۶۶	دو زیارت مخصوصہ حضرت ابو عبد اللہ الحسین	۵۶۶	حکایت حاجی علی بغدادی

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

(۹)

۳۳	اذاب بیت الخلا	۷۲۱	فضیلت زیارت امامزاده کا	۶۶۳	زیارت امام علی الفقیه	
۳۶	فضیلت متواک	۷۲۲	فضیلت زیارت حضرت مصطفی علیها السلام و درم	۶۶۶	زیارت امام حسن عسکری	
۳۷	اذاب وضو			۶۷۰	زیارت والد حضرت فاطمه	
۴۰	اذاب دفن بمیخ	۷۲۳	کیفیت زیارت حضرت مصطفی	۶۷۲	زیارت جناب حکیم	
۴۲	اذاب نماز	۷۲۴	زیارت حضرت عبدالعظیم	۶۷۴	جلال حسین فرزند حضرت هادی	
۴۶	درعای تکبیرات	۷۲۸	زیارت امامزاده حمزه	۶۷۶	جلال محمد فرزند حضرت هادی	
۴۷	سایر اذاب نماز	۷۲۹	زیارت خود مؤمنین	۶۷۵	زیارت حضرت صاحب الامر	
۵۳	فضیلت شعیب	۷۳۲	تاکید فرستادن هدیه بواب سردکان	۶۸۷	درعای ندبه	
۵۸	بسم زهر اهلها التمل	۷۳۴	عبرت گرفتن از اموات	۶۹۳	زیارت حضرت خنجر علیهم السلام بعد از نماز صبح	
۶۲	فضیلت بسم ثوب			۶۹۴	درعای عهد	
۶۷	نقصیات مشرک			۶۹۶	درعای برای امام عصر علیهم السلام	
۷۴	نقصیات عباد ایداکو سید دانه			۶۹۸	زیارت جامعه صغیر	
۷۸	نقصیات ایداکو سید عبدالرحمن	بسم الله الرحمن الرحیم				
۷۹	درعای شبه همدلی	فهرست کتاب ما فیها ضالجات که در حاشیه کتاب مفاتیح الجنان است				
۸۱	فضیلت بیخات ربع					
۸۵	فضیلت تمایل ثمود					
۸۹	درعای مکنون و فضیلت آن					
۹۲	فضل توحید بعد از هر نماز					
۹۶	درعای امزش کاهان					
۹۹	درعای طول غنم	۷۲۱	اعمال مابین الطلوعین		۷۱۹	فضیلت زیارت خود انبیا علیهم السلام
۱۰۱	نقصیات شخصه نماز صبح					

ہر کتاب فیما ضلک

(۷۷)

۲۳۲	ساعت دوازدهم	۱۶۷	دعا خط انحرای و دوز و دلا مرید کشدن	۱۰۹	فضیلت سورہ قدر و طریقی تقریب ۱۰ مرتبہ انرا تکرار شبانہ روز
۲۳۴	دعا تہجد	۱۶۹	فضیلت نماز شب		
۲۳۸	ضیعہ استغفار و فضیلت ان	۱۷۶	کفایت نماز شب پنج ایہ ال عمران	۱۱۰	فضیلت بسمہ و حلقہ
۲۳۸	دعا ہا ماثودہ و درود در	۱۸۹	نافلہ صبح	۱۱۲	دعا جامع دنیا و آخرت
۲۴۳	نامہ یوسف بن یوسف	۱۹۲	ادعیہ وقت طلوع صبح و غروب آفتاب	۱۱۴	دعا علیہ اداء فرج
۲۴۴	دعا اعداد و کل ہول و صیغہ			۱۱۵	دعا برای دفع و بکشتن و بیماری
۲۵۳	استغفار کے سبب زیادہ علم پایا مال شود	۲۱۰	دعا برای اجتناب از شر و دکان و کندکان و شیطان و دوران و دور	۱۱۶	دعا علیہ عتد
	باب در صوم	۲۱۴	دعا برای آنکہ فضیلت بیجا برای ان نقل شدہ	۱۱۹	فضیلت سجدہ شکر و کشتن ان
۲۵۶	روز نماز ہائے سجدہ	۲۱۸	ادعیہ ساعات روز	۱۲۸	سجدہ خضوع اما ہر شیء و بعض اصحاب بخیر
۲۵۶	نماز و اعتراف	۲۲۰	دعاء ساعت اول	۱۳۲	دعا ہائے سجدہ شکر
۲۶۱	نماز ہد ہدہ مصومین	۲۲۱	ساعت دوم	۱۴۰	دعا برای برادران مؤمن و بخت
۲۶۴	نماز لبیلہ الدف بدینگو	۲۲۲	ساعت سیم	۱۴۲	دعاے وقت و دال
۲۶۶	خیرات برای اموات	۲۲۳	ساعت چہارم	۱۴۴	نوازل طہر
۲۶۹	نماز برای والدین و اولاد اموات	۲۲۴	ساعت پنجم	۱۴۷	دعا الایم رب ھذا الدعوی
۲۷۲	نماز برای پدر و مادہ	۲۲۶	ساعت ششم	۱۴۷	از باب نماز و تہریر
۲۷۳	نماز کریمہ	۲۲۷	ساعت ہفتم	۱۵۰	از باب نماز عصر و یقینان
۲۷۴	نماز حدیث نفس	۲۲۸	ساعت ہشتم	۱۵۱	دعا و ہر دن از سجد
۲۷۴	اذکار حدیث نفس	۲۲۹	ساعت نهم	۱۵۲	دعا ہائے وقت غروب
۲۷۵	دفع و سوسہ	۲۳۰	ساعت دہم	۱۵۵	از باب نماز غروب و اقامہ ان
۲۷۸	نماز استخارہ ذات الرفع	۱۳۱	ساعت یازدهم	۱۶۰	نماز عشا و یقینان
				۱۶۳	از باب وقت خواب و دعا و دعا
				۱۶۶	عوزہ غریب و اخلا

فہرست کتابیات ضابطہ

(۸)

۳۷۰	بجہ درد سپہ	۳۱۹	نماز استغاثہ مختصر فاطمہ	۲۸۰	مغنی استخارہ و کفایت
۳۷۱	بجہ درد شکم	۳۲۲	ایضاً نماز استغاثہ	۲۸۱	کفایت استخارہ و بی بیج مثنوی باماء و عرصہ
۳۷۳	بجہ فی لیج	۳۲۳	نماز مسجد چکران در فہم	۲۸۱	استخارہ صاحب جواہر
۳۷۴	بجہ مالول	۳۲۵	نماز امام زمان در جمعہ	۲۸۳	ساعات استخارہ
۳۷۶	بجہ دہمہائے بدن	۳۳۲	نماز خوف از ظالمہ	۲۹۵	نماز فضلاء دہن و کھانہ
۳۷۷	بجہ دفع دشوار زائید زنان	۳۳۳	نماز بجہ زہن و حافظہ	۲۸۷	نماز حاجت
۳۷۹	بجہ باز کردن بستہ شد	۳۳۵	نماز برای امزش کماہا	۲۹۰	نماز در مہمات
۳۸۱	نویدہا تب	۳۳۶	نماز وصیت	۲۹۱	نماز رفع عرت و سختی
۳۹۰	بجہ زحیر	۳۳۷	نماز عفو و نماز استغاثہ	۲۹۳	نماز زیاد شدن روز
۳۹۰	بجہ فرغ شکم	۳۳۸	نماز ہائے ایام ہفتہ	۲۹۴	ایضاً در نماز دیگر
۳۹۲	بجہ برص و پس اندام	۳۴۳	باب سیم	۲۹۵	نماز حاجت
۳۹۵	بجہ جرب و قمل و قوبا	۳۴۳	در ادعہ و عوذات	۲۹۶	نماز دیگر
۳۹۵	بجہ درد عورت	۳۴۶	الام و اسقام	۳۰۰	رفع حاجت
۳۹۶	بجہ درد زانو	۳۴۶	در اعیہ الام و اسقام کہ از دعا ہا باین کتب لایضاً	۳۰۱	ایضاً نماز حاجت
۳۹۹	عوذات بجہ درد چشم	۳۵۰	در اعیہ غایت	۳۰۴	نماز دیگر
۴۰۳	برای خون دماغ نویدہ بطلان بحر	۳۵۱	ایضاً دعا ہا عا جیبہ و علان	۳۰۶	نماز حاجت در شب جمعہ و در شب عبد فریان
۴۰۳	برای دفع شیطا بن و جادو گران و جیان و انہ	۳۵۲	دعا ہا در بر دین فرزند خود	۳۰۷	ایضاً نماز حاجت بند ہائے مشرق
۴۰۵	روضات اسفند	۳۶۱	نویدہ درد سرد در گوشت	۳۱۱	کلانے درد طیفہ حاجت طلندہ
۴۰۶	حرز ہای چشم زخم	۳۶۵	نویدہ درد شقیقہ و درد ہا ز		
۴۱۰	بجہ دفع و سوسہ شیطا	۳۶۷	بجہ درد دندان		

فہرست کتابیات فیاض الہی

(۱۹)

۵۷۶	دعا حضرت رسول ص	۵۰۵	دعا سرخ الاجابہ	۴۱۱	بجہ جمعے ازورد
۵۷۶	دعا حضرت امام محمد باقر	۵۱۵	دعا الحاج	۴۱۲	عودان حضرت ومار
۵۷۶	برای کتبیت مہمان	۵۳۳	حکایت عبدالرحمن بر بنیاد	۴۱۳	واجب چھاد فر
۵۷۸	از عجبہ لوسا مل الی المنا	۵۴۱	ووصیت حضرت صادق	۴۱۴	در ادعہ منجبت از کتاب کا
۵۷۸	وان ذہ مناجات است		باب خبر		فصل ۱، در ادعہ صبح و شام
۵۸۱	مناجات استخارہ	۵۵۶	و ذکر بعض اخرا از و اعقبہ	۴۳۱	فصل ۲، و بعض عاھا
۵۸۳	مناجات استغاثہ		چون کہ مستحب از جمیع و خجستہ		وقت خوابیدن و بیدار شدن
۵۸۶	مناجات سفر	۵۵۷	حضرت فاطمہ علیہ السلام	۴۳۶	فصل ۳، و دعا ہا از
۵۸۸	مناجات طلب درو	۵۵۷	حضرت امام زین العابدین	۴۴۳	بیرون آمدن از منزل
۵۹۲	مناجات استغاثہ	۵۶۰	حضرت امام جعفر صادق		فصل ۴، و ادعہ قبل از
۵۹۵	مناجات طلب توبہ	۵۶۰	حضرت امام موسی کاظم	۴۵۲	نماز و بعد از آن
۵۹۱	مناجات طلب خج	۵۶۰	دفعہ الحبيب	۴۵۲	فصل ۵، و دعا ہا از
۶۰۱	مناجات کشف ظلم	۵۶۲	حضرت امام رضا	۴۵۹	بجہ درو
۶۰۴	مناجات شکر خدا		و حکایت عجیبان	۴۵۹	فصل ۶، ذکر و ادعہ منجبت از
۶۰۶	مناجات طلب خواب	۵۶۲	حضرت خواجہ علیہ السلام	۴۶۱	فصل ۷، و دعا ہا از
۶۰۸	مناجات حضرت امام جعفر صادق	۵۶۲	حضرت امام علی النقی	۴۶۱	بجہ دفع غم و اندوہ و خوف
۶۱۰	مناجات حضرت امام موسی	۵۶۲	حضرت امام حسن عسکری	۴۶۱	دعا امامان از سرچرخان
۶۱۱	مناجات حضرت امام محمد	۵۶۲	حضرت مولانا امام	۴۶۶	نوسل بخیر و نیکو و علی
۶۱۲	دعا برای دفع شدت	۵۷۰	حضرت امام حسین علیہ السلام	۴۶۶	فصل ۸، دعا ہا از
۶۱۳	دعا روزی و غیر	۵۷۱	حضرت امام رضا	۴۶۶	بجہ دفع علما و دمر ضما
۶۱۴	دعا دفع شراب و	۵۷۲	حضرت امام جعفر صادق	۴۷۹	فصل ۹، و بعض اخرا
۶۱۵	دعا بجہ زندہ شد	۵۷۳	حضرت امام جعفر صادق	۴۸۳	و عودان است
۶۱۶	دعا ناچار اجل		حضرت امام جعفر صادق	۴۸۶	عودہ کبان و درندگان
			حضرت امام جعفر صادق	۴۸۹	فصل ۱۱، و ذکر سی دعا
			حضرت امام جعفر صادق	۴۹۱	مختصر خواب و بیدار و خوف
			حضرت امام جعفر صادق	۴۹۱	دعا باقی اظہار الحجب
			حضرت امام جعفر صادق	۴۹۴	دعا امام حسین روز عاشورا

فہرست کتب باقیات الحیات

۲۱۶۸

۶۸۷	دعائے فراموشی	۶۴۴	دعاؤں دین صالحان	۶۱۷	دعائے اداء دین
۶۸۸	دعا در دعا مجیدہ فی حق	۶۴۵	دعا مجیدہ پیرشدن حمد	۶۱۸	باب ششم
۶۸۹	انصاف مجیدہ فی حق	۶۴۶	دعا عقیقہ	۶۱۸	دو خواص سورۃ اہاب وغیرہ
۶۹۱	دعا مجیدہ صفائی	۶۴۷	دعا عقیقہ	۶۱۹	خواص سورۃ قدر و جہد و ایۃ الکرسی
۶۹۲	دعا ازاب اموات	۶۴۸	دعا عقیقہ	۶۲۰	خواص سورۃ جہد و صدقہ اذکر
۶۹۳	تاکید دوا مرصیہ	۶۴۹	دعا استخارہ بقرآن عظیم	۶۲۱	خواص حد و بعض سورۃ مختصر
۶۹۸	عہد نامہ مہرب	۶۵۰	استخارہ بقرآن عظیم	۶۲۶	جہد ایمنی از سوختن و غرق شدن
۷۰۲	نسخہ نویشد کہ کذا امینہ	۶۵۱	استخارہ بقرآن عظیم	۶۲۶	برائے رام شدن از آب کش و ایمنی از دزدان گان
۷۰۷	از ازاب مختصر و تلخیص او	۶۵۲	استخارہ بقرآن عظیم	۵۲۸	جہد پیدائش شدن کشت
۷۰۸	کلمات فریح در کفن مہرب	۶۵۳	استخارہ بقرآن عظیم	۶۲۸	جہد ایمنی از دزد و فضیلت سورۃ زلزلہ
۷۱۰	دو کیفیت ازاب غسل میت	۶۵۴	استخارہ بقرآن عظیم	۶۳۰	انصاف خواص سورۃ اہاب
۷۱۲	تلخیص میت و درجہ پدید	۶۵۵	استخارہ بقرآن عظیم	۶۳۲	جہد خواب دیدن پیغمبر با آما یا و الدین با یکی از مردکا
۷۱۴	در حقوق و نماز میت	۶۵۶	استخارہ بقرآن عظیم	۵۲۵	برای خواب دیدن طلب خود
۷۲۰	در تبیع جنازہ	۶۵۷	استخارہ بقرآن عظیم	۶۳۸	تلخیص موقوفہ شریف پیغمبرہ بحضور فاطمہ سہ مطلب بر فائدہ برای وقت خواب
۷۲۳	دعا در تبیع جنازہ	۶۵۸	استخارہ بقرآن عظیم	۶۴۰	دعا مطالعہ
۷۲۵	شہادہ چهل نفر در حق	۶۵۹	استخارہ بقرآن عظیم	۶۴۱	جہد اداء فرض
۷۲۶	از ازاب حمل جنازہ	۶۶۰	استخارہ بقرآن عظیم	۶۴۱	دواء سنگی نفس و سرفہ
۷۲۶	از ازاب دفن میت	۶۶۱	استخارہ بقرآن عظیم	۶۴۲	دستور العمل حضرت عیسیٰ علیہ السلام
۷۲۷	احکام دفن اموات	۶۶۲	استخارہ بقرآن عظیم	۶۴۲	دفع زرد و زردم ان
۷۲۸	دعا برای میت	۶۶۳	استخارہ بقرآن عظیم		
۷۳۲	تلخیص میت	۶۶۴	استخارہ بقرآن عظیم		
۷۳۶	ختم کتاب	۶۶۵	استخارہ بقرآن عظیم		

فهرست طهارت طبع در قرآن

(۱۱)

۹	در آیه منرج	۲	در آیه منجری و حمد	فهرست طهارت طبع مفاتیح الجنان در طبع در شهر سمر
۱۰	در آیه نماز و نور		و استغفار	
۱۲	در آیه نیکو بعد از نماز شب خوانده می شود	۳	در آیه نعل و قلم	
			در آیه بنمازها	۲ در آیه دعا و دعا در رمضان
۱۵	در آیه عید الله بن جندب	۳	در آیه خوشها	۴ خطبه روز عید فطر
			در آیه ابله و بنه که نبرد کنند	۱ بنیاد جامع هرات از امام علی علیه السلام
	در آیه حدیث قدس انرا در عهد ستر قدس	۴		
۱۶		۵	در آیه خا پیر	در آیه نیکو بعد از نوباد هر امانی خوانده می شود
		۵	در آیه رد که	
	در آیه حاجی با شری انرا در عهد ستر	۶	در آیه درد فاف	۱۸ نه بایست و فراغ هر یک از امام علی علیه السلام
۱۹		۶	نمود هر روزی	
	نماز در آیه شب زفاف	۶	در آیه در ظاهر	۲۱ مرقه که برای هجرت نویسد و در آیه جاری یا چاه می بیند از د
۲۱			در آیه در شکم	
	در آیه در فیه که	۷	قولنج و بخواب	۲۲ در آیه نیکو در آیه نیکو از امام علی علیه السلام
۲۳	در آیه بنمازها صحیفه	۷	در آیه شخص نهی و بلیت و بلیت	
			در آیه امام موسی کاظم علیه السلام خلاصه از زندان	فهرست طهارت طبع مفاتیح الجنان در طبع در شهر سمر
		۸		

مراکز فروش کتاب مفاتیح الجنان

طهران - تیمچه حاجب الدوله - خیابان سنهیه - کتابخانه علمی
 دکتر بخارز علمی
 قشمر و عرفان - شعبه کتابخانه علمی اسلامی
 مشهد - صخر کهنه - کتابخانه فردوسی - حاج شیخ لادی قمی
 علامه حسین آقا میرزا غلام رضا کاتب
 نجف اشرف - حاج شیخ صادق آبرکتی
 کابلین - کتابخانه اعتمادیه
 اصفهان - سراجی آن رها - آئینز محمود کی نبردش - مؤسسه فردوسی
 شیراز - بازار حاجی - میرزا آقا بزرگ تاجر بزرگ کتابخانه معرفت
 همدان - کتابخانه مرتجی

سایر ولایات نزد آقایان کتاب فروشان محترم بفروش میرسد

سفارشات از ولایات پس از وصول به جافخانه گرایه قبول ارسال میشود

اَلَمْ رَجَعْنَا وَمَا عَلَيْنَا جُنُودٌ ۚ وَادْفَعْنَاهُمْ لِمَا بُدِئُوا
وَمَا خَلَقْنَاكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ وَمَا لَكُمْ لِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنْ اِيْتٍ مِنْ اٰتٍ وَهُمْ
اِلَّا كَاثِرُونَ ۚ وَمَا مَعْرُضِينَ ۚ وَادْفَعْنَاهُمْ لِمَا بُدِئُوا ۚ وَنَكَّمُوا عَنْكُمْ اَللَّهَ
فَاَلَّذِينَ كَفَرُوا لَكَدَّ بَيْنَ اٰمَنُوْا اَنْظِعُوْا مِنْ كَوْفٍ ۚ اِنَّ اَللَّهَ اَطْعَمُ
اِنَّ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَبَقُولُوْنَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَبْرًا وَاحِدَةً ۚ نَاخِذْهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا اِلَىٰ اَكْمَالِهِمْ يَرْجِعُونَ ۚ وَنَفِخْ فِي الصُّورِ
فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلَىٰ وَهْمٍ يُسِيلُونَ ۚ فَاَلْوَا يَا وَيْلَتَا مَنْ يَمْنُنُ
مِنْ مَقْدِرِنَا هَذَا ۚ مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ۚ اِنْ كَاثِلًا
صَبْرًا وَاحِدَةً ۚ فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدُنَّا يُخَضَّرُونَ ۚ فَاَلْيَوْمَ لَا تَعْلَمُ فَنسُ
سُبْحًا وَلَا تَعْرِفُونَ ۚ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي
شَفْعٍ فَاَكْهَرُونَ ۚ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ ۚ عَلَى الْاَوْتَاقِ مُتَكَوِّنُونَ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَكْفِيهِمْ وَلَهُمْ فِيهَا يَدْعُونَ ۚ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ
وَاَمَّا زُوا الْيَوْمَ اَبَهُمَا الْجَحِيْمُونَ ۚ اَلَمْ اَعٰهَدَ اِلَيْكُمْ يٰ اٰبَنِي اٰدَمَ اَنْ
لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۚ وَاَنْ اَعْبُدُوْنِي هَذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۚ وَلَقَدْ اَضَلَّكُمْ وَجْهًا كَثِيْرًا ۚ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ
مِنْهُ ۚ وَهَمَّ اِلَيْكُمْ تَوْعَدُوْنَ ۚ اَصْلَوْهَا الْيَوْمَ ۚ نِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى الْاَوْمِهَةِ وَنُكَلِّمُنَا اٰبَدِيْنَهُمْ وَنَشْهَدُ اٰجِلَهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۚ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَمَسْنَا عَلَى اَعْيُنِهِمْ فَاسَبَقُوا السَّاعَةَ
فَاَنْ يَبْصُرُوْنَ ۚ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَمَسْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ۚ وَمَنْ نَعَصِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ ۚ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ

وَقَوْلُ الْاِنْفِصَارِ
بَيْنَ يَحْيٰى وَنُوْحٍ
فِي الْمَدِيْنَةِ
وَمَا لَكُمْ لِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنْ اِيْتٍ مِنْ اٰتٍ
وَمَا مَعْرُضِينَ
فَاَلَّذِينَ كَفَرُوا لَكَدَّ بَيْنَ اٰمَنُوْا
اَنْظِعُوْا مِنْ كَوْفٍ
اِنَّ اَللَّهَ اَطْعَمُ
اِنَّ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
وَبَقُولُوْنَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَبْرًا وَاحِدَةً
نَاخِذْهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً
وَلَا اِلَىٰ اَكْمَالِهِمْ يَرْجِعُونَ
وَنَفِخْ فِي الصُّورِ
فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ
اِلَىٰ وَهْمٍ يُسِيلُونَ
فَاَلْوَا يَا وَيْلَتَا
مَنْ يَمْنُنُ
مِنْ مَقْدِرِنَا هَذَا
مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
اِنْ كَاثِلًا
صَبْرًا وَاحِدَةً
فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ
لَّدُنَّا يُخَضَّرُونَ
فَاَلْيَوْمَ لَا تَعْلَمُ
فَنسُ
سُبْحًا وَلَا تَعْرِفُونَ
اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ
الْيَوْمَ فِي شَفْعٍ
فَاَكْهَرُونَ
هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ
فِي ظِلَالٍ
عَلَى الْاَوْتَاقِ
مُتَكَوِّنُونَ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَكْفِيهِمْ
وَلَهُمْ فِيهَا يَدْعُونَ
سَلَامٌ قَوْلًا
مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ
وَاَمَّا زُوا الْيَوْمَ
اَبَهُمَا الْجَحِيْمُونَ
اَلَمْ اَعٰهَدَ اِلَيْكُمْ
يٰ اٰبَنِي اٰدَمَ
اَنْ لَا تَعْبُدُوا
الشَّيْطٰنَ
اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ
وَاَنْ اَعْبُدُوْنِي
هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ
وَلَقَدْ اَضَلَّكُمْ
وَجْهًا كَثِيْرًا
اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا
تَعْقِلُوْنَ مِنْهُ
وَهَمَّ اِلَيْكُمْ
تَوْعَدُوْنَ
اَصْلَوْهَا الْيَوْمَ
نِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ
عَلَى الْاَوْمِهَةِ
وَنُكَلِّمُنَا
اٰبَدِيْنَهُمْ
وَنَشْهَدُ اٰجِلَهُمْ
بِمَا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ
لَوْ نَشَاءُ
لَمَمَسْنَا
عَلَى اَعْيُنِهِمْ
فَاسَبَقُوا
السَّاعَةَ
فَاَنْ يَبْصُرُوْنَ
لَوْ نَشَاءُ
لَمَمَسْنَاهُمْ
عَلَى مَكَانَتِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
وَمَنْ نَعَصِّرْهُ
نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ

فَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ لِّبُذْرِ
مَنْ كَانَ حَسًّا وَيَحْيَى الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا
لَهُمْ جَنَّاتٍ أَعْبَدُ إِنَّا إِنَّمَا فَعَدْلُهُمَا مَا لِكُفُونٍ فِي ذَلِكَ لَنَا مَا
لَهُمْ فِيهَا زَكْوَةٌ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُبْصِرُونَ
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُعْضِرُونَ فَلَا يَكْفُرُونَ قَوْلَهُمْ
إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْشِرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِنْ نَظْفٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ وَضَرَبْنَا مَثَلًا لِّدُنْيَى خَلْفَةٍ
قَالَ مَنْ يَحْيَى الْعِطَامَ وَهِيَ رَحِيمٌ فَلْيُجْهَبَا الَّذِي نَسَا مَا أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
فَإِذَا أَنْشَبْتُمْ بِهِ تُوقِدُونَ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِعَازِدٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ إِنَّمَا أَقْرَبُ
أَيُّ أَوَادٍ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَكُنْ فَيَكُونُ فَنَسْحَانِ الَّذِي بِيَدِهِ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنِ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَ الْبَشَانَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
جَبَلَيْنِ وَالْجَهَنَّمَ وَالشَّجَرِ الْجَذَانَ وَالسَّمَاءَ وَرَفَعَهَا وَوَضَعَ
الْمِيزَانَ وَأَنزَلْنَا الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا
لِلْأَنَامِ فِيهَا مَا كَحْدٌ وَإِلَّا تُخْلَدُونَ الْإِنْسَانُ أَكْثَمَ
الْبَشَرِ فَنَسِيَ الْآيَةَ رَبِّكَ أَنْكَدَ بَانَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
كَالِ الْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ نَارٍ فَبَايَ الْآيَةَ رَبِّكَ أَنْكَدَ بَانَ

وَأَلَّمَ الْقُرْآنَ
خَلَقَ الْإِنْسَانَ
عَلَّمَ الْبَشَانَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
جَبَلَيْنِ
وَالْجَهَنَّمَ
وَالشَّجَرِ
الْجَذَانَ
وَالسَّمَاءَ
وَرَفَعَهَا
وَوَضَعَ
الْمِيزَانَ
وَأَنزَلْنَا
الْوِزْنَ
بِالْقِسْطِ
وَلَا تُخْسِرُوا
الْمِيزَانَ
وَالْأَرْضَ
وَضَعَهَا
لِلْأَنَامِ
فِيهَا مَا
كَحْدٌ
وَإِلَّا تُخْلَدُونَ
الْإِنْسَانُ
أَكْثَمَ
الْبَشَرِ
فَنَسِيَ
الْآيَةَ
رَبِّكَ
أَنْكَدَ
بَانَ
خَلَقَ
الْإِنْسَانَ
مِنْ
صَلْصَالٍ
كَالِ
الْفَخَّارِ
وَخَلَقَ
الْجَانَّ
مِنْ
نَارٍ
فَبَايَ
الْآيَةَ
رَبِّكَ
أَنْكَدَ
بَانَ

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

سَلَامًا وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ فِي سُدُورٍ تَخْصُودِ
وَطَلْحٍ تَنْصُودِ وَطِلْحٌ مَقْدُودٌ وَمَاءٌ مَسْكُوبٌ وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ
لَا مَقْطُوعَةٌ وَلَا مَمْنُوعَةٌ وَفُرُشٌ مَرْفُوعَةٌ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً
فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرًّا أَنْزَلْنَاهُنَّ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ مُلَكًا مِنْ الْأَوَّلِينَ
وَمُلَكًا مِنَ الْآخِرِينَ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ فِي
سَمُومٍ وَحِيمٍ وَطِلْحٌ مِنْ جَمُومٍ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّهُمْ كَانُوا
مُقَدِّمِينَ لَكَ مَرْفُوعِينَ وَكَانُوا يَصِيرُونَ عَلَى الْحَبْثِ الْعَظِيمِ وَكَانُوا يَقُولُ
أَنَّا آمَنَّا وَكُنَّا مُرَابِّينَ وَعَظَمَاءُ إِنَّا لَبَنُوعُونَ أَأَوْبَانَا الْأَوَّلُونَ
مُقَدِّمِينَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَجُوعُونَ إِلَى صِفَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ
ثُمَّ أَتَيْنَاهُمُ الْفِتَالَونَ الْمَكِيدُونَ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُخْمٍ
فَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ سُرَّةَ
الْهَيْمِ هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا نُصَدِّقُونَ
أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ نَحْنُ مُقَدِّمُونَ
بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَرَبِّ
نُفْسِكُمْ فِيمَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ
أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْمِلُونَ ءَأَنْتُمْ تَرْعَوْنَهُ أَمْ نَحْنُ الرَّاعُونَ لَوْ كُنَّا
جَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلِمُ نَفْسُكُمُوهُنَّ إِنَّا الْعَرَفُونَ بَلْ نَحْنُ مُحْرِقُونَ
أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ
الْمُنزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ
الَّتِي تُورَدُونَ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ نَحْنُ
جَعَلْنَاهَا نَذِيرًا وَمَنَاعًا لِلْمُقَرَّبِينَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

بین خدا و غیرت علی کبری
با بیان که داخل ملک
شود که صاحب
سایه شود و از زمین
سایه را در سوره الرحمن
که بخوابد سوره الفجر
در میان که بخوابد
از در یک کدبان کوی
لا یقی من الاثبات
آیت یی که در شب
آیت یی که در شب
نخند انکار و بخوابد
سوره و کرد در خواب
انکار بیهوشید
فصلک سوره واقعه
شکل است که عثمان بن
عثمان بیاد
عباده

يَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمٍ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ فَأَوْفَيْتُكَ الصَّلَاةَ فَأَتَسَرَّفُ فِي الْأَرْضِ وَاتَّبِعُوا مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا تَعْلَمُونَ وَلَئِنْ رَأَوْا تَحَارِيرَةً
أَوْ هَوًّا نَفْسُوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ فَإِنَّمَا فُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ
وَمِنْ الْحَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَيِّنَاتٍ لَكَ الَّذِي يَدْعُ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَتَكْمَلُونَ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَشَا
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُتُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِمًا وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا دُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسُومُونَ الْمَصِيرَ
إِذَا الْكُوفُ أُمْسَتْ سَمِعُوا لَهَا شَهْهًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْقُبْحِ
كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ مَذْبُورٌ فَنَكَدَ بَنَّا
وَلَمَّا مَا نَزَلَ اللَّهُ مِنْ نَبَأٍ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا لَوْ
كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ فَأَعْرَضُوا عَنْ نَبَأِهِمْ
فَقُضِيَ وَأُجْرِكُوا وَاسْتَرْزَقُوا فَسَأَلُوا أَصْحَابَ السَّعِيرِ هَلْ نَحْنُ بِالْعِيبِ لَهُمْ
الْأَصْدُورُ أَلَا يَعْلَمُونَ خَلْقَهُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ هُوَ الَّذِي جَعَلَ

بسم الله الرحمن الرحيم
بَيِّنَاتٍ لَكَ الَّذِي يَدْعُ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَشَا
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُتُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِمًا وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا دُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسُومُونَ الْمَصِيرَ
إِذَا الْكُوفُ أُمْسَتْ سَمِعُوا لَهَا شَهْهًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْقُبْحِ
كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ مَذْبُورٌ فَنَكَدَ بَنَّا
وَلَمَّا مَا نَزَلَ اللَّهُ مِنْ نَبَأٍ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا لَوْ
كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ فَأَعْرَضُوا عَنْ نَبَأِهِمْ
فَقُضِيَ وَأُجْرِكُوا وَاسْتَرْزَقُوا فَسَأَلُوا أَصْحَابَ السَّعِيرِ هَلْ نَحْنُ بِالْعِيبِ لَهُمْ
الْأَصْدُورُ أَلَا يَعْلَمُونَ خَلْقَهُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ هُوَ الَّذِي جَعَلَ

و آنچه مناسبان باب است امید که اخوان مؤمنین بروقی آن عمل نمایند
و این کنگه کا درو سیاه را از دعا و زپا و طلب مغفرت قرائت نمایند

ماہِ اَوَّل

در تعقیب نمازها و دعاها می ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعضی از
مشهوره و مناجات خیر عشره و غیرها در آن چند فصل است

فصل اول در تعقیبات مشرک

منقول از مصباح شیخ طریقه مدینه و غیره پس هر کما سلام نماز دادی سید من
 اللَّهُ أَكْبَرُ بِكَوْ دِلْبند کن هر یک در سنها و انا حامد و گویا پس بگو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 إِلَهًا وَاحِدًا وَتَحْنُ لَهُ سُبُحَانَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا تَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ خَاصَّةً
 لَهُ الدِّينُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَتَحْرَعَدُ وَتَقَرُّ عَبْدَهُ وَتَقَرُّ عَبْدَهُ وَتَقَرُّ
 الرَّحْمَنُ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحُكْمُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَيُمِيتُ
 لَا يَمُوتُ بَدَنُهُ الْخَبْرُ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ بِكَوْ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَنْوِبْ إِلَيْهِ بِكَوْ اللَّهُمَّ اهْدِنِي صِرَاطَكَ وَقَبْلُ
 عَلَى مِنْ فَضْلِكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ
 سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَافِيَةً
 فِي مَوَدِي كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خُرْبِي لَدُنِّيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ وَأَعُوذُ
 بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَفِدَائِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ
 مِنْ شَرِّ لَدُنِّيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَالْأَحْوَالِ وَالْأَفْوَءِ إِلَّا

20

بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا مَمُوتَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَا كُفْرًا لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرَتْ تَكْبِيرًا پس بیچہ ممکنے بیچہ خیرت زہرا جلہا
 و میگوئے پیش از آنکہ از موضع خود حرکت کنی ده مرتبہ اشہد ان لا الہ الا
 اللہ وحدہ لا شریک لہ ایلہا واحد احد فترد اصعدا لم یخذ صا
 ولا ولدا مولف گوید کہ نفسلت ابن ہلیل بساد وارد شدہ خصوص
 و در نعتیہ نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب اقباب پس میگوئے سبحا
 اللہ کما سبح اللہ شئی و کما یحب اللہ ان یسبح و کما ہوا اہلہ و کما ینبغی
 لکرم و وجہہ و غیر جلالہ و الحمد للہ کما حمدا للہ شئی و کما یحب اللہ
 ان یحمد و کما ہوا اہلہ و کما ینبغی لکرم و وجہہ و غیر جلالہ و لا الہ الا اللہ
 کما قللا للہ شئی و کما یحب اللہ ان یقلل و کما ہوا اہلہ و کما ینبغی لکرم
 و وجہہ و غیر جلالہ و اللہ اکبر کما کبر اللہ شئی و کما یحب اللہ ان یکبر و کما
 ینبغی لکرم و وجہہ و غیر جلالہ سبحان اللہ و الحمد للہ و لا الہ الا اللہ و اللہ
 اکبر علی کل نفع انعم بہا علی و علی کل احد
 من خلقہ من کان اذ یكون الی یوم القیامۃ اللہم انی اسئلك ان یصلی
 علی محمد و آل محمد و اسئلك من خیر ما ارجوا و خیر ما لا ارجوا و اعوذ
 بک من شرهما احد و وما لا احد ذر پس بخوانی سورہ حمد و ابہ الکوی
 و شہدا اللہ و ابہ قل للفقہ مالک المملک و ابہ نحرہ و ان یشہ
 سہابہ اسند از سورہ اعراف کہ اولان ان ربکم اللہ است و اخران
 من المحبتین پس میگوئے سہ مرتبہ سبحان ربک رب العزیز عما یصفون
 و سلام علی المرسلین و الحمد للہ رب العالمین پس میگوئے سہ مرتبہ

و احوال و عقبہ موجزہ
 کہ منتخب شدہ و از ہم
 الدعوات باب ششم
 در ذکر اربعہ فیض مورد
 اہانت و ذکر بعضی از غیب
 در نظام المصنف فی غائبات و شایع
 از احکام اوقات و شان
 و اربعہ و اسد صلا و شان
 اخوان و مہینہ از غیب
 اہل البیت و از غیب
 غایبہ و از دعا و طلب فیض
 در حال غیبت و بعد از نماز
 قرآن و غیرہ از اعمال و شایع
 در خصوص از اعمال و شایع
 و شمل است و بعد از فصل
 فصل اول در دعا و طلب فیض
 بجاہن طلوع و غروب
 اقباب

در تعقیب نماز مغرب

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمْعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 جَمْعًا إِلَّا أَنْتَ پس نافله مغرب را بخواباوردی و آن چهار رکعت است
 بدو سلام و تکلم مکی ما بین آنها و شبنج فرموده که روایت شده که در
 اول سوره قل یا ایها الکافرین بخوانند و در رکعت دوم قل هو الله احد
 و در رکعت دیگر هر چه خواسته باشند روایت شده که حضرت امام
 علی نقی و در رکعت سوم سوره حمد را و اول سوره حمد بخواند تا و هو
 علیم قل یا اعدو و در رکعت چهارم حمد را و سوره خشر یعنی اذکر
 انزلنا هذا القرآن تا اخر سوره و مستحب است که بخوانند در سجده اخر
 نوافل در مشرب و خصوص در شب جمعه عظمه ربّه اللّهم انی استسئلت
 بوجهک الکریم و اسمیک العظیم و ملکک القدیم ان ترضیک علی محمد
 و ان تغفر لی ذنوبی العظیم انه لا یغفر العظیم الا العظیم و چون از نافله
 فارغ شدی پس هر چه میخواهی نصب بخوانی و میگوئی ده مرتبه ماشاء
 لا اقدره الا ما الله استغفر الله پس میگوئی اللّهم انی استسئلت موجبات
 رحمتک و عزائم مغفرتک و البقاء من لئلا و من کمال بلبته و لقوڑ
 بالجنة و الرضوان فی ذالسلام و جوار نبیک محمد علیه و آله السلام
 اللّهم ما بنا من نعمة فیک لا اله الا انت استغفرک و اتوب الیک
 و بخواند ما بین نماز مغرب و عشاء نماز غفله را و آن دو رکعت است در
 رکعت اول بعد از حمد بخوانی و ذا النون اذ هب مغاضبا فظن ان کن
 نقدا و علیه قناری فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی
 کنت من الظالمین فاستجبنا له و نجیناه من الغم و کذلک ننجی المؤمنین
 و در رکعت دوم بعد از حمد بخوانی و عینده مفاتیح الحب لا یعلمها الا

شاید میگوئی
 اللّهم انی استسئلت
 موجبات رحمتک
 و عزائم مغفرتک
 و البقاء من لئلا
 و من کمال بلبته
 و لقوڑ بالجنة
 و الرضوان فی
 ذالسلام و جوار
 نبیک محمد علیه
 و آله السلام
 اللّهم ما بنا من
 نعمة فیک لا اله
 الا انت استغفرک
 و اتوب الیک
 و بخواند ما بین
 نماز مغرب و عشاء
 نماز غفله را و آن
 دو رکعت است در
 رکعت اول بعد از
 حمد بخوانی و ذا
 النون اذ هب مغاضبا
 فظن ان کن نقدا
 و علیه قناری فی
 الظلمات ان لا اله
 الا انت سبحانک انی
 کنت من الظالمین
 فاستجبنا له و
 نجیناه من الغم و
 کذلک ننجی المؤمنین
 و در رکعت دوم
 بعد از حمد بخوانی
 و عینده مفاتیح الحب
 لا یعلمها الا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِنِي لِمَا اخْلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ
 أَنْتَ هَبْكَ مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبِكُونِي دِهِ مِنْهُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْوَصِيَاءِ الرَّاضِينَ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ
 وَمَا زِلَّ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَى ذَوَاهِهِمْ وَ
 أَجْسَادِهِمْ وَوَحْدَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ وَابْنِ صَلَوَاتٍ دُرِّهِمْ مَا جَعَلَ بَيْنَهُمْ
 شَيْءٌ بِأَفْضَلِ سَبَابٍ وَبِكُونِي اللَّهُمَّ أَجْنِي عَلَى مَا أَحْبَبْتَ عَلَيْهِ
 عَلَى بَنِي إِسْرَافِيلَ آمِينَ عَلَى مَا مَاتَ عَلَى بَنِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَبِكُونِي مِنْهُ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَصَدِّقُكَ مِنْهُ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الْعَاقِبَةُ
 وَصَدِّقُكَ مِنْهُ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ مِنَ النَّارِ وَصَدِّقُكَ مِنْهُ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ وَصَدِّقُكَ
 اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الْخَوْدُ الْعَيْنُ وَصَدِّقُكَ مِنْهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ
 وَصَدِّقُكَ مِنْهُ نُوحِدُكَ وَصَدِّقُكَ مِنْهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدِّقُكَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ قَسَّ بَكَ اصْبَحْتَ اللَّهُمَّ مُفَضِّلًا بَيْنَ مَا مَلَكَ الْمَنَاحِ
 الَّذِي لَا بَطْءَ لَهُ وَلَا بَحَاوَلَ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِيٍّ وَطَارِفٍ مِنْ سَائِرٍ مَنْ
 خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّالِطِ فِي جَنَّةٍ مِنْ كُلِّ
 خَوْفٍ بِلَبَاسٍ سَابِقَةٍ وَلَا أَهْلٍ بَيْتٍ نَبِيٍّ نَحْبِيبٍ مِنْ كُلِّ فَاصِدٍ
 إِلَى آذَانٍ بِجَدَارٍ حَبِيبٍ الْإِخْلَاصِ فِي الْأَعْرَافِ بِحَقِّهِمْ وَاللَّسْتُ بِحَقِّهِمْ
 مُؤْمِنًا أَنْ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أُولَى مَنْ وَالُوا وَأَجَابَتْ
 مَنْ جَابَتْ أَوْ أَعْدَتْ فِي اللَّهِ هَبْهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَقْبَى بِأَعْظَمِ حَزَنٍ
 الْغَادِي عَنِ سَبَدِجِ السَّخَوَاتِ وَالْأَرْضِ نَا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ وَبِسْمِ اللَّهِ

در هر صبح ریشام خوانده می شود و آن دعاء امیرالمومنین علیه السلام
است در ابتدا المبتدئ و در تعقیب ربنا یا ربنا شده که بعد از نماز صبح
ده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خضعا لی اورا عاقبت دهد از کوری و دیوانگی و جدا
و فرود خانه بوسه دهد و آمدن با خرافت در هنگام پیری و شیخ کلمه ده
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح و نماز مغرب
بگوید هفت مرتبه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
خضعا لی نفع کند از او هفتاد نوع از انواع بداء که آسانتر آنها باد و ده
و دیوانگی باشد و اگر سعی باشد محو شود از آشفته و نوشته شود در
ورقه سعداء و نیز از حضرت روایت کرده که برای دینا و آخرت در رفع درد
چشم این دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي
وَالْبَصِيرَةَ فِي رِئِئِي وَالْبَقِيَّةَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ
فِي بَقِيَّةِ النَّعَةِ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي بِشَيْخِ ابْنِ هِنْدٍ
وَدَعْدَةَ الدَّاعِيِ از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در
عقب نماز صبح این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود بر او
او در کتابت کند خضعا لی آنچه خدا که هم او است بِسْمِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرُ الْبَاطِنِ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
شَبَّاهُ مَا مَكَرُوا إِلَّا إِلَهَ الْأَنْتِ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَاَسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ بَخِيَ الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَاقْبَلُوا بَعْدِي مِنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ لَهُمُ سَوَاءَ مَا شَاءَ اللَّهُ

خضعا لی نفع کند از او هفتاد نوع از انواع بداء که آسانتر آنها باد و ده
و دیوانگی باشد و اگر سعی باشد محو شود از آشفته و نوشته شود در
ورقه سعداء و نیز از حضرت روایت کرده که برای دینا و آخرت در رفع درد
چشم این دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي
وَالْبَصِيرَةَ فِي رِئِئِي وَالْبَقِيَّةَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ
فِي بَقِيَّةِ النَّعَةِ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي بِشَيْخِ ابْنِ هِنْدٍ
وَدَعْدَةَ الدَّاعِيِ از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در
عقب نماز صبح این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود بر او
او در کتابت کند خضعا لی آنچه خدا که هم او است بِسْمِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرُ الْبَاطِنِ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
شَبَّاهُ مَا مَكَرُوا إِلَّا إِلَهَ الْأَنْتِ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَاَسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ بَخِيَ الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَاقْبَلُوا بَعْدِي مِنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ لَهُمُ سَوَاءَ مَا شَاءَ اللَّهُ

کَلَّا خَرَا إِذْ خَلَتْ بِهِ مُحَمَّدٌ وَالْآنَ مُحَمَّدٍ وَآخِرُ جَنِّي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَرَجْتُ مِنْهُ مُحَمَّدًا
وَالْمُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدُ يَتِمُّ دُرِّ صَبِغٍ وَشَامِ وَهْ مَرْتَبَهُ كَوْنُ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ وَازِجِلُهُ دَعَا هَادِرِينَ وَدَعَا
دُكَا عَشْرِينَ اسْتَنْكَرَ بَعْدَ ذَلِكَ خَوَاهِدُ مَدِّ فَضْلٍ سَمِعَ دُرِّ دُرِّ
دَعَا هَادِرِينَ مَقُولَ أَرْمَلِخَانِ صَفْهَةِ سَجَادَةِ

دکار و زکشتند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ وَلَا أَخْشَى إِلَّا عَدْلَهُ وَلَا أَعْتَمِدُ إِلَّا قَوْلَهُ وَلَا أَسْتَعِيزُ إِلَّا بِجَهَنَّمَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَعْدُونِ
وَمِنْ غَيْرِ السَّمَانِ وَكَوَائِدِ الْأَخْرَانِ وَطَوَارِفِ الْحَدَثَانِ وَمِنْ نَفِيسَاءِ الْمُنَى قَبْلَ النَّهْبِ وَالْعَدَى وَابْنِ الْأَسْتَرْشِيدِ لِلْمَنْفَعَةِ الصَّلَاحِ وَالْإِصْلَاحِ وَبَيْتِ الْأَسْتَعِيْنِ فِيمَا يَنْفَرُونَ بِهِ الْمَخَاحِ وَالْأَسْحَاحِ وَابْنِ الْأَوْعْبِ فِي لِيَا سِرِّ الْعَاقِبَةِ وَنَعْمَائِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَائِهَا وَأَعْوَدِ بَيْتِ هَادِيٍّ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّجَا طِينٍ وَأَحْمَدِ بُلْطَانِيٍّ مِنْ جَوَارِ السَّلَامِ
فَقَبْلُ مَا كَانَ مِنْ صَلَوَاتِي وَصَوْنِي وَأَحْلِلْ عَدِي وَمَا بَعْدَهُ فَضْلُ
مِنْ سَاعَتِي وَرَوْحِي وَاعْرِضْ فِي عَيْبِي وَنُورِي وَأَحْلِلْ فِي بَطْنِي وَنُورِي
فَاثْنِ اللَّهُ جَهْرًا وَخَفَا وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْتَغِي الْبَيْتَ فِي
بُورِي هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَحَادِيدِ مِنَ الشَّرِكِ وَالْإِسْحَادِ وَالْخُلُصِ الْكَافِ
نُصْرَتِي لِلْإِجَابَةِ وَأَقْرَبُ عَلَى طَاعَتِكَ رَجَاءً لِلْإِثَابَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
خَلْقِكَ الدَّاعِي إِلَى خَيْرِكَ وَاعْرِضْ بَعْدَكَ الَّذِي لَا بُضَامَ وَأَحْلِلْ
بِعَيْنِكَ ابْنِي لَا تُسَامُ وَأَخِيضْ بِالْإِسْطِطَاعِ الْبَيْتَ أَقْرَبُ وَيَا أَتَغْفِرُ عَنْهُ بَيْتَكَ

[illegible]

درگاه روز شنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةُ الْمُغْنَمِينَ وَمَعَالَهُ الْمُخْرَجِينَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ
جَوْرِ الْجَائِرِينَ وَكِبْدِ الْخَائِبِينَ وَتَبَعِي الطَّالِبِينَ وَأَحْمَدُهُ قَوْنِ حَمْدِ
الْحَامِدِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ لَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ لَا تَمْلِكُ لَا
تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تَنَازَعُ فِي مُلْكِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَنْ تُزَيِّنَ مِنْ شُكْرِ نِعَمِكَ مَا يَبْلُغُ فِي غَايَةِ دَمْدَمِ
وَأَنْ تُبَيِّنَ عَلَى طَاعَتِكَ وَلِتُرْمِ عِبَادَتِكَ وَاسْتَخْفَافِ مَوْبِقَاتِ
بِلَهْفِ عِبَائِكَ وَتَرْجِي بَصِيدَ وَصْدِي عَنْ مَعَاصِيكَ مَا أَجِبْتَنِي
وَتَوْضَعِي لِيَا بَقِيَّةِ مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَنْ تُسَخِّرَ بِكَامِلِكَ صَدْرِي وَتُحِطَّ
بِنِلاؤِي وَذَرِي وَتُعْطِيَ السَّلَامَةَ فِي دِينِي وَنَفْسِي وَلَا تُؤَخِّرْ لِي هَذَا
أَنْتَ وَنِعْمَ إِحْسَانُكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي تَحِيَّاتُكَ أَحْسَنُ فِيمَا مَضَى مِنْهُ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل چهارم

در فضیلت و اعمال شب و در جمعه است بدانکه شب و در جمعه را امشب و از
از سائر ایام و ایام بزرگ و رفعت و شرافت و بنا هست از رسول خدا و روایت
شده که شب جمعه و در جمعه بیست و چهار ساعت است و در هر ساعت
خدا تعالی شصت هزار کس را از جهنم آزاد کند و از حضرت صادق علیه السلام
وارد شده که هر که بپوشد ما بین ذوال و در پنجشنبه تا زوال و در جمعه خدا
پناه دهد او را از فتاد و بر و نیز از حضرت معنوی است که جمعه را حق
و حرم عظیم است پس زنهار که ضایع نکردانی حرم آنرا و نصیب مکن در

ما بود آمده و بخوان
باشی که تو را از آماج بی
و جاکن از آنکه ما او را
کنی و در آن جانب دیگر
باشند تشریف آید تا
و شمع درگاه تو را روشن
تو را نگاه دارد و این را
کتابت است که با این
عبد است که در هر
ما بزرگ و رفعت و شرافت
نظرش را بر من و من
پس نیت فرستاده و
فرستاده و در هر
مجد و شرف است که
مکسب دیگر و از آن
و در هر یک و در هر
لینا است

روز ثواب حسنت را مضاعف میدهد و گناهان را محو مینماید و در بخت
را بلند میکند و دعوات را مستجاب میکند و غمها را زایل
میکرد و حاجتهای بزرگ را برپا آورد و روزی که خدا و جنهای
خود را ببیند کان نباد میکند و جماعت بسیار از انش جهنم از او میشت
پس هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمات آن را حق است بر
خداوند تعالی که او را از انش جهنم آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا
شیان بپسرد ثواب شهادت دارد و در دنیا امت ایمن از عذاب الهی مبعوث
میکردد و هر که استخفاف بمرتبه جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند
که نماز جمعه بجا نیاورد یا محرمات الهی را در آن مجاز آورد بوجهی که
که او را با انش جهنم بسوزانند مگر آنکه توبه کند و بپند هائے بسیار معتبر
از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که آفتاب طالع نکر دیده است
در روزی که بهتر از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه بیکدیگر میگویند
سلام میکنند و میگویند امروز روز شایسته است و بپند مغیر از حضرت
صادق ع منقول است که هر که روز جمعه را دریابد باید که بکارهای غیر از
عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا نخواست که بندگان را بسیار مرزد
و رحمت خود را بر ایشان نازل میکند و فضایل شب و روز جمعه را
از آنکه در این مختصر ذکر شود

اما اعمال شب جمعه

پس آن بسیار است و ما آنکه میگویم بدو چند عمل اول بسیار داشتن
سبحان الله والله اکبر ولا اله الا الله و بسیار صلوات فرستادن
همانرا واجب شده که جمعه شش بسیار نورانی است و روزش بسیار

در میان آن دو بسیار نفع
قدس یکصد سال است
پس بخوان سو را از قرآن
و خوب است که اشغال شود
هم در آن شب و خدا را بگوید
باشد پس از آن شب بخوابد
یکصد سال است که بخوابد
و در دنیا را بپند میکند
کفن بسیار بیکدیگر میگویند
و بپند پس بگوید که
و بپند از وی است و بپند
و بپند از وی است و بپند
چپ و انگشتان دست و بپند
از هر باز میکند و بپند
از آنرا خواهد بود که
ممنوعه و کردن آنرا
ممنوعه و بپند

در اعمال شب جمعه

۵۲

آداب

که هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند و دست جمعه یا دوز جمعه اگر در آن شب
 با در آن روز بخیرد و داخل بهشت و دعا این است اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ امْتِكَ وَفِي قَبْضِكَ رَوْحِي فَصِنِّكَ وَنَا صِنِّ بَيْدِكَ
 أَصْبَحْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ شَرِّكَ
 مَا صَنَعْتُ ابُوءُ بِغِيْبَتِكَ وَأَبُوءُ بِدِينِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 إِلَّا أَنْتَ وَشَبِّحْ طَوْسَ وَتَسْبِيحَ وَكُفَيْعَ وَتَسْبِيحَ بِنِ بَانِي كَهْنَه اِنْ كَمْ مَحْبَبَ
 و در شب جمعه در روزان و شب عرفه و در روزان این دعا بخوانند و ما دعا را
 از مصباح شمع نقل میکنیم و دعا این است اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبْنَا وَهَبْنَا لَكَ
 اَعْدَدْ وَاسْتَعْدِدْ لَوْفَادِهِ اِلَى تَحْلُوِي رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نَائِلِهِ وَجَائِزَتِهِ قَائِلَهُ
 يَا رَبِّ تَعَالَى وَاسْتَعْدَادِي رَجَاءَ عَفْوِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَجَائِزَتِكَ فَلَا
 تَجِبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يَجِبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ وَلَا تَقْضُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمَدُّ
 اَنْتَ نَعْمَ بَعْدَ مَا لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ وَلَا لَوْفَادِهِ تَحْلُوِي رَجْوَهُ اَنْبِيَاكَ مَغْفِرًا
 عَلَى نَفْسِي يَا لِسَائِنِهِ وَالظُّلَمَ مَغْفِرًا يَا لِحُجَّةِي وَلَا عَذَابِي اَنْتَ اَوْ
 عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الظَّالِمِينَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ طَوْلُ عُلُوِّهِمْ
 عَلَى عَظِيمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدَّتْ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ مَا مِنْ رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَعَفْوَةٍ
 عَظِيمٍ يَا عَظِيمَ بَا عَظِيمٍ لَا يَرُدُّ غَضَبَكَ اِلَّا حِلْمَكَ وَلَا يُبْغِي مِنْ
 سَخَطِكَ اِلَّا الْمَضْغَ اِلَيْكَ فَهَبْ لِي يَا اَلْهِي مَرَجًا بِالْمُدَدَةِ اِلَى
 تُجِدْ بِهَا بَيْتَ الْبِلَادِ وَلَا تَهْلِكْنِي عَمَّا حَقِّي تَسْجِيْبِي وَتَغْفِرْ لِي اَلْاَحَا
 فِي دُعَائِي وَادْفِنِي طَمَعُ الْعَاقِبَةِ اِلَى مُسْتَهِي اَجَلِي وَلَا تُسَبِّحْ عَلَيَّ
 وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ وَلَا تَمْكِنْ مِنْ عَفْنِي اللَّهُمَّ اِنْ وَضَعْتَ مِنْ ذَا الَّذِي
 يَوْضَعُ اِنْ رَفَعْتَ مِنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ اِنْ اَهْلَكْتَ مِنْ ذَا الَّذِي

و در شب جمعه در روزان و شب عرفه و در روزان این دعا بخوانند و ما دعا را
 از مصباح شمع نقل میکنیم و دعا این است اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبْنَا وَهَبْنَا لَكَ
 اَعْدَدْ وَاسْتَعْدِدْ لَوْفَادِهِ اِلَى تَحْلُوِي رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نَائِلِهِ وَجَائِزَتِهِ قَائِلَهُ
 يَا رَبِّ تَعَالَى وَاسْتَعْدَادِي رَجَاءَ عَفْوِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَجَائِزَتِكَ فَلَا
 تَجِبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يَجِبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ وَلَا تَقْضُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمَدُّ
 اَنْتَ نَعْمَ بَعْدَ مَا لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ وَلَا لَوْفَادِهِ تَحْلُوِي رَجْوَهُ اَنْبِيَاكَ مَغْفِرًا
 عَلَى نَفْسِي يَا لِسَائِنِهِ وَالظُّلَمَ مَغْفِرًا يَا لِحُجَّةِي وَلَا عَذَابِي اَنْتَ اَوْ
 عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الظَّالِمِينَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ طَوْلُ عُلُوِّهِمْ
 عَلَى عَظِيمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدَّتْ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ مَا مِنْ رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَعَفْوَةٍ
 عَظِيمٍ يَا عَظِيمَ بَا عَظِيمٍ لَا يَرُدُّ غَضَبَكَ اِلَّا حِلْمَكَ وَلَا يُبْغِي مِنْ
 سَخَطِكَ اِلَّا الْمَضْغَ اِلَيْكَ فَهَبْ لِي يَا اَلْهِي مَرَجًا بِالْمُدَدَةِ اِلَى
 تُجِدْ بِهَا بَيْتَ الْبِلَادِ وَلَا تَهْلِكْنِي عَمَّا حَقِّي تَسْجِيْبِي وَتَغْفِرْ لِي اَلْاَحَا
 فِي دُعَائِي وَادْفِنِي طَمَعُ الْعَاقِبَةِ اِلَى مُسْتَهِي اَجَلِي وَلَا تُسَبِّحْ عَلَيَّ
 وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ وَلَا تَمْكِنْ مِنْ عَفْنِي اللَّهُمَّ اِنْ وَضَعْتَ مِنْ ذَا الَّذِي
 يَوْضَعُ اِنْ رَفَعْتَ مِنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ اِنْ اَهْلَكْتَ مِنْ ذَا الَّذِي

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ كَافَرًا شَرًّا مَرْدِدًا شَوْدَا كَرِهًا
بیشتر از گناه در پاداش

وَأَمَّا عَمَلُ رُجْعِهِ

پیران بسیار است و اینچنانکه کافی شود بچند عمل اقل آنکه در نماز
آن دو رکعت اول سوره جمعه بخواند و در رکعت دوم توحید و قمر آنکه بعد از
نماز صبح پیش از آنکه سخن گوید این دعا بخواند تا کفایت گناهان او باشد
از جمعه تا جمعه دیگر اللَّهُمَّ مَا فَتَنَنِي فِي جُمُعَتِي هَذِهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ فِيهَا
مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ فَسُبْحَكَ يَا بَدِئِي ذَلِكَ كَلِمَةٌ قَالَتْ
مِنْهُ أَنْ يَكُونَ كَانَ وَمَا لَمْ تَسْأَلْنِيهِ لَمْ يَكُنْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتَجَادِ عَنِّي
اللَّهُمَّ مِنْ صَلَاتِكَ عَلَيْهِ فَصَلُّوْنِي عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنَ فَلَعَنَ عَلَيْهِ وَافْلَا
در هر ماهی یک مرتبه این دعا را بخواند و در آن است که هر که بعد از نماز صبح
در روز جمعه بنشیند و مشغول تضرع باشد تا آفتاب طلوع کرد و در وقت
اعلی هفتاد و سه مرتبه اول بگوید که بگویند و بیخ طوسی روایت کرده است
که سناست که این دعا را در تضرع نماز جمعه بخواند اللَّهُمَّ
إِنِّي نَعِمْتُ إِلَيْكَ بِجَاحَتِي وَأَتُوبُ إِلَيْكَ الْيَوْمَ قَمَرِي وَفَاحَتِي
وَمَسْكِنِي فَإِنِّي لَمُغْفِرُكَ أَرْجُو مَنِي لِعَسَلِي وَلِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْ سَعِ
مِنْ دُئُونِي تَقُولُ فَضَاءَ كُلِّ جَاحَةٍ فِي بَعْدِ دِيكَ عَلَيْهَا وَتَسْبِرُ ذَلِكَ
عَلَيْكَ وَلَمَغْفِرَتِي إِلَيْكَ فَإِنِّي لَمُغْفِرُكَ أَرْجُو مَنِي لِعَسَلِي وَلِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْ سَعِ
عَنِّي شَوْءٌ قَطُّ أَحَدُ سَوَاكَ وَلَوْ أَنَّ رَجُلًا رَجَعَ فِي دُنْيَايَ وَلَا يَوْمَ
قَمَرِي يَوْمَ يُغْفَرُ فِي النَّاسِ فِي حَضْرَتِي وَأَفْضَلُ إِلَيْكَ بِذَنبِي سَوَاكَ

در آن روز نماز را در نماز
کرد که تضرع مشغول است
در دعا بعد از نماز واجب
فهرست از نماز واجب
علاوه بر آنچه در دعا
گفته است که در آن نماز
نزد که تضرع باشد و بگویند
عنه تضرع باشد که با وضو
افضل از آن است و در وضو
در نماز است که در وضو
بخواند آن است که در وضو
نشاند تضرع باشد و بگویند
تکمیل در آن نماز تضرع
در تضرع نماز شام و بگویند
گفته اند که جمیع سبب نماز
در تضرع دعای گشتند
فقط هر آن است که در دعا
که بعد از

عسل کن اگر چه باید که قوٹ دوز خود را بفروشی و آب بخری و غسل کنی و کمر بند بمانی زیرا که هیچ شئی از این بود کن نیست و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که دوز جمع غسل کند و این دعا بخواند اَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُنْظَرِينَ برای او طهارتی باشد ناجیه آینده بغیر از کماهان پاک شود با اعمال و با لهارث معنوی و مقبول نافع شود و احوط آن است که تا ممکن شود غسل جمعه و از نزل نکند و نشان از بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هر چه نزدیک نزد بکشد و بهتر است هفت مرتبه یا بخیلی بشوید که امان میبخشد از پیس و دیوانگی در همه ناخن و شارب بکشد که فضیلت بسیار دارد و دوز نیز آباد میکند و از کماه پاک میکند ناجیه دیگر و امان از حی از دیوانگی و پیس و در آن چنین بخواند بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و دو کوفتن ناخن ابتدا کند و با نکتست کوفت دست چپ و ختم کند با نکتست کوفت دست راست و هم چنین کند و دو کوفتن ناخنهای پای خود نیز پس دوزه های ناخن را در فن کند پا در همه بوی خوش بکارد و در و جامه های پاکیزه خود را بپوشد و از آن همه نصیحتی کند که موافق دوائی صدقه و شربت جمعه و دوز آن هزار برابر اوقات دیگر است سپید تر هم آنکه برای اهل و عیال چنین بکوی تازه از پیوه و گوشت بخرد تا شاد شوند با آمدن جمعه چهار مرتبه هم هنگامیکه ناشنا است انا و بخورد و هفت

بِرَّكَ

و فیما بین جلاله و صلی علیه و آله
مقتدا و الشرف پس در کتب
تفسیرات بر دو قسم است
تفسیرات مشترکه و تفسیرات
مخصوصه اما مشترکه گردان تفسیرات
است که بعد از هر نامی که در آن
شود آن بسیار است اما در
اینجا چند امر از آن گفت
بنمایم اول تفسیر حضرت
عالم و زهد صلوات الله علیه
و احادیث و در فضیلت آن زیاده
از حد و احصا است از حضرت
صادق علیه السلام نقل است
که ما را میگویند که هر که
ببیند عاقله و خفا که امر
یکدیگر را بی نشان و بی باقی
از آن ترک کند که

برک کاسنی پیش از ذوال بخورد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
 مردی است که هر که بک اناد در روز جمعه ناشتا بخورد تا چهل روز و
 نوزانی کو زانند و اگر د و انار بخورد تا هفتاد روز و اگر سه انار بخورد
 تا صد و بیست و روز و سوسه شیطان را از او دور گرداند هر که
 و سوسه شیطان از او دور کرد و معصیت خدا نکند و هر که معصیت
 خدا نکند داخل جهنم شود و شیخ در مصباح فرموده فضیلت بسیار
 روایت شده در خوردن انار در روز جمعه و در شب آن یا ترده
 خود را از کارهای دنیا فارغ سازد و مشغول با موخن سائلین
 خود شود نه آنکه روز جمعه را صرف کند بپروکشتن و تفریح و در آن
 و مزایع مردم و مصاحبت با از دال و بیچاران و مسکین و عیب
 کوئی مردمان و خنده های فتنه و خواندن اشعار و خوش
 دو باطل و امثال اینها که مفاسد شرعی پاد و از آن است که ذکر شود
 از حضرت صادق علیه منقول است که آن باد بر مسلمانان که در هفته
 روز جمعه را صرف آموخن سائلین خود نکند و بدو برای این امر
 خود را از کارهای دیگر فارغ سازد و از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقول است که هرگاه ببیند که در روز جمعه مردی پیری شود
 یا هلبت و کفر را برای مردم نقل میکند سنگریزه بر سرش بیند
 یا ترده مردم را در شبهه صلوات بفرستد و از حضرت امام محمد باقر
 مردی است که عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر
 محمد و آل مطهر و صلوات الله علیهم اجمعین مؤلف گوید که اگر
 فرصت نکرد افلا صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت

مداومت نماید این تهنیت
 در پنجشنبه و در روزهای
 پنجشنبه و در روزهای
 در یکشنبه که خدا روزان
 بسیار با آن فرموده هیچ
 مشورت و محبت و هر که
 نیاز از دنیا را بگذرد
 کند خدا را بسیار بگوید
 و آنچه که نیکو کاران
 و یکشنبه را امام محمد باقر
 از حضرت امام شیخ حسن
 روایت کرده که بعد از آن
 طاهره و بگوید و بعد از آن
 استفاده کند خدا از این صلوات
 و آن بزرگان صد مرتبه
 در روزی عمل نماید و خدا را
 یاد و در یکشنبه و خدا را
 شکر بگوید و خدا را
 متعجب از

رومی و نورانی شود و روایت شده که هر که در روز جمعه صد مرتبه
صلوات بفرستد و صد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه بگوید
صد مرتبه توحید بخواند البته امر زبده شود و نیز روایت است که
صلوات بر محمد و آل محمد در نمازین طهر و عصر بپا است یا هفتاد و پنج
هفتاد و نه یا در حضرت رسول و ائمه طاهرین سلام الله علیهم
جمعین نماید و بیاید که بیست آن در باب زیارات هجده مرتبه یا در
امرات و زیارات فرستد و نماز یا یکی از ایشان برود که فضیلت
دارد و از حضرت باقر علیه السلام روایت شده که زیارت کند مردکی
در روز جمعه که میدانند که بیست زیارت ایشان و ده است و شادمانی
نورانی همه دعا می نهد و آن که از اعمال اعیان و اربعه است بخواند بگوید
از این در قتل خود بیاید انشاء الله تعالی بیست مرتبه آنکه از برای روز جمعه
بغیر از نافله آن که بیست رکعت است و بیست آن بیست و سه رکعت است
که شش رکعت آن در وقتیکه آفتاب هین شود و شش رکعت دیگر
وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و دو رکعت بعد از
زوال پیش از غروب و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه
یا ظهر بخواند و بخوبی که در رکعت فتنه و مصابیح ذکر شده نمازها
و دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا
مناسب است اگر چه اکثر آنها اختصاص به جمعه ندارد و لکن در روز
جمعه بخواند و روزانها افضل است

نماز کا ملہ

اور حملہ

آفات

فضلت

[illegible]

نماز حضرت رسول

۱۶۰

کتابخانه
مخطوطات

که شیخ و سید و علامه و دیگران بسند های معتبر بسیار از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند از اباء کرام آنحضرت
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در روز جمعه چهار رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت سوّم حمد و آیه مرثیه و هر یک
از قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق و قل هو الله احد و قل
یا ایها الکافرین و آیه الکرسی و آیه مرثیه و بر وایت دیگران اتر لناه
و آیه شهادت و این هر یک ده مرثیه بخواند و چون از چهار رکعت نماز
فارغ شود صد مرثیه استغفار کند و صد مرثیه بگوید سبحان الله
و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العظیم
پس صد مرثیه صلوات بفرستد پس هر که این عمل را بجا آورد
حقیقاً دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین و شر شیطان
و شر پادشاهان جائز و نا اخرج که نماش دو رکعت فضیلت این
نماز است نماز دیگر طارث همدانی از حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام روایت کرده است که اگر مؤمنی در روز جمعه ده رکعت نماز بکند
و کوع و سجود شکر تمام بجا آورد و بعد از هر دو رکعت صد مرثیه بگوید
سبحان الله و بحمد الله که فضیلت بسیار دارد نماز دیگر بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوّم ابرهیم و سوّم حجر بن
در دو رکعت در روز جمعه بخواند هر که بر شانی و دیوانگی و بلائی مبتلا
باشد

و از جمله نماز حضرت رسول ص

سید بن طاووس بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است
که از آنحضرت سؤال کردند از نماز جعفر طیار حضرت فرمود که چرا

ما خادبت در فضل آن
ز یاد ما از آن است که
در این رساله ایست
و آن کس که در رکعت
آن اخلاقی و در رکعت
است و شکر و حمد
است که در چهار رکعت
الله اکبر پس سوره
سبحان الله و الحمد لله
پس سوره مرثیه و سبحان
الله بگوید و در فضیلت
روایات سبحان الله
پس از الحمد لله و در
سوره و فضیلت از طیار
جمع این نموده اند

خافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت رسول
نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد
راوی گفت پس تعلیم کن این نماز را بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز
میکنی در هر رکعت بکمر بنه فاتحه و پانزده مرتبه سوره انا انزلنا و انزلنا
پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و دو سجده اول بعد از سر برداشتن
و دو سجده دوم بعد از سر برداشتن یا نوزده مرتبه سوره قدر را بخوان
پس نشد بخوانی و سلام بگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا
کما می بینم اند مگر آنکه امر پیدا شده است و هر حاجت که بطلی
رکاست و بعد از آن این دعا بخوانی لا اله الا الله ونبأ ورت یا نبأ
الاولین لا اله الا الله ایها جدا و نحن له مسلمون لا اله الا الله
لا نقبذ الا اياه خلیصین له الذین ولو کبر المشرکون لا اله الا الله
وحدّه وحدّه و حدّه انجز حدّه و نصر عبده و اعز حنده و هم
الاعراب و حدّه فله الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير اللهم
انت نور السموات والارض ومن فیمن و لك الحمد وانت الحق
وعدك الحق وقولك حق وانجازك حق والحقه حق والنازح حق
اللهم لك اسلمت ویاک امننت وعلیک توکلت ویاک خاصمت
وایک حاکمت یا رب یا رب اغفر لی ما قد مت و آخرت
و اسررت واعلنت انت الهی لا اله الا انت صلی علی محمد و آل محمد
و اغفر لی وارحمه و نب علی انک انت الثواب الرحیم علامه
جلسه گفته که این نماز آنحضرت را مشهوره است و عامه و خاصه دو رکعت
خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازها می دانند و جمعه شمرده اند

که بعد از آن
بکمر بنه فاتحه
و در رکعت دوم
بکمر بنه فاتحه
مطلقاً بطریق اولی که
شهر است اولیاً باشد
و نشسته است که بعد از آن
تمام کردن بکمر بنه
از او الله بگوید یا نبأ
از حضرت صادق علیه
السلام می شنیدم که بعد
از نماز و در سجده ششم
عاشم که بگوید یا نبأ
آن کبریا

نماز حضرت امیر المومنین

۶۲

بسم الله الرحمن الرحيم

و از در این اختصاص معلوم میشود وظایف و سایر ارباب فواید

و از جمله نمازها نماز حضرت امیر المومنین علیه السلام

شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود
هر که از شما نماز چهار رکعت نماز امیر المومنین را بخواند از کاهان پیروز
آید مانند روزی که از مادر متولد شد، با شد و خاچه های او بر آورده شود
بخواند و در هر رکعت حمد یک مرتبه و بجا هر مرتبه قل هو الله احد و چون فارغ
شود این دعا بخواند که شیخ اعظم است سبحان من لا یبوء معالیه
سبحان من لا ینقص خرائضه سبحان من لا ینفک لاله الخیره سبحان من
لا ینفک ما عنده سبحان من لا یقطع لیتیه سبحان من لا یشارک
احدا فی امره سبحان من لا اله غیره پس دعا کند بعد از این و بگوید یا من
عفا عن السیئات و لم یجاز بها ازحم عبدک یا الله نفسی نفسی انا عبد
بین یدیک یا دایه الهی یکینونک یا املاه یا رحمانه یا عینا ثاه
عبدک عبدک لا حبله لک یا منتهی رغبنا یا فخری الدن فی عرونی
یا سبدا یا مالکاه یا هو یا دایه عبدک عبدک لا حبله
لی ولا غنی فی عن نفسی ولا استطیع لها ضرا ولا نفعاً ولا احب من
اصنافه فطعت سباب الخدایع عنی و اذبح کل مطون عنی افرده
الدهر الیک فمیت بین یدیک هذا المقام یا الهی بعلیک کان هذا
کله فکف انت صانع فی وکت شعریه کف تقول لدعائی اقول نعم
امر تقول لا فان قلت لا فیا و بلی یا و بلی یا عولی یا عولی یا
عولی یا شفیونی یا شفیونی یا ذلی یا ذلی یا ذلی یا ذلی

لا اله الا الله
عفا و لا یبوء معالیه
بسم الله الرحمن الرحيم
شیخ و سید حضرت
امام حسین علیه السلام
سحاب ان فاکه و دایه
و در جمیع اوقات
است و بیست و پنج
نوبت حضرت را بخواند
داشتن سحاب است
و خود او را بخواند
و دعوت جواب
انها است و مقول است
که این دعا حضرت را کف
و شفی

نماز حضرت فاطمه

که گماهان کند شنه و اینده او آفریده شود و چنان باشد که
دوازده مرتبه قرآن را خسته کرده باشد و خضعالی کو سنگی نشکند
قباحت را از او دفع کند انحر

و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها

روایت شده که حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز میکرد که
جبرئیل علیه السلام او کرده بود دو رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه
سوره قدر و دو رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره نوحه
میخواند و چون سلام میگفت این دعا را میخواند سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ
السَّامِخِ الْمُبْتَعِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاقِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي
الْمُلْكِ الْغَايِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْبَتَّةَ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ
تَرَدَّى بِالْوَرْدِ وَالْوَفَارِ سُبْحَانَ مَنْ بَرَى أَثَرَ التَّمَدُّدِ فِي الصَّغَا سُبْحَانَ
مَنْ بَرَى وَقَعَ الطَّرْفِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ
و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این
نماز شبیه مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد از هر نماز خوانده
می شود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد
و شبی در مصباح المشتهدین فرموده نماز حضرت فاطمه دو رکعت است
و دو رکعت اول حمد و صد مرتبه قدر و دو رکعت دوم حمد و صد مرتبه نوحه
و چون سلام را و شبیه زهره بخواند پس بگوید سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ
السَّامِخِ ثَا اخر شبیه که ذکر شد پس فرموده و سزا را راست بگوید
این نماز را بجا بیاورد و چون از شبیه فارغ شود زانو ها و زانوها را

شده است شد
که از تربت آن امام
مطلوبه شش ساله
دوران ذکر کویت
از حضرت صاحب الامر
علیه السلام می باشد
که شبیه تربت امام
صحن علیه السلام در
دست داشته باشد
و در کوفه می خواند
و ثواب ذکر شبیه او
نقشه می شود و آن
حضرت صادق علیه
السلام مفرق است
که شبیه تربت حضرت

سَلَّمَ الشَّائِلُ وَلَا تَقْصُ عَظِمَهُ ثَائِلٌ فَإِنِ لَمْ تَأْتِكَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ
فَدَمَهُ وَلَا سَفَاعَةَ خَلَوْنِ وَجْهِهِ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِسَفَاعَةِ الْأَعْمَدِ وَأَمَّا
بَيْتُهُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَتَبْلُغُهُمْ عَقُوكَ الَّذِي عُدَّتْ
بِهِ عَلَى الْخَطَايَا عِنْدَ عَكْرِ نَفْسِهِ عَلَى الْحَارِ وَمَنْ مَعَكَ طَوْلٌ مَعَكَ فَهِيَ
عَلَى الْحَارِ وَإِنْ خُدَّتْ عَلَيْهِمْ بِالْبَقَرَةِ وَأَنْتَ سَيِّدُ الْقَوَادِمِ وَالْغِيَا
وَأَمَّا الْقَوَادِمُ بِالْخَطَايَا أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَتَأْجِرُنِي أَنْ تُغْفِرَ لِي
ذُنُوبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ بِالْعَظِيمِ بِالْعَظِيمِ بِالْعَظِيمِ
بِالْعَظِيمِ مَوْلَى كُوَيْدِ كَسْبِدِ بْنِ طَاوُسٍ وَرَجَالِ الْأَسْبُوعِ أَنْزِلْ بَرَكَةً
إِذَا تَمَّ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نَمَازُهُ بَادِعًا ذَكَرَ مَوْذُوهُ شَائِسَةً اسْتَدْرَاجًا وَكَو
شُدُ فَرَسُودَهُ نَمَازُهُ **أَمَّا مَحْسَنٌ** عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرُوزِ جَعِبَةٍ وَأَنْ جَعَلُوا
وَكُنْتُ اسْتَمَدْتُ نَمَازُهُ مِمَّنْ مَوْسِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَمَازُهُ دِيكَوَرَانِ حَضَرَتْ
دَرُوزِ جَعِبَةٍ وَأَنْ نَزَّ جَعَلُوا دَرُوزِ جَعِبَةٍ كُنْتُ حَمْدُ بَكْرِيَّةٍ وَفَدُوهَا
بَيْتُهُ وَبَحْرِيَّةٍ فَرَعَاءُ **أَمَّا مَحْسَنٌ** عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ
إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُتَوَنِّينَ وَآيَاتِكَ وَدُسُوكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى آلِهِ وَآلِهِ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَسْتُرَ
عَنْ نَوْبِي وَتَغْفِرَ هَالِي وَتَغْفِرَ لِي حَوَاجِي وَلَا تُغْذِ بَنِي بَيْتِي كَمَا
يَمْنِي فَإِنَّ عَقُوكَ وَجُودَكَ بَسَعْنِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **أَمَّا مَحْسَنٌ**
حُسَيْنٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَعَلُوا دَرُوزِ جَعِبَةٍ اسْتَدْرَاجًا وَكَو
شُدُ فَرَسُودَهُ نَمَازُهُ مِمَّنْ مَوْسِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَمَازُهُ دِيكَوَرَانِ حَضَرَتْ
دَرُوزِ جَعِبَةٍ وَأَنْ نَزَّ جَعَلُوا دَرُوزِ جَعِبَةٍ كُنْتُ حَمْدُ بَكْرِيَّةٍ وَفَدُوهَا
بَيْتُهُ وَبَحْرِيَّةٍ فَرَعَاءُ **أَمَّا مَحْسَنٌ** عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ
إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُتَوَنِّينَ وَآيَاتِكَ وَدُسُوكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى آلِهِ وَآلِهِ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَسْتُرَ
عَنْ نَوْبِي وَتَغْفِرَ هَالِي وَتَغْفِرَ لِي حَوَاجِي وَلَا تُغْذِ بَنِي بَيْتِي كَمَا
يَمْنِي فَإِنَّ عَقُوكَ وَجُودَكَ بَسَعْنِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **أَمَّا مَحْسَنٌ**
حُسَيْنٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَعَلُوا دَرُوزِ جَعِبَةٍ اسْتَدْرَاجًا وَكَو
شُدُ فَرَسُودَهُ نَمَازُهُ مِمَّنْ مَوْسِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَمَازُهُ دِيكَوَرَانِ حَضَرَتْ
دَرُوزِ جَعِبَةٍ وَأَنْ نَزَّ جَعَلُوا دَرُوزِ جَعِبَةٍ كُنْتُ حَمْدُ بَكْرِيَّةٍ وَفَدُوهَا
بَيْتُهُ وَبَحْرِيَّةٍ فَرَعَاءُ **أَمَّا مَحْسَنٌ** عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ
إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُتَوَنِّينَ وَآيَاتِكَ وَدُسُوكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى آلِهِ وَآلِهِ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَسْتُرَ
عَنْ نَوْبِي وَتَغْفِرَ هَالِي وَتَغْفِرَ لِي حَوَاجِي وَلَا تُغْذِ بَنِي بَيْتِي كَمَا
يَمْنِي فَإِنَّ عَقُوكَ وَجُودَكَ بَسَعْنِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **أَمَّا مَحْسَنٌ**

از حضرت امام حسن
عليه السلام نقل است
که مؤمن بپایه خالی
نباشد از بیچسب
سواک و شانه و کلاه
که بر روی آن نماز کند
و بیچسبی که در آن سبب چهار
و بیچسبی که در آن سبب
و انداخته است که تمام
ظاهر آن است که تمام
در خنده و در خنده
بیشتر است از حضرت
طاهر علیه السلام نقل
است که هر که بیچسب
نماید بر علی علیه السلام
بیشتر است که بیچسب
نماید و چهار صد
نماید و بیچسب

و درین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه و چون از چهار رکعت فارغ شدی و سلام گفتی این دعا بخوان **اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِالَّذِي اسْتَجَبَ لَادَمَ وَخَاتَمَ آخِرُ دُعَاكَ طَوْلًا لِي نَسْتَعِيزُ**

نماز امام زین العابدین علیہ السلام

چهار دکن است در مرتزک محمد پکریه و توحید صد مونی

درقاء انحضرت

لَا مِنْ الْهَرَجِ الْجَبَدِ وَسَرَّ السَّيِّحِ يَا مَنْ لَدَيْكَ حَذَايَا الْحَمِيرَةِ وَلَكِنْ هَذَا
السَّيِّحُ الْعَظِيمُ الْعَمُودُ الْحَسَنُ الْيَتَاوُزُ يَا فَاسِعَ الْمَغْرَةِ يَا نَاسِطَ الْبَدِينِ
يَا لَوْحِيهِ يَا صَاحِبَ كُلِّ جَوْشِي يَا مُنْهَى كُلِّ سُكُونِي يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ
يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُبْدِئَ الْإِنْعَمِ قَبْلَ اسْتِحْضَائِهَا يَا رَبَّنَا وَ
سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا يَا خَائِدَ رَغْبَتِنَا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ

نماز حضرت با فر علیہ السلام

وَدَعَفَتْ أَسْوَاقَهُمْ كَفْتًا هُكَامًا بِكُرْبَةٍ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ صَدْرُهُ

درغاء انحضرت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَذْذَنَاتِهِ عَفْوَ وَرُحْدَانِ نَجَا وَرَعْنِ
سُبْحَانِي وَمَا عِنْدِي بِهِ حَسَنٍ مَا عِنْدَكَ وَأَنْ تُطِيعَنِي مِنْ عَطَاءٍ لَكَ مَا
تَبْتَغِيهِ وَاللَّهُمَّ إِنِّي أَعِظُكَ بِالْعَمَلِ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ
وَأَنْ تُطِيعَنِي مِنْ عَفْوَكَ مَا اسْتَوْجِبُ بِهِ كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ اعْطِنِي مَا
أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَقْلِبْهُ إِنِّي أَنَا أَهْلُهُ فَخِنَا إِنَّا لَكَ وَلَدٌ وَاصِبٌ خَرَأُ فَطُ

[illegible]

نماز حضرت کاظم

۶۸

تعبیر

إِلَّا بِكَ يَا أَبْصَرَ الْأَعْيُنِ وَيَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ وَيَا أَحْكَمَ الْأَحْكَامِينَ
وَيَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنِ

نماز حضرت صادق علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد بکمرنبه و آیه شہداء صلی علیہ

در دعاء آنحضرت

يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيَا شَافِيَ
كُلِّ بَحْوٍ وَيَا غَالِيَّ كُلِّ خَبِيٍّ وَيَا شَاهِدَ عَهْدِ غَائِبٍ وَغَالِيَّ عَهْدِ
مَغْلُوبٍ وَيَا قَرِيبَ عَمْرٍ وَعَبِيدٍ وَيَا مُؤَمِّنَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيَا حَيَّ مُجِيبَ
الْمَوْتِ وَنَجِيَّ الْأَحْيَاءِ الْفَنَاءِ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَيَا حَيَّ
حِينَ لَا حَيَّ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت کاظم علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد بکمرنبه و توحید و آیه مرثیه

در دعاء آنحضرت

إِلَهِي خَشَعْتُ الْأَصْوَاتَ لَكَ وَصَلَّيْتُ الْأَحْلَامَ مِنْكَ وَوَجَدْتُ كُلَّ شَيْءٍ
مِنْكَ وَهَرَبْتُ كُلَّ شَيْءٍ إِلَيْكَ وَضَافْتُ الْأَشْيَاءَ دُونَكَ وَمَلَأْتُ كُلَّ
نُورِكَ فَانْتُ الرُّفِيعُ فِي جَلَالِكَ وَأَنْتَ الْبَهِيُّ فِي جَمَالِكَ وَأَنْتَ
الْعَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ لَدَيَّ لَا يُوَدُّكَ شَيْءٌ بِأَمْرٍ لَوْ نَعَيْتُ
بِمُقْتَرَجِ كَرَمِيٍّ وَيَا فَاضِلَ حَاجَتِي أَعْطِنِي مُسَلِّئِي بِلَا إِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ
بِاتٍ مُخْلِصًا لَكَ دِينِي أَصْبَحْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ

ابوهم وندیدن طایس
واین با توبه پسند آگاه
شیراز حضرت صادق
و این گونه اندک مفصل
عمر از آنحضرت و سید
چو علت نماز کند از زنده
تعبیر از سلام بر سید
و در دست بیدار و دست
که بر آید آنکه چون حضرت
و سالک بنیاد فتح مکتب
نزد مجرای ابرو نماز کمال
با احتیاط بکند و در دعوت
سلام نماز را با دست راست
مشیر گفت و با دست چپ
و دست بر آید آنکه
و آیه الله و خدا
و خدا و خدا

نماز حاضر و حاضر جواب

بسم الله الرحمن الرحيم

أَبُوهُ لَكَ بِالْغَيْمَةِ وَاسْتَغْفِرَكَ مِنَ الذُّنُوبِ لَيْلِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرَكَ
بِأَمْرِ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانِي وَفِي دُنُوِّهِ عَالِي وَفِي إِشْرَافِهِ مُبِيرٌ وَفِي
سُلْطَانِهِ قَوِي صَدَّقَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **نماز**

حضر امام رضا عليه السلام

شش رکعت است و در هر رکعت حمد بکمرنبه و دهان علی الا انسان

در دعاء آنحضرت

بِأَصَابِي فِي سَيْدِي وَبِأَوَّلِي فِي نَبِيِّنِي وَبِأَلِهِ ابْرَاهِيمَ وَآلِ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ بِأَرْبَ كَهْبَعَصَ وَكَبِ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَسْأَلُكَ يَا
أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ وَبِأَحْسَنِ مَنْ دُعِيَ وَبِأَحْسَنِ مَنْ أُعْطِيَ وَبِأَحْسَنِ مَنْجَى
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضور جواد عليه السلام

دو رکعت است و در هر رکعت حمد بکمرنبه و توحید هفتاد مرتبه

در دعاء آنحضرت

اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ أَسْأَلُكَ
بِطَاعَةِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ إِلَى أَجْسَادِهِمَا وَبِطَاعَةِ الْأَجْسَادِ الْمَلَكُوتِ
بِعَزِّهَا وَبِكَلِمَاتِكَ الثَّانِيَةِ بَيْنَهُمْ وَأَخَذَكَ الْحَقُّ مِنْهُمْ وَالْحَقُّ
بَيْنَ يَدَيْكَ بِنُطْقِهِمْ فَصَلِّ فَضَائِلَهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ وَبِحَقِّكَ
عَفَا بَاتَ صَدَّقَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ التَّوَكُّلَ فِي بَصَرِهِ وَالْيَقِينَ
فِي قَلْبِهِ وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَعَمَلًا صَاحِبًا

وَأَعْلَى حُدُودِ نَفْسِهِ
عَبْدُهُ وَأَخْلَافِهِ
وَقَلْبُهُ أَوْفَى أَوْفَاتِ
قَلْبِ الْمَلَائِكَةِ وَأَعْلَى
وَتَبِيبٌ وَهُوَ عَلَى
مَقْدُورِيٍّ وَدَرْجَاتِ
أَحْكَامِ كَرَامَتِهِ وَكَفَى
شَرَّكَ مَكْنَسُهُ بَيْنَ كَلْبِ
وَابْنِ دَحَارٍ يَدِينُ زَهْرَهُ
نَمَازُ رَضِيهِ وَبِأَحْسَنِ
بَعْدَ زَلَمِ خَلْقِهِ كُنْ
أَدَاكُمُ اللَّهُ بِغُفْوَيْهِ
نَعْتُهُ خَدَّاءُ بِغُفْوَيْهِ
أَسْلَامُ وَتَكْلِيمُ أَسْلَامِ
وَدَعَاءُ بِي حَبِيبِ
كَهْ جَوْنِ خُصْرٍ صَادِقِ
عَلِيهِ السَّلَامُ أَرْزَانِ
فَاعْزِ

فَاقْرَأْ فِيهِ
نماز حضرت هارثی

دو رکعت است در رکعت اول سوره حمد و پس در دو رکعت سوره حمد و آخر

در عاء المحضرت

يَا بَارِئُ يَا وَصُولُ يَا شَائِدُ كُلِّ غَائِبٍ وَيَا مُرَبِّ غَيْرِ عَيْنِهِ وَيَا غَالِبَ
غَيْرِ مَقْلُوبٍ وَيَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ لَا هُوَ بَأْسٌ لَا تَبْلُغْ قُدْرَتَهُ
أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْمَكُونِ الْحَقِّ الْمَكُونِ عَمَّنْ شَيْئًا لَمْ يَلَمْ
الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ الْكَوْنِ الْفَاعِلِ الْفَعْلُومِ الْعَظِيمِ نُورِ السَّمَوَاتِ وَنُورِ
الْأَرْضِينَ هَالِكِ الْبَقِيَّةِ وَالشَّاهِدِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الْعَظِيمِ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز اما حسن عسکری علیه السلام

چهار رکعت است در دو رکعت اول بعد از حمد یا نزلده مرتبه سوره
اذا زلزلت و در دو رکعت دوم بعد از حمد یا نزلده مرتبه نوحید

در عاء آنحضرت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَدِيُّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي لَا يَدُ لَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ كُلُّ
بُيُوتٍ فِي سَائِرِ الْأَلَمِ لَا أَنْتَ خَالِي مَا رَوَى وَمَا لَا يَرَى الْعَالَمُ بِكُلِّ شَيْءٍ
بَعْدَ تَعْلِيمِ أَسْأَلُكَ بِأَلَا تَكُ وَتَعَالَى بِأَنَّكَ اللَّهُ الرَّبُّ الْوَاحِدُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ

می کنند و در نماز بار
سربازان بلند می خوانند
و دعا میگویند و در نماز
حمد یا نوحه می کنند
هر چند که در نماز
پسند خدای بلند کند
حقانیتش در کثرت
و شهادت او را خدای یونان
پس چون دعا کند و نماز
فرموده را در یک رکعت
در دو رکعت است از حضرت
سید مرتضی السلام و این
یا صلواتی است که در نماز
کند و آنست که هر یک بعد از
نماز فرموده بشمار از آنکه
یا صلوات خود را کند و آنست
سربازان بلند دعا

[illegible][illegible]

بیت

در مصباح و ذکر نقیب بعد از ظهر و از روزه جمعه بعد از سلام
هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قل اعوذ برب الناس و هفت مرتبه
قل اعوذ برب الفلق و هفت مرتبه قل هو الله احد و هفت مرتبه
قل یا ایها الکافرین و بخواند آخر سوره بزمه را قل قد جاءکم رسول من
انفسکم و اخرجکم و لو انزلنا هذا القرآن یا شد ما اخر سوره و پنج
ال عمران ان فی خلق السموات و الارض نائیک لا تخلف لبعاد از این
جمعه تا جمعه دیگر کفایت شد شصت و بلاها از او بشود بیست و چهار مرتبه
و نیز از آن حضرت روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح تا بعد از نماز ظهر
بگوید اللهم اجعل صلواتک و صلوة ملائکت و رسالت علی محمد
و آل محمد و تجعل فرجه من بعدنا امام قائم و ادرك نماز مؤلف گوید
که اگر دعای دل را سه مرتبه بعد از فرضه ظهر جمعه بخواند برای امان
باشد از بلاها تا جمعه دیگر و نیز روایت شده که هر که میان دو نماز روز
جمعه صلوات بر محمد و آل و بفرستد ثوابش معادل هفتاد رکعت نماز باشد
بیست و پنج بخواند دعای بامن بر حقه و لا تزحمة العباد و دعا اللهم
هذا يوم مبارك و این هر دو از او عیه صحیفه کامله است بیست و شش
بسیخ در مصباح فرموده روایت شده از ائمه که هر که در روز جمعه
دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر بخواند در هر رکعت بعد از حمد هفت
مرتبه قل هو الله احد و بعد از نماز بگوید اللهم اجعل من تحتی النبی
خسوها البرکة و نمازها الملائکة مع نبینا محمد صلی الله علیه و
آله و آله و ابنا ابوهیم علیه السلام تا جمعه دیگر بلائی و فتنه بار نرسد
و حق تعالی جمع کند میان او و محمد و ابوهیم علامه مجلسی در فرموده که

چون حضرت علی مرتضی
این باب را بنویسند
خلف زدند بعضی از
و گفتند بر درگاه امام
بوی اصل خطا گناه
سگاران بنویسند
تعالی و بوی زمین
که بر وید بوی زمین
نیز و جلال خود
پادشاه که ملافت کند
تعالی احدی از آل محمد
شعبان ایشان مکرر
نظر جماعت بوی ایشان
از دشمنان نهان خود
مستاد نظر در میان خدا
و از بوی او در منزلت
بسیار و در منزلت
و در منزلت

این دعا را غرض رسید بخواند بجای آیتنا و آیتیه بگوید بیست و هفتم روا شده که بهترین اوقات صلوات در روز جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه میگوئی اللهم صل علی محمد و آل محمد و تحلل قرحهم و تبیح فرموده روا شده که مستحب است صد مرتبه بگوئی صلوات الله و ملائکته و انبیاءه و رؤسبه و جمیع خلفه علی محمد و آل محمد و السلام علیه و علیهم و علی ذریه و احبابهم و رحمة الله و بركاته و تبیح جلیل این ادب در سر از جامع بر نطی نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که میفرمود صلوات بر محمد و آل محمد دو مابین ظهر و عصر معادل هفتاد و یک است که بگوید بعد از عصر و در جمعه اللهم صل علی محمد و آل محمد و احبابهم و رحمتهم بافضل صلواتات و باراتك و السلام علیه و علی اذوا جهیم و احبابهم و رحمة الله و بركاته خواهد بود بگو او مثل ثواب عمل جن و انس و ان در روز مؤلف گوید که این صلوات بفرستد و کتب مناقح حدیث دیند های بسیار و بافضلهای بسیار نقل شده و اگر ده مرتبه و اگر نه هفت مرتبه بخواند افضل است زیرا که از حضرت صادق روا بناست که هر که بعد از نماز عصر و در جمعه پیش از آنکه از جای نماز خود برخیزد و ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستد بر او ملائکه از این جمیع ماحبه آیند همین ساعت و نیز از آنحضرت رواست که چون نماز عصر و در جمعه را ادا کنی هفت مرتبه این صلوات را بخوان و تبیح کلبنی و کافی رواست کرده که چون در جمعه نماز را ادا کردی بگو اللهم صل علی محمد و آل محمد و آل محمد و احبابهم و رحمة الله و بركاتك و السلام علیه و علیهم و علی ذریه و احبابهم و رحمة الله و بركاته مدد می

اینجا باثبات و اعتبار
باز بخواند و از آن
نیم در خطب و حدیث
با حجت و اثبات
بگوئی صلوات بر محمد و آل محمد
و احبابهم و رحمة الله و بركاته
و تبیح جلیل این ادب در سر از جامع
بر نطی نقل کرده که ابو بصیر گفت
شنیدم از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام که میفرمود صلوات بر
محمد و آل محمد دو مابین ظهر و عصر
معادل هفتاد و یک است که بگوید
بعد از عصر و در جمعه اللهم صل
علی محمد و آل محمد و احبابهم و
رحمتهم بافضل صلواتات و باراتك
و السلام علیه و علیهم و علی ذریه
و احبابهم و رحمة الله و بركاته
خواهد بود بگو او مثل ثواب عمل
جن و انس و ان در روز مؤلف گوید
که این صلوات بفرستد و کتب مناقح
حدیث دیند های بسیار و بافضلهای
بسیار نقل شده و اگر ده مرتبه و اگر
نه هفت مرتبه بخواند افضل است زیرا
که از حضرت صادق روا بناست که
هر که بعد از نماز عصر و در جمعه
پیش از آنکه از جای نماز خود
برخیزد و ده مرتبه این صلوات را
بخواند صلوات فرستد بر او ملائکه
از این جمیع ماحبه آیند همین
ساعت و نیز از آنحضرت رواست که
چون نماز عصر و در جمعه را ادا کنی
هفت مرتبه این صلوات را بخوان و
تبیح کلبنی و کافی رواست کرده
که چون در جمعه نماز را ادا کردی
بگو اللهم صل علی محمد و آل محمد
و آل محمد و احبابهم و رحمة الله
و بركاتك و السلام علیه و علیهم
و علی ذریه و احبابهم و رحمة الله
و بركاته مدد می

حاجب شوکل بحسب کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری
 گفتنم بدیدن شما آمده ام ساخته نام نشستم و از هر گونه صحبتی با هم
 کردم تا آنکه مردم را متعرفی کرد و مجلس خلوت شد باز پرسید که برای
 چه آمده من همان جواب اول را دادم گفت کو با آمده که خبر از مولای
 خود بگیری من فرسیدم گفتنم مولای من خلیفه است گفت سناکت شو که
 مولای تو بیرون است و من نیز اعطاء ثورا دارم گفتنم الحمد لله پس گفت با
 بیخاه نزد او برو گفتنم بلی گفت فکر بپوشن تا صاحبا لبریزان نزد او برو
 اید من نشستم تا وقتی صاحبا لبریزان بیرون شدن وقت پیر که دامامو
 کرد که مرا بنزد آنحضرت ببر چون بچند مناجاب و تسبیح و دهم بود
 خبری نشنیدم و در برابرش بیست و نه گزده اند سلام کردم حضرت جواب
 داد فرمود بپوشن پس فرمود که برای چه آمده گفتنم آمده ام که از احوال
 شما خبری بگیرم پس چون نظر بر برفراقتاد کرستم حضرت فرمود که بپوشن
 که در این وقت اسبیه از ایشان بمن بمرسد گفتنم الحمد لله پس گفتنم ای
 سید من حدیثی از رسول خدا و روایت شده که معنی آنرا بمنفهم فرمود
 چیست آن حدیث عرض کردم لا نفا و الا با م قنعا ربکم یعنی دشمنی نکنند
 با روزها که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مرا و از ابا م و روزها
 ماها هستیم ما را میکشید بپا است آسمانها و زمین شبنه اسم و موخدا
 است و یکشنبه امیرالمؤمنین و دو شنبه حسن و حسین و سه شنبه علی بن
 الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و چهارشنبه موسی بن جعفر و علی بن موسی
 و محمد بن علی و پنجشنبه فرزندانم حسن است و جمعه فرزندانم امام است
 و شنبه اوجعی شوند اهل حق این است معنی ابا م پس دشمنی نکنند با ایشان

روایت کرده اند که روزی
 حضرت رسالت نامه
 با صاحب خود فرمود
 جمع کنید آنچه در این
 مجلس ها و خطبها و بیرون
 هم گذارد با ابا اسحاق
 گفتنم بنیاد من است
 فرمود بنیاد من است
 چیزیکه اصلش در زمین
 و شایع است و با شما
 بلای رسول الله و نبوت
 تغییر از حق است
 که شد از آل الله و الله
 که اصل آنها در زمین است
 و فرشتان را در آسمان و در
 سبکند از او خانه فرشتگان
 و فرشتان و سوزن و
 در خانه و نماز و در آن

أَنْفَعُ عَنَّا الْوَحْيُ فَقَدْ أَنَاكَ فَأَيُّ اللَّهِ وَإِنَّا الْبَرِّهَاجُونَ بِاسْتِدْنَا بِأَرْسُولِ اللَّهِ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ هَذَا يَوْمُ السَّبْتِ وَهُوَ
يَوْمُكَ وَأَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ فَاصْفِنِي وَاجْعَلْنِي فَاثِقًا كَرِيمًا حَبِيبًا
الصَّبَاقَةَ وَمَا مَوْزِيًا لِإِجَارَةِ فَاصْفِنِي وَاجْعَلْنِي وَاجْرَأًا وَاحْسِنَ
إِحَادَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكَ وَعِنْدَ آلِ بَيْتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَبِمَا
اسْتَوْدَحَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ فَإِنَّهُ أَكْثَرُ الْأَكْرَهِينَ جَالِعُ ابْنِ كِتَابِ عِبَاسٍ فِي غِيٍّ
كُوَيْدٍ كَمَنْ هَرَكَاةً خَوَاسِمَ زِبَارَتِ كَمَنْ اخْتَضَرَ ذَابَابَ زِبَارَتِ أَوَّلَ زِبَارَتِ
مُسْكِمٍ اخْتَضَرَ ذَابِجِي كَمَنْ حَضَرَ إِمَامَ رَضَاةٍ يُعْلِمُ بِرُتْبَتِي فَرَمُودَ بَعْدَ زَانِ
ابْنِ زِبَارَتِ ذَابِجِي وَكَيْفَتَانِ چنان است که روایت شده پسند صحیح که
ابن ابی نصر خدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونگی
صلوات و سلام بر حضرت رسول و باید فرستاد فرمود میگوئی التَّسْلَامُ
عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لَأَمْنِكَ وَجَاهَدْتَ فِي
سَبِيلِ بَيْتِكَ وَعَبَدْتَهُ حَتَّى أَلْبَيْتُكَ خَيْرًا اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْضَلَ
مَا جَرَى بَيْنَنَا عَنْ أَمِينِ اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

نماز حضرت امیر المومنین علیه السلام

روایت آن کسی که در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان
اخضر و ابی کلمات زبانت کرد و در روز یکشنبه که روز اخضر است

مجلس که استاد این است که
حضرت امیر مومنان علیه السلام
روز جمعه نماز و در روزی که
و طلب که حضرت امیر
که است که حضرت امیر
الکتابین هم باید از این عادت
گفت که چنانچه در کتاب
نماز است که چون عباد
حق و در این روز است که
باشد گفت که این است
بعد از نماز و در این روز
شبیخات از این روز است
که چون حضرت امیر علیه السلام
در دنیا از نزد خداوند
که یکبار از نماز است که
باشد و در این روز است که
بوی از این روز است که
از باشد که در این روز
رسول است که در این روز

روزهای شنبه

رُوِيَ عَنْ وَحْشِي عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اسْتَودِ وَبَارَكَ اِمَامُ حَسَنٌ مَبْكُوْفِي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْنَ وَسُوْلِي وَبَيْنَ الْعَالَمِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبِي
 الْمُؤْمِنِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْنَ فَاحِشَةِ الزَّهْرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 حَبِيْبَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْنَ اللهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حُرِّمَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيَانَ حُكْمِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَافِ
 دِيْنِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّيِّدُ الْكَوْكَبِي السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
 اَبِي الْوَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْقَائِمُ الْاَمِيْنُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 اَيُّهَا الْعَالِمُ بِالْقَادِرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْهَادِي الْمُهْدِي السَّلَامُ
 عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّاهِرُ الشَّيْخِي السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْيَقِي الْيَقِي السَّلَامُ
 عَلَيْكَ اَيُّهَا الْحَقُّ الْحَقُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَرَحِمَهُ اللهُ وَبَرَكَاتُهُ مِنْ بَارِئٍ مُلْكٍ

حسین علیہ السلام و فرزند

الْحَسَنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي أُمِّهِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي سَيِّدِهِ دِينِ الْعَالَمِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَتَيْتَ الصَّلَاةَ
 وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْعُرْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ خَلْقًا
 وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَتَّى جُهِدَ حَتَّى أَتَيْتَ الْيَمِينَ فَعَلَيْكَ السَّلَامُ مِنْ
 مَا بَقِيَتْ وَتَعَى اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 أَنَا يَا مَوْلَايَ مَوْلَى لَكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا بَيْتُكَ سَلَامٌ لِمَنْ سَأَلَكَ وَحَرْبٌ لِمَنْ جَادَكَ
 مُؤْمِنٌ بِسِرِّكَ وَجَهْرِكَ وَظَاهِرِكَ وَبَاطِنِكَ لَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ

نه پند و نشان از خضر کرد
 و نه سودی که من صدق مسخر
 بخوانم و شمع از ده منبهر
 کلک است آینه که از
 لایزال و افکار و خند و لا
 مشرب که از اضا و حیا
 آهنگ صحرای دل است
 قلم خنجر و دل آید
 قضایا بین بزم کسب و بیا
 داد و ستد است استخسار
 در قضیه نماز و سجده
 و هنگام طالع و در ب
 آفتاب بسوزد و کبر
 دایم با تو بود و کبر
 سندها صحیح از خضر
 صاف دارم روان کرده
 که جبهه یک شمع خضر
 بر دست آمد

دعاء صنّاع

بَيْنِكَ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ تَحِيَّاتُكَ لَكَ مَا دَعَاكَ مِنْ
النَّصْرِ وَظُهُورُ الْأَمْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَاكَ عَارِفُ بَابِكَ
وَأَحِبُّكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَبِأَلِ بَيْتِكَ وَأَنْتَ ظُهُورُكَ
وَوُجُوهُ الرَّحْمَنِ عَلَى بَدَنِكَ وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ لَكَ وَالْقَائِمِينَ وَالنَّاصِرِينَ لَكَ عَلَى الْأَعْدَاءِ
وَالْمُكْشَدِّينَ بَيْنَ بَدَنِكَ فِي جَلِيلِهِ أَوْلِيَاءُكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الْوَقَا
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ
الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْقَسْرُجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى بَدَنِكَ وَفِيهِ الْكَافِرِينَ
يَسْبِغُكَ وَأَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ صِفَتُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمُ
مِنْ أَوْلَادِ الْكَرَامِ وَمَا مُؤَرَّبًا لِصِبَايَةِ وَالْإِجَارَةِ مَا صِفَتِي وَأَجْرِي صَلَوَاتُ
اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ سَيِّدِ بْنِ طَاوُسٍ كَفَنَهُ
كَ مِنْ بَعْدَ ذَيْنِ زِيَارَتِ مِمَّنْ مِلْ مَشُومِ بَابِنِ شَعْرُ إِسَارِهِ مَبْكِيهِمْ بِأَخْشَرِ
وَمَبْكُوهُمْ تَوَلَّكَ جَنَّتْ مَا اجْتَمَعَتْ رِكَابِي وَصَفِيكَ جَنَّتْ كُنْتُ مِنْ
أَيْلَادِهِ بَقِيَّةً مِنْ بَرْنُونَا ذَلِ مَشُومِ هَرَجَاكَ وَاحِلَامِ دَوَاوُدَ وَمِرَادِ
نَمَائِدِ وَمِنْهَا نِ تَوْسَمِ دَرِ هَرَجَاكَ بِأَشْمِ أَشْمُهَا فَضْلُ شِسْمِ

دُعَايِ صَبَاح

تسبیح

كَيْفَ تَزِيدُنَا مِنْ قُرْبٍ مِنْ خُلَاطِئِ الطُّغْيَانِ وَبَعْدَ عَنِ مُلَاخِظَةِ الْعُتُونِ
وَعَلَيْهِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ بَاً مَنْ أَوْقَدَنِي فِي مَهَادِ امْنِهِ وَامْنِهِ وَ
أَعْظَمَنِي إِلَى مَا تَخَنَنِي مِنْ مَنِينِهِ وَإِحْسَانِهِ وَكَفْتُ التَّوَهُُّ عَنِ بَيْدِهِ
وَسُلْطَانِهِ صَلِّ اللَّهُ عَلَى الدَّلِيلِ لَيْلِكَ فِي اللَّيْلِ لَا لَيْلٍ وَلَا لَيْلٍ
مِنْ أَسْبَابِكَ بِجَدِّ لَسْرَفٍ لَا طَوْلَ وَالنَّاصِعِ الْحَسْبُ فِي ذُرْوَةِ الْكَاهِلِ
أَلْأَعْيَلِ وَالنَّاتِبِ الْعَدِيمِ عَلَى زَهَابِهَا فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَعَلَى إِلِهِ
الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ وَاتَّخِذِ اللَّهُ لَنَا مَصَارِيعَ الصَّبَاحِ بِمَنَابِخِ التَّوَهُُّ
وَالْعَدَاجِ وَابْنِ اللَّهِ مِنْ أَفْضَلِ خَلْقِ الْمَلَكِيَّةِ وَالصَّلَاحِ وَاعْرِضْ
اللَّهُ بِعِظَمَاتِكَ فِي تَسْبِيحِي جَنَابِي بِتَابِعِ الْخُشُوعِ وَاجْرَأ اللَّهُ بِطَنِي
مِنْ مَا فِي زَقَرَاتِ الدُّمُوعِ وَادْبِ اللَّهُ تَوَكُّلِي الْحَرَفِ مِنْ بَارِيَةِ الْفُتُوحِ
إِلَهِي إِنْ كُنْتَ تَبْنِي دِينَ الرَّحْمَةِ مَنَابِخَ يُحْسِنُ التَّوَهُُّ مِنْ الشَّالِكِ فِي الْبَلَدِ
فِي وَاصِحِ الطَّرِيقِ وَإِنْ أَسْلَمْتَنِي أَنَا نَتِكَ لِفَائِدَا لَامِدٍ وَالْمَنِيِّ قَمَرِ الْعَبْدِ
عَمَلِي مِنْ كِبَرِ الْهَوَى وَإِنْ خَذَلَنِي فَصَلِّ عِنْدَ مُخَارَبَةِ الْفَقْرِ وَالشُّطَا
فَعَدَّ وَكَلِمَةٍ خَذَلَنِي إِلَى جَبِّ النَّصَبِ وَالْحَرَمَانِ إِلَهِي أَتَرَانِي مَا أَتَمَّكَ
إِلَّا مِنْ جَبِّ الْأَمَالِ أَمَ عِلْفُ مَا طَرَفِي جِبَالِكَ الْإِحْسَانِ بِأَعْدَتِي دُنُوِي
عَنْ دَارِ الْوَصَالِ بِنَسْ أَلْمِطَةِ إِلَهِي أَمْطَعْتَ بَقِيَّةً مِنْ هَوَاهَا فَوَاهَا هَا
لَمَا سَوَّكَ لَهَا ظَنُونَهَا وَمُسْنَهَا وَتَمَّ لَهَا حُجْرَتُهَا عَلَى سَبْدِهَا وَمَوْلَاهَا
إِلَهِي فَرَعْتُ بَابَ دَحْنَاتِكَ بَيْدِ دَجَائِي وَهَرَبْتُ إِلَيْكَ لِاجْتِمَاعِ مِنْ فَرَطِ أَهْوَا
وَعَلْفَتُ بِأَطْرَافِ جِبَالِكَ أَنَا مِلْدَ وَلَا فِي صَفْحِ اللَّهِ عَمَّا كُنْتُ لِمُؤْمِنَةٍ
مِنْ زَلَمِي وَخَطَايَ وَأَعْلَيْتَنِي مِنْ صَرْعَةٍ رَدَّ إِلَيْكَ يَا بَيْتَ سَبْدِي وَمَوْلَايَ
وَمُعْتَمِدِ دَرَجَائِي وَأَنْتَ غَايَةُ مَطْلُوبِي وَمُنَايَ فِي مُقْبَلِي وَمَوَايَ إِلَهِي

از حضرت امیر المؤمنین
و تائب که در اندک هر
خواهد بود در روز
دنيا و حال آنکه مال
شده باشد از کافران
شما خدا را که می شود طول
از حق را زودا حدی
باز خواست طلبه نماید
در جاست پس بخواند
بعد از نماز های پنجگانه
تسبیح بود و کار دل نبی
سوره قل هو الله احدی
و زوده مشربیت شمار
بگو ایسان کشتن با این
دعا می بخواند پس خضوع
نمود که این از راهها
مکون است که تسبیح
کند تسبیح

كَيْفَ تَقْرَأُ مَيْكُنَا الْجَاءَ إِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هَادِيًا أَمْ كَيْفَ تَحْتَبِ
مُسْتَرْشِدًا مُقْتَدًا إِلَى جَنَابِكَ سَاعِيًا أَمْ كَيْفَ تَرُدُّ ظُلُمَاتَنَا وَرَدًا إِلَى خِلَّةِ
شَارِبًا كَلًّا وَجِبَانًا مُتَرَعِّدًا فِي ضَلَالِ الْخَوْلِ وَبَابِكَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلِبِ
وَالْوَعُولِ وَأَنْتَ غَايَةُ السُّؤْلِ وَنَهَاةُ الْمَحْوِلِ الْهَيِّ هَذَا أَرْزَمُهُ بَقِيَّةُ
عَقْلِنَا بِغَيْرِ مُشَبَّهٍ وَهَذِهِ أَعْبَاءُ ذُنُوبِي وَدَائِيهَا يَغْفِرُكَ وَرَدُّكَ
وَهَذِهِ أَهْوَاؤِي الْمُضِلَّةُ وَكُلُّهَا إِلَى جَنَابِ لُطْفِكَ وَعَفْوِكَ وَاجْعَلْ
اللَّهُ صَبَاحِي هَذَا نَارًا وَلَا عَلَى بَيْضَاءِ الْهَدَى وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ وَ
الدُّنْيَا وَمَسَائِي خَيْرًا مِنْ كِبَادِ الْعَيْدِ وَوَفَائَةٍ مِنْ مُرُوبَابِ الْهُوَى
إِنَّكَ تَادِرُ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ تُوَفِّي الْمَلَكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلَكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتَعَزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتَذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِبَيْدِكَ الْجَمْرُ نَارُكَ عَلَى كَائِي
تَذْبُرُ فَوْجَ اللَّتْلِ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ الْهَارِ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَتَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُكَ تَذَكَّرْتُكَ فَلَا يُخَالِفُكَ
وَمَنْ ذَا يَعْلَمُكَ مَا أَنْتَ فَلَا يُخَالِفُكَ أَلْفَتْ بِغَيْرِ ذَمٍّ الْفِرْقَ وَطَلَفَتْ
بِلُطْفِكَ الْفَقْرَ وَأَنْزَلَتْ بِكَرَمِكَ دُبَابِي الْقَيْقُ وَأَهْرَبَتْ إِلَيَّ مِنَ الصَّغَمِ
الضَّيَاحِدِ عَذَابًا وَأَجَا جَا وَأَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً تُجَا جَا وَجَدْتَ
الشَّمْسَ الْقَسَمَ لِلْيَمِينِ بِسَجَا وَهَاجَا مِنْ عَيْرَانِ ثَمَارِيسٍ فَمَا ابْتَدَأْتُ
بِهِمْ لَعُونًا وَلَا عِلَاجًا فَمَا مِنْ تَوْحِيدًا لِعِزِّ الْبَقَاءِ وَفَصْرَ عِبَادَةٍ بِالْوَيْ
وَالْقَدَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَنْبِيَاءِ وَاسْمِعْ نِدَائِي وَاسْتَجِبْ دُعَائِي
وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ أَمَلِي وَرَجَائِي بِأَجْرٍ مِنْ دِيحِي لِكَيْسَفِ الْفِرِّ وَالْمَعْوِلِ
لِكَيْلِ غَيْرَةِ فَيْسَرِيكَ أَنْزَلْتُ حَاجَتِي فَلَا تَرُدَّنِي مِنْ سَيِّئِ مَوَاسِيكَ خَائِبًا

ملجأه عليه وآله
واسمك الذي
وجبت وجبت عليه
ودعا ابن است
أف استك باسمك
الفرق الظاهر
واسمك القدر
وسلطك الزم
القطار المظن
بأنك الذي
ضار على عهد
رفقة من أن
من الدنيا أم
استدراك وأجل
أوله قلاعا
مجاها

دعا کبیر

تفاتیلاً
مستزکراً

مَا عَلَّمَهُ فِي خَلْقَانِي مِنْ سُوءِ فِعْلٍ إِلَّا سَأَلْتُهُ فِدَايَ نَفْسِي وَجَهَائِي
وَكُتْرَةِ شَهْوَائِي وَعَقْلِي وَكُنْ اللَّهُمَّ بِفَضْلِكَ لِي فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا
رَوْفًا وَعَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا الْهِمِّيْ وَرَبِّيْ مَنْ لِيْ غَيْرُكَ اسْأَلُهُ كَفِّ
ضَرْبِهِ وَالنَّفْثِ فِي أَمْرِهِ الْهِمِّيْ وَمَوْلَايَ أَجْرَبْتُ عَلَى حُكْمِكَ ابْتِغَاءَ فِيهِ مَوْتِ
يَقِينٍ وَلَمْ أَحْزَنْ فِيهِ مِنْ تَرْبِيعٍ عُدُوْبِيْ فَفَرَّقَ بَيْنِيْ وَهَوَايَ وَأَسْعَدَهُ
عَلَى ذَلِكَ الْفَضَاءِ فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَّ عَلَى مِنْ ذَلِكَ مِنْ تَقْصُرِ حُدُودِ
وَعَا لَعْنَتُ بَعْضِ أَوَامِرِكَ فَكَانَ الْحَقُّ عَلَى فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِيْ بِمَا جَرَّ
عَلَيَّ فِيهِ فُضَاؤُكَ وَالْزَمْنِيْ حُكْمَكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ أَبْنَيْتَ يَا الْهِمِّيْ سِدِّي
نَفْسِيْ وَأَمْسَكَ عَلَى يَقِينِيْ مُغْضًى وَأَبَادِيْ مَا مَنَكُمَا مُسْتَفِيدًا مُسْتَعِظًا
مُنِيْبًا مُفَرِّمًا دُعَا مُعِزًّا لَا أَحَدَ فِيمَا كَانَ مِنِّيْ وَلَا مُفَرِّعًا أَنْوَاجَ الْبَرِّ
بِيْ أَمْرِهِ غَيْرَ قَوْلِكَ عَذْرِيْ وَأَخَالِكَ إِثْمًا فِي سَعْيٍ مِنْ رَحْمَتِكَ
الْهِمِّيْ فَاقْبَلْ عُدُوْدِيْ وَأَزْهِمْ شِدَّةَ ضَرْبِهِ وَتَكْنِيْ مِنْ شِدْدَتِيْ يَا قِيَّامُ
صَغَفَ بَدَنِيْ وَرَفَعَ جِلْدِيْ وَرَفَعَهُ عِظْمِيْ يَا مَنْ يَدُوهُ خَلْقِيْ وَذِكْرُهُ دُنِّيْ
وَيَوْمِيْ وَتَعَذَّرَ بِيْ هَبْنِيْ لَا مَبْدَأَ كَرَمِيَّتِكَ وَسَائِفَ تَرْكِ بِيْ يَا الْهِمِّيْ وَ
سَيِّدِيْ وَرَبِّيْ أَتُوكَ مُعَذِّبِيْ بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ مَا أَنْوَأَ
عَلَيْهِ قُلُوبِيْ مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَجَّ بِهِيَ لِسَانِيْ مِنْ ذِكْرِكَ وَأَعْقَدَهُ ضَمِيرِيْ
مِنْ حُبِّكَ وَتَعَلَّمْتُ صَدَقَ اعْتِرَافِيْ وَدُعَائِيْ خَاصِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَمًّا
أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُضَيَّعَ مِنْ رَقَبَتِهِ أَوْ يُبْعَدَ مِنْ أَدْنَاهُ أَوْ يُفَرِّدَ مِنْ
أَوْبَتِهِ أَوْ قَسَمَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَفَيْتِهِ وَرَحْمَتِهِ وَلَبَّيْتُ شَعْرِيْ بِأَسْبَدِ
وَالْهِمِّيْ وَمَوْلَايَ أَسْلُطِ النَّارَ عَلَى وَجْهِ خَرْتِ لَعْنَتِكَ سَا جَدَّ
وَعَلَى الْيَنْ نَطَعْتُ بِتَوْحِيدِكَ صَادِرًا وَبِشُكْرِكَ مَا رِطُّوْهُ عَلَى

سنان تبسم من من
بکینت از ازار کرد
حدا نظر بخت بوی
جلست و کما هائس را
بایسته و هر حاجت که
مخال کند بر بد و بد
زمان خدا باشد هیچ
علیه و بکینت نشد
را طلبت و از شکرت
که هر که بعد از من
وین خدا بدست داشت
خود کند و دست خیر
بجای اسان بکاید
در من کبیر با انجلی
و از کلمه از خسته من انجلی
تبع من کبیر با انجلی
انکاد را از انجلی

منزلہ

زاده پیش بود و در صومعه
 دستار بودی اسرار یکبار
 و سرسهر یکبار
 کار ختم پس و شهاب را که در
 و شتاب در میان جایان است
 کند و سرسهر یکبار
 قین العذاب از آتش
 و صلی الله علی محمد و آله
 الکریم و از روح
 فرمود که هر که رسد طهارت
 بخواند خدا جمع
 او را بیاورد و از او در
 شود و استغفار کنند بر او
 هیچ جلائی بنیز از حق و از حق
 ما هکذا که مرده بود
 بیخ فید و کباب جالس
 از حدیثی

دعا کبیر

۹۶

مختار

سَلِّمْ بَيْنَهُمَا تَحْتَ الْعِزَّةِ وَضَائِقَ طَعْمِهَا بِحَرْمِهِمْ وَجَزِيرَتِهِ وَحُسْنِ بَيْنِ
 الْجَنَّةِ بِحَرْمِهِمْ وَجَزِيرَتِهِ وَهُوَ بَصِيحُ إِلَيْكَ صَاحِبُ مَوْعِدٍ لِرَحْمَتِكَ وَنَبَأُ
 بِلِسَانِ أَمَلٍ وَوَحِيدِكَ وَتَوْشَلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ
 يَفِي فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حَلِيمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تَوْلِيهِ النَّارَ
 وَهُوَ بِأَمَلٍ فَضْلِكَ وَدَحْنِكَ أَمْ كَيْفَ يَحْرِقُهُ لَهْمُهَا وَأَنْتَ تَتَمَعُّ صَوْنَهُ وَتَرَى
 مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ تَسْتَمِلُ عَلَيْهِ وَفِعْرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ تَعْلَقُلُ
 بَيْنَ الْجَنَّةِ فِيهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَرْجُو زِيَادَتَهَا وَهُوَ نَبَأُ إِلَيْكَ
 بَارِئُهُ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَيْقِهِ مِنْهَا فَتَرْكُهَا هَاهُنَا مَا ذَلِكُ
 الظَّنُّ بَاتٌ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مَشْنُوءُ مَا عَامَلْتَ بِهِ الْوَحِيدُ
 مِنْ بَرِّكَ وَأَحْسَانِكَ يَا لَيْعِينِ أَنْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيْبٍ
 جَائِدِيَّتِكَ وَقَصَبَتْ بِهِ مِنْ خِلَاوٍ مُعَايِدِيَّتِكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا
 وَسَلَامًا وَمَا كَانَ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرٌّ وَلَا مَقَامًا لَكُنْتَ تَقْدَسُ سُبْحَانَا وَكَ
 أَصَحُّ أَنْ تَمْلَأَ هَاهُنَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تَخْلُدَ
 فِيهَا الْمُعَايِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ فَكُنْتَ مُبْنِدًا وَنَطَوَّلْتَ بِالْإِنْفَاءِ
 مُنْكَرًا مِمَّا آمَنَ كَانَ مُؤْمِنًا كُنْ كَانَ فَاسْتَفَا لَا يَسْتَوْنَ الْهَيُّ وَتَسْبِيحُ
 فَاسْتَلَّتْ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرَتْهَا وَبِالْقُضِيَةِ الَّتِي خَتَمَتْهَا وَحَكْمُهَا
 وَغَلَبَتْ مِنْ عَلَيْهِمْ أَنْ هَبْ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ
 كُلِّ حَرْفٍ أَرْحَمُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ أَرْبَنُهُ وَكُلِّ مَنَاجَةٍ أَسْرَرْتُهُ وَكُلِّ حَمْدٍ عَمِلْتُهُ
 كُنْتُ أَوْ أَعْلَسْتُ أَحْسَنُهُ أَوْ أَظْهَرُهُ وَكُلِّ شَيْءٍ أَمَرْتُ بِأَشْيَاءِ الْكِرَامِ
 الْكَائِبِينَ الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ مُتَوَرِّدًا
 عَلَيَّ مَعَ جَرَارِحِي وَكُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ دَارِهِمْ وَالشَّاهِدُ لِمَا

روایت کرده اند که در
 حضرت امیرالمومنین
 درود کرده طایف بسیار
 ماکاه درین دعا که خلیف
 پیروزه که کعبه زود و این
 دعا بخواند پس حضرت
 امیرالمومنین فرمود این
 دعا بخواند که بخواند
 حضرت فرمود که این دعا
 گفته پس بخوان این دعا
 بعد از نماز و بعد از نماز
 که هر وقت که این دعا
 بعد از نماز و بعد از نماز
 نماز است و دعا خواند
 هر چند سب و نماز دعا
 است و نظر ما بر این
 درین

دُعَا كَبِد

٩٧

نصفان
شماره

عَمَّهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ اخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُؤَفِّرَ حَظِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
أَتَزَلُّهُ وَأُحْيِيَانِ فَضْلُهُ أَوْ بِرَقْشَرُهُ أَوْ دُرِّي بَسْطُهُ أَوْ ذَنْبِ تَغْفِرُهُ
أَوْ خَطَايَ كَشَرُهُ بَارِبِ بَارِبِ بَارِبِ مَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَا
رَبِّي بَا مَن يَبْدِي بَا صَبْنِي بَا عَلَمًا بَصْرِي وَمَسْكَنِي بَا جَبَرًا يَفْقِرِي
وَفَاتِحِي بَارِبِ بَارِبِ بَارِبِ اسْتَلَكْ بِحَبْلِكَ وَفَدَّ سَيْكَ وَأَعْظَمْ
صِفَانِكَ وَأَسْمَاءَكَ أَنْ يَجْعَلَ أَوْفَايَ بِذِكْرِكَ مَغْنُورَةً وَبِحَبْلِكَ
مَوْضُوعَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي
كُلُّهَا دُرًّا وَاحِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا بَا سَيِّدِي بَا مَوْلَانِي
مَعُولِي بَا مَن إِلَيْهِ سَكُونُ أَوْفَايَ بَارِبِ بَارِبِ بَارِبِ فَوْ عَلَى خَدِّكَ
بِجَوَارِحِي وَأَشْدَّ عَلَى الْعِزِّ مِمَّنْ جَوَانِحِي وَهَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ
وَالدَّوَامَ فِي الْإِيضَالِ بِحَبْلِكَ حَتَّى اسْتَرَحَّ إِلَيْكَ فِي مَبَادِينِ السَّخَرِ
وَأَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ وَأَسْنَأَ إِلَى فَرْجِكَ فِي الْمُسْنَأِينَ وَأَوْفَى
مِنْكَ دُنُوًا لِلْخَالَصِينَ وَأَخَافُكَ خَافَةَ الْمُؤْمِنِينَ وَاجْتَمَعَ فِي جَوَارِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ
وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبِيدِكَ وَأَفْرَحِهِمْ مِثْلَةَ مِنْكَ وَأَخْصِهِمْ زُلْفَةً
لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُبَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَحَدِّ لِي بِجُودِكَ وَأَعْظَمْ
عَلَيَّ تَجِدَّكَ وَأَخْظَمْ بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي يَذْكُرُكَ لَهْجًا وَقَلْبِي
يُحِبُّكَ مَبْهَمًا وَمَنْ عَلَى يَحْسِنِ أَجَانِبَكَ وَأَقْلِبْ عَمْرِي وَاعْفُ عَنِّي
فَأَنْتَ فَصْنَتٌ عَلَى عِبَادِكَ يَبْنِ أَدْنَاكَ وَأَمْرُهُمْ يَدْعَاكَ وَصَمْنَتٌ
لَهُمْ إِلَّا جَانِبَهُ فَإِلَيْكَ بَارِبِ نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ بَارِبِ مَدَدْتُ
بَدَنِي بِغَيْرِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ

دُعَاءُ

نصف دو دهنه چنان حاله ان
باشد تا به خصوص امیر
گفت که من میبایم سر بنده جان
دفعه ای را مع العطا یا
و کچم است انچه گفت این
سخنه با ما میبایست و باله
هله ناله را ناله است و انچه
حضرت علی السلام بود که
نیمه بنده کار در کتاب بود
و این دو بیت که است
و دعا این است باری که
کرم عن تمنع ما من انقلب
السالمون و انان را بید
الکامح الملتحمین از تنه بر و شوق
و معترک و علا و و خیر
نیکو و اعلام الدین
و اب

درغا عیادت

وَجَاءُوا أَكْفَيْتُمْ تَسْرَاجِينَ وَالْأَقْبَرُ مِنْ أَعْدَائِي بِأَسْبَحَ الْبِرِّ رَضَا أَخْفَرُ لَنْ
لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ قَانِكَ تَعَالَى مَا قَسَاءُ مَا مِنْ أَسْمُهُ وَوَأَوْ وَوَكْرُهُ
شَفَاءُ وَطَاعَتُهُ غَنَى أَنْجَمٍ مَنْ دَأَسَ مَا إِلَيْهِ الرَّجَاءُ وَسِيلَتُهُ الْبَكَاءُ مَا
سَبَّاحُ الْبِقَمَةِ وَبَادِغُ الْبِقَمَةِ بَانُورُ الْمُسْتَوْجِبِينَ فِي الظُّلُمِ مَا جَالِيَا
لَا يُعْلَمُ صَيْدٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَانْفَلَجَ مَا أَنْتَ أَمَلُهُ وَصَلَّى
عَلَى رَسُولِهِ وَأَزَامَةُ الْمَاءِ مِنْ مَنْ أَمَلُهُ وَتَسْلِيمًا

دُعَا عَسْرَات

از دعاها بسیار معتبره است و ما بین فتح آن اختلاف است و ما آنرا
از مصباح شیخ فضل میکنیم و مستحب است خواندن آن در هر صبح و شام
و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ تَاءُ الدَّلِيلِ وَأَطْرَافُ لَهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 يَا لَعَنُوا وَلَا صَلَاةَ سُبْحَانَ اللَّهِ يَا لَعْنَةُ الْأَنْبَكَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ
 وَحِينَ يَضْحَكُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشْنَا وَحِينَ تَطْهَرُ
 يُجْرِحُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُجْرِحُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ نَحْنُ بَصِفُونَ وَسَلَامٌ
 عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ
 سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْكِبَرَاءِ وَالْعِظَمِ الْمَالِكِ
 الْحَيِّ الْمُبِينِ لَعَنُوكُمْ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ
 الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْعَاقِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْعَاقِمِ

سُجَّات

چنانچه در این کتاب گفته است
 که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود که هر که
 سینه ای را با نیت از یاد
 از دنیا و منصب بخواند
 از شراب و درود و کشتن
 ادا و قوت شده باشد
 در جای بد و نمازش قبول
 گردد و اگر بعد از آن نماز
 قضا و سگت بخواند
 شود برای او خشت بیدار
 شمارد و از آسمان و طغیان
 باران و بیک درختان
 زان خاک زمین و حیوان
 و جمیع چیز متشنه گردد
 شراب از او بشود اینهاست
 آیات

در عاشر

نفسان
شور

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى سُبْحَانَ آخِي السُّعُودِ سُبْحَانَ
الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَكَ يَا سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْفَانِ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ سُبْحَانَ
خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ الَّذِي يَذَرُكَ الْإِبْصَارَ وَلَا تَذْكُرُ
الْإِبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نَعْمَةٍ وَخَيْرٍ وَبَرَكَةٍ
وَعَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآمِنْهُمْ عَلَى نِعْمَتِكَ وَخَيْرِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَ
عَافِيَتِكَ بِجَاهِ مِنَ النَّارِ وَأَذْرِ فِي شُكْرِكَ وَخَافَتِكَ وَفَضْلِكَ وَكَرَامَتِكَ
أَيُّهَا أَبَيْتَنِي اللَّهُمَّ يَنْزُوكَ اهْتَدَيْتَ وَبِغَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتَ وَبِعَيْنِكَ
أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مَلَائِكَةً
وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ
وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
يَحْيَى وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَيُخَيِّتُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَالسُّورَ
حَقٌّ وَالسَّاعَةَ أَيْدِيهِ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَكَأَنَّكَ
أَنْ عَلَى بَنِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ خَفَافًا وَأَنْ أَرْثَمَةً مِنْ وَلَدِهِ هُمْ
الْأَيُّمَةُ هَؤُلَاءِ الْمُهْدِيُونَ غَيْرَ الضَّالِّينَ وَلَا الْمُضِلِّينَ وَأَتَمُّهُمْ أَوْلِيَاءُكَ
الْمُصْطَفَوْنَ وَوَرَثَةُ الْغَابِرُونَ وَصِفْوَتُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
خَيْرُكَ مِنَ الدِّينِ انْجَمْتُمْ لِيَدَيْكَ وَاخْضَعْتُمْ لِمِنْ خَلْقِكَ وَاصْطَفَيْتُمْ
عَلَى عِبَادِكَ وَجَعَلْتُمْ نَحْنَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ صَلُّوا نَكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هِدَايَةَ الشَّهَادَةِ عِنْدَكَ حَتَّى
تُلْقِيَنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ أَنْتَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ
سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى
سُبْحَانَ آخِي السُّعُودِ
سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى
سُبْحَانَكَ يَا سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ
رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ
غَيْرِ الْفَانِ سُبْحَانَ
الْعَالِمِ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ
سُبْحَانَ خَالِقِ مَا يَرَى
وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ
الَّذِي يَذَرُكَ الْإِبْصَارَ
وَلَا تَذْكُرُ الْإِبْصَارَ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
لِلَّهِمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ
مِنْكَ فِي نَعْمَةٍ وَخَيْرٍ
وَبَرَكََةٍ وَعَافِيَةٍ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَآمِنْهُمْ عَلَى
نِعْمَتِكَ وَخَيْرِكَ
وَبَرَكَاتِكَ وَعَافِيَتِكَ
بِجَاهِ مِنَ النَّارِ
وَأَذْرِ فِي شُكْرِكَ
وَوَيْفَتِكَ وَفَضْلِكَ
وَكَرَامَتِكَ أَيُّهَا
أَبَيْتَنِي اللَّهُمَّ
يَنْزُوكَ اهْتَدَيْتَ
وَبِغَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتَ
وَبِعَيْنِكَ أَصْبَحْتُ
وَأَمْسَيْتَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى
بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ
مَلَائِكَةً وَأَنْبِيَاءَكَ
وَرُسُلَكَ وَحَمَلَةَ
عَرْشِكَ وَسُكَّانَ
سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ
وَجَمِيعَ خَلْقِكَ
بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَأَلِهِ عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ يَحْيَى
وَيُمِيتُ وَيُحْيِي
وَيُخَيِّتُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ
وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ
وَالسُّورَ حَقٌّ
وَالسَّاعَةَ أَيْدِيهِ
لَا رَيْبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ
مَنْ فِي الْقُبُورِ
وَكَأَنَّكَ أَنْ عَلَى
بَنِي طَالِبٍ أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ خَفَافًا
وَأَنْ أَرْثَمَةً مِنْ
وَلَدِهِ هُمْ
الْأَيُّمَةُ هَؤُلَاءِ
الْمُهْدِيُونَ غَيْرَ
الضَّالِّينَ وَلَا
الْمُضِلِّينَ وَأَتَمُّهُمْ
أَوْلِيَاءُكَ الْمُصْطَفَوْنَ
وَوَرَثَةُ الْغَابِرُونَ
وَصِفْوَتُكَ وَخَيْرُكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرُكَ
مِنَ الدِّينِ انْجَمْتُمْ
لِيَدَيْكَ وَاخْضَعْتُمْ
لِمِنْ خَلْقِكَ وَاصْطَفَيْتُمْ
عَلَى عِبَادِكَ
وَجَعَلْتُمْ نَحْنَهُ
عَلَى الْعَالَمِينَ
صَلُّوا نَكَ عَلَيْهِمْ
وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي
هِدَايَةَ الشَّهَادَةِ
عِنْدَكَ حَتَّى
تُلْقِيَنِي يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَأَنْتَ
عَنِّي رَاضٍ أَنْتَ
عَلَى مَا تَشَاءُ
قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

در عا سماء

مفسر
منازل

وَلَا تَكُنَا فَاكَةً تَكُنْ لَهُ شَرِّكَ فِي أَمَلِكِ وَكَدَّ تَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَ
وَكُنْ لَهُ كَبِيرًا

در عا سماء

معروف بدعا ستود که مستجاب است خواندن آن در ساعت خرد و زحیفه
مخفی نماید که ابتدای آن از ادعیه مشهوره است و اکثر علماء سلف بر این دعا
مواظبت مینموده اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسیوع سید بن
طاووس و کتب کفعمی پسندگما معتبر از جناب محمد بن عثمان عمری و رضوان
علیه که از ثواب حضرت صاحب الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد
باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام و ذاب شده و علامه مجلسی آنرا
با شرح در مجاز ذکر کرده و آن دعا موافق مصباح شیخ ابن است الکلمه
اِنَّ اَسْأَلْتَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي إِذَا
دُعِيَ بِهِ عَلَى مَغَالِيقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ بِالرَّوحِ انْفُتِحَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ
عَلَى مَغَالِيقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى
الْعِيسِ لِلْيُسْرِ تَبَسَّرَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَالِ لِلثُّرَى انْتَشَرَتْ وَإِذَا
دُعِيَ بِهِ عَلَى كَسْفِ لِبَاسِئِ الْأَضْرَاءِ انْكَسَفَتْ وَبِحَلَالِ وَجْهِكَ الْكَوْنِ
اَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَاعْرِ الْوُجُوهِ الَّذِي عَمَّتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرُّغَابُ
وَخَضَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَوَجَلَتْ لَهُ الْمُلُوكُ مِنَ خِافَتِكَ وَيَقُومُكَ
الَّذِي تَمَثَّلَتْ بِهِ السَّمَاءُ أَنْ تَفْعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتَمَسَّكَ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أَنْ تَزُولَا وَتَمَسَّكَ الْكَيْدَانُ لَهَا الْعَالَمُونَ وَيَكَلِّمُكَ الْكَلِمَةُ
وَأَنْ لَهَا الْعَالَمُونَ وَيَكَلِّمُكَ الْكَلِمَةُ خَلَقْتَ بِهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلْتَ الْكَلِمَةَ صَوْتًا بِهَا الْغِيَابُ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا

سپاس است از حضرت اب
البرقیق که منقول است
و گفته اند بقدر شمار صحیح
ما طلوع آفتاب باشد
در فصل روزی از حضرت
کریم و در زمین و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله
منقول است که هر که از
طلوع صبح تا طلوع آفتاب
در مصلاک خود دعا کند
و بتعبیت دعا را باشد
خدا او را از آتش و دوزخ
سزود و از اندوختن
امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که شکیان
شکر و در روز از طلوع صبح
تا طلوع آفتاب چنین
بگوید

دُعَا سَمَات

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ فِيهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ
النَّهَارَ نُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ فِيهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ مَنِيَاءً وَ
خَلَقْتَ فِيهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ فِيهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا
نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمُضَاجِعَ دُرِّ بَنَةِ دُرٍّ جُومًا وَجَعَلْتَ كَهَا مَسَارِدَ قِيَامَتَانِ
وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِيعَ وَجَارِيَةً وَجَعَلْتَ لَهَا قُلُوكًا وَمَسَاجِدَ وَتَدْرِيهَا فِي
السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَعْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَصَوُّرَهَا
وَأَحْسَنْتَهَا بِأَسْمَاءِ ثَلَاثِ أَحْصَاءَ وَدَوَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْوِيرًا وَأَحْسَنْتَ
تَدْوِيرَهَا وَتَحَرَّهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ
وَعَدَدِ السِّنِّ وَالْحِسَابِ وَجَعَلْتَ دَوَائِرَهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرَّةً وَاحِدًا
وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَبْلِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى
عِزًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَدِينَةِ فَوْقَ أَخْيَاسِ الْكَرُوبِيِّينَ فَوْقَ غَمَامِ
النُّورِ فَوْقَ ثَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سِنَاءَ وَفِي
جَبَلِ حُودَيْتَ فِي الْوَادِ الْمَقْدِسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَفِي يَوْمِ فَرَقْتَ
بَيْنَ إِسْرَءِيلَ وَالْبَحْرِ فِي الْمُنْبِجَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ فِيهَا الْحَجَابَ فِي حَجَرِ
سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بَيْنَ
إِسْرَءِيلَ وَالْبَحْرِ وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمُ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْفَتْهُمْ بِشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا الْكَلِمَةَ بَادَكَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَاعْرِفْتَ فِرْعَوْنَ وَخُذْتَهُ
وَمَرَكَةَ فِي أَيْدِيهِمْ وَبَايَعْتَ الْعَظِيمَ الْأَعْظَمَ الْأَكْبَرُ الْأَكْرَمَ وَبِجَدِّكَ
الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِيَوْمِ كَلِمَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سِنَاءَ وَفِي الْوَادِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ حَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْحَبِيبِ وَلَا تَحْشُ صَفِيكَ عَلَيْهِ

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَبْلِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى
عِزًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَدِينَةِ فَوْقَ أَخْيَاسِ الْكَرُوبِيِّينَ فَوْقَ غَمَامِ
النُّورِ فَوْقَ ثَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سِنَاءَ وَفِي
جَبَلِ حُودَيْتَ فِي الْوَادِ الْمَقْدِسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَفِي يَوْمِ فَرَقْتَ
بَيْنَ إِسْرَءِيلَ وَالْبَحْرِ فِي الْمُنْبِجَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ فِيهَا الْحَجَابَ فِي حَجَرِ
سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بَيْنَ
إِسْرَءِيلَ وَالْبَحْرِ وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمُ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْفَتْهُمْ بِشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا الْكَلِمَةَ بَادَكَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَاعْرِفْتَ فِرْعَوْنَ وَخُذْتَهُ
وَمَرَكَةَ فِي أَيْدِيهِمْ وَبَايَعْتَ الْعَظِيمَ الْأَعْظَمَ الْأَكْبَرُ الْأَكْرَمَ وَبِجَدِّكَ
الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِيَوْمِ كَلِمَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سِنَاءَ وَفِي الْوَادِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ حَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْحَبِيبِ وَلَا تَحْشُ صَفِيكَ عَلَيْهِ

در عاشقانه

نظام

السلام في برشيع ولبعقوب نبك عليه السلام في بيت ابل طود
 لاوهيم عليه السلام بميثاك ولا يحق خلفك ولبعقوب يشايدك
 وللمؤمنين بوعدك وللداعين باسمائك فاجب ومجديك الذي
 ظهر لوسى بن عمران عليه السلام على فيه الزمان وبابائك التي
 وفعت على ارض مصر مجد العزة والغلبة بابايت غزوة وبسلطان
 القوة ويعترة القدوة وبشان الكلمة النامية وبكلماتك التي
 تفضلت بها على اهل السموات والارض واهل الدنيا واهل
 الاخوة وبوحيك التي منذك بها على جميع خلقك وباسيطة عنك
 التي امنت بها على العالمين وببور وجهك الذي قد خرم من خرمه طود
 سبائك ويعلمك وجلالك وكبرياءك وعزتك وجمرك التي
 كدنت فلها الارض وانخفضت لها السموات وانزحرت لها العيون
 الا كبر وكدت لها الجوار والانهار وانخفضت لها الجبال وسكنت
 لها الارض مينا كبرها واستسلمت لها الخلائق كلها وحقت لها
 الشهاج في حربانها وخمدت لها النيران في اوطانها وبسلطانك
 الذي عرفت لك به الغلبة وهما الدهور وحديث به في السموات
 والارضين وبكلماتك كلمة الصديق التي سبقت لابن ادم عليه
 السلام وذوقته بالرحمة واسئلك بكلماتك التي خلقت كل شيء وبور
 وجهك الذي خلقت به الجبل فجعله دكا وخرموني صغفا ومجديك
 الذي ظهر على طور سيناء فكلت به عبدك ورسولك موسى بن
 عمران وبطلعتك في ساعه وظهورك في جبل فاران برنواث
 المقدسين وجود الملائكة الصائين وخروج الملائكة المسجدين

ولا اوتى سكرت من الله
 حضرت رسول صلى الله
 عليه واله يقول شكركم
 شكره از طوبى انما يقول
 مغيب يا شاد ثواب عجب
 او تشنه مى شود و در حجاب
 قدسى واد شده است
 كه خستى الى فرسانك
 اى ز نكاحم با دى كن
 بعد از صبح كسا عجب
 عصر كسا عجب خفا كبر
 جميع جهات نور انما
 مغيبات خفصه صبح اول
 ابن باويه بند شبانه
 انام محمد باقر وواپ
 كنه است كه كه كبر
 نماز صبح هفتاد و شصت
 استغفر الله

حرفاء مشہور

[illegible]

[illegible]

تا فکده و مشبه و بعد از
 فوکل و ال بیت و دیگر
 و بعد از حضرت و مشبه
 و بعد از خواب با و دیگر
 و در وقت اینان است که
 و از جمله این ملک خلو
 حقایق در بعضی از
 کند که در بعضی از آن
 سال خواب با و دیگر
 نبوتند و این با و دیگر
 و سایر علمای رضوانه
 و سایر علمای مشرب از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام
 و این که اند که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله
 فرمود که هر که در عز و عجب
 نماز صبح و مشرب بگوید
 سبحان الله

دُعَا بَسْتَشِير

۱۱۲

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُنْتَ إِذْ لَمْ يَكُنْ سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا
 شَمْسٌ مُضِيَّةٌ وَلَا لَيْلٌ مُظْلِمَةٌ وَلَا نَهَارٌ مُضِيٌّ وَلَا جَبَلٌ رَاسٍ
 وَلَا نَحْمٌ سَاقٍ وَلَا قَمَرٌ مُسِيرٌ وَلَا رِيحٌ مُهْبَتٌ وَلَا سَحَابٌ يَسْكُبُ وَلَا تَوَفُّ
 يَلْمَعُ وَلَا دَعْدٌ يَسْمَعُ وَلَا رُوحٌ نَفْسٌ وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ وَلَا نَارٌ تَوَقَّدُ
 وَلَا مَاءٌ يَطْرُقُ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَكُنْتَ كُلِّ شَيْءٍ وَقَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 وَأَبَدْتَ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَفْقَرْتَ وَأَمْتٌ وَأَجْنَبٌ وَأَضْحَكْتَ وَأَبْكَيْتَ وَ عَلَى
 الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَبَادَكَ يَا اللَّهُ وَقَالَتْ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْخَلْقُ الْمَعِينُ أَفْرَكَ غَالِبٌ وَعَلِمَكَ نَافِعٌ وَكَبَدَكَ عَزِيزٌ
 وَوَعْدَكَ صَادِقٌ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَحُكْمَكَ عَدْلٌ وَكَلَامُكَ هُدًى
 وَرَوْحُكَ نُورٌ وَرَحْمَتُكَ وَسِعَتْهُ وَعَقُوكَ عَظِيمٌ وَفَضْلُكَ كَثِيرٌ
 وَعِظَاتُكَ جَزِيلٌ وَجَبَلُكَ مَنِينٌ وَامِكَانَاتُكَ عَشِيدٌ وَجَاوَدَكَ غَرِيبٌ
 وَبِاسْتِكَ شَدِيدٌ وَمَكْرُكَ مَكِيدٌ أَنْتَ يَا رَبِّ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى حَاضِرٌ
 كُلِّ مَلَأٍ وَسَائِدُ كُلِّ بَحْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ مُفْرَجٌ كُلِّ حَزَنٍ غَنِيٌّ كُلِّ
 مِسْكِينٍ حَاضِرٌ كُلِّ هَارِبٍ مَأْنٍ كُلِّ خَائِفٍ خَوْزٍ الْضَعْفَاءُ كَثَرُ الْفُقَرَاءُ
 مُفْرَجُ الْقَمَاءِ مُعِينُ الضَّالِّينَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَفَى مِنْ
 عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَأَنْتَ جَائِزٌ مِنْ لَذَائِكَ وَتَضَرَّعَ إِلَيْكَ
 عِصَّةً مِنْ عِصْمَتِكَ نَاجٍ مِنْ انْتِصَابِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَعْفَرَ
 جَبَّارٌ أَعْجَابُ بَرٍّ عَظِيمُ الْغَنَاءِ كَبِيرُ الْكِبَرِ مُسْتَبَدُّ الشَّادَاتِ مَوْلَى الْكَوَالِ
 صَرِيحُ الْمُسْتَخْرِينَ مُنْقِذُ عَنِ الْمَكْرُوفِ بَيْنَ حَبِيبٍ وَدَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَسْبَغُ
 السَّائِعِينَ بَسْرُ الْبَاطِلِ بَرُّ الْحَاكِمِينَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ رَحِمُ الْيَاسِينَ
 خَيْرُ الْغَافِرِينَ فَاصْخِرْ خَوَائِجَ الْمُؤْمِنِينَ مُعِيبُ الضَّالِّينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بهر بار و شده در نماز
 ده بار و بعد از اقامت
 یا کتب من صد مرتبه
 و صحت که بسیار است
 و تا این شب و روز و در هر
 شیخ احمد بن محمد و در هر
 روز و در هر وقت اقامت
 و تا این وقت از هر جا که
 مؤمنان کافران و کفار
 که در کار و در هر جا که
 شده است و در هر جا که
 که مؤمنان و کفار و در هر
 بسیار و در هر جا که
 در هر وقت و در هر جا که
 حضرت زین العابدین
 نماز صبح و در هر جا که
 نماز عشاء و در هر جا که

دعاء مجرب

رَبُّ الْعَالَمِينَ أَتَاكَ خَائِلِي وَأَنَا الْخَالُودُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ
وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْذُوقُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا
السَّائِلُ وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَحِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ
الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَبِيضُ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ السَّيِّدُ وَأَنَا
الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَافِرُ وَأَنَا الْمُسْتَعِزُّ وَأَنَا الْجَاهِلُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَالْأَعْوَجُ
وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْجُومُ وَأَنَا الْمُعَافَى وَأَنَا الْمُسْتَلَى وَأَنْتَ الْمُجِيبُ
وَأَنَا الْمُضْطَرُّ وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمَقْرَدُ الْقَهْدُ
الْقَرُّ الْقَدُّ وَالْبَيْتُ الْمَقْبَرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَاسْتُرْ عَلَيَّ عَيْبِي وَافْضَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً وَرِزْقًا وَاسْعَا بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَبِيبًا
اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعاء مجرب

دعای است دفع الشان مروی از حضرت رسول ص جبرئیل برای آن
حضرت آورد و در وقتیکه در مقام ابرهیم علیه السلام مشغول بنماز بود
و کفیه در بلد الایمن دم صباح ایند عا و در وحاشیه آن اشاره بفضیله
ان نموده از جمله فرموده هر که ایند طار در ایام البیض ماه رمضان بخواند
کما هائش آمرزیده شود اگر چه بعد دانه کما باران و برك در خان
در بک بیابان باشد و برای شفاء مریض و قضاء دین و غنا و ثروت و کرم
و دفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَنُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا حَبِيبُ

سفیان
نماز صبح

در وقتیکه در مقام ابرهیم علیه السلام مشغول بنماز بود
و کفیه در بلد الایمن دم صباح ایند عا و در وحاشیه آن اشاره بفضیله
ان نموده از جمله فرموده هر که ایند طار در ایام البیض ماه رمضان بخواند
کما هائش آمرزیده شود اگر چه بعد دانه کما باران و برك در خان
در بک بیابان باشد و برای شفاء مریض و قضاء دین و غنا و ثروت و کرم
و دفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است

سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ نَعَالَيْتَ يَا كَرِيمُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ نَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ نَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا مُؤَمِّنُ نَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّمُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ نَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا مُبَكِّرُ نَعَالَيْتَ يَا مُبَيِّرُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ نَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ نَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا هَادِي نَعَالَيْتَ يَا بَاقِي اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ نَعَالَيْتَ يَا قَوَّابُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ نَعَالَيْتَ يَا مُزْنَّاحُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا شَيْدُ نَعَالَيْتَ يَا مَوْلَايُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا مُرِيْبُ نَعَالَيْتَ يَا رُفِيبُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا مُبْدِي نَعَالَيْتَ يَا مُعَبِّدُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ نَعَالَيْتَ يَا مُجِيدُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ نَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ نَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا شَهِيدُ نَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا خَنَّانُ نَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ نَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
 سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ نَعَالَيْتَ يَا حَيُّ اجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

نعم غیاثی از عبد الله
 نشان در تکیه و است
 که بخند حضرت خواجه
 علیه السلام و من حضرت
 فرمود که بخواهی وارد عالم
 تعلیم کنی که چون بخوانی
 خدای تعالی تو را از
 کله و حال و غلبه
 کفر و شر و هر که بعد از
 دعا حضرت زبور در عالم
 دنیا از صبح که بگوید و
 الحمد لله الذی هدانا لهذا
 ضاعنا و ارجو فی الملک
 کنی که شکر تو را
 و که این دعا را
 الذی و کتب و کتب
 اللهم ربی

دُعَا حَبِیْر

مفتاح
نماز صحیح

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ نَعَالَيْتَ يَا ذِي الْجَوَارِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا نَبِيَّ نَعَالَيْتَ يَا مُؤْتِي الْأَرْزَاقِ يَا غَنِيَّ
سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ نَعَالَيْتَ يَا حَمِيدُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا حَبِيبُ نَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا حَقِّي نَعَالَيْتَ يَا مَلِكُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ نَعَالَيْتَ يَا مُوَجِّدُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ نَعَالَيْتَ يَا فَهَّادُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ نَعَالَيْتَ يَا مَسْكُودُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ نَعَالَيْتَ يَا مَعَادُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ نَعَالَيْتَ يَا جَلَالُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا سَائِقُ نَعَالَيْتَ يَا نَازِقُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ نَعَالَيْتَ يَا قَائِلُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ نَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا دَفْعُ نَعَالَيْتَ يَا بَدْعُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا فَعَالُ نَعَالَيْتَ يَا مُعَالُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا فَاضِلُ نَعَالَيْتَ يَا وَاضِعُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا فَارِعُ نَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ نَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا ذَارِمُ نَعَالَيْتَ يَا فَايِمُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا عَاجِمُ نَعَالَيْتَ يَا فَاسِمُ الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ
سُبْحَانَكَ يَا عَيْنُ نَعَالَيْتَ يَا مَعْنَى الْأَرْزَاقِ يَا حَكِيمُ

در عا محیر

نماز صحت

سُبْحَانَكَ يَا حَكِيمُ نَعْلَيْتَ يَا حَكِيمُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا مُطَهِّرُ نَعْلَيْتَ يَا مُطَهِّرُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا ضَاوٍ نَعْلَيْتَ يَا ضَاوٍ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا حَبِيبُ نَعْلَيْتَ يَا حَبِيبُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ نَعْلَيْتَ يَا عَادِلُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ نَعْلَيْتَ يَا لَطِيفُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا دُبُّ نَعْلَيْتَ يَا حَقُّ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدُ نَعْلَيْتَ يَا وَاحِدُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا عَفُوُّ نَعْلَيْتَ يَا مُنِيعُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ نَعْلَيْتَ يَا مُوسِعُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا دَوْفُ نَعْلَيْتَ يَا عَطُوفُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا مُرَدُّ نَعْلَيْتَ يَا وَثِرُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا مُعِيتُ نَعْلَيْتَ يَا مُحِيطُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ نَعْلَيْتَ يَا عَدْلُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ نَعْلَيْتَ يَا مُبِينُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ نَعْلَيْتَ يَا وَدُودُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا رَسِيدُ نَعْلَيْتَ يَا مُرْسِدُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا نُورُ نَعْلَيْتَ يَا مُنَوِّرُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ نَعْلَيْتَ يَا نَاصِرُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ نَعْلَيْتَ يَا صَابِرُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي
 سُبْحَانَكَ يَا حُصْنُ نَعْلَيْتَ يَا مُكْسِيُ اجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِي

مکمل است گفتند که
 عند کتبهم فرمود که اینها
 بخوانید هر که اینها بخواند
 هر چه بخواهد و بپسندد و در روز
 عرش الهی بکند و از عجز روز
 قیامت شود فرادست کند
 میکند که کجا شد آنرا که روز
 خداوند در حقش عذرت دهد و از
 پیران عهد و امانان شود
 و با آن عهد و امانان شود
 و شیخ طوسی را که در این کتاب
 در تفسیر جمع است و از این کتاب
 فایده بسیاری است و از این کتاب
 انقباض و التماس و التماس
 اعتماد است و از این کتاب
 امت است و از این کتاب
 و حدیث است و از این کتاب

وَأَقْبِلْ أَلَا وَضِيَاءَ الْمُرْسِيَيْنِ وَاشْهَدَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَمُسَائِلَةَ الْفَيْزِ
 حَقٌّ وَالْبَعَثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالْأَصْرَاطَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْأَحْصَاءَ
 حَقٌّ وَالْكِتَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ
 فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَضْلَكَ رَجَائِي وَكَرَمَكَ
 وَرَحْمَتَكَ أَمَلِي لَا أَعْمَلُ لِي أَسْتَحِقُّ بِهِ الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَةَ لِي أَسْتَوْجِبُ
 بِهَا الرِّضْوَانَ إِلَّا إِنِّي اعْتَمَدْتُ نَوْجَهَكَ وَعَدْلَكَ وَأَرْجَيْتُ
 إِجْسَانَكَ وَفَضْلَكَ وَكَسَفْتُ إِلَيْكَ بِإِنِّي وَإِلَهُ مِنْ أَجْنِكَ وَأَنْتَ
 أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ وَسَلِّمْ كَثِيرًا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنِّي أُوَدُّ عَنْكَ
 بَقِيَّةَ هَذَا وَثَبَاتِ دِينِي وَأَنْتَ خَيْرُ مُسَوِّدٍ وَقَدْ أَمَرْنَا بِحِفْظِ الْوَدِّ
 فَرَدُّهُ عَلَيَّ وَفَتْ حُضُورَ مَوْتِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَا لَكُمْ يَدُ
 كِهْ دَرْدُ غَاهَايَ مَا تَوَرَّهْ اسْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَذَابِ لِيَدُ
 عِنْدَ الْمَوْتِ وَعَدْلِهِ عِنْدَ الْمَوْتِ بِفَضْلِ عَدْوَلِ كَرْدَنِ أَرْحَمُ بِيَا طَلْدُ
 وَفَتْ مَرْدَنِ وَأَنْ جِئْتُكَ سَيِّطَانِ نَزْدِ مُحَضَّرِ حَاضِرِ شُودِ دُوسُ
 كِنْدِ وَادْرَدِ دُوشِكِيكَ ائِدَارِ دَا ائِنْدِ اَوَا اَزَا اِيْمَانِ بِيْرَدَنِ كِنْدِ وَازِ اِيْنِ
 جِهْرِ اسْتِ كِهْ دَرْدِ خَامَايَ اسْتَعَاذِ اَزَا اِنْ شُدِهْ وَجَنَابِ فُخْرِ الْمُحْشَيْنِ وَهْ
 فَرْمُودِ كِهْ هَرِ كِهْ خَوَاهِدِ اَزَا اِنْ سَالِمِ مَبَايِدِ اسْتِخْضَارِ كِنْدِ اَوَلِ اِيْمَانِ
 وَاصُولِ خَمْسِ دَا بَا اَدَلِ طَعْنِ وَضَعَايَ خَا طَوْبِ سِيْرِ وَآنِ دَا جَفْعَا لِي كِهْ
 كِهْ دُورُوفْتِ حُضُورِ مَوْتِ بَا وَدَرْدِ فَرْمَايِدِ بَا بِنِ طَرِ بَفَكِ بَكُودِ بَعْدِ اَزَا
 عَفَا بِدَحْمَةِ اللَّهُمَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنِّي قَدْ أُوَدُّ عَنْكَ بَقِيَّةَ هَذَا

اوراد جامع علمای شیعه
 که سجده بخند و شستن
 روشت با دفع شدن بار
 منش با دفع شدن بار
 و غیرینا از دست بار
 بعد از نماز است باری
 شکر و توبه از دست بار
 سجد مقبله رخصت امام
 حکایت اول
 که در این کتاب
 علمای اسلام
 خدا را بگویند که در این
 کتاب از سجده و شستن
 و غیرینا از دست بار
 بعد از نماز است باری
 و در این کتاب
 که از این
 سجده و شستن
 و غیرینا از دست بار
 بعد از نماز است باری

جوشن کبیر

و بدلا لامین و مضباح کفیع است و آن مردی است از حضرت سید
 الساجدین از پد و شران چند بزرگوارش حضرت رسول ص و این دعا را
 جبرئیل علیه السلام آورد برای پیغمبر ص در یکی از غزوات در حالیکه
 برین انحضرت جوشن کوفی بود که سپکینے ان بدن مبارکش را
 بد و آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد پروردگار تو را
 سلام بفرماید و بفرماید که بکن این جوشن را و بخوان این دعا را
 که او امان است از برای تو و امت تو پس شرحی در فضیلت این دعا
 ذکر فرموده که مقام نقل ثماش نیست از جمله آنکه هر که آنرا برکفن
 خویش نویسد خضعالی چنان فرماید که او را باقی عذاب کند و هر که
 آن را بنیت خالص در اول ماه رمضان بخواند خضعالی او را درود
 فرماید لیلۃ القدر و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که
 تسبیح و تقدیس کنند خدا را و ثوابش را برای او قرار دهند پس
 بسیار نقل کرده اند آنکه فرموده هر که بخواند او را در ماه رمضان ستر
 حرام فرماید خضعالی چند او را برانش جهنم و واجب فرماید برای او
 هشتاد و دو ملک بر او موکل فرماید که خط کنند او را از معاصی
 و در امان خدا باشد مدت چو خود در آخر جاست که جناب ما
 حسین ص فرمود و صیحت کرد بد رم علی بن ابی طالب ص بحفظ این دعا
 و آنکه بنویسم آنرا بر کفن او و تعلیم کنم آنرا با صل خود و ترغیب کنم ایشان
 بخواندن آن و آن هزار اسم است و در این اسم اعظم فقیر گوید
 که از این خبر و خبر مستفاد می شود یکی استنجاب نوشتن این دعا
 بکفن چنانچه علامه بحر العلوم عطر الله روحه در دوز بان اسناد فرموده

که در سجده که بران بایست
 و در حدیث صحیح و کثیر
 فرمود که سجده شکسته
 واجب است بر هر مسلمانی
 تمام میکنی آن نماز خود را
 و فرشتگان و دیگران از آن بان
 خود را و بخوار و ملایم
 و از خود بجنب در میان او
 در سجده هر که که بنشیند
 نماز کند و بنشیند آن
 سجده سکر کند برود و سجده
 خالصان عجب از این نیست
 بنده و ملائکه یکبار به
 پس گوید یا علی که خط
 کند بوی نیاید من
 از آن و فرمود که در این
 عمل است و بکن که در این
 من برای شکر و سپاس

جَوْشَن كَبِير

حَسَنَ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ (هـ)، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
 بِاَسْمِیْكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا بَیْرِهِا نَیْ بِاَسْلَاطَانِ بِاَرْضَوَانِ
 بِاَعْظَمَانِ بِاَسْبَحَانَ بِاَسْمَعَانَ بِاَذَا الْمَیْنِ وَالْبَیْآنِ (و)، يَا مَنْ تَوَاضَعُ
 كَلْبَتُهُ لِعَظْمَتِهِ بِاَمِنْ اَسْتَسَلِمُ كَلْبَتُهُ لِعُدُوْرِهِ بِاَمِنْ ذَلَّ كَلْبَتُهُ لِعَظْمَتِهِ
 بِاَمِنْ خَضَعَ كَلْبَتُهُ لِهَبِیْبَتِهِ بِاَمِنْ اَنْفَضَّ كَلْبَتُهُ مِنْ خَشْمِهِ بِاَمِنْ تَسَفُّفُ
 الْجِبَالِ مِنْ خُفَافَتِهِ بِاَمِنْ قَامَتْ السَّمَوَاتُ بِاَمْرِهٖ بِاَمِنْ اَسْتَفْرَقَتْ
 الْاَرْضُ مِنْ بَیْزِهِ بِاَمِنْ تَسَبَّحَ الرَّعْدُ بِحِجْرِهِ بِاَمِنْ لَا یَقْنَدُنِیْ عَلٰی اَهْدَا
 مَخْلُکَتِهِ (و)، يَا غَافِرَ الْخَطَا بِاَمِنْ اَكَا شَفَّ لَبْلَابًا بِاَمِنْ مَنَنْتَنِیْ الرَّجَا بِاَمِنْ اَخْرَجْتَ
 الْاَعْطَا بِاَمِنْ اَوَّاهِبًا لَهْدًا بِاَمِنْ اَذَا ذِی الْبَرِّ بِاَمِنْ اَفَاخَصَ اَلْمَنَا بِاَمِنْ اَسَامِعَ
 السَّمَا بِاَمِنْ اَعْتَا لَبْرًا بِاَمِنْ اَمْلَقَ الْاَسَاوِدَ (و)، يَا ذَا الْحَمْدِ وَالْاِکْبَادِ
 يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالْشَّانِ يَا ذَا الْعَمَدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا
 الْعَفْوِ وَالرِّضَا يَا ذَا الْمِنَّةِ وَالْعَطَا يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَا يَا ذَا
 الْغَوْزِ وَالْبَقَا يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَا يَا ذَا الْاِلَآءِ وَالنِّعَمِ (و)،
 اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاَسْمِیْكَ يَا مَنَّانُ يَا دَانِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَاعِ
 يَا جَانِعُ يَا شَانِعُ يَا دَانِعُ يَا مَوْسِعُ (و)، يَا صَانِعُ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقُ
 كُلِّ مَخْلُوْقٍ يَا ذَا ذِیْ كُلِّ مَرْدُوْفٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوْكٍ يَا كَا شَفَّ
 كُلِّ مَكْرُوْبٍ يَا نَادِحُ كُلِّ مَهْمُوْمٍ يَا نَادِحُ كُلِّ مَرْجُوْمٍ يَا نَاصِرُ كُلِّ
 مَحْذُوْلٍ يَا سَائِرُ كُلِّ مَعْرُوْبٍ يَا مُلْجَا كُلِّ مَطْرُوْدٍ (و)، يَا عَدُوَّیْ عِنْدَ
 شِدَّتِیْ يَا دَجَانِیْ عِنْدَ مُصِیْبَتِیْ يَا مَوْفِیْ عِنْدَ وَخْشِیْ يَا صَاحِبِیْ
 عِنْدَ غَرَبِیْ يَا وَلِیْ عِنْدَ نَعَبِیْ يَا عِنَا بِیْ عِنْدَ كَرْبِیْ يَا دَلِیْلِیْ عِنْدَ
 حَزَنِّیْ يَا عِنَا بِیْ عِنْدَ اَنْفِصَارِیْ يَا مُلْجَا بِیْ عِنْدَ اضْطِرَارِیْ يَا مَعْیَنْ

از حضرت صادق علیه السلام نقل است که خداوند
 عالمیان را بر همه عالمیان
 و اولاد آنان را بر همه اولاد
 که سجده بر زمین بسیار
 میکند و در حدیث بسیار
 دیگر نیز آمده که چون کسی
 از دنیا می‌رود خداوند را
 در دو موضع می‌تاباند که یکی
 خالقان است و دیگری مخلوقان
 و می‌فرمود که این دو موضع را
 را که در جایی باشد که
 ایشان باشند و شوقانی
 محله که خداوند در آن
 نازل می‌شود و در آنجا
 نزد خداوند است و در آنجا
 که ایشان است و در آنجا
 که ایشان است و در آنجا

نُظَرُ الْإِسْرَةِ بَا مَن لَا يَخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ بَا مَن لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ بَا مَن لَا
سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانَهُ بَا مَن وَسِعَتْ كُلُّشَيْ رَحْمَتُهُ بَا مَن سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ
غَضَبُهُ بَا مَن أَخَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ بَا مَن لَبَسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ (٢٠) يَا قَارِجَ الْهَيْمِ
يَا كَاسِيًا لِقَبْرِ غَاثٍ يَا قِرَالَتَنِي بَا يَا بَلَّ النَّوْبِ بَا يَا خَالِي الْخَلْقِ يَا صَادِقَ
الْوَعْدِ بَا مَوْفِي الْعَهْدِ بَا يَا عَالِمَ الْبَسْرِ بَا يَا خَالِي الْحَبِّ بَا يَا زَوْقَ الْكَلَامِ (٢١)
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا فَخْرِي يَا مَلِيَّ يَا حَقِّي
يَا وَصِيَّ يَا ذِكْرِي يَا مَدِينَتِي يَا قَوْحِي يَا وَلِيَّي (٢٢) يَا مَن أَلْهَمَ الْجَبَلِ
بَا مَن سَوَّى الْقَبِيحَ بَا مَن لَمْ يَأْخُذْ بِأَحَدٍ بِأَحْسَنِ سِرِّهِ بَا مَن لَمْ يَهْنِكِ النَّبِيُّ
بَا عَظِيمِ الْعَفْوِ بَا حَسَنِ الْجَاوِزِ بَا يَا وَسْعَ الْمَغْفِرَةِ بَا يَا بَاسِطَ الْبَدَنِ
يَا لَوْحَهُ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى بَا مَن تَهَيَّ كُلُّ شَيْءٍ (٢٣) يَا ذَا الْقُوَّةِ
الْمُنِيبَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ الشَّافِعَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ
يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْجَهَّةِ الْفَاطِمَةِ يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ
يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُنِيبَةِ يَا ذَا الْعَظِيمَةِ الْمُنِيبَةِ (٢٤)
يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا دَائِمَ الْعِبَرَاتِ يَا مُبْدِيَ الْعُقَرَاتِ
يَا سَائِرَ الْعَوَالِمِ يَا حُجَّةَ الْأَمْوَالِ يَا مُرَبِّي الْأَنْبَاءِ يَا مُصَيِّفَ الْحَسَنَاتِ
يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ الْقِيَامِ (٢٥) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُصَوِّدَ يَا مُفْتَدِرَ يَا مَدْبِرَ يَا عَظِيمَ يَا مُؤَوِّدَ يَا مُبَشِّرَ يَا مُنْذِرَ
يَا مُعَلِّمَ يَا مُوجِبَ (٢٦) يَا رَبِّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ
الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الزُّكَيْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبِّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبِّ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ يَا رَبِّ الْجِدْلِ وَالْحَرَامِ يَا رَبِّ النُّورِ وَالظُّلُمِ يَا رَبِّ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ
يَا رَبِّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنْامِ (٢٧) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ

نظر الایسره بامن لا یخاف الا عدله بامن لا یدوم الا ملکه بامن لا
سلطان الا سلطانه بامن وسعت کل شیء رحمته بامن سبق رحمته
غضبه بامن اخاط بکل شیء علمه بامن لبس احد مثله (۲۰) یا قارج الهی
یا کاسیا لقبر غاث یا قیرال تنی یا بیل النوب یا خالی الخلق یا صادق
الوعد یا موفی العہد یا عالم البصر یا خالی الحب یا زوق الکلام (۲۱)
اللهم انی اسئلك باسمک یا علی یا وفی یا فخری یا ملی یا حق
یا وصی یا ذکری یا مدینتی یا قوحتی یا ولی (۲۲) یا من الهام الجبل
یا من سوی القبح یا من لم یأخذ باحد باحسن سریره یا من لم یهنک النبی
یا عظیم العفو یا حسن الجاوز یا واسع المغفره یا باسط البدن
یا لوحه یا صاحب کل نجوی یا من تهی کل شیء (۲۳) یا ذا القوه
المنیبه یا ذا الرحمه الواسعه یا ذا المنه الشافعه یا ذا الحکمه البالغه
یا ذا القدره الکامله یا ذا الجهه الفاطمه یا ذا الکرامه الظاهره
یا ذا العززه الدائمه یا ذا القوه المنیبه یا ذا العظیمه المنیبه (۲۴)
یا بدیع السموات یا جاعل الظلمات یا دایم العبرات یا مبدی العقرات
یا سائر العوالم یا حجه الاموال یا مربی الانباء یا مصیف الحسنات
یا ماحی السیئات یا شدید القیام (۲۵) اللهم انی اسئلك باسمک
یا مصوود یا مفتر یا مدبر یا عظیم یا مؤود یا مبشر یا منذر
یا معلم یا موجب (۲۶) یا رب البیت الحرام یا رب الشهر الحرام یا رب
البلد الحرام یا رب الزکین والمقام یا رب المسجد الحرام یا رب المسجد
الحرام یا رب الجدل والحرام یا رب النور والظلم یا رب الحی والمیت
یا رب القدره فی الانام (۲۷) یا احکم الحاکمین یا اعدل العادلین

جوشن کبیر

در سجده

بَا مَن هُوَ فِي عَمَدِهِ وَفِي بَا مَن هُوَ فِي دَفَائِهِ قُوَّتِ بَا مَن هُوَ فِي قُوَّتِهِ
 عَلَيَّ بَا مَن هُوَ فِي عَلَوِّهِ قُرْبُ بَا مَن هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفُ بَا مَن هُوَ فِي
 لَطِيفِهِ شَرِيفُ بَا مَن هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزُ بَا مَن هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمُ بَا مَن
 هُوَ فِي عَظِيمِهِ جَبَدُ بَا مَن هُوَ فِي جَبَدِهِ جَمِيدُ (۳۶) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ يَا كَا فَي بَا سَا فَي بَا مَعَا فَي بَا هَادِي بَا ذَا عِي بَا فَاضِلُ بَا وَاسِعُ
 بَا حَالِي بَا بَا فَي (۳۷) بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ خَائِعٌ لَهُ
 بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ كَا ئِنٌ لَهُ بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ مُّنبِئٌ اِلَيْهِ
 بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ صَابِرٌ اِلَيْهِ
 بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ يَسْتَجِيحُ بِحَدِّهِ بَا مَن كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ (۳۸) بَا مَن
 لَا مَقَرَّ اِلَّا اِلَيْهِ بَا مَن لَا مَفْزَعَ اِلَّا اِلَيْهِ بَا مَن لَا مَقْصِدًا اِلَّا اِلَيْهِ بَا مَن
 لَا مَتَجًا مِنْهُ اِلَّا اِلَيْهِ بَا مَن لَا مَرْغَبَ اِلَّا اِلَيْهِ بَا مَن لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
 بِهِ بَا مَن لَا يَسْتَعِيْنُ اِلَّا بِهِ بَا مَن لَا يَتَوَكَّلُ اِلَّا عَلَيْهِ بَا مَن لَا يَرْجُو اِلَّا
 هُوَ بَا مَن لَا يُعْصَدُ اِلَّا اِيَّاهُ (۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُومِيْنَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِيْنَ يَا خَيْرَ
 الْمَطْلُوْبِيْنَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُوْلِيْنَ يَا خَيْرَ الْمُفْتَصَّوْدِيْنَ يَا خَيْرَ الْمَدْكُوْمِيْنَ يَا
 يَا خَيْرَ الْمَسْكُوْرِيْنَ يَا خَيْرَ الْمُجْتَوِيْنَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوْمِيْنَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَاغْنِيْنَ
 (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَا فَي بَا سَا فَي بَا فَادُو بَا فَاهِرُ
 بَا فَاطُو بَا كَا فَي بَا جَابِرُ بَا فَا كِرُ بَا نَا طُو بَا نَا صِرُ (۴۱) بَا مَن خَلَقَ قُوَّتِي
 بَا مَن قَدَّرَ قَهْدِيْ بَا مَن بَكَّشَ اَبْلُوْنِيْ بَا مَن كَبَّعَ الْجَوِيْ بَا مَن بَقَدَّرَ
 الْقُسْرِيْ بَا مَن بَنَى الْهَلَكِيْ بَا مَن بَسَّغَ الْمَرْضَى بَا مَن اَضْحَكَ وَابْكِيْ
 بَا مَن اَمَاتَ وَاجِبِيْ بَا مَن خَلَقَ الرُّوْحِيْنَ الذِّكْرُ وَالْأُنْثَى (۴۲) بَا مَن
 فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيْلُهُ لَمْ يَخْلُقْ اِلَّا فَا فَي الْاَبَانَةُ بَا مَن فِي الْاَبَانِيَّتِ بُرْهَانُهُ

این را در سجده و رکوع
 مذکور و خواص بسیار دارد
 منجبت است که این سجده را
 طول دهد و منجبت است که
 است که صوت امام را
 حکم علیه السلام بصدای
 طلوع صبح سجده و بعد از
 قیامت زوال و بعد از
 عصر تا شام و در سجده
 دیگر در وقت هر روز
 زوده از ده سال هر روز
 بعد از طلوع اوقات نافذ
 زوال در سجده و بعد از
 صبح و غروب و در سجده
 امام رضا علیه السلام انقدر
 در سجده بسیار است که سبک بود
 منجبت از غرق شدن و در سجده
 و در طرف روی خود را
 زمین

کَرِهَکُنْ وَلَیْکَ مِنَ الذَّلِ (۶۳) بَا مَن یَعْلَمُ مُرَادَ الْمُریدِیْنَ بَا مَن یَعْلَمُ
صُحْبَ الصَّامِیْنِ بَا مَن یَجْمَعُ اَبْنِ الْوَاهِیْنِ بَا مَن یرِیْ بُکَاءَ الْخَاشِعِ
بَا مَن یَمْلِکُ حَوَاجِ السَّائِلِیْنَ بَا مَن یَقْبَلُ عُدْرَ النَّاسِیْنِ بَا مَن لَا
یُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِیْنَ بَا مَن لَا یُضِیْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِ بَا مَن لَا یَبْعُدُ
عَنْ مُلُوبِ الْعَارِفِیْنَ بَا اَجْوَدُ الْاَحْوَدِیْنَ (۶۴) بَا دَائِمُ الْبَقَاءِ بَا سَامِعُ
الدُّعَاءِ بَا وَاسِعُ الْعَطَاءِ بَا غَافِرُ الْخَطَا بَا بَدِیْعُ السَّمَاءِ بَا حَسَنُ
الْبَلَاءِ بَا جَمِیلُ الشَّئَاءِ بَا قَدِیْمُ الشَّأْنِ بَا کَثِیْرُ الْوَقَائِ بَا شَرِیفُ الْحِجَابِ
(۶۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بَا سَنَارُ الْغَفَّارِ بَا جِبَارُ
بَا صَبَّارُ بَا بَارُ بَا مُخْتَارُ بَا مُفْتَاحُ بَا مُفْتَاحُ (۶۶) بَا مَن خَلَقَ
وَسَوَّاهُ بَا مَن رَزَقَهُ وَرَبَّاهُ بَا مَن اَطْعَمَهُ وَسَفَّاهُ بَا مَن فَرَّجَهُ وَاقْوَاهُ
بَا مَن عَصَمَهُ وَکَفَّاهُ بَا مَن خَلَقَهُ وَکَلَّاهُ بَا مَن اَعَزَّهُ وَاعْزَاهُ بَا مَن
وَقَّضَهُ وَهَدَّاهُ بَا مَن اَنْسَنَهُ وَادَّاهُ بَا مَن اَمْلَأَنِيْ وَاحْبَانِيْ (۶۷) بَا
يُخَوِّ اَخُوْیَ کَلِمَاتِهِ بَا مَن یَقْبَلُ لِقْوَهُ عَنْ عِبَادِهِ بَا مَن یُجَوِّلُ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَقَلْبِهِ بَا مَن لَا تَنْفَعُ السُّقَاعَةُ اِلَّا بِاِذْنِهِ بَا مَن هُوَ اَعْلَمُ مِنْ صِلَةِ عَنْ
مَسْبِلِهِ بَا مَن لَا مَعْیَبَ لِحُکْمِهِ بَا مَن لَا اَدَاةَ لِقَضَائِهِ بَا مَن اَمْلَأَ کُلِّ شَیْءٍ لِّهٖ
بَا مَن التَّخَوُّاتِ مَطْوِیَّاتِ بِهَمْسِهِ بَا مَن یُرْسِلُ الرِّیَّاحَ کُبْرًا مِنْ یَدِیْهِ
وَنَجْمَهُ (۶۸) بَا مَن جَعَلَ لِّلْاَرْضِ مِهَادًا بَا مَن جَعَلَ الْجِبَالَ اَوْدَادًا بَا
جَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا بَا مَن جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا بَا مَن جَعَلَ اللَّیْلَ لِبَاسًا
بَا مَن جَعَلَ الْهَیْءَ مَعَائِشًا بَا مَن جَعَلَ الْقَوْمَ سُبَّانًا بَا مَن جَعَلَ السَّمَاءَ
سِتَاءً بَا مَن جَعَلَ الْاَسْبَابَ اَرْوَاحًا بَا مَن جَعَلَ النَّارَ مَرَصَدًا (۶۹)
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بَا سَمِیْعُ بَا سَمِیْعُ بَا وَضِیْعُ بَا وَضِیْعُ بَا سَمِیْعُ

وَدَائِمُ الْبَقَاءِ
مَرَدُّ الْمُنْکَلِ
بَعْدُ بَاشَدِ اَمَّا دَعَا
اَبْنِ سَجْدِهِ
بَا سَمِیْعُ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ
بَا سَمِیْعُ اَوَّلُ سَمِیْعِ
اَسْمُکَ اَمَامُ وَضِیْعُ
اَرْضِکَ اَمَامُ کَرَمِکَ
مَنْوَلِکَ اَمَامُ کَرَمِکَ
صَلَوْتُ بِاسْمِکَ اَمَامُ
کَلِمَةُ اَمَامُ کَرَمِکَ
سَمِیْعُ اَمَامُ کَرَمِکَ
عَبْدُ اَمَامُ کَرَمِکَ
کَلِمَةُ اَمَامُ کَرَمِکَ
نَقْصَانُ اَمَامُ کَرَمِکَ
مَلِكُ اَمَامُ کَرَمِکَ
مَلِكُ اَمَامُ کَرَمِکَ
مَلِكُ اَمَامُ کَرَمِکَ

[illegible]

میگفت گفتار
 رعین از ثقیب عصر
 میهن صد سر برود
 میگفت خدایا
 کلایه بند مسلمان
 صادق علیه السلام
 صاف کردی و گستر
 کردی است بوی خدا
 احوال بنده در سنجید
 رفیق است خدایا
 باشد فضل و کرم
 چون بنده و دی
 از ادب و انوار
 و انبیا و اولیا
 خیار انجمن و اولیا
 از کرم خلیفان
 و انجمن خاصه
 و انجمن خاصه
 و انجمن خاصه

جوشن کبیر

۱۳۵

درجہ
مکرم

لَا يَجِيئُ الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ (۹۱) يَا مُعِينُ الصُّعْفَاءُ يَا صَاحِبَا لِفَرْمَاءِ يَا نَاسِ
الْأُولِيَاءِ يَا نَاسِ الْغَدَاءِ يَا نَافِعَ السَّمَاءِ يَا أَنْتَ الْأَوْفِيَاءِ يَا حَنِيبَ
الْأَفْيَاءِ يَا كَثْرَ الْفَرَآءِ يَا إِلَهَ الْغَنِيَاءِ يَا أَكْثَرُ الْكِرْمَاءِ (۹۲)
يَا كَافِي مَنْ كَلَيْتَ يَا قَانِمٌ عَلَى كَلَيْتَ يَا مَنْ لَا تَشْبَهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَرْتَدُّ فِي
مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَجْحَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ
لَيْسَ كَيْدُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَقْرُبُ عَنْ عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ جَبَّارٌ كَلَيْتَ
يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كَلَيْتَ (۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ يَا مُغْنِي يَا مُعْطِي يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا مُجِبُّ يَا مُجِبُّ يَا مُجِبُّ
يَا أَوَّلَ كَلَيْتَ وَآخِرَهُ يَا إِلَهَ كَلَيْتَ وَمَلِكُهُ يَا رَبَّ كَلَيْتَ وَخَالِقَهُ
يَا بَازِغَ كَلَيْتَ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِي كَلَيْتَ وَمُعْبِدُهُ يَا مُسَيِّدَ كَلَيْتَ وَ
مُقَدِّرُهُ يَا مُكُونُ كَلَيْتَ وَمُحَوِّلُهُ يَا مُجِبُّ كَلَيْتَ وَتَمِينُهُ يَا خَالِقَ كَلَيْتَ
وَوَارِثَهُ (۹۴) يَا جَبَّارُ أَكْرَمَ كُودَ مَا جَبَّارُ شَاكِرَ وَمَشْكُورَ مَا جَبَّارُ حَامِدَ
وَمُخَوِّدَ مَا جَبَّارُ شَاهِدَ وَمَشْهُودَ مَا جَبَّارُ دَاجَ وَمَدْعُودَ مَا جَبَّارُ حَبِيبَ وَخَلِيبَ
يَا جَبَّارُ مُؤْنِسَ وَأَنْتَ يَا جَبَّارُ صَاحِبَ وَجَلِيبَ مَا جَبَّارُ مَقْصُودَ وَمَطْلُوبَ مَا
جَبَّارَ وَحُبُوبَ (۹۵) يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ دَعَا حَبِيبَ يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ طَاعَةَ
جَبَّارَ يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ أَحَبَّهُ فَرِيبَ يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ اسْتَغْنَاهُ رَفِيبَ
يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ رَجَاهُ كَرِيمَ يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ عَصَاهُ حَلِيبَ يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ
وَحِيمَ يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ حَكِيمِهِ عَظِيمَ يَا مَنْ هُوَ لَمِنْ إِحْسَانِهِ مَدِيمَ يَا مَنْ هُوَ
يَمِينُ أَرَادَهُ عَلَيْهِ (۹۶) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسْتَبِأَ مَا مَرَّ
بِأَمْعَلَبُ يَا مُغْنِيَّ يَا مُرْتَبِّأَ يَا مُخَوِّفَ يَا مُحَدِّدَ يَا مُدَكِّرَ يَا مُتَحَرِّجَ يَا مُغْنِيَّ
(۹۷) يَا مَنْ عَلِمَهُ سَابِقُونَ يَا مَنْ وَعَدَهُ صَادِقُونَ يَا مَنْ لَطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ

بسم صاحب خود را بطلبید
ششم دروایان را بطلبید
سپار منفول را بطلبید
حضرت صادق و کاظم
علیهما السلام و در مجلس
مکر سبب از منبر بودند
سئلت الله تعالی عن
لوق و القوق عن
صاحب هفتصد و شصت
و حضرت صادق و کاظم
سلام و در مجلس
جله و سلفند
و صاحب لوحه
و صاحب درخت
و صاحب منبر از حضرت
و صاحب علی السلام
و صاحب سوره که در مجلس
مختار از حضرت علی

درجہ
مکرم
و در مجلس
جله و سلفند
و صاحب لوحه
و صاحب درخت
و صاحب منبر از حضرت
و صاحب علی السلام
و صاحب سوره که در مجلس
مختار از حضرت علی

أَمْ غَالِبٌ لِّمَا مِنْ كِتَابَةٍ تَحْكُمُ مَا مِنْ فَضَاوَةٍ كَائِنْ بِمَا مِنْ قُرْآنَةٍ مَّجِيدٍ
 بِمَا مِنْ مُلْكَةٍ قَدِيمٍ بِمَا مِنْ قَضَلَةٍ عَظِيمٍ بِمَا مِنْ عَرْشَةٍ عَظِيمٍ (۹۹) بِمَا مِنْ لَا
 تَسْغُلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ بِمَا مِنْ لَا يَمْتَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ بِمَا مِنْ لَا يُلْهِمُهُ
 قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ بِمَا مِنْ لَا يَفْلُطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ بِمَا مِنْ لَا يَحْجِبُهُ شَيْءٌ
 عَنْ شَيْءٍ بِمَا مِنْ لَا يَبْرِيهِ الْخِلَاجُ الْمَلِيحِينَ بِمَا مِنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادٍ الْمُرِيدِينَ
 بِمَا مِنْ هُوَ مُشْتَهَى مَنَاسِمِ الْغَارِ مِنْ بِمَا مِنْ هُوَ مُشْتَهَى طَلَبِ لَطَائِفِ الْبَيْنِ طَائِفٍ
 لَا يَحْفَى عَلَيْهِ وَدَرَهُ فِي الْعَالَمِينَ (۱۰۰) بِمَا حَلِمًا لَا يَجْعَلُ بِأَجَوَادٍ لَا
 يَجْعَلُ بِأَصَادِفًا لَا يَجْلِفُ بِأَوْهَابًا لَا يَمْلِكُ بِأَفَاهِرًا لَا يَغْلِبُ بِأَعْظَمًا
 لَا يُوَصِّفُ بِأَعْدَلًا لَا يَحْفَ بِأَعْيُنًا لَا يَفْتَقِرُ بِأَكْبَرًا لَا يَصْغُرُ بِأَحَافِظًا
 لَا يَفْعَلُ سِجَانًا بِأَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ الْغَايَةِ

دُعَاءِ جوشن صغیر

بِأَدَبٍ

در کتب معتبره بشرح مبسوط نواز شرح جوشن کبر نقل شده و کفیه
 در خاشیه بلد الا مین فرموده که این دعا فی است دفع الشان عظیم
 المتله و چون موسی هادی عبا به قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام
 نمود آنحضرت این دعا را خواند حدیث پیغمبر صلی الله علیه و آله زاد و خوا
 دهد که با وی فرزند دهنیالی هلاک خواهد کرد و شمن نوا و این دعا در
 هیچ الدعوات سید بن طاووس نقل شده و مابین نسخ کفیه و سید
 اختلاف است و اما موافق بلد الا مین کفیه نقل نموده و آن دعا این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهِ كُفَيْتَ عَذَابِي أَنْصَنِي عَلَيَّ سَبَقَ عَذَابِي وَ تَحَدَّ لِي طَبْعِي مِدْنِي
 وَأَرْهَقَ لِي سَبَاحِي حِدِي وَ ذَاتَ لِي قَوَائِدِ مُؤَمِّدِي وَ سَدَّ وَ آتِي صَوَائِدِي

جوشن صغیر در چند نسخ
 کتب معتبره نقل شده
 و کفیه در خاشیه
 بلد الا مین فرموده
 که این دعا فی است
 دفع الشان عظیم
 المتله و چون موسی
 هادی عبا به قصد
 قتل حضرت کاظم
 علیه السلام نمود
 آنحضرت این دعا
 را خواند حدیث
 پیغمبر صلی الله
 علیه و آله زاد و
 خواهد که با وی
 فرزند دهنیالی
 هلاک خواهد کرد
 و شمن نوا و این
 دعا در هیچ
 الدعوات سید بن
 طاووس نقل شده
 و مابین نسخ
 کفیه و سید
 اختلاف است
 و اما موافق
 بلد الا مین
 کفیه نقل
 نموده و آن
 دعا این است

سُيَاهِمَ وَلَمْ تَمْنَعْ عَنِّي حِرَاسَتَهُ وَأَمَرَ أَنْ يَتَوَكَّلَ الْمَكْرُوهَ وَيُجَرِّبَ
دُعَاةَ مَرَارَتِهِ نَظَرْتُ إِلَى صَنِيعِهِ عَنْ أَجْمَالِ الْفَوَاحِشِ وَتَجَرَّبْتُ عَنْ
الْإِنْفِصَالِ مِنْ قَصْدِي بِمَحَارِبِهِ وَوَحْدَتِي فِي كَيْثَرِ جَمْعِ نَادَاتِي
أَوْضَعْتُ لِي فِيمَا لَمْ أَغْمِلْ فِكْرِي فِي الْإِرْضَاءِ وَهَمَّ بِمِثْلِهِ فَأَبْدَتْ لِي نُفُوزَاتِ
وَسَدَّوَتْ أَرْوِي بِنُصْرَتِكَ وَقَلَّتْ لِي حُدُودُهُ وَحَدَّثَتْ لَنِي تَجَدُّدُ جَمْعِ عَدِيدِهِ
وَحَدَّثَتْهُ وَأَعْلَيْتُ كَيْفَ عَلَيْهِ وَوَحَّجْتُ مَا سَدَّ دَائِي مِنْ مَكَائِدِهِ وَالْبَيْتُ
وَرَدَّ دَنَّهُ عَلَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ لِي فِيهِ قَلْبِي لَمْ يَكُنْ لِي فِيهِ قَلْبِي وَلَمْ يَكُنْ لِي فِيهِ قَلْبِي
أَنَا مِلْكُهُ وَأَتَوَكَّلُ لِي مَا أَتَوَكَّلُ لِي سَرَانَا فَلَا أَتَوَكَّلُ لِي مِنْ مُفْضِلِهِ
لَا يَغْلِبُ دَوِّحِي نَاهٍ لَا يَجْعَلُ مِثْلَ عَلِيٍّ تَحْمِيْدًا وَلَا تَحْمِيْدًا لِي لِي غَلَاظَاتِ
مِنْ تَسَاكُوتِي وَلَا لَأَيَّامٍ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَنَانِي بِمَكَائِدِهِ
وَنَصَبَ لِي أَشْرَكَ مَصَائِدِهِ وَوَكَّلَ لِي نَفَقَاتِ رِعَائِيهِ وَضَا لِي صَنَائِعَ
الْبَيْعِ لِي بِرَدِّهِ أَنْظَارًا لَهَا رِفْعَتِهِ وَهُوَ يَطْلُبُ بِشَاشَةِ الْمَلِكِ وَ
يَسْطُرُ وَجْهًا غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتُ رَحْمَتَ سَرِيَرِهِ وَفُتِحَ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ
لِسْرَتِي فِي مَلَيْنِهِ وَأَصْبَحَ تَحْمِيْلًا لِي فِي بَيْتِهِ أَوْ كَسْنَةً لِي فِي رَأْسِهِ وَأَنْتَ نِيْلَا
مِنْ أَسَاسِهِ فَصَرَعْتَهُ فِي زَيْلِيهِ وَرَدَّ نَسْتِي فِي مَهْوِيهِ حَمْرِيهِ وَحَمَلْتُ
حَدَّهُ طَبْعًا لِرَأْبِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتُهُ فِي بَدَنِيهِ وَرَدَّ دَنَّهُ وَرَدَّ دَنَّهُ وَجَرَّ
خَفْنَتُهُ بَوْبَرَهُ وَدَكْنَتُهُ بِمَسَافِيهِ وَكَيْسَتُهُ لِمَحْرَجِهِ وَرَدَّ دَنَّهُ كَيْدُهُ فِي حَرْجِهِ
وَرَفَعْتُهُ بِنَدَامَتِهِ وَفَتَاتُهُ بِحَمْرَتِهِ فَأَسْخَدْتُ أَوْضَاعًا لِي بَعْدَ فُجُورِهِ
وَأَفْتَحْتُ بَعْدًا سَيْطَانِيهِ دَلِيلًا مَا سَوَّرَ لِي رَيْبِي جِبَالِيهِ إِلَيَّ كَانَ
بُؤْمِلًا أَنْ بَرَأَ فِي فَمِهَا يَوْمَ سَطْوَتِهِ وَفَدَّ كَدَاتِ بَارِيَّتِ لَوْلَا دُخَانُكَ أَنْ
يَجْلِسَ مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَلَا أَتَوَكَّلُ لِي لِي غَلَاظَاتِ

وَسُيَاهِمَ وَلَمْ تَمْنَعْ عَنِّي حِرَاسَتَهُ وَأَمَرَ أَنْ يَتَوَكَّلَ الْمَكْرُوهَ وَيُجَرِّبَ
دُعَاةَ مَرَارَتِهِ نَظَرْتُ إِلَى صَنِيعِهِ عَنْ أَجْمَالِ الْفَوَاحِشِ وَتَجَرَّبْتُ عَنْ
الْإِنْفِصَالِ مِنْ قَصْدِي بِمَحَارِبِهِ وَوَحْدَتِي فِي كَيْثَرِ جَمْعِ نَادَاتِي
أَوْضَعْتُ لِي فِيمَا لَمْ أَغْمِلْ فِكْرِي فِي الْإِرْضَاءِ وَهَمَّ بِمِثْلِهِ فَأَبْدَتْ لِي نُفُوزَاتِ
وَسَدَّوَتْ أَرْوِي بِنُصْرَتِكَ وَقَلَّتْ لِي حُدُودُهُ وَحَدَّثَتْ لَنِي تَجَدُّدُ جَمْعِ عَدِيدِهِ
وَحَدَّثَتْهُ وَأَعْلَيْتُ كَيْفَ عَلَيْهِ وَوَحَّجْتُ مَا سَدَّ دَائِي مِنْ مَكَائِدِهِ وَالْبَيْتُ
وَرَدَّ دَنَّهُ عَلَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ لِي فِيهِ قَلْبِي لَمْ يَكُنْ لِي فِيهِ قَلْبِي وَلَمْ يَكُنْ لِي فِيهِ قَلْبِي
أَنَا مِلْكُهُ وَأَتَوَكَّلُ لِي مَا أَتَوَكَّلُ لِي سَرَانَا فَلَا أَتَوَكَّلُ لِي مِنْ مُفْضِلِهِ
لَا يَغْلِبُ دَوِّحِي نَاهٍ لَا يَجْعَلُ مِثْلَ عَلِيٍّ تَحْمِيْدًا وَلَا تَحْمِيْدًا لِي لِي غَلَاظَاتِ
مِنْ تَسَاكُوتِي وَلَا لَأَيَّامٍ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَنَانِي بِمَكَائِدِهِ
وَنَصَبَ لِي أَشْرَكَ مَصَائِدِهِ وَوَكَّلَ لِي نَفَقَاتِ رِعَائِيهِ وَضَا لِي صَنَائِعَ
الْبَيْعِ لِي بِرَدِّهِ أَنْظَارًا لَهَا رِفْعَتِهِ وَهُوَ يَطْلُبُ بِشَاشَةِ الْمَلِكِ وَ
يَسْطُرُ وَجْهًا غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتُ رَحْمَتَ سَرِيَرِهِ وَفُتِحَ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ
لِسْرَتِي فِي مَلَيْنِهِ وَأَصْبَحَ تَحْمِيْلًا لِي فِي بَيْتِهِ أَوْ كَسْنَةً لِي فِي رَأْسِهِ وَأَنْتَ نِيْلَا
مِنْ أَسَاسِهِ فَصَرَعْتَهُ فِي زَيْلِيهِ وَرَدَّ نَسْتِي فِي مَهْوِيهِ حَمْرِيهِ وَحَمَلْتُ
حَدَّهُ طَبْعًا لِرَأْبِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتُهُ فِي بَدَنِيهِ وَرَدَّ دَنَّهُ وَرَدَّ دَنَّهُ وَجَرَّ
خَفْنَتُهُ بَوْبَرَهُ وَدَكْنَتُهُ بِمَسَافِيهِ وَكَيْسَتُهُ لِمَحْرَجِهِ وَرَدَّ دَنَّهُ كَيْدُهُ فِي حَرْجِهِ
وَرَفَعْتُهُ بِنَدَامَتِهِ وَفَتَاتُهُ بِحَمْرَتِهِ فَأَسْخَدْتُ أَوْضَاعًا لِي بَعْدَ فُجُورِهِ
وَأَفْتَحْتُ بَعْدًا سَيْطَانِيهِ دَلِيلًا مَا سَوَّرَ لِي رَيْبِي جِبَالِيهِ إِلَيَّ كَانَ
بُؤْمِلًا أَنْ بَرَأَ فِي فَمِهَا يَوْمَ سَطْوَتِهِ وَفَدَّ كَدَاتِ بَارِيَّتِ لَوْلَا دُخَانُكَ أَنْ
يَجْلِسَ مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَلَا أَتَوَكَّلُ لِي لِي غَلَاظَاتِ

جوش صفیر

لِنَعْمَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَأَعْمَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْهِيَ وَ سَيِّدُكُمْ وَمَنْ
عَبْدُكُمْ وَأَصْبَحَ تَغْلُو لَا مَكْبَلًا فِي الْحَدِيدِ بِأَيْدِي الْعِزَّةِ لَا يَرْجُونَ
قَبْدًا مِنْ أَمَلِهِ وَوَلَدَهُ مُنْقَطَعًا عَنْ أَوْرَادِهِ وَبَلَدَهُ يَتَوَقَّعُ كُلُّ شَيْءٍ
رَأَى قَوْلَهُ يُعْتَدِلُ وَيَأْتِي مِثْلَهُ بِمِثْلِهِ وَأَنَا فِي عَاضِدِهِ مِنْ ذَلِكَ
كَلِمَةٌ فَلَاكِ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَا لَهُ لَا يُجْعَلُ صَدِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَأَعْمَاتِكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ الْهِيَ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَقْبَسَ وَأَصْبَحَ يُهَاسِرُ الْحَرْبَ وَمُبَاسِرُ
الْفِتَالِ يَقْبِضُ قَدْ عَشِيَتْهُ الرُّاحُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ بِالْإِسْرَافِ وَ
الزَّهَاجِ وَالْأَلَةِ الْحَرْبِ يَتَفَقَّعُ فِي الْحَدِيدِ قَدْ بَلَغَ جَهَنَّمُوهُ لَا يَعْرِفُ
حِيلَهُ وَلَا يَجِدُ مَهْرًا قَدْ أَذِنَتْ بِالْجَرَاحَاتِ أَوْ مُسْتَطَابًا بِدَمِيهِ حَتَّى
الْشَّامِ وَالْأَنْجَلِ يَمْتَنِي شَرِيَّةً مِنْ بَهَاءٍ أَوْ نَظَرَةٍ إِلَى أَمَلِهِ وَوَلَدِهِ
لَا يُقْدِرُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا فِي حَاضِرِهِ مِنْ ذَلِكَ كَلِمَةٌ فَلَاكِ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَا لَهُ لَا يُجْعَلُ صَدِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْنِي لِنِعْمَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَأَعْمَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْهِيَ وَكَمْ
مِنْ عَبْدٍ أَقْبَسَ وَأَصْبَحَ فِي ظُلُمَاتِ الْجَارِ وَعَوَاصِفِ الزَّوْجِ وَالْأَمْرِ
وَالْأَمْرِ يَتَوَقَّعُ الْعَرَفَ وَالْهَلَاكَ لَا يُقْدِرُ عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُسَبِّلِ
بِضَاعَتِهِ أَوْ مَدْمٍ أَوْ حَرْفٍ أَوْ شَرْفٍ أَوْ حَيْفٍ أَوْ سَيْخٍ أَوْ قَذْفٍ وَأَنَا فِي
عَاضِدِهِ مِنْ ذَلِكَ كَلِمَةٌ فَلَاكِ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي
أَنَا لَهُ لَا يُجْعَلُ صَدِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلَا لَأَعْمَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْهِيَ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَقْبَسَ وَأَصْبَحَ مُسَافِرًا شَا
عَنْ أَمَلِهِ وَوَلَدِهِ مُنْجَسًا فِي الْمَغَارِ ذُنَابًا مَعَ الْوُحُوشِ الْبَهَائِمِ وَالْهَوَا

مِنَا حَسْبُكَ اَلْمُنَى كَيْفَ اَصَدُّ رَعْنُ بَابِكَ حَبِيبُ مِنْكَ وَفَدُّ
وَدَّوْنَهُ عَلَى ثِقَةٍ بِكَ وَكَفَتْ نُوْبِيْنِي عَنْ عَطَايِكَ وَفَدَّ امْرَأَتِي
بِدُعَايِكَ وَهَذَا اَنَا مَبْدُؤُكَ عَلَيَّ اَلْبَيْتُ بَا حِدِ بَيْتِي وَبَيْنَ اَعْدَا
اَخِطِيفِ اَبْصَارِهِمْ عَيْنِي يَتَوَدَّدُ بِكَ وَجَلَالِ عَجْدِكَ اَنْتَ اَنْتَ اَللَّهُ
اَلْمُعْطَى جَلَالُكَ الْبَعْدُ الْكَرَمِيَّةُ لِمَنْ نَا حَاكَ بِلَطَائِفِ وَحَمِيَّتِكَ بَا حِي
بَا فَيَوْمُ بَا وَاجْلَالِ وَالْاَكْرَامِ وَصَلَّى اَللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَبَيْنَنَا مُحَمَّدٍ
وَالِهِ تَحْمِيْنِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ

فصل هفتم

وَرَدَّ كَرِيْمِيْ اَبَاتِ وَدُعَا هَا يَ نَافَعُهُ حَضْرُهُ كَدِ اِسْتِحَابِ كَرْدَمِ اَزْ كَبْتِ مَبْنِيْ
اَوَّلِ سَيِّدِ جَلِ سَيِّدِ عَلِيَّانِ شَهْرَانِي وَضَوَانِ اَللَّهُ عَلَيْهِ دَرْ كِتَابِ كَلَمِ طَبِ
فَضْلِ فَرْمُودِهِ كَدِ اسْمِ اعْظَمِ خَدَا يَسْعَالِي اَنْ اَسْتُ كَدِ اَفْتَسَاحِ اَدَا اَللَّهُ وَاَحْسَا
اَوْ هُوَ اَسْتُ دَحْوُشِ نَفْطِهِ نَدَارْدُ وَلَا يَنْفَعُ فَرَا شُدِ اَعْرَبِيْ اَلْعَرَبِ اَبْنِ
دَوْ فَرَانِ مَجِيدِ دَرْ بِنِجِ اَبِهْ مَبَارَكِ اَزْ بِنِجِ سُوْرَةِ اَسْتُ بَقَرَةِ وَالْ عَمْرَانِ وَ
نَسَاءِ وَطِهْ وَنَعْيَانِ وَشَبْحِ مَعْبُودِ كَهْنَةِ هَرَكِ اَبْنِ بِنِجِ اَبِهْ كُوْرْدِ خَوْدِ فَرَا
دَعْدِ دِهْرُودِ دَبَاوْدِ مَرْثِيَةِ نَحْوَانْدِ هَرَا بِنِهْ اَسَانِ شُوْدِ بَرَايِ اَوْ هَرِ مَعْنِ
اَزْ كَلِيْ دَجَزِيْ بَرُوْدِيْ نَسَاءِ اَللَّهُ تَعَالَى وَانِ بِنِجِ اَبِهْ اَبْنِ اَسْتُ (۱)
اَللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ اَلْقَيُّوْمُ اَلْاَزَالَةُ اَلْاَكْرَمُ (۲) اَللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ
اَلْقَيُّوْمُ تَرَلَّ حَلِيَّتِكَ اَلْكِتَابِ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ اَلْقُرْآنَ
وَالْاِنْجِيلَ مِنْ قَبْلِهِ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ اَلْفُرْقَانَ (۳) اَللَّهُ لَا اِلَهَ
اِلَّا هُوَ اَتَجَمَّعُكُمْ اِلَى يَوْمِ الْاِخْتِمِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنْ اَللَّهِ حَدًّا
(۴) اَللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ كَلِمَةُ اَلْاَسْمَاءِ الْحُسْنَى (۵) اَللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ

وَدُعَايِكَ اَلْمُنَى كَيْفَ اَصَدُّ رَعْنُ بَابِكَ حَبِيبُ مِنْكَ وَفَدُّ
وَدَّوْنَهُ عَلَى ثِقَةٍ بِكَ وَكَفَتْ نُوْبِيْنِي عَنْ عَطَايِكَ وَفَدَّ امْرَأَتِي
بِدُعَايِكَ وَهَذَا اَنَا مَبْدُؤُكَ عَلَيَّ اَلْبَيْتُ بَا حِدِ بَيْتِي وَبَيْنَ اَعْدَا
اَخِطِيفِ اَبْصَارِهِمْ عَيْنِي يَتَوَدَّدُ بِكَ وَجَلَالِ عَجْدِكَ اَنْتَ اَنْتَ اَللَّهُ
اَلْمُعْطَى جَلَالُكَ الْبَعْدُ الْكَرَمِيَّةُ لِمَنْ نَا حَاكَ بِلَطَائِفِ وَحَمِيَّتِكَ بَا حِي
بَا فَيَوْمُ بَا وَاجْلَالِ وَالْاَكْرَامِ وَصَلَّى اَللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَبَيْنَنَا مُحَمَّدٍ
وَالِهِ تَحْمِيْنِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ

درخواستنامه

نماز ظهر
ارباب

وَأَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ يَا أَلِ اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ يَدَيَّ حَاجَاتِنَا يَا
وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ ائْتِنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا
الْبَاقِرَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ يَدَيَّ
حَاجَاتِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ ائْتِنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ يَا
الصَّادِقَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ
يَدَيَّ حَاجَاتِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ ائْتِنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا
مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يَا الْكَاظمَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ
يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ
وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ يَدَيَّ حَاجَاتِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ ائْتِنَا عِنْدَ اللَّهِ
يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
إِلَى اللَّهِ يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ ائْتِنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ
عَلِيٍّ يَا النَّبِيَّ الْحَمْدُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا
وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ
بَيْنَ يَدَيَّ حَاجَاتِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ ائْتِنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ
يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ يَا الْحَادِي لِقِيَّ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ
يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى
اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ يَدَيَّ حَاجَاتِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ ائْتِنَا عِنْدَ اللَّهِ
يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ يَا الزَّكِيَّ الْمُسْكِرَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ

نجان و معجز آنگاه
و در کف اول بیدان
حمد سوره انا انزلنا
و در کف دوم سوره
نوح و اربعون در کف
ازان را خوانده باز
نموده وضع شد که
نمود از صلوات
و قتل شهادت و آفرین
در کف تین و بیست و پنج
و کلمات اربع استغفار
و اگر خواند که بیست و پنج
قرآن را که بیست و پنج
سوره و معجز آنگاه
از تهمان را که بیست و
سوره و بیست و پنج
معجز آنگاه و در کف

بَا حَجَّهِ اللَّهِ عَلَى خَلِيفَةِ بَا سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نَوْجِّهْنَا وَاسْتَشْفَعُنَا
وَنُوسِّلُنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَفَدَّ مِنْكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِأَوْجِهًا
عِنْدَ اللَّهِ يُسْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَوْصِي الْحَسَنِ وَالْخَلْفِ الْحُجَّةِ ابْنِهَا
الْعَاقِبِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ بَابِ رَسُولِ اللَّهِ بَا حَجَّهِ اللَّهِ عَلَى خَلِيفَةِ بَا سَيِّدِنَا
وَمَوْلَانَا إِنَّا نَوْجِّهْنَا وَاسْتَشْفَعُنَا وَنُوسِّلُنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَفَدَّ مِنْكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا بِأَوْجِهًا عِنْدَ اللَّهِ يُسْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ بِرِجَالِ
خود را بطلبید که بر آورده می شود ان شاء الله و در روایت دیگر وارد شد
که بعد از این بگوید یا سادنی و موالی اینی نوجهت بکم انتمی و عدل
لبوم فقیر و حاجتی الی الله و نوسلت بکم الی الله و استغفنت بکم
الی الله فاستغوا لی عند الله و استغفدونی من ذنوبی عند الله
فانکم و سئلتم الی الله و یجتمکم و یضربکم ارجوا نجاة من الله نکونوا
عند الله رجائی یا سادنی یا اولیاء الله صلی الله علیهم اجمعین
و لقن الله أعداء الله ظالمیهم من الاولین و الاخرین ربنا العالمین
تو نمگوید که شیخ کفیع در بلد لا ین دعا مبطوطی نقل کرده موشی
بد دعا فرج داین دعا و توسل در ضمن آن مذکور است و کما نم است که
که دوازده امام خواجہ نصیر الدین هین دعا و توسل است که مرکب
کرده اند با صلوات بر حج طاهر که دو باب خطبه بلغیه است که کفیع
از آخر مصباح انرا ذکر فرموده و سید علخان در کلم طیب و فیض المصباح
شیخ مهرش دعا و توسل نقل کرده بشرح که مقام کجا بش آن نیست
و آن دعا این است اللهم صلی علی محمد و علی ائمتہ و علی ابنہا و اسالک
بهم ان یغفروا لی طاعتک و رضوانک و ان یتلغی بهم افضل ما

چهارم از تفسیر
کتاب بخار و در بیان
و سلام بخار و در بیان
شرح می کند بخار و در بیان
و ان سکه که در کمال
نفسیات بود می کند
و میگوید که از اول الله
و از اول انرا که در
مذکور شد پس شیخ
علیه السلام را میگوید
و میگوید که بخار و در بیان
سکه که در میان
میگوید که بخار و در بیان
نفسیات نماز مخصوص
کلمه و انرا بسیار است
و ما بقیه انرا بخار و در
حدید

أَبْلَغْتُ أَحَدًا مِنْ أَوْلِيَاءِكَ أَنْتَ جَوَادُ كَرِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجِّي
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنْ أَسْأَلْتُكَ بِهِ مِنْ ظُلْمَةٍ وَ
 غَشْمَةٍ وَأَذَانِي وَأَنْطَوِي عَلَى ذَلِكَ وَكُنْتُ بِهِ مُؤَنَّةً كُلِّ أَحَدٍ مَا أَرَمَ
 الرَّاغِبِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجِّي وَلَيْتَ عَلِيٌّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 إِنْ أَسْأَلْتُكَ بِهِ مُؤَنَّةً كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَسُلْطَانٍ عَنِيدٍ يَفْقُو عَلَى
 بَيْطِئِهِ وَيَنْصُرُ عَلَى حُجْبَةٍ أَنْتَ جَوَادُ كَرِيمٍ يَا وَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِحُجِّي وَلَيْتَ مُحَمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ وَجَعْفَرٌ بْنُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِنْ
 أَسْأَلْتُكَ بِهِمَا عَلَى أَمْرٍ خَرَجَ بَطَا عَيْنِكَ وَرِضْوَانِكَ وَبَلَّغْتَنِي بِهِمَا مَا أُرِيدُ
 أَنْتَ قَطَاعُ لِيَا تُرِيدُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجِّي وَلَيْتَ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ
 عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الْغَايِبَيْنِ بِهِ فِي جَمِيعِ جَوَادِي مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
 يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجِّي وَلَيْتَ الرِّضَا عَلَى مَنْ مَوَى
 عَلَيْهِ السَّلَامُ الْإِسْلَامُ فِي جَمِيعِ أَسْفَارِي فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالْجَاوِي
 وَالْأَعْيَادِ وَالْأَوْدِيَةِ وَالْفَيَاضِ مِنْ جَمِيعِ مَا أَخَافُهُ وَأَحْذَرُهُ أَنْتَ دَوْفُ
 وَجْهِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجِّي وَلَيْتَ مُحَمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 إِنْ أَجِدْتُ بِهِ عَلَى مِنْ فَضْلِكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ وَسْعِكَ وَوَسَّعْتَ
 عَلَيَّ دَوْفَكَ وَأَغْنَيْتَنِي عَنْ سُؤلكَ وَجَعَلْتَ حَاجَتِي إِلَيْكَ وَفَضَاها
 عَلَيْكَ أَنْتَ يَا نَسَاءُ قَدِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجِّي وَلَيْتَ عَلِيٌّ بْنُ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِنْ أَسْأَلْتُكَ بِهِ عَلَى نَادِيَةٍ فَرَضْتَ وَتَرَاخَاةِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَسَهْلٍ ذَلِكَ لِي وَأَمْرَةٍ بِالْجَمْعِ وَأَعْنِي عَلَى طَاعَتِكَ بِفَضْلِكَ
 يَا وَجْهِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجِّي وَلَيْتَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
 إِنْ أَسْأَلْتُكَ بِهِ عَلَى أَمْرٍ خَرَجَ بَطَا عَيْنِكَ وَرِضْوَانِكَ وَسَرَّ دِينِي فِي مُفْلِكِي

وَمَا يَجِيءُ مِنْكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ
 غَضَبُكُمْ كَمَا يَكُونُ
 مَا رَدَّ بِهِ سَجْدَةً لَكُمْ
 لِيَا مَبَارَكِي وَدِينِي
 تَغْنِي لِي مَا نَزَلَ لَكُمْ
 فَارْتَحِلْ شِدِّي مَهَابَتِي
 حُجْبَةٍ عَمَّا وَغَضَبِي كَمَا يَكُونُ
 مَا عَدَانِي وَأَوْقِنْتَنِي
 رَكْعَتِ اسْتِغْفَارٍ غَضَبِي
 أَوْ قَطَاعِ لِي يَا دَابَّكَ
 سَابِقَةٍ لِي يَا دَابَّكَ
 تَذَكُّرُ شِدِّي وَشِدِّي
 أَمْرٌ خَرَجَ مِنْكُمْ
 نَعْدُكُمْ بِمَا يَكُونُ
 يَا سُدْرَةَ الْبَلَدِ الْكَلْبَانِ
 يَا مَسَالِكِي وَدِينِي
 دَوْمَ سَبَوِي سُدْرَةٍ
 وَمُجْدِي

حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را که باز فرمود و بخوان این دعا را و با
تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و بخانه خود رفت و آن غایب
اللهم یحیی العرش ومن علاه و یحیی الوحی ومن اوجاه و یحیی النبی
ومن نجاه و یحیی النبیین ومن نباه با سامع کل صوت با جامع کل نوح
با یاریه النورین بعد الموت صلی علی محمد و اهل بینه و انما و جمع
المؤمنین و المؤمنات فی مشارق الارض و مغاربها قرآن غنی
عاجلاً بشهادته ان لا اله الا الله و ان محمداً عبده و رسولک صلی
الله علیه و آله و علی ذریه الطیبین الطاهرين و تسلم کثیراً
چشمه سید بن طاووس و رجب الدعوات و اینه از سیمان نقل فرمود
که در خوش مدن کوواست چهره که حاصلش این است حضرت فاطمه علیها
السلام اموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول تم اموخته بود و در وقت
صبح و شام آنرا بخواند و فرمود و بخوان و در دنیا هر کز تراب نکند و ملا
کن بران و آن این است بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله النور بسم الله نور
النور بسم الله النور بسم الله نور علی نور بسم الله الذی هو مدبر
الانوار بسم الله الذی خلق النور من النور الحمد لله الذی خلق النور
و انزل النور علی الطور فی کباب مطویر فی دن منشور بعد و مقدور
علی نبی مجبور الحمد لله الذی هو با لیسر مدکور و با الفخر مشهور و علی
الشراء و الفتراء مشکور و صلی الله علی سیدنا محمد و آله الطاهرين
سلیمان گفت چون از حضرت فاطمه اموختم آنرا بخوانم به پیشتر از هر
نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب بودند اموختم پس همه شفایافته
بازن خدا بعالی ششم جز حضرت سید سجاده سید بن طاووس

دُعَا اسْتِجَارُ دُعَاوُ دُعَا جِبِل

وود موضع از هیچ ابن هر د شریف را از حضرت امام ذین العابدین تم
نفل کرده بسم الله الرحمن الرحيم يا اوسع السامعين يا اقصر الناطق
يا اوسع الحاسبين يا احكم الحاكمين يا خالق الخلقين يا ذا ذنوب
المرذوبين يا ناصر المظلومين يا ارحم الراحمين يا ذا ليل المحزونين
يا غياث المستغيثين اغثنى بامانك بعزم الدين ايمانك تعبد
وانا لله تستعين يا صريح المكروبين يا مجيب دعوة المظلومين
انت الله ذات العالين انت الله لا اله الا انت الملك الحق المبين
الكبير يا رداءك اللهم صلب على محمد المصطفى وعلى علي المرتضى
وقاطع الزهراء وخذ بجزء الكبرياء والحسن المجتنب والحسين الشهيد
يكربلاء وعلى من الحسين ذين العابدین و محمد بن علي الباقر و جعفر بن
محمد الصادق و موسى بن جعفر الكاظم و علي بن موسى الرضا و محمد
علي نقی و علي بن محمد النقی و الحسن العسكري و المجتنب القائم المهدي
الامام صلوات الله عليهم اجمعين اللهم وال من والاهم و عاد
من عاداهم و انصر من نصرهم و اخذل من خذلهم و لعن من لعنهم
و عجل فرج ال محمد و انصر شعبه ال محمد و ازرني رؤيه قائم ال محمد
و اجعلني من اتباعه و شياعه و الراضين بفعله و رحمتك يا ارحم
الراحمين هفتاد و پنج مرتبه در بلد الامين دعاي از حضرت امام ذين
العابدین عليه السلام نقل کرده و فرموده ابتدا دعاي مفانل بن سلمان
را بخضرت رواي کرده و هم گفته که صد مرتبه انا بخواند و دعاي سجاد
نکرده لعنت کند مفانل را و دعاي ابن است الهي كيف ادعوك و انا انا
و كيف انطع رجائي منك و انت انت الهي اذ الاستلمات فطعني فمن

دعاء
مرد غریب

[illegible]

دُعَا بَا مَرْحَل

الحار
نماز

عِبَادُكَ وَبِالْإِيمَانِ الَّذِي حَبَّبَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَلَمْ يَخْرُجْ مِثْلَ إِلَّا إِلَيْكَ
 مَقِيلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِهِ فَرْجًا وَخَرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ
 احْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا احْتَسِبُ إِنَّكَ تُرْزِقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 بِسْ حَاجَتُ خُودًا بِطَلَبِ دَرَجَتِهِمْ كَقَفْسِهِ دُونَ صَبَاحٍ دُعَا فِي تَفَكُّرٍ مَعْرِ
 وَفَرَمُودِهِ سَبَدِ بِنِ طَاوُسِ بِنْدِ عَاوِزِ اِيْ يَنْبَغِي اَزْ سُلْطَانِ دَبْلَا وَطَهْوَرِ اَعْلَا
 وَخُوفِ فَرَمُودِ نَسْكَ سَبَدِ ذَكَرْ كَرْدِ وَانْ اَزْ اَدْعِيَه حَقِيقَه سَبَا دَبِ اَسْبِ بَسْ
 مَرْكَاهِ نَرْسَبَدِ اَزْ خُورَانِجِه ذَكَرْ شُدِ بَخْوَانِ اِنْرَا اِيْنِ اَسْتِ دُعَا بَا مَرْحَل
 بِه عُمْدًا لِمَكَارِهِ وَبَا مِنْ بَقَاوِيْهِ حَذَا لَشَدَائِدِ وَبَا مِنْ بَلَمَسِ مِنْهُ لِحَرْجِ
 اِلَى رُوحِ الْفَرَجِ ذَلِكْ لِعُمْدِ ذَلِكِ الصَّحَابِ وَتَسْبِيْحِ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ
 وَجَرِيْ بَعْدَ ذَلِكِ الْفَضَاءِ وَمَضَتْ عَلَى اِرَادَتِكَ الْاَشْيَاءُ فَهِيَ بِمُسْتَبَقِ
 دُونَ قَوْلِكَ مُؤَيَّمَةٌ وَبَارِ اَزْ ذَلِكِ دُونَ هُنْكَ مُنْزَجَةٌ اَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُنْجَا
 وَاَنْتَ الْمُضْرَعُ فِي الْمَلِكَا لَا يَسْتَدْفِعُ مِنْهَا اِلَّا مَا دَفَعْتَ وَلَا يَنْكُثُ
 مِنْهَا اِلَّا مَا كَسَفْتَ وَقَدْ تَوَلَّى فِي بَابِ مَا فَعَلْتَ كَمَا دَفَعْتَ ثِقْلَهُ وَالْوَرَى مَا
 قَدْ بَهَطْتَ حَمْلَهُ وَبَعْدَ ذَلِكِ اَوْرَدْتَهُ عَلَى وَبَسَاطَتِكَ وَجَهْتَهُ اِلَى
 فَلَا مُصَدِّدٍ لِيَا اَوْرَدْتَ وَلَا صَارِقٍ لِيَا وَجَهْتَ وَلَا فَاخٍ لِيَا اَعْلَفْتَ
 وَلَا مَغْلُوقٍ لِيَا فَحَتَّ وَلَا يَسْتَرْ لِيَا عَشْرَتَ وَلَا نَا صِرْلِيْ حَذَا ذَلِكْ فَقَدْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لِيْ بَابَ بَابِ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَكَيْسَرِ عَمِيْ سُلْطَانِ
 اَلْهَمَّ بِحَوْلِكَ وَآيَلِنِيْ خُسْرًا لِّظَرْفِنَمَا سَكُونُ وَارْزُقْنِيْ حَلَاوَةَ الصَّنْعِ فَمَا
 سَلَّكَ وَهَبْتَ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرْجًا مُنْتَبِثًا وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ
 عَيْنِكَ مَخْرَجًا وَجَنًّا وَلَا تُسْخَلْنِيْ بِالْاِيْمَانِ عَنْ نَعَا مِدِ فَرُوْضِكَ
 وَاسْتِغَا لِسُنَّتِكَ فَقَدْ خِفْتُ لِيَا تَوَلَّى فِي بَابِ دُعَا وَامْتَلَأْ بِجَدِّ

دیکونتا آلتک علی
 غیبی واملی ذنالی تعلک
 غیبی غائب و شاهد با غیبی
 ادره لا ادره از حق غایب
 غیب و اشیاء از حق
 از غیب حق الغیوم
 از غیب غیب و لا غیب
 ما خداه تشکر و لا غیب
 غیب لا اعلی القلیس
 بی بادرت میکنم غایب
 غماز منسوب و منسوب
 غماز کند غماز منسوب
 از آمد دشت ای دودما دشت
 شب با کبد بسیار شده
 ما خیزند اخوان از اول
 دشت و چون خورشید شوق
 نیاز شود اذان و اقامه
 یکجمله همان باب

دُعَاءُ قَبْرِ حَضْرَةِ مُحَمَّدٍ

مَا حَدَّثَ عَلَى هَذَا وَأَنْتَ الْفَارِدُ عَلَى كَيْفِ مَا مَبْنُوتٌ بِهِ وَدَفِنَ بِمَا وَ
فَأَعْلَمَ بِهِ ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ أَسْجُجْهُ مَيْتٌ بِأَذَى الْقَرْيَةِ الْعَظِيمَةِ وَذَلِكَ
الْكُرْهُمُ قَانَتْ فَأَدْرِبَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّنَا لَعَالَيْنِ بَارِئِهِمَا
كَفَعَهُ دَوْلِدًا لَمْ يَنْفَرُ مِنْهُ ابْنُ دَعَاءِ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كَهْ بَعْلَهُمْ فَرَمُودَ أَنْوَاعِ تَجْهِدِكَ مَجْهُوسٌ بِوَدِّهِ خَلَّصَ شِدَا لِهَيْ عَظْمِ الْبَلَاءِ
وَبَرَّحَ الْخِصَاءَ وَاتَّكَفَأَ لِفِطَاءِ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَضَافَتْ الْأَرْضُ وَمَنْعَتْ
الْسَّمَاءُ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَاللِّتَامُ الْمُسْتَكْنَى وَعَلَيْكَ الْمَقُولُ فِي الشَّيْءِ
وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ مَرَضَتْ عَلَيْهِمَا
طَاعَتُهُمْ وَغَرَفْنَا بِذَلِكَ نَمْرًا لَمْ نَسْمَعْ فَتَنْجِ عَنَّا بِجَهَنَّمَ قَرْجًا عَاجِلًا
قَبْرَ بَنِي كَلْبِجِ الْبَصَادِ هُوَ أَزْبَ بِأَمْرٍ بِأَعْلَى بِأَمْرٍ كَيْفَ نَفَا نَكَا كَاتِبًا
فَاصْبِرْ بَنِي فَانْكَرَا صِرَانِ نَا بُولَا نَا بِصَاحِبِ الزَّمَانِ الْقَوْتُ الْقَوْتُ
الْقَوْتُ أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ الْعَمَلُ الْعَمَلُ
الْعَمَلُ بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ دَوَّارِهِمْ وَتَرْكُفِهِمْ
دَرْمِصْبَاحِ فَرَمُودَ ابْنِ دَعَاءِ حَضْرَتِ مَهْدِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ اسْتَ
اللَّهُمَّ أَوْفِنَا تَوْفُقُوا لِعَاطَةِ وَبَعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدَقْ الْبَشِيرَ وَعِزَّافَ
الْحَمْدِ وَكَرَمْنَا بِالْهَيْدَى وَالْإِسْقَامَةِ وَسَدِّدِ السَّنَابَ لِقُتُوبِ
وَالْحِكْمَةِ وَامْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهِّرْ بَطُونَنَا مِنَ الْجَهْلِ وَالْهَيْدَةِ
وَكَفِّفْ أَبْدِينَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسُّوءِ وَأَعْضُضْ أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ
وَاسْدُدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ الْقَوْلِ وَالغَيْبَةِ وَتَفَضَّلْ عَلَى عِلْمَانَا بِالرَّقِيدِ
وَالْمُضَيَّعَةِ وَعَلَى الْمُتَعَلِّقِينَ بِالْجَهْدِ وَالرَّهْبَةِ وَعَلَى السَّمْعِينَ بِالْإِسْبَاحِ
وَالْمَوْعِظَةِ وَعَلَى مَرْجَحَةِ السَّلَامِينَ بِالْإِسْقَاءِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى مَوْتَانَا بِالرَّافَةِ

دعای قبور ائمه و اولاد آنها
دعای بنی امان و امامان
سبکدوشی از آفات و آفات
باب اولی از کتاب و اولی
تقاریر و حضور و صلوات
و اصداف دعا و کتاب و تقسیم
تلاوت و کتاب و اولی و اولی
محمد و آل محمد و اولی و اولی
عاقبتی از کتاب و اولی و اولی
الترجمه و اولی و اولی و اولی
نماز و اولی و اولی و اولی و اولی
شماره و اولی و اولی و اولی و اولی
اولی و اولی و اولی و اولی و اولی
نقطه و اولی و اولی و اولی و اولی
صلوات و اولی و اولی و اولی و اولی
آنها و اولی و اولی و اولی و اولی
عظیم و اولی و اولی و اولی و اولی
اللهم

مناجات خمس عشره

الْمُهَيَّبِينَ الْهَادِي الْمَعْتُومِ ابْنَ الْأَيْمَةِ الْهَدَاةِ الْمُصُونِينَ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَغْفِرِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُدْلِلَ الْكَلَّا
 الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُوَلَّيَ بَا صَاحِبِ الزَّيْمَانِ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنِي امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ
 يَا بَنِي الْأَيْمَةِ الْحُجَّ الْمُصُونِينَ وَالْإِمَامَ عَلَى الْحَقِّ أَجَعِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ
 يَا مُوَلَّيَ سَلَامٍ مُخْلِصٍ لَكَ فِي الْيَوْمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ
 وَفِيهَا وَأَنْتَ الَّذِي تَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مَلَكْتَ ظُلُمًا
 جَوْدًا فَجَعَلَ اللَّهُ فَرْجَكَ وَسَمَكَ مَخْرَجَكَ وَفَرَّبَ زَمَانَكَ وَكَرَّمَ أَرْضَكَ
 وَأَعْوَانَكَ وَأَنْجَلَكَ مَا وَعَدَكَ فَيُؤَاوِدُ فِي الْعَالَمِينَ وَتُرِيدُ أَنْ تَمُنَّ
 عَلَى الَّذِينَ اسْتَغْفِرُوا فِي الْأَرْضِ وَتَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَتَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ
 يَا مُوَلَّيَ بَا صَاحِبِ الزَّيْمَانِ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ خَاجِعْ كَذَا وَكَذَا أَحَاجَانِ
 خُودًا وَكَوْكَندَ فَاسْتَفْعَ لِي فِي خَاجِهِمَا فَتَدُ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِخَاجِعِ
 لِيْلِي أَنْ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَفَاعَةٌ مَقْبُولَةٌ وَمَقَامًا مَحْمُودًا أَفْخِي مِنْ خِصَمِكِ
 بِأَمْرٍ وَأَرْضًا كَمَلِيَّةً وَبِالِشَّيْءِ الَّذِي لَكَ عِنْدَ اللَّهِ بِبَيْتِكُمْ وَبَيْتِهِ
 سَلِّ اللَّهُ كَهَالِي فِي حُجِّي طَلَبْتُهُ وَإِجَابَتُهُ دَعْوَتِي وَكَفَيْتُهُ كَرْبَتِي وَبَجَوَهُ هَرَجِي
 خَوَاجِي كَبْرًا وَرُدَّتِي شُودَ إِشْيَاءِ اللَّهِ تَعَالَى مُؤَلَّفَ كَوِيدِ كَهْنَتِي
 أَنْ اسْتَكْبَرْتُ دُرْدَكْتُ أُولَئِكَ نَمَازِ ابْنِ اسْتِغْنَاءِ بَعْدَ وَحَمْدِ سُوْدَانَا
 بِجَوَادِ وَدُرْدَكْتُ دَوْمَ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ بِجَوَادِ

فصل هشتم

در مناجات است مناجات خمس عشره لمولانا علي بن الحسين ع علامه

چهار رکعت است مدح و
 ویکوه است تسبیح یا حسین
 نماز تسبیح یا علی که آن را
 سبزه در رکعت اول و دوم
 طلب آنها کمال فیض و در
 رکعت دوم توحید و در
 در رکعت دیگر تسبیح
 که خداوند است در رکعت اول
 که در رکعت سوم حمد و ثناء
 سوره حمد و در رکعت
 التوحید و در رکعت
 چهارم آخر سوره حمد
 آخر نماز هذا الصلوة یا الله
 سوره و اگر بعد منها چیزی
 اکتفا کنه یا نبی است
 نماز یا علی و ثناء و در
 بلند خواندن و است در
 و هر چند در سبب
 نامها

مناجات خمر عشره

ادب
ظهور عشره

الهي يا انا يا قدامك عصاك ففت عليه وعرض لمعدنك فخذت عليه
 يا نجيبا لمصطر بالاسف الصبر با عظم البر يا علما بما في لسرا جند
 اليسر اسدسفت بجودك وكرمك الباك وتوسلت بجنابك و
 توحيك لذاتك فاستجب دعائي ولا تخيب منك رجائي وقبل فويتي
 وكفر خطيئتي بمنك ورحمتك يا ارحم الراحمين **الثاني**

مناجات: **بسم الله الرحمن الرحيم** الشاكين صبك
 الهي اليك اسكوا نفسا ما لتوء اماره والي الخطيئه مبادره ومما
 موليه ويخطك موعظه تلك في مسالك الممالك وبخيلك عندك
 آهون هالك كثره العليل طوبله الاملان منها التشرعج وان
 منها الخمر منع مباله الى اللتب واللهو مملوه بالفعلة والنهوشع
 في الى الحوبه وتسوفني باليوبه الهي اسكوا اليك عدا وبصلي وسلطانا
 بوني قد ملأ بالوسواس صدك واطط هواجبه بقلبي بغا ضد
 لي هو لي وبري لي حب لذنبنا وبحول بين وبين الطاعة والوف
 الهي اليك اسكوا قلبا فاسبامع الوسواس مقلبا وبالنز والطبع
 مثلثا وعينا عن البكاء من خوفك جايدة والي ما تبشرها طاح
 الهي لا حول لي ولا قوة الا بكذبتك ولا نجاه لي من مكاره الدنيا
 الا بفضلك فاسلك بيلا حيكمتك ونفاز مشيتك ان لا تخجل
 لغير جودك موعضا ولا نصبر في الفتن عرضا وكن لي على الاعدا
 ناصرا وعلى الخاويه واليعوب سائرا ومن البلاء فاميا وعن المعاصي
 عاصيا براقتك ورحمتك يا ارحم الراحمين

الثالث مناجاة الخائفين

انك نجيتني عما زغلتني
 وكيف ان دون فاني
 عرفت كذا في
 تفق نهارا شدا اذان
 وانما سكرتني انزلتني
 عشاها فانا انك درتني
 كذا بين شرف
 بخواندن فرضه عشاها
 ازاب وشربك ونرا و
 انك طول في نزلت
 نصبا انك بركه وقت
 ردتنا وادرس بخواندن
 نصيب دغار شربك بين
 صبح وشام اذ بين اذان
 بجولة وما هاء فخصه
 بشام وادها سيارا
 از انجله دخلت استر
 بركه ودر دغا
 سله ودر دغا
 ببح

بِالْأَمْنِ مِنْ نَفْسِكَ وَإِذَا كَانَ دَهْشِي مُدَّ عَرَفَتِي لِقَابِكَ فَقَدْ أَذْنِي حُرِّ
نَفْسِي بِمَوَالِكَ وَإِنْ أَمَانَتِي أَلْفَعْلَةً عَنِ الْإِسْغِلَةِ لِلْإِلْفَائِلَةِ فَقَدْ
الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَالْإِيمَانِ وَإِنْ أَوْحَشَ مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ قُرْطُ الْوَحْشَانِ
وَالْطَفْيَانِ فَقَدْ تَسَنَّى جُزْءًا لِقُفْرَانِ وَالْوَضْوَانِ أَسْأَلُكَ بِجَلَالِ
وَجْهِكَ وَأَنْتَ رَفْدُ سِكَ وَأَنْتَ هِلَالُ لَيْلِكَ بِمَوَالِيفِ رَحْمَتِكَ وَطَهَارَتِ
بُورِكَ أَنْ تَخْلُقَ لِي بِمَا أَوْفَقَهُ مِنْ حَزْبِ الْكَرَامِ وَجَمِيدِ الْإِعْمَالِ
الْقُرْبَى مِنْكَ وَالرَّحْمَى لَدَيْكَ وَالنَّصِيحَةَ لِنَظَرِ لَيْلِكَ وَمَا أَنَا مَعْرُضٌ
لِلْفَقَائِ بِوَدْحِكَ وَعَطْفِكَ مُنْجِعٌ عَنْكَ جُودِكَ وَلَطْفِكَ فَأَرْجُو حَقْلَكَ
إِلَى دَعَاكَ مَا رَبُّ مِنْكَ إِلَيْكَ رَاجِحٌ أَحْسَنُ مَا لَدَيْكَ مُعَوَّلٌ عَلَى
مَوَالِيكَ مُقْتَصِرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ إِلَهِي مَا بَدَأْتَ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمْهُ
فَمَا وَهَبْتَ لِي مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تُسَلِّمْهُ وَمَا سَقَمْتَهُ عَلَى حِلْمِكَ فَلَا تُفْضَلْهُ
وَمَا عَلِمْتَهُ مِنْ قَبِيحٍ فَاعْفُ عَنْهُ إِلَهِي اسْتَقْفْتُ بِكَ إِلَيْكَ وَاسْتَعِزُّ
بِكَ مِنْكَ أَنْتَ لَهَا مَعًا فِي حِسَابِكَ وَرَغْبًا فِي مِثْنَانِكَ مُتَغَنِّيًا
وَأَبْدَ طَوْلِكَ مُتَمَطِّرًا غَمَامَ فَضْلِكَ طَالِبًا مَرْضَانِكَ فَاصْبِرْ أَجْنًا
وَارْدًا شَرِيعَةً رَفِيدَكَ مَلَمَسًا سَيْءَ الْخَبَرَاتِ مِنْ عَيْنِكَ وَانْقَادًا إِلَى
حَقَّتِهِ خَبَالِكَ مُرْهِدًا وَجْهَكَ طَارِقًا مَا مَكَتَ مُسْكِنًا لِعَظَمَتِكَ وَ
جَلَالِكَ فَاقْلُبْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْغَفْرِ وَالرَّحْمَةِ وَلَا تَفْعَلْ لِي
مَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ وَالنَّهْرِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السَّادِسَةُ مَنَاجَاةُ الشَّاكِرِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي أَدْعُوكَ عَنْ قَامَةِ شُكْرِكَ تَتَانَعُ طَوْلِكَ وَاعْجَزَ عَنْ احْصَاءِ

اکثر در کمال
بدر احد خوانده شود
و بعد در دوم سوره
و بخواند بعد از سلام
که خواند که چون حق می
نماید و از سنان که عبادت
و الطهارت باشد و غیره
که اهلان نمائند و طلب خود
از همه بدینا فانی است
و بارگش و فضلش و وصیت
و تحفه را بنامش و در هر روز
خود را بخواند و طاعت را
در آن نماز کند و بخواند
نعمت و در دنیا و در دنیا
و این نماز را در هر روز
است

وَعَجِدْهُمْ إِلَى بَابِي وَدَوِّ عَطُوفِ اسْتَلْكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِهِمْ مِنْكَ
 خَطَا وَأَعْلَا مُنْهَ عِنْدَكَ مَنَزَلًا وَأَجْرَ لَهْمٍ مِنْ وَدِّكَ فِيمَا وَافَضْلِهِمْ
 فِي مَعْرِفَتِكَ تَضَيُّبًا مَقْدًا تَقْطَعُ إِلَيْكَ هِنْتِي وَأَنْصَرِفَتْ تَحَوُّكَ وَجَنَّتِي
 فَاتَتْ لَا عَمْرُكَ مُرَادِي وَلَكَ لَا لِسْوَاكَ تَهْمِي وَنَهَادِي وَلِقَاؤُكَ فَرْدِي
 عَيْنِي وَوَصْلُكَ مِنْ نَفْسِي وَإِلَيْكَ شَوْفِي وَفِي تَجَنُّبِكَ وَلَهِي وَإِلَى هَوَاكَ
 صَبَابِي وَرِضَاكَ بَعْنِي وَرِذْوَانِكَ حَاجَتِي وَجَوَارِكَ طَلْبِي وَفَرْهَاتِكَ غَاثِي
 سَوْفِي وَفِي مَنَاجَاتِكَ رَوْحِي وَرَاحَتِي وَعِنْدَكَ دَوَاءُ عَلَيَّ وَشِفَاءُ
 عَلَيَّ وَبَرْدُ لَوْعَتِي وَكَسْفُ كُورَتِي تَكُنْ أَيْتِي فِي وَحْنِي وَمُعِيدَ عَمْرِي
 وَغَايِرَ ذَلِكَ وَقَابِلَ ثَوْبِي وَنَجِّبَ دَعْوَتِي دَوَائِي عَصْمَتِي وَمُنْعِي نَافَتِي
 وَلَا تَقْطَعْ عَنكَ وَلَا تَعُدْ فِي مَنِكَ بِأَنْفَعِي وَجَنَّتِي وَبَادِنَايَ وَنَحْيِي
 يَا أَرْحَمَ النَّاسِ مَنَاجَاتُ الْمُحْسِنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهِ مِنْ ذَا الَّذِي ذَا فِي حَلَاوَةِ حَنَانِكَ فَرَامَ مَنِكَ بَدَلًا وَمَنْ ذَا الَّذِي أَنْ
 بَعْرِيكَ فَاتَّبَعِي عَنْكَ جَوْلًا الْهِ فَاجْعَلْنَا مِنْ أَصْطَفَيْهِ لِقَائِكَ وَلَا يَبْنِكَ
 وَأَخْلَصْهُ لِقَاؤِكَ وَتَجَنُّبِكَ وَشَوْفَتِي إِلَى لِقَائِكَ وَرَضْنَتِي بِفَضْلِكَ
 وَمَحَنَتِي بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَحَوْنَتِي بِرِضَاكَ وَأَعْلَانَتِي مِنْ هَوَاكَ وَفَلَاحَ
 وَنَوَانَتِي مَعْدَا الصِّدْقِ فِي جَوَارِكَ وَخَصَصْتِي بِمَعْرِفَتِكَ وَأَهْلَسْتِي لِقَائِكَ
 وَهَمَمْتُ قَلْبِي لِإِزَادَتِكَ وَأَجَبْتِي لِمُسَاهَدَتِكَ وَأَخْلَسْتُ وَجْهَهُ لَكَ
 وَفَرَعْتُ نَوَادِي لِحُبِّكَ وَرَغَبْتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَأَهْلَسْتُ ذِكْرَكَ وَأَدْعَيْتِي
 شُكْرَكَ وَشَغَلْتَنِي بِطَاعَتِكَ وَصَبَرْتِي مِنْ صِلَا حُبِّكَ وَآخِرَتِي لِمَنَاجَاتِكَ
 وَفَطَعْتُ عَنْهُ كُلَّيْهِ بِطَعْنِهِ عَنْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ دَائِبِهِمْ لَا زَيْنِيَا حُ

مجانا بندھا کار کھنڈ
 امام محمد باقر عضا
 سندہ سترہ سے خزانہ
 انوار از سر مشرب و علم
 ناز منہ صبح و دعا اینست
 اعتقاد بکلیات الله القائل
 اتی از جوار رحمت منیا
 تیرو لا فاعلم من شوق
 و تین شین مایه و تین
 کلایه تیرو اخذ تیرو
 از رقی علی صلی علیہ
 و اکو از اعلام تیرو
 دعا و احسان الله
 رقی تیرو از حلال
 و تین ستره از حلال
 و تین آن تیرو از حلال
 فی القبطه و التنا
 واک

مناجات خمس عشرة

الَّتِيكَ وَالْحَبِيبِينَ وَدَهْرَهُمُ الشَّرَفُ وَالْآيَاتُ جِبَاهَهُمْ سَاجِدَةٌ لِقَطْعِكَ
وَعَبْوَتُهُمْ سَاجِدَةٌ فِي خِدْمَتِكَ دَمُوعُهُمْ سَائِلَةٌ مِنْ حَسْبَتِكَ وَ
قُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ بِحَبْلِكَ وَآفِدَتُهُمْ مُخَلِّعَةٌ مِنْ مَهَابَتِكَ يَا مَنْ أَنْوَادُ
نَدَاهُ لِبَصَا وَجْهِهِ زَائِلَةٌ وَنَسِجَاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبٍ عَادِيَةٍ سَائِلَةٌ
بِأَعْنِ قُلُوبِ الْمُسَافِرِينَ وَيَا غَايَةَ أَمَالِ الْمُحِبِّينَ اسْتَلْكَ حَبْلَكَ وَحَبَّ
مَنْ حُبَّكَ وَحَبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوَصِّلُنِي إِلَى قُرْبِكَ وَأَنْ تَجْعَلَكَ احْتِيَاجِي
تَمَاسُوكَ وَأَنْ تَجْعَلَ حُجَّتِي يَا نَاكَ فَإِنِّي إِلَى رِضْوَانِكَ وَسَوْفِي إِلَى لِقَائِكَ
ذَائِدًا عَنْ عِصْيَانِكَ وَأَمْنٌ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ عَلَيَّ وَأَنْظُرُ بَيْنَ الْوَدِّ
وَالْعَطْفِ إِلَيْكَ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ هَذِهِ الْأَسْعَا
وَالْخَطُوفِ عِنْدَكَ يَا مُجِيبَ نَادِيهِ الرَّاغِبِينَ الْعَاسِرَةِ
مَنَاجِلَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْمُنْتَزِلِينَ
إِلَى لَبْسِي يَا وَسِيلَةَ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَاطِفُ رَافِقَتِكَ وَلَا إِلَهِي دُونَكَ إِلَيْكَ
الْإِعْوَارُوتُ وَتَحْتِكَ وَشَفَاعَةُ نَبِيِّكَ نَبِي الرِّحْمَةِ وَمُنْفِعِدُ الْأَمَةِ مِنْ
الْعَنَةِ فَاجْعَلْهَا لِي سَبِيلًا إِلَى تَبِيدِ عَفْرَانِكَ وَصَبْرُهَا لِي مُصَلَّةً إِلَى
الْقَوْدِ رِضْوَانِكَ وَقَدْ خَلَّ رَجَائِي بِحَرَمِ كَوْمِكَ وَحَطَّ طَمَعِي بِفَنَاءِ
جُودِكَ فَخَيَّرْتُ فَبَيْتِكَ أَمَلِي وَأَخِيصُّ بِالْخَيْرِ أَمَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَتِكَ
الَّذِينَ أَعْلَمْتَهُمْ بِخُصُوصِ حَبْلِكَ وَبَوَانَهُمْ ذَا ذِكْرَانِكَ وَأَهْرَوتُ
أَعْيُنُهُمْ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ يَوْمَ لِقَائِكَ وَأَوْدَتْهُمْ مَنَازِلُ الصِّدْقِ فِي
جَوَارِكَ يَا مَنْ لَا يَفِيدُ الْوَاثِقُونَ عَلَى الْكَرَمِ مِنْهُ وَلَا يَجِدُ الْفَاحِشُونَ
أَرْحَمَ مِنْهُ بِالْخَيْرِ مِنْ خَلَائِدٍ وَجِدِّدْ بِنَا عَطْفَ مَنْ أَوْفَى إِلَيْهِ طَوْبُ
إِلَى سَعَةِ عَفْوِكَ مَدَدْتُ يَدِي وَيَدُكَ بِدَلِّ كَرَمِكَ أَغْلَقْتُ كَفِّي فَلَا تُؤَلِّقْ

الثانية عشر منها جات العارفين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي قَصْرِي الْأَنْسُ عَنْ بُلُوغِ شَأْنِكَ كَمَا يَلِيْقُ بِجَلَالِكَ وَعَجَزِ
الْعَمَلِ عَنْ إِذْكَ كُنْزِ جَمَالِكَ وَانْحَسَرِي لَا بَصَا وَدُونَ لِنَظَرِ
إِلَى شَحَابِ وَجْهِكَ وَلَمْ تَجْعَلِ لِلْخَلْقِ طَرِيقًا إِلَى مَعْرِفَتِكَ إِلَّا بِالْجَمَادِ
عَنْ مَعْرِفَتِكَ الْهَى تَجْعَلُنَا مِنَ الَّذِينَ تَرْضَى أَشْجَارَ الشُّوقِ إِلَيْكَ
فِي خَدَائِقِ صُدُورِهِمْ وَأَخَذْتَ لَوْعَةَ حُبِّكَ بِجَمِيعِ مُلُوكِهِمْ فَهُمْ إِلَى
أَذْكَاءٍ لَا تَكَادُ بَاوُونَ وَفِي دِيَارِ الْفَرْقِ وَالْمَكَاشِفَةِ يَرْغَبُونَ
وَمِنْ جِبَابِ الْحَبَةِ بِكَاسِ الْمَلَأْتَهُ بِكَرْعُونَ وَشَرَّاحِ الْمَصَافَاتِ
فَذَكِّفَا الْعِطَاءَ عَنْ أَنْصَارِهِمْ وَأَخْلَتْ ظِلْمَةُ الرَّيْبِ عَنْ عَفَائِهِمْ
وَصَنَابِرِهِمْ وَأَنْفَتِ نَحْائِجُ السُّكْتِ عَنْ مُلُوكِهِمْ وَسَرَابِرِهِمْ وَأَشْرَبَتْ
بِخَفِيفِ السَّرَفِ صُدُورَهُمْ وَهَلَّتْ لِسَانُ السَّعَادَةِ فِي الزُّهَادَةِ هَمَّهُمْ
وَعَذَّبَ فِي مَعِينِ الْعَامِلَةِ شَرِبُهُمْ وَطَابَ فِي جِلْسِ الْأَقْنَسِ سِرُّهُمْ
أَمَّنْ فِي مَوْطِنِ الْخَافَةِ شَرِبُهُمْ وَأَهْمَانَتْ بِالزُّجُجِ إِلَى رَبِّ الْأَدْبَابِ لِقَائِهِمْ
وَبَسَقَتْ بِالْمَوَدِّ وَالْفَلَاحِ أَرْوَاحُهُمْ وَفَرَّتْ بِالْإِنِّصَارِ لِيَحْبُو بِهِمْ
أَعْيُنُهُمْ وَاسْتَقْرَأُوا ذَاكَ السُّوْلَ وَبَدَلُ الْمَكَاوِلِ قَرَارَهُمْ وَرَجَحَتْ فِي بَيْعِ
الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَتَجَادَتْهُمْ الْهَى مَا أَلَدَّ خَوَاطِرُ الْأَهْلِ بِرَيْدِ كَرَمِكَ عَلَى
الْمَلُوكِ وَمَا أَعْلَى السَّيْرِ بِإِلَهِائِهِمْ فِي مَسَالِكِ الْعُيُوبِ وَمَا أَجَبَ
طَعْمُ حَبِّكَ وَمَا أَعَذَّبَ شَرِبُ مُرِّكَ فَاعِدْنَا مِنْ طَوْدِكَ وَأَبْعَادِكَ
وَأَجْعَلْنَا مِنْ أَحْصَاءِ رُفَيْكَ وَأَصْلَحْ عِيَادَكَ وَأَصْدَقْ طَائِفَتَكَ
وَأَخْلَصْ عِبَادَكَ بِأَعْظَمِ مَا جَلِيلُ مَا كَرِيمُ مَا مُبْدِلُ بِرَحْمَتِكَ وَمُنِيكَ

ممكن لك كما في المتن
ممكن ان يات بعد فصل الجمل
درب من سنن ادب وادب
شبه خرافات وادب
سبار وادب وادب
احباب عصمت جلالهم
لدياب بن جاسن شب وادب
فصلت ان دور ادب وادب
كرن من سنن ادب وادب
نما زنده بافت وادب
وفاه وادب وادب
لمن كند وادب وادب
دور وادب وادب وادب
وودع وادب وادب وادب
والله مال وادب وادب

بِأَرْحَمِ الثَّالِثَةِ عَشْرَ مَنَاجَاتِ الذَّاكِرِينَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِلَهِي لَوْلَا الْوَاجِبُ مِنْ قَبُولِ مَرِكَ لَنَزَعْتَكِ مِنْ أَمْرِهِ إِنَّاكَ عَلَى أَنْ
 ذَكِّرَ بِكَ لَكَ بَقْدَرُكَ لَا يَبْقُدُكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مَقْدَارِي حَتَّى جَعَلَ
 خَلْقَ الْبَقْدَرِ بِكَ وَمِنْ عَظَمِ النِّعَمِ عَلَيْنَا بِمَا نَزَّكَرَكَ عَلَيْنَا السَّنِينَ
 وَأَنْتَ لَنَا بِدَعَائِكَ وَتَرْهِيكَ وَتَسْبِيحِكَ إِلَهِي مَا لَهْنَا ذِكْرَكَ فِي
 الْخَلَاءِ وَالْمَلَأِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ فِي السَّكْرِ وَالْقُرْآنِ
 وَانْسِنَا بِالذِّكْرِ الْخَفِيِّ وَاسْتَعْلِنَا بِالْعَصِيدِ الْوُكِيِّ وَالتَّعْنِ الْمَرْجِي وَجَانِ
 بِالْمَنْزِلِ الْوُكِيِّ إِلَهِي يَا هَامِنَا أَلْقُوْنَا لَوَالِهِنَا وَعَلَى مَعْرِفَتِكَ جَمِيعِ
 الْأَعْمُولِ الْمُسَائِلَةِ فَلَا تَطْبِئِ الْمَطْلُوبَ لِإِيْدِنَا كَوَاكِلَ تَسْكُنُ الْقُفُوسُ
 إِلَّا عَيْنِدُ دُوبَاكَ أَنْتَ الْمُسْتَجِبُ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَالْمَبْعُودُ فِي كُلِّ دَعَايٍ وَ
 الْمَوْجُودُ فِي كُلِّ أَدَايٍ وَالْمَدْعُوعُ بِكُلِّ لِسَانٍ وَالْمُعْظَمُ فِي كُلِّ خَانٍ وَاسْتَعِزَّ
 فِي كُلِّ لَذَةٍ بِغَيْرِ ذِكْرِكَ بِهَمِّ كُلِّ لَذَةٍ بِغَيْرِ انْسِنِكَ وَمَنْ كُلِّ
 دَعْوَى كُلِّ شَعْلٍ بِغَيْرِ طَاعَتِكَ إِلَهِي أَنْتَ فُلْتُ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ يَا أَنَّهُمَا الَّذَيْنِ
 اسْمَاؤُكُمَا اللَّهُ ذِكْرًا كَبِيرًا وَسَبْحُوهُ بِكْرَةً وَاصْبِلَا وَقُلْتُ وَقَوْلُكَ
 الْحَقُّ مَا ذَكَّرُونِي أَذْكُرْكُمْ مَا مَرَّ بِأَيْدِي كَوَاكِلَ وَدَعَدْنَا عَلَيْهِ أَنْ تَذْكُرْنَا
 تَسْمِيْعًا لَنَا وَنُفْجًا وَأَعْظَمًا وَهَذَا نَحْنُ ذَاكِرُوكَ كَمَا أَمَرْنَا مَا نَجْرُنَا
 مَا دَعَدْنَا بِأَذَاكَرِ الذَّاكِرِينَ وَبِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ
 الرَّابِعَةُ عَشْرَ مَنَاجَاتِ الْمُعْظَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ يَا مَلَاذِ اللَّائِيْدِيْنَ وَيَا مَعَاذَ الْعَائِدِيْنَ وَيَا مُنْجِيَ الْهَالِكِيْنَ وَيَا

مال اسباب ذنباي
 دشت ركعت نماز در آخر
 شب با نماز و توبه اينست
 زدن نماز آخرت است و گاه
 خطاها را جمع مي نمايد
 اين روز دوازده روزه است
 از روز شان و ايكه روزه
 گفته كه يك روزه است
 شب يكشنبه و روز يكشنبه
 بيستم روزه است و از شنبه
 روزه دوازده روزه است
 ما و من و ديانت است
 فرموده بود و در حديث
 رسول خدا صلى الله عليه و آله
 الهما لا سلام يا علي و علي
 مكنتم نوار دياب نفس
 خود را بچند خصلت مي
 قطع كن آنها را
 عاصم

ثَلَاثَ كَلِمَاتٍ مِنْ مَوْلَانَا عَلَيهِ السَّلَامُ

اَللّٰهُمَّ كُنْ لِيْ عِيْنًا اَنْ اَكُوْنَ لَكَ عَبْدًا وَكُنْ لِيْ فِتْوًى اَنْ اَكُوْنَ لِيْ نَبِيًّا
اَنْتَ كَمَا اَحْبَبْتَ فَاَجْعَلْنِيْ كَمَا اُحِبُّ

باب دوم

در اعمال ماهانه سال و فصلت و اعمال روز و روز و اعمال ماهها
در ماه رمضان **فصل اول** چند فصل

در فصلت و اعمال ماه و فصلت

بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان و شرافت نما مند و ذاب است
در فصلت ایشان دارد شده بلکه از حضرت رسول و ذاب شده که
ماه در جب ماه بزرگ خداست و ماه در حرمت و فصلت بان بهتر شد
و قال کافران و دانیاه حرام است و در جب ماه خداست و شعبان ماه من
و ماه رمضان ماه امت من است کیمکه بگوید از ماه و جب دارد و بدار
ستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و در
از و کما جهنم بود و او دینه گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
منقول است بگوید از ماه و جب دارد و بدار آن جهنم یکساله از
دور شود هر که سه روز از این روزه دارد و هفت بر او واجب گردد و ایضا
که در جب نام نهی است در هفت از پیر سفید ثروا و علی بن یزید که
بگوید از و جب دارد و او الله از ان بهر پیا شامد و از حضرت صادق
منقول است که حضرت رسول فرمود که ماه و جب ماه استغفار است
من است پیر و دانیاه بسیار و طلب مرتبش کند که خدا از منده و همرا
و جب را اصتب میگوید زیرا که و حمت خدا و دانیاه بر امت من بسیار بخیر

و میگویند او را تا حاجت
ملو می کنند و چون به عالم
شود بول کند و در گوش او
از دشت بگذرد و از او در کجا
که در خود را می بیند با نواز
و بخود بسیار داد و نواز
از سر و خال و مفلک و کمر
انحضرت روزی که صاحب
فرمود که احقران شما کلاه
خوابید سلطان کی می بیند
ببین سر که سر نرسد
سکان هر که طلب کلاه
کلاه با تو رفت و نیت
در از است خواب بود که
بدان رسد و در کلاه
باز که تو در می شود و
و صورت یک که در کلاه
نموده که

در احوال رحمت

کتاب
تائید

السلامین و تعلم صبر الصائين لكل مسئلة منك تمنع حاضر وجواب
عقبك اللهم ومواعيدك الصادقة وآياتك الفاضلة ورحمتك
الواسعة فاسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تعفني خايعي
الديناء والاخوة ائت على كل شيء قد بؤروتم بخواند ابد عاذا كه حضرت
صادق عليه السلام در مرد و زمانه و جب بخواند مذخاب الوامدون
على غيرك وخسر المغمضون الا لك وضاع المؤمن الايات واجدت
المستجيبون الا من اتبع فضلك يا ايت مفروح للراغبين وجرمك منده
الطالبيين وفضلك مباح للساثلين وتلك مباح للراغبين وروك
منبوذ لمن عصاك وخلقك مغرض لمن ناك عاذلك الا حشا
الى السبطين وسبيلك لا يفاء على المعتدين اللهم فاهتم بمسئلة
المهتدين وارزقني اخيها والمجاهدين ولا تجعلني من الغافلين المبتدئين
واغفر لي يوم الدين ستم شيخ در مضاج فرموده معلى بن حنبل از
حضرت صادق عليه السلام روايت كرده كه فرمود بخوان در زمانه و جب
اللهم اني اسئلك صبرا لساكوبن لك وجملا لخاصين منك وتعين
العابدين لك اللهم انت العلي العظيم وانا عبدك البائس المفقير
انت النبي المحمدي وانا العبد الذليل اللهم صل على محمد وآله وآل
بغناك على قسرتي وجليك على جهلي وتوفيك على حقبي ما فوي
باعتزير اللهم صل على محمد وآله الاوصياء المرشدين واكفني ما افني
من امير الدنيا والاخرة يا ارحم الراحمين مؤلف كويد كه سيد بن طاووس
نيز ابد عاذا و اقبال روايت كرده و از روايت او ظاهر ميشود كه اين دعا
جامع ترين دعاها است و در همه اوقات ميتوان خواند چه اتمر و منبر شيخ

عبد علي عليه السلام صلوات
ما و بعد ستم و روايت
من شيخ رقت انبار و
بابي حكمي انما بخدا
بدنياي كرمي كفت بلي
بلي انكه نماز كدام بلي
خدا و رتب بليار ستم
درد و بكم در روز بلي
كتم ان بلي بلي
ميتا كشت
و اما كفت نماز شب
استان و مخصوص كرم
نيل نماز او و روايت
نماز ان است كه خواند
خواب برخواست بلي
كند بلي خداوند نماز
و بگوش و در اين حال بايد
حال بگوش

فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَلِكِ
السَّابِقَةِ وَالْأَلَاءِ الْوَازِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالنِّعَمِ
الْجَمَّةِ وَالْمَوَاسِبِ الْعَظِيمَةِ وَالْأَبَارِءِ الْجَمِيلَةِ وَالْعَطَايَا الْمَجْزِلَةَ يَا مَنْ لَا
يُنْفَت بِمِثْلٍ وَلَا يَمْتَلِ بِمِثْلٍ نَظِيرٍ وَلَا يُغْلَبُ بِظَهِيرٍ يَا مَنْ خَلَقَ فَرَدُّوفَ
وَالْهَمَّ فَانْفَقَ وَابْتَدَعَ وَعَلَا فَادْفَعَ وَقَدَّرَ فَاحْسَنَ وَصَوَّرَ فَافْتَنَ
وَأَخْرَجَ فَأَبْلَغَ وَانْعَمَ فَاسْتَبْعَ وَأَعْطَى فَأَجْرَلَ وَمَنَحَ فَافْتَدَلَ يَا مَنْ سَمَّى فِي الْعِزِّ
نَفَاتٍ تَوَاطُرَ الْأَبْصَارِ وَوَدَّ نَا فِي اللَّطِيفِ فَنَجَا زَهْوَا جِسْرِ الْأَمْكَارِ يَا مَنْ جَعَلَ
يَا الْمَلِكُ فَلَا يَدَّ لَهُ فِي مَلَكُوتِ سُلْطَانِيهِ وَتَقَرَّدَا فِي الْأَلَاءِ وَالْكَسْبِ يَا قَدَا
ضِدَّ لَهُ فِي جَبَرُوتِ سَائِرِهِ يَا مَنْ حَادَثَ فِي كِبَرِيَّاءِ هُبْنِيَّةٍ دَفَا بِنُورِ طَائِفَةِ
الْأَوْهَامِ وَانْحَسَرَتْ ذُؤُنُ أُولَا إِلَيْهِ عَظِيمَةِ خَطَايَا بَيْنَا يَا مَنْ
عَنَتِ لَوْجُهُ لِهَبْنِيَّةٍ وَخَضَعَتِ الرُّقَابُ لِعَظِيمَةِ وَوَجَلَّتِ الْقُلُوبُ
مِنْ جَهَنِّيَّةِ اسْتَمَلَّكَ بِهَيْدِهِ الْمِدْحَةِ الَّتِي لَا يَتَّبَعِي إِلَّا لَكَ وَبِمَا رَأَيْتَ بِهِ
عَلَى نَفْسِكَ لِدَاعِيكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَا حَمَمْتَ إِلَّا جَابَهُ فِيهِ عَلَى نَفْسِكَ
لِلدَّاعِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَا مَعِينٍ وَآخِصَّ الشَّاطِرِينَ وَاسْرَعَ الْحَاسِبِينَ
يَا دَا الثَّوَرِ الْمُبِينِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى هَيْلِيَّةِهِ وَاسْمِ
لِي فِي شَهْرِ نَا هَذَا جَزَا مَا فَتَمْتُ وَأَحْسِنْ لِي فِي قَضَائِكَ جَزَا مَا حَمَمْتُ
وَأَخْصِنْ لِي بِالسَّعَادَةِ فَمَنْ حَمَمْتُ وَأَجْنِ مَا أَجْمَعُنِي مَوْفُورًا وَأَمْنِيَّةً مَسْرُورًا
وَمَغْفُورًا وَتَوَلَّيْتُ نَجَايَ مِنْ مُسَائِلَةِ الْبَرَزَخِ وَأَدْوَأ عَيْنِي مُتَكْرِرًا
تَكْرِيرًا وَعَيْنِي مُتَبَسِّرًا وَكَبِيرًا وَأَجْعَلْ لِي فِي دُؤُونَاتِكَ وَجَنَاتِكَ مَصِيرًا
وَعَشَائِرًا وَمُلْكًا كَبِيرًا وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَبِيرًا مُؤَلَّفًا كَوْنِيَّةً كَمَا
دُعَايَ اسْتَكْرَدْتُ مِنْكَ صَعْنَةً بِهَرِ خَرَانِدَةٍ حَى شُودَ بِجَهَنَّمَ بِشَخِ رَوَانَكُورُ

دَسْتِهَارا بلند کند و بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَا الْمَلَكُ
وَلَا الْحَمْدُ مَجْجِي مَجْمَبٌ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ وَبَكِّدْ دَسْتِهَارا بِصَوْتِ خُود از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله مرویشکه کبکله اینعلی را بجا آورد و خضعاً لی
دُعَاء او را مستجاب گرداند و ثواب بشت حج و شصت عمره باو عطا فرما
محمد بن از حضرت رسول ص مرویشکه کبکله در بکشت از ماء و جب بخواند
صد مرتبه قل هو الله احد در دو رکعت نماز پس کوبایند سال دومه
گرفته و زوایه خدا و خضعاً لی دو هشت صد قضا را در محنت فرماید هر صری
و جوار پیغمبر از پیغمبران علیهم السلام نود و نهم و بنهرا از حضرت مرویش
که هر که در بکشت از شهبای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعت
حمد و قل یا ایها الکافرین بکمرینه و نوحید سیه مرتبه بیامزد و خضعاً لی
هر کاه که کرده الخیر بیه علامه محلی در زاد المعاد فرموده که از حضرت
امیر المؤمنین ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود که هر که در رشت
و هر روز ماء رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه هر یک از حمد و آیه
الکرسی و قل یا ایها الکافرین و قل هو الله احد و قل أعوذ برب الفلق
و قل أعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
و سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَجَاهِدْ دَسْتِهَارا بکوبد استغفر الله
و آتوب لیه خداوند تعالی کما هانس را بیامزد و اگر چه بعد از ظهر و صا

عبارت در دو رکعت نماز
تضع و بکب گفت نماز در دو
نمیزند و باین سورت گفت دعای
حمد و قل هو الله احد را بخواند
باشد که پیغمبر فرمود که بکب
و باین که سورت و بکب گفت و در نماز
است و باین که بخواند و قل
تضع در رکعت اول و در رکعت
اعوذ برب الناس و قل هو الله احد
دوم حمد و قل تضع فارغ
و چون از نماز فارغ شود
سبب است آنکه بخواند
اللهم صل على محمد و آل محمد
و قل یا ایها الکافرین و قل هو الله احد
و قل أعوذ برب الناس و قل أعوذ برب الفلق
و قل هو الله احد و قل هو الله احد و قل هو الله احد

باوان و برك در خان و كف در باها با شد انچه و بنر علامه مجلسی فرموده
 كه در مرتبها و شبهاى اينماه هزار مرتبه لا اله الا الله واد شده است
 و بدانكه شب جمعه اول ماه و جب و ليلة الغائب ميگویند و از برای آن
 عملی از حضرت رسول ص واد شده با فضیلت بسیار كه سید دواقبال
 و علامه در اجازه بنی زهره نقل كرده اند از جمله فضیلت و انكه نماهان
 بسیار بسیار و مزید به شود و انكه هر كه این نماز را بگذارد و چون شب اول
 او شود حشعلی بفرستد ثواب آن نماز را بوی او بپاشد و نور و فیاضی بآورد
 كشاده و در خان و زبان فصیح پس باو میگوید ای حبیب من شادان
 باد تو را كه بجای یافته از هر شدت و سختی كوی تو كیست بخدا سوگند
 كه من دوستی بهر از تو ندیدم و كلاهی بهر بن ترا و كلام تو نشنیدم
 و بوئی بهر از بوی تو نبویدم كوی من ثواب آن نماز كه در فلان
 از فلان ماه از فلان سال بخا آوردی آمدم امشب نبرد تو ناخانی تو را
 اذا كنتم مؤمنين منها في ثوبا شمس و وحشت و ان تو بر دارم و چون در صور
 و مبداء شود من سنا به بر سر تو خواهم افكند در عرصه قیامت پس خوشا
 باش كه جز از تو معدوم نخواهد شد هرگز و كعبه ان چنانست كه روز
 پنجشنبه اول انماه و روزه میذارید چون شب جمعه داخل شود ما بن نماز
 مغرب و عشاء و ازاده و ركعت نماز میگذارید هر دو ركعت بیک سلام و دو
 ركعت از ان بگرنه حمد و سه مرتبه لا اوتلناه و دفا زده مرتبه قل هو الله
 احد بخواند و چون فارغ شدی از نماز هفتاد مرتبه میگوئی اللهم صل
 على محمد و آله و عیالهم پس سجده میگرد و هفتاد مرتبه میگوئی سبحان
 قدوس و ب لا اله الا الله و الروح پس سر از سجده بر میدارید و هفتاد

روضا پنج بخان مذکور
 شد و چون از در ركعت
 نفع فارغ شد بر پنجین
 چهار ركعت و نور و فیاض
 در آن نماز و نور و فیاض
 و با انكه بخواند بعد از خد
 قل هو الله احد و سوره
 و سوره نین پس باو
 اقامت پس دست بر میدارد
 برای قنوت و دعا بخواند
 بخواند تسبیح و در می فرموده
 بخواند تسبیح و در می فرموده
 كه روضا ها بگردد و در با
 خوانده می شود از شب
 احصا نمیشود و لكن شب
 مؤمنین است كه طاعتان
 نماز شب را در وقت ان
 كه بپایند

احمال شب اول رجب

نماز و رکعت

مرتب میگوید رَبِّ اغْفِرْ ذَنْبِي وَجَاهِدْ عَنِّي اَعْلَمُ اَنَّكَ اَنْتَا لَعَلِّي لَا تُعْظِمُ
 پس با وضو و سجده میگوید و بعد از آن در مرتبه میگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَكِ
 وَالرُّوحِ پس حاجت خود را بگوید که انشاء الله برآورده خواهد شد
 و بعد از آن نیت که در ماه رجب زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوب است
 و اختصاص دارد چنانکه عمر و ابی بنیاه فضیلت دارد و روایت شده که
 ثانی حج است و فضیلت و منقول است که جناب علی بن الحسین علیه السلام
 معمر شده بود در ماه رجب و شبانه روز در نزد کعبه میگذشت و پیش
 دو سجده بود در شب و روز و این ذکر را و آنحضرت شنیده میشد که میفرمود
 سجده میبکشد عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَاصْبِرْ الْعَفْوَ عِنْدَكَ

قسمت دوم

در مخصوصه ایام و اعیان ماه رجب است

شب اول شب شریفی است و در آن چند عمل است اول آنکه چون
 هلال ماه ببیند بگوید اَللّهُمَّ اَمِلْهُ عَلَيْنَا مَا لَا مِنْ وَالْاِيْمَانِ وَاشْفِنَا
 كَالْاِسْلَامِ رَبِّي وَرَبِّكَ اَللّهُ عَزَّ وَجَلَّ دُبَّارَ حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقول است که چون هلال ماه رجب را ببیند بگوید اَللّهُمَّ
 مَا دُرِكَ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَاجْعَلْ عَلَيَّ الصِّيَامَ
 وَالْقِيَامَ وَحِفْظَ اللِّسَانِ وَغُصْنَ الْبَصَرِ وَلَا تَجْعَلْ خَطَايَايَ مِنْ الْجَوْعِ وَالْعَطَشِ
 دوم غسل کند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که هر که در
 کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید از کافران
 خود مانند دوزبکه از نارا و منور آید شده ششم زیارت کند حضرت امام
 حسین علیه السلام را چهار مرتبه بعد از نماز مغرب بیست و رکعت نماز کند

و بعد از آن نیت کند که در ماه رجب زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوب است
 و اختصاص دارد چنانکه عمر و ابی بنیاه فضیلت دارد و روایت شده که
 ثانی حج است و فضیلت و منقول است که جناب علی بن الحسین علیه السلام
 معمر شده بود در ماه رجب و شبانه روز در نزد کعبه میگذشت و پیش
 دو سجده بود در شب و روز و این ذکر را و آنحضرت شنیده میشد که میفرمود
 سجده میبکشد عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَاصْبِرْ الْعَفْوَ عِنْدَكَ

خواهد یا بنماید یا آرد در روز یکصد و دو سبزه و چهار درهم و پانزدهم
پس در روز پانزدهم نزد زوال غسکند چون وقت زوال داخل شود نما
ظهر و عصر را بجا آورد و در حال نیکه رکوع و سجود شان و اینگونه و در وضع
خلق باشد که چیزی را در مشغول نشا و در خانه با او نیکه نماید پس چون
از نماز فارغ شود در قبله کند و بخواند حمد تا صد مرتبه و سوره اخلاص
صد مرتبه و آیه الکرسی و ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سوره انعام و بسم
اسرائیل و کهف و لقمان و پس وصافات و هم سجده و هم حق و هم دکان
و فتح و واحد و ملک و ن و اذا التفتوا فافت و ما بعد شریفا اخر فران و چون
از اینها فارغ شود بگوید در حال نیکه و در قبله باشد صدق الله العظیم
الذی لا اله الا هو الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ
الْكَرِيمُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُلًا شَيْءٌ وَهُوَ الْبَاقِ الْعَلِيمُ الْحَبِيبُ الْبَصِيرُ مَهْدًا اللَّهُ أَنَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْمَلِكُ وَالْأَوَّلُ الْإِلَهُ الْعَلِيمُ قَائِمًا بِالْعِلْمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَكِيمُ وَبَلَّغْتَ رُسُلَهُ الْكَرَامَ وَأَنَّا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْفُضُولُ وَلَكَ النِّعَمُ وَلَكَ
الْعِظَةُ وَلَكَ الْوَجْهَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْهَيْبَةُ وَلَكَ
الرَّيْسَانُ وَلَكَ التَّبَعُ وَلَكَ الْقُدْرَةُ وَلَكَ الْهَيْبَةُ وَلَكَ الْكِبَرُ
وَلَكَ مَا يَرَىٰ وَلَكَ مَا لَا يَرَىٰ وَلَكَ مَا قَوْفُ السَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ وَلَكَ مَا
الشَّيْءُ وَلَكَ الْأَرْضُونَ السُّفْلَىٰ وَلَكَ الْأَخِرَةُ وَالْأُولَىٰ وَلَكَ مَا تَرْضَىٰ
مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنِّعَمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ جَبْرِئِيلَ أَمِينِكَ عَلَىٰ
وَحْيِكَ وَالْهَوِيِّ عَلَىٰ أَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمَوَاتِكَ وَتَحَالِ كَمَا مَاتَ
الْمُحَمَّدُ أَكَلِيَا نَا الْفَاصِلَ بَيْنَا نِيكَ الْمُدِيرَ أَفْعَالِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ

از نماز نیکه باشد و در
محضرگاه ملک الهی بنماید
الملك انما یأخذه فی
سجده شکست و در آن روز
که دعا کند و آن از برای
نزدان و مؤمن خدا باشد
و آن از برای نزدان و کفر
نیکه این است که در وقت نماز
پس دعا کند که بسیار نیکه
بدان و الله الموفق فی کل
رشد که نصیب از کار و دعا
بهر در صبح و مساء و بعد
خواندن این آیه که الله
که عیسی و مریم و یحیی
و یحیی و مریم و یحیی
ابا بنی فلان را شده است
لعل در این دو دعا و غیر
و او کار بسیار از

بَشُورِي وَبَا مِنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ خَيْرَ اَنْبِيَا بَارِئِ مُوسَى عَلَى اَمَةِ دُرِّ
 الْخَضِرِ عَلِيٍّ وَبَا مِنْ وَهَبَ لِيَاكُودَ سِلَاسَانِ وَلِزَكْوَا بَاجِي وَلِزَكْوَا بَاجِي
 بَا حَاظِ بَيْتِ شُعْبٍ وَبَا كَانِلَ دَلَامِ سَوِيهِ اسْتَلَكَ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لِي زُنُوبِي كُلَّهَا وَبَاجِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ
 لِي رِضْوَانَكَ وَآمَانَتَكَ وَاحْسَانَتَكَ وَغَفْرَانَتَكَ وَجَنَانَتَكَ وَاسْتَلَكَ اَنْ
 تَفُكَ عَنِّي كُلَّ حَلْقِيَةٍ بَيْنِي وَتَيْنَ مِنْ بُوذِي بِنِي وَتَفُكَ لِي كُلَّ بَابٍ وَتَلِينِ
 لِي كُلَّ صَعْبٍ وَتَهْتِدَ لِي كُلَّ عَسْرَةٍ وَتُخْرِسَ عَنِّي كُلَّ نَالِيٍّ يَشْتَرِي وَتَكُنْ
 عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكُنْ لِي كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَتَحْسِدِ وَتَمْنَعْ بَيْنِي كُلَّ طَالِيٍّ وَتَكُنْ
 كُلَّ عَائِنٍ يَحُولُ بَيْنِي وَتَيْنَ حَاجِي وَتَحَاوِلْ لِي سُبْحَانَ بَيْنِي وَتَيْنَ حَاجِي
 وَتَحَاوِلْ لِي تَعْرِفَ بَيْنِي وَتَيْنَ طَاعَتِكَ وَتَبْطِئَ عَنِّي عِبَادَتِكَ بَا مِنْ
 اَجْمِ الْبَحْرِ الْمَمْرُئِي وَتَقْهَرْ عَنَّا الشَّاطِطِينَ وَاقْزِلْ رِقَابَ الْمُخْتَرِينَ وَدِدْ
 كَيْدَ الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْمُنْصَفِينَ اسْتَلَكَ بَعْدَ رَيْكَ عَلَى مَا نَشَاءُ
 وَتَهْتِكُ لِمَا نَشَاءُ كَيْفَ نَشَاءُ اَنْ تَحْكُمَ نَصَاءَ حَاجِي فِيمَا نَشَاءُ بِرِ
 سْمِكَ كُنْ بِرِزْمِي وَبِرْحَاكِ بَكْدَادِ لِحَرْفِ رِوِي خُودِ زَادِيكُو اَللّهُمَّ لَكَ
 تَجَدُّدُ رَيْكَ اَمْنٌ قَارِحٌ دُلِّي وَفَاتِحِي وَاجْهَادِي وَتَضَرُّعِي وَتُسْكُنِي
 وَتَقْهَرِي اَيْلِكَ بِادَبٍ وَكُشْكُنِ كِهْ اَسْتَكْبِرُ خَمَلَا نَوَاكِرْ هَدِي
 سِرْمِكِي بِاَسَدِ مِدْرَسِيكَ اَبْعَلَامُ اسْتَحَابَتِ سِتْ رِدْرِ بَدِيَّتِ وَبَحْمَا
 سَمْعِدِ وَهَشَنَادِ دَسْهْ شَهَادَتِ خُصْرَتِ مُوسَى بْنِ جَبْرِ عَلِيٍّ السَّلَامُ لِي
 بِجَاهِ بَيْعِ سَاكِي دِدْ فَعْدَاوِ دَافِعِ شَدِيدِ دَانِ دُوْزِيَنِيكَ اَخِرَانِ اَلْجَدِ عَلِيمِ
 اَلْسَلَامُ وَشَيْعَانِ مَارِهِي شُود

شَبِ بَدِيَّتِ وَهَفَنَم

بیش از طلوع انشا ب صل
 مشایخ پیش از غروب انشا ب صل
 انشا ب صل یکصد و یک بار خداوند را
 که هر باری او را شکر کرد
 صد بار بنده ادا کرد
 بنویسد و هر که ده مرتبه
 سبحان الله و بحمد الله و
 یا ایاه باری او را شکر کند
 چهارصد مرتبه این دعا را بخواند
 بنده مغفرت حضرت صاحب الزمان
 و اوست کرد است
 که در رهت غفر خداوند
 هست که ظاهر آنها را از این
 انعام برسون آنها را با این
 و از اسد من که در آن
 ها ساکن می شود که
 سخن نیک گوید و طهارت
 بدست

اعمال شب نیت و جمع

از عشاء تا صبح

شب مبعوث و ایلما لی تیر که است و در آن چند عمل است اول صبح در مصباح
فرموده رها پت شده است از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمود
هنا نادر و حب شیء است که بهتر است از آنچه میناید بران اقبال و آن شب
بیست و هفتم و چهارم است که در صبح آن پیغمبر خدا بر سالت مبعوث کرد و بدو
بدو سبکه از برای عامل دوان شب از شیعہ ما ابر نماز شصت سال است
نجد نشان حضرت عرض شد که عمل دوان شب چیست فرمود چون بخواند
نماز عشاء و برخت خواب رفتی پس بیدار بشو و هر ساعته که خواستی از
شب ما پیش از نیمه آن و بخامبا و روی دوازده رکعت نماز بخوانی در هر رکعت
حمد و سوره از سوره هکا کوچک مفضل با حمد و مفضل از سوره محمد است
تا آخر آن پس چون سلام داوی و دوم و رکعتی و نوح شدی از نمازها
خی نشینی بعد از سلام و بخوانی حمد و هفتم و موعود بین را هفت مرتبه
و قل هو الله احد و قل با ایها الکافرون هر کدام از هفتم و انا انزلناه و
ایة الکرسی هر کدام از هفتم و بخوان در عقب هر بلند خارا الحمد لله
الذی لم یجد ولما لم یکن له شرک فی الملک و لم یکن له ولی من الدن
و کبره تکبیرا اللهم انی استسکت بعباد عجزک علی اذکان عرشک
و شهای الزعمه من کلمات و بایستک الا عظم الا عظم و ذکرک
اعلی الا علی الا قلی و بکلما نلت التامات ان تضلی علی محمد و
و ان تفعل بی ما انت اهله پس بخوان هر دعا که خواستی و مستجاب
عسل و داین شب و گذشت در شب نیمه نمازی که در این شب بهتر خواند
می شود دوم زیارت حضرت امیر المومنین ع است که افضل اعمال این
شب است و از برای آنحضرت دوا این شب سه زیارت است که در باب

بخواند و هر کس که
سلام کند در شب
نماز کند در هر یک
پس در خواب یا نشینی
کلام بگوید سبحان الله
و الحمد لله و لا اله الا الله و الله
اکبر و دعای حسن بگوید
صبح مندل است از حضرت
امام علی ع که مضمون در این
بنی کرد است که عیالی
خود من بگوید انما و فرمود
که بخوانی در این کتب
با آنکه اهل از این باغ آید
و بعد از آن در خواب و بگوید
و یا قیوم یا قیوم

ز یادان با ناساره خواهد شد تا آنکه و بداند که ابو عبد الله محمد بن بطوطه
که یکی از علمای اهل سنن است و در سیصد سال پیش و این زمان
بوده و سفری است و سفرنامه خود بر خط ابن بطوطه و زبان و در خود
از مکة منظره بخت اشرف ذکر کرده و روضه و قبر مبارک مولانا امیر
المؤمنین علیه السلام را و گفته اهل این شهر بمای نا فیه هستند و از برای
این روضه مبارک که کرمانی ظاهر شده از جمله آنکه در شب بیست و هفتم
ماه واجب که نام آن شب نزد اهل انجا لیلۃ المحبۃ است مبارک وند از عربین
و خراسان و بلاد فارس و روم هر سال و میگویند که هشت و نیم
می شود و از آنها فریب می چید نفر و از انجا پس از عشاء مبارک و ندان منبلا یا
را نزد صریح مقدس و مردم جمع میشوند و منتظرند خوب شدن و برنجاش
آنها و این جماعت مردم بعضی نماز بخوانند و بعضی ذکر میکنند و بعضی
نمازهای روضه میکنند تا آنکه بگذرد نصف یاد و ملت از شبان و نش
جمع این منبلا یا ن و میگویند که حرکت نمیتوانستند بکنند بر میخیزند
در حالیکه صبح و نند و منت میباشند و علی و دانها بیست و یکو بید
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيَّ وَآلِهِ و این امری است مشهور و شریف
و من خودم آن شب را در آنجا درک نکردم لکن از مردمان نفع که اعتماد
بر قول آنها بود شنیدم و هم دیدم و وعد دسم که همانا خانه آن حضرت است
سه نفر و میگویند که فاد و بر حرکت نبودند از آنها پرسیدم چگونه خوب
شدند این گفتند ما شب بیست و هفتم نرسیدیم و همین جا ماندیم
تا شب بیست و هفتم آمده که شفا بگیری و از برای این شب مردم زیاد از
شهرها جمع میشوند و بازاری و بزرگی فامه می شود تا مدت ده روز و بیشتر

اهدنا الى سرك السبل وابعلنا عندك خير قبل في ظلم
ظلمك وملك جليل فانيك حبنا ونعم الوكيل اللهم اعلنا صلحنا
محبين غير منصوب علينا ولا ضالين برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم اني اسئلك بغير اسم مقصداك وبواجب رحمتك التسليم
من كل اسم والنعمة من كل نور والفوز بالجنة والنجاة من النار
دعائك الداعون ودعوتك وسئلك السائلون وسئلك طلبك
التيك المطالبون وطلبك اليك اللهم انت الله والرحاء واليك
منتهى الرجاء في الدعاء والتفصيل على محمد واله واجعل ليعني في ظلم
والنور في بصره والتفصيل في صدره وذكرك بالليل والنهار
على لسانه وردا وساعة متون ولا تخطو فاذن في وبارك في
فما ودعني واجعل غناي في نفسي ورغبت في عندك برحمتك

يا ارحم الراحمين

يس سجده برود بكو الحمد لله الذي هدانا لهذا لم يكن
ووفنا لظاعنه شكرا شكرا صدمه پس سراد سجده برود وگو
اللهم اني قصداك حاجتي واعمدت عليك بمسئلتك ووجه
اليك يا مني وسادتي اللهم انفعنا بجهنم وارزونا مودهم
واؤفنا مراضهم وادخلنا الجنة في زمرة من برحمتك يا ارحم
الراحمين وابعد عا راسد براه ووز سبب كوك

رو و بنسبت و محمد

از جمله اعیان علمیه است و در وقت که حضرت رسول ص و آن در بر
سبوت کرد بد و جبرئیل به پیغمبر بر آن حضرت نازل شد و از برای آن

در وقت که حضرت رسول ص و آن در بر
سبوت کرد بد و جبرئیل به پیغمبر بر آن حضرت نازل شد و از برای آن
از جمله اعیان علمیه است و در وقت که حضرت رسول ص و آن در بر
سبوت کرد بد و جبرئیل به پیغمبر بر آن حضرت نازل شد و از برای آن

عَشْرَةً وَاصْبِرْ عَنْ جَوَابِهِ وَتَجَاوَزْ عَنْ سَبِّئَانِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَاعْدُ
 الصِّدْقَ الَّذِي كَانُوا يُؤَدُّونَ پس چون فارغ شدی از نماز و دعا
 میخوانی هر يك از حمد و سمودین و اخلاص و قنای آنها الكافرون
 و انا انزلناه و ابدا لكرهه و اهفت مرتبه و بعد میگوئی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هفتم مرتبه و بعد
 میگوئی هفتم مرتبه اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا و میخوانی هر دعا که
 خواهی هفتم در اقبال و در بعضی نسخ مصباح است که مستحب است درین
 روز و اسبند دعا و بخوانند یا مَنْ أَمَرَ بِالْعَقْوَةِ وَ التَّجَاوُزِ وَ ضَمِنَ نَفْسَهُ الْعَقْوَةَ
 وَ التَّجَاوُزَ يَأْتِي عَفَا وَ تَجَاوَزَ عَنِّي رَجَاوُ ذَاكَ كَرِيمُ اللَّهُمَّ وَقَدْ
 أَكْبَدَ الْهَلَبُ وَ اعْيَبَ الْحَبْلُ وَ الْمَذْهَبُ وَ دَرَسَ الْأَمَالُ وَ انْقَطَعَ
 الرَّجَاءُ إِلَّا بِكَ وَ هَدَيْتَ لَكَ الْأَتَمَّ فِي أَجَدِ سَبِيلِ الْكَلَامِ
 إِلَيْكَ مُسْرَعَةً وَ مَنَاهِدَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُسْرَعَةً وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ
 دَعَاكَ مُعْتَصِمَةً وَ الْأَسْبَغَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً وَ اعْلَمْ أَنَّكَ
 لِيَا عِبَتِكَ بِمَوْضِعِ اجَابَةِ وَ اللَّصَادِخِ إِلَيْكَ بِمُرْتَدِّ انْعَائِهِ وَ أَنْ يَكُنَّ
 اللَّهْفُ إِلَى جُودِكَ وَ الْفُتَانُ بِعِدَّتِكَ عِوَضًا مِنْ مَنِّعِ الْبُحْلِ خَلْقِي
 وَ مَتَدُّوهُ عَمَّا خَابَ بِهِ الْمُسَائِرُونَ وَ أَنْتَ لَا تَحْجُبُ عَنْ خَلْقِكَ
 إِلَّا أَنْ تَحْجِبَهُمُ الْأَحْجَالُ دُونَكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاجِلِ
 إِلَيْكَ عَزْمُ إِدَائِهِ بِجَنَائِكَ بِهَا وَ قَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الْإِرَادَةِ فَلْيَلِمْ
 وَ اسْتَلِكْ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلْعَنَهُ أَمَلُهُ أَوْ صَارَ خَالِيَهُ
 أَعْمَتْ صَوْنَهُ أَوْ مَلَهُوَتْ مَكْرُوبٌ مَرَجَتْ كَرَمُهُ أَوْ مَذْنِبٌ خَالِيٌ
 عَفَرَتْ لَهُ أَوْ مَعَا فِي أَيْمَنَتِكَ عَيْتِكَ عَلَيْهِ أَوْ فَضِيْرُ أَهْدَيْتَ عَيْنَاكَ

عندك في يوم التماس
 توبتها فاعلم انك ستبذل انما لك
 تخوننا قسدا و تبتغي و تفتدي
 ان الكتاب و من يخرج
 و سببها طار و من و من
 رسول الله و انك
 كلمه و وضع و سببها
 سببها ان الله و سببها
 القلم و ضحك و سببها
 بسوی عبت با بلی و سببها
 بک و او و سببها
 سببها نایب و سببها
 کند و سببها
 و سببها
 بگوید که این نشان فلان
 پس فلان است

دوزخیان است برسد بصاحبش و خالقش که بعد از آنکه احد شده باشد
 چهارم در تمام انبیا هر که با او بگوید لا اله الا الله ولا تعبد الا
 محمدا و آله و سلم و لا تعبد الا الله و لا تعبد الا محمدا و آله و سلم
 آنکه عبادت هر دو ساله دو نامه عملش بنویسند پنجم در هر نجسه انبیا
 دو رکعت نماز کند و هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد
 از سلام صد بار صلوات بفرستد تا خدای بر او هر حاجتی که
 دارد از امر دین و دنیا می خود و دوزخ اش نیز نصبت دارد و در
 شده که در هر روز پنجشنبه ماه شعبان و بیست میکنند اسمها را بر دهان
 عرض میکنند خداوند بپارزد دوزخ را و این دوزخ را و دعا ایشان
 مستجاب گردان و در حجر بنویسند که هر که روز و شب صد مرتبه و پنجشنبه شعبان
 را دوزخ دارد خدای بیست حاجت از حاجت دنیا و دین حاجت خدا
 آفرین او را بر آورد ششم در انبیا صلوات بپارزد فرستد هفتم در
 دوزخ شعبان دو وقت زوال و شب نیمه آن بخواند این صلوات مرده
 از صورت انام و بن العابد بن علیه السلام را اللهم صل على محمد
 و آل محمد تسبیح النبوة و موضع الرسالة و تخلف الملائكة و معین
 العیال و هدی بنی الوحي اللهم صل على محمد و آل محمد الفلک الجاریة
 فی السج الغامرة بامن من رکها و یفرق من ترکها المقدم لهم
 ما دق و المناخر عنهم و ايق و اللازم لهم لا حق اللهم صل على محمد
 و آل محمد الکف الحصبین و قیات المطر المنکین و ملجأ المذنبین
 و عین المقصبین اللهم صل على محمد و آل محمد صلوة کثیرة
 تكون لهم رضاء و یحیی محمد و آل محمد اداء و قضاء بحول منک و

اِنْ اَخَذْتَنِي بِحَرْبٍ اَخَذْتُكَ بِعَقْلِكَ وَاِنْ اَخَذْتَنِي مُدْرَايَا اَخَذْتُ
 بِعَفْوِكَ وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَهَا اِنِّي اُحِبُّكَ اَلْهِى اِنْ كَانَ
 صَدْرِي جَبَّ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ جَبَّ جَبِّكَ اَمَلِي اَلْهِى
 كَيْفَ اَنْقَلَبُ مِنْ عَيْنِكَ بِالْحَبِيبَةِ هَرْدُ مَا وَقَدْ كَانَ حُسْنُ لَهْجَتِي بِجُودِكَ
 اَنْ تَقْلِبَنِي بِالْجَاهِ مَرْغُومًا اَلْهِى وَقَدْ اَنْتَبْتُ عَمَّيْ فِي شَرِّ السَّهْوِ عَنْكَ
 وَابْلَيْتُ سَبَابِي فِي سَكْرَةِ الشَّبَاعِ مِنْكَ اَلْهِى فَلَمْ اسْتَظِفْ اِيَّامَ اَعْمَارِي
 وَرَكُوتِي اِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ اَلْهِى وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ فَابْتَغِ
 بَيْنَ يَدَيْكَ مُرْسِلَ بِكْرَمِكَ اِلَيْكَ اَلْهِى اَلْحَمْدُ اَتَقَصِّلُ لَيْلِكَ فَمَا كُنْتُ
 اَوْ اَجْهَلُ بِهِ مِنْ فِيلَةٍ اِسْتَحْبَانِي مِنْ نَظَرِكَ وَاَطْلُبُ لِقَاكَ لِقَا لِقَاكَ
 تَعَثُّ لِكِرْمِكَ اَلْهِى لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَاسْتَفِدَّ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ اِلَّا فِي
 وَتِيَا بِقَطْعِي لِحَبِيبِكَ وَكَمَا اُرَدْتُ اَنْ اَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاَوْخَالِي
 فِي كَرَمِكَ وَلِيُظْهِرْ قَلْبِي مِنْ اَوْسَاجِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ اَلْهِى اَنْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَ
 مَنْ نَادَيْتَهُ فَاَحَالَكَ وَاسْتَعْمَلَنَهُ بِمَعُونَتِكَ فَطَاعَكَ بِاَضْرِبَاءِ لَا تَبْعُدُ
 عَنِ الْمُسْتَرِيهِ وَبِاَجْوَادِ لَا يَجِدُ عَنْ رَجَاءِ ثَوَابِهِ اَلْهِى هَبْ لِي قَلْبًا مَدِينَةً
 مِنْكَ ثَوَابُهُ وَلِسَانًا يَرْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقَهُ وَنَظْرًا يَفْضِرُهُ مِنْكَ حَقَّهُ اَلْهِى
 اِنْ مِنْ تَعَرَّفْتُ بِكَ غَيْرَ جَهْلٍ وَمَنْ لَا ذِيكَ غَيْرَ جَهْدٍ وَلِمْ مَنْ اَمَلْتُ
 عَلَيْهِ غَيْرَ عَمَلٍ اَلْهِى اِنْ مِنْ اَتَمَّجْتُ بِكَ لَشَنْبَرًا وَاِنْ مِنْ اَعْتَصَمْتُ بِكَ لَشَجَرًا
 وَقَدْ لَذْتُ بِكَ يَا اَلْهِى فَلَا يُخَيِّبُ لَهْجِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا يُخَيِّبُنِي عَنْ اَمَانَتِكَ
 اَلْهِى اَنْتَ فِي هَيْدٍ وَلَا هَيْكُ مَقَامٍ مِنْ وَجَاهِ الزِّيَادَةِ مِنْ تَحَنُّنِكَ اَلْهِى
 وَاهْنِي وَمَهْلًا بِدِكْرِكَ اِلَى وَكِرْلِكَ وَهْنِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ اسْمَائِكَ وَخَلِّ
 مُدْنِيكَ اَلْهِى بِكَ عَلَيَّ اَلَا اَحْسَنُ بِحَمْدٍ هَذَا لِعَيْنِكَ وَالْمَوْهَةِ الصَّاحِبِ

اَوْ اَجْهَلُ بِهِ مِنْ فِيلَةٍ اِسْتَحْبَانِي مِنْ نَظَرِكَ وَاَطْلُبُ لِقَاكَ لِقَا لِقَاكَ
 تَعَثُّ لِكِرْمِكَ اَلْهِى لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَاسْتَفِدَّ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ اِلَّا فِي
 وَتِيَا بِقَطْعِي لِحَبِيبِكَ وَكَمَا اُرَدْتُ اَنْ اَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاَوْخَالِي
 فِي كَرَمِكَ وَلِيُظْهِرْ قَلْبِي مِنْ اَوْسَاجِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ اَلْهِى اَنْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَ
 مَنْ نَادَيْتَهُ فَاَحَالَكَ وَاسْتَعْمَلَنَهُ بِمَعُونَتِكَ فَطَاعَكَ بِاَضْرِبَاءِ لَا تَبْعُدُ
 عَنِ الْمُسْتَرِيهِ وَبِاَجْوَادِ لَا يَجِدُ عَنْ رَجَاءِ ثَوَابِهِ اَلْهِى هَبْ لِي قَلْبًا مَدِينَةً
 مِنْكَ ثَوَابُهُ وَلِسَانًا يَرْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقَهُ وَنَظْرًا يَفْضِرُهُ مِنْكَ حَقَّهُ اَلْهِى
 اِنْ مِنْ تَعَرَّفْتُ بِكَ غَيْرَ جَهْلٍ وَمَنْ لَا ذِيكَ غَيْرَ جَهْدٍ وَلِمْ مَنْ اَمَلْتُ
 عَلَيْهِ غَيْرَ عَمَلٍ اَلْهِى اِنْ مِنْ اَتَمَّجْتُ بِكَ لَشَنْبَرًا وَاِنْ مِنْ اَعْتَصَمْتُ بِكَ لَشَجَرًا
 وَقَدْ لَذْتُ بِكَ يَا اَلْهِى فَلَا يُخَيِّبُ لَهْجِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا يُخَيِّبُنِي عَنْ اَمَانَتِكَ
 اَلْهِى اَنْتَ فِي هَيْدٍ وَلَا هَيْكُ مَقَامٍ مِنْ وَجَاهِ الزِّيَادَةِ مِنْ تَحَنُّنِكَ اَلْهِى
 وَاهْنِي وَمَهْلًا بِدِكْرِكَ اِلَى وَكِرْلِكَ وَهْنِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ اسْمَائِكَ وَخَلِّ
 مُدْنِيكَ اَلْهِى بِكَ عَلَيَّ اَلَا اَحْسَنُ بِحَمْدٍ هَذَا لِعَيْنِكَ وَالْمَوْهَةِ الصَّاحِبِ

فضیلت زاول سعیا

۲۱۲

در حدیث
صلوات

طایس ثواب بسیار نقل کرده از حضرت رسول م برای کسی که سه روز و
روزه دارد و در شبها آنها را در رکعت نماز کند در هر رکعت حمد بکند و
توحید بپا زند و سه مرتبه بگوید یا ایا که در هر رکعت در فضیلت شعیان
دو زاولان ذکر شده که فوائد بسیار بدان مندرج است و شیخ ما
الاسلام بود نو در آن مرقده آن جزو اثر جمعه نموده و در آن کتاب کلمه طیبه
ذکر فرموده و چون آن جزو طولانی است و مقام را کجا بشود گران بنشیند
عصر آنرا نقل میکنم حاصل آنکه حضرت امیر المؤمنین ع در روز
اول شعبان گذشت جماعتی که در مسجد نشسته بودند و در امر خود و امثال
آن گفتگو میکردند و بلند شده بودند صداهای ایشان و سخت شده بود
لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایشان را برایشان سلام کرد جواب
سلام دادند و برای آنحضرت برخواستند و خواهری کردند که نزد ایشان
نشیند آنحضرت با ایشان اغشائی نکرد و فرمود که ای کرم و جبکه سخن میگویند
در چیزی که نفع نمیرساند یا خدا بیخالی انداختند بندگان است که سا
کرده ایشان را خوف بدو آنکه عاجز باشند از گفتن بالال باشند
بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند غیبت خدا را شکندی شود زبانها بشا
زده می شود و لها بشان و میرود عقلها بشان و مهوت می شوند همیشه
اغراض و اجلال را عظام خداوند پس هرگاه بخود آمدند در این حالت
روحی دارند بخود بگردانها یا کینه می بینند نفسها خود را با سنگها
و خطاکاران و حال آنکه ایشان مترهند از تقصیر و فریاد مکرر آنکه
ایشان را راضی نمیشوند برای خدا بگردانند و بسیار تمسخر می نمایند
عمل زیاد را و پیوسته مغلند با اعمال پس ایشان چنانند که معرفت

یا ایا که در هر رکعت در فضیلت شعیان
دو زاولان ذکر شده که فوائد بسیار بدان مندرج است و شیخ ما
الاسلام بود نو در آن مرقده آن جزو اثر جمعه نموده و در آن کتاب کلمه طیبه
ذکر فرموده و چون آن جزو طولانی است و مقام را کجا بشود گران بنشیند
عصر آنرا نقل میکنم حاصل آنکه حضرت امیر المؤمنین ع در روز
اول شعبان گذشت جماعتی که در مسجد نشسته بودند و در امر خود و امثال
آن گفتگو میکردند و بلند شده بودند صداهای ایشان و سخت شده بود
لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایشان را برایشان سلام کرد جواب
سلام دادند و برای آنحضرت برخواستند و خواهری کردند که نزد ایشان
نشیند آنحضرت با ایشان اغشائی نکرد و فرمود که ای کرم و جبکه سخن میگویند
در چیزی که نفع نمیرساند یا خدا بیخالی انداختند بندگان است که سا
کرده ایشان را خوف بدو آنکه عاجز باشند از گفتن بالال باشند
بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند غیبت خدا را شکندی شود زبانها بشا
زده می شود و لها بشان و میرود عقلها بشان و مهوت می شوند همیشه
اغراض و اجلال را عظام خداوند پس هرگاه بخود آمدند در این حالت
روحی دارند بخود بگردانها یا کینه می بینند نفسها خود را با سنگها
و خطاکاران و حال آنکه ایشان مترهند از تقصیر و فریاد مکرر آنکه
ایشان را راضی نمیشوند برای خدا بگردانند و بسیار تمسخر می نمایند
عمل زیاد را و پیوسته مغلند با اعمال پس ایشان چنانند که معرفت

با ایشان ایستادگانند بعبادت ترسان و هراسان و در بیم و اضطرابند
پس گنجایش شما از ایشان اینکرمه ناز و کارها پاندا نهند که دانا ترین
مردم بعد از ساکت ترین ایشان از آن و اینکه جاهلترین مردم بعد
از سخن کوثرین ایشانند و او اینکرمه ناز و کارها امر و غره شعبان گنیم
نامیده است او را پروردگار دانا شعبان بجهت ترا کند شدن خجرات
بطنی که باز کرده پروردگار و شما را و درگاه احسان خود را و جلوه
داده شما نصرتها و خجرات بجهت او را پی و کارها اسانی بچند آنرا
و جلوه داده برای شما ابلیس لعین شعبهای شر و دیابلهای خود را و شما
پوشیده میگویند در کماهی و طغیان و متمسک میشود شعبها ابلیس
و در میگردانید از شعبهای خجرات که باز شده برای شما و کارها او
و این غره ماه شعبان است و شعبها خجرات او نماز است و در و در و در
و امر معروف و نهی از منکر و توبه و الدین و خوشبختان و همسایگان و اصلاح
ذات البین و صدقه بر فقرا و مساکین بر خود کلفت میدهند خجرات
که بر داشته شده از شما یعنی امراض و فقر و چیزیکه نهی کرده شده
از فرد و فتن و دوزان از کشف سترهای خدا که هر که نقیض کند از آنها
از بنای شدگان است آگاه باشد بد و پیشکه اگر شما واقف شود
بر آنچه متبایر موده پروردگار و عز و جل برای مطیعین از بندگانشند
امروز هلاکانه باز خواهد داشت خود را از آنچه دوا دهند و شروع
خواهد کرد در آنچه امر کردند شما را بآن گفتند یا امیر المؤمنین
و چنانکه انرا خداوند متبایر موده و این روز برای مطیعین خود
پس حضرت نقل فرمود نصرتان لشکری که در سوختن شما و کاه و در شما

و از این جهت و اهل دین را
 و اهل دولت را باطل می
 طاعت خجسته و اعز
 می و سر ما می بینیم
 و بخود و خود و دیگران
 طاعت کنند و می بینیم
 کرده اند که مردم
 حضرت صادق علیه السلام
 عرض کرد که مردم حالت
 می که مردم در این
 حضرت در این دنیا
 از آن که از آن
 از آن که از آن
 از آن که از آن
 از آن که از آن

دوا و پنجگان از شایخ طویل

پیکند منادی پروردگار و جلای بندگان خدا این شاخه
 خط طویل است پس داورید با و که بلند کند شما را بشویش و این شاخه
 رخت زخوم است پس برسد از او که بر شما را بگوید و رخ رسول خدا
 برود و نم باند که بر این بر سالت معوث یثود که هر که فرا گیرد دگر از خیر
 نیکی و دوا بر دوزین بختی که دوا و پنج بشاخه از شاخه رخت طویل پس
 شاتده است او را بشویش هر که فرا گیرد دگر از شر و دمار و دوزین بختی
 دوا و پنج بشاخه از شاخه دخت زخوم پس آن کساننده او را بگو آتش
 نگاه فرمود و رسول خدا پس هر کس نماز مسجی کند از برای خدا پس و
 و پنج بشاخه از آن و هر که دوزده کرد و این دوزین بختی که دوا و پنج
 بشاخه از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش باید و دفر دندش
 با خویشاوندانش یا مرد و زن همسایه اش یا مرد و زن بیکانه پس بختی که دوا
 او پنج از آن بشاخه و کسی که خجف دهد بر ثانی از او طلب که از او دوا
 یا که کند از آن پس بختی که دوا و پنج از آن بشاخه و کسی که نظر کند و دوا
 خود پس بیند فرض کنند که صاحب از آن ما بوس شده پس او کند از او
 پس دوا و پنج بشاخه از آن و کسی که کمال کند پیچ و این بختی که دوا
 از آن بشاخه و کسی بخواند قرآن یا خیر از آن پس بختی که دوا و پنج
 از آن بشاخه و کسی که پادار و خدا را و بشرد نعمها او را و شکر کند پس
 بختی که دوا و پنج از آن بشاخه و کسی که عبادت کند مرتبه را پس بختی
 که دوا و پنج از آن بشاخه و کسی که نیکی کند بد و مارد و خود را یا یکی
 از آنها را پس بختی که دوا و پنج از آن بشاخه و کسی که پیش از این و بختی
 آورده بود ایشان را پس خوش شود شان کرد و در این دوزین بختی که دوا

از عدد
 ص ۶
 س ۶

از کتب شیخ طویل
 هر که صومعه را در روز این
 صلوات بخواند نکاهاتش
 از بند و شود و شادمان
 همیشه باشد و حاجت
 کمره و در دوزین بختی
 و بر دوزین بختی
 از نفعات عبادت
 این است صلوات
 علی محمد و آل محمد
 و صلوات علی محمد
 و آل محمد و صلوات
 علی محمد و آل محمد

دراونچکا سرشاخه زو

درستند و قمار او را بشاه کند پس بختی که دوازدهم بشاه از او
کسیکه از مغز آن کند بقیه از خوانندگی که برانگیزند دوازده خوانند
بر معاصی پس بختی که دوازدهم بشاه از او کسیکه بنشیند و بنشیند
کا بهای پنج خود داد و جنگها و انواع ستمها بر بندگان خدا و افتخار
کند یزان پس بختی که دوازدهم بشاه از آن و کسیکه هسایه اش بر
شده پس او را عیادت نکرد و عرض استخفاف نشان او پس بختی که در
او پنجم بشاه از آن و کسیکه هسایه اش بر مرد پس شایسته نکرد حیات او
بجهت خوار بودن او و نظرش پس بختی که دوازدهم بشاه از آن و
کسیکه اعراض کند از مصیبت زده و جفا کند از اعراض حارث و کوچکی
او و زودش پس بختی که دوازدهم بشاه از آن و کسیکه غایب کند بد
و عام خود با یکی از آن دو و این بختی که دوازدهم بشاه از آن و کسی که
پیش از آن غایب کرده بود خوش شود و نکرد ایشان را امر و زوال آنکه در
دار بر آن پس بختی که دوازدهم بشاه از آن و هم چنین هر کس یکبار
کار را از سایر اقسام تراف پس بختی که دوازدهم بشاه از آن و هم
مرا بر آن به پیغمبر فرستاده که دوازدهم بختگان بشاه را درخت طوبی
بلند میکند ایشان را از شاخها بگوشت انگاه رسول خدا را نظر خود را
بجایان نماند از خاندان کی و میخندید و مسرور بود انگاه نظر مبارک را
بر پوز انداخت بگویند پس پیشانی مبارک را در هم کشید و دو مبارک
نوش شده انگاه در کرد با صاحب خود و فرمود هم بانکه فرستاده محمل
برای پیغمبر که دیدم بختی درخت طوبی را که بلند میشد و بلند
تا آنکه با دوازدهم بودند بگوشت و دیدم بقیه از ایشان را که دوازدهم

من خجسته کشته و
سلاطین و افسران
که این صلوات حاضر
است که گفته از حضرت
صلوات علیه السلام که هر که
خواهد که سرور کند خود را
مجلس در صلوات بر مناجات
از آن بخواند و یا از
در حال روز و شب و هر
که عودیم و یا یک دعا
دارد در صبح و شام
است و این حضرت و یا
ببین از این نیست و یا
دوباب چهارم و دعا
کاف که در وقت صبح و
شام

اخذوا في الليل والنهار اللهم فمخرجهم اليك اتوسل واسئل سؤال
 مغفِر مغفِر مَسْئِلِي فِي نَفْسِي مَا قَرَأْتُ فِي نَفْسِي وَأَمْسِي بِسَلَامٍ
 إِلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَخَصِّنَا فِي دِينِهِ
 وَجُودِنَا مَعَهُ ذَا الْكِرَامَةِ وَخَلِّ الْأَمَانَةَ اللَّهُمَّ وَكَمَا أَكْرَمْنَا
 بِمُحَمَّدٍ فَكُنْ مَنَابِرُ لِقَائِهِ وَادْفُنْنَا مَرَاتِقَتَهُ وَسَائِقَتَهُ وَاجْعَلْنَا
 مِنْ تَسْلِيلِ آخِرِهِ وَتَكْثِيرِ الصَّلَاةِ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى جَمْعِ أَهْلِيهَا
 وَأَمْلَادِ أَهْلِهَا الْمَدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْأَشْنَى عَشَرَ الْخُمُورِ الْأَمْزِجِ
 وَاجْعَلْ عَلَى جَمْعِ الْبَشَرِ اللَّهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ
 وَاجْعَلْ لِنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمَا دَقَبْتَ الْحُسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ حَذِيهِ وَعَادَ فُطْرَتِي
 بِمَهْدِي فَخُصُّ عَائِدُونَ بِبَيْتِهِ مِنْ بَعْدِهِ تَسْهَدُ ثَرْبَتُهُ وَتَقْطُرُ
 أَوْبَتُهُ أَمْهِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ فِي بَعْدِ أَزِينِ دَعَاءِ حَبِيبِ
 وَابْنِ أَخِيهِ عَاءِ الْخَضِرَاءِ شَدَّ دُرُودِيكَ دِيَارِ شَدَّ دُرُودِي
 أَوْبَعِي دُرُودِي عَاشُوا اللَّهُمَّ مُنْعَالِي الْمَكَانِ عَظِيمِ الْحَبْرَةِ شَدَّ دُرُودِي
 الْحَالِ غَنِي عَنِ الْخَلَائِقِ عَرَبِيٍّ الْكَبِيرَاءِ فَادُّ عَلَيَّ مَا نَسَأَ قَرِيبُ
 الرَّحْمَةِ صَادِقِ الْوَعْدِ سَائِغِ الْبَغْيَةِ حَسَنِ الْبَلَاءِ قَرِيبُ إِذْ أَعْيَتَ
 مُحْطَبٌ بِمَا خَلَقْتَ فَأَبْلَا لِنُوبَةِ مَنْ نَابَ الْبَلَاءَ فَادُّ عَلَيَّ مَا أَرَدْتَ
 وَمَنْدُوكَ مَا طَلَبْتَ وَشَكَوَا إِذَا سَكِرْتَ وَدُكُوَا إِذَا كُرْتَ
 أَوْعُوكَ خُنَاجَا وَارْحَبِ إِلَيْكَ فَغِيْرَا وَافْرِعِ إِلَيْكَ خَائِفَا وَكَيْ
 إِلَيْكَ مَكْرُوبَا وَاسْتَنْبِزْ بِكَ ضَعِيفَا وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ كَانِبَا أَهْلُكُمْ
 بَيْنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ فَأَيُّكُمْ عَرَفُونَا وَخَدَعُونَا وَخَدَلُونَا عَدُوْنَا
 بَيْنَا وَفَلُونَا وَخَنَ عِزَّةَ نَبِيِّكَ وَوَلَدَ جَنَابِكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي

اعمال شب شنبه

اولین
ساعات
روز

نبرد دل و دود و دیکه دلها بمنزله سبزه زیارت حضرت امام حسین علیه
است که افضل اعمال این شب و با عتار مرزش کما هان است و هر که خوا
با او مصافحه کند در روح و بدو بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند و خدا
در این شب و اول زیارت آنحضرت آن است که بیاید بر او و حجاب و پیش
و چپ نظر کند پس سر بخوابان کاند پس زیارت کند آنحضرت و اما این
کلمات التَّسْلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
و هر کس در هر کجا که باشد و هر وقت که آنحضرت را با این کیفیت زیارت
کند امید است که ثواب حج و عمره و ابرای او نوشته شود و ما زیارت
مخصوصه این شب را در دیاب زیارات ذکر خواهیم نمود ان شاء الله
خواندن این دعا که شمع و سید نقل کرده اند و بمنزله زیارت امام زمان
صلوات الله علیه است اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَبَنِيْنَا وَمَوْصُوْفَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْجُوْدِكَ
الَّتِي قَرَّبْتِ الْإِلَى فَضْلَهَا قُضْلًا فَمَتَّ كَلِمَاتِكَ صِدْقًا وَعَدًّا لَا مَبْدَلَ
لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مَعْصِيَّةَ لِأَمْرَاتِكَ تَوَكَّلْ الْمُنَاكِلُ وَضِيَاؤُكَ الْمَشْرِقُ وَالْقَمَرُ
النُّورُ فِي طَهْنَاءِ الدَّجْوَرِ الْغَائِبِ الْمَسْئُورِ حَيْدَ مَوْلِدِهِ وَكَرَّمَ تَحْنُدُهُ وَ
الْمَلَائِكَةُ شُهَدَاءُ وَاللَّهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا انْ مَعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ أَمْدُهُ
سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَبُوءُ وَنُورُهُ الَّذِي لَا يَجُودُ وَذُو الْجَلْمِ الَّذِي لَا يَبْصُرُ
مَذَا الذَّهْرُ تَوَامِسُ الْعَصْرِ وَوَلَاةُ الْأَمْرِ وَالْمَنْزِلُ عَلَيْهِمْ مَا يَنْتَزِلُ فِي لَيْلَةِ
الْقَدْرِ وَاصْحَابُ الْحَشْرِ وَالشَّيْرُ الرَّاجِعُ وَحَبِهُ وَوَلَاةُ أَمْرِهِ وَهَبْنِ اللَّهُمَّ
قَمِيلَ عَلَى خَائِمَتِهِمْ وَفِي ثَمَمِ الْمَسْئُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمُ اللَّهُمَّ وَادُّوكَ بِنَا أَيْمًا
وَلَهُوْدَهُ وَفِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَضَارِهِ وَافْرِقْ مَا دَنَا بِشَارِهِ وَاجْعَلْنَا
فِي عَوَالِيهِ وَخُلَصَائِهِ وَاجْنُبْنَا فِي دَوْلَتِهِ مَا عَجِبْنَا وَبِصُحْبَتِهِ غَائِبِينَ وَبِحَبَابَتِهِ

اولین ساعات روز
در این شب و اول زیارت آنحضرت آن است که بیاید بر او و حجاب و پیش
و چپ نظر کند پس سر بخوابان کاند پس زیارت کند آنحضرت و اما این
کلمات التَّسْلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
و هر کس در هر کجا که باشد و هر وقت که آنحضرت را با این کیفیت زیارت
کند امید است که ثواب حج و عمره و ابرای او نوشته شود و ما زیارت
مخصوصه این شب را در دیاب زیارات ذکر خواهیم نمود ان شاء الله
خواندن این دعا که شمع و سید نقل کرده اند و بمنزله زیارت امام زمان
صلوات الله علیه است اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَبَنِيْنَا وَمَوْصُوْفَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْجُوْدِكَ
الَّتِي قَرَّبْتِ الْإِلَى فَضْلَهَا قُضْلًا فَمَتَّ كَلِمَاتِكَ صِدْقًا وَعَدًّا لَا مَبْدَلَ
لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مَعْصِيَّةَ لِأَمْرَاتِكَ تَوَكَّلْ الْمُنَاكِلُ وَضِيَاؤُكَ الْمَشْرِقُ وَالْقَمَرُ
النُّورُ فِي طَهْنَاءِ الدَّجْوَرِ الْغَائِبِ الْمَسْئُورِ حَيْدَ مَوْلِدِهِ وَكَرَّمَ تَحْنُدُهُ وَ
الْمَلَائِكَةُ شُهَدَاءُ وَاللَّهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا انْ مَعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ أَمْدُهُ
سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَبُوءُ وَنُورُهُ الَّذِي لَا يَجُودُ وَذُو الْجَلْمِ الَّذِي لَا يَبْصُرُ
مَذَا الذَّهْرُ تَوَامِسُ الْعَصْرِ وَوَلَاةُ الْأَمْرِ وَالْمَنْزِلُ عَلَيْهِمْ مَا يَنْتَزِلُ فِي لَيْلَةِ
الْقَدْرِ وَاصْحَابُ الْحَشْرِ وَالشَّيْرُ الرَّاجِعُ وَحَبِهُ وَوَلَاةُ أَمْرِهِ وَهَبْنِ اللَّهُمَّ
قَمِيلَ عَلَى خَائِمَتِهِمْ وَفِي ثَمَمِ الْمَسْئُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمُ اللَّهُمَّ وَادُّوكَ بِنَا أَيْمًا
وَلَهُوْدَهُ وَفِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَضَارِهِ وَافْرِقْ مَا دَنَا بِشَارِهِ وَاجْعَلْنَا
فِي عَوَالِيهِ وَخُلَصَائِهِ وَاجْنُبْنَا فِي دَوْلَتِهِ مَا عَجِبْنَا وَبِصُحْبَتِهِ غَائِبِينَ وَبِحَبَابَتِهِ

عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و این دعا جامع کلی
و خواندن آن در اوقات دیگر نیز خیر است و از دعای الباقی نقل شد
که حضرت رسول ص همیشه این دعا را بخواندند هفت مرتبه بخواند صلوات
بر او در آن که در وقت زوال بخواند نود و هفت مرتبه بخواند دعا یکبار که در شب
و این شصت در باب اول گذشت آیه انکه هر یک از سبحان الله و الحمد
لله و الله اکبر و لا اله الا الله را صد مرتبه بگوید تا خداوند متعال کاه
گذشته او را بیامزد و بر او حاجت های دنیا و آخرت او را در هر شب
مصابیح و زاینه کرده از ابو یحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نهم شبها
که گفت گفتیم عیسی خودم حضرت صادق ع را که بهترین دعا ها در آن
شب کدام است فرمود هر گاه بجا آوردی که نماز عشا را پس و دو رکعت نما
گذار و بخوان در دو رکعت اول حمد و سوره مجید که قل یا ایها الکافرون یا
و بخوان در دو رکعت دوم حمد و سوره توحید که قل هو الله احد است پس چون
سلام دادی بگو سبحان الله سبع و سبع مرتبه و الحمد لله سبع و سبع مرتبه و الله
اکبر سبع و چهار مرتبه پس بگو یا من ائمه مکه و العباد فی الممات و الیه یفرج
الخلق فی الممات یا عالم الجبر و الخیر یا من لا یخفى علیه غیاب
الادهم و تصروف الخطای یا رب الخلائق و البریات یا من ید
تکون الارض و السموات اننا لله لا اله الا انت امنت الیک بلا
اله الا انت منا لا اله الا انت جعلت فی هذه اللبکة من نظرت الیه
فرحته و سمعت دعائه فاجبت و علمنا سنیفا کله فقلته و تجاوبت
عن سالی خلیفتی و عظیم جریبه فعدا سقرت بک من ذنوبی و رجعت
الیک فی سر عیون الله محمد علی بکرمک و فضلك و احطط خطایا

اعمال شب و روز

بِحَبْلِكَ وَعَقْوِكَ وَتَعَدَّ نِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَائِعِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا
مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ جُئِبَتْهُمْ لِحَاظَاتُكَ وَأُخْتُرَتْهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَحُطِّبَتْ
لَهُمْ لِحَاظَاتُكَ وَصِفْوَتْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ سَعِيدِ بَعْدِهِ وَتَوْفَرٍ مِنْ خَيْرِ
خَطِّهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ سَلَامٍ مُقِيمٍ وَفَأَوْفِيهِمْ وَكَهْنَةٍ تُقَرَّبُهَا أَسْلَفُكَ وَاعْصِيهِ
مِنْ الْإِدْبَارِ فِي مَتَصِبَتِكَ وَحَبِيبَاتِي طَاعَتِكَ وَمَا يَهْتَرِبُ مِنْكَ وَ
وَبُرْلُفَتِي عِنْدَكَ سَيِّدَا إِلَيْكَ يَا حَارِبَ الْهَارِبِ وَمِنْكَ يَا مُسْلِمَ الطَّالِبِ
وَعَلَى كَرَمِكَ يَقُولُ الْمُسْتَقْبَلُ لَنَاثِبِ أَذْنَبَ عِبَادَكَ يَا كَرِيمَ وَأَنْتَ
الْكَرِيمُ الْكَرِيمِينَ وَأَمَرْتُ بِالْإِقْفَاعِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ
فَلَا تَحْرِصْ مَا رَجَوْكَ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤْيِسْ مَنْ سَائِعِ نِعَمِكَ وَلَا تَحْبِسْ
مِنْ جَزِيلِ نِعَمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ
سُورِ مَرْيَمَكَ دَبَّ أَنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْغَفُورِ
وَالْمَغْفِرِ وَخُذْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا يَمُنَا اسْتَجِغُفُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ
وَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلَيْكَ بِفَضْلِ كَرَمِكَ فَأَنْتَ أَزْهَمُ الزَّاهِمِينَ وَالْكَرِيمِ
الْكَرِيمِينَ اللَّهُمَّ وَأَخْضِصْ مِنْ كَرَمِكَ بِحَبْلِ قَبِيلِكَ وَأَعُوذُ بِغَفْوِكَ
مِنْ عَفْوَتِكَ وَاعْفُ عَنِّي الذَّنْبَ الَّذِي يَجْبِسُ عَلَى الْخَلْقِ وَيَصْبِقُ عَلَى
الرِّدْفِ خَشَى أَقْوَمَ بَصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْتَ بِحَبْلِ عَطَائِكَ وَأَسْعَدِ بِسَائِعِ
نِعْمَاتِكَ فَقَدْ لَدُنَّ بِحَبْلِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَأَسْعَدْتُ بِغَفْوِكَ
مِنْ عَفْوَتِكَ وَبِحَبْلِكَ مِنْ غَضَبِكَ تَجَدُّ بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنْدَامَا النِّسْبِ
مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا شَيْءَ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ بِسِجْدِهِ مَبْرُورٍ وَمَبْكُورٍ
بَابُكَ بِبِسْمِ رَبِّهِ يَا اللَّهُ هَمَّ رَبِّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هَمَّ
مَا شَاءَ اللَّهُ دَهْ رَبِّهِ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ رَبِّهِ بِسِجْدِهِ مَبْرُورٍ وَمَبْكُورٍ

مُحَمَّدٍ خَيْرَ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَا لَا يُحِبُّ مَا يَتَّبِعُ يَا أَوْمَ الرَّاكِبِينَ يَا مَنْ عَفَا
عَنْهُمْ وَغَمَّ خَلُوتُ بِهِ مِنَ السَّبِيَّاتِ يَا مَنْ كَذَبُوا خَدِّي بِأَدْنِ كِتَابِ الْعَصَا
عَفْوِكَ عَفْوِكَ عَفْوِكَ يَا كَرِيمَ الْهَى وَعَظْمَنِي فَلَمْ أَتَنَطَّ وَذَرَيْتَنِي عَنِ خِجَارِكَ
فَلَمْ أَتَزَجِرْ فَمَا عَذَّبَنِي فَأَعْفَ عَنِّي يَا كَرِيمَ عَفْوِكَ عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ
عَبْدِكَ فَلْيَجْنِ الْجَنَّةَ وَزَيِّنْ عَيْنَكَ يَا أَهْلَ الثَّمَرِ وَيَا أَهْلَ الْغَنَى
عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ وَبَنُ امْنِكَ ضَعِيفُ
نَفْسِي رَايَ رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغَنَى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ يَا مُنْزِلُ
أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَضَمِنْتَ أَزْوَاجَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ خَلِيفَةَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ خَلِيفَةً مِنْ بَعْدِ خَلْقِهِ وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَعْلَمُ
الْعِبَادُ قُدْرَتَكَ وَكَلَّمْنَا نَفْسِي رَايَ رَحْمَتِكَ فَلَا تُصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ
وَأَجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْفِعْلِ
اللَّهُمَّ إِنِّي خَيْرُ الْبَغَاءِ وَأَفْنَى خَيْرِ الْفَنَاءِ عَلَى مَوْلَايَ أَوْلِيَايَكَ وَ
مُعَاوَاةِ أَعْدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَقْفِ
وَالتَّسْلِيمِ لَكَ وَالْمُتَذَبُّبِ فِي كِتَابِكَ وَإِبْرَاجِ نَسَبِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ
مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رَيْبٍ أَوْ حُجُودٍ أَوْ مَوَاطِئٍ أَوْ فَرْجٍ أَوْ بَدَنٍ
أَوْ بَطْنٍ أَوْ خِلَاءٍ أَوْ رِبَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ شَفَافٍ أَوْ يَفَافٍ أَوْ كَرَمٍ أَوْ قِيَفٍ
أَوْ عَصِيَانٍ أَوْ عَظِيمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا يُحِبُّ فَاسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ يَنْدِلَنِي مَكَامًا
إِمَامًا أَوْ عَدِيكَ وَرَقِيًّا بِفَضَائِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا
عِنْدَكَ وَائِزَةً وَلَهْمًا بِنَسَبِي وَتَوْفَةً بِضَوْحِ اسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْفَنَاءِ
إِلَى أَنْتَ مِنْ خَلْقِكَ نَفْعِي وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ نَطَاعُ فَمَا تَنْتَ لَمْ

فضل ماه رمضان

نعم ما نادى من لم يعصك سكان ارضك فكن علينا بالفضل جادا
فيا خير عواد ما ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله صلوة دائمة
وامنهم ولا تعد ولا تعد وقد وهما غيرة يا ارحم الراحمين

فصل سيم

در فضیلت اعمال ماه مبارك رمضان است

شیخ صدوق بسند معتبر روایت کرده است حضرت امام رضا علیه السلام از پدرش
ان بزرگواران خود از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود خطبه خواندند بر آن
ما دو حضرت رسول خدا پس فرمود اینها الناس بدو سپید و کبود
بگوئیم ماه خدا با توکت و رحمت و امرزش ماهی است که نزد خدا بهترین
ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و ساعاتها از بهترین
ساعاتها است و آن ماهی است که خوانده اند شما را و آن یکو ضیاء خدا
و کورده ابد و آن از اهل کرامت خدا بقیه شما و آن ثواب بسیار دارد
و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملها شما دوزان مقبول است و دعاها
شما دوزان مستجاب است پس شوال کند از پروردگار خود بپندارد و شنبه
و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیه که توفیق دهد شما را برای
دوزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدو سپید و بدعا
کیسه است که محرم کرد و از امرزش خدا و دانهاه عظیم بهار کند بگویند
و شنبه شما را دانهاه گرسنگی و شنبه و ذی قامت را و بصدف بگویند
مغیران و مسکینان خود و تقطیع نماید پیران خود را و دم بگویند کوه
خود را و نوازش نماید خوششان خود را و نگاه داود زبانهای خود را
آنچه نباید گفت و پوشید و بده ها خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر

فصل سیم
در فضیلت اعمال ماه مبارك رمضان است
شیخ صدوق بسند معتبر روایت کرده است حضرت امام رضا علیه السلام از پدرش
ان بزرگواران خود از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود خطبه خواندند بر آن
ما دو حضرت رسول خدا پس فرمود اینها الناس بدو سپید و کبود
بگوئیم ماه خدا با توکت و رحمت و امرزش ماهی است که نزد خدا بهترین
ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و ساعاتها از بهترین
ساعاتها است و آن ماهی است که خوانده اند شما را و آن یکو ضیاء خدا
و کورده ابد و آن از اهل کرامت خدا بقیه شما و آن ثواب بسیار دارد
و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملها شما دوزان مقبول است و دعاها
شما دوزان مستجاب است پس شوال کند از پروردگار خود بپندارد و شنبه
و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیه که توفیق دهد شما را برای
دوزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدو سپید و بدعا
کیسه است که محرم کرد و از امرزش خدا و دانهاه عظیم بهار کند بگویند
و شنبه شما را دانهاه گرسنگی و شنبه و ذی قامت را و بصدف بگویند
مغیران و مسکینان خود و تقطیع نماید پیران خود را و دم بگویند کوه
خود را و نوازش نماید خوششان خود را و نگاه داود زبانهای خود را
آنچه نباید گفت و پوشید و بده ها خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر

میدارد اعضا و جوارح خود را از مصیبتها پروردگار خود و عبادات آنها
 در خواب باشد و روزها غافل از یاد خدا همانا در جبراست که در آخر
 هر روز از روزها ماه رمضان در وقت افطار و حفظ عالی هزار هزار
 کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه در روز جمعه می شود در
 هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب
 عذاب شده باشد و در شب و روز آخر ماه بعد و آنچه در تمام ماه از
 کرده است آزاد میکند پس بعد از ماه رمضان دو ماه رمضان و کما
 نوبانی همانند که در هفتاد و یک روز و از آن مردهای خود را بگیرند و از جمله
 مردمان و زبانکاران باشد و تفریب بجوئد که خود او نذر نیارک و تعالی به
 تلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزهای اینها و اینها و اینها و اینها
 و جهد کردن در جهاد و بیجا آوردن نمازها و اوقات فضیلت و کثرت
 استغفار و دعا فتن الصادق علیه السلام من لم یغفر له فی شهر رمضان لم یغفر له
 الی قایل الا ان یشهد عرفة و نکاهد از خود از چیزهایی که خدا حرام
 کرده است و از افطار کردن بر چیزهای حرام و در فشار کن بخونیکه مولا
 ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده فرموده که هرگاه روزه دار باشد
 که روزه دارد و کوشش چشم و مود و پوست و جمیع اعضا و ترغیب از محرمان
 بلکه از مکروهات و فرمود باید که روز روزه ثوماتند روز افطار
 نباشد و نه فرموده که روزه نه هین از خوردن و آشامیدن است تنها
 باید و روز روزه نکاهد و بد زبان خود را از دروغ و بیو شامند
 دیده ها خود را از حرام و با بکد بکوتراع میکنند و خستد میرد و غنبت
 میکنند و عجله میکنند و سوگند دروغ بخورد بلکه سوگند راست نیز

علی بن ابی طالب
 علیه السلام
 در روز روزه
 از خوردن و آشامیدن
 و از هر چه که خدا
 حرام کرده است
 باید که بپزد
 و در روز روزه
 از هر چه که خدا
 حرام کرده است
 باید که بپزد
 و در روز روزه
 از هر چه که خدا
 حرام کرده است
 باید که بپزد

اعمال مشرکه ماه رمضان

ماه مبارك رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در این ماه نازل شده است و وارد شده که هر چیزی را بخواند و بگوید
 قرآن ماه رمضان است و در ماهها دیگر هر ماهی بگویم سنت است و افش
 شش روز است و در ماه رمضان دو هر سه روز بگویم سنت است و اگر روزی
 بگویم ختم تواند بکند خوب است که علامه بحلی فرموده در حدیث است که
 بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم قرآن و زیاده بگویند و اگر
 هر ختم قرآن را ثوابش را بروح مقدس یکی از چهارده معصوم هدیه کند
 ثوابش مضاعف گردد و از دایره ظاهر می شود که اگر چنین کسی از استغفار
 با ایشان باشد در روز قیامت و در این ماه دعا و صلوات و استغفار
 بسیار باید نمود و لا اله الا الله بسیار باید گفت و دعا باشد که خدایا
 امام زین العابدین چون ماه رمضان داخل میشد تکلم میکرد و مکرر
 بدعا و تسبیح و استغفار و بگوید یا هدیه تمام نمود و بیادش و ناله ها
 شب و روز صبر می نمود و اعمالی است که در این ماه و رمضان باید بجا آورد
 و آن چند امر است اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام
 افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند
 دوم آنکه افطار کند بر چیزی پاکیزه یا ثواب نماز شصت بار بگوید
 و بخورد و باب و بر طب و لبن و بخل و او به نبات و باب کرم هر کدام که افطار
 کند نیز خوب است شمر آنکه در وقت افطار و غاهای وارد آن را بخواند
 از جمله آنکه بگوید اللهم لك صمت و على و ذلك افطرت و جللت
 توكلت و خدا عطا کند با و ثواب هر کس را که این روز را بشنود و اگر
 اللهم رب التواب العظیم را که شنید و کفعمه دعا پند کرده بخواند مضاعف

که اگر بخواند در یک روز
 چهل نماز بگوید بگوید
 پس از دوازده روز
 پیشانی این استغفار
 بخواند خدایا ما را از
 بیایم و استغفار الله
 زواله الا هو الحق القیم
 یونین و از آن که
 و الا حلال و از آن که
 اشکله ان یقول علی
 و انما سید منیر
 و از یکمده است هر که
 هر روز صفت بگوید
 الحمد لله علی کل نعمه
 کائنات و از آن که
 اوله شکر نعمه کند

و از آنکه در این ماه و در روز قیامت و در این ماه دعا و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا اله الا الله بسیار باید گفت و دعا باشد که خدایا امام زین العابدین چون ماه رمضان داخل میشد تکلم میکرد و مکرر بدعا و تسبیح و استغفار و بگوید یا هدیه تمام نمود و بیادش و ناله ها شب و روز صبر می نمود و اعمالی است که در این ماه و رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند دوم آنکه افطار کند بر چیزی پاکیزه یا ثواب نماز شصت بار بگوید و بخورد و باب و بر طب و لبن و بخل و او به نبات و باب کرم هر کدام که افطار کند نیز خوب است شمر آنکه در وقت افطار و غاهای وارد آن را بخواند از جمله آنکه بگوید اللهم لك صمت و على و ذلك افطرت و جللت توكلت و خدا عطا کند با و ثواب هر کس را که این روز را بشنود و اگر اللهم رب التواب العظیم را که شنید و کفعمه دعا پند کرده بخواند مضاعف

اعمال شُركاءه - رمضان

ادعیا
مسلکات
روز

باید و روایت شده است حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام هرگاه بخواست افطار کند میگوید
 بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ هَكَذَا هَكَذَا عَلَيَّ وَفِيكَ أَفْطَرْنَا فَتَقْبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ چهارم و اول بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ با و س
 لعقظه اغفر له تا خدا او را بیامرزد و در چهارم که در آخر هر روز از خود
 ماه رمضان خدا مراد فرماید کسر و از انش حجت از او میکند پس از هفت
 بخواد که نوابکی از آنها مراد دهد پنجم دو وقت افطار و سوره مد بخواند
 ششم در وقت افطار صدق کند و افطار و صدقه روزه دادن و اگر چه
 بپنددانه حرما یا شرین اب باشد و از حضرت رسول ص مرویست که
 که افطار دهد روزه دار و از برای او خواهد بود مثل اجران روزه
 دارد بدو آنکه از اجر او چیزی که شود و هم از برای او خواهد بود مثل
 آن عمل بنکوشی که بجا آورد آن افطار کند و بگوید ان طعام وایه الله علا
 هله در ساله سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود هر مؤمنی که
 اطعام کند مؤمنی را لغه و دما و رمضان بنویسد حصصی برای او بوی
 آن اجر کسی که بپندد مؤمنی را داده باشد و از برای او باشد نزد
 بکدام مستجاب باشد و در شب صد مرتبه تم و خان را بخواند اگر چه
 شود هم مرتبه روایت کرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان
 امزید شود کما هان عهد ساله او اللهم صبر شهر رمضان الک
 أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَأَنْزَلْتَ عَلَيَّ عِبَادَكَ فِيهِ الصَّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي خَيْرَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَائِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَغَفِرْ لِي
 نَيْلِكَ الذَّنُوبَ الْكُثْرَ الْغُطَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامُ دُرُجَاتِ
 و در شب بخواند بعد از مغرب و عاچ را که در ضمن اول کشتن با و س

دُعَا اِقْتِنَاع

۲۳

در حدیث
سألت رسول الله

يُخَوِّدُ دَرْمَشَبِ اِنْ مَاءِ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُفْتِخُ السَّنَاءَ بِحَمْدِكَ
وَ اَنْتَ مُسَدِّدُ الصَّوَابِ بِمَنْتِكَ وَ اَقْبَلْتُ اَمَّا اَنْتَ اَوْ اَمَّا اَنْتَ اَوْ اَمَّا اَنْتَ
فِي مَوْضِعِ الْعُقُودِ الرَّحْمَةِ وَ اَسْتَدُ الْمَعَانِي فِي مَوْضِعِ الْكَمَالِ وَ اَلْقَهْرِ
وَ اعْظَمِ الْمُجْتَمِعِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرَاءِ وَ اَلْقَهْرِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لِيْ رَعَا
وَسْتَلْتِكَ فَاسْمَعْ بَا سَمِعَ مَدْحِيْ وَ اَجِبْ بِاَرْحَمِ دَعْوَتِيْ وَ اَنْدِ اَعْقُو
عَشْرَةً نَكَمًا يَا اَلٰهِيْ مِنْ كَرَمٍ قَدْ فَرَحْتُمْ بِهَا وَ هُوَ مَوْقِدٌ كَسَفَتْهَا وَ عَثَرَتْ قَدْ
اَفْلَحَتْهَا وَ رَحِمَةً قَدْ تَشَرَّفَتْهَا وَ حَلَقَتْ بِهَا قَدْ نَكَمَتْهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
لَمْ يَخْذُ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمَلَكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ
مِنْ الدِّنِّ وَ كَبُرَ تَكْبِيرُ الْحَمْدِ لِلّٰهِ يَجْمَعُ عَامِدَةً كُلِّهَا عَلَى جَمْعٍ يَنْفَعُ كُلِّهَا اَلْحَمْدُ
الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مَلِكَةٍ وَ لَا مُنَازِعَ لَهُ فِي اَمْرِ اَلْحَمْدِ لِلّٰهِ الَّذِي لَا
شَرِيْكَ لَهُ فِي خَلِيفَةٍ وَ لَا شَسِيْبَةٍ لَهُ فِي عَظَمَةِ الْحَمْدِ لِلّٰهِ الْغَاثِي فِي الْخَلْقِ
اَمْرُهُ وَ حَمْدُهُ الطَّاهِرُ الْكَرِيمُ وَ بَطْنُهُ حَبْدُهُ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ بَدَدُهُ الَّذِي
لَا تَقْصُ خَرَابِيْثُهُ وَ لَا تَوْنُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ اِلَّا جُودًا وَ كَرَمًا اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ فَلْيَلَا مِنْ كَثْرَةِ مَعَ حَاجَةٍ بِيْ اِلَيْهِ عَظَمَةٍ
وَ غِنَاكَ عَنْهُمْ قُلُوبُهُمْ وَ هُوَ عِنْدَكَ كَثِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ كَبُرَ اَللّٰهُمَّ
اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِيْ وَ نَجَاؤَكَ عَنْ حَاسِنَةٍ وَ صَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِيْ وَ سِرَّكَ
عَلَى مَبِيعِ عَمَلِيْ وَ جَلْبِكَ عَنْ كِبَرِ جُرْحِيْ عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَ عَمْدِ
الْطَّمَعِ فَاِنْ اَسْأَلُكَ مَا لَا اَسْوَجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَفَعْتَنِيْ مِنْ رَجَا
وَ اَرْبَعِيْ مِنْ قَدَرِكَ وَ عَرَضْتَنِيْ مِنْ اَجَابَتِكَ وَ خَرْتُ اَدْعُوكَ اَمِنًا وَ
اَسْأَلُكَ مَسَائِلًا لَا خَائِفًا وَ لَا وَجَلًا مَدَّ لَا عَلَيْكَ فَمَا صَدَقْتُ
فِي اِلَيْكَ فَاِنْ اَبْطَأَ عَنِّيْ عَيْنُكَ يَجْهَلِيْ عَلَيْكَ وَ لَعَلَّ الَّذِي اَبْطَأَ عَنِّيْ هُوَ

بألفه خضالي ففقد
نوعه بذا ان اردو و كذا
كلمه انها من غير
و بران و كبره
برشان شود و كذا
و شينج كبره و كذا
سند كذا و كذا
خبر صاف و كذا
كلمه ان كذا خبر و كذا
صلى عليه و كذا
هنا و مشه و كذا
استغفر الله و كذا
اوتوا الى الله و كذا
الفرق ما لا شينج
سند مقبول و كذا
سند كذا خبر و كذا
منه و كذا خبر و كذا

ما غافل
در دوازده

وَأَنْصِرِهِمْ وَأُصْرَهُ نَصْرًا غَيْرًا وَأَفْعَلَهُ نَجْيًا بَسِيرًا وَاجْعَلْهُ مِنْ لَدُنْكَ
سُلْطَانًا تَقْبِلُ اللَّهُ تَعَالَى طَهْرَهُ وَمِنْكَ وَسَنَدُ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَحْجِ
مِنْ الْحَقِّ خُفَاةً أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا رَعْبُا لَكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ
لَعَنُومًا الْإِسْلَامَ وَامْلِكْ وَتَذَلُّ بِهَا الْمُنَافِقَ قَاتِلْهُ وَجَعَلْنَا فِيهَا
مِنْ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَفَرَدْنَا بِهَا كَرَامَةَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنْ الْحَقِّ تَحْمِلْنَاهُ وَمَا فَضَّلْنَا عَنْهُ
فَبُكَفْنَا اللَّهُمَّ الْمُنِيمِ شَعْنًا وَاسْتَعْبِ بِهِ صَدَقْنَا وَارْتَفَعْنَا بِهِ قَفْنًا
وَكَثُرَ بِهِ قَلْبُنَا وَغَرَزَ بِهِ رَلَيْنَا وَاعْنِ بِهِ غَائِلُنَا وَاقْضِ بِعَيْنِ قَمَرِنَا
وَاجْزِ بِهِ قَهْرُنَا وَسُدِّ بِهِ خَلْقُنَا وَكَبِّ بِهِ عَسْرُنَا وَبَيِّضْ بِهِ وَجُوهُنَا
وَوَلِّكَ بِهِ أَسْرُنَا وَابْحَجْ بِهِ طَلَبُنَا وَاجْزِ بِهِ مَوَاعِدُنَا وَاسْتَحْبِ بِهِ دَعْوَانَا
وَلَقِطْنَا بِهِ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَانًا قَاطِنًا بِهِ رَوْقَ
رَعْبِنَا بِأَجْمَرِ الْمُسُولِينَ وَأَوْسَعِ الْمُعْطِينَ ائْتِفِ بِهِ صَدَقْنَا وَآذِ هَبِ بِهِ
عَبْطَ قُلُوبِنَا وَامْدُدْنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا ذَاكَ أَنْكَ هَدَكُمُ
نَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَأَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّ دِنَا إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ
اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَكَلَّمُ إِلَيْكَ تَقَدَّرَ بَيْنَنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْكَ قَالِهِ وَجَنِبَهُ وَلَبَّنَا
وَكَثُرَتْ عَدُوُّنَا دَفْلَهُ عَدُوُّنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بَيْنَنَا وَتَطَا مَرَاتِمُنَا عَلَيْنَا
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْتِنَا عَلَى ذَلِكَ بِفَيْضِ مَنِّكَ تُعْجِلْهُ وَبُصْرَ نَكْبَتِهِ
وَتَصْرِفُهُ وَسُلْطَانِ حَقِّ ظَهْرِهِ وَرَحْمَةِ مَنِّكَ بَجَلَانَا مَا دَعَا فَمِنْكَ
بَلِيغًا هَارِجًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دَوِّدْهُمْ دَوِّ هَرَبٍ بِخَوْلِكَ اللَّهُمَّ
بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّاحِبِينَ فَادْخُلْنَا رَفِي عَلَيْهِمْ فَارْفَعْنَا وَبِكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ
مَنْ عَيْنِ سَلَسْبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنْ الْخُورِ الْبَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَزِدْنَا قِيَمَ الْوَلَدَةِ

وَابْتَسِيحَتِ حَتَّى تَوَفِّيَهُ
وَسَبَدَ مَعْنَى أَزْهَرَتْ
أَمَّا مَرْفَعًا مَعْنَى
كَمْ تَحْمِلُ أَزْهَرَاتِ نَحْوِ
رَسُولِهِ مَا مَرَدَ مَا فَتَى
تَجِدُ مَعْنَى خَضِرٍ آدَمِي
الْخَضِرُ مَعْنَى كَرَمَلِ كَرَمَلِ
كِرْمَةِ أَهْلَابِ مَا صَوَّرُوا
يَكُونُ مَعْنَى بَابِ كَرَمَلِ
كِرْمَتِ بَابِ كَرَمَلِ كَرَمَلِ
نَبِيٍّ مَعْنَى بَابِ كَرَمَلِ
بَابِ كَرَمَلِ كَرَمَلِ
مَدْرَسَتِهِ بَابِ كَرَمَلِ
نَبِيٍّ مَعْنَى بَابِ كَرَمَلِ

اِنْ نَافِلَهُ مِمَّا مَاءَ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيْهَا نَفْعًا وَنَفِذًا مِنْ اَمْرِ الْخَيْرِ
 وَفِيْهَا نَفْرًا مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ اَنْ يَّجْعَلَ مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتَهُمُ الْمَكْشُورِ سَعْيَهُمُ الْمَقْشُورُ ذُنُوبُهُمْ وَاسْتَلْتَ اَنْ يَّجْعَلَ
 عُمْرِيْ فِيْ طَاعَتِكَ وَلَوْ سَعَى لِيْ فِيْ ذِيْ بَارِئٍ بِاَرْحَمِ الرَّاحِمِيْنَ
 فَسَمِعْتُهُمْ

در اعمال سحر کما ماه ما، و مضار و آن چند امر است

اول سحر خوردن و نرك نكند سحر دوا اگر چه بپكده خرمای زبون پاش
اب باشد و هين بن سحرها سوبن پفے فاوون و خرما است و وارد شده
كه خضعا الى دولا نكده صلوات حي فرسند بر آنها كه استغفار ميكنند سحرها
و سحر مخورند دوم سوره اتا ازل ناه و در وقت سحر بخواند كه مر كه اين
مباركه زاد در وقت افطار كردن و سحر بخواند و دوما بين اين در وقت خواب
كسي داشته باشد كه درواه خدا در خون خود بغلطد سهر بخواند و عالم
عظيم الشافي را كه از حضرت امام رضا نقل شده كه فرموده اند اين دعا
كه حضرت امام محمد باقر عليه السلام در سحرها ماه و رمضان بخواندند
اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ يَا بَهَاءُ وَكُلِّ بَهَائِكَ هَيَّيْ اللَّهُمَّ اِنِّي
اسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كَلِمَةَ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاجْمَلِهِ وَكُلِّ
جَمَالِكَ جَمِيلُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كَلِمَةَ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ
مِنْ جَلَالِكَ بِاجْلَلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ
كَلِمَةَ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةُ
اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ
بَانْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نَوِيرُ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِنُورِكَ كَلِمَةَ اللَّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ

سألت
دعوت

الْمَطْلَبُ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمِنْهَا هَذَا الرَّجَاءُ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَالْإِسْتِغْنَاءُ
بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمَلَكَ مُبَاهَةً وَابْتَوَا بِالْغَاءِ إِلَيْكَ لِلْقَضَاءِ وَجْهَ
مَقْضُوحةً وَاعْلَمْ أَنَّكَ لِلرَّاحِي بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَلِلْمُتَوَقِّفِ بِمَرْصَدِ اجْتِنَابِ
وَأَنْ فِي الْهَيْفَاءِ إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِفَضْلِكَ عَوَصًا مِنْ مَنَعَ الْبَاحِلَةَ
وَمَنْذُوحَةً غَمًّا فِي بَدَنِ الْمُسْتَثَوِّبِ وَأَنْ لِرَاحِلِ إِلَيْكَ قُرْبًا كَسَا
وَأَنَّكَ لَا تَحْبِبُ عَنْ خَلْفِكَ إِلَّا أَنْ يَحْجِبَهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَمَقْدُودُكَ
إِلَيْكَ يَطْلُبُ وَيَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِهِ وَجَعَلَكَ بِكَ اسْتِغْنَاءً وَبَدْعًا
تُوسِّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَافٍ لَا سِيَّمَا عَلَتْ مِنْهُ وَلَا اسْتِجَابَ لِعَفْوِكَ غَنِي
بِلَدِّكَ بَكْرِيَّاتٍ وَسُكُونٍ إِلَى صِدْقٍ وَعَدِّكَ وَجَائِزٍ إِلَى لَا يَمُنُّ
بِتَوْجُّهِكَ وَبِعَيْنِهِ بِمَعْرِفَتِكَ مِنْهُ أَنْ لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَائِدُ وَفَوَازُكَ حَتَّى رَدَّكَ
صِدْقٍ وَاسْتَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ أَنْ اللَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِمًا وَكَسَبَ مِنْ جِنَّتِكَ
بِاسْتِغْنَاءٍ نَافِرًا بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعِ الْعَطَشِ وَأَنْتَ الْمَثَانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى
أَهْلِ حَمَلِكُوكَ وَالْعَامِدِ عَلَيْهِمْ بِحُجَّتٍ رَافَتِكَ إِلَيْهِ وَتَبَنَّنِي فِي بَيْتِكَ
وَإِحْسَانِيكَ صَغِيرًا وَتَوَهَّتْ بِأَنْبِيَاءِ كِبَرًا قِنَا مِنْ دَرَمَانِي فِي الدُّنْيَا بَاحًا
وَفَضْلِهِ وَنِعْمِهِ وَأَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِأَمْرٍ
وَلَيْسَ لِي عَلَيْكَ وَجْهٌ لَكَ تَسْتَعِي إِلَيْكَ وَأَنَا ذَائِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ
وَسَاكِنٌ مِنْ تَسْتَعِي إِلَيْهِ شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ بِاسْمِكَ بِلِسَانٍ مُدَاخِرَةٍ
وَنَبِيٍّ وَتَبَنَّنِي بِقَلْبٍ مُدَاخِرَةٍ جَرْمَةٍ أَدْعُوكَ بِأَرْبَابٍ رَاهِبًا
وَأَعْبَادًا وَاجِبًا خَائِفًا إِذْ أَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَرِغْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ
كُفَيْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَحُجْرًا حِمًى وَإِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُهَا لِي حُجَّتِي يَا اللَّهُ فِي جُرْأَتِي

وَقَدْ رَدَّ رَحْمَتَهُ خَائِبًا
أَوْ بِنَا كُنْتَ وَدُرْدَارًا
بِأَنْبِيَاءِ كِبَرًا قِنَا
دَعَا إِلَيْكَ لَكَ الْحَيَا
وَحَدَّكَ لَا يَمُنُّ
رَافِدًا أَمَّا فَضْلُكَ
صَلَّيْكَ وَلَا تَكُنْ
الْأَعْمَالُ دُونَكَ
حَضَرَتْ صَلَافَةً وَرَأَيْتُ
كُنْتُ كَمَا كُنْتُ
مُسْتَعِينًا لَكَ
وَصَدَّقْتُ خَائِفًا
عَبْدُكَ وَرَقًا فَضْلًا
رَدَّ رَحْمَتَهُ

أَكْبَلُ فِي النَّجَاءِ مِنْ عَفَايَكَ عَلَى أَعْمَالِنَا لَدَيْكَ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لَا تَنْتَ أَهْلُ
الْقَوْلِ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ يُبْدِيهِ بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا وَتَقْوَعُونَ الذَّنْبَ كَرَاهًا
فَمَا نَدُّكُمْ أَشْكُرُ أَجْمَلُ مَا تَشْتَرُونَ بِمَنْحِ مَا تَشْتَرُونَ عَظِيمًا مَا أَبْلَيْتَ وَأَكْبَرَ
أَمْ كُنْتُمْ مَا مَنَنْتُمْ تَحِبُّتُمْ وَعَاقَبْتُمْ بِأَحَبِّتٍ مِنْ تَحِبَّتِ إِلَيْكَ دَبَا قَرَّةً عَيْنٍ
مَنْ لَا ذَنْبَ وَأَقْطَعَ إِلَيْكَ أَثْمَ الْحَسَنِ وَتَحَنُّنَ الْمُسْتَوْنِ فَخَدَا وَزَادَتْ
عَنْ مَنَحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلٍ مَا عِنْدَكَ وَأَتَى جَهْلُ بَادِي لَا يَسْعُدُ
جُودُكَ أَوْ أَتَى زَمَانُ أَهْلٍ مِنْ أَمَانِكَ وَمَا نَدُّكُمْ أَعْمَالِنَا فِي نَفْسِكَ
وَكَيْفَ تَسْتَكْبِرُ أَعْمَالُ لَا تُعَايِلُ بِهَا كَرَمَكَ بَلْ كَيْفَ يَصْنُقُ عَلَى الْمُنْتَبِهِينَ
مَا وَصَفَهُمْ مِنْ حَمْنِكَ بِأَوَاسِعِ الْغَفْرِ بِأَبَاسِطِ الْبَدِينِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعْدُكَ
بِأَسْبَغِ لَوْ هَرَمْتُمْ مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمْلِكِكَ لِمَا أَتَى
إِلَى مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَنْتَ الْغَاغِلُ بِأَنْشَاءِ نَفْسٍ مِنْ كَيْشٍ
بِمَا أَنْشَأَ كَيْفَ نَشَأَ وَتَرَحُّمٍ مِنْ نَشَأَ بِمَا نَشَأَ كَيْفَ نَشَأَ لَا تَسْتَلْعِنُ
فِعْلَكَ وَلَا تَنْتَابِعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تُشَارِكُ فِي امْرُوكَ وَلَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ
وَلَا يَغْرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي مَذْهَبِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ وَتُ
الْعَالَمِينَ بِأَرْبِ هَذَا مَقَامٍ مِنْ لَا ذَنْبَ وَاسْتِجَارَ بِكَرَمِكَ وَالْغَاغِلُ
وَنِعْمَتِكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَصْنُقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلَا يَفْزِلُ
رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَقَّعْنَا مِنْكَ بِالِصَّغِيرِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ
الْوَاسِعَةِ أَفْزَاكَ بِأَرْبِ تَخَلُّفِ ضَوْفِنَا أَوْ تَحِبَّتِ أَمَّا لَنَا كَلَامُ كَرِيمٍ فَلَيْسَ
هَذَا لَهْنًا بَلْ وَلَا هَذَا فَيْلٌ لَهْمُنَا بِأَرْبِ إِنْ لَنَا نَفْسٌ أَمَلًا لَوْ بَدَلَا
كَبِيرًا إِنْ لَنَا فَيْلٌ رَجَاءً عَظِيمًا عَصَبُنَاكَ وَتَحَنُّنَ رَوْحَانِ تَشْرَعْلَنَا وَ
دَعْوَانَاكَ وَتَحَنُّنَ رَوْحَانِ أَنْ تَسْجِبَ لَنَا فَحَقُّ رَجَائِنَا مِنْ لَا نَافَقَةَ عَلَمُنَا

مَنْ يَسْتَعِذُّ فِي دِينِ بَدَى الْخُصْمَاءِ عَدَا مِنْ يَخْلُصُنِي وَجَبِدَ مَنْ يَصِلُ
 اِنْ اَنْتَ قَطَعْتَ جَبَلَكَ حَتَّى تَوَاسُوْنَا عَلَى مَا احْبَبْتُمْ كَمَا نَبَتْ مِنْ عَلِيٍّ الَّذِي
 لَوْلَا مَا اَرْجُوْا مِنْ كَرَمَاتٍ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَهَبْتَكَ اِيَّاهُ عَنِ الْعُسُوفِ الْعُسُوفِ
 عِنْدَ مَا اَنْدَكُوهَا بِأَخْبَرٍ مِنْ دَعَاؤِ رَاجٍ وَأَقْصَدُ مِنْ رَجَاءِ رَاجٍ اللَّهُمَّ
 يَذْمِيهِ إِلَّا بِسَلَامٍ أَنْتَ تَسَلُّ إِلَيْكَ وَبِحَرَمِيهِ الْقُرْآنِ أَعْمَدُ عَلَيْكَ وَبِحُجَّتِي
 الْبَيْتِ الْأَيْمَنِ الْعَرَبِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ أَرْجُو
 الرِّزْقَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُؤَخِّرْ أَسْهَبَنَا سَائِمًا فِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ
 مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِاللَّهِ لِيَجْزُوْا بِهِ وَمَا تَهْمُ فَاذْكُرُوا
 مَا أَمَلُوا وَإِنَّمَا آمَنَّا بِكَ يَا لَسَيْنَا وَقُلُوبُنَا لَتَعْفُو عَنْهَا دُرُودًا كَمَا مَلَأْنَا
 وَتَبَّتْ دَعَاؤُكَ فِي صُدُودِنَا وَلَا يُرْغِ قُلُوبُنَا بَعْدَ إِهْدَانِنَا وَهَبْنَا لَنَا
 مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً أَنْتَ أَنْتَ لَوْ هَابَ قَوْعُكَ لَكَ لَوْ أَنْهَرْتَنِي مَا بَرَحْتُ
 مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمْلِيكَ لِيَا أَلْهِمْ فَلْيَنْ مِنَ الْعَرَفَةِ بِكُورِكَ وَسَيِّدِ
 رَحْمَتِكَ إِلَيَّ مَنْ يَذْهَبُ لِعَبْدٍ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَيَّ مَنْ يَلْتَجِي الْخُلُوفُ إِلَّا
 إِلَى خَالِصِهِ الْهَيَّ لَوْ فَرَنْتَنِي بِإِلَافَةٍ وَصَعْنَتَنِي سَبِيلَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْيَاءِ
 وَدَلَّلْتَ عَلَى قَصَابِي عِبُونَ الْعِبَادِ وَأَسْرَتَ بَنِي الْإِنَادِ وَحَلَّتْ بَيْنِي
 وَبَيْنَ الْأَبْرَادِ مَا قَطَعْتَ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتَ نَامِلِي لِعَفْوَعِكَ وَلَا
 خَرَجْتُ مِنْ بَيْتِي أَنَا إِلَّا أَنْتَ أَبَا دِيكَ عِنْدَكَ وَتَرَكْتُ عَلَى فِي دَارِ الدُّنْيَا
 شَيْدًا أَخْرَجَ حَبَا لَدُنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْتَمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى خَيْرِيكَ مِنْ
 خَلْقِكَ وَخَلِيْمِ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَأَنْقَلَبَ إِلَيَّ دَرَجَةُ التَّوَكُّلِ
 إِلَيْكَ وَاعْنِي يَا لِكِبَاءٍ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ أَمْنْتُ بِالتَّوَكُّلِ وَالْإِيمَانِ عَمِّي
 وَقَدْ تَرَكْتُ مَنَازِلَ الْإِسْبَاقِ مِنْ خَيْرِي مَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي أَنَا

وَقَدْ تَرَكْتُ مَنَازِلَ الْإِسْبَاقِ مِنْ خَيْرِي مَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي أَنَا
 وَبِحُجَّتِي الْبَيْتِ الْأَيْمَنِ الْعَرَبِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ أَرْجُو
 الرِّزْقَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُؤَخِّرْ أَسْهَبَنَا سَائِمًا فِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ
 مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِاللَّهِ لِيَجْزُوْا بِهِ وَمَا تَهْمُ فَاذْكُرُوا
 مَا أَمَلُوا وَإِنَّمَا آمَنَّا بِكَ يَا لَسَيْنَا وَقُلُوبُنَا لَتَعْفُو عَنْهَا دُرُودًا كَمَا مَلَأْنَا
 وَتَبَّتْ دَعَاؤُكَ فِي صُدُودِنَا وَلَا يُرْغِ قُلُوبُنَا بَعْدَ إِهْدَانِنَا وَهَبْنَا لَنَا
 مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً أَنْتَ أَنْتَ لَوْ هَابَ قَوْعُكَ لَكَ لَوْ أَنْهَرْتَنِي مَا بَرَحْتُ
 مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمْلِيكَ لِيَا أَلْهِمْ فَلْيَنْ مِنَ الْعَرَفَةِ بِكُورِكَ وَسَيِّدِ
 رَحْمَتِكَ إِلَيَّ مَنْ يَذْهَبُ لِعَبْدٍ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَيَّ مَنْ يَلْتَجِي الْخُلُوفُ إِلَّا
 إِلَى خَالِصِهِ الْهَيَّ لَوْ فَرَنْتَنِي بِإِلَافَةٍ وَصَعْنَتَنِي سَبِيلَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْيَاءِ
 وَدَلَّلْتَ عَلَى قَصَابِي عِبُونَ الْعِبَادِ وَأَسْرَتَ بَنِي الْإِنَادِ وَحَلَّتْ بَيْنِي
 وَبَيْنَ الْأَبْرَادِ مَا قَطَعْتَ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتَ نَامِلِي لِعَفْوَعِكَ وَلَا
 خَرَجْتُ مِنْ بَيْتِي أَنَا إِلَّا أَنْتَ أَبَا دِيكَ عِنْدَكَ وَتَرَكْتُ عَلَى فِي دَارِ الدُّنْيَا
 شَيْدًا أَخْرَجَ حَبَا لَدُنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْتَمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى خَيْرِيكَ مِنْ
 خَلْقِكَ وَخَلِيْمِ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَأَنْقَلَبَ إِلَيَّ دَرَجَةُ التَّوَكُّلِ
 إِلَيْكَ وَاعْنِي يَا لِكِبَاءٍ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ أَمْنْتُ بِالتَّوَكُّلِ وَالْإِيمَانِ عَمِّي
 وَقَدْ تَرَكْتُ مَنَازِلَ الْإِسْبَاقِ مِنْ خَيْرِي مَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي أَنَا

اِنْ فَتَدْتُ عِنَابَكَ فِي حَاجَتِي وَآلِي مِنْ الْبُحَى اِنْ لَمْ تُفَسِّرْ كُرْبِي
سَبِكُمْ مِنْ لِي مِنْ بَرَحِي اِنْ لَمْ تُرَحِّمْنِي وَفَضْلٌ مِنْ اَوْمِلُ اِنْ عَذِمْتُكَ
يَوْمَ فَاخَفَنِي وَآلِي مِنَ الْفِرَاقِ مِنَ الذَّنُوبِ اِنْ اَنْفَعْتَ اَجَلِي سَبِكْ لَا تُفَكِّرْ بِي اَنَا
اَرْجُوكَ اِلَهِي حَقَّ رَجَائِي وَآلِي مِنْ خَوْفِي فَاَنْ كَشَيْتُ دُنُوبِي لَا اَرْجُو مِنْهَا اِلَّا
عَفْوَكَ سَبِكْ اَنَا اَسْأَلُكَ مَا لَا اَسْتَحْيِي وَاَنْتَ اَهْلُ الْقُوَى اَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
فَاَغْفِرْ لِي وَاَلْبَسْنِي مِنْ نَظَرِكَ تَوْبًا يَغْفِلُ عَنِّي الْبَغْيَاتِ وَتَغْفِرْ مَا لِي وَلَا
اُطْلُبُ بِهَا اَتَاكَ دُونَ قُدْرَتِي وَصَفِيحَ عَظِيمٍ وَنَجَاؤُكُمْ اِيَّاهُ اَنْتَ الَّذِي
تُصْرِفُ سَبِيكَ عَلَيَّ مِنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْجَاهِدِ بِنُورِ نَبِيِّكَ مُكَبِّفٌ
سَبِكْ مِنْ سَبْلِكَ وَاَبَشِّرْ اَنْ اَلْخَلْقُ لَكَ وَالْأَمْرُ لَكَ نَبَا دَكْتُ وَ
نَعَايْتُ بِأَرْقَابِ الْعَالَمِينَ سَبِكْ عَبْدُكَ يَا بَابَ اَفَامَتِ الْخِصَامَةِ بَيْنَ
يَدَيْكَ يَفْتَحُ بَابَ خِيَايَاكَ بِدُعَائِي فَلَا تُغْرِضْ بَوَاجِهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي
وَأَمْلِكْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَتَقْدِرْ دَعْوَتِي هَذَا الدُّعَاءُ وَاَنَا اَرْجُو اَنْ لَا تُزِدَنِي
مَغْرَمَةً بَيْنِي وَبِقَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ اِلَهِي اَنْتَ الَّذِي لَا يُجْتَنَبُكَ سَائِلٌ وَلَا
تَنْفُضُكَ مَائِلٌ اَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ
صَبْرًا جَبِيلًا وَفَرَجًا فَهْرًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَاجْرًا عَظِيمًا اَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنْ
كُلِّ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ دَمَا لَمْ أَعْلَمْ اَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ
عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ بِأَخْبَرِ مَنْ سُئِلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ اَعْطِنِي سُؤْلِي فِي
نَفْسِي وَاهْلِي وَالَّذِينَ وَاهِلُ خِرَاتِي وَاجْوَافِي فَبِكَ وَارْعِدْ عَيْنِي وَ
أَطْمِئْنِنْ رَوْحِي وَاصْلِحْ جَمِيعَ اَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَطْلُكَ عَمْرَةٍ وَحَسَنَ عَمَلَةٍ
وَأَتَمَّتْ عَلَيْهِ نَعْمَتِكَ وَرَضِيَتْ عَنْهُ وَاجْعَلْهُ حَيَّةً حَيَّةً فِي أَوْدَانِ لُزْدِ
وَأَسْبِغْ الْكِرَامَةَ وَانْمِ الْعَبَسَ اَنْتَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا يَقَعْلُ مَا يَشَاءُ

وذكرت في دعائي
صغرت مني ما عذرت
الغائبين بخوان
سلام حضرت سيد الكرم
بخوان سيد بن جعفر
بخوان دكر كنيتك
ذكرت بعد از سلام
و بنشين بعد از سلام
اوان و تشهد بخوان
بعد از تشهد بخوان
بخوان سلام دكر كنيتك
ذكرت دكر كنيتك
بخوان آود و بخوان
حمد كنيتك و انا انا
كنيتك و قل هو الله احد
كنيتك و صلوات
از تشهد بخوان اين دعا را
فعلت سيد بن جعفر

اعمالِ صالحہ

ناصتد يا من له بليد ولم يؤلد ولم يكن له كفوا احد يا من ينطق من
 تحت ثيابه ورحمة ويبدئ بالخير من له بسطة فضل منه وكرما
 بفضلك العاظم صلى على محمد وآل محمد وهب لي ورحمة واسعة جامعة
 ابلغ بها خير لذينا والاخره اللهم اني استغفرك لما ثبت اليك منه
 ثم عذبت فيه واستغفرك لكل خير اددت به وجهك فحيا لطف فيه
 ما ليس لك اللهم صلى على محمد وآل محمد واعف عن ظلمي وجرحي
 بجلالك وجورك يا كريم يا من لا تحب سائلك ولا يفدنا الله يا من لا
 يلائي في قومه ودينه فلا تنه دونه صلى على محمد وآل محمد وارحمنا يا ماني
 انجز لولي اللبلة اللبلة الساعية الساعية الساعية العظمى
 طبع من النفاق وعمل من الزمان والسياف من الكذب وعسى من الخيانة
 فانك تعلم خائنة الاعين وما يخفي الصدود يا رب هذا مقام العائذ
 بابك انا وهذا مقام المار بلبك من الفاء هذا مقام من سبوا لك نفس
 ويعتق بدنية ويهرب الى ربه هذا مقام البائس الفقير هذا مقام
 المسحوق هذا مقام المحزون الكروب هذا مقام المعنوم الملهو
 هذا مقام الغريب العزيب هذا مقام السوخى العزير هذا مقام من لا
 يجد لذنية عافرا غيرك ولا يصغفه مقوبا الا انت ولا لهية مفرجا لك
 يا الله يا كريم لا تخزني وحيي بالنا بعد سجوتي لك وتعفيري بغيري
 مني عليك بلدك الحمد والامن والفضل على ابي رب اي دبت
 اي دبت بكوبدنا منى قطع شود صبغى وقلعة جيلنى ورفه حليدى
 اوصالى وناثر لحي وحيي وجيد وحيي وحيي وحيي في قبري وحيي
 من صغرا لعلك اسلك يا رب قرة العين والاغباط يوم الحشر

[illegible]

در اعمال روز ماه رمضان است و آن چند خیر است اول بخواند
 هست و این دعا را که شیخ و سید مثل کرده اند آنست **هَذَا شَهْرُ مَضَى**
الَّذِي تَوَلَّى فِيهِ الْقُرْآنُ هَذَا لِلنَّاسِ وَتَبَيَّنَ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
وَهَذَا شَهْرُ اضْيَافٍ وَهَذَا شَهْرُ الْفِيَامِ وَهَذَا شَهْرُ الْإِنَابَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْكُفْرِ
وَهَذَا شَهْرُ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْغَيْثِ مِنَ النَّارِ وَالْقُورِ بِالْحَيَّةِ وَ
هَذَا شَهْرُ نَبِيٍّ لَيْلَهُ الْقَدْرُ الَّتِي هِيَ جُزْءٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهِ فَضِيلٌ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرُهُ عَلَى جِبَالِهِ وَفِيَامِهِ وَتَسْلِيمُهُ لِي وَتَسْلِيمُهُ لِي وَتَسْلِيمُهُ لِي
عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ وَوَقَفْتُمْ فِيهِ لَهَا عَلَيْكَ وَطَاعَةٍ وَرَسُولِكَ وَآوَلِيَاءِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِيهِ لِي عِبَادَتُكَ وَدُعَائُكَ وَتِلَاوَةُ كِتَابِكَ وَتَحْلِيلُ
لِي فِيهِ الْبَرَكَةُ وَحُسْنُ لِي فِيهِ الْعَاقِبَةُ وَاصْبِرْ فِيهِ بَدَنِي وَأَوْسِعْ فِيهِ رُوحِي
وَاصْبِرْ فِيهِ مَا أَهْنَيْتَ وَاسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِي وَبَلِّغْنِي فِيهِ رَجَائِي اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْهَبْ عَنِّي فِيهِ الْغَاسِقَ وَالْكَلْبَ وَالسَّامَةَ
وَالْفِتْرَةَ وَالْقِسْوَةَ وَالْعُقْلَةَ وَالْقِسْوَةَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ الْعِلْدَ وَالْأَسْأَمِ
وَالْهَمِيمَ وَالْأَخْرَابَ وَالْأَعْرَاضَ وَالْأَمْرَاضَ وَالْحَطَابَا وَالْأَنْتُوبَ وَأَصْرِفْ
عَنِّي فِيهِ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالنُّعْبَ وَالْعَنَاءَ إِنَّكَ تَجْمَعُ
الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
وَهَمِيرِهِ وَلَمِزِهِ وَنَفْسِهِ وَنَفْخِهِ وَوَسْوَاسِيهِ وَتَبْطِطِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرِهِ وَجَبَابِهِ
وَحَدِيدِهِ وَأَمَانِيهِ وَغُرُورِهِ وَفِتْنِيهِ وَشُرْكِهِ وَأَخْرَابِهِ وَأَسْبَابِهِ وَأَسْبَابِهِ
وَأَوَلِيَاءِهِ وَشُرَكَائِهِ وَجَمِيعِ مَكَايِدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَوْفِنَا
فِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبَلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَفِي فَيَامِهِ وَأَسْكِنَا لِمَا بَرَزْنَاكَ
عَنِّي صَبْرًا وَاحْسِنَا بَأَرْبَابِنَا وَبِقِيَامِنَا ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِإِلَاضَائِكَ الْكَبِيرِ

صلی علی محمد و آل محمد
 و استخوانی و این
 ذلک الشیء فان
 فلان پس ضعیف است
 همان ساعتی که
 نبوی بران شب با صبح
 خانه و طهر و تکلیف
 دست و عهد و ناز و نفی
 صود و عطا کن بنیام
 کنند و بعد از آن کتاب
 بمان طالع و مکتب و
 و بار برده شود و
 چهل و وجه است نماز
 که گفته شد نماز
 بهین گفتند نماز
 بسیار نماز کرد و
 کند و بدید کرد و
 اول نماز و نماز

وَالْآخِرُ الْعَظِيمُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفِنِي
 فِيهِ وَالْعَمْرَةَ وَالْأَجْهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَالْإِنَابَةَ وَالْمَوْتَةَ وَالْقَبْرَةَ
 وَالْخَيْرَ الْقَبُولَ وَالرَّعْبَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالنَّضْرَ وَالْخُشُوعَ وَالْمِرَّةَ وَالنَّيْبَةَ
 الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَحْدَانِيَّةَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالنُّوْكَلَ عَلَيْكَ
 وَالْيَقْدَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ مُحَارِمِكَ مَعَ صِلَاكِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ
 الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بِعَرَضٍ وَلَا
 مَرَمٍ وَلَا يَمٍّ وَلَا عِمٍّ وَلَا سِمٍّ وَلَا عَقْلِيَّ وَلَا بِنَانٍ بَلْ يَا لِعَظَمَةِ الْخَطِّ
 لَكَ وَفَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْوَفَاءَ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا يُصْنَعُ
 لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاعْلَمْنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا يُطْعَى أَوْلِيَاءِكَ الْمُفْرَبِينَ مِنَ
 الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْحَيِّ وَالْأَجَابَةِ وَالْعُزْرِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَالِيَةِ
 وَالْمُعَانَاةِ وَالْمَعْنَى مِنَ الثَّارِ وَالْعُزْرِ بِالْحَيَّةِ وَخَيْرِ الدِّينِ وَالْآخِرِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ عَاقِبَتِي فِيهِ الْبَيْتَ وَاصِلًا وَرَحْمَتَكَ
 وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ مَا وَلَا عَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعْيِي فِيهِ مَسْكُودًا وَدَفْنِي
 فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ الْأَكْبَرُ وَخَطِي فِيهِ الْأَوْفَرُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفِنِي فِيهِ لِبَيْتِكَ الْقُدْرَ عَلَى أَفْضَلِ حَالٍ
 يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَارْضَاهَا لَكَ ثُمَّ جَلِّهَا
 لِي جَرَامِي لَيْفَ وَادْفِنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا دَرَوْتُ أَحَدًا مِنْ بَلَدٍ يَا
 وَكُومَتُهُ بِهَا مِنْ عُنُقَاتِكَ مِنْ جَسَمٍ وَطَلْعَاءِكَ مِنْ لَنَا وَدَعْدَا
 خَلْفِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفِنِي فِي شَهْرِنَا هَذَا الْحَيْدِ وَالْأَجْهَادِ وَالْقُوَّةِ وَالنَّشَاطِ

اعمال و دهکا

(۲۶۸)

منا و
نایب الایمان

وَمَا يُحِبُّ وَتَرْغِبُ اللَّهُمَّ رَبَّ الْعَجَبِ وَلَبَّائِ عَشْرِ وَالتَّقِيعِ وَالْوَثْرِ وَرَبِّ
شَهْرِ وَمَضَانٍ وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ الْفُرْجَانَ وَرَبِّ جَبْرِ بَيْدٍ وَبَيْكَا بَيْدٍ وَبَيْدٍ
وَعَزَا بَيْدٍ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمَقَرَّبِينَ وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَاسْحَقَ وَنُحُورِ
وَرَبِّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاسْتَثَلَّتْ بِحُجَّتِكَ عَلَيْهِمْ وَبِحُجَّتِهِمْ عَلَيْكَ
وَبِحُجَّتِكَ الْفُطُومِ لَنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَتَنْظُرُ الْإِنِّي نَظَرُ
رَحْمَةٍ تَرْجُو بِهَا عَنِّي وَغَيْرِي لَا تَسْخَطْ عَلَيَّ بَعْدَهُ أَبَدًا وَاعْظِمْنِي جَمِيعُ سُوْلِي
وَوَعْنِي وَأَسْتَعِيذُ بِوَادِيٍّ وَصَرَفْتُ حِينَ مَا أَكْرَهُ وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي
وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ أَهْلِي وَمَا لِي وَأَخَوَانِي وَدُرَّتِي اللَّهُمَّ الْيَكْتُ فَرَدْنَا
مِنْ ذُنُوبِنَا قَاوْنَا نَابِسِيهِ وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفِرْ لَنَا مُتَعَوِّذِينَ
وَأَعِزَّنَا مُسْتَحْمِلِينَ وَاجْرِنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَخْذَلْنَا زَاهِبِينَ وَآمِنًا
وَرَاغِبِينَ وَتَقِيْنَا سَائِلِينَ وَاعْظِمْنَا أَنْكَ سَمِيعُ الدَّعَاءِ وَرَبُّنَا حُبُّ
اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَخُو مَنْ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَلَمْ يَسْتَلْ
الْإِبَادُ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يَا مَوْصِعَ شُكْوَى السَّائِلِينَ يَا مَنْهِي حَاجَةٍ
الرَّاجِعِينَ يَا عِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا مُلْجَأَ
الْمُكَرَّبِينَ يَا صَبْرَ الْمُسْتَغْرِبِينَ يَا وَدَّ الْمُضْطَعْبِينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ
الْمُكْرَبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمُتَوَمِّقِينَ يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ الْفَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا
يَا دَجِيمِ يَا أَوْفَى الرَّاجِعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَعِوِي
وَأَسْأَلُكَ وَطْلِي وَجُرْعِي وَأَسْأَلُكَ عَلَى نَفْسِي وَارْتَفَعِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ
فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفِرْ لِي كُلَّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَأَعْتَمِ
بِمَا بَعِيَ مِنْ عَمْرِي وَاسْتَرْعَلِي وَعَلَى وَالِدَتِي وَوَلَدَتِي وَفَرَاتِي وَأَهْلِي

وَمَا يُحِبُّ وَتَرْغِبُ اللَّهُمَّ رَبَّ الْعَجَبِ وَلَبَّائِ عَشْرِ وَالتَّقِيعِ وَالْوَثْرِ وَرَبِّ
شَهْرِ وَمَضَانٍ وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ الْفُرْجَانَ وَرَبِّ جَبْرِ بَيْدٍ وَبَيْكَا بَيْدٍ وَبَيْدٍ
وَعَزَا بَيْدٍ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمَقَرَّبِينَ وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَاسْحَقَ وَنُحُورِ
وَرَبِّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاسْتَثَلَّتْ بِحُجَّتِكَ عَلَيْهِمْ وَبِحُجَّتِهِمْ عَلَيْكَ
وَبِحُجَّتِكَ الْفُطُومِ لَنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَتَنْظُرُ الْإِنِّي نَظَرُ
رَحْمَةٍ تَرْجُو بِهَا عَنِّي وَغَيْرِي لَا تَسْخَطْ عَلَيَّ بَعْدَهُ أَبَدًا وَاعْظِمْنِي جَمِيعُ سُوْلِي
وَوَعْنِي وَأَسْتَعِيذُ بِوَادِيٍّ وَصَرَفْتُ حِينَ مَا أَكْرَهُ وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي
وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ أَهْلِي وَمَا لِي وَأَخَوَانِي وَدُرَّتِي اللَّهُمَّ الْيَكْتُ فَرَدْنَا
مِنْ ذُنُوبِنَا قَاوْنَا نَابِسِيهِ وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفِرْ لَنَا مُتَعَوِّذِينَ
وَأَعِزَّنَا مُسْتَحْمِلِينَ وَاجْرِنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَخْذَلْنَا زَاهِبِينَ وَآمِنًا
وَرَاغِبِينَ وَتَقِيْنَا سَائِلِينَ وَاعْظِمْنَا أَنْكَ سَمِيعُ الدَّعَاءِ وَرَبُّنَا حُبُّ
اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَخُو مَنْ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَلَمْ يَسْتَلْ
الْإِبَادُ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يَا مَوْصِعَ شُكْوَى السَّائِلِينَ يَا مَنْهِي حَاجَةٍ
الرَّاجِعِينَ يَا عِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا مُلْجَأَ
الْمُكَرَّبِينَ يَا صَبْرَ الْمُسْتَغْرِبِينَ يَا وَدَّ الْمُضْطَعْبِينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ
الْمُكْرَبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمُتَوَمِّقِينَ يَا كَاشِفَ الْكُرْبِ الْفَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا
يَا دَجِيمِ يَا أَوْفَى الرَّاجِعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَعِوِي
وَأَسْأَلُكَ وَطْلِي وَجُرْعِي وَأَسْأَلُكَ عَلَى نَفْسِي وَارْتَفَعِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ
فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفِرْ لِي كُلَّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَأَعْتَمِ
بِمَا بَعِيَ مِنْ عَمْرِي وَاسْتَرْعَلِي وَعَلَى وَالِدَتِي وَوَلَدَتِي وَفَرَاتِي وَأَهْلِي

شَيْءٌ وَلَا يَفْعَلَهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ
وَلَا بَسْأُ وَبِهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَيْدُهُ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
۱، سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِهِ الْغَنِيِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
الْأَفْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاعِ
الْحَبِّ وَالنُّوْمِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَأَ
وَمَا لَا بَرَأَ سُبْحَانَ اللَّهِ مِذَا ذُكِّلْنَا بِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
اللَّهِ فَاعِلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحٍ مَشِئَةٍ
وَتَلَاثٍ وَرُبَاعٍ يَرْبُدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا
اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ دَحِيَّةٍ فَلَا مَمْسِكَ لَهَا وَمَا مَمْسِكَ فَلَا تُرْسِدُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱، سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِهِ الْغَنِيِّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَفْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَاعِلِ الْحَبِّ وَالنُّوْمِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاعِلِ
مَا بَرَأَ وَمَا لَا بَرَأَ سُبْحَانَ اللَّهِ مِذَا ذُكِّلْنَا بِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
إِلَّا هُوَ يُخَوِّدُ بِهِمْ وَلَا تَحْتَسِبُ إِلَّا هُوَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ فِي ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ
إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثَوَمٌ يَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ شَهْرٌ مِنْهُ مَرْمُودٌ أَنْدِ مَخْرَاجَ ابْنِ صَلَوَاتٍ زَادَ وَهَرُورَ مَا وَرَاضَا
إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ
سَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَيْسَ بَارِئٍ وَسَعْدَ بَارِئٍ وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى آتِيهِ
وَآلِ بَرِئِهِمْ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَا لِي أَوْ لَا وَرَاضَا غَدَا
طَعَامٌ وَهَدَا تَمَازُجَ حَبِيبٍ
مَقَرٌّ وَخَضِرٌ خَدَاوَةٌ
وَدُوبٌ أَسَاكِيهِ نَسْتَعِينُكَ
كَرْمَلِدُ وَدُبَارِ هَجَلِ صَبَاحٍ
مَكْرَمَةٌ خَادِصٌ شَوْوَا
حَدِيثٌ فَضْلٌ سِرِّهِ كَا
حَدِيثٌ فَضْلٌ فَارِصٌ شَوْوَا
حَدِيثٌ فَضْلٌ فَارِصٌ شَوْوَا
وَدُوبٌ خَلَاوَاتٍ وَرَاضَا غَدَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَقَرٌّ وَخَضِرٌ خَدَاوَةٌ
وَدُوبٌ أَسَاكِيهِ نَسْتَعِينُكَ
كَرْمَلِدُ وَدُبَارِ هَجَلِ صَبَاحٍ
مَكْرَمَةٌ خَادِصٌ شَوْوَا
حَدِيثٌ فَضْلٌ سِرِّهِ كَا
حَدِيثٌ فَضْلٌ فَارِصٌ شَوْوَا
حَدِيثٌ فَضْلٌ فَارِصٌ شَوْوَا
وَدُوبٌ خَلَاوَاتٍ وَرَاضَا غَدَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اعمال شب اول

(۲۸۳)

باب ششم

ما همدا بکرجاء و در شب اول مکروه است پنجم عند شب اول ماه کند و فدا
 شده که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن با و موی
 تا ماه رمضان آینده ششم و در هر جا ری غسل کند و سه کف آب بوسه دهد
 تا باطهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده هفتم زیارت قبر امام حسین
 علیه السلام کند تا کلماتش بخنده شود و ثواب تاجاج و معین انسان را دارد
 هشتم از این شب ابتدا کند بخواندن هزار و رکعت نماز ایماه بخوبی که در آخر
 قسم دوم ذکر شد هفتم دو رکعت نماز کند و این شب و در هر رکعت حمد و
 انعام بخواند و سوال کند که خصلت علی کفایت کند او را و نگاه دارد او را
 از آنچه بشیرسد و او در دهها دهم بخواند دعای اللهم ان هذا الشهر ايامك
 که در شب آخر ماه شعبان گذشت با و دهم بعد از نماز مقرب دستها را
 کند و بخواند زین دعاء و او را حضرت جواد را که در اقبال است اللهم
 يا مَنْ يَمْلِكُ الْمَدَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا
 الصُّدُورُ وَبِحَيْنِ الضُّمِيرِ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ احْكُمْنَا مِنْ نَوَاسِ عَمَلٍ
 وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ تَتَعَى نَكَسٍ وَلَا تَمِيزْهُ عَلَى غَيْرِ عَمَلٍ يَنْبَغِي اللَّهُمَّ صَحِّحْ
 أَبْدَانَنَا مِنَ الْعِلَلِ وَاعِنَّا عَلَى مَا اقْرَضْتَ عَلَيْنَا مِنَ الْعَمَلِ حَتَّى يَنْفَضَ عَنَّا
 شَهْرُكَ هَذَا وَقَدْ أَتَيْنَا مَرْدُصَكَ فِيهِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ اعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ
 وَوَقْفِنَا لِعِيَامِهِ وَتَشْطِنَا فِيهِ لِلصَّوْمِ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْفَرَّائِدِ وَتَسْهَلِ
 فِيهِ انْتِاءُ الزَّكَاةِ اللَّهُمَّ لَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا وَصَبًا وَلَا نَعْبَاءً وَلَا تَسْقُتْ عَلَيْنَا
 عَطَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْأَقْطَارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لَنَا فِيهِ
 مَا قَسَمْتَ مِنْ رِزْقِكَ وَبَشِّرْ بَائِدَ وَثَمَّةً مِنْ أَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلَالًا لَا حَبَابًا فِيهِ
 مِنْ أَرْثَامِ خَالِصًا مِنْ الْأَصَادِ وَالْأَحْرَامِ اللَّهُمَّ لَا تُطِعْمُنَا إِلَّا لَهْبًا غَيْرَ حَبِيبٍ

فصل اول صاحب الجاه
 فرموده در شب اول ماه
 این شب رسول حق و تقی
 اهل زمان ما و انوار
 که خصلت او ده می شود و بخوبی
 ما حضرت امام علی علیه السلام
 را و از آن شب که در این شب
 دعا که بقبضه از این شب
 دستها را بکشد و در این شب
 از یک شب تا آخر ماه را
 بکشد و او را که در این شب
 بخواند از آن شب که در این شب
 ماند خیار و در این شب
 منکر و از آن شب که در این شب
 را که در این شب که در این شب
 از آن شب که در این شب
 گفته اند که نفع در این شب
 دارد

نماز اول ماه و نصد و نوا بعد از دو چهارم و دو رکعت نماز کند و دو رکعت اول
حمد و انا فتحنا و دو دوم حمد و سوره که خواهد بخواند ناخصا لی جمع بد بها
در اثنای آن را و دو رکعت اول و دو رکعت خدا باشد تا سال آینده بجز بعد از
طلوع فجر این دعا بخواند اللَّهُمَّ وَ قَدْ حَضَرْتُكَ مَضَان وَ قَدْ اِمْرُؤُتْ
عَلَيْهَا صَبَامَةٌ وَ اَتَوَكَّلُ فِيهِ الْفَرَانِ هُدًى لِلنَّاسِ قَبِيْلَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ اَعِنَا عَلَى صَبَامِهِ وَ تَقَبَّلْهُ مِنَّا وَ كَسَلْتَهُ مِنَّا وَ سَلِّمْهُ
لَنَا فِي كِبَرِ نَبِيِّكَ وَ عَائِلَتِهِ اِيَّاكَ عَلَى كُلِّ يَوْمٍ مَشْهُرٍ بخواند و دعاء
چهل و چهارم صحیفه کامله را اگر دو شب بخواند هفت مرتبه علامه مجلسی در
المعاد فرموده که این دو شب طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند
که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک و رمضان در اول
سال یعنی در اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود
که هر که این دعا را از برای رضا خدا و بی شائبه اعراض فاسده و ریا بخواند
و آن سال با و نرسد فتنه و کراهی و آفتی که ضرر رساند بدین او یا بدین
او و حشمتی او را حفظ کند از شر ایچه و در آن سال واقع می شود از بلا هار و
این است اللَّهُمَّ لِيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِوَجْهِكَ
الَّذِيْ دَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِعِظْمِكَ الَّتِيْ تَوَاضَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِقُرْبِكَ الَّتِيْ تَهْرَبُ
كُلُّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِيْ تَخْضَعُ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِجَبَرُوتِكَ الَّتِيْ غَلَبَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِعِلْمِكَ
الَّذِيْ فِيْ حَاطِئِكَ كُلُّ شَيْءٍ يَا بَارِئُ يَا مُدَوِّنُ يَا اَوَّلَ قَبْلِ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَا بَاقِيَ كُلِّ شَيْءٍ
يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَغْفِرْ لِيْ الدُّنُوْبَ الَّتِيْ تَغْفِرُ لِيْ
وَ اَغْفِرْ لِيْ الدُّنُوْبَ الَّتِيْ تُزِيلُ لِيْ الْغِيْمَ وَ اَغْفِرْ لِيْ الدُّنُوْبَ الَّتِيْ تَقْطَعُ رِجْلِيْ
وَ اَغْفِرْ لِيْ الدُّنُوْبَ الَّتِيْ تَذِلُّ لِيْ اِلَٰهًا وَ اَغْفِرْ لِيْ الدُّنُوْبَ الَّتِيْ تَزِدُّ لِيْ

منظوم تحقیق طوسی
حاجت شاه زکریا نماز
نصاب و دین و کمالیت علم
سلطان آیت محمد طوسی
که در است که در هر روز
حضرت صادق علیه السلام
و گفت شبانه شبانه
نوازه اعجازی من از فرشته
که فرشته که نشسته و از سلطنت
که در شبانه شبانه
تعلیم فرماید که در عاقبت
حسب که در میان غنیمت
ما را که در رضای خدا و راز
و این را در شهر سلطان و
فرمود که هر که این شب
نوازه که در

شب سیزدهم

اول الباقی بقیه است و دوران سه عمل است اول غسل دوم چهار رکعت نماز
دو رکعت حمد و تسبیح و پنجمین توحید چهار رکعت نماز که در شب
سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده می شود و در هر رکعت بعد از حمد تسبیح
ببارك الملك و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده می شود
پنج رکعت بدو سلام و در سبانی در شرح دعا چهره گذاشت که هر که انوار
ایام البیضاء و رمضان بخواند کما هائش از پیده شود اکوچه بعد از طهارت
باوان و برك و در خان در پان بیابان باشند

شب یازدهم

اول الباقی مترکه است و دوران چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین
سوم شش رکعت نماز سجد و تسبیح و توحید چهارم صد رکعت نماز
دو رکعت بعد از حمد و مرثیه توحید بخواند تسبیح مفید و در مقصد از حضرت
امیر المؤمنین و روایت کرده که هر که این عمل را بجا آورد حشاله بفرستد بوی
اوده ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستند بوی
فرشته نود موت او که او را این کنند از آتش پنجم روایت شده که از حضرت
صالح و صالحه سوال کردند که چه میفرمائی در حق کسی که حاضر شود نزد من
علیه السلام در شب نهم ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز
عبر از نافه شب باشد و بخواند و در هر رکعت بعد از حمد قل هو الله احد ده
و پناه ببرد بخداوند تعالی از آتش جهنم حشاله او را از آتش نجات
فرماید و از پناه رود و خواب ببیند ملائکه بشاوت دهند و او را
و این کرواتند او را از آتش و در نیمه سده دوم تولد با سعادت حضرت امام

از دعوات دادند که
نقل است که حضرت
انام بن النابین گفت
میر که در خانه تری
نشسته بود که از
چهار نشسته گفت
خداوندی که مرا حاضر
شد و فرمود بنظر من
تو را و همتا کنی بگو
که همتا از دوست و برادر
و بی که همتا است بگو
اندا و این گفت و شکر
آورد و او را بجا بگو
و فرمود که در قبله کن
و در رکعت نماز کن بدو
خدا پس شکر خدا را و
صلوات

فضیلت شب هفدهم

عاز حاجت

محبوب علیه السلام واقع شد و شیخ میبند فرموده که تولد امام محمد نفعی علیه السلام
دو سینه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در چهارین روز است
حال روز بیست و شش یعنی صد و صد و هفت و جرات و دان فضیلت بسیار دارد

شب هفدهم

شب بیست و بارگی است و دان شب لشکر حضرت رسول ص با لشکر کفار و مشرکین
ملاقات کردند در بدو روز و روز شنبه بدو واقع شد و حضرت علی لشکر
آنحضرت را بر مشرکین طغیان داد و آن عظم فتوحات اسلام بود لهذا علمای فرموده اند
که در آن روز مستحبات صد و شکر خدا بسیار نمودن و عملد عبادت
در شبش نیز فضیلت دارد مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که در آن
شب بدو و حضرت رسول ص با اصحاب فرمود کعبه امشب برای ما برود از چاه
آب بکشد بسیار و در اصحاب سکوت کردند و هیچکدام اقدام بر اینکار نکردند
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مشکى بود است بطلب بپرون رفت و آن
شب بود سرد و باد محی آمد و طلب داشت پس رسید چاه آب و آن چاهی بود
بسیار کوه و نار و آب و آنحضرت ولوی پناخت تا از چاه آب کشد لاجرم چاه
پایین رفت و مشکرا پر کرد و بیرون آمد و دو کوه با مدنی که ناکاه باد سختی
برخورد با آنحضرت که اینجا شب و سختی آن نشست تا بر طرف شد پس بر چاه
و حرکت فرمود که ناکاه باد سختی مانند آن آمد آنحضرت نشست تا او نیز
رد شد دیگر باره برخاست برود که مرتبه سوم نیز همان نحو باد می رسید
و آنحضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را آنحضرت رسول ص
دستابند حضرت پرسید که یا ابا الحسن برای چه دیر اینک عرض کرد که
باری بمن رسید که بسیار سخت بود و مرا لایق فرما گرفت و مکتم بجهت بوی

نیز است بر رسول خدا
و چنان است در حدیث
ایم که در آن عملی است
موا که آنجا شب خود را از
خدا که عظم منتهی است
خدا را و بدست فرمود
در این شب که بسیار
باشد و فیض بسیار
حالاتی که فرموده
که الله را باشد تا به
و این که در این شب
المؤمنین که فرموده
یکبار در آنجا که حاجت
کند

اعمال شرکت سهامی

[illegible]

السَّلَامُ اَيُّ شَيْءٍ نَحْمُ نَوْسَفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نَحْمَا
اَنْتَ اَهْلُهُ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ وَاقْعُدْ لِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلَا
تُفْعَلْ لِي مَا اَنَا اَهْلُهُ وَازْجُلْ اَهْلَهُ مَا هَا اَنْتَ كَ دَوَا فِي مُنْذَا
وَدِدْ مَعْنَى وَمُضْبَاحُ مُرْسَلًا فَعَلَّ شَدَّ كَهْ مَكُونِي دَرْلِيدُ اُولَى بَعْنَى

سُبُّ بَدِست و بَكَم

بَايُوحَ اللَّيْلِ فِي النِّهَادِ وَمَوْجُ الْكُتَابِ فِي اللَّيْلِ وَمُخْرَجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرَجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا ذَا ذِي مَنْ قَبْلَهُ وَبَعِيرُ حِسَابٍ يَا اَللهُ يَا ذَا ذِي مَنْ بَا اَللهُ يَا ذَا ذِي مَنْ
بَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَسْمَاءُ الْكُبْرَى
وَالْاَسْمَاءُ اسْتَلْكَ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآنْ تَجْعَلَ اِيَّيْ فِي هِيْذِهِ
الْاَلْبَيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الْاَهْلِيَّةِ وَاجْنُافِي فِي عِلْبَيْنِ وَاسْنَانِي
مَغْفُورَةٍ وَآنْ هَبْ لِي يَهْمًا ثَابِتًا سِرِّمْ كَلْبِي وَابْمَا ثَابِتًا هَبْ لِي سَلْكَ
عَنِّي وَتَرْجِيئِي بِمَا مَنَّمْتَ لِي اَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَنَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَنَنَةً وَفِي
عَذَابِي لَنَا وَالْحَرْبِي وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالْوَجْهَةَ اِلَيْكَ
وَالْاِنَابَةَ وَالْوَقْفَ لِي وَفَقْتُ لَكَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

حُكَا سُبُّ بَدِست و دُور

بَا سَالِحِ الْاَهْلَاءِ مِنَ اللَّيْلِ قَا ذَا ذِي مَنْ مَطْلُوبُونَ وَبَحْرِيَّةِ الشَّيْرِ لَسْفَرِهَا بَقْلَةً
بَا عَزِيزِ بَا عَلَيْهِمْ وَفَعْدُ وَالْقَبْرِ تَنَاوَلَ شَيْءَ عَادَكَ لَعْرُجِي الْعَقْدِيمِ بَا تَوَدَّ
كُلُّ نُوْرٍ وَمُسْمَى كُلِّ وَغَبِيَّةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نَعْمَةٍ يَا اَللهُ يَا ذَا ذِي مَنْ بَا اَللهُ يَا
مَدْوَسُ بَا اَحَدُ بَا وَاحِدُ بَا فَرْدُ بَا اَللهُ يَا اَللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى
وَالْاَسْمَاءُ الْكُبْرَى وَالْاَسْمَاءُ اسْتَلْكَ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِيَّتِي وَآنْ تَجْعَلَ اِيَّيْ فِي هِيْذِهِ الْاَلْبَيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الْاَهْلِيَّةِ

و مصلحت از دنیا عفو
سفر نماز حاجت منور
از تکلیف مرگه نصف شب
شود و خل کردن و دور رفت
نماز نجای و بخوان در هر صبح
هم در نماز نصف شب بخوان
نصف شب و کتن دور و کفایت
چون از خواب بیدار شو
فایده شکر بخوان آخرت
خدا که بخواهد تا خدا را شکر
علیه تجلیل باشد تا آخر صبح
و شکر آیه اول سوره حال
و کبر بعد از آن همان آیه
که شکره هر چه باشد آیه
تجلیل را با آن تسبیح بگو
نماز و احرام

[illegible]

کتابت بیست و چهارم

بِأَفْكَرِ الْأَصْنَانِ وَجَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالنَّهَارَ قَهْرًا خِيَانًا بِأَعَزِّهِمْ
 نَامُ عَلَيْهِمْ بِأَفْ أَلْمَنِ وَالطُّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْفَامِ وَالْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا دَحْنَ يَا اللَّهُ يَا عَزَّ يَا وَبَّ يَا اللَّهُ يَا طَاهِرًا يَا جَلِيلًا يَا خَلِيلًا
 إِلَهَ الْإِنْسَانِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَسْمَاءُ الْعُلْيَا وَالْكُتُوبُ يَا وَدَّادُ يَا مُنْجِي
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَيْمَنَ فِي هَيْدِهِ اللَّيْلَةَ فِي السُّعْدَاءِ
 وَدَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْيَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْأَلْنِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ
 لِي بِقِسْمَاتِ بَنَائِسِرَةٍ فَلِي يَا مَاهِدَ هَبْ الشُّكَّ عَنِّي وَرِضَةً بِمَا قَسَمْتَ لِي
 طَائِفَاتِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَمِنَ الْعَذَابِ لَنَا وَالْحَرَمِ وَأَنْتَ
 فِيهَا ذِكْرُكَ وَشُكْرُكَ وَالْوَحْيُ إِلَيْكَ وَالْإِنْفَامُ وَالْمَوْتُ وَالْكَوْمُوقُ
 يَا وَفَّقْتَ كَرُوحَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

حرعاشب لیلیٹ و منجبر

بِأَعْيُنِنَا لِيَلْهَبَ لِيَسَاءَ وَكَتْمًا وَمَعَاشًا وَأَلَوْضَ مِنْهَا وَأَوَّجِبًا أَوْ نَادَا
بِأَلَّهِ بِأَفْهَمًا أَلَّهِ بِأَجْبَا وَأَلَّهِ بِأَتَمِّعَ بِأَلَّهِ بِأَهْنَبَ بِأَلَّهِ بِأَحْبَبَ

نماز
حاجت

پس بنیاد بر سر بنیاد
 و در گذشت نماز کن و نماز
 کن آنرا بوی حضرت رسول
 صلوات الله علیه و آله عرض کن
 چه سخن گفت این نماز دارا فرمود
 غلام میکنی و در گذشت نماز
 میباید که مثل نماز فرستاده
 را و صلاح و اتمام بچون
 سلام گفتی بگویم اللهم
 انشاء السلام و بیک سلام
 و اقولیت بوجه السلام
 صل علی محمد و آل محمد و علی
 و آله و علی بنی السلام تا راجه
 الا انما الصلاه بوجه السلام
 وارد و نقلی میهم السلام
 و السلام

اعمال مخصوصه شب و معتمد رمضان

گفتم نذابت شوم اگر قوت نداشته باشم اینستاده بجا آوردم گفتم اگر قوت نداشته باشم فاشه بجا آوردم فرمود بجا آرد و بهمان حال که بقا خفته و فرارش خود و از دعائهم الاسلام و نذابت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در دهه اخیره و رمضان و خجواب خود را جمع میکرد و مکر خود را حکم میبست بوائے عبادت و در شب بیست و ششم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب ربوده بود آب بصورتشان میدیاد و حضرت فاطمه صلوٰه علیها السلام داشت در این شب احکام از اهلش بخواند و علاج میفرمود خواب آنها را برای اجزاء شب از روز یعنی میفرمود که روز را خواب و استراحت کنند که شب خوابشان نبرد و اجابیدارند و میفرمود که محمد صلی الله علیه و آله از جریان شب محرم بجا ماند و در نذابت شده که حضرت صادق علیه السلام بعضی شده بود چون شب بیست و ششم ماه رمضان شد موالی خود را میفرمود که حاکم را دند و بجهت بیرونند و آن شب را در مسجد بودند تا صبح عسله مجلسه ده فرموده که هر مقداد و شران که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاها و صحیفه کامله را بخواند خصوصاً دعا مکارم الاخلاق و دعا توبه و روزهای این بهمانه را بیدار حرم داشت و بیعت و تلاوت و دعا قیام آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که در روز در فضیلت مثل شب قدر است شب بیست و هفتم را بخصوص عدل وارد شده و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب دعا را مکرر بخواند از اول شب تا آخر شب اللهم ارزقنی النجاة عن ذوالقنود و الزیاده الی ذوالقنود و لا یسعدک لیوت قبل القوت

بگذرد از آنکه در این شب در فضیلت خجواب خود را جمع میکرد و مکر خود را حکم میبست بوائے عبادت و در شب بیست و ششم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب ربوده بود آب بصورتشان میدیاد و حضرت فاطمه صلوٰه علیها السلام داشت در این شب احکام از اهلش بخواند و علاج میفرمود خواب آنها را برای اجزاء شب از روز یعنی میفرمود که روز را خواب و استراحت کنند که شب خوابشان نبرد و اجابیدارند و میفرمود که محمد صلی الله علیه و آله از جریان شب محرم بجا ماند و در نذابت شده که حضرت صادق علیه السلام بعضی شده بود چون شب بیست و ششم ماه رمضان شد موالی خود را میفرمود که حاکم را دند و بجهت بیرونند و آن شب را در مسجد بودند تا صبح عسله مجلسه ده فرموده که هر مقداد و شران که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاها و صحیفه کامله را بخواند خصوصاً دعا مکارم الاخلاق و دعا توبه و روزهای این بهمانه را بیدار حرم داشت و بیعت و تلاوت و دعا قیام آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که در روز در فضیلت مثل شب قدر است شب بیست و هفتم را بخصوص عدل وارد شده و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب دعا را مکرر بخواند از اول شب تا آخر شب اللهم ارزقنی النجاة عن ذوالقنود و الزیاده الی ذوالقنود و لا یسعدک لیوت قبل القوت

شب چهارم مبارکی است و از برای این شب چند عمل است اول غسل دوم
 نوافل امام حسین علیه السلام بخواند سوره انعام و کف و قس و صد مرتبه
 استغفر الله و انوب الیه چهار بار بخواند این دعا که شیخ کلینی از حضرت
 صادق علیه السلام نقل کرده اللهم هذا شهر رمضان الذي اترك فيه العزائم و
 تقصم و اعوذ بوجهك الكريم يا رب ان يطلع الفجر من ليالي هذا
 او يقصرم شهر رمضان و لك فيلے بقیة او ذنب تربد ان تعذبني به
 يوم القیامة یحیی بخواند دعا یا مدبر الامور که در اعمال شب بیست و نهم
 گذشت ششم و داع کند ماه رمضان را بدعا های و داع که شیخ کلینی
 و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاووس رضوان الله علیهم نقل
 کرده اند و شاید بهترین آنها دعا چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید
 طاووس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب
 اخیر ماه رمضان و داع کند انما شهر شهر و یکوید اللهم لا تجعله اخر
 العهد من صیائمه شهر رمضان و اعوذ مات ان یطلع فجر هذه الليلة
 الا و قد عقرت لی یا مریض خضالی و یا پیش از آنکه صبح کند و در فریاد
 او را نوبه و انابه و شهادت و صدوق از جابر بن عبد الله انصاری روایت
 کرده اند که گفت رفتم بخیمت حضرت رسول صلی الله علیه و اله و در سجده
 ماه رمضان چون نظرم انحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمیع ادب
 و نماز و رمضان پس آنرا و داع کن و یکو اللهم لا تجعله اخر العهد من
 صیائمه انما فان جعلته فاجعله مرحوما و لا تجعله محروما ما یرید
 هر که این دعا را در این روز بخواند بیکبار از دو خصلت بیکو نظر میسپارد
 یا برسدن بمباه رمضان آیند یا با مرزش خدا و رحمت بی منتها و سید

و از برای این شب چند عمل است
 اول غسل دوم نوافل امام حسین
 علیه السلام بخواند سوره انعام و کف
 و قس و صد مرتبه استغفر الله و انوب
 الیه چهار بار بخواند این دعا که
 شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام
 نقل کرده اللهم هذا شهر رمضان الذي
 اترك فيه العزائم و تقصم و اعوذ
 بوجهك الكريم يا رب ان يطلع الفجر
 من ليالي هذا او يقصرم شهر رمضان
 و لك فيلے بقیة او ذنب تربد ان
 تعذبني به يوم القیامة یحیی بخواند
 دعا یا مدبر الامور که در اعمال
 شب بیست و نهم گذشت ششم و داع
 کند ماه رمضان را بدعا های و داع
 که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید
 و طوسی و سید بن طاووس رضوان الله
 علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین
 آنها دعا چهل و پنجم صحیفه کامله
 باشد و سید طاووس روایت کرده است
 از حضرت صادق علیه السلام که هر که
 در شب اخیر ماه رمضان و داع کند
 انما شهر شهر و یکوید اللهم لا
 تجعله اخر العهد من صیائمه شهر
 رمضان و اعوذ مات ان یطلع فجر
 هذه الليلة الا و قد عقرت لی یا
 مریض خضالی و یا پیش از آنکه صبح
 کند و در فریاد او را نوبه و انابه و
 شهادت و صدوق از جابر بن عبد الله
 انصاری روایت کرده اند که گفت
 رفتم بخیمت حضرت رسول صلی الله
 علیه و اله و در سجده ماه رمضان
 چون نظرم انحضرت بر من افتاد
 فرمود که ای جابر این آخر جمیع ادب
 و نماز و رمضان پس آنرا و داع کن
 و یکو اللهم لا تجعله اخر العهد من
 صیائمه انما فان جعلته فاجعله
 مرحوما و لا تجعله محروما ما یرید
 هر که این دعا را در این روز بخواند
 بیکبار از دو خصلت بیکو نظر میسپارد
 یا برسدن بمباه رمضان آیند یا با
 مرزش خدا و رحمت بی منتها و سید

خاستن

در بیان نمازهای شهادت و دعاها و روزها که مشهور است و عذریه علی بن
 روز اول المعاد و در فصل آخر احوال ماه رمضان ذکر فرموده و آخر روز پنجشنبه
 میکنم با چنان بود که او نکاشته فرموده نماز شب اول چهار رکعت
 و دوم رکعت بعد از حمد پا نوده مرتبه توحید دوم چهار رکعت بعد
 از حمد بیست مرتبه انا انزلناه سیم ده رکعت و دوم رکعت حمد و پنجاه
 مرتبه توحید چهارم هشت رکعت و دوم رکعت حمد و بیست مرتبه انا
 انزلناه پنجم دوازده رکعت و دوم رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از
 سلام حمد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد ششم چهار رکعت و دوم
 رکعت حمد و سوره بشارت الذی یبید الملت هفتم چهار رکعت
 و دوم رکعت حمد و سپرده مرتبه انا انزلناه هشتم دوازده رکعت و دوم
 رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله
 نهم شش رکعت میان نماز شام و خن و دوم رکعت حمد و هفت
 مرتبه اینه الکریم و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد
 دهم بیست رکعت و دوم رکعت حمد و سی مرتبه توحید یازدهم
 دوازده رکعت و دوم رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطینا ک الکثیر و نهم
 هشت رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه سپرده چهار رکعت
 و دوم رکعت حمد و بیست و پنجم توحید چهاردهم شش رکعت و دوم
 رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه پانزدهم چهار رکعت و دوم رکعت اول
 بعد از حمد صد مرتبه توحید شانزدهم دوازده رکعت و دوم رکعت حمد و دوازده
 الهکم النکاح دوازده رکعت و دوم رکعت اول حمد و هر بود که

خاستن

ملک که انشاء الله تبارک و تعالی
 انشاء نماز خاستن که حاجت
 بسیار از علما مانند شیخ
 مفید و طوسی و سید علی بن
 و دیگران آنرا نقل کرده اند
 از حضرت صادق علیه السلام
 روایت کردند که هرگاه کسی
 سید یا نیت کند که در روز
 حاجت حاجتی بخواهد بخواهد
 خداوند عز و جل بیست و نه مرتبه
 توحید بخواند و در هر روز
 و جمعه باشد و در هر یک از این روزها
 روز جمعه باشد و در هر یک از این روزها
 روز جمعه باشد و در هر یک از این روزها
 روز جمعه باشد و در هر یک از این روزها

دُعَا وَدُعَا مَا مُنْصَا

حاجت

مَرُوذِ اَرْبَعٍ مَرُوذِ دَعَايَ مَحْصُوعٍ بِاَفْضَلِ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
اِنْ دَعَاكَ وَبِاصْلَدَا اَكْفَا مِنْمَانِي دُعَا وَرَاوَلِ اللّٰهُمَّ
صَبَّاحِي فِيهِ صَبَا مِ الصَّامِتِيْنَ وَفِيَا حِي فِيهِ فَيَا مِ الصَّامِتِيْنَ وَفِيهِ
فِيهِ عَنْ تَوَمِيهِ الْعَاوِلِيْنَ وَهَبْ لِي حُرِّيَةً بِاِلٰهِ الْعَالَمِيْنَ وَاعْفُ عَنِّي
بَا حَا فَيَا عَنِ الْمَجْرُمِيْنَ مَرُوذِ دَعَايَ مَحْصُوعٍ بِاَفْضَلِ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَفِيَا نَاكَ وَوَقِّعْ فِيهِ لِقَاءَهُ اَبَا نَاكَ حَمْدُكَ
بَا اَرْحَمِ الرَّاحِمِيْنَ دَعَايَ مَحْصُوعٍ بِاَفْضَلِ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
وَبَا حَيْدِي فِيهِ مِنْ لِسَانِي وَالتَّوْبَةِ وَاجْعَلْ لِي نَصِيْبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
يَنْزِلُ فِيهِ بِمُؤَدِّكَ بِاَلْحَمْدِ الْاَبَدِيْنَ دَعَايَ مَحْصُوعٍ بِاَفْضَلِ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
فِيهِ عَلَى اِيْمَانِي اَمْرِكَ وَادْفِنْ فِيهِ حَلَاوَةً وَكِرَامَةً وَادْفِنْ فِيهِ لِقَاءَهُ
سُكْرِكَ بِكُرْمِكَ وَاحْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
دَعَايَ مَحْصُوعٍ بِاَفْضَلِ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
الضَّالِّحِيْنَ الْفَاتِيْتِيْنَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ اَوْلِيَا نَاكَ الْمُقَرَّبِيْنَ بِوَاثِقِكَ
بَا اَرْحَمِ الرَّاحِمِيْنَ دَعَايَ مَحْصُوعٍ بِاَفْضَلِ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
مُصِيبَتِكَ وَلَا تَضْرِبْنِي بِسَبَاطِ قَضِيَّتِكَ وَدَحْرُجْنِي فِيهِ مِنْ مُوْجِبَاتِ
سَخَطِكَ يَمْنِكَ وَابَادْ بَا سَهْمِي عَيْنِي الْوَاعِيْنَ مَرُوذِ دَعَايَ مَحْصُوعٍ
اللّٰهُمَّ اغْنِنِي فِيهِ عَلَى صَبَا مِ وَفِيَا مِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ هَقْوَانِهِ وَثَابِتِهِ
وَادْفِنْ فِيهِ وَكِرَامَةً بِدَوَامِهِ بِتَوَقُّفِكَ بِاَهَادِي الْمُضِلِّيْنَ دَعَايَ مَحْصُوعٍ
اللّٰهُمَّ اَوْدِفْنِي فِيهِ وَحَمْدُ الْاَبَدِيْنَ وَاطْعَامُ الطَّعَامِ وَافْسَاءُ السَّلَامِ
وَصَحْبَةُ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ بِاَمَلِجَا الْاَمَلِيْنَ مَرُوذِ دَعَايَ مَحْصُوعٍ
لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ لِتَوَاضُعِكَ الْوَاسِعَةِ

عَلَى اِيْمَانِي اَمْرِكَ وَادْفِنْ فِيهِ حَلَاوَةً وَكِرَامَةً وَادْفِنْ فِيهِ لِقَاءَهُ
سُكْرِكَ بِكُرْمِكَ وَاحْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
دَعَايَ مَحْصُوعٍ بِاَفْضَلِ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
الضَّالِّحِيْنَ الْفَاتِيْتِيْنَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ اَوْلِيَا نَاكَ الْمُقَرَّبِيْنَ بِوَاثِقِكَ
بَا اَرْحَمِ الرَّاحِمِيْنَ دَعَايَ مَحْصُوعٍ بِاَفْضَلِ وَتَوَلَّيْتُ سُبْحَانَكَ
مُصِيبَتِكَ وَلَا تَضْرِبْنِي بِسَبَاطِ قَضِيَّتِكَ وَدَحْرُجْنِي فِيهِ مِنْ مُوْجِبَاتِ
سَخَطِكَ يَمْنِكَ وَابَادْ بَا سَهْمِي عَيْنِي الْوَاعِيْنَ مَرُوذِ دَعَايَ مَحْصُوعٍ
اللّٰهُمَّ اغْنِنِي فِيهِ عَلَى صَبَا مِ وَفِيَا مِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ هَقْوَانِهِ وَثَابِتِهِ
وَادْفِنْ فِيهِ وَكِرَامَةً بِدَوَامِهِ بِتَوَقُّفِكَ بِاَهَادِي الْمُضِلِّيْنَ دَعَايَ مَحْصُوعٍ
اللّٰهُمَّ اَوْدِفْنِي فِيهِ وَحَمْدُ الْاَبَدِيْنَ وَاطْعَامُ الطَّعَامِ وَافْسَاءُ السَّلَامِ
وَصَحْبَةُ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ بِاَمَلِجَا الْاَمَلِيْنَ مَرُوذِ دَعَايَ مَحْصُوعٍ
لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ لِتَوَاضُعِكَ الْوَاسِعَةِ

وَحَذُّ بِنَا صَبْنِي إِلَى مَرْضَانِكَ الْجَامِعَةِ تَجَنَّبَكَ بِأَسَدِ الْمُسْتَأْنِبِينَ دُرُ
 دُرْهِمِ اللَّهِ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ
 الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ بِأَغَاثِهِ
 الطَّالِبِينَ دُرُودًا دُرْهِمِ اللَّهِ حَبِّ الْإِنِّ فِيهِ الْإِحْسَانُ وَذِكْرُهُ
 إِلَى فِيهِ الصُّلُوفُ وَالْعِصْبَانُ وَحَرَّمَ عَلَى فِيهِ السَّخَطُ وَالشُّرَارُ بِعَوْنِكَ
 بِأَعْيَانِ الْمُسْتَعِينِينَ دُرُودًا دُرْهِمِ اللَّهِ تَمَّ زَيْتِي فِيهِ بِالْإِسْرَارِ
 وَالْعَفَافِ وَأَسْتُرْنِي فِيهِ بِلِبَاسِ الصُّلُوعِ وَالْكَهَافِ وَاجْعَلْنِي فِيهِ عَلَى الْبُكَاءِ
 وَالْإِنْصَافِ وَاعْنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا خَافَ بِصِفَتِكَ بِأَعْقَصَةِ الْحَائِثِينَ
 دُرُودًا دُرْهِمِ اللَّهِ صَدْرِي فِيهِ مِنَ الدُّكَيْنِ وَالْأَقْدَادِ وَصَبْرِي فِيهِ
 عَلَى كَائِنَاتِ الْأَقْدَادِ وَوَقِّعْنِي فِيهِ لِلْبَقِيَّةِ لِرُتَابِ بَنُونِكَ
 بِأَفْرَةٍ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ دُرُودًا دُرْهِمِ اللَّهِ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ
 بِالْعَثَرَاتِ وَأَقْلِنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ عَرْضًا
 لِلْبَلَاءِ وَالْأَلْفَاتِ بِغَيْرِكَ بِأَعْرِ الْمَسْلُومِينَ دُرُودًا دُرْهِمِ اللَّهِ أَدْفِنِي
 فِيهِ طَاعَةَ الْخَائِفِينَ وَأَشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِأَنَايَةِ الْمُحِبِّينَ بِأَمَانِكَ
 بِأَمَانِ الْخَائِفِينَ دُرُودًا دُرْهِمِ اللَّهِ وَفَقِّعْنِي فِيهِ لِوَالِدَتِي
 الْأَبْوَادِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَادِ وَأَوْقِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَائِرِ
 الْقَرَارِ بِإِلَهِيَّتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ مَرُودًا دُرْهِمِ اللَّهِ هُدًى أَهْلِي فِيهِ
 لِصِنَاحِ الْأَعْمَالِ وَأَقْضِ لِي فِيهِ الْحَوَائِجَ وَالْأُمَالَ بِأَمْنٍ لَا يَخْجَأُ إِلَى
 الْقَبْرِ وَالسُّؤَالِ بِأَعَالِمَايَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ دُرُودًا دُرْهِمِ اللَّهِ تَمَّ نَيْتِي فِيهِ لِبُرُكَاتِ اسْمِهِ
 وَتَوَدُّ فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَتَوَارِهِ وَحَذُّ كُلِّ أَحْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثارِهِ بِسُورَتِهِ

عَبْدُكَ فِي حُلُمَاتِكَ وَلَا
 تَجْعَلْنِي فِي قَضَائِكَ وَلَا
 حَائِثِي فِي عَذَابِكَ لَا
 رَسَا وَخُذْ بِأَسْبَابِي
 نَبِيْنِي وَمَكِينِي
 أَنْ يَرْجِعَ بِي
 وَفَاكِ فِي لَهْفِي الْخَوْفِ
 وَهُوَ عِنْدَكَ أَدْعُوكَ
 يَا أَعْبُدَكَ خَضَعُ لَكَ
 فَاسْتَجِبْ لِي فِيهِ بِأَحْسَنِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ عَيْنِي
 أَنْ يَرْجِعَ بِي
 رَفْعُ خِيَامِي بِأَيْدِيكَ
 بِسَبْحِ صَبْرِي وَفَجْهِ
 يَا وَدَّعْدَةً أَسْت
 مَوْلَى نَوْبِي

دُعَا دُودِ هَادِ مُضَا

دُودِ هَادِ
مُضَا

يَا مُنَوِّدُ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ مَرْدُودِ دُرِّهِمْ اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَتَّىٰ مَرَّكَ
 وَتَهْلِكَ سَبِيلِي لَا تُخْزِنِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِيًا اِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ
 دُودِ دُودِ هَادِ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ اَبْوَابَ الْجَنَّةِ وَاعْلِقْ عَيْنِي فِيهِ اَبْوَابَ
 النَّارِ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ بِأَمْتَرِ السَّكْبَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
 دُودِ (۲۱۱) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ
 لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلْ الْجَنَّةَ لِي مَنَزِلًا وَمَقْبَلًا يَا فَاضِلَ
 خَوَالِجِ الطَّالِبِينَ مَرْدُودِ دُودِ هَادِ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ اَبْوَابَ
 فَضْلِكَ وَانْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لَوُجُوبِ مَرْضَاتِكَ
 وَاسْكُنْ فِيهِ بِجُودَاتِ جَنَانِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ دُودِ هَادِ
 دُودِ هَادِ اَللّٰهُمَّ اغْنِنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْ فِيهِ مِنْ الْعُيُوبِ
 وَانْحَرِّقْ فِيهِ بَقَايَا قُلُوبِي بِأَمْتَرِ غُرَابِ الْمَذْنُونِينَ دُودِ هَادِ
 دُودِ هَادِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَلْتُكَ فِيهِ مَا تُرْضِيكَ وَاعُوذُ بِكَ فِيهِ
 بِمَا تُؤْذِيكَ وَاسْتَلْتُكَ لِلتَّوْفِيقِ فِيهِ لِأَنِّ الْجَنَّةَ وَلَا اعْصِيكَ يَا
 جَوَادَ السَّائِلِينَ مَرْدُودِ دُودِ هَادِ وَيَجْعَلْ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ حُجُبًا
 لِأَدْلِيَانِكَ قُعُودًا وَلَا عَذَابًا مُنْتَسِنًا بَيْنَهُ خَائِمِ اَتْبَاءَاتِ بَاحَا
 قُلُوبِ الْبَشَرِ دُودِ دُودِ هَادِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ مَسْكُورًا
 وَذُبِّي فِيهِ تَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ يَقْبُولًا وَحُجَّتِي فِيهِ مُنَوِّرًا يَا اَمْتَعَ
 السَّائِقِينَ دُودِ دُودِ هَادِ هَفْطُهُمُ اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ
 الْقَدْرِ وَصَبْرَ يَوْمِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ اَلْبَسْ وَاقْبَلْ مَعَاذِي وَطَهِّرْ
 عَيْنِي مِنَ الذَّنْبِ وَالْوَدَّ بِالْأَرْوَافِ بِعِيَادِهِ الصَّالِحِينَ دُودِ دُودِ هَادِ هَفْطُهُمُ
 اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ حَتَّىٰ فِيهِ مِنَ التَّوْفِيقِ وَكَرِّمْنِي فِيهِ بِأَحْسَنِ الْمَسَائِدِ وَفِّرْ

که سید بن طاووس
 در مجال از شیخ کلید
 فرمود که از خدا نیاید که حاجت
 که هر که از اهل خانه باشد
 بخواند این دعا را
 حال در منزل از بابا و شافان
 در باب هر که حاجت باشد
 و اشهر باشد حاجت درضا و
 در منزل از بابا و شافان
 هر که میگوید در این
 درضا و درضا حاجت درضا
 از خدا کس که در جلیل
 درضا و درضا کس که از بابا

فَبِهِ وَبِنَبِيِّكَ إِلَهَكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ بِأَمْنٍ لَا يَسْغُلُهُ الْخِطَابُ الْمَلْحِنُ
 دُرُوزِيبِشْ رَهْمِ اللَّهُمَّ عَشِيَّةً فِيهِ مَا لَوْحَهُ وَأَوْفَنِي فِيهِ التَّوْبَتَيْنِ
 وَالْعَصْرَ وَصَهْرَ قَلْبِي مِنْ غِيَاهِبِ الْهَمِّ بِأَرْحَمِا يَعْبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ دُرُوزِ
 سِ اسْمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَيَاتِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ
 وَتَرْضَاهُ الرَّبُّوَلُ مُحْكَمٌ فَرْوَعُهُ بِالْأَصْوَلِ حَيِّ سَبْدِي مَا تَحْتَمِي وَالْإِلَهَ الْكَامِلُ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ **مؤلف گوید** رَبِّا الْعَالَمِينَ

که در تقدیم دعاها و عبادات هر یک دعوات مختلف ذکر کرده
 چون در این شب را معبر میدانم معروض ذکر آنها نشدم و دعا و در زیست
 هفتم را که غنیمت دد و در زیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذ شنبه
 دد و در زیست و سیم خواندن دد و زیست که انس باشد انتهی

فصل چهارم

در اعمال ماه سوال است

مبدا اول از جمله لایالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت
 احسان احادیث بسیار وارد شده و روایث شده است که آن شب کمترین
 شب تدربست و از برای آن چند عمل است اول غسل است و در وقتیکه
 کرد افتاب در دم اجزاء آن شب بنماز و دعا و استغفار و سوال از حق تعالی
 و بیشتره در مسجد تنه آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشا و نماز صبح
 در عقب نماز عید **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ**
وَقِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ **عَلَى مَا هَدَيْتَنَا وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى مَا أَوْفَيْتَنَا**
 آنکه چون نماز مغرب و ناهله آنرا خواند دستها را بر سر آسمان بلند کند
 و بگوید **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ** یا **مُصْطَفَى مُحَمَّدٌ وَآلِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَى**

باشد از میان سبقت
 دنیا که در جنت باشد
 حال تو از سبقت جنت
 خواهی بود و یکدیگر بجای
 خواهد بود که آنها را
 بخواهد که از ایشان
 اتمام بزرگایان
 یکدیگر از شریف
 خدا که از ایشان
 ملک دنیا که ایشان
 نیکان خدا خوانند
 بپای استغفار و استغفار
 که در نماز و حضور شکر
 غنیمت و جلالت او را
 اعراض کند و در جهات که
 در این صورت غنیمت را
 بجا خود

اعمال روز عید فطر

(۳۱۶)

نماز عید مذکور فرموده شب برون کردن زکوة فطر است از هر سره
صاعی پیش از نماز عید بفضلی که در کتب فقهیه است و بدانکه
زکوة فطر واجب مؤکداست و شرط قبولی روزه و رمضان و خط ناسال
و بکرات و احتیالی آنرا مقدم بر نماز ذکر فرموده و این ایه شریفه
فَمَا تَلَحُّ مَن تَزَكَّى وَ ذَكَرْنَاكَ فِي مَقَامٍ مُّضِيِّ فَصَلِّ جِهَادَ غَسَلِ وَ طَهَّرِ فَتَنَكْ
اگر ممکن شود از نماز غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع بخراست تا زمان
بیجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ فرموده و در جره و دایه است که غسل
در روز بر سقیم بکن و چون خواست غسل کنی بگو اللَّهُمَّ إِنَّمَا تَابَتْ وَ تَصَدَّقَ
يَكْبَارُ بِكَ رِيشَاعُ سَنَةِ يَنْبُتُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِسْمِ اللَّهِ بَكَ
و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ كَهَادَةً لِّدِينِي
وَ طَهِّرْ بَنِي اللَّهِ أَزْهَبَ عَنِّي الدَّنَسَ يَجْمُ بُو شِدْنِ جَامَهُ بِنُكُوبِ
بر دق بوی خوش و رفتن بصره برای نماز کردن و روز پراسمان مشتم
پیش از نماز عید و اول روز افطار کنی و غیر از آنکه بخور یا آب شربتی با
و شیخ میفرموده مستحب است ناول کردن مقدار که از تربت
سید الشهدا علیه السلام که شفا است از بوائ هر روز که معتز آنکه چون
میتا شد از برای رفتن بنماز عید بخواند و عاملی را که سید و انبا
نقل کرده از جمله از ابو حمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر
که فرمود بخوان دو عید فطر یونان و حمده و منبکه منباشند از بجهت
بیرون رفتن بنماز عید عازا اللَّهُمَّ مَنْ هَبْنَا وَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ تَقْبَلُ
أَتَأْخَذُ وَ اسْتَعْدَ لَوْ قَادَهُ إِلَى مَخْلُوفٍ رَجَاءٍ وَ فِدَةٍ وَ تَوَافُلِهِ وَ قَوَائِلِهِ
وَ عَطَايَاهُ فَإِنَّ إِلَيْكَ بِاسْتِغْنَاءٍ هَيْبَتِي وَ تَعَبِّي وَ أَعْدَائِي وَ اسْتِعْدَادُ

و این نوسال باشد بدان
آنکه اگر کسی نگوید
خواجه متذکر آنکه حق
در نماز عید برای نماز
تو در دنیا و آخرت
ملاک خواهی شد و اگر
و شد از برای نماز
خواهد شد و اما بگو
نخواهد و مستحب است
کتابم مقدم بر حاجت
امام زمان خوردن بخور
خود پس عید آن است که
قبله دنیا و اهلان بخور
وجود است پس هر کس
وجود منقطع باشد بخور
میکنند و بگویند سلام
دارد خواجه و سلام خود را
در خارج از یک

مجموعه کامله باشد و مستحب است که نماز عید در روز اربعان و روز
زین بدین فرشته بود و با واقع شود و آنکه برگردد از مصلی از غران
و امیکه رفتن بود و دعا کند بر ای برادران و بنی خود بقبول اعمال
تتمه پارت کند امام حسین را بخواند دعای ندبه را که بعد از این بنا
انشاء الله تعالی و مستبدین طامس فرموده که چون از دعا فارغ شود
بسجده رود و بگوید اَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَارِهَا لَا يَطْفِئُ وَحْدُهَا
لَا يَبْلُغُ وَ عَطْشَانِهَا لَا يَرْوِي پس بگذارد کونه راست را و بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنْقِطِعْ عَنِّي النَّارُ بَعْدَ سُجُوْدِي وَ تَعَبِيْ لِيْ لَكَ يَغِيْرُ مِنْ
مِنْ عِلْمِكَ بَلْ لَكَ الْمَنْ عَلَيَّ پس بگذارد کونه چپ را و بگوید اَوْحَمُ
مِنْ اَسَاءَةٍ وَاَفْرَقُ وَاَشْكَا وَ اعْتَرَفُ پس برگردد بحال سجد و
بگوید اِنْ كُنْتُ بَشِيْرًا لِّعَبْدِكَ فَتَقَرَّرْ لِيْ عِزُّكَ عِظَمَ الذَّنْبِ مِنْ عِبَادِكَ
فَلَا حِجْرَ الْعَفْوِ مِنْ عَيْنِكَ يَا كَرِيْمُ پس بگوید اَلْعَفْوُ صَدْرُهُ اَنَّا
مستبد فرموده و لَا تَقْطَعْ يَوْمَكَ هَذَا بِاللَّيْلِ وَاَلْأَهْمَالِ وَاَنْتَ لَا تَقْلَمُ
اَمْرَهُ وَاَمْ يَقُولُ اَلْأَعْمَالُ فَإِنْ رَجَوْتَ الْقَبُولَ فَمَا بَدَلَ ذَلِكَ بِالشُّكْرِ اَجَلُ
وَاِنْ خِفْتَ الرَّدَّ فَكُنْ اَسِيْرَ الْحَرْنِ الطَّوِيلِ مَرْدِ بَيْسِ وِجْهٍ مِّنْهُ صَدْرُ
چهل و هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام واقع
در بعضی روز وفات را نیمه رجب گفته اند و سبب وفات آنحضرت در بعضی
بوده که در آنکس با آنحضرت خورائیده بودند و واپس شده که چون
هنکار وفات آنحضرت شد چشمهای خود را کثود فرمود که خوشا
مرا جمع کنند چون همه جمع شدند یومی ایشان نظر کرد و فرمود شفاعت
ما بمنزله یک که نماز را سبک بشمارد و اعتنا بشان ادر نماید

و یا خدایا از بلیه نماز
شما از ان آب نیابا
سر جمعی و صلی کیست
نجات از ان آب و درو فیکه
داوان و اسب کب و درو
نماز کن و بخوان و ده
سوره از قرآن که بخوان
و چون از قرآن فارغ
بر کعبه می رود و بگوید
و کعبه می بیند و می بیند
الاستیمن پس بگوید
بیتبار و دیب و بجهان
میگردد و هم چنین بگویند
اول و بعد از آن سران
و در سجد دوم و بعد از آن
سوره شستن در هر کدام
بیت و بجهان
میگردد

چهاردهم روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام
شب یازدهم شب مبارکی است خداوند نظر مرحمت مبفرماید بر
بندهاگان مؤمنین خود و گوییم که در این شب بطاعت خُصالی می شود
از بوائی او باشد اگر صد نفر صالح یعنی روزه دار ملازم مسجد که معصیت
نکرده باشد خدا را طرّفه یعنی چنانکه در روایت نبوی است پس این شب
مستحب شمار و شعول کن خود را بطاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات
از خدا همانا در این شب که هر که سؤال کند در این شب حاجتی از
خداوند تعالی باو عطا خواهد شد روز بیست و ششم سنه
دویست و سه بمؤلفی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده
وزیارت آنحضرت از نزدیک و دوستی است قال السید بن طاووس
فی الاقبال در این فی بعض مضایف محاسن العجم رضوان الله علیهم انه
بسیحان بن برادر مولانا الرضا علیه السلام یوم ثالث عشرین من القعدة
من قریب اربعه بعض زیارته المعروفه او بها یکون کما لزیارته من الزیارة
بذلک شب بیست و پنجم شب دحو الارض است یعنی همین شدن
زمین از زیر خانه کعبه بر روی آب و از لبای شریفه است که در حین خدا
در آن نازل می شود و بنام بیباوت و زان اجر بسیار دارد و از حسن بن علی
و شاد دایث است که گفت من کودک بودم که باید دم در خدمت امام رضا
شام خوردیم و شب بیست و پنجم ماه ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت
ابوهمیم و حضرت علی علیه السلام تولد شده اند و زمین از زیر کعبه همین شد
است پس هر که در آن شراره بدارد چنانست که شصت ماه در روزه
راشته باشد و زیارت دیگر است که فرموده و این روز حضرت فاطمه

نماز گرفته
 کجی و بیخ
 صد مایه
 انجمن
 دو روز
 صد مایه
 چپ
 دزد
 صد مایه
 سجد
 کجی و بیخ
 نماز
 در کمال
 نماز

پیام خواهند نمود روز بیست و پنجم روز دحوالارض است و یکی
 از آن چهار روز است که دو تمام سال بفضل روز نماز است و در
 دوای آن روز و او را مثل روزه هفتاد سال است و در ولایت و بکر کفار
 هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و ششصد عبادت
 آورد از برای او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه دوازده
 این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روز است
 که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع بزرگوار
 و این روز واجب است و از برای این روز بفرمان روزه و عبادت و ذکر
 خدا و عمل و دعا و است او که نماز بکند و در گشت شصت و شصت روز است
 شده و آن در وقت است در وقت چاشت و در وقت بخت و حمد و شکر
 سوخته و آتش بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لا حول و لا قوة
 الا بالله العلی العظيم پس دعا کند و بخواند یا تمیلاً لغراب اقلنی
 عمرنی یا حبیباً لدعواتی حبیب و تحویب یا سامع الاغصان ایتبع صوتی
 و ارجعنی و تجاود عن شیبائی و ما عینک یا ذا الجلال و الاکرام دوم
 خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن
 آن اللهم و اخی الکعبه و فایق الرحبه یا سامع الاغصان ایتبع صوتی
 اشکلت فی هذا البوم من ايامک الی اعطت حقها و ائدت بقها
 و جعلها عین المؤمنین و دبیعة و الیک ذریعة غیر تخمک لو بیعة
 ان تصلی علی محمد عبدک المنجی فی المشرق الغرب نور الملائک
 فانی کل و داخ الی کل حق و علی اهل بیت الاله و الهداه
 النار دعا یم التجار و ولایه الخیر و النار و اعطانی فی یومنا هذا من

و اعطاك الخبز غير مقطوع ولا موزن جمع لنا يا اللّٰه وحسن
الاذهبه يا خبّر مدعو واكرم مرخي يا كفي يا وني يا من لطفه خفي الطف
لي بلطفك وابعدني بعفوك وابتدني بنصرك ولا تنسني كرمهم وذكرك
بولا يا امرك وحفظه سرك واحفظني من ثواب لذهالي يوم الحشر
والنشر واسهّدني اوليا لك عند خروجي فني وحلولي وممّي وانقطاعي
عليّ وانقضاء اجلي اللهم واكفني على طول لبلي اذا حلتك من اجلي
الشره وتنسي الناسون من الورى واجلني واد المفايه وبوتني منقول
الكراميه واجعلني من مرافق اوليايك واهل اجنيايك واصطفيك
وبارك لي في لقائك واد في حسن العمل قبل حلولي الاجل بيّما من
وسوء الخطي اللهم واد في حوض نبيك محمد صلى الله عليه واله
واسقي من مشربا وروبا سائغا هبتا لا اظياء بقدره ولا اخلو ووده
ولا عنه اواز واجعله لي خيرا واد في معاد يوم تقوم الاشياء اللهم
والعن جبابره الاولين والآخرين ويجزوا اوليايك المسكينين
واقصم دعاتهم واهلك اشباهم وعالمهم وعجل منها لكرمهم واسلمهم
تما لكهم وضيّق عليهم مسا لكرمهم والعن مساهمهم ومسا ركهم اللهم
وعجل قروح اوليايك وادد عليهم مظالمهم واظهر باخوزيهم واجله
لدينيات مشصوا وبارك في عدايك مؤمرا اللهم احفظ عيلايك
المصر دما القيت اليه من الامر في كتابه القد ومثنيك حن يرضي
وبود وبنك به وعلى يد به جديدا عضا ونحش الحن محضا وبر فض ليا
رضنا اللهم صيد عليه وعلى جميع ابائه واجلنا من محبه واسره واقبنا
في كرمه حن تكون في زمانه من احواله اللهم ادرك بنا قيامه واسهّدنا

الماله وولدت خفي
انما اتعد ولا اتعد
تنبني اذن انك على
تخليتي قد عرفت
كتاب شفاء من
صا دة روا بكم
فرد مكل بكم
خواصا سنا كرك
خدا ديد وركن
كندين بجله وركن
بعود يا خبّر
بالج با شيك
والمونيات بكم
الي فاعل
اشتبك بكم
يا خبّر

وَابْعَثْ فِيهِمْ رُسُلًا مِّنْ ذَاتِ الْبَاطِنِ لِيُخَوِّفُوا فِيهِمْ وَيُؤْمِنُوا بِهِمْ وَيُذِيقُوا فِيهِمْ الْقَوَامَ الَّذِي فِيهِ يَخَافُونَ الْعَذَابَ أَكْثَرَ مِمَّا يَخَافُونَ النَّارَ وَابْعَثْ فِيهِمْ رُسُلًا مِّنْ ذَاتِ الْبَاطِنِ لِيُخَوِّفُوا فِيهِمْ وَيُؤْمِنُوا بِهِمْ وَيُذِيقُوا فِيهِمْ الْقَوَامَ الَّذِي فِيهِ يَخَافُونَ الْعَذَابَ أَكْثَرَ مِمَّا يَخَافُونَ النَّارَ

وَمَا مِنْ لَذُنُوبٍ بِأَعْلَمَ النَّبِيُّ وَأَوْجِبَ لَنَا فِيهَا دَاوَالْخُلُودِ اللَّهُ صَدَقَ عَلَى
نَحْمَدُ وَالْحَمْدُ وَلَا تَرْكُ لَنَا فِيهَا ذُنُوبًا إِلَّا غَفَرَهُ وَلَا هِيَ إِلَّا مَرْجُئَةٌ وَلَا
ذُنُوبًا إِلَّا قُضِيَتْ وَلَا غَايِبًا إِلَّا وَصِيَّةٌ وَلَا حَاجَةً مِنْ خُلُوعٍ الذُّنُوبِ
وَالْآخِرَةُ إِلَّا سَلَّمَهَا وَبَشَّرَهَا أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَدَعَى اللَّهُ بِهَا عَالَمَ
الْخَفِيَّاتِ بِأَرْحَمِ الْعَوَابِ بِأَجْبَلِ الدَّعَوَاتِ بِأَرْحَمِ الْأَرْضِينَ وَ
السَّمَوَاتِ بِأَمْنٍ لَا تَنْشَأُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنَا فِيهِمْ عَفَايَكَ وَطَلْفَايَكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَايُزِينَ بِحَسَنَاتِكَ
وَالْتَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ إِلَى
أَجْمَعِينَ بِمَا دَرَدَ مَرْدُودًا وَزَادَ بِهِ بِجَوَانِدِ بَيْتِ دَعَائِي رَاكِعٌ حَرَجِي مُبْدِ
يَوْمَ حَضَرَ عَيْسَى عَمَّ از جانب خضعاى مديده آورده كه دعا بام اين دهه
بخواند و ان شيخ دعا اين است ۱۱ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بَيِّنَةُ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۱
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اَعْدَا صَدَّقَ لَوْ مُحَمَّدٌ صَاحِبُ
وَلَا وَلَدًا ۳۱ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اَعْدَا صَدَّقَ
لَوْ يَلِدُ وَلَوْ يُولَدُ وَلَوْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۴۱ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بَيِّنَةُ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۵۱ حَسْبِيَ اللهُ كَفَى بِيَعْنِ اللهُ لَمَنْ عَا لَمْرٍ
وَدَعَا اللهُ مُنْتَهَى اَشْهَدُ بِاللهِ بِمَا دَعَا وَانْتَبَهَى مِنْ تَبَرُّءٍ وَاَنْ اِلَهَ اِلَّا
وَالْأَوَّلَى بِرِ حَضَرَ عَيْسَى عَمَّ ثَوَابِ بِسْكَارِ نَفْلِكَ وَبِرَايِ خَوَانِدِ مَرْدُودِ
از اين پنج دعا را صد مرتبه و دو و نوبست چنانكه علامه مجلسي ده مرتبه و فرموده
اگر كسي هر روز هر يك از اين دعا را ده مرتبه بخواند عمل بر او اين كرده با

فاطمه زهرا عليها السلام
معيون ان لبسج فافع
سر سجد مبدل و صديبار
صلوات بر سید عالم
صلوات الله عليهم
و این صلوات قطعیست
امام علیه السلام
فمن صلواتها كما صلواتها
الذي في حقه
و گفت نماز را بکنار دعا
باشد که در وقت نماز
بعد از آن دعا را بخواند
و نماز را بخواند
تا میان کتاب کون الحاج
پنج مرتبه و

اعمال شب عرفه

عمر بن الخطاب

و اگر مرد در هر يك از صد مرتبه بخواند ^{چهار مرتبه} ^{پنج} بخواند در هر روز این
 و هر یک سالان و اگر از امیر المؤمنین ^ع منقول است با ثواب بسیار و اگر
 روزی ده مرتبه بخواند هفتاد ساله ^{لا اله الا الله} ^{عَدَدُ} ^{الله} ^{عَدَدُ} ^{اللَّيْلِ} ^{وَالنَّهَارِ}
^{لا اله الا الله} ^{عَدَدُ} ^{امواج البحر} ^{لا اله الا الله} ^{وَدَحْمَةُ} ^{جَبْهَتِهَا} ^{تَجْعَلُ}
^{لا اله الا الله} ^{عَدَدُ} ^{الشوك} ^{وَالشَّجَرِ} ^{لا اله الا الله} ^{عَدَدُ} ^{الشعر}
^{اَوْبَرِ} ^{لا اله الا الله} ^{عَدَدُ} ^{الحجر} ^{وَالْمَدَدِ} ^{لا اله الا الله} ^{عَدَدُ} ^{جميع المومن}
^{لا اله الا الله} ^{في اللبيل} ^{اذا غشي} ^{وَالصُّبْحِ} ^{اذا انقش} ^{لا اله الا الله} ^{عَدَدُ}
^{الرواح} ^{في البراري} ^{وَالصُّحُوفِ} ^{لا اله الا الله} ^{عَدَدُ} ^{من التورم} ^{الى يوم تنفخ}
 في الصور روز اول روز بسیار مبارک است و در آن چند عمل وارد
 اول روزه که ثواب هشتاد ماه دارد و دوم خواندن نماز حضرت فاطمه
 و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار رکعت است بدو سلام
 نماز امیر المؤمنین ^ع و در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید یکجا و مرتبه و بعد از
 سلام تسبیح حضرت ^ع بخواند و بگوید سُبْحَانَ ذِي الْقَرَارِ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ
 سُجَّانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاسِخِ الْعَظِيمِ سُجَّانَ ذِي الْمَلِكِ الْفَاحِشِ الْقَدِيمِ
 سُجَّانَ مَنْ بَرَزَ آتَوَاتُكَ فِي لُفْافِ سُجَّانَ مَنْ بَرَزَ دَفَعَ الْكَبِيرِ
 فِي الْهَوَاءِ سُجَّانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا خَيْرُهُ سُبْحَانَكَ وَرَكَعَتْ نَمَازُ
 پیش از زوال به نیت ساعت دوم رکعت حمد یک مرتبه و هر يك از توحید و
 ایه الکرسی و قدر ده مرتبه چهار مرتبه که از طاعتی نرسد و این روز و
 حجتی حجتی من سؤالی علیات یحالی ما خفعا لی کما یث کند شرط عالم را
 از او بدانکه در این روز و زوال شد حضرت ابرهیم خلیل علیه السلام
 دو و نیم روز روایت شیخین ترویج شده حضرت فاطمه با امیر المؤمنین ^ع

مکرده که میوز آمد
 زانجه نغز سه خشت
 صاحب الزمان علیه الصلو
 و السلام که مکرر بیکی
 عتله حاجت باشد
 باید که بسیار و ضعیف
 غیر عمل کند و جایز
 خود در رکعت نماز کند
 در کف اول بخواند
 سوره حمد را در چوب آیات
 غلبه را با یک نشین
 برین صد مرتبه
 کند بعد از آنکه صد مرتبه
 تمام شود نیمه نور حمد
 بخواند و بعد از نماز
 سوره حمد

روز هفتم منتهی صبح و پنجشنبه و وفات حضرت امام محمد باقر و مدینه
 واقع شده در روز چهرشنبه است روز ششم روز نوبه است و روزه اش
 فضیلت دارد و روایت شده که کفاره شصت سال است و شنبه
 عمل در این روز و اسبخت داشته شب نهم از بهای شتر که میباید
 با فاضل حاجات است و نوبه در آن شب مقبول و دعا در آن منجاب است
 و کسی که آن شب را بعبادت برآورد اجر صد و هفتاد سال عبادت
 داشته باشد و از برای آن شب چند عمل است اول بخواند این دعا
 که روایت شده هر که بخواند آن را در شب عرفه یا در شبها جمعه حد
 بسیار دهر الله با شهید کل بخوی و موضع کل شکوه و عالمه
 کل خینه و منتهی کل حاجه یا مبیند یا بالتم علی العباد یا کریم العفو
 یا حسن التجاوز یا جواد یا من لا یؤاخذ به منه لیسد دایج و لا یخرج عجاج
 و لا سماء ذات أبراج و لا ظلم ذات اونیاج یا من الظلمه عینه ضیا
 استلک بنور وجهک الکریم الذی تجلت به للجبد مخلفه و کا و
 مؤسی صیفا و یا سمیک الذی رفعت به السموات بلا عمد و سکت
 به الارض علی وجهیما جمده و یا سمیک الخزون المکنون المکنون الطاهر
 الذی اذ دعیت به اجبت و اذ استلک به اعطیت و یا سمیک السبح
 القدوس البرهان الذی هو نور علی کل نور و نور من نور یضی
 منه کل نور اذ بلغ الارض استغث و اذ بلغ السموات استغث و اذ بلغ
 تلغ السموات ففی و اذ بلغ العرش هربت و یا سمیک الذی یوقد
 منه خراف من لا یموت و استلک یحیی جریید و میکا یسد و یسر فید
 و یحیی محمدا المصطفی صلی الله علیه و آله و علی جمیع الانبیاء و جمیع

سوره قل هو الله احد
 یکشنبه بخواند و رکوع و دو
 سجده جای آورد و سبحان
 و تحمید و تهلل و تهلیل
 شنبه در رکوع یکصد و پنجاه
 و بیست و اعلی و سجده و در شب
 آورد و سجده هفت مرتبه بخواند
 و بعد از آن رکعت دوم را نیز
 مانند رکعت اول بخواند
 و بعد از تمام شدن نماز
 دعا را بخواند بسیار بخواند
 خصلت الهیه حاجت او را
 ببلند و در هر روز حاجت که بخواهد
 بگوید آنکه حاجت او را
 قلم کردن

لَا لَدُنَّكَ إِلَهٌ يَكْفِيكَ لُطْفًا وَاعْفُ عَنِّي لَدُنَّكَ إِلَهٌ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرَكَ
 يَا اللَّهُ وَالْحَمْدُ لَكَ كُلُّ نَبِيٍّ لَا يَخِدُ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْلِدْهُ مِنْ أَمْرِهِ قَبْرًا
 وَخَرَجَا وَبَشِّرْ وَأَنْزِلْ بِعَيْنِكَ فِي صَدْرِكَ دَرَجَاتِكَ فِي قَلْبِهِ خَيْرٌ لَا أَرْجُو
 غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْطِنِ وَغَافِنِ فِي مَعَايِي وَاصْبِرْ فِي كَلْبِي وَنَهَائِي وَ
 بَيْنَ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِي وَ عَنْ يَمِينِي وَ عَنْ شِمَائِي وَ مِنْ فَوْقِي وَ مِنْ تَحْتِي وَ
 بَشِّرْ السَّيِّئَ وَ احْشِنِ الْبَشِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي أَعْيُنِ رَاهِدِي يَا
 خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُودِ وَلَقَدْ كَلَّمْتُ رُبِّي وَ أَفْلَحْتُ
 بِالْفَلَاحِ وَ الْبَحَاجِ حَبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَ الْآجِلِ أَثَمْتُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٍ
 وَادْرُدْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَادْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طِبِّكَ وَ ذِيكَ وَ اسْتَعِجْلْنِي فِي
 طَاعَتِكَ وَ آخِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَ نَارِكَ وَ أَفْلَحْتُ إِذَا تَوَقَّعْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ
 بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَوَالِ بَعِيثِكَ وَ مِنْ تَحْوِيلِ عَاقِبَتِكَ
 وَ مِنْ حُلُولِ بَعِيثِكَ وَ مِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ أَسْلَافِ
 وَ ذَرِكِ السَّعَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْفَضَاءِ وَ شِمَائِلِ الْأَعْدَاءِ وَ مِنْ مَا أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 وَ مِنْ تَرَمَّا فِي الْكِتَابِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَادِ وَلَا مِنَ الْهَجَابِ
 الْفَادِ وَلَا تَجْعَلْنِي ضَبَّةَ الْأَحْمَارِ وَاجْنِبْ حَيَاةَ طَبِئَةٍ وَ تَوَفِّي وَ فَاةَ طَبِئَةٍ
 تَلْحَقُنِي بِالْأَبْرَادِ وَادْرُدْنِي مَرَقَّةَ الْإِنْبَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقِي عِنْدَ مَلِكِكَ
 مُقَدِّدِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَاثِكَ وَ صُنْعِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى
 الْإِسْلَامِ وَ قِيَامِ السَّنَةِ بِأَدَبِ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَ عَلَّمْتَهُمْ كَمَا بَكَتْ
 قَا هَدَيْتَنَا وَ عَلَّمْتَنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَاثِكَ وَ صُنْعِكَ عِنْدَ خَاصَّةِ
 كَمَا خَلَقْتَنِي فَاحْسِنْ خَلْفِي وَ عَلَّمْنِي فَاحْسِنْ تَعْلِيمِي وَ هَدَيْتَنِي فَاحْسِنْ
 هِدَايَتِي فَلَا تَحْجُزْ عَلَيَّ لِعُتَامَتِكَ عَلَى قَدَرِ مَا وَحَدَيْتَنِي فَكَمْ مِنْ كَرَبٍ بِأَ

دفع از راه کمال
 بوی خضایی پس بکشد
 نیست من مونس و قوت من نیست
 که این نماز از کمال در این عالم
 از دهن اخلاص بخواند بگو
 آنکه کشته شدی بر دلت او
 ز قضا آسمان بر لبه جنت
 طاعت او در دعا و سجده
 بگو در دهان و دهن او
 همان شب مکره حاجت
 که باید دانست بپند
 و نام خضایی است بزم
 و بزم سان انقیاد و کف
 که بجز جلیل است بزم
 رخصه الدین حسن فضل
 بنیان نماز را

احمال وزعفران

۲۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

عليه واله امث وسيد بن طادس ديا مال ذكر فرمود. سبحان الذي
 في السماء عشره سبحان الذي في الارض حمله سبحان الذي في
 القبور مضاده سبحان الذي في البحر سبله سبحان الذي في النار
 سلطان سبحان الذي في الجنة رحمة سبحان الذي في الجنة علة
 سبحان الذي رفع السماء سبحان الذي بسط الارض سبحان الذي
 لا ملجأ ولا منجاة الا اليه يسبحون سبحان الله والحمد لله ولا اله
 الا الله والله اكبر صد مرتبه وخوان فوجد صد مرتبه واله الكرم صد
 مرتبه وصلوات بر محمد وال محمد صد مرتبه وبكولا اله الا الله وحده لا
 شريك له له الملك وله الحمد يحى ويميت ويحيى وهو حي لا يموت
 بيده الحشر وهو على كل شيء قدير ده مرتبه استغفر الله الذي لا اله
 الا هو اتى القنوم واثنوا عليه ده مرتبه يا الله ده مرتبه يا رحمن ده مرتبه
 يا رحيم ده مرتبه يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام ده مرتبه
 يا حي يا قيوم ده مرتبه يا خنان يا منان ده مرتبه يا ذا اله الا انت ده مرتبه
 يسبحون الله يا من هو اقرب الي من حبل الوديد يا من يحول
 بين امره وعليه يا من هو بالمنظر الاعلى ويا لافق المبين يا من هو الرحمن
 على العرش استوى يا من ليس كشيء شيء وهو السميع العليم اتى الله
 ان نصلي على محمد وآل محمد وخوان حاجت خود را كه برآورده خواهى شد ده
 پس بخوان ابن صلوات را كه از حضرت صادق م منقول است كه هر كه خواهد
 ستره دكند محمد وال محمد عليهم السلام فاد وصلوات بر ائمه بكوبد اللهم
 يا اجود من اعطى ديا حرم من سئل ديا ارحم من استرحم اللهم صل على محمد
 وآله في الاولين وصل على محمد وآله في الاخرين وصل على محمد وآله في

دست و دانه و سوره
 حمد مبارك و طاهر و
 آخه و در كل اعوذ را
 پس بن سوره و ملجأ
 باب و تر يا باب يا
 يا اب نطفه پس از
 دوا آت و عثمان بن
 برو و عثمان بن بكر
 ان و اثنى و در سوره
 و يكبار و در سوره
 پس و سوره كه محمد
 زكته نماز بخوانه ده
 حمد و نجاه از كل
 آخه و چون نافع شد
 از نماز ان باب و سوره
 كه يكبار و سوره
 خطه است

الْبَعْدَ وَصَدَقْتَ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ لَمْ تَمْنَعْ حَبْلِي جُزْأَيْهِ عَلَيْكَ أَنْ يَكُونَ
إِلَى مَا يَقْرَأُ فِيكَ وَوَقَّيْتَهُ لِيَا بَرِّئْتَهُ لَدَيْكَ فَإِنْ دَعَوْتُكَ أَجِبْ
وَأِنْ سَأَلْتُكَ أَجِبْ فَإِنْ أَطَعْتُكَ شَكَرْتُكَ وَإِنْ شَكَرْتُكَ زِدْنِي كُلَّ
وَلَاكِ الْحَمْدَ لَا تَعْلَمُ عَلَيَّ وَاحِصَاتُكَ إِنِّي قَبَّلْتُكَ سُبْحَانَكَ مِنْ
مُبْدِيهِ مُعِيدِ حَبْلِي حَبِيدِ نَفْسِي أَسْمَأُوكَ وَعَظَمْتَ أَلَاؤَكَ فَلَنْ
يَمْنَعَكَ بَا إِلَهِي أَحْسَنَ عَدَدًا وَذِكْرًا أَمْ لَمْ تَعْطَا بَا لَكَ أَعُوْذُ بِكَ شُكْرًا
بَارِئًا كَبِيرًا مِنْ أَنْ يُحْشِبَهَا الْعَادُونَ أَوْ يَبْلُغَ عِلْمَهَا الْخَافِقُونَ
لَمْ يَمُصَّرْكَ وَوَدَّ أَنْ يَنْفَعَكَ مِنَ الصِّرَاطِ وَالضَّرَاءِ أَكْثَرَ مَا ظَهَرَ مِنْ
الْعَائِنَةِ وَالسَّرِّ وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَلِهِي حَقِيقَةِ إِيْمَانِي وَعَقْدِ عَرْمَانِي
وَحَا لِي صَرِيحِ تَوْحِيدِكَ وَبَاهِنِ مَكُونِ ضَمِيرِي وَعَلَاوِي تَجَارِيهِ نُورِ
بَصَرِي وَاسْمَاءِ بَرَصَةِ حَبْلِي وَخَرَفِي مَسَارِي نَفْسِي وَخَدَارِي مَارِي عَمَلِي
وَمَسَارِي رَحْمَتِي وَنَجَاحِي تَتَعَبُ وَمَا صُنَّتْ وَأَطَقَتْ عَلَيْهِ تَقْنَانِي وَحَرَكَاتِي لَفْظِي
لِسَانِي وَمَغْرَرِي وَخَلْقِي وَتَكْوِينِي أَضْرَابِي وَمَسَاجِدِي مَقَطَعِي وَشَرِي
وَحَالِي أَمْ دَانِي وَبَلَوِي فَارِغِي حَبَائِلِي عَنْفِي وَمَا أَشْمَلُ عَلَيْهِ نَامُودِي
وَحَائِلِي حَبْلِي وَبَيْتِي وَبَيْتِي حَبَابِي قَلْبِي وَأَمْلًا وَخَوَاشِي كَبِيدِي وَمَا حَوَّلِي
تَسْرِيفِي أَضْلَاعِي وَخَوَافِي مَفَاصِلِي وَفُضُولِي عَوَاضِلِي وَأَطْرَافِي أَنَامِلِي وَتَحِي
وَدْعِي وَشَعْرِي وَبَسْرِي وَعَصِي وَنَفْسِي وَغَطَايِي وَجْهِي وَعَرْمِي وَجَمِي
جَوَارِي وَمَا أَنْشَجَ عَلَيَّ لَكَ أَمَامَ رِضَاعِي مِمَّا أَقْلَبُ الْأَرْضَ فِيهِ وَتَوْبِي
وَنَفْسِي وَسُكُونِي وَحَرَكَاتِي وَكُوْنِي وَبُحُودِي أَنْ لَوْ حَادَلْتُ وَأَجْهَلْتُ
مَدَى الْأَعْصَادِ وَالْأَحْبَابِ لَوْ عَرَفْتُهَا أَنْ أَوْدَى شُكْرًا وَاحِدًا مِنْ أَنْفِكَ
مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِكَ إِلَّا بِمَنَّاكَ الْوَجِبَ عَلَيَّ بِكَ شُكْرًا أَبَدًا جَدِيدًا وَنَاءً

طَارِبًا عَيْدًا أَجَلٌ وَكَوْصُفًا أَنَا وَالْعَادُونَ مِنْ أَنَا مِلَكٌ أَن نَحْصِي مَدَّةَ
 رِغَائِمِكَ سَالِفَةً وَآفِيَةً مَا حَصَرْنَا هُدًى وَلَا أَحْصَيْنَاهُ أَمَدًا فَمَهْمَاتُ
 إِلَهِي ذَلِكَ وَأَنْتَ الْخَبِيرُ فِي كَيْمَا بَكَ الثَّالِثِيُّ وَالْثَّانِي الصَّادِقُ وَإِنْ نَعُدَّ
 نِعْمَةَ اللَّهِ لَا نَحْصُوها صَدَقَ كَيْمَا بَكَ اللَّهُمَّ وَإِنَّا وَكُ وَبَلَّغْتَ أَنْبِيَاءَكَ
 وَرُسُلَكَ مَا أَمَرْتَ عَلَيْهِمُ مِنْ وَجْهِكَ وَشَرَعْتَ لَهُمُ دَرَبَهُمُ مِنْ دَرَبِكَ
 غَيْرَ أَنَّهُ يَا إِلَهِي شَهِدَ بِحُجَّتِكَ وَجِدَّتْ طَائِفَتِي وَوَسَّعِي أَوَّلَ مُؤْمِنًا
 مُؤْمِنًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ وَلَدًا فَجَبُّونَ مُؤَدُّوهُمَا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
 فِي مُلْكِهِ مُضَادُّهُ فَمَا ابْتَدَعَ وَلَا وَثِي مِنْ ذَلِكَ مُرْفِدُهُ فَمَا صَنَعَ
 فَنَحْنُ سُبْحَانَهُ لَوْ كَانَتْ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَ مَا وَقَفَرْنَا سُبْحَانَ
 إِلَهِهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْقَدِيمِ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ لُفُوفًا
 أَحَدًا الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا بَعَادًا حَمْدًا مَلَأَ نَكِيَّةَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيْدِيَانِي الْمُرْسَلَةِ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 الْمُخْلِصِينَ وَسَلِّمْ

پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال و اهتمام نمود و در دعا و اباز
 دیده ها مباد و کس جاری بود پس گفت

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي أَهْلًا كَمَا فِي آرَاكَ وَأَسَدِّ فِي يَقُولِكَ وَلَا يُفْعَلُ
 وَخِرًا كَمَا تَصْنَعُكَ وَبَارِكْ لِي فِي مَدْرَكَ خَيْرًا لَا أَجْتَ تَحْجِيْدًا مَا أَعْرَفْتُ
 وَلَا نَاجِيَةً مَا عَجَلْتُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي قَفِيهِ وَالْبَيْتَ فِي قَلْبِي
 وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالنُّوْرَ فِي بَصَرِي وَالصَّبْرَ فِي دِينِي مِثْلَ مِثْقَلِ
 وَاجِدَتِي وَبَصَرَ الْوَارِثِينَ مِنْهُ وَأَنْصُرْ عَنِّي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَارْبِي فِيهِ مَارِي
 وَمَارِي وَأَقْرِضْ لِي عَيْنِي اللَّهُمَّ كَيْفَ كَرِهْتَنِي وَأَنْتَ عَوْدِي وَأَعِزِّ لِي

عبارت و
 پیشینه و
 روشنی

خواجه درود که گفته
 حمد و ثناء هو الله آخذ
 وایه اکثری بنویسد
 خداوند عزوجل او را درود
 معینان و شهدا و صالحین
 و نیکو و شایسته و عزیزان
 نماز و درود و کلمات و زیارات
 حضرت مرگ کند فرمود
 هر که درود و کلمات و زیارات
 نماز و درود و کلمات و زیارات
 حمد و ثناء و تبارک و تعالی
 بگوید الملک خدا را بگوید
 ده بار خدا و درود و کلمات
 که خدا را شایسته نماز و درود
 بنویسد و نیز فرمود که هر که
 درود و کلمات و زیارات

رَبِّهِمَا أَحْسَنَ كَرُوهُ عَزَمَهُ

۳۴۰

عَنْ
رَوَاهُ
مُسْلِمٌ

خَلَقَنِي وَأَنْعَمَ عَلَيَّ وَفَعَلَ لِي مِنَ فَكْرِ عَزَمَهُ بَالِغًا لِمَنِ الدِّينُ وَأَجْلَلِي
فِي الْأَعْيُنِ وَالْأَوَّلَى لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي نَبِيًّا نَصِيْرًا وَلَكَ الْحَمْدُ
كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي خَلْفًا سَوِيًّا رَحِمَهُ وَفَدَّكَ عَنْ خَلْقٍ عَنِ عِبَادَتِهِ
بِمَا بَرَأْتَنِي فَقَدْ لَكَ فِطْرَتِي رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَاحْسَنَ صَوْرَتِي رَبِّ
بِمَا أَحْسَنْتَ لِي دِينَ نَفْسِي عَامَمْتَنِي رَبِّ بِمَا كَلَّلْتَنِي وَوَقَّعْتَنِي رَبِّ بِمَا
أَعْيَنْتَنِي وَأَمَّنْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعْنَيْتَنِي وَأَعَزَّوْتَنِي رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ لَبَدَةٍ
لَعْنَةٍ وَبَسَرْتَنِي مِنْ صُنْعِكَ لَكَ فِي صَدْرِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَاعْنِي
عَلَى بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَصُرُوفِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَنَجِّنِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا
وَكُرَاهَاتِ الْآخِرَةِ وَكَيْفَ تَسْتَرِي مَا يَتَقَدَّرُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ مَا
أَخَافُ فَكَيْفَ وَمَا أَحْذَرُ فَعْنِي وَفِي نَفْسِي وَدِينِي فَأَحْسِنْهُ وَفِي سِرِّي
فَاخْطِنِي وَفِي أَمَلِي وَمَالِي فَاحْطِنِي وَفِيمَا أَرْمِيهِ مَبَارِكِي وَفِي
فِعْلِي فَذَلِّلْنِي وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَطَهِّرْنِي وَمِنْ سُرْجَانِي وَالْأَفْسَ قَسَمْتَنِي
وَبَدَّنِي فَبَدِّنِي فَبَدِّنِي وَبَسَرْتَنِي فَلَا تُخْزِنِي وَبَعَلِي فَلَا تُبْذِلْنِي وَفِيكَ
فَلَا تُبْسِلْنِي وَالْإِبْرَاقَ فَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَى مُرَبِّ يَنْقُطُنِي أَمْ إِلَى بَعِيدٍ يَنْجُتُنِي
أَمْ إِلَى الضَّعِيفِينَ لِي وَأَنْتَ رَبِّي وَمَلِكُ أَمْرِي أَسْكُو إِلَيْكَ عَزِيزِي
وَتُبَدِّدُ أَرْوِي وَهَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَكَهُ أَمْرِي إِلَهِي فَلَا تُخْلِلْ عَلَى غَضَبِكَ
فَارْتَدُّكَ غَضَبْتُ عَلَى فَلَا أَبَا لِي سُبْحَانَكَ عَزَّوَجَلَّ عَاقِبَتِكَ أَوْعِ
لِي فَاسْأَلْكَ بِأَدْبَرِ نُبُورِ وَجْهِكَ الدِّينِ أَشْرَفُ لَكَ الْأَرْضُ وَالْعُلُومُ
وَكُفِّنْ بِهِ الظُّلُمَاتِ وَصَلِّ بِهَا أَمْرًا لَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ لَا يُبْسِلْنِي عَلَى
غَضَبِكَ وَلَا تُبْرِكْ لِي تَخْلُكَ لَكَ الْعُشْبَةُ لَكَ الْعُشْبَةُ حَتَّى تَرْفَعَهُ فَبَدِّدْ
ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالشَّعْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْبَيْتِ

کتاب
حمد و توحید و تسمیہ
خداوند در روز قیامت
او قوت در روز قیامت
و شکر در روز قیامت
ما غیبت از روز قیامت
خداوند در روز قیامت
شکر در روز قیامت
است که در روز قیامت
شکر کند خداوند
و در روز قیامت
است که در روز قیامت
از اول و آخر و اول و آخر
و از تمام ما بین آن
مانند در روز قیامت
موسلمه و غیره

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

الَّذِي أَحْلَلْنَاهُ الْأَبْرَكَةَ وَجَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ آيَةً ۚ وَأَمَّا بَا مِّنْ عَقَبٍ ۖ عَنِّ عَظِيمٍ ۚ
يَحْيِيهِ بَا مِّنْ أَسْبَغِ الثَّمَاءِ بِفَضْلِهِ بَا مِّنْ أَطْعَمِ الْخَبْزِ بِكَيْمِهِ بَا عَذْبِ
بِ شِدَّتِي بَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي بَا غِيَابِي فِي كَرَمِي بَا وَلِيِّي فِي نَجْمِي
بَا إِلَهِي وَإِلَهَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَدَقَّ جَبْرِيْلُ
وِيكَائِيْلُ وَإِسْرَافِيْلَ وَدَقَّ مُحَمَّدٌ خَاتِمُ النَّبِيِّينَ وَإِلَهَ الْمُسْتَغِيثِينَ مُنْزِلَ
الْوَحْيِ وَالْأَنْجِيلِ وَالزُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنْزِلَ الْكِتَابِ وَكَسَّ
وَالْفُرْقَانِ الْحَكِيمِ أَنْتَ كَفَيْتَ حِينَ نَعَيْتَ الْمَذَاهِبَ فِي سَفَهَاءِ نَفْسِي فِي
الْأَرْضِ بِرَحْمَتِكَ وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُقْبِلُ عَمْرِي
وَلَوْلَا تَصَرُّكُ إِنَاءِي لَكُنْتُ مِنَ الْفُضُولِ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالْبَصْرِ عَلَى
أَعْدَائِي وَلَوْلَا تَصَرُّكُ إِنَاءِي لَكُنْتُ مِنَ الْفُضُولِ بَا مِّنْ حَضَرٍ تَقَسَّسَ بِأَعْيُنِي
وَالْوَقْدِ فَأَوْلِيَاءُ يُعِزُّونَ بِعِزِّهِ وَيُغْنُونِ بِلِقَائِهِ الْمُلُوكَ بِهَيْلِ الْمُلُوكِ
عَلَى أَعْنَافِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ سَطَوَانِي خَائِفُونَ بِعِلْمِ خَائِنَةِ الْأَعْيُنِ وَمَا خَفَى
الصُّدُورُ وَغَيْبَ مَا نَأْتِي بِهِ إِلَّا زَمَنُهُ وَالذُّهُورُ بَا مِّنْ لَا يَبْقَى كَيْفَ
هُوَ إِلَّا هُوَ بَا مِّنْ لَا يَبْعَثُ مَا هُوَ إِلَّا هُوَ بَا مِّنْ لَا يَنْقَلِبُ إِلَّا هُوَ بَا مِّنْ
الْأَرْضِ عَلَى الْمَاءِ وَشَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ بَا مِّنْ لَّهَ الْكُرْمُ الْأَسْمَاءُ مَا ذَا
الْعُزْفُ فِي الدُّنْيَا لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا بِأَمْرِ مُقْبِلِ الْوَسْفِ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ
وَتَحْرَجُهُ مِنَ الْحُبِّ وَجَاعِلُهُ بَعْدَ الْعُودِيَةِ مَلِكًا مَا رَاذَهُ عَلَى يَعْقُوبَ
بَعْدَ أَنْ أَبْصَحَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَيْفَ بِالْحَا شَفَا لَصِرَ لِلْكَوْ
عَنِ ابْنِ تَوْبٍ وَتَمَسَّكَ بِدَمِي إِبْرَاهِيمَ عَنْ دَمِي إِبْنِي بَعْدَ كِبَرِ سِنِيهِ وَفَنَّا
عَمْرِي بَا مِّنْ اسْتِجَابِ لِزَكْرِيَّاءَ قَوْهَبَ كَيْفَ يَحْيَى وَكَيْفَ يَدْعُو قَرْنًا وَحِيدًا
بَا مِّنْ أَوْجَحِ بُوَيْسٍ مِنْ بَطْنِ الْحَوْبِ يَلْقَى الْبَحْرَ لِيَسْأَلَ سِرَّيْلَهُ بِجَاهِهِ

وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُودَهُ مِنَ الْمُتَرَفِّعِينَ يَا مَنْ أَرْسَلَ الْإِبْرَاهِيمَ نُسُوحَاتٍ بَيْنَ
 نَدَى وَحَيْثُ يَا مَنْ كَرَّمَ تَجَلَّى عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلِيفَةٍ يَا مَنْ اسْتَفَدَّ السَّحَرَةَ
 مِنْ بَعْدِ طُولِ الْحُجُودِ وَقَدْ عَدَّوْا فِي بَعْثِهِ بِأَكْلُونِ وَزَفَنَ وَبَعْدُ وَنَ
 غَيْرَهُ وَقَدْ حَادَّوْهُ وَنَادَّوْهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا بَدِئِي يَا بَدِئِ
 لَا تَبْدَأْ لَكَ يَا دَائِمُ لَا تَفَادِلْكَ يَا حَيُّ جِبْنُ لَا حَيُّ يَا حَيُّ الْكُونِ يَا مَنْ هُوَ
 قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ فَلَا لَهُ شُكْرٌ فَلَمْ يَحْجَرْ مِنْهُ وَعَظُمَتْ
 حُطْبَتُهُ فَلَمْ يَقْصُرْ وَزَانِي عَلَى الْمَعَاضِ فَلَمْ يَشْرَبْ يَا مَنْ حَطَّ فِي صِفَرِهِ
 يَا مَنْ دَفَعَنِي كِبَرِي يَا مَنْ أَبَاؤُهُ عِيْدٌ لَا تَحْضَرُ وَلَا تَعْمَلُ لَا تَجَارِي يَا مَنْ
 عَادَ صَنِيعُهُ بِالْخَيْرِ وَالْإِحْسَانِ وَغَاوَصَتْهُ بِالْإِشَاءَةِ وَالْعِصْيَانِ يَا مَنْ هَدَى
 لِلْإِيمَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَعْرِفَ سُكْرًا لِإِيمَانِي يَا مَنْ دَعَا مَرْصَافًا فَغُلَا
 وَعَرَا نَا فَكَسَانِي وَجَاثِعًا فَسَبَّغَنِي وَعَظْمَانَا فَارَوَانِي وَذَلِيلًا فَاعَزَّنِي
 وَجَاهِلًا فَفَرَّجَنِي وَوَجِدًا فَكَلَّمَنِي وَغَائِبًا فَزَيَّنَنِي وَمُعِلًّا فَغَنَانِي
 وَشَصِيرًا فَفَضَرَنِي وَجَنَانًا فَلَمْ يَبْلُغْنِي وَأَمْسَكُنْ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَأَبْدَأَنِي
 فَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ يَا مَنْ أَمَّا لِعَمْرَتِي وَنَفْسُ كَرِيمِي وَأَجَابَ دَعْوَتِي وَنَزَلَنِي
 عَوْرَتِي دَعْفَةً ثَوْبِي وَبَلَّغَنِي طَلَبِي وَنَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي وَإِنْ أَعْدَانِي
 وَمِنْكَ وَكَرِّمِي سَحَابِي لَا أَحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدِّينُ مَنِيتُ أَنْتَ الدِّينُ
 أَقْبَمْتُ أَنْتَ الدِّينُ أَحْسَنْتُ أَنْتَ الدِّينُ ائْتَمَرْتُ أَنْتَ الدِّينُ انْقَضَتْ أَنْتَ
 الدِّينُ ائْتَمَلْتُ أَنْتَ الدِّينُ رَدَفْتُ أَنْتَ الدِّينُ وَهَفْتُ أَنْتَ الدِّينُ ائْتَمَلْتُ
 أَنْتَ الدِّينُ ائْتَمَلْتُ أَنْتَ الدِّينُ ائْتَمَلْتُ أَنْتَ الدِّينُ ائْتَمَلْتُ أَنْتَ الدِّينُ
 كَفَيْتُ أَنْتَ الدِّينُ هَدَيْتُ أَنْتَ الدِّينُ عَصَمْتُ أَنْتَ الدِّينُ سَعَفْتُ أَنْتَ
 الدِّينُ غَفَرْتُ أَنْتَ الدِّينُ أَفْلَكْتُ أَنْتَ الدِّينُ مَكَّنْتُ أَنْتَ الدِّينُ أَغْنَيْتُ

ملا انکار با دگر بند کرد
 حاجتی که در پی خواهر کرد
 بی آورده و خواست شد
 نماز و در جبهه و نیز فرمود
 کرد که در جبهه بخار کرد
 نماز کند و بخار اند و در حق
 نماز کند و بعد و بیاورد
 رکعتی بود و بعد و بیاورد
 آنکه ای پدید آید و در حق
 بچرخد و غشای او را در حق
 هفت کند و شفاعت او را
 در حق او بلیت او را
 در حق او دگر و او را
 فرما بد و دگر و او را
 از قضا و قدر و او را
 در دنیا و او را
 کرد از انحصار که در حق
 و من از دگر و او را
 نماز و او را

أَنْتَ الَّذِي أَعْتَفَ أَنْتَ الَّذِي عَقَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَبَدْتَ أَنْتَ
الَّذِي تَصَرَّفْتَ أَنْتَ الَّذِي تَقْبَلُ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ
تَبَارَكْتَ وَقَالَتْ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ وَلَكَ الشُّكْرُ وَاجْتَبَا أَبَدَائِمُ أَنَا يَا
الهِيَ الْمَعْرُوفُ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْهَا لِي يَا الَّذِي سَأَلَ أَنَا الَّذِي خَطَأْتُ
أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي جَهَلْتُ أَنَا الَّذِي غَفَلْتُ أَنَا الَّذِي سَهُوْتُ
أَنَا الَّذِي اعْتَدْتُ أَنَا الَّذِي نَعَمْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ وَأَنَا
الَّذِي أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِي تَكَلَّفْتُ أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ أَنَا الَّذِي أَعْرِفْتُ
يَعْنِيكَ عَلَيَّ وَعَيْدُكَ وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَنْصُرُ الْوَقُوفَ
عِبَادِهِ وَمَنْ الْفَيْتَ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَالْمَوْفِقُ مِنْ عَمَلِ صَادِقَاتِهِمْ بِمَعُونَةٍ
وَدَعِيَّتِهِ فَلَا تُحْجِزُكَ إِلَهِي وَتَسِيدُكَ إِلَهِي أَشْرَكِي تَعْصِيَتِكَ وَهَيْبَتِي فَأَرْثِيكَ
فَهَبْكَ فَاصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ لِي فَاعْتَدِدْ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَانْصُرْهَا لِي
أَسْتَعِيْلُكَ يَا مَوْلَايَ ائْتَمِعْ أَمْ يَتَصَرَّبْ أَمْ يَلِيْسْ أَمْ يَنْدَمْ أَمْ يَرْجُلْ
الَّذِي كُلُّهَا نَعِمَاتٌ عَيْدُكَ بِكُلِّهَا عَصِيَّتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَا تُحْجِزُكَ وَالْبَيْدُ
عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرْتَنِي مِنَ الْأَبَاءِ وَالْأَهْبَاتِ أَنْ يَرْجُوْنِي وَمِنْ الْعَشَائِرِ وَأَرَا
أَنْ يَغِيْبُوْنِي وَمِنْ السَّلَاطِينِ أَنْ يَعْافُوْنِي وَلَوْ أَطْلَعُوا يَا مَوْلَايَ
عَلَيَّ مَا أَطْلَعَتْ عَلَيْهِ مِنِّي إِذَا مَا أَنْظَرُوْنِي وَكَلِمَتُ فَوْفِي وَفَطْمُونِي
فَهَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِي مَتَى يَدْرُكُكَ يَا سَيِّدُكَ خَاصِعٌ ذَلِيلٌ حَصِيرٌ لَا دُورَ لَهُ
فَاعْتَدِدْ وَلَا دُفُوَّةً فَانْصُرْ وَلَا حِجَّةً فَاحْجِمْ هَذَا وَلَا قَائِلُكَ الْخُرْجِ
وَلَمْ أَعْمَلْ سُوءَ دَمًا عَسَى الْحُجُورُ وَكُوْنُ حُجْدَاتٍ يَا مَوْلَايَ تَنْفَعْنِي كَيْفَ
وَأَتَى ذَلِكَ وَجَوَادِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ نَفْسًا غَفِرَ
ذُنُوبِي سَلِّمْ نَفْسًا سَائِلِي مِنْ غَزَائِمِ الْأُمُودِ وَأَتَمِّمْ أَحْكَمَ الْحُكْمِ الْعَدْلِ

ما بين طلوع آفتاب تا وقت
دعوت از سر آغاز
علل غضا و حب و محبة
سبب طاعت و سبب نهي
تفكر في ان سبب نهي به
الفتح في كل وقت و كل حال
ان ما جود و بند و عبادان
بدان الشقا و ركب انان
و ساعد و مقدم و مؤخران
باشد در مطهر جمع كنه ناله
ما بين حجب و كشف

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

درخواست حضرت حسین ع

۳۴۴

اَللّٰهُ لَا يَجُوْدُ وَوَعْدُكَ لَكَ مُهْلِكِيْ وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَجِيْ فَاِنْ نَعَزْتَنِيْ
 يَا اِلٰهِيْ فَيَذْنُوْنِيْ بَعْدَ مَحْنِكَ عَلَيَّ وَارِنْ نَعْفَ عَنِّيْ نَجْلِكَ وَوَحْدَكَ
 وَكَرَمَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ
 مِنَ الْمُوَحِّدِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْخَافِقِيْنَ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْوٰجِلِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
 اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الرَّاجِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الرَّاعِيْنَ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْمُهْلِكِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
 اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ السَّائِلِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْمُجْتَهِدِيْنَ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْمُكْتَسِبِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
 وَرَبِّ وَرَبِّ اِيَّاهُ
 اَلْاَوَّلِيْنَ اَللّٰهُمَّ هَذَا ثَمَنِيْ عَلَيْكَ مُجَدِّدًا
 اِخْلَاصِيْ لِيَذْكُرَكَ مُوَحِّدًا وَافِرًا دِيْ بِالْاِيَّاتِ مُعَدِّدًا وَارِنْ كُنْتُ مُقَرَّبًا
 اِنِّيْ كُنْتُ اَصْحٰهَا لِكُثْرَتِهَا وَبُوعَهَا وَنَفَا مَرُهَا وَنَفَا مَرُهَا اِلَى حَادِثٍ
 مَا كُنْتُ تَوَلَّيْتُ نَعْمَتَكَ فِيْ بِيْعَتِهَا مِنْدُ حَلْفَتِيْ وَبِرَآئَتِيْ مِنْ اَوَّلِ الْعَمْرِ مِنْ
 الْاَغْنَاءِ مِنَ الْفُقَرَا وَكُفَا لَضَرَّةٍ تَسْبِيْبُ الْبَسْرِ وَفِيْع الْعِيْرِ وَفَرَجِ
 الْكَوْبِ وَالْعَاقِبَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّيْنِ وَكَوْرَقَدِّيْ عَلَيَّ
 فَذَرُوْكَرِيْ نِعْمَتِكَ جَمِيْعَ الْعَالَمِيْنَ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ مَا مَدَدْتُ
 وَلَا هُمْ عَلَيَّ ذَلِكَ نَعْدَتُ وَنَعَا لَتُ مِنْ رَبِّ كَرِيْمٍ عَظِيْمٍ وَحَمِيْدٍ
 لَا تُخْطِئُ الْاَوَّلُ وَلَا يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَلَا تُكَا فِيْ نَعْمَاؤِكَ صَدَقَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ
 وَآلُ مُحَمَّدٍ وَآمَنَ عَلَيْنَا نِعْمَتُكَ وَاسْعَدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا
 اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَيُّ الْمَضْطَرُوْكَ نَكِيْفُ السَّوْءِ وَفِيْعُ الْكَوْبِ

بنی ایشان فکر کردند و
 گفتند که این ترغیب را
 غیر از خدا که میبخشد
 علاج کند از این سخن
 تا کند دل و غمناک شد
 و گاهی از کمالی بدید
 و گاهی از کمالی از ان کمال
 بدید و در پیش آن کمال
 نوشتند که از حضرت امام
 صغیر صراف و در یک
 پیچید صلی الله علیه و آله
 فرمود که فکر کرد و هیچ
 باشد بعد از نماز صبح
 علی باب کعبه و بگوید
 یا حسین یا حسین

درخواست حضرت حسین ع

يَا لَيْعَنَ وَنَعْنِي الْقَبِيرَ وَبَجَرُ الْكَبِيرِ وَتَرْحَمِ الصَّغِيرَ وَتَغِيْبُ الْكَبِيرَ وَلَسَرِ
دُونَكَ لَهْمِيرُ وَلَا قَوْمَكَ قَدِيرُ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ بِأَمْلَاقِ الْكَبِيرِ الْأَمِيرِ
يَا وَازِقِ الطَّغْيَا الصَّغِيرَ بِأَعْيُنِهِ الْخَائِفِ السَّخِيرَ بِأَمْنِ الْأَسْرَارِ لَهُ وَلَا
وَبِرْصِيلِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ أَفْضَلَ مَا أَطْعَمْتَ
وَأَمَلْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ تَغِيْبِ تَوَلِّيْهَا وَآلِهَا تَجِدُهَا وَبَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا
وَكَبْرَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَجْعَلُهَا وَحَسْبٍ تَقْبَلُهَا وَتَسْبِيحَةٍ تَقْعُدُهَا إِنَّكَ
لَطِيفٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاسْمِعْ مِنْ أَجْلِ
وَأَكْرَمُ مَنْ حُفِيَ وَاسْمِعْ مَنْ أَعْطَى وَاسْمِعْ مَنْ سَأَلَ بِأَرْحَمِ الدُّنْيَا وَلَا تُخْزِ
وَرِجْهُمَا لَيْسَ كَيْفَ لَكَ مَسْئُولٌ وَلَا سِوَاكَ مَأْمُولٌ وَعَوْمَاتٌ مَا جِئْتَنِي
وَسَلَّاتٌ مَا عَطَيْتَنِي وَرَغِيْبَاتٌ لَيْتَ فَرَحْتَنِي وَوَعُفْتُ بِكَ فَجِئْتَنِي وَوَعُفْتُ
إِلَيْكَ فَكَيْفَ تَنْتَ اللَّهُمَّ فَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى
آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَوَعِّمْنَا لَنَا نِعْمَتَكَ وَهَبْنَا عَطَايَكَ
وَكَفَّنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا كَرِيمُ آمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَكَ فَتَدْرُدْ وَتَقْدِرُ وَتَقْضِي فَتَوَدَّاسْتَغْفِرُ نَفْسَكَ
بِأَغَايَةِ الطَّالِبِينَ الرَّاجِعِينَ وَمَنْهَى أَمَلِ الرَّاجِعِينَ بِأَمْنِ أَحَاطَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسِعَ السَّمَوَاتِ رَافِدًا وَرَحْمَةً وَجَلَّتْ أَلْفُ نَوَاحِي
إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ الَّتِي شَرَفَهَا وَعَظَّمَهَا مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ وَرَسُولُكَ
وَحَبْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينُكَ عَلَى وَجْهِكَ الْبَسِيرِ الْبَصِيرِ السَّراجِ الْمُبِينِ
الَّذِي أُنْعِمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَلَلَتْ رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصِلْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نَحْمًا أَهْلًا لِيَذِلَّ لَكَ مِنْكَ بِأَعْيُنِهِمْ فَصِلْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى
آلِهِ الْمُتَجَمِّعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَقْعُدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا يَا لَيْتَ

وَعَنْتَ الْقَبِيرَ وَبَجَرُ الْكَبِيرِ وَتَرْحَمِ الصَّغِيرَ وَتَغِيْبُ الْكَبِيرَ وَلَسَرِ
دُونَكَ لَهْمِيرُ وَلَا قَوْمَكَ قَدِيرُ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ بِأَمْلَاقِ الْكَبِيرِ الْأَمِيرِ
يَا وَازِقِ الطَّغْيَا الصَّغِيرَ بِأَعْيُنِهِ الْخَائِفِ السَّخِيرَ بِأَمْنِ الْأَسْرَارِ لَهُ وَلَا
وَبِرْصِيلِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ أَفْضَلَ مَا أَطْعَمْتَ
وَأَمَلْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ تَغِيْبِ تَوَلِّيْهَا وَآلِهَا تَجِدُهَا وَبَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا
وَكَبْرَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَجْعَلُهَا وَحَسْبٍ تَقْبَلُهَا وَتَسْبِيحَةٍ تَقْعُدُهَا إِنَّكَ
لَطِيفٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاسْمِعْ مِنْ أَجْلِ
وَأَكْرَمُ مَنْ حُفِيَ وَاسْمِعْ مَنْ أَعْطَى وَاسْمِعْ مَنْ سَأَلَ بِأَرْحَمِ الدُّنْيَا وَلَا تُخْزِ
وَرِجْهُمَا لَيْسَ كَيْفَ لَكَ مَسْئُولٌ وَلَا سِوَاكَ مَأْمُولٌ وَعَوْمَاتٌ مَا جِئْتَنِي
وَسَلَّاتٌ مَا عَطَيْتَنِي وَرَغِيْبَاتٌ لَيْتَ فَرَحْتَنِي وَوَعُفْتُ بِكَ فَجِئْتَنِي وَوَعُفْتُ
إِلَيْكَ فَكَيْفَ تَنْتَ اللَّهُمَّ فَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى
آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَوَعِّمْنَا لَنَا نِعْمَتَكَ وَهَبْنَا عَطَايَكَ
وَكَفَّنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا كَرِيمُ آمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَكَ فَتَدْرُدْ وَتَقْدِرُ وَتَقْضِي فَتَوَدَّاسْتَغْفِرُ نَفْسَكَ
بِأَغَايَةِ الطَّالِبِينَ الرَّاجِعِينَ وَمَنْهَى أَمَلِ الرَّاجِعِينَ بِأَمْنِ أَحَاطَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسِعَ السَّمَوَاتِ رَافِدًا وَرَحْمَةً وَجَلَّتْ أَلْفُ نَوَاحِي
إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ الَّتِي شَرَفَهَا وَعَظَّمَهَا مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ وَرَسُولُكَ
وَحَبْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينُكَ عَلَى وَجْهِكَ الْبَسِيرِ الْبَصِيرِ السَّراجِ الْمُبِينِ
الَّذِي أُنْعِمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَلَلَتْ رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصِلْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نَحْمًا أَهْلًا لِيَذِلَّ لَكَ مِنْكَ بِأَعْيُنِهِمْ فَصِلْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى
آلِهِ الْمُتَجَمِّعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَقْعُدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا يَا لَيْتَ

او بعد از آن
الامر

دُعَا حَضَرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَزَّ وَجَلَّ

۳۴۶

عَجَبَ الْاَصْنَافُ بِصُوفِ الْلُغَاتِ فَاجْعَلْ لَنَا اللَّهُمَّ فِي هَذِهِ الْوَسْئَةِ
 مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَسْتُمِدُّ بِكَ عِبَادَكَ وَتَوَدُّ هَبْكَ بِهِ وَرَحْمَةً تُشْرَاهَا بِرَبِّكَ نَسْأَلُهَا
 وَحَاجَتِنَا بِجَلَالِهَا وَوَدْفِ نَسْبُطُهَا اَوْحِ الْوَا حِينَ اللَّهُمَّ اَقْلِبْنَا فِي هَذَا
 الْوَقْتِ مَخْجِنٍ مُغْلِبٍ مَبْرُورٍ غَائِبٍ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْفَانِطِينَ
 وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَجَمِكَ وَلَا تَحْرِثْنَا مَا نُوْمِلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ
 وَخْمِكَ مَحْرُومِينَ وَلَا لِفَضْلِكَ مَا نُوْمِلُهُ مِنْ عَطَايِكَ فَاطْطِينٍ وَلَا تَرُدْنَا
 خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ يَا اَجْرَدَ الْاَجْرَدِينَ وَاکْرَمَ الْاَكْرَمِينَ
 اَلَيْكَ اَقْلِبْنَا مُؤْمِنِينَ وَلَيْسَتِكَ الْخَرَابِثِينَ فَاصْدِقْ بِنَا غِنَا عَلَى مَنْزِلِ
 وَاجِلِ لَنَا حُجَّتَنَا دَاعِفَ عَنَّا وَعَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا اِلَيْكَ اَبْدَانَنَا وَهَيْبَتُكَ
 الْاَعْيَانِ مَوْسُومَهُ اللَّهُمَّ فَاعْطِنَا فِي هَذِهِ الْوَسْئَةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَكُنَّا
 مَا اسْتَكُنَّاكَ فَلَا كَافٍ لَنَا سِوَاكَ وَلَا دَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَا فِذْ فِينَا حُكْمَكَ
 حُجَّطُ فِينَا عِلْمَكَ عَدْلُ فِينَا قَضَاؤَكَ اَفْضَرُ لَنَا اَنْجَرَ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ
 اَنْجَرِ اللَّهُمَّ اَرْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمِ الْاَجْرِ وَكَرِيمِ الذِّخْرِ وَدَوَامِ الْبَيْرِ
 وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا اَجْمَعِينَ وَلَا هُلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا نَصْرَفَ عَنَّا
 رَأْفَتَكَ وَوَحْمَتَكَ يَا اَوْحِ الْوَا حِينَ اَجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ بَسَلَتْ
 قَاعُشُهُ وَسَكَّرَكَ فِرْدَوْسُهُ وَنَابَ اِلَيْكَ قَبْلَتُهُ وَنَسْتَعِذُّ اِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ
 كُلِّهَا تَقْفِرْهَا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَفَقْنَا وَسَدَدْنَا وَابْتَدَلْ
 نَصْرَ عَنَّا بِاَخْرَجْ مِنْ سَيْدٍ وَبَا اَوْحِ مِنْ اَسْرَجٍ بَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ اَنْجَارُ
 الْجُحُورِ وَلَا تَحْطُ الْعُيُونُ وَلَا مَا اسْتَفْرَزَ فِي الْمَكُونِ وَلَا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ
 مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ اَلَا كُلُّ ذَلِكَ فِدَا حَصَاةٍ عِلْمِكَ وَوَسِيعَةُ حِلْمِكَ نَسْأَلُكَ
 وَنَعْلَمُ تَعْمَا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلَمًا كَبِيرًا نَسْئَلُكَ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ

بودم باز که در بدو
 ان بیدم را ضبط کردم
 فتنه بین شکرت خدا را جایز
 و بیک تقبی از اهل کائنات
 بود این را فتنه کردی
 حبیب خود من امد و من
 بیک که بوی فتنه در دهان
 حال سلمان شد که
 شما ذات کف و لا شد
 بیک که بدست من کف
 صاحب فرموده که هرگاه
 دو تو علی با شد است
 حال موضع سخن خود
 و ببال غایب تو وضع ملک
 هفتصد و در عقب هر یک از
 فرموده بیک

الحمد لله

اَللّهُمَّ اِنِّیْ فِیْ الْاَثَرِ وَبُوجِبْ لِعَبْدٍ لَمَزَادًا جَمَعْتَ عَلَیْكَ بِخِدْمَةِ
 تَوْحِیْدِیْ اِلَیْكَ كَبَفْتُ لِسَدَلِ عَلَیْكَ بِمَا فِیْ رُجُودِهِ مَقْصُرًا اِلَیْكَ
 اَبْکُوْنُ لِعَبْرَةٍ مِّنَ الظُّهُورِ مَا لَیْسَ لَكَ حَسْبُ بَکُوْنُ هُوَ الظَّاهِرُ لَكَ مَعِ
 غِیْبَتِیْ حَسْبُ تَخَاجُ اِلَیْ وَیَلِدُ بَدَلُ عَلَیْكَ دَمْنِیْ بَعْدَتْ حَسْبُ لَکُوْنُ
 اَلَا تَاْذِیْ اِلَیْ تَوْحِیْدِ اِلَیْكَ عَمِیْتُ عَنِ الْاَثَرِ اَعْلَمَ اَوْ غَیْبًا وَحَسْبُ
 صَفَقَةٍ عَمْدٍ لَمْ یُجْعَلْ لَهَا مِنْ حِیَاةٍ تَهْبِیْطًا اِلَیْ اَسْرَتِیْ بِالرُّجُوعِ اِلَیْ
 اَلَا تَاْذِیْ دَجْنِیْ اِلَیْكَ بِکِیْفِهِ الْاَثَرُ وَهَذَا اِلَیْ اِسْتِغْثَارِیْ حَسْبُ
 اِلَیْكَ مِنْهَا کَمَا دَخَلْتُ اِلَیْكَ مِنْهَا مَصْنُوْنٌ السَّرْعِیْنَ اَلْظُّهْرِ اِلَیْهَا وَمَرْفَعِیْ
 اَلْهَسْبِ عَنْ اِلْعِمَادِ اَعْلَمَ اَنَّا عَلَیْ کُلِّیْ قَدَرٌ اِلَیْ هَذَا اِلَیْ طَا
 مِّنْ بَدَائِكَ وَهَذَا حَالِیْ لَا یُخْفِیْ عَلَیْكَ مِنْکَ اَلْطَّلَبُ اَلْوَصُولُ اِلَیْكَ وَ
 یَا اَسْتَدِلْ عَلَیْكَ فَهَدِیْ بِیْ سُبُورِکَ اِلَیْكَ وَافِیْهِ بِصِیْدِیْ الْعَبْرَةِ بِیْ
 مِّنْ بَدَائِكَ اِلَیْ عَلَیْهِ مِنْ عَلَیْكَ اَلْخَزَوْنِ وَصَیْطِیْ بِسُورِکَ الْمَصْرُوْنِ اِلَیْ
 حَسْبُیْ بِجَانِبِیْ اَمْدًا اَلْقُرْبِیْ وَاسْلَکَ بَیْ سَلَکَ اَمْدًا اَلْجَذْبِ اِلَیْ
 اَعْنِیْ بِیْذِیْ بِرِکَ عَنْ نَدْبِیْهِ وَبَاخْبَارِکَ عَنْ اِخْبَارِیْ وَافِیْهِ
 عَلَیْ مَرَاکِرِ اَصْطِرَادِیْ اِلَیْ اَحْرَجَیْ مِنْ ذَلِّ نَفْسِیْ وَطَهَّرَیْ مِنْ سَکَنِیْ
 وَیَسِّرَیْ قَبْلَ حُلُوْلِیْ وَصَیْطِیْ بِکَ اَنْصَرِفَا نَصْرَیْ وَعَلَیْكَ اَثَرُ کُلِّ
 فَلَا تَکْلِمَیْ وَاِنَّا اَنْتَ اَسْتَدِلْ فَلَا تُجِیْبُنِیْ وَبِیْ فَضْلَکَ اَرْغَبُ فَلَا تُخْرِجُنِیْ
 وَبِجَنَابِکَ اَتَشَبُّ فَلَا تُبْعِدُنِیْ وَبِیَا بِکَ اَقْبُ فَلَا تُطْرِدُنِیْ اِلَیْ
 نَقْدَسَ رِضَاکَ اَنْ یَّکُوْنَ لَکَ عَلَیْ مِنْکَ تَکْبِیْفُ بَکُوْنُ لَکَ عَلَیْ مَعِ
 اِلَیْ اَنْتَ اَلْفَتْحَیْ بِذَائِکَ اَنْ یَّصِیْدَ لَکَ اَلْفَتْحَیْ مِنْکَ تَکْبِیْفُ لَا تَکُوْنُ
 غِیْبًا عَنْ اِلَیْ اِنْ اَلْقَضَاءُ وَالْقَدَرُ یَمِیْنُیْ وَاِنْ اَلْهَوَیْ یُوْثِقُ اِلَیْ اَلْهَوَیْ

انچه علم کردی و لا خدیجه
 فیما بین از بخت کشتی
 و لا خدیجه غنی احد غنی
 صل علی محمد و آل و صحابه
 خدیجه و غیره که از من بخواهند
 ملک دنیا آخرت و دنیا و آخرت
 آن از او به عین که میسر باشد
 که مشورتی که میسر باشد
 میداند که دستمال بد بویض
 در دو یکدین با خلد من نیست
 در دو یکدین با خلد من نیست
 شکار و غنای تو نیست
 و لا یجوز فی الظالمین از خیار
 غایت باید از آن هر چیزی علم
 باشد و صدق این در خود
 این است که

أَهْرَءُ لَكُنْ أَنتَ النَّصِيحُ لِي خُتْمُ نَصْرِي فِي دُبُرِي وَعَيْنِي بِفَضْلِكَ خُتْمُ
 اسْتِغْنِيكَ عَنِ طَلِبِ أَنتَ الَّذِي أَشْرَفْتَ الْأَنْزَارَ فِي مَلُوبِ أَوْلِيَاكَ
 خُتْمُ عَرْفُوكَ وَوَعْدُوكَ وَأَنْتَ الَّذِي أَرْزَقْتَ الْأَعْيَارَ عَنْ طُلُوبِ أَهْلِكَ
 خُتْمُ كَرَمِ جُيُوسِكَ وَلَمْ تَلْحَقُوا إِلَيَّ غَيْرَكَ أَنْتَ الْكَوْنُ لِمَنْ حَبِطَ أَهْلُهُمْ
 الْكَوَالِمُ وَأَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَهُمْ حَيْثُ اسْتَبَانَتْ لَهُمُ الْعَالَمُ مَا ذَا وَعَدَ
 مَنْ هَدَكَ وَمَا الَّذِي تَقْدَمُ مِنْ وَجْدِكَ لَقَدْ خَابَ مَنْ رَجَى دُونَكَ
 بَدَلًا وَلَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغَى عَنْكَ نَحْوًا كَيْفَ بَرَجِي سِرَاكَ وَأَنْتَ مَا ظَنَنْتَ
 الْخِيَانَةَ وَكَيْفَ طَلَبَ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ مَا بَدَلْتَ عَادَةَ الْإِمْنَانِ
 بَأَمْنٍ ذَا قِيَامَةٍ حَلَاوَةِ الْمُؤَانَسَةِ فَمَا مَوَائِنُ يَدَيْهِ مُعْلِنِينَ وَيَا
 مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِيَاءَهُ مَلَأَ بَيْسَ هَيْبَتِهِ فَمَا مَوَائِنُ يَدَيْهِ مُسْتَقِيمِينَ أَنْتَ الَّذِي
 قَبْلَ الذَّاكِرِينَ وَأَنْتَ الْبَادِي بِالْإِحْسَانِ مُبْدِ تَوْحِيدِ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ
 نَالِ عَطَاءٍ مُبْدِ طَلِبِ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ أَوْثَابُ تَوْلِيَا وَهَبَ لَنَا مِنْ
 السُّفْرِ حِينَ الْهِيَ الْجُلْبُ بِرَحْمَتِكَ خُتْمُ أَصْلِكَ إِلَيْكَ وَاجْدِئْ بِعَيْنِكَ خُتْمُ
 أُمْدِكَ عَلَيْكَ إِلَهِي إِنْ دَجَانِي لَا يَقْطَعُ عَنْكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ كَمَا أَنْتَ حَالِي
 لَا يَزِيلُنِي وَإِنْ أَطَعْتُكَ فَقَدْ دَفَعْتَ الْعَوَالِي إِلَيْكَ وَقَدْ أَوْفَعْتَ
 عَلَيَّ بِكَرَمَاتِكَ عَلَيْكَ إِلَهِي كَيْفَ أَحْبَبْتَ وَأَنْتَ أَمَلِي أَمْ كَيْفَ أَهْلَانِ
 وَعَلَيْكَ مُتَكَلِّبِي إِلَهِي كَيْفَ اسْتَعَزَّوْا فِي الذِّلَّةِ أَوْ كَرِهْتَنِي أَمْ كَيْفَ لَا
 اسْتَعَزَّوْا بِكَ كَسْبْتَنِي إِلَهِي كَيْفَ لَا أَتَقَوَّرُ وَأَنْتَ الَّذِي فِي الْعَصْرِ أَفْنِي
 أَمْ كَيْفَ أَتَقَوَّرُ وَأَنْتَ الَّذِي يَجُودُكَ أَغْنَيْتَنِي وَأَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ
 غَيْرَكَ تَعَرَّفْتُ لِكَلْبَتِي فَمَا جَهَلْتُ شَيْءًا مِنْكَ ظَاهِرًا فِي كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ
 الظَّاهِرُ لِكَلْبَتِي يَا مَنْ اسْتَوَى بِرَجَائِي تَبَيَّنَ قَضَايَا الْعَرْشِ غِيَابِي ذَا

و دعا های عشرت است که سابق گذشت پس شایسته است دعا های
که در هر صبح و شام مستحب است خواندن آن و در آخر روز و عرفه ترک
و این اذکار عشرت که کفعمه نقل کرده همان اذکار آخر دعا عشرت
که سبید نقل فرموده است در همه از لیلی مستبر که و از آن چهار
مستحب است که اجزاء آنها مندوب است و درگاه ایمان و دین شب یا راست
و سناست و از آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعای با و ائمه الفضل
علی آلبریه که دو شب جمعه گذشت روز هر چهار روز عید قربان است و بیضا
و در شریف است و اعمال آن چند چیز است اول غسل است که در این روز
سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته اند دوم نماز عید است
بخو که دو عید فطره گریشد لکن در این روز مستحب است که افطار و بعد از نماز
اذکوست قربانی شود و سیم خواندن دعا ها پنجم وارد شده پیش از نماز
عید و بعد از آن و دو اقبال ذکر شده و شاید بهترین دعا ها این بوده
دعای چهل و هفتم صحیفه کامله باشد که اول آن **اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ**
است پس آنرا بخواند و دعای چهل و هشتم **يَا مَن بَرَحَ مَنْ لَا يَرْحَمُ الْعَبَادُ**
بجز بخواند چهار مرتبه خواندن دعا ندمیه است که بعد از این خواهد آمد آیت
پنجم قربانی است که سنت مؤکد است ششم خواندن تکبیرات است برای کسی که
دوشنبه باشد عقیب یازده نماز که اولش نماز ظهر و دو عید است و آخر
نماز صبح روز سیزدهم و کسانیکه در سایر شهرها هستند بخوانند عقیقه
نماز از ظهر روز عید تا صبح و از دم و تکبیرات موافق روایت صحیح و کاف
این است **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ**
أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَيْنَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا رَزَقْنَا مِنْ هَبْنِي

مَنْ لَمْ يَلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ ذَنْبٌ وَ لَمْ يَكُنْ
يَا أَيُّهَا اللَّهُ مَنْ لَمْ يَكُنْ
أَخَذَ زَيْنُ الشَّيْخَانِ
عَلَى قَلْبِهِ دُونَ شَيْءٍ
که هرگاه فرزند مضطرب
نمودن بالا به او
و بعد از سید کبریا که در
او و در پیمان ظاهر شود
پس بجهان رود و بگوید
اللَّهُمَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ
يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ
يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ
يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ
خارجی است از آن که
مستند است پس سید کبریا
نماز که خوب شود و در
شیخ تهرانی نقل کرده

در دو رکعت نوحه بخواند تسبیح کند و در دو رکعت نماز کند پیش از وضو
 به نیت ساعده و در هر رکعت حمد بکوبد و قل هو الله احد ده مرتبه و اینده الکرسی
 ده مرتبه و اما التزلزله ده مرتبه بخواند که مقابل صد هزار حج و صد هزار
 عمره و باعث برآوردن خداوند کرم است خواهی دنیا و اخوت او یا با سائک
 و حاجت و مخفی نماید که در ایصال دوز کربان نماز سوره قدر و مقدم بر این
 الکرسی ذکر شده و علامه مجلسی در ذوالالمعا و مشایخ ایصال عموده و قدر
 مقدم داشته چنانکه آخر تیر و رکعت دیگر چنین کرده ام لیکن فعلاً آنچه
 بنسخ کردم این الکرسی را مقدم بر قدر و پیش و دردم و احتمال آنکه در ایصال
 می شود از علم مبارک سید پانا چنین در این نماز هم در عدد حد و هم
 در مقدم داشتن قدر و این الکرسی و با آنکه این عمل مستغنی باشد چنانچه
 آن نماز خیلی بعد است و الله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از این نماز
 این دعا را بخواند رَبَّنَا آتِنَا سَمْعًا مُنَادٍ بِمَا الدُّعَاءُ بِطَوْلِهِ مَقْدَمِ بخواند
 دعا و ندیده و بشمار بخواند این دعا را که سید بن طاووس از شیخ مفید
 نقل کرده اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ عَلِيِّ وَلِيِّكَ وَ الشَّاهِدِ
 وَ الْقَدِيرِ وَ الَّذِي خَصَّصَهُ بِمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ
 وَ أَنْ تَبْدُوَ هَبْأَيَّ كُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ
 الْأَمِيرِ الْعَادِيهِ وَ الدُّعَاءِ الشَّاهِدِ وَ الْخَيْرِ الْقَوَامِ وَ الْأَعْلَامِ الْبَارِئِ
 وَ سَائِرِ الْعِبَادِ وَ أَوْكَانِ الْبَدَايِ وَ الْقَائِمَةِ الْمُرْسَلَةِ وَ السَّعْيَةِ النَّاجِيَةِ
 الْحَارِيَةِ فِي الْبَحْرِ الْعَامِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ خَرَانِ عِلْمِكَ
 وَ أَوْكَانِ تَوْجِيدِكَ وَ دَعَائِمِ دِينِكَ وَ مَعَادِينِ كَرَامَتِكَ وَ صِفْوَتِكَ
 مِنْ بَرَنِيَّتِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْأَنْبَاءِ الْأَقْبَاءِ الْجَبَّارِ الْأَبْرَارِ

عندما نماز کند و در هر رکعت حمد بکوبد و قل هو الله احد ده مرتبه و اینده الکرسی ده مرتبه و اما التزلزله ده مرتبه بخواند که مقابل صد هزار حج و صد هزار عمره و باعث برآوردن خداوند کرم است خواهی دنیا و اخوت او یا با سائک و حاجت و مخفی نماید که در ایصال دوز کربان نماز سوره قدر و مقدم بر این الکرسی ذکر شده و علامه مجلسی در ذوالالمعا و مشایخ ایصال عموده و قدر مقدم داشته چنانکه آخر تیر و رکعت دیگر چنین کرده ام لیکن فعلاً آنچه بنسخ کردم این الکرسی را مقدم بر قدر و پیش و دردم و احتمال آنکه در ایصال می شود از علم مبارک سید پانا چنین در این نماز هم در عدد حد و هم در مقدم داشتن قدر و این الکرسی و با آنکه این عمل مستغنی باشد چنانچه آن نماز خیلی بعد است و الله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از این نماز این دعا را بخواند رَبَّنَا آتِنَا سَمْعًا مُنَادٍ بِمَا الدُّعَاءُ بِطَوْلِهِ مَقْدَمِ بخواند دعا و ندیده و بشمار بخواند این دعا را که سید بن طاووس از شیخ مفید نقل کرده اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ عَلِيِّ وَلِيِّكَ وَ الشَّاهِدِ وَ الْقَدِيرِ وَ الَّذِي خَصَّصَهُ بِمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ خَرَانِ عِلْمِكَ وَ أَوْكَانِ تَوْجِيدِكَ وَ دَعَائِمِ دِينِكَ وَ مَعَادِينِ كَرَامَتِكَ وَ صِفْوَتِكَ مِنْ بَرَنِيَّتِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْأَنْبَاءِ الْأَقْبَاءِ الْجَبَّارِ الْأَبْرَارِ

وَأَنْبِيَاءَ يُسَلِّى بِهِنَّ النَّاسُ مِنْ أَمَانَةٍ وَبِحُجَّتِ وَأَبَاهُ هُوَ اللَّهُ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتُ بِمَسَلَّتْهُمْ وَذَوِيهِ الصُّلْبِ
 الَّذِينَ أَمَرْتُ بِمَعْوَدَتِهِمْ وَفَرَضْتُ لَهُمْ وَجَعَلْتُ الْجَنَّةَ مَعَاذَ مَنْ أَنْصَرُ
 أَمَّا هَذَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَهُوَ عَنِ
 مَعْصِيَتِكَ وَدَلُّوا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجَّتِ
 مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَبِحُجَّتِ وَصَفْوَتِكَ وَأَمِينِكَ وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ وَ
 بِحُجَّتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِقُصُوبِ الدِّينِ وَفَائِدَةِ الْفِتْرِ الْمُجَلِّينِ الْوَحْيِ الْوَفِيِّ
 وَالصِّدْقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَاوِزِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ لَكَ وَ
 الدَّلِيلِ عَلَيْكَ وَالضَّادِ بِأَمْرِكَ وَالْحَامِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْ
 بِمَنْ لَوْ مَعَهُ لَا يُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُجْعَلَ فِي هَذَا الْيَوْمِ
 الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لَوْلِيَّتِكَ الْعَهْدَ فِي أَعْنَافِ خَلْقِكَ وَآكِلِينَ
 لَهُمُ الدِّينَ مِنَ الْغَارِبِينَ مُحَرِّمِينَ وَالمُتَرَبِّينَ بِفَضْلِهِ مِنْ عَفَاثِكَ وَطَلَبًا
 مِنَ النَّارِ وَلَا تُنْصِتْ فِي حَاسِدِكَ الْبَغِيءَ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ عَبْدَكَ الْأَبِي
 وَتَمَيَّنْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْرُودِ وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِثَاقِ الْمَأْخُودِ
 وَاجْمَعْ الْمَسْئُولَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْرِزْ بِهِ عِبُونَنَا وَاجْمَعْ بِهِ سُلْمَنَا
 وَلَا تُفْضِلْنَا بَعْدَ هَذَا بَيْنَنَا وَاجْعَلْنَا لَا نُفْعَلُكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ بِأَوْجَعِ
 الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَفْنَا فَضْلَ هَذَا الْيَوْمِ وَبَقَرْنَا حُرْمَتَهُ وَكُنَّا
 بِهِ وَتَسَرَّفْنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَذَا نَابُورُهُ بِأَرْسُولِ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى
 عِزِّكَ وَاعْلَى حُجَّتِكَ مِنْ أَفْضَلِ السَّلَامِ مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِكَمَا تَوْفَّقَهُ
 إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ فِي حُجَّاجِ طَلَبَتِي وَفَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَبَيُّرِ أُمُودِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجَّتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

شعایا شتم وادخلتم
 در سلطنتی که از آنکه خداوند
 غم نگیرد که در شرف است از این
 منقول است که حاجت از این
 کلامی است و سید و سید
 چاه و صد سال که در هر روز
 که خداوند میسر کند که
 میکان کلامی است و سید
 بنیاد چه در آن است و سید
 که در آن است و سید
 الملك الحق المبین شهد الله
 انه زواله از هو و الملك
 و اولی الامر علیهم السلام
 لا اله الا الله المبین
 ان الدین عند الله
 الرسل

فصلی عظیم است و بکدام کسی در این روز میرا و مؤمن خود بدهد
برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام و آون بموتی در این
روز مثل طعام دادن بجمع پیغمبران و صد پنهان است و در خطبه حضرت
امیر المؤمنین است و در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزی را
در شب و نیت افطارش مثل آن است که ده نایم و افطار داده باشد بخمس
بر خاست عرصه کرد با امیر المؤمنین نایم چیست فرمود صد هزار پیغمبر و
صدیق و شهید پس چگونه خواهد بود دو کثرت فضیلت حال کسی که جمیع
از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس خدا من او را هم بر خداوند تعالی
امانی او را از کفر و فساد و باطله فضیلت این روز شریف زیاده از آن است
که ذکر شود و این روز و روز قبولی اعمال پیغمبران و روز بر طرف شدن همه
ایشان است و این روزی است که حضرت موسی علیه السلام بر سار حرا ن غلبه
کرده و خداوند انش را بر ابراهیم خلیل علیه السلام ستم و سلامت کرده و
حضرت موسی علیه السلام پوئع بن نون را و صی خود کربا پند و حضرت
عیسی علیه السلام شمعون الصفا را و صی خود فرار داده و حضرت سلیمان
رعیت خود را بر استخلاف اصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسول خدا
ما بین اصحاب خود پراوری افکند و لهذا شایسته است در این روز و عید
اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت آن بخوبی که شیخ ما و مسند و ک
از کتاب زاد القری و وس نقل فرموده چنین است که بکار آوردن و
خود را برد سکن است برادر مؤمن خود و بگوید **وَاجْتَنِبْ فِي اللَّهِ وَ**
صَاحِبَاتِهِ فِي اللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلَهُ وَ صَاحِبَاتِهِ وَ عَامَلِكِهِ
اللَّهُ وَ مَلَائِكَتَهُ وَ كُتُبَهُ وَ رُسُلَهُ وَ بَنِيَّاهُ وَ آلَهُ عِمَّةَ الْمُصَوِّمِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

که چنانچه ملک صلوات
من خود را بیدار
رسول صلوات الله علیه و آله
حضرت این خرد را بیدار
فرستادن از دود و دانه
دوستان این خرد را بیدار
از آل الله و آل الله
المؤمنین شایسته است
نقشه خود را بیدار
دوستان و بندگان و بندگان
از آل الله و آل الله
روح الله و آل الله

ماه رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده اند لکن ما بین دو بابانه
دو روز کوا و اختلاف کثیر است و من اخبار میگویم و ذاب شیخ را دو مجله
فرموده و دعاء دو روز مباحله و ذاب شده بافضلت ان از حضرت صادق علیه السلام
میگویند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ هَبَائِكَ يَا هَبَاءُ وَكُلِّ هَبَائِكَ هَبِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ هَبَائِكَ كَيْلَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ حَلَالِكَ
بِأَجَلِهِ وَكُلِّ حَلَالِكَ جَلِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَلَالِكَ كَيْلَهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَمَالِكَ يَا خَمِيلُ وَكُلِّ خَمَالِكَ خَمِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِخَمَالِكَ كَيْلَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظْمِيكَ يَا عَظْمَاهُ وَكُلِّ عَظْمِيكَ عَظْمِي اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظْمِيكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ يَا نُورَهُ
وَكُلِّ نُورِكَ نُورُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ كَيْلَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَسْعَهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَسْعَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ يَا كَمِيلُ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِكَمَالِكَ كَيْلَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ يَا كَلِمَاهُ وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ
كَلِمَاتُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
أَسْمَائِكَ يَا كَبْرَاهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ يَا عِزَّهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ عِزَّتُهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مِثْبَاتِكَ يَا مِثْبَاتَهَا
وَكُلِّ مِثْبَاتِكَ مَا صَبَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمِثْبَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ

و باون جامعه است روز بیست و پنجم روز شریفی است که هدا فی در حق
اهلبیت نازل شده بجهت آنکه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را بمیکین
و پیغم و اسیر دادند و باب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اصل
بیت علیهم السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم ناشی بموالیه خود
نمایند و بصدق میاکین و ایام و متع و و طعام ایشان و این روز را
روزه بدارند و چون بعضی علما این روز را روز میاهله میدانند مناسبت
ذبات جامعه و دعا میاهله در این روز بخوانند مرد آخری آنچه که اسوال
عرباست بنید در اقبال ذکر کرده که در رکعت نماز کند در هر رکعت حمد
بکر شیه و ده مرتبه قل هو الله احد و ده مرتبه اینه الکرمی بخواند و بعد از نماز
بگوید اللهم ما عملت فی هذه السنه من عمل حقینک عنه و لکن برضه
و کینه و لکن نکتته و دعوتی الی التوبه بعد اجرائی علیک اللهم
فانی استغفرک منه فاعفیر لی و ما عملت من عمل یغیر فی الیک فاقبله
بینی و لا تقطع رجائی منک یا کریم پس چون گفت این را شیطان گوید
ای مای بر من هر چه تعب کشدم در حق او در این سال همه را خراب کرد
با بنکلمات و شهادت دهد سال گذشته برائے او که سال خود را

بخیر ختم نمود

فصل هفتم در اعمال کا محرم است

بدانکه این ماه خون اهلبیت و شیعیان ایشان است و از حضرت امام
رضا علیه السلام روایت است که چون ماه محرم داخل میشد پدر مرا که
خندان میبندید و اندوه و خون پیوسته بر او غالب میشد تا او روز دهم چون
روز عاشورا میشد آن روز روز مصیبت و خون و کبره او بود و میفرمود

و او دشمنی که بکند این ماه
با خون و محو و از بین رفتن
هذا الفلک ان ما اخرت
بجمله در دها از حضرت
صادق علیه السلام روایت
که یکبار در شب بیست و پنجم
بگوید اللهم ما عملت فی هذه السنه من عمل حقینک عنه و لکن برضه
و کینه و لکن نکتته و دعوتی الی التوبه بعد اجرائی علیک اللهم
فانی استغفرک منه فاعفیر لی و ما عملت من عمل یغیر فی الیک فاقبله
بینی و لا تقطع رجائی منک یا کریم پس چون گفت این را شیطان گوید
ای مای بر من هر چه تعب کشدم در حق او در این سال همه را خراب کرد
با بنکلمات و شهادت دهد سال گذشته برائے او که سال خود را
بخیر ختم نمود

اعمال شب و روز اول محرم

دود و دعا

امروزه روز دوشنبه است که تمام حسین علیه السلام شهید شده است شب اول
 شهید و اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد و گفت و
 گفت حمد و ثواب بخواند دوم در و گفت و در و گفت اول حمد و انعام و در
 دوم حمد و پس شمر و در و گفت در هر که گفت حمد و بارزده قل هو الله احد
 در و ثابت است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب
 در و گفت نماز را بجا آورد و صبحش را که اول سال است روزی بدارد مثل
 کسی است که تمام سال را مدام بخیر کرده و در اقبال محفوظ باشد
 و اگر میبرد بهشت برود و نیز شهید برای هلال اینماه دعاء مسبوطی ذکر
 فرموده روز اول بدانکه اول محرم اول سال است و در آن دو عمل دارد
 اول روزی است و در و ثابت و ثان بن شیب و حضرت امام رضا علیه
 مر و است که هر که در این روز روزی بدارد و خدا را بخواند خداوند دعا
 او را مستجاب کند چنانکه دعاء ذکر را را مستجاب نمود و در حضرت
 امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول ص و روز اول محرم
 در و گفت نماز میبرد و چون فارغ میشد دشمنان بلند میکرد و این دعا
 سده قه بخواند اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَلَهُ الْعَدِيمُ وَ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ
 فَاسْتَلِكْ بِهَا النَّصْرَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الرَّثِيمَةِ
 بِالسُّوَرِ وَالْإِسْتِغْثَالِ بِمَا يُفْتَرِ بَيْنَ إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 يَا عِزَّاهُ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ يَا حُرَّ مَنْ لَا حُرَّ
 لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ يَا كَثْرَ مَنْ لَا
 كَثْرَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ الضَّعْفَاءِ يَا مُفِيدَ
 الْفُرْجِ يَا مُبْحِي الْهَلَكَةِ يَا مُعِيدَ الْبُحْلِ يَا مُفْضِلَ الْخَيْرِ يَا مُحْسِنَ الْإِدِّ

و در این شب اول محرم است که تمام حسین علیه السلام شهید شده است
 و در این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد و گفت و گفت حمد و ثواب
 بخواند دوم در و گفت و در و گفت اول حمد و انعام و در دوم حمد
 و پس شمر و در و گفت در هر که گفت حمد و بارزده قل هو الله احد
 در و ثابت است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب
 در و گفت نماز را بجا آورد و صبحش را که اول سال است روزی بدارد
 مثل کسی است که تمام سال را مدام بخیر کرده و در اقبال محفوظ باشد
 و اگر میبرد بهشت برود و نیز شهید برای هلال اینماه دعاء مسبوطی ذکر
 فرموده روز اول بدانکه اول محرم اول سال است و در آن دو عمل دارد
 اول روزی است و در و ثابت و ثان بن شیب و حضرت امام رضا علیه
 مر و است که هر که در این روز روزی بدارد و خدا را بخواند خداوند دعا
 او را مستجاب کند چنانکه دعاء ذکر را را مستجاب نمود و در حضرت
 امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول ص و روز اول محرم
 در و گفت نماز میبرد و چون فارغ میشد دشمنان بلند میکرد و این دعا
 سده قه بخواند اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَلَهُ الْعَدِيمُ وَ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ
 فَاسْتَلِكْ بِهَا النَّصْرَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الرَّثِيمَةِ
 بِالسُّوَرِ وَالْإِسْتِغْثَالِ بِمَا يُفْتَرِ بَيْنَ إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 يَا عِزَّاهُ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ يَا حُرَّ مَنْ لَا حُرَّ
 لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ يَا كَثْرَ مَنْ لَا
 كَثْرَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ الضَّعْفَاءِ يَا مُفِيدَ
 الْفُرْجِ يَا مُبْحِي الْهَلَكَةِ يَا مُعِيدَ الْبُحْلِ يَا مُفْضِلَ الْخَيْرِ يَا مُحْسِنَ الْإِدِّ

اعمال و منزلت و لیاقت

سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَتَوَرَّأَ الْهَيَا وَضَوَى الْقَمَرِ وَشَاعَ الشَّمْسُ وَدَوَّى
الْمَاءُ وَحَبَّتْ لُجُجُهَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا جَزَاءً مِمَّا نَطُنُونَ
وَاغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَلَا تَوَاضِعْنَا بِمَا هُوَ كَوْنٌ حَيْثُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ آمَنَّا بِهِ كُلَّ مَن عِنْدَ رَبِّنَا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا
أَوْكُوا الْأَبْيَابَ وَتَبْنَا لَا يُرْخَ قُلُوبُنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْكَوْفَابُ سُبْحَنَ طَوْبِ فَرموده كه مستجاب است كه گفته اول
مَحْسُوم ولىكن در روز عاشورا يا امساك نمايد از طعام و شراب تا بعد از
عَصْران وقت بغير دركي بزيست نماي اول نمايد و سبده روايت كرده و فضيلت داده
تمام ماه را و آنكه روزه او نيكه ميدهد و صائم آنرا از هر كاهي مرد و زن هر روز
تا سوعا است از حضرت صادق عليه السلام روايت شده كه فرمود تا سوعا و روزه بود كه
جناب امام حسين عليه السلام و اصحابش را و در كربلا محاصره كردند و سپاه
شام بر فئال انحضرت اجتماع كردند و ابن مرجانه و عمر سعد خوشحال شدند
بسبب كثرت سپاه و بياباني لشكر كه بزيه آنها جمع شده بود و جناب
حسين عليه السلام و اصحابش را ضعيف شمرند و بپيستن كردند كه پا و راي از
بزيه انحضرت بخوار آمد و پا و همد غرق او را آمد و بخوار آمدن مؤمنين فرمود
پددم نداي آن صنيف غريب شب در هر شب عاشورا است و سبده را با نال از
بزيه اين شب دعا و نماز هاي بسيار با فضيلتهاي بسيار و نقل كرده از جمله
صد و كفت نماز هر ركعت بجمده و سه مرتبه قل هو الله احد و بعد از فراغ او جميع
يكوبند سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اكبر و لا حول و لا قوة
الا بالله العلي العظيم معنا و مرتبه و در روايت ديكر بعد از العلي العظيم
استغفار و توبه ذكر شده

و از جمله چهار رکعت و از خشت و در هر رکعت بعد از حمد هر یک از این الکر
 و توحید و تلو و تاس زاده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه توحید
 بخواند و از جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید
 و این نماز مطابق است با نماز امیر المؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار ^{بسیار}
 و بعد از نماز فرموده ذکر غذا بسیار کند و صلوات بفرستد بر سید محمد
 و لعین کند بر دشمنان ایشان آنچه بشواید و دو فضیلت چنانچه این شب
 دو این کرده که مثلاً آن است که عبادت کرده باشد عبادت جمیع ملائکه
 و عبادت و در آن مغایر فضیلت است و اگر کس را توفیق شامل حال
 شود و این شب دو کر بلا باشد و زیارت امام حسین علیه السلام کند
 و بشوید نزد انجناب نماید تا صبح خدا او را محشود فرماید اوده بخون
 امام حسین علیه السلام و در عمده شهدا روز هر چه روز شهادت ابو عبدالله
 الحسین علیه السلام و روز مصیبت و خون ائمه اطهار علیهم السلام و شب
 ایشان است و شاید است که شیعیان و این روز مشغول کارهای از کارها
 دنیا نکردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گردند و خوش
 و مصیبت باشند و نغریب حضرت امام حسین علیه السلام نمایند و بنام
 اشتغال نمایند بخوبی که در مائمه عزیز ترین او را و تا رب خود اشتغال
 نمایند و زیارت کنند آنحضرت و این روز تا شوز که بعد از این بنا
 انشاء الله تعالی و سعی کنند و نغریب و لعین بیایان آنحضرت و بکند بگوید
 نغریب گویند و مصیبت انجناب و بگویند اعظم الله اجورنا و اجورکم
 بمصابنا بالحسین علیه السلام و جعلنا و بنا که من الطالین پیاده
 مع ولیة الامام المهدي من آل محمد علیهم السلام و شاید است و از این

اعمال روز عاشورا

در روز عاشورا

کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در خوردن بعد از
 عصر انقطاع کنند بقدر آنکه اهل مصیبت بخورند مثل ماست یا شیر و
 امثال آن نهانه مثل غذاهای لذیذ و آنکه جامه های پاکیزه بپوشند و
 بکشانند و اسپین ها را بالا کنند به هیئت صاحبان مصیبت و علامه حلی
 در روز المعاد فرموده و بهترین است که در روز نهم و دهم و روزه نداشتند و در
 که نیمی است به این دو روز برای بزرگ و ثنات بر فضل آنحضرت و روز
 مباداشند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت
 و رسول^{صلی الله علیه و آله} باشد و از طریق اهل بیت علیهم السلام بسیار در مذمت روزه
 این دو روز خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و بعضی از اینها علیهم السلام
 از برای بزرگ آفریده سال و در روز عاشورا در خانه دجیره میگرددند
 لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که بزرگ کند بیست
 و دو خواجه خود را در روز عاشورا و پی کار پی نرود و خضعا^{در این روز} خواجه او را
 بزرگ و در هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و کرمه او باشد
 خضعا^{در این روز} در روز قیامت و در روز مزاج و سرد و شادی او گردد و و بدو اش
 در جهنم بباروشن گردد و هر که روز عاشورا و در هر که نامد و از بوی
 منزل خود روان و در چهره دجیره کند خدا ان دجیره را بر او مبارک نکند و از
 در روز قیامت بپایند و عبد الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام مشغول
 کرده پس باید که در روز عاشورا مشغول گارد از کارها دنیا نکند و مشغول
 کرمه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که نغزیه آنحضرت را
 بپاوند و مشغول مانم باشند چنانکه در مانم عزیزترین اولاد و امار و جود
 میباشد و در آن روز امسا^{در این روز} کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد

در روز عاشورا تا آنکه تمام غفلت
 روزی باشد که در آن روز
 کسی بپایند و در آن روز
 فرموده و بهترین است که در روز نهم و دهم و روزه نداشتند و در
 که نیمی است به این دو روز برای بزرگ و ثنات بر فضل آنحضرت و روز
 مباداشند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت
 و رسول^{صلی الله علیه و آله} باشد و از طریق اهل بیت علیهم السلام بسیار در مذمت روزه
 این دو روز خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و بعضی از اینها علیهم السلام
 از برای بزرگ آفریده سال و در روز عاشورا در خانه دجیره میگرددند
 لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که بزرگ کند بیست
 و دو خواجه خود را در روز عاشورا و پی کار پی نرود و خضعا^{در این روز} خواجه او را
 بزرگ و در هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و کرمه او باشد
 خضعا^{در این روز} در روز قیامت و در روز مزاج و سرد و شادی او گردد و و بدو اش
 در جهنم بباروشن گردد و هر که روز عاشورا و در هر که نامد و از بوی
 منزل خود روان و در چهره دجیره کند خدا ان دجیره را بر او مبارک نکند و از
 در روز قیامت بپایند و عبد الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام مشغول
 کرده پس باید که در روز عاشورا مشغول گارد از کارها دنیا نکند و مشغول
 کرمه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که نغزیه آنحضرت را
 بپاوند و مشغول مانم باشند چنانکه در مانم عزیزترین اولاد و امار و جود
 میباشد و در آن روز امسا^{در این روز} کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد

تَوَمَّ عَاشُورَا بِمَا مَسَكَنَ سَقِينَهُ نَوْحَ عَلِيٍّ الْجَوْدِي بِوَمِ غَاشُورَا بِمَا جَنَّا بُزْمًا
مِنَ النَّارِ بِتَوَمَّ عَاشُورَا نَحْ وَشَكَتْ نَبِيَّتُكَ كَهَيْدَتِهَا بِهِيَكَ اَزْ نَوَاصِبِ مَدَن
بِأَخْوَارِجِ بِأَمْثَالِ أَهْلِهَا جَبَدِ كَرْدِهِ وَبَنِيهِمْ ظَلَمَ نَبِيَّ امْتَبَرَا نَعْوَدِهِ نَمَامِ شَد
لِخَصِّ كَلَامِ صَاحِبِ شِفَاءِ الصَّدُوقِ بِالْحَمْلَةِ دُرِّ وَخَوْدِ قِيَمًا شُورَا نَسْرَا وَارَا نَت
بِأَدْوَةِ اَزْ خَالِ حَرَمِ اِمَامِ حَبِيبِ عَلَيْهِ السَّلَامِ وَدُخْرَانِ وَاجْهَالِ اَنْعَشِ
كَهْ دَوَابِّ وَثَقْ دَوَكِرِي لَا اَسْبَاحُ اَعْدَاءِ وَشُغُولِ بَحْرِي وَبِكَاءِ بُوْدَنْدِ وَصَيْبِيهَا
بِرَايَسَانِ كَذْ شَنَهْ كِهْ دَرْ خَاطِرِ هَيْچِ آفَرِيْدَهْ خَطُو وَنَكَنْدِ وَفَلَمْ وَنَا بَ شُوبِ
نِيَا سَدِّ وَلَنْدَا حَادِ مَنَ فَا لَ

فَاجْعَلْ اِنْ اُرِدْتَ اَكْبَهَهَا
حَرَّتْ دُمُوعِي خَالِهَا لَيْلَهَا
وَقَالَ طَيْبٌ نَفِيسًا عَلَيَّ قَدَا
تَكُنْ لَهَا الْاَرْضُ وَالسَّمَاءُ

من از حجر پرانم تا توانم
که تصویرش زده آتش بخانم
ترا طاف نماند از شنیدن
شنیدن کی بود مانند دیدن

پس بوجہ و سلام کن بر و سو بخدا و علی مرتضی و فاطمہ زهرا و حسن مجتبی
و سایر امانا از دینہ ستید الشہداء علیہم السلام و ایشان را غریب
بگو بر این مصائب عظیمہ با دل بر بان و چشم کرمان و بخوان این زیارت را
السلام علیک یا ذاریت آدم صیغۃ اللہ السلام علیک یا ذاریت نوح
بنی اللہ السلام علیک یا ذاریت ابرہیم خلیل اللہ السلام علیک
یا ذاریت موسی کلیم اللہ السلام علیک یا ذاریت عیسی روح اللہ السلام
علیک یا ذاریت محمد حبیب اللہ السلام علیک یا ذاریت علی امیر المؤمنین

اگر کن برادش را که
 بیانش آمد شکی از غمگن
 با اب کم
 فریادش از دوش من
 و عرض کرد که آن شریف را
 با آسا ماندم و غافل
 نبودم و صدمه بخواهر
 و کن ب بکن خلیق بدو
 شریف خلد بدو
 شود کن از او بدو
 گفت شریف پس چون آمدم
 گفت حضرت فرمود ای علی
 بدو سبکی بداد این بود
 منافق است که آن شریف را
 نفع غم نخشد چنانچه اول
 جان میخیزد که غایب
 در دست

وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَوْتَ الْحَيِّينَ الشَّهِيدِ سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْبَشَرِ الْتَّيِّبِ
وَيَا بَنِي سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ سَيِّدَتِهِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ
وَيَا بَنِي خَيْرِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَمًّا وَاللَّهُ وَابْنِ ثَمَارِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
الْوَيْلُ الْمَوْتُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْهَادِي الرَّكْنِ وَعَلَى
أَوْدَاجِ حَلَّتْ بِفَضَائِكَ وَأَفَامَتْ فِي جَوَارِكَ وَوَقَدَتْ مَعَ زَوَارِكَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مَّا بَقِيَ وَبَقِيَ لِلْبَلَدِ وَالنَّهَارِ فَلَقَدْ عَظُمَتْ
بِكَ لَوْزِيَّةٌ وَجَلَّ الْمَضَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي هَذَا الْعَوَّلِ
أَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْأَرْضِينَ فَاتَا اللَّهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ وَ
صَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَنَحْمَانُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ
الْقَادِرِينَ الْمُتَجَبِّينَ وَعَلَى ذَوَابِرِهِمُ الْهَدْيَةِ الْمُهْدِيْنَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَوْجَاحِهِمْ وَعَلَى نُورِكَ
وَعَلَى ثَوْبِهِمُ اللَّهُمَّ لِعَقِيمِهِمْ دَحْمَةً وَوَضْوَانًا وَدَوْحًا وَدَحَانًا
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنِي خَائِمِ النَّبِيِّينَ وَيَا بَنِي
سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا بَنِي سَيِّدِهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا شَهِيدَ بَنِي الشَّهِيدِ يَا أَخَ الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ
عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ
نَحْمَةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامًا اللَّهُ عَلَيْكَ وَدَحْمَةً لَكَ وَبَرَكَاتُهُ
يَا بَنِي سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُشْهَدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُنْصِلًا
مَا انْقَلَبَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى الْحَبِيبِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ

عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وَلَدِ
أَبِي الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وَلَدِ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ
مِنْ وَلَدِ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وَلَدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ السَّلَامُ
عَلَى كُلِّ مُسْتَشِيدٍ سَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبَلِّغُهُمْ عَنِّي تَحِيَّةَ كَثْرَةٍ وَسَلَامًا مَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ احْسَنَ
لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَبِيبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْمُؤْمِنِينَ احْسَنَ
لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَبِيبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ احْسَنَ
لَكَ الْعَزَاءُ فِي اخِيكَ الْحَبِيبِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ
وَضَيْفُكَ وَجَاؤُا اللَّهُ وَجَاؤُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارُ فِرْسِهِ وَفِرْسِي فِي
هَذَا الْوَقْتِ أَنْ كُنْتُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَنْ يَزِدَّنِي فَكُلْتُ فَكُلْتُ
مِنْ الْمَنَادِيَةِ تَسْمِعُ الدَّهَاءَ فَزَيْبُ حَبِيبُكَ دُوَيْبِيتُ وَيَحْيُ بِعَوْلِ جَعْفَرٍ
عَلَيْهِمَا دُرْسَالُ نُودٍ وَجَهْمَا يَا دُرْدُودَا وَنُودُ سَالُ نُودٍ وَيَحْيُ كَمَا أَنْ سَالُ دَا
سَنَةِ الْفَتَاهَا سَكَنَتُنِي حَضْرَتُ أَمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ أَزْدِيَارُ حَلْفِ فَرُّوْ

فصل هشتم

دروما صفر است بدانکه اینها معروف بخوسناست و بوائ و دفع نحو
 هیچ چهره بزار تصدق و ادعیه و استغاثات و اوده بخت و اگر کسی
 خواهد که محفوظ ماند از بلا های نازل و اینها و دهر دوزده مرثیه
 بخواند چنانکه محدث فیض و غیره فرموده باشد بدو القوی و باشد بدو
 الحالی یا عزرو ما عزرو یا عزرو ذلک یعطیک جمیع خلقک فاکفی
 شتر خلقک یا محسن یا محمد یا معتمد یا مفضل یا لا اله الا انت یا
 ایا کنت من الظالمین فاستجبنا له و نجیناه من العت و کذلک

نَبِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَتَسْبِيحُ دُعَائِي بِرَبِّهِ
 اَهْمَاءِ دَوَائِبِ كَرَمِهِ دُوَاوِلِ سَنَةِ سَبْعِينَ مِائَةً وَتَسْبِيحُ شُرُوعِ حُجَّاتِ صَفِينِ شَدِّهِ
 دَرِ اَهْمُومَةِ شَيْئِ دِيكُمْ بِغَوْلِي سَرْمَازِ كِ حَضْرَتِ سَيِّدِ الشَّهَادَةِ
 دَاوُدِ مَشْنُوعِ كَرَمِهِ دُنْيَايَةِ اَبُو دَاوُدِ اَعْبُدِ فَرَادَا دَنْدَانِ دَوْنِ
 كَدَنَازِهِ مِثْلِ شُودِ دَوَانِ اَخِرَانِ

كَانَتْ مَأْتِدًا بِالْعِرَاقِ نَعْدَهَا أَمُوتُ بِاللَّسَامِ مِنْ عِبَادِهَا
و در این روز قبولی روز سیم است صد و بیست و یک و در این روز علی بن الحسین
شهید شده و در سیم سید بن طاووس از کتب اصحابنا الیه نقل
کرده که مشغوب است در این روز و دو رکعت نماز و دو رکعت اول حمد و
انا فتحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات
بفرستد و صد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ الْعَنْ آلَ أَبِي سُفْيَانَ و صد مرتبه
استغفار کند پس حاجت خود را بخواند و در هفتم بقول شهید و
در یکوان و بقول ششمین در روز بیست و هشتم سه پنجاه مرتبه حضرت
امام حسن علیه السلام واقع شده و در بیستم روز و در بیست و بقول
ششمین روز رجوع حرم امام حسین علیه السلام است از شام بمیدان
و در روز و در جابون بن عبد الله انصاری است بگمراهی پنجاه زیارت امام
حسین علیه السلام و او اول و آخر آن حضرت است و زیارت آن حضرت
در این روز صحیح است و آن حضرت عکریه در زیارت شده که فرمود
علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز فرضه و نافله
در شب و روز کذا و در زیارت و بیست کردن و آنکس تر و بیست
راست کردن و چنین را در مسجد بر خال کذا شنید و بسم الله الرحمن

هذا القرآن على جبل نازلنا
 سورة مدبر كن مدد وقت
 خواندن آن آتش از آتش الله دوم
 مسکن خواهد شد سوره
 دفع دشمنان ایمان زمان بجز
 بدین نیست سوره
 کائنات تو موقت ما تو عذرنا
 تو نیستی الا ربنا من کسای
 کائنات تو موقت ما تو عذرنا
 از عشق تو رب این موقت
 آنکه علی بن محمد از اصفهان
 که ما فایضه التبع
 که این است التبع
 العبد

الرحیم را بلند گفتن و شیخ در هندی و مصباح زیارت مخصوصه این
روز را از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و ما انشاء الله انوار دنیا
زیارات نقل خواهیم نمود و در بیت و ششمین روز و وفات
حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و آله است و در وفات و در روز
بوده بالا ثانی و در وفات و وفات سنین عمرها و کشت بخت و سینه
بود چهل سال از سن شرفش گذشت بود که وحی بر حضرتش نازل
شد و بعد از آن پیروزه سال دوم که مردم را دعوت بخدا پرستش نمود
و پنجاه و سه سال داشت که بعد پنهان هجرت فرمود و در روز و وفات
در سال دوم هجرت وفات فرمود و امیر المؤمنین علیه السلام
شوجه غل و حوطا حضرت شد و بعد از تشییع و تکفین بر آغوش نما
گذازد و پس در سه و سه اصحاب آمدند و بدو و امام بر حضرت نماز
گذازدند و حضرت امیر المؤمنین آغوش را در حجره ظاهر در میان
محلی که از دنیا رفت بود و مدفون ساخت از ابن عباس مالک روایت
که چون از فن پیغمبر فارغ شدیم حضرت فاطمه مؤمن آمد و گفت
ای انس چگونه نفس شما همراهی کرد که خاک بصورت پیغمبر بر پرید
پس گریست و فرمود یا آینه آجابت و یا آینه من و یا آینه من و یا
ما آینه ما و لغم ما و یا ای دو جهان ز پر زمین او چه خاک نه خاله
نشین از چه بود و یا مغبی است که آن مخدومه من از خاک پالان
فرمطهر گرفت و بر دیدگان گذاشت و گفت

مَا ذَا عَلَيَّ الْمُسْتَمِ نَزَّيْنَةُ أَحْمَدَ أَنْ لَا يَسْتَمَ مَكِّي الزَّمَانِ غَوْلِيَا
صَبَّ عَلَى مَصَائِبَ لَوْنَهَا صَبَّ عَلَى الْأَبْرَصِ لَبَا لِيَا

پس بنید از زبان
داشت او و چون فرزند
نموده شد از باب
نویس شده که بخوان
و یا آینه آجابت
و یا آینه من و یا
ما آینه ما و لغم
ما و یا ای دو جهان
ز پر زمین او چه
خاک نه خاله نشین
از چه بود و یا
مغبی است که آن
مخدومه من از خاک
پالان فرمطهر
گرفت و بر دیدگان
گذاشت و گفت

۱۱ بخواند این دعوی را
 که رسول خدا صلی الله علیه و آله
 و آله علیهم السلام فرموده اند
 اَیُّهَا الْمُسْلِمُ اِنَّ رُبَّکُمْ
 اَوْحَمُ جَلَدٍ لِّکَ اَلْیَوْمِ
 وَفِیهِ اَلْکَفِیُّ اَوْفُوْا لَیْلَۃً
 مِنْ نُّوْرِ الْحَقِّ بِاَنَّکُمْ
 یَلْمِیْنَ اَنْ اَکْثَرُ النَّاسِ
 قُلُوبُهُمْ اَلَا تَعْلَمُوْنَ اَنْ
 اَلْیَوْمَ اِنَّ رُبَّکُمْ اَوْحَمُ
 وَتَطْلُقُ اِنَّ رُبَّکُمْ اَوْحَمُ
 تَعْلَمُ اَللّٰهُ اَلْحَقَّ اِنَّ
 اَتَمَّ اَنْ تَعْلَمَ اَنْ تَعْلَمَ
 وَحَقَّ اَلْوَسْطَیَّتُ کَرَامَتُکُمْ
 اَنْ تَعْلَمَ اَعْلَمَ وَرَبُّکُمْ
 اَنْ تَعْلَمَ اَعْلَمَ

و این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَيُّ لَا تَمُوتُ الْحَيُّ وَابْدَعْتَ مَبْهُوْطًا
 و چون سندش را منتهی بمصنوع ندیدم مراعات اخضا را اقم و بدین هر که
 طالب است رجوع بزا و المعاد نماید بدشتم آنکه مسلمانان ۱۱ این روز و این نظم
 بداند و تصدیق و خیرات بنماید و مؤمنین را مسرود کند و بنیاد رت
 شاهد شرف روزند و رشید و اقبال شرجی از لزم نظم این روز ذکر نموده
 و فرموده که من پافض طاعت نضار و جمعی از مسلمانان را که نظم بزرگی
 از روز ولادت عیسی علیه السلام مینمایند و شجب کرده ام که چگونه مسلمانان
 فایز شدند که در مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبران است با پیغمبر
 از نظم باشد که او را از نظم نضار است مولد عیسی علیه السلام

فصلی هفتم

در ماه ربیع الثانی و جمادی الاولی و جماد الثانی است
 سید بن طاووس بر آن هر روز اول این سماء دعا را نقل کرده و شبح معبد
 فرموده که در روز دهم ماه ربیع الثانی سنه دویست و سی و دو حضرت
 امام حسن عسکریه م م ولد شده است و روز شریف بسیار مبارکی است
 و مستحب است که بشکر این نعمت غلیظه دوزه بداند و در روز نهم ماه
 چهارم و پانزدهم ماه جمادی الاولی زیارت حضرت فاطمه زهرا صلی الله
 علیها و آله و سلم مأمور است مظلومه مناسب است زیرا که در واپس صحبه و ائمه
 که آنحضرت بعد از پیدر بزرگوار خود مفقود و پنج روز و دو نیا بود و وفات
 فرمود و بنابر شهور که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 هشتم صفر بوده باید وفات آن مختاره و دیگری از این سر و روز واقع شده
 باشد و در روز نهم سنه سی و شش فح بصره بر امیر المؤمنین علیه السلام

اعمال اہل ہمارو می

۳۸۶

میں

ہر دو رکعتیں یک سلام و در دو رکعت اول بعد از حمد و مرثیہ سورہ انا انزلنا
 بخوان و در دو رکعت دوم بعد از حمد و مرثیہ سورہ قل یا ایہا الکافرون
 و در دو رکعت سوم بعد از حمد و مرثیہ سورہ قل هو اللہ احد و در دو رکعت
 چہارم بعد از حمد و مرثیہ قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ بربنا
 بخوان و بعد از نماز بسجودہ شکر بروا بند عا بخوان اللہم صل علی محمد
 و آل محمد و علیٰ اوصیاء المرسلین و علیٰ جمیع انبیائک و دُسلک بافضل
 صلواتک و بارک علیہم بافضل بركاتک و صل علیٰ اولادہم و اجسادہم
 اللہم بارک علی محمد و آل محمد و بارک لنا فی یومنا هذا الذی
 فضلتہ و کرمتہ و شرفتہ و عطمت خطرہ اللہم بارک لی فیما اقمت
 بہ علیّ خنی لا اشکر احدًا غیرک و وسیع علیّ فی روزی باؤ الجلال و
 الکرام اللہم ما غاب عنی فلا تنبہن عنی عونات و حطک
 و ما فقدت من شیء فلا تُفقدنی عونات علیہ خنی لا اکلف ما
 لا احتاج الیہ باؤ الجلال و الکرام چون چنین کنے کما مان پنجا سالہ تو
 امزیدہ شود و بسا و بکو باؤ الجلال و الکرام و اما اعمال ماہیائے
 رومی پس ما دو پنجا آگفتا میبکنیم با پنچہ کہ دو زوا المعاد است سید
 جلیل علی بن طاووس و رواہ کردہ است کہ روزی جمعی از
 اصحاب نشسته بودند حضور و سالت پناہ صلی اللہ علیہ و آلہ و
 شد و یواشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت
 فرمود کہ بخوانید تسلیم تمام شما را و او ایستاد کہ جبریل را تعلیم کرے است
 کہ محتاج بدعا و اجابہ بنودہ باشم پس حضرت امیر المؤمنین و سلمان و دو
 سوا نمودند کہ ان دعا چیست حضرت رسول بحضور امیر المؤمنین

و بعد از نماز بسجودہ شکر بروا بند عا بخوان اللہم صل علی محمد و آل محمد و علیٰ اوصیاء المرسلین و علیٰ جمیع انبیائک و دُسلک بافضل صلواتک و بارک علیہم بافضل بركاتک و صل علیٰ اولادہم و اجسادہم اللہم بارک علی محمد و آل محمد و بارک لنا فی یومنا هذا الذی فضلتہ و کرمتہ و شرفتہ و عطمت خطرہ اللہم بارک لی فیما اقمت بہ علیّ خنی لا اشکر احدًا غیرک و وسیع علیّ فی روزی باؤ الجلال و الکرام اللہم ما غاب عنی فلا تنبہن عنی عونات و حطک و ما فقدت من شیء فلا تُفقدنی عونات علیہ خنی لا اکلف ما لا احتاج الیہ باؤ الجلال و الکرام چون چنین کنے کما مان پنجا سالہ تو امزیدہ شود و بسا و بکو باؤ الجلال و الکرام و اما اعمال ماہیائے رومی پس ما دو پنجا آگفتا میبکنیم با پنچہ کہ دو زوا المعاد است سید جلیل علی بن طاووس و رواہ کردہ است کہ روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضور و سالت پناہ صلی اللہ علیہ و آلہ و شد و یواشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود کہ بخوانید تسلیم تمام شما را و او ایستاد کہ جبریل را تعلیم کرے است کہ محتاج بدعا و اجابہ بنودہ باشم پس حضرت امیر المؤمنین و سلمان و دو سوا نمودند کہ ان دعا چیست حضرت رسول بحضور امیر المؤمنین

که و حدث حضرت صادق علیه السلام ماه خربان مذکور شد
حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی و ابناء هفترت کرد و بنده
سزابد و دو یکب و یکروز سصد هزار کسی ایشان مردند و با سزابد
مغیر از حضرت مغول است که هفتالی اجل ها و دو ماه خربان نزدیک
میکرد اند یعنی موث و دان بسیار میباشد و بدانکه ماهی روحی باشد
بر حرکت آفتاب است و عدد و اعداد و اژه است با این ترتیب فشرین الاول
فشرین الاخر کانون اول کانون اخر شباط ازاد بنسان آباد
خربان نموز ابابلول و چهار ماه وایس میگردند که آنها فشرین الاخر
و بنسان و خربان و ابلولند و هفت دیگر غیر شباط وایس دایم میگردند
و شباط و دوسه سال شوالی بیست و هشت میگردند و دوسال چهارم که
سال کبیره ایشان است بیست و نه میگردند و سال ایشان سصد و شصت
و پنج روز و ربعی است و فشرین الاول که اول ایشان است و این سالها
موافق نوزده و دجه میزان است و تفضلش و کتاب مجا و لا نواز مذکور
در چون اینها را حادث مذکور شده است محلی در اینجا ازاد محمودیم

کار و اما خواهیم کرد شما و محبت نکشید فرمود میدادم شما اینکار را نخواهد کرد لکن من خوشم نیاید که از شما امتیاز پیدا کنم زیرا که حفظا لی کرمان دارد که ببیند بنده خود را که ضعیف داده خود را برود نقابش میدانند قبل ازین مردم نزد رفقا^{و پیغمبر} ان کیست که با آنکه اعضایش صحیح و سالم است شکیلا کند و مشغول کار دین شود و مشطراست که رفقای او کارهای او را بکنند چهارم آنکه مسافر صا جت کند با کسیکه نظیر او باشد و انفا کرو ن یخیزد آنکه نیا شامد از آب هر منزلی مکو بعد از آنکه مزوج کند آنرا باب تزل قبل و شاپش و لازم است برای مسافر که با خود برود از خا بلد خویش و از بلندی که بر آن تریب شده است و غیره و در وقت احتیاج برزود و در طرف آب خود و آن را حرکت دهد پس بگذارد اما اب صاف شود آن وقت بنوشد ششم آنکه اخلاف خود را بنکو کند و علم را زینت خود و بیاید و از اب زیارت حضرت امام حسین ع آنچه مناسب است بچاست هفتم آنکه نوسه از برای سفر خود بر دارد و از شرفا دمی است که نوشه خود را کوفاند مخصوص در سفری که ملی و در سفر زیارت امام حسین علیه السلام نوسه از چرخا لذت برد و آن را مانند برآورد و خلوا ها و غیره محبوب نیست چنانکه بیاید بطلب و در باب زیارت آنحضرت ع بر عزم

مِنْ شَرِّهِ لَا يُشَانِ فِي الْأَمْنِ
وَلِيَحْيِيَ الْإِنْسَانَ فِي عَالِ الْغَيْرِ
فَلْيَقْدَعْ مِنْهُ لَوْ ضِعَ لِلْجَوَانِ
وَلْيَكْثُرِ الْمَرْحُومُ مَعَ الضُّعْفِ إِذَا
مَنْ جَاءَ لَدَّهُ نَدَا صَيْفٌ عَلَى

يُثْرَتَيْنِ تُخَفُّ لِبَاسُكُلِّ مِنْ أَكْلٍ هَذَا لَبَنٌ فِي الْمُسْتَقْبَلِ
 هشتم آنچه خیلی مهم است در سفر نماز آنست که طاعت بر نمازهای فرضیه است
 که بجا آورده شود با شرایط و حدود و اوقا و اوقات چه آنکه بسیار است
 شده از حجاج و زواید که در طریق مسافرت ضایع کردند نمازهای
 فرضیه خود را بجهت آنکه در وقت بجا نیاوردند یا بجا آوردند سواره و در
 محمل یا با پیتم یا با نجاست بدن یا جامه و امثال اینها که تمام از بینا لای
 و استخفاستان ایشان نماز بوده و حال آنکه در و اینهاست از حضرت
 صادق علیه السلام که فرمود نماز فرضیه بهتر است از بیست حج و یک حج
 بهتر است از خانه که پرازدلا باشد و آن طلاها را مصدق دهند تا آنها
 شود و نوك مكن بعد از نمازهای مقصوده گفتن سه مرتبه سبحان الله
 و الحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر و آنکه در آن وارد شده است
فصل اول - در آداب نماز است

و آن بسیار است و در اینجا بچند چیز اکتفا می شود اول غسل پیش از پیش
 رفتن برای سفر و باران و دم نوك کلام بهیوده و لغو و خاصه و نجاده
 و دوازده غسل برای زیارت هرمانی و آنکه بخواند دعا و آیه آنرا
 و بپایند و اول زیارت و اوست چهار مرتبه زیارت از حدیث کبریه وضع
 پیغم پوشیدن جامه پاک و پاکیزه و نورپنکو است سفید بودن
 رنگ آن ششم در وقت رفتن بوضه مقدسه کاهها و آکوناه برداشتن
 و بازای و وفار و سپر نمودن و خاضع و خاشع بودن و سر بر انداختن
 و بیابا و اطراف خود القات نمودن هفتم خوشبو نمودن خود را
 و غیر زیارت امام حسین ع هشم در وقت رفتن بجرم مطهر زبان و

و اینها از آداب است
 سه مرتبه بگو که غایت
 خواهی یافت آنرا و طاعت
 بجهت دفع شر و از جلب
 از غیر طاعت است که جایز
 جفتی از امام محمد باقر
 و آنست که گفت حج
 نود امام حسین علیه السلام
 بود که گفت از شیعیان او
 از حج امید بخیزش تا
 کن با بنی رسول الله صلوات
 عجلت شما بکسایم و بجز
 مانده که درم حضرت و غیر
 بخواند و از شوق دیدار امام
 مستم

درمادریغ با اینست

بذکر محمد و تکبیر و تسبیح و تهلیل و تهجد مشغول گردن و بصلوات
فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام و دهان را معطر نمودن تمام بود
حرم شریف را پسادن و اذن دخول طلبیدن و سعی در تحصیل ذلت قلب
و خضوع و شکستگی خاطر نمودن بشعور فکر و عظمت و جلالت قدر
صاحبان مرفد متور و اینکه می بیند پسادن او را و می شنود کلام او را
و جواب میدهد سلام او را چنانچه همه اینها شهادت میدهند در وقت
خواندن اذن دخول و تدبیر و محبت و لطیفه که بشعبان و از آنرا خود
دارند و ناممل در خواستهای حال خود و خلافتها که بان بزرگواران کرده
و فرموده ها بچند که از ایشان نشنیده و خلافتها که بجان بزرگواران کرده
و از آنرا و از آنها که از او با ایشان با بخاصان و در شان ایشان رسیده
که برکشان باز درون ایشان است و اگر مرا می رسد در خود نکردند و ایشان از
دقتن باز افتد و قبلی هر سال و چشمش گریان شود و این روح تمام
از ابا است و شایسته است و اینجا ذکر کنیم اشعار سخاو و دروایشان را
که علامه مجلسی در در بخارا از عتق الفجران نقل فرموده اما اشعار سخاو
که شایسته است و در احوال نمیشد با آنها این است

فَالْوَاعِدَانِ فِي دِيَارِنَا
فَكَلَّمُنْ كَانَ مَطْعَا لَهُمْ
فُلُكُ فَلَئِنْ ذُنُوبُهُمْ
فَالْوَاكِلِينَ الْعَوْنِ عَلَيْهِمْ

فَجَسَدُهُمْ اسْعَىٰ إِلَىٰ بَابِهِمْ
أَرْجُوهُمْ طَوْرًا وَأَخْشَاهُمْ

گفت باین رسول صلیب
ان فرود اما فضیلت
تجایبنا ما کان اهل
عزیز حکما میں لجا آورد
افتر اخبر من بود ان
حضرت میں از ان حسلی
تکورد در ایاز در تیر لوی
و در دنا نواز در شکله که خواجه
نماز از او در همه کجا با حقیر
من اهل طریقه را حقیر من علی
و با از هم من است و خود خیر
از هم ضعف و کمال حیل
و از حقیر من و جانی و بر
دو ساقها و او شده
هفت مرتبه بخاندان پاره
شمرند

واما ان روابن شریف پس چنین است که وقتی ابرهیم جمال که یکی از شعبا
 بوده خواست خدمت علی بن بقیعین رضی الله عنه برسد چون ابرهیم
 ساریان بود و علی بن بقیعین دزپر هرون و شید بود و عجب با هر شب
 ابرهیم نبود که در مجلس علی وارد شود لهذا او را راه ندا و انقائ و ز
 هما نشال علی بن بقیعین بچ مشرف شد و مدینه خواست خدمت
 حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مشرف شود حضرت او را راه ندا و ز
 دویم در بیرون خانه علی انحضرت و ملاقات نمود عرضه داشت که ای
 سید من ششبر من چه بود که مرا راه ندا بد فرمود بجهت آنکه راه ندا
 بر او ز ابرهیم جمال را و حصصالی با فرموده از آنکه سعی نوزاد قبول فرما
 مگر بعد از آنکه ابرهیم نوزاد عفو نماید علی گفت گفتم ای سید و مولا
 من ابرهیم را من و این وقت کجا ملاقات کنم من در مدینه ام و او در کوفه است
 فرمود هرگاه شب داخل شود نه با برو بیفیع بد و ن اینکه کسی از اصحاب و غلامان
 نوبه من در اینجا شری زین کرده خواهی دید آن شرب را سوار بشوی و بگو
 بروی علی بن بقیعین شب بیفیع رفت و همان شرب را سوار شد با ندک زمان
 در خانه ابرهیم جمال رسید شرب را خوابا بید و در را کو بید ابرهیم گفت
 کیست گفت علی بن بقیعین ام ابرهیم گفت علی بن بقیعین برود خانه من چه کند
 فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است و منم را و او را که اذن دخول دهد چون
 داخل شد گفت ای ابرهیم آن مولی با فرمود که عمل مرا قبول فرما بد مگر آنکه
 توان من بگذردی گفت عَمْرَ اللَّهُ لَک پس علی بن بقیعین صورت خود را خاک
 گذاشت و ابرهیم را مسدود کرد که پاوی صورت من گذا و صورت مرا
 نای خود بمال ابرهیم امتناع نمود علی او را مسدود کرد که چنین کند پس ابرهیم

و اما ان روابن شریف
 پس چنین است که
 وقتی ابرهیم جمال
 که یکی از شعبا
 بوده خواست خدمت
 علی بن بقیعین
 رضی الله عنه
 برسد چون ابرهیم
 ساریان بود و
 علی بن بقیعین
 دزپر هرون و
 شید بود و عجب
 با هر شب
 ابرهیم نبود
 که در مجلس
 علی وارد شود
 لهذا او را
 راه ندا و
 انقائ و ز
 هما نشال
 علی بن بقیعین
 بچ مشرف
 شد و مدینه
 خواست
 خدمت
 حضرت موسی
 بن جعفر
 علیه السلام
 مشرف شود
 حضرت او را
 راه ندا و ز
 دویم در
 بیرون خانه
 علی انحضرت
 و ملاقات
 نمود عرضه
 داشت که ای
 سید من ششبر
 من چه بود
 که مرا راه
 ندا بد فرمود
 بجهت آنکه
 راه ندا
 بر او ز
 ابرهیم
 جمال را و
 حصصالی
 با فرموده
 از آنکه
 سعی
 نوزاد
 قبول
 فرما
 مگر بعد
 از آنکه
 ابرهیم
 نوزاد
 عفو
 نماید
 علی
 گفت
 گفتم
 ای
 سید
 و مولا
 من
 ابرهیم
 را من
 و این
 وقت
 کجا
 ملاقات
 کنم
 من
 در
 مدینه
 ام و او
 در کوفه
 است
 فرمود
 هرگاه
 شب
 داخل
 شود
 نه با
 برو
 بیفیع
 بد و ن
 اینکه
 کسی
 از
 اصحاب
 و غلامان
 نوبه
 من
 در
 اینجا
 شری
 زین
 کرده
 خواهی
 دید
 آن
 شرب
 را
 سوار
 بشوی
 و بگو
 بروی
 علی
 بن
 بقیعین
 شب
 بیفیع
 رفت
 و همان
 شرب
 را
 سوار
 شد
 با
 ندک
 زمان
 در
 خانه
 ابرهیم
 جمال
 رسید
 شرب
 را
 خوابا
 بید
 و در
 را
 کو
 بید
 ابرهیم
 گفت
 کیست
 گفت
 علی
 بن
 بقیعین
 ام
 ابرهیم
 گفت
 علی
 بن
 بقیعین
 برود
 خانه
 من
 چه
 کند
 فرمود
 بیرون
 بیا
 که
 امر
 من
 عظیم
 است
 و منم
 را و او
 را که
 اذن
 دخول
 دهد
 چون
 داخل
 شد
 گفت
 ای
 ابرهیم
 آن
 مولی
 با
 فرمود
 که
 عمل
 مرا
 قبول
 فرما
 بد مگر
 آنکه
 توان
 من
 بگذردی
 گفت
 عَمْرَ
 اللَّهُ
 لَک
 پس
 علی
 بن
 بقیعین
 صورت
 خود
 را
 خاک
 گذاشت
 و ابرهیم
 را
 مسدود
 کرد
 که
 پاوی
 صورت
 من
 گذا
 و صورت
 مرا
 نای
 خود
 بمال
 ابرهیم
 امتناع
 نمود
 علی
 او
 را
 مسدود
 کرد
 که
 چنین
 کند
 پس
 ابرهیم

در احکام نماز

۴۰۲

چهارم

فرز دوم شیخ شهید در فرموده که کسیکه داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منعقد شده است ابتدا بنماز کند پیش از آنکه زیارت کند و هم چنین ترك کند زیارت و داخل نماز شود اگر وقت نماز شود و اگر نه ابتدا اگر وقت زیارت اوله است چه آن نماز منعقد است و اگر وقت بین زیارت نماز پیشا شد سجده است از برای آن که زیارت را قطع کنند و وقت آوردند بنماز و اگر وقت دارو ترك آن و بر نماز حرم است که مردم را امر کند بنماز بیستم شیخ شهید در از جمله اذاب زیارت شمرده تلاوت کردن قرآن نزد ضریح مطهر و هدیه کردن از این جمیع مقدس فرود و دفع آن زیارت کنند عابد می شود و مضیق بقظم مرتضی است بنسب یک ترك نمودن سخنان ناسازگار و کلمات لغوی و مهجور و اشتغال بجهتها و بنویته که همیشه در هر جامه مذموم و مبیح و مانع رزق و جالب فساد است فلبات حضور و این بغای مطهر و ثواب سامیه که خدا بیغالی خبر میدهد از بزرگی و جلالت آنها و مسوده بود فی بیوتی ازین الله آن ترفع الابه بیت و دوم بلند نکردن صدا خود و وقت زیارت چنانچه در هدیه التوازی بنزد که کردم بیت و سهر دایع کردن امام علیه السلام را و وقت بیرون رفتن از بلد حضرت بما شود یا بغیر آن بیت و چهارم هر توبه و استغفار نمودن بجهت گناهان و غیر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه را و ابود پیش از زیارت بیت و پنجم افتادن کردن بعد و می شود برخاستن از آن نشانه شرفیه و منزلت است که خدام آن محل شریف را و اهل خبر و صلاح و صاحب دین و مروت باشند و بخیل نمایند آنچه از این زمین میسند و عثم خود را بر آنها فرو نشاند و غلظت و دوشی

و از آنکه در وقت نماز
نماز منعقد است و اگر وقت نماز شود
و اگر نه ابتدا اگر وقت زیارت اوله است
چه آن نماز منعقد است و اگر وقت بین
زیارت نماز پیشا شد سجده است از برای
آن که زیارت را قطع کنند و وقت آوردند
بنماز و اگر وقت دارو ترك آن و بر نماز
حرم است که مردم را امر کند بنماز
بیستم شیخ شهید در از جمله اذاب
زیارت شمرده تلاوت کردن قرآن نزد
ضریح مطهر و هدیه کردن از این جمیع
مقدس فرود و دفع آن زیارت کنند
عابد می شود و مضیق بقظم مرتضی
است بنسب یک ترك نمودن سخنان
ناسازگار و کلمات لغوی و مهجور
و اشتغال بجهتها و بنویته که
همیشه در هر جامه مذموم و مبیح
و مانع رزق و جالب فساد است
فلبات حضور و این بغای مطهر
و ثواب سامیه که خدا بیغالی
خبر میدهد از بزرگی و جلالت
آنها و مسوده بود فی بیوتی
ازین الله آن ترفع الابه بیت
و دوم بلند نکردن صدا خود
و وقت زیارت چنانچه در هدیه
التوازی بنزد که کردم بیت
و سهر دایع کردن امام علیه
السلام را و وقت بیرون رفتن
از بلد حضرت بما شود یا بغیر
آن بیت و چهارم هر توبه و
استغفار نمودن بجهت گناهان
و غیر کردن حال و کردار و
گفتار خود را بعد از فراغ
از زیارت از آنچه را و ابود
پیش از زیارت بیت و پنجم
افتادن کردن بعد و می شود
برخاستن از آن نشانه شرفیه
و منزلت است که خدام آن
محل شریف را و اهل خبر و
صلاح و صاحب دین و مروت
باشند و بخیل نمایند آنچه
از این زمین میسند و عثم
خود را بر آنها فرو نشاند
و غلظت و دوشی

بر آنها ننمایند و بر فضاء حوائج محتاجین اقدام کنند و غریب را راه ننمایند و
 دلائل کنند اگر راه مقصد را که نمایند و با جملة بایست خدام را که بحقیقت
 در این شغل شوند و خدمات لازم از نظیف و خراست و محافظت و اوقاف
 و غیره بیت و ششمران و احسان بر ضلع مجاورین و مساکین مستغنیین
 ملایم امام علیه السلام خصوصاً مسادات و اهل علم و منقطعین که برابر غریب
 و یتیم است بمثل و همواره علم تعظیم شعائر الله و ابریا نموده و دارا هستند
 جهان را که ملاحظه هر یک از آنها کافی است در لزوم احسان و رعایت بندگان
 شیخ شهید فرموده که از جمله ارباب تحصیل کردن و بیرون رفتن است و در وقتیکه
 در آن کور خط خود را از دیوار بر آید مرید تعظیم و احترام و شدت شوق بر
 و نیز فرموده که در وقتیکه در آنها میخواهند زیارت کنند یا بیت که خود را
 جدا کنند از مردمان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اول آن
 و باید که بغیر وضع کنند بغیر لباس خوب دعا یا لباس بیت بدل کنند
 که شناخته شوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را بیند
 و شناسد و اگر با مردمان زیارت کنند جایز است اگر چه مکروه است
 مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت فحیح و شناخت آنچه متعارف شده
 فعلاً که در آنها باسم شریف زیارت خود را و ارایش نموده با لباسهای نفیس
 خانه ها بیرون می آیند و در حرمها مطهره مزاحمت با نا محرمان نموده و فساد
 ببدنهای ایشان داده یا خود را متصل بضرایح مقدسه نموده یا در قبله مردمان
 ششم شغل زیارت خواندن شده و مجلس مردم را پریشان نموده و عباد
 محل را از زیارت و نماز بکذارند کان و مضربین و کبریه کنند کان از کار
 خود باز داشته و داخل در زمرة صاویقین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک و

يَحْفَظُ شَرَابَكَ وَأَحْكَامَكَ فَكَلِمَتٌ بِاسْتِخْلَافِهِمْ رِسَالَةٌ الْمُنْذَرِينَ
 كَمَا أَرَجَبْتَ رِبَاسَهُمْ فِي فِطْرِ الْمُكَافِئِينَ فَتَجَانَّتْ مِنْ إِلَيْهِ مَا أَوَّلَكَ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْ مِلْكٍ مَا أَعَدَّ لَكَ حَيْثُ طَابَتْ صُنْعَتُكَ مَا فَطَرْتَ
 عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَوَقَفَ حُكْمُكَ مَا دَرَزَتْهُ فِي الْمَعْقُولِ وَالْمَقُولِ فَلَكَ الْحَمْدُ
 عَلَى تَقْدِيرِكَ الْحَسَنِ الْحَمِيدِ وَكَأَنَّ الشُّكْرَ عَلَى فَضْلِكَ الْمَعْلُولُ بِالْحَمْدِ
 الْعَابِلُ تَسْجُدُ مَنْ لَا يَسْتَلْ عَنْ فَضْلِهِ وَلَا يُنَادِعُ فِي أَمْرِهِ وَسُجْدَانِ
 مَنْ كَبَّ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ الْبَيْدَا وَخَلِيفَةَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا
 بِحُكْمِهِ وَتَقْوَمُونَ مَقَامَهُ لَوْ كَانَ حَاضِرًا فِي الْمَكَانِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي
 شَرَفَنَا بِأَوْصِيَاءَ يَحْظُونَ الشَّرَائِعَ فِي كُلِّ الْأَرْوَاحِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي
 أَظْهَرَهُمْ لَنَا بِمُخْجَرَاتٍ تَعْجُرُ عَنْهَا الْمُتَعَلِّقُونَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَظِيمِ الَّذِي أَجْوَدَنَا عَلَى عَوَائِدِهِ الْحَمِيمَةِ فِي الرُّحِمِ السَّالِفِينَ اللَّهُمَّ
 فَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ الْعَلِيُّ كَمَا وَجَبَ لَوْجَهَاتِ الْقَاءِ السَّرْمَدِ
 وَكَمَا جَلَّتْ بَيْنَا خَيْرَ لَيْتِينَ وَمَلُوكُنَا أَفْضَلَ الْخَلْقِينَ وَآخِرَهُمْ عَلَى
 عَلَيْهِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبَعَثْنَا لِلنَّبِيِّ إِلَى آبَائِهِمُ الْمَعَامِرَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
 وَاجْعَلْ أَوْحَانًا نَحْنُ إِلَى مَوْحِنٍ أَفْدَاهُمُ رَفَقَتَنَا هُوَ الْغَوْرُ
 إِلَى جَالِيهِمْ وَعَرَصَانَهُمْ حَبَسَ كَانَتْ نَحْنُ جَاهَهُمْ فِي حُضُورِ اشْتِغَالِهِمْ
 فَضَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سَادَةِ غَائِبِينَ وَمِنْ سُلَالَةِ طَائِفِينَ وَمِنْ
 مَعْصُومِينَ اللَّهُمَّ فَادْنِ لَنَا بِدُخُولِ هَذِهِ الْعَرَصَاتِ لِي أَشْعُدَ
 بِرَبِّهَا أَمَلُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ وَأَرْسِلْ دُعَاؤَنَا بِجُوعِ الْمَاءِ
 وَدَلِّ جَوَارِحَنَا بِدَلَالَةِ الْبُورِيَّةِ وَفَرِّضْ لَهَا حَتَّى نَقَرَّ بِمَا يَجِبُ
 لَهُمْ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ وَتَغْفِرْ مَا نَهَمُّ شُغْلًا الْخَلَائِقِ إِذَا انْصَبَّتِ الْمَوَازِي

بسی مرتبه که از زبان
 بر سر صورتش رخسار
 ماهی من مد و فرمود
 تا هوش من مد و فرمود
 قدرش از حد که بودی
 خود را و در این سوره
 شکر کند و بگوید
 انصرفت و بگوید
 علیه را که اگر چه
 افکند از سبک و کبر
 و بیایند بهان موعود
 سبک را تا آنکه در یک
 خسته الله و توفی
 این دعا لعبد و الله
 و نیز از زبان شریف
 بگوید که خداوند
 و خود دست که بگوید
 درضا نافع است و بگوید
 شریفان درضا و بگوید
 و بگوید

در فضیلت یارین حضرت رسول

۴۱

توبه
در

عرض کردم که چه میفرمائی یارین رسول الله در حدیثیکه آمدن دنیا
میکند که مؤمنین در بهشت زیارت میکنند پیروز و کجا دشمنان دنیا
خود گناه از آنکه معنی حدیث اگر دوست باشد چیست با آنکه حضرت
چیزی را که بحسب ظاهر با اعتقاد حق دوست نباید پس حضرت جواب
اودا فرمودند با بنظر منی که ای بابا الصلوات خضعاً لی پیغمبرش محمد صلی الله
علیه و آله و افاضل کز اینها و جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت
اودا طاعت خود و بیعت با اودا بیعت با خود شمرد و زیارت اودا زیارت
شمرد چنانچه فرموده من یطیع الرسول فقد اطاع الله و غیرموده ان
الذین یبایعوننا انما یبایعون الله هذا الله فوق ابدیهم و حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرموده که هر که مرا زیارت کند و حال جفا با باشد
فوت من بشمع او کردم روز قیامت و در حدیثی است که حضرت صادق
روایت میکند دو مدینه بود پس فوت بنی یارین حضرت رسول صلی الله علیه
و آله حضرت سلام کرد و فرمود که ما براهل همه شهرها فضیلت داریم
خداوند مکه و خواجه غمر که بسبب زیارت و سلام ما بود و بخدا صلی الله
علیه و آله و شایع جویسه و ده غمره پیاوین بدین عبد الملک و ثابت کرده
و او از بدین اوصافش که گفت بخدایت حضرت فاطمه سلام الله علیها
شرف شدم پس آنحضرت ابتدا فرمود بسلام بر من پس از من پرسید که
برای چه آمده عرض کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خرد
سازد رزم و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من سلام کند
خضعاً لی بیعت را بگوید واجب گرداند گفتیم و وجبات او و شما فرمود علی
و هم چنین بعد از عوف ما علامه مجلسی فرموده که در حدیث غیر از

این حدیث که در حدیث آمده است که هر که مرا زیارت کند و حال جفا با باشد فوت من بشمع او کردم روز قیامت و در حدیثی است که حضرت صادق روایت میکند دو مدینه بود پس فوت بنی یارین حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت سلام کرد و فرمود که ما براهل همه شهرها فضیلت داریم خداوند مکه و خواجه غمر که بسبب زیارت و سلام ما بود و بخدا صلی الله علیه و آله و شایع جویسه و ده غمره پیاوین بدین عبد الملک و ثابت کرده و او از بدین اوصافش که گفت بخدایت حضرت فاطمه سلام الله علیها شرف شدم پس آنحضرت ابتدا فرمود بسلام بر من پس از من پرسید که برای چه آمده عرض کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خرد سازد رزم و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من سلام کند خضعاً لی بیعت را بگوید واجب گرداند گفتیم و وجبات او و شما فرمود علی و هم چنین بعد از عوف ما علامه مجلسی فرموده که در حدیث غیر از

الْبَيْتِ أَشْهَدُ أَنْكَ مَدُّ بَلْعَتِ الرِّسَالَةَ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ
وَأَمَرْتَ بِالْعُرُوفِ وَهَبْتَ عَنِ الشُّكْرِ وَجَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا خَلِّصَ أَمَلِكَ
الْبَيْتِ فَصَلِّوا لِلَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ
بِرَبَابَتِهِ نَزْدَ سُنُونِ بَيْتِهِ كَمَا أَنْجَابَ رَأْسَ فَرَسَاتِ دَوْبِهِلَهُ كَمَا دَرَسَ
حَبَّ بَجَابِ فَرَسَاتِ دَوْدِ رَأْسَ بَجَابِ مَنْزَرِكِهِ أَنْ مَوْضِعَ مَرْدِ سَوَاحِلِهِ
أَسْتَوِيكَ وَبَكَوْا شَهْدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ مَدُّ بَلْعَتِ رِسَالَتِ رَبِّكَ وَنَصَبْتَ لِأَمَلِكَ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَعَبَدْتَ اللَّهَ خَلِّصَ أَمَلِكَ الْبَيْتِ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْخَيْرَةِ وَأَوْتَيْتَ الَّذِينَ
عَلَيْكَ مِنَ الْخَوِ وَنَاكَ مَدُّ رُفُقَ مَا مُؤْمِنِينَ وَعَلَّظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ بَلْعَ اللَّهِ
بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ حَقَّ لَكَ كَرَمِينَ مُحَمَّدٌ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَفْدَنَا بِكَ مِنَ الشُّرْكِ
وَالْفِتْنَةِ لِلَّهِ اللَّهُمَّ فَجَلِّ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْكَرِيمِينَ وَ
أَيُّهَا يَا أَمْرُ السَّلَامِينَ وَجِبَاوِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ
وَمَنْ سَبَّحَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَأَمَلِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَحْبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيكَ وَخَاتَمِكَ
وَصَفْوَتِكَ وَجَمْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ أَعِظْهُ الدَّقِيقَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْنِ الْوَسِيلَةَ
مِنْ الرَّجَاءِ وَابْقِهِ مَعَا مَا أَحْمَدُ أَبْغِطْهُ بِرَأْسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ
قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا دَعَا فِي أَمَلِكَ مَسْغُورًا نَابِئًا مِنْ دُونِي وَاقِي أَوْ
يَا إِلَهَ إِلَى اللَّهِ دَعَا وَدَعَا لِي بِغُفْرَانِي دُونِي وَكَرُو حَاجَةً بِأَسَدِ بَكْرَدَانِ
فَرَسَطَرِهِ أَدْرَيْتَ كَيْفَ خُودِ دَوْبِهِلَهُ كَمَا دَرَسَ حَبَّ بَجَابِ مَنْزَرِكِهِ أَنْ مَوْضِعَ مَرْدِ سَوَاحِلِهِ

بیت حیات و غیره
از امیرالمومنین علیه السلام
بسم الله العظیم
و شهادت بر حق
در دین عین الدین علی
من راهی به سوی خداوند
عباد و بعضی بکار و دین
جواب و ابرام حیات و دین
در مذهب و باب الکریم
بیت فایده و جامع القصر
درین بقیع ملک العظیم
حکماء و مومنین علیهم السلام
رفع و سوسر سلطان و دین
مده که
که خدایا ای پسر کبود
آمنت

طلب بدو مسنک نماز است که برآورده از قضاء الله تعالی و این قول به سند
مضرب ثابت کرده از محمد بن مسعود که گفت دیدم حضرت صادق (ع)
و اگر نزد قبر حضرت رسول (ص) آمد و دست مبارک را بر قبر گذاشت
و گفت اَسْأَلُ اللَّهَ الدِّينَ اجْتِنَاكَ وَاحْتَاوَكَ وَهَذَاكَ وَهَذَاكَ
أَنْ يَصِلَ عَلَيَّ بِسُورَةِ الْإِنشَاءِ وَمَلَأَنِيهِ بِصَلَوَاتٍ عَلَى النَّبِيِّ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا بَخ و دو صباح فرموده
که چون فارغ شد ای از دعا و در نزد قبر شریف پس بر او تبر و منبر و
بر آن جمال و بیکر و قفیه با این منبر را که مثل انا را میماند و جمال صورت
و چشمهای خود را با این پس بدو سخی که در آن شقای حیم است و با این
نزد منبر و حمد و سوره و ثنائی الهی بجای آورد و حاجت خود را بطلک پس
بدو مسنک و سوره الحمد فرمود که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغها
هفت و منبر بر دو است از درها هفت پس هر دو مقام بنی صلی الله
علیه و آله نماز میکند و آنجا اخصه خواهی و نماز بسیار کن و در مسجد غیر
صلی الله علیه و آله پس بدو مسنک نماز و دان معا و لم یأمر و نماز است
و هرگاه داخل مسجد میشود یا بیرون میرود صلوات بفرست بر حضور
و نماز گذارد و خانه فالحه صلوات الله علیها و برود دو مقام جبرئیل
و آن درز پنهان و آن است پس بدو مسنک محل استادن جبرئیل علیه
السلام و دو وقت از آن و خول خواست از پیغمبر (ص) انجام برده و بگو است آنکه
اَمْحُوا دَائِي كَرِيمًا اَمْحُوا دَائِي كَرِيمًا اَمْحُوا دَائِي كَرِيمًا اَمْحُوا دَائِي كَرِيمًا
کن حضرت فالحه علیها السلام را از نزد و وضه مطهره و اختلاف شده
در موضع قبر معلومه طایفه گفته اند که مدفون است در وضه که تا

دوسری
مشقان

جافا و دیو موله خلاصا المومنان
 و بیخ نهد از حضرت و رسول
 صلے الله علیہ و آله و سلم است
 فرمودند شیطان بعد از آن شود
 شیطان بجای آن در دوزخ
 کینین (لا حول و لا قوة الا بالله)
 اقلع العظمی و شیطان صلیح
 و در پیش درختستان صلاح
 بر خود مال دنیا جایز است
 مولف گوید که در باب نماز
 گذشت نماز صحت نفس و زکی که
 بنی عودات و غیره دفع و بر سر
 بانجام می شود که پس
 اینجه از روز و

وَدَعَاَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنَاتِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
مَقْبُولٌ عَلَى بَنِيهِ مِنْ رَبِّكَ وَأَنَّ مَنْ شَرِكَ فَقَدْ شَرَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ جَاهَكَ فَقَدْ جَاهَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ
أَذَاكَ فَقَدْ أَذَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ وَصَلَكَ فَقَدْ
وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا تَكُ بَصْفَةً مِنْهُ وَرُوحَهُ الَّذِي بَيْنَ جَبِينِهِ أَشْهَدُ
وَدُسْلُهُ وَمَلَايِكَةُ آفِي رَاضٍ عَنْ رَضِيَّتِ عَنْهُ سَاخِطٌ عَلَى مَنْ يَخْطُبُ
عَلَيْهِ مُبْتَرِئٌ عَنْ بَرِيَّتٍ مِنْهُ مُوَالٍ لِمَنْ وَآلِيٍّ مُعَادٍ لِمَنْ حَادٍ بَيْنَ مَبْغُضٍ
لِمَنْ أَبْغَضَ حُبٌّ لِمَنْ أَحَبَّ وَكَفَى بِاللَّهِ أَشْهَدُ أَحْسِبُ أَجَارًا وَمُتَبَيَّنًا
بِصَلَوَاتِ مِغْرَبِيهِ بِرَحْمَتِ رَسُولٍ وَائِمَّ طَاهِرٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَوْلَى
كُودِكِ مَا دَرَدُوسِيهِمْ جِمَادِي الْأَخْرَى ذِي قَعْدَةِ دِيكَوْبَرِيهِ هَضْبِ فَاطِمَةَ
صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهَا نَعْدُ كَرِيمٍ وَعِلْمَانِ نَزْدِ بَارِئِ مَبْسُوحِي بَرَايِ عَطْلُو
نَعْدُ كَرِيمٍ اَنْدِ اِنْ مَثَلِ هَمِيْنِ ذِي بَارِئِ اسْتِ كِ اِزْ شِخِ نَعْدُ كُودِيْمِ اَوْلَانِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ اسْتَ مَا أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَايِكَةُ كَرَامِ
اِيْجَا سَعْدِيَا بِنِ خَوَابِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَايِكَةُ آفِي رَاضٍ لِمَنْ وَآلِيٍّ وَآلِيٍّ
لِمَنْ حَادٍ اِيْ وَحَرْبٍ لِمَنْ حَادٍ اِيْ اَنَا يَا مَوْلَانِي بِكَ وَبِأَبِيكَ وَبِعَلِّكَ
وَالْإِثْمَةِ مِنْ دِلْدَاكِ مُؤْمِنٍ وَبِوَلَايَتِهِمْ مُؤْمِنٌ دِلْطَا قَتَمِهِمْ مَلَكُهُمْ أَشْهَدُ
أَنَّ الدِّينَ بِهِمْ وَأَحْكَمُ حَكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا
إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحُكْمِ وَالْكَوْغِطَةِ الْحَسَنَةِ لَا تَأْخُذْهُمْ فِي اللَّهِ لَوْ مَرَّ لَيْمٌ
وَصَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آيِكَ وَبِعَلِّكَ وَذِي نَبِيٍّ الْأَعْمَى الطَّاهِرِ
اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَصَلِّ عَلَى السُّوَالِ لَطَاهِرِهِ الصَّدِيقِ

و نهایت حضرت فاطمه
عقارب و نهایت حضرت فاطمه
صدا و علیه السلام و نهایت
که بخواند و نهایت حضرت فاطمه
و نهایت حضرت فاطمه
اخذت الطاهر و نهایت
کلهما باذن الله تبارک و تعالی
بنا و نهایت حضرت فاطمه
و نهایت حضرت فاطمه
اقتبالت التي صفة النور و نهایت
و نهایت حضرت فاطمه
سلام علی شیخ فی الدار المستنیر
اذا کذا لک الخ و نهایت حضرت فاطمه
و نهایت حضرت فاطمه

الْمَقْصُومَةِ الْفَقِيرَةِ الْتَقِيَّةِ الرَّحْمَنِ الْمَرْجِيَةِ التَّوَكُّلِ الرَّشِيدِ الْمَطْلُومَةِ
الْمَقْصُومَةِ الْمَقْصُومَةِ حَتَّى الْمَتَوَكِّلَةِ ارْتِثَا الْمَكْرُورِ ضَلِيلَهَا الْمَطْلُومِ
بَعْلَهَا الْقَوْلَ وَلَدَهَا فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِكَ وَيَضَعِيَّةَ حُجَّةٍ وَصَمِيمٍ فَلَيْلَةٍ
وَقَلْبَهُ كَبِيدَةٍ وَالْحُجَّةَ مِنْكَ كَمَا خَصَصْتَ بِهَا وَصِيَّةَ وَجْهِهِ الْمَطْلُومَةِ
وَمَرْثِيَةِ الْمَرْثِيَةِ وَسَيِّدِ الْوَلَدِ وَمُبْتَغِيَةِ الْأَرْثَاءِ حَلِيفَةِ الْوَدْعِ
وَالرَّهْمَةِ وَنَفَاحَةِ الْفِرْدَوْسِ الْخُلْدِ إِلَيْهِ شَرَفَتْ مَوْلِدُهَا بِنِسَاءِ
الْحُجَّةِ وَسَلَّكَ مِنْهَا أَمْرًا وَالْأُمَمِ وَأَوْحَيْتَ دُونَهَا حِجَابَ الْبُتُورِ
الْمُتَّصِلِ عَلَيْهَا صَلَوةٌ تُزِيدُ فِي حِلْمِهَا عَيْدَكَ وَشَرَفِهَا لَدُنْكَ
وَمَنْزِلَهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلَّغْنَا مَتْنًا نَجِيَّةً وَسَلَامًا وَإِنَّا مِنْ لَدُنْكَ
فِي جَهَنَّا فَضْلًا وَاحْسَانًا وَدَوْحَةً وَغَفْرًا إِنَّكَ ذُو الْعَرْشِ الْكَرِيمِ لَوْ
كُودَ كَمَا يَشِيعُ وَتَغْذِيبُ فَرَمُودَهُ كَمَا يَحْتَجُّ رَوَايَتُ شَيْءٍ وَفَضْلُ زِيَارَتِهِ
أَنْ مَغْطَهُ بِبُيُوتِهَا نَاكِدًا احْضَا شُودُ وَعِلَامَةُ مَجْلِسِهِ أَوْ مَصْبَاحُ الْأَمْوَالِ
نَفْلُ كَرَمِهِ كَمَا أَنَّ حَضْرَتَ فَاطِمَةَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا رَوَايَتُ شَيْءٍ كَمَا فَرَمُودُ
يَدُومِ بَابِ فَرَمُودِهِ كَمَا هَرَكَةُ يَدِ مَوْصِلَاتِهِ فَرَمُودُ بَابِ مَرْزُوقِ حُجَّتِهِ إِلَى أَمْرٍ وَأَوْ
مَلْحُوسِ سَاوِ أَوْ دَائِمِينَ وَدَوْحِيًّا كَمَا بَاشَمُ أَنْ بَنِي نَمَازِ مَرْثِيَةِ حَضْرَتِ رَسُولِكَ
أَنْ بَعْدَ عِلَامَةِ مَجْلِسِهِ دَوَا مِلْعَادٍ وَاعْمَالِ عَهْدِ مَوْلُودِهِ كَمَا وَوَضَعُهُمْ
وَسَبَّحُ الْأَوَّلَاتِ فَرَمُودَهُ يَشِيعُ مَعْبُدُ شَهِيدٍ وَسَيِّدُ بَنِي طَائِفَةِ حَمَمِ اللَّهِ
كُنْزُهُ أَنْدَكُ چُونِ دَوَّغِ مَرْدِ نَبِيٍّ عَلَيْهِ خَوَاحِي كَمَا حَضْرَتِ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَالِدُهُ أَنْ بَارَتْ كُنْزِ عَلِيٍّ بَكْرٍ وَشَيْبَةِ بَغِيرِ دَوَّغِ خُودِ بِلَادِ وَأَم
مَبَارَكِ الْخَضِرِ وَالْبُرَّانِ بِنُورِ بَابِ دَوْلِ خُودِ مَوْجِبَةِ الْخَضِرِ
كَرْدَانِ وَبِكُو أَشْهَادِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَادِ أَنْ

شده که در حق حضرت زینب
علیه السلام مصادق شده
منع فرمود غصب را از وی
شدن بر کسی غصب یافت
من مصادق میکنم باینکه
کسی که بگوید
سَلَامٌ عَلَیْکَ خَدِیجَةُ دَاوُدَ
سَلَامٌ عَلَیْکَ خَدِیجَةُ دَاوُدَ
وَدَوَّغِ حَضْرَتِ دَاوُدَ
است که مایلید آن عَمَلِ نَبِیِّ
نصرت غصب و کفر که کان
میکند که سببها
دواد عیب که مکتب شد
از کتاب شریف کائنات و آن
شغل بخند فضیلت است
فضائل

مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ وَأَنْتَ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنْتَ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
بِسَبْحِ . السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَحْدَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِمًا بِالْإِسْطِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُنَاجِ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعَدِّنَ الْوَحْيِ وَكَاشِفَ الْغَمِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُبْلِغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَاجَ الْمُنِيرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُبَشِّرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مُبَشِّرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مُبَشِّرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ
يَا مُؤَدِّ اللَّهِ الَّذِي يُنْصَأُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمُهْدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى حَيْدِكَ عَبْدُكَ الْمُطْلَبُ
وَعَلَى أَيْمِكَ عَبْدُكَ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَى أَمِّكَ أُمِّتِ بَيْتِكَ وَهَبِ السَّلَامَ عَلَى
عَمَلِكَ حَمْدَ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَى عَمَلِكَ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
السَّلَامُ عَلَى عَمَلِكَ وَكَفَالِكَ أَبِي طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَى ابْنِ عَمَلِكَ جَعْفَرٍ
الطَّهْرَانِيِّ فِي جَنَانِ الْخُلْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَحْمَدُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالنَّاسِ إِلَى طَلْعَةِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيَّمِينَ عَلَى رُسُلِهِ وَالْخَاتِمِينَ لِنَبِيِّائِهِ وَالشَّاهِدِينَ عَلَى
خَلْقِهِ وَالْبَاقِعِينَ الْبَرِّ وَالْمَكِينِينَ لَدَيْهِ وَالْمُطَاعِينَ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَحْمَدُ مِنَ
الْأَوْصَاءِ الْحَمْدُ لَسَائِرِ الْأَشْرَافِ الْكَرِيمِ حَيْدِ الرَّبِّ وَالْمَلَكِ مِنَ وَدَّ
الْحُبِّ الْفَائِزِ بِالْإِسْبَاقِ وَالْفَائِزِ عَنِ الْإِطَارِ تَسْلِيمُ غَارِي بِحَفِّكَ

در بعض جاها
دارد و در بعض جاها
غیر از این است که حضرت علی بن
وان در ده و هشتاد و یک سال
حضرت صادق علیه السلام
در این است که حضرت علی بن
احمد بن حنبل و غیره
مکتب آیتین و توفی خلیل
بین و کمال و علی بن
و اما شایسته الله و در بعض جاها
صادق علیه السلام و غیره
که در بعض جاها
که در بعض جاها
مکتب آیتین و توفی خلیل
بین و کمال و علی بن
و اما شایسته الله و در بعض جاها
صادق علیه السلام و غیره
که در بعض جاها
که در بعض جاها

مُعْتَرِفٍ بِالْقَصْرِ فِي ثَنَائِهِ بِوَاجِبِكَ غَيْرِ مَكْرَمٍ أَهْنَى إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ
مُؤْتَفٍ بِالْمَزِيدِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ عَلَيْكَ صَلَواتُكَ
تَحْتَمِلُ حُرَامَتِكَ أَشْهَدُ بِأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَأَتَعَلَّمُ عَنْ كُلِّ حَادٍ
أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَةَ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لَأَمْلِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ
رَبِّكَ وَصَدَقْتَ بِأَمْرِهِ وَأَحْمَلْتَ الْأَوْثَانَ فِي جَنَّتِهِ وَوَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ
بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَأَدَّبْتَ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَأَنَّكَ قَدْ
دَوَّمْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَخَلَطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ خُلَاصَةً حَتَّى
أَنْبَأَكَ الْبَشَرُ قَبْلَكَ أَنَّكَ بَلَغْتَ أَشْرَفَ حِلَالِ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْفَرِ
وَأَوْفَى دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَظُكَ لَاحِقٌ وَلَا يَقُولُكَ فَاتِقٌ
وَلَا يَسْأَلُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْلُعُ فِي وَدَائِكَ ظَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَفْدَا
بِكَ مِنْ لَهْكَ وَمَهْدَا نَامِيكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَنَوَّرَا نَامِيكَ مِنَ الظُّلُمَةِ فَخَرَّكَ
اللَّهُ بِأَرْسُولِهِ مِنْ مَبْعُوثٍ فَصَلِّ مَا جَازِيهِ نَبِيًّا عَنْ أَمْنِهِ وَرَسُولًا
عَنْ أَمْنِهِ إِلَيْهِ يَا أَيْتُهَا النَّبِيُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ زِدْكَ عَارِفًا مُعْرِفًا مُفْضِلًا
مُسَبِّحًا مُبْدِلًا مِنْ خَالِقِكَ وَخَالِقَ أَهْلِيكَ عَادِيًا مُهْدِيًا
الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا أَيْتُهَا النَّبِيُّ وَابْنِي وَفِيهِ وَأَهْلِي أَنَا أَصْلَى عَلَيْكَ كَمَا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَةُ وَانْبِأُوهُ وَرُسُلُهُ صَلَواتُهُ
مُسْتَبَاعَةً فَافْرَةً شَوْاعِلَةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِيكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ كَمَا أَنْشَأَ هَذِهِ بِرِسْمِهِ هَذَا
بِكُتَابِهِ الْفَتْحِ اجْعَلْ جَوَانِحَ صَلَواتِكَ وَفَوَائِدَ بَرَكَاتِكَ وَفَوَائِدَ
خَيْرَانِكَ وَشَرَاتِكَ نِجَاتِكَ وَتَلَامِيكَ وَكِرَامَاتِكَ وَوَهَابَاتِكَ وَ
صَلَواتِ مَلَائِكَةِ الْمُرْتَبِينَ وَانْبِأَاتِكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَمْلِكَ الْمُتَجِبِينَ

مَدِّدُ اتَّخُذْ أَهْلَكَ
الْأَعْلَى الْجَبَلِ الْعَظِيمِ
فَتَحْتَ وَمِنْ تَحْتِهِ
اسْتَوْعِ اللَّهُ تَعَالَى
الْمَرْغُوبَ الْخَوْفَ الْفَضْلَ
تَقْصِيرُ كُلِّ شَيْءٍ سِوَهُ
أَزْخَضَ رُوحَ كِبَرِهِ
وَأَخْلَصَ شَوْكَهُ
الْقُدْرَةَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
أَمَّا إِلَيْكَ وَأَوْدَادُكَ
وَصُورُ صَلَواتِكَ وَصُورُ
وَعَالِكَ أَنْ تَصْلِيَهُ
وَالْعَقْلَ وَفَاتِكَ
فَتَحْتَ جَاهِ رُوحِهِ
مَا دَنَى عَلَيْهِ السَّلَامُ
يَدْرِمُ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

الْغِيَابَ وَأَعُوذُ بِكُمْ وَجْهَكَ أَنْ يَخْبِتَنِي مَعَادُ الْخَيْرِ وَالَّذِينَ
 يَوْمَ هُنكَ فِيهِ الْإِسْنَادُ وَمِنْهُ الْإِسْرَارُ وَالْقَضَائِحُ وَمَوْعِدُ
 فِيهِ الْفَرَايِصُ يَوْمَ الْحَسْبِ وَالْتِدَامَةُ يَوْمَ الْإِيكَةِ يَوْمَ الْأَزَقَةِ يَوْمَ
 الْغَابِ يَوْمَ الْفَصِيلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ مِثْلَهُ خَمْسِينَ أَلْفَ
 سَنَةٍ يَوْمَ الْقَحْطَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَوَاجِصُ بَيْنَهُمَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ
 يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَمُوتُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفْقَرُ الْمَرْءُ مِنْ
 وَاقِعِهِ وَآبِيهِ وَصَاحِبِهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ وَآكَافُ السَّمَاءِ
 يَوْمَ مَا فِي كُلِّ نَفْسٍ مُجَادِلٌ عَنْ نَفْسِهَا ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُنشَرُ لَهُمْ
 عَمَلُهُمْ يَوْمَ لَا يُخْبِتُنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ إِلَّا مَنْ حِمَّ
 اللَّهُ أَنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى جَاوِلِ الْعَقَبِ وَالنَّهَادَةِ
 يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ تَجْرُجُونَ مِنَ الْأَحْذَابِ عَا
 كًا تَقَعُ إِلَى نَضْبٍ يَوْضَعُونَ وَكَأَنَّهُمْ حَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مَهْطِعِينَ إِلَى
 الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعِ يَوْمَ تُرْجَى الْأَرْضُ دَجَاوُءُ تَكُونُ السَّمَاءُ
 كَالْمُهْلِ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْتَلْ حِمِيمٌ حِمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ
 وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفَا صَفَا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِقِي فِي
 ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْفِقِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا تُخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْفِقِ
 بِمَا جَنَّبْتُ عَلَى نَفْسِي وَاجْعَلْ بَارِدَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَاءِكَ مُطْلَقِي
 وَفِي رُفْرِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ تَحْتَرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْجِدِي
 وَفِي الْعِزِّ الْكَرَامِ مُصَدِّدِي وَاعْطِنِي كَمَا بِي بَيْنِي خَيْرَ أَفْوَاجِ جَنَّةِكَ وَ
 يُبْقِي بِي وَجْهِي وَبَشَرِي حَسْبِي وَتُرْجِي بِي مِنْ بَرَاءِي وَابْقِنِي مَعَ الْغَائِبِينَ
 مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى دَعْوَانِكَ وَجَنَانِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ سَاعَتَهُ هَذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
 خَيْرٌ مِنِّي وَسَلَامًا وَالتَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 اللَّهُمَّ اللَّهُ لَعَنَ لَيْلَةَ عَلَيْكَ شَيْخٌ دُرُومُ صَبَاحٌ وَدَسْتِدُورُ جَالِ الرَّسُولِ
 دَوَائِجَالُ دُرُومُ جَعْلُهُ مَرُودُهُ أَنَّهُ كَمَا مَحْبُوبٌ اسْتَدْرَاجُ حَضْرَتِ رَسُولِ
 وَاعْمُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دُرُومُ جَعْلُهُ دُرُومُ وَابْتِ كَرِهَ إِذَا حَضْرَتِ صَادِقُ
 كَرِهَ فَرَسُودُ مَرَكُهُ خَوَاصِدُ وَابْتِ كَنْدُ فَرَسُودُ وَآمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَطَاهِرُ
 وَخَشَنُ حَسَنِ دُفَرِهَائِي سَابِرُ طَاهِرُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ زَادُ دُشَهْرُودُ
 بَاشَدُ سِرُودُ دُرُومُ جَعْلُهُ كَنْدُ دُرُومُ جَعْلُهُ بَاشَدُ سِرُودُ
 بِصَحْرَائِي وَدُرُومُ وَابْتِ دُكْرُومُ بَامُ خَانِدُ بَالُ دُرُومُ سِرُودُ دُكْرُومُ نَمَازُ كَنْدُ
 بَامُ مَرُودُ كَرِهَ مَسِيرُودُ سِرُودُ نَمَازُ دُرُومُ جَعْلُهُ دُرُومُ جَعْلُهُ
 وَبُكُودُ بَالُ سَلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ
 أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَحْيُ الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدُ الْكَبِيرُ وَالسَّيِّدُ
 الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدُ الْمُرْتَضَى وَالْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالْأَمَنُ وَالْمُسْتَجِيرُ
 حَسْبُكَ أَيُّهَا الْبَكْرُ وَالْإِلَى بَابُكُمْ وَوَلَدُكُمْ وَالْحَقُّ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ
 قَبْلُكُمْ لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَتَضَرُّعٌ لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَسْبُكُمْ اللَّهُ بِدِينِهِ فَعَلَكُمْ
 لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي لَمِنَ الْفَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ مَغْفِرُ مَعْصِيَتِكُمْ لَا أُنْكِرُ
 فِيهِ فُتُورَهُ وَلَا أَزْهَمُ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ سُجَّانُ دُرُومُ الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ
 يُسَبِّحُ اللَّهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالتَّلَامُ عَلَى أَوْجَحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ
 وَالتَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ مُؤَلَّفُ كُودُكُمْ دُرُومُ وَابْتِ بِنَا
 وَارْدُودُ كَرِهَ إِذَا مَرَكُ سَلَامُ وَصَلَوَاتُ بِرُحَضْرَتِ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَالْهَدُوسُ فَرَسُودُ مَرَكُهُ خَوَاصِدُ وَابْتِ كَنْدُ فَرَسُودُ وَآمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَطَاهِرُ

الحمد لله الذي بَارَكْنَا فِيهِ سَاعَتَهُ هَذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
 خَيْرٌ مِنِّي وَسَلَامًا وَالتَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 اللَّهُمَّ اللَّهُ لَعَنَ لَيْلَةَ عَلَيْكَ شَيْخٌ دُرُومُ صَبَاحٌ وَدَسْتِدُورُ جَالِ الرَّسُولِ
 دَوَائِجَالُ دُرُومُ جَعْلُهُ مَرُودُهُ أَنَّهُ كَمَا مَحْبُوبٌ اسْتَدْرَاجُ حَضْرَتِ رَسُولِ
 وَاعْمُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دُرُومُ جَعْلُهُ دُرُومُ وَابْتِ كَرِهَ إِذَا حَضْرَتِ صَادِقُ
 كَرِهَ فَرَسُودُ مَرَكُهُ خَوَاصِدُ وَابْتِ كَنْدُ فَرَسُودُ وَآمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَطَاهِرُ
 وَخَشَنُ حَسَنِ دُفَرِهَائِي سَابِرُ طَاهِرُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ زَادُ دُشَهْرُودُ
 بَاشَدُ سِرُودُ دُرُومُ جَعْلُهُ كَنْدُ دُرُومُ جَعْلُهُ بَاشَدُ سِرُودُ
 بِصَحْرَائِي وَدُرُومُ وَابْتِ دُكْرُومُ بَامُ خَانِدُ بَالُ دُرُومُ سِرُودُ دُكْرُومُ نَمَازُ كَنْدُ
 بَامُ مَرُودُ كَرِهَ مَسِيرُودُ سِرُودُ نَمَازُ دُرُومُ جَعْلُهُ دُرُومُ جَعْلُهُ
 وَبُكُودُ بَالُ سَلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ
 أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَحْيُ الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدُ الْكَبِيرُ وَالسَّيِّدُ
 الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدُ الْمُرْتَضَى وَالْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالْأَمَنُ وَالْمُسْتَجِيرُ
 حَسْبُكَ أَيُّهَا الْبَكْرُ وَالْإِلَى بَابُكُمْ وَوَلَدُكُمْ وَالْحَقُّ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ
 قَبْلُكُمْ لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَتَضَرُّعٌ لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَسْبُكُمْ اللَّهُ بِدِينِهِ فَعَلَكُمْ
 لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي لَمِنَ الْفَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ مَغْفِرُ مَعْصِيَتِكُمْ لَا أُنْكِرُ
 فِيهِ فُتُورَهُ وَلَا أَزْهَمُ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ سُجَّانُ دُرُومُ الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ
 يُسَبِّحُ اللَّهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالتَّلَامُ عَلَى أَوْجَحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ
 وَالتَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ مُؤَلَّفُ كُودُكُمْ دُرُومُ وَابْتِ بِنَا
 وَارْدُودُ كَرِهَ إِذَا مَرَكُ سَلَامُ وَصَلَوَاتُ بِرُحَضْرَتِ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَالْهَدُوسُ فَرَسُودُ مَرَكُهُ خَوَاصِدُ وَابْتِ كَنْدُ فَرَسُودُ وَآمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَطَاهِرُ

موكلا است بر آن كه هر مؤمنيكه بگوید صلی الله علی محمد و آله و سلم بملاك
 در جواب گوید و عليك پس از آن حضرت پیغمبر عرض کن یا رسول الله
 ندان شخص بر شما سلام و سایندها حضرت فرماید و عليك السلام و دو
 دوات معین است كه حضرت فرمود هر كه زیارت كند مرا بعد از موت
 من خواهد بود مثل كسبكه هجرت كرده بوی من در جنان من پس مرگ
 استطاعت ندارد كه زیارت فرماید سلام بفرستد گوشت
 كه اسلام می رسد بمن و اجازت با نهضت بیا و است و ما و یا ب اول
 دوز كز زیارت حج طاهر و ایام هفته و زیارت براه حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله در روز نشسته نفل كرده ام اگر خواستی با خارج كن
 و بعض خواندن آن خود زان تا نازل ساز و بیا بد روز زیارت حضرت امیر المؤمنین
 در آن دخول دواتی مطهر زیارت مختصر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 و ساینده است صلوات فرستادن بر آن حضرت باین صلواتيكه حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام بر آن جناب فرماده در یکی از خطب خود و در
 جمیع جناحه در روضه کافی است ان الله و ملايكته یحاضرون علی الیه
 یا ایها الذین آمنوا صلوا علیه و سلموا تسلیما اللهم صل علی محمد
 و آل محمد كما فضلك ما صلیت و بارکت و ترحمته و تحننت و سلت علی
 ابرهیم و آل ابرهیم انك محمدٌ محمدٌ اللهم اعط محمدًا الوسيلة و
 الشرف و الفضيلة و المنزلة الكريمة اللهم اجعل محمدًا و آل محمد
 اعظم الخلائق كلمةً شریفاً یوم القیمة و اقرهم منك مفعداً و
 عندك یوم القیمة جاهاً و افضلهم عندك منزلة و نصیباً اللهم
 عظم محمدًا اشرف المقام و جباء السلام و سفاة الاسلام اللهم احصنا

كَانَ أَتَى الْخُطُوبَ لَمْ يَبْلُغْ مِنْهُ
 كُلَّ يَوْمٍ لِلْحَادِثَاتِ عَوَاذِ
 كَيْفَ بَرَّحِي الْخَلَاءِ مِنْهُنَّ إِلَّا
 مَقْصِدُ الْخَائِبِينَ مِنْ كُلِّ خَوْفٍ
 مَصْدَرُ الْعِلْمِ لَبَّاسُ الدَّيَةِ
 فَاصْ لِلْخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَجِلْدُ
 تَوَهَّاتِ بِأَسْمَاءِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَغَدَتِ نَشْرُ الْفَضَاءِ مَلْعَنَةً
 طَرِبَتْ لِأَيِّمِهِ الشَّرِّ فَاسْتَطَاعَتْ
 جَارَ مِنْ جَوْهَرِ الْقُدْسِ ذَاتُهَا
 لَا تَجِدُ فِي صِفَاتِ أَحَدٍ فِكْرًا
 أَيْ خَلْقٍ لِلَّهِ أَعْظَمَ مِنْهُ
 قَلْبُ الْخَائِبِينَ طَهْرُ الْبَطْنِ
 لَسْتُ أَفْنِي لَهُ مَنَاقِلَ قُدْسٍ
 وَجَالَا أَعَزَّهُ فِي بُيُوتٍ
 سَادَةٌ لَا تُزِيدُ إِلَّا رِضَى
 خَصَمًا مِنْ كَمَا لَمْ بِالْمَعَانِي
 لَمْ يَكُونُوا لِلْعَرَسِ لَا كُنُوزًا
 كَلِمَةُ السَّنِّ عَنْ اللَّهِ يُعْنِي
 وَهُمْ الْأَعْيُنُ الْعَجَّاجَاتُ هُدًى
 عِلْمًا وَآمَنَةً حَكَمًا

مُقَلَّدٌ لَكِنَّ الْهُوْنِ أَبْكَاهَا
 لَبَّاسُ الْهُوْنِ وَصُورِي عَلَى مَلِكَا
 يَدِ مَامٍ مِنْ سَبْدِ الْوَسِيلِ طَه
 أَوْفَرُ الْعَرَبِ ذَمِيَّةٌ أَوْفَاهَا
 خَبَرُ الْكَائِنَاتِ مِنْ مَبْدَاهَا
 أَخَذَتْ مِنْهَا الْعُقُولُ لَهَا هَا
 رُحْنُ كَمَا تَوَهَّاتِ بِصَبْحِ دُكَاهَا
 كُلُّ قَوْمٍ عَلَى اخْتِلَافٍ لَهَا هَا
 قَوْفُ حُلُوتِهِ السَّمَاءُ سَعْلَاهَا
 نَاهِيَةُ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَعْنَاهَا
 فَتَى الصُّورَةِ الَّتِي لَنْ تَرَاهَا
 وَهُوَ الْغَايَةُ الَّتِي اسْتَفْصَاهَا
 قَرَأَتْ ذَاتُ أَحَدٍ فَجَنَّبَاهَا
 فَذَبَّاهَا الْفَتَى فَاعْلَاهَا
 أَوَّيَّ اللَّهُ أَنْ يُعْزَّجَاهَا
 الشَّيْءُ كَمَا لَا يُزِيدُ إِلَّا رِضَاهَا
 وَبِأَعْلَى السَّمَاوَاتِ سَمَاهَا
 خَافِيَاتُ بُحْبُحَاتِ مَنْ أَبْدَاهَا
 هِيَ أَفْلاَءُ حَكَمَةٍ فَذَبَّاهَا
 كُلُّ عَيْنٍ مَكْفُوفَةٌ عَيْنَاهَا
 هُنْدِيَّةُ النِّجْمِ بِإِنْبَاجِ هُدَاهَا

وَإِنْ بَيَّانُ كُلِّهَا ظَلَمَ
 تَمَسُّكُ وَخَرَابُ الْوَقْتِ
 أَفْغَرُكَ وَالْيَدِ الْيَدِ
 نَحْمُكَ وَتَبَاتِ صَنَعُكَ الْوَقْتِ
 أَفْغَرُكَ الْوَقْتِ وَالْوَقْتِ
 وَالْمَلِكِينَ وَالْمَلِكِينَ
 فَتَى وَتَبَاتِ صَنَعُكَ الْوَقْتِ
 أَلَيْتَ تَعْلَمُ خَطَا الْكَلْبِ
 أَلَمْ تَعْلَمْ خَطَا الْكَلْبِ
 يَحْظُ الْأَيْمَانُ وَالْقَسَمُ
 تَعْلَمُ قَبْلَ مَا أَفْغَرُكَ
 يَسْتَبْرَأُ وَفَصْلُكَ لَمْ يَكُنْ
 نَحْمُكَ لَدُنَّكَ سَلَامًا وَخَيْرًا
 أَلَمْ تَعْلَمْ الْقَدْرَ مَا فَادَاهَا
 وَالْفَيْزُ وَالْخَلْفَةُ عَلَى
 رُتُولَاتِ

فَاذْكُرْهُمْ وَتَأْتِ حَاجَتَهُمْ سَمِعْنَا كُلَّ حِكْمَةٍ مِّنْكَ لَهَا
مَا أَنَا بِى وَكَوْنُهَا عَلَى الْأَرْضِ فِي السَّمَوَاتِ بَعْدَ تَبْدِيلِهَا
ذِكْرُهَا مِنْ بَابِهَا دُونَ طَبَقِهَا نَعْلًا وَمَصْبَاحَ الْأَرْضِ
وَعِزَّةَ دِيَارِهَا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَبَاشَةً وَمَكُونِ
الْإِسْلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَى جَبِينِ اللَّهِ
الْإِسْلَامُ عَلَى صِفَتِي اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَى نَجْوَى اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الرِّسَالِ وَخَيْرِ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَاءِهِ
الْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ الْإِسْلَامُ عَلَى السُّعَدَاءِ وَالْمُسَدِّدِ
وَالضَّالِّحِينَ الْإِسْلَامُ فِي عِلْمِنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ الْإِسْلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الرُّوحُ الزَّكَاةُ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَةُ الْإِسْلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّلَاطَةُ الظَّاهِرَةُ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّعْمَةُ الزَّكَاةُ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي خَيْرِ الْوَدَى الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْإِسْلَامِ الْمَجْنِي
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْمَبْعُوثِ إِلَى كَافَّةِ الْوَدَى الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي
الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي السَّجَاعِ الْبَيْتِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَنِي الْمَوْثِدِ بِالْقُرْآنِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْمُرْسَلِ إِلَى الْأَرْضِ وَالْجَانِ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي صَاحِبِ الرَّأْيَةِ وَالْعَلَامَةِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا
السَّافِعِ يَوْمَ الْيُسْمَةِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي مَنْ حَبَّاهُ اللَّهُ بِالْكَرَامَةِ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَخْنَا وَاللَّهُ
لَكَ دَرَاهِمُهُ فَبَدَلِ أَنْ تَكُونَ عَلَيْكَ أَحْكَامُهُ أَوْ يَكُونَتْ حَلَالُهُ
وَحَرَامُهُ فَفَعَلْتَ إِلَيْهِ طَبَقًا وَاجِبًا مَرْضِيًّا طَامِرًا مِنْ كُلِّ جَحْرِ مُقَدَّرًا
مِنْ كُلِّ دَيْسٍ وَبَوَاءٍ لَكَ جَنَّةُ الْمَأْوَى وَوَقَعْتَ إِلَى الدَّرَجَاتِ الْعُلَى

وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ السُّعَدَاءِ وَالْمُسَدِّدِ وَالضَّالِّحِينَ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ السُّعَدَاءِ وَالْمُسَدِّدِ وَالضَّالِّحِينَ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ السُّعَدَاءِ وَالْمُسَدِّدِ وَالضَّالِّحِينَ وَالْإِسْلَامُ عَلَى جَمِيعِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

الحمد لله

السلام عليك يا من ظهرت شفقتها على رسول الله خاتم النبيين
السلام عليك يا من تربتها لولي الامين السلام عليك وعلى آل
وبدئك الطاهر لسلام عليك وعلى ولدك ورحمة الله وبركاته
اشهد انك احب الكفا له واذن الامانة واجهدي في مرضاه
وبالعت في خط رسول الله عارفة بحقه مؤمنة بصدقه مغفورة
بنسبه مستبصرة بغيره كافلة بربيه شفقة على نفسه واقفة
على حدمه بخاره رضاه مؤثرة هواه واشهد انك مضيت على
الايمان والتمسك بالشرع لادباني راضية مرضية طاهرة ركية
نقية نقيصة فرحني الله غناك وارضاك وجعل الجنة منزلك وماءك
اللهم صل على محمد وال محمد وانفعني ببارئها وتبين علي حبها
ولا تحرمني شفاعتها وسفاعة الائمة من ذرئها واذني من رافقها
واخرني معها ومع اولادها الطاهرين اللهم لا تجعل آخر العهد
من ذرئتي اناها واذني العود اليها ابدا ما بقيتني واذا بقيتني
فاخرني في ذرئها وادخلني في شفاعتها برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم بحقها عندك ومنزلها لديك اغفر لي ولوالدتي ولجميع المؤمنين
والمؤمنات واثنائي في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك
عذاب النار وبردك نعمنا زبائن متخافين ردعا يمكننا من غير خواص
ومصرف ميثوي من بارئ حضرت حمزه ودمه وراحمه
چون بربار حضرت رفته ميكره نزد فرشتگان سلام عليك يا اعم رسول
الله صلى الله عليه وآله السلام عليك يا خير الشهداء السلام عليك
يا اسد الله واسد رسوله اشهد انك قد جاء هذت في الله عز وجل

الحمد لله الذي جعل في خلقه
السلام عليك يا من تربتها لولي الامين
السلام عليك وعلى آل
وبدئك الطاهر لسلام عليك
اشهد انك احب الكفا له
وبالعت في خط رسول الله
بنسبه مستبصرة بغيره
على حدمه بخاره رضاه
الايمان والتمسك بالشرع
نقية نقيصة فرحني الله
اللهم صل على محمد وال محمد
ولا تحرمني شفاعتها
واخرني معها ومع اولادها
اللهم لا تجعل آخر العهد
من ذرئتي اناها واذني
فاخرني في ذرئها وادخلني
اللهم بحقها عندك
والمؤمنات واثنائي في الدنيا
عذاب النار وبردك
ومصرف ميثوي من بارئ
چون بربار حضرت رفته
الله صلى الله عليه وآله
يا اسد الله واسد رسوله

دو عالم کرد و آنجا و ترک نکرد تا وفات فرمود و محمود بن لبید گفت
که آن سید جلیلہ سرفرازہ میرفت و کریم میکرد و من در یکی از دروا
زیادت حمزہ شرف شدم و دیدم کہ آن مظلومہ نزد فرزند مشغول بگریه
من صبر کردم تا کریمہ اش ساکن گشت نزد بایک رفیق و سلام کردم و گفتم
با سیدہ الشہوان بحق خدا قسم است کہ در کھای دلم تا قطع کردی از این
گریهات فرمود ای با عمر بنواے من شایسته است کہ پیش زنی کہ من سیدہ
اتصیبت بہترین پدرها رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ پیو فرمود و اشوا
الحی رسول اللہ و انشا کرد

اِذَا مَا تَقُومَاتُ فَمَنْ بِنَتٍ فَلْيُكَرِّمُوْهُ وَذُوْا كُنُيْ مَدَامَاتٍ وَاللّٰهُ اَكْثَرُ

و شیخ معبد فرمودہ دکان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ امرخہ چو نہ
فرزندہ علیہ السلام دکان پلسمہ و بالشداء و لم نزل فاحمہ علیہا السلام
بعد دفاتہ صلی اللہ علیہ وآلہ تغدو الی قبرہ و مروح المسلمون بنسایون
علی زبانیہ و ملا و منہ شہرہ

نہایت نبور شہداء حضور اللہ علیہ و آلہ

سکونی در و با و ان بیان

السلام علی رسول اللہ السلام علی نبی اللہ السلام علی محمد بن عبد اللہ
السلام علی اہلبیتہ الطاہرین السلام علیکم ایہا الشہداء المؤمنین
السلام علیکم یا امد بیتی لا یجان و التوحید السلام علیکم یا افضا
دین اللہ و افضا و رسولہ علیہ و آلہ السلام سلام علیکم بما صبرتم
فقیم عصبہ الدار اشد ان اللہ اخا و کمہ لدینہ و اضطفا کمہ لیرسلو
و اشد انکم مذ جاہدتم فی اللہ حق جہادہم و دبتکم عن دین اللہ

او شیخ معبد
کریمہ ماند و دو عالم کرد
از حضرت صادق علیه السلام
تاکید کرد کہ این را در فرج بکریه
خبر است از خلیل و لکن
در آن روز نبی محمد صلی اللہ علیہ
محمد بن علی است و در فرج بکریه
حضرت مرتضیٰ علیہ السلام
رسول صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم
مختار بیخود و مکتب و حق
ایہ الکرمین و اقصوت با الطاہرین
یا اللہ یا اقصوت فی مناجات
الاصغر الخ طحطی فی مناجات
و فی نقطہ سبک و مفضل بن
محمد بن علی

نہایت نبور شہداء حضور اللہ علیہ و آلہ

منافی با اختصاص است هر که خواهد بنماید و جوع کند و نماز میکند و
شراب ابراهیم بنی عیسی غرضه ما و حضرت ابوبهیم بن رسول الله صلی الله علیه
وآله که از مسکن و محل نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله است
دو مسجد بفتح (بهاء و ذفاء نقطه دار) که در نزدیکی مسجد ما است و اگر
دو تن بر میگویند دو مسجد فتح که مسجد اخرا بر میگویند و چون
دو مسجد فتح از نماز فارغ شده بگویند صبح المکرمین و یا حجب و دعوه
المضطربین و یا مغيث الملهومین اکثف عنه صریحه و محیی و کریم و غنی
کما کسفت عن نبیائ صلی الله علیه و آله هته و کعبته هول عذر
و اکفیه ما اشته من امر لدنبا و لا خرو با و هم الراحمین و نماز میکند
و در خانه حضرت امام ذین العابدین و خانه امام جعفر صادق علیه السلام
و مسجد سلمان و مسجد امیر المؤمنین علیه السلام که محاذی قبر حمزه
و مسجد ساهله اند و که بتوانی و در نماز میکنی یا بخی خواهی انتم نعم

نمایند و دراع

هرگاه خواهی از مدینه بیرون آئی عند کن و پرو نزد فریغی صلی الله علیه و آله و بعد از آنچه پیشتر مگردی پس وداع کن حضرت را و بگو
السلام علیک یا رسول الله استودعک الله و استودعک و آفر
علیک السلام انت ما لله و بما جئت به و ذلك علیه اللهم لا تجعله
أحوالهم منیر لزمانه فیه نبتک فان یومئذ فی ذلک فان شهد
فی حوائج علی ما شهدت علیه فی حیوای أن لا إله إلا أنت و أن محمدا
عبدک و رسولک صلی الله علیه و آله و حضرت صادق علیه السلام
در وداع فریغی میونس بن یعقوب فرمود که بگو صلی الله علیه و آله

ماہی جہر دشت کہ خواہے
مقول است کہ کیککہ صد
صد منہ بمل ہو اھا اھا
ورد دشتیکہ درون کجاہ خود ورد
از بند شود از کاکا هان بیجاہ
سال خود تر از بیاضی است
مردنیکہ کیککہ بخی اند و قد
ورد و دشتی ب خود فایانیا
الکافور و دمل ہو اھا اھا
توبیل صفالہ بیاے از بیاے
از سرک زیا جہر منقول است
صادق علیہ السلام منقول است
کہ حضرت رسول صلی علیہ
والہ وسلم کیککہ بخواند
من چنان بولے نماز
شب

فصل در فضیلت حضرت زهرا

کردی حجره حضرت رسول و اسلام بکن بر آن حضور و نماز می کرد
مدینه هفت موطب خود باش و خود را خط کن از گناهان و نظام
و تدبیر و تفکر کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که مدینه
مبارک حضرت رسول هم بر آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار و
گوچه و بازاران برود و در هر روز در مسجد آن نماز خوانده و آنجا
و حق و نیکو است و حضرت جبرئیل و ملائکه مفرین در آنجا حضور دارند

و لیقعد ما قبل

أَرْضُ شَيْ جِبْرِيلَ فِي عَرَصَاتِهَا وَاللَّهُ شَرَفَ أَصْحَابِهَا
و نماز می شود و نوای صدای کن در مدینه حضور در مسجد و بحضور
سایه ذات و ذوق و رسول که ثواب جبرئیل و اجور عظیم بر آن مرتبت است
و علامه تجلیه و فرموده که در و او این معجزه دارد شده است که در هر
روز آنجا بصدای کند بر ابراست باده فرمودم که در جاهای دیگر بصدای
کنند و اگر ممکن شود نوای اخبار کن عبادت آن بلد طیب را که عبادت و
مدینه یا جماع علما مستجاب است و احادیث مستفیضه در فضیلت آن دارد
سَمِعْتُ اللَّهَ قَبْرًا لِلْمَدِينَةِ عَشْرَةً فَقَدْ خَلَقْتَهُ الْأَمْنُ بِالْبِرْكَاتِ
بَنِي الْمَدِينَةِ صَلَّي عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَلَغَ عَنَّا دَوْعَةَ الْحَقَائِدِ
وَصَلَّى عَلَيْهِ اللَّهُ مَا دَرَسَاوِي وَلَا حَتْ جُؤْمُ اللَّيْلِ مُبْتَدَأًا

فصل چهارم

در فضیلت و کیفیت زیارت مولا ایما حضرت امیرالمومنین علیه السلام
و در آن چند مطلب است
مطلب اول در فضیلت زیارت حضرت است

در فضیلت حضرت زهرا
چون آنرا گفت که بگویند
مبارک و ثوابی را بکن گفت
نموده من و دیگر نمود
از فضیلت
و در این شهر که حضرت زهرا
علیه السلام را در شب که در آن
بر میخواستند صلوات را بکنند
چون یک اهل خانه را دیدند
بگفتند و وضع علی بن ابی طالب
الطاهر و وضع علی بن ابی طالب
و از آن وقت که حضرت زهرا
و از آن وقت که حضرت زهرا
الموتی
در آن شهر که حضرت زهرا

و عمر پسندیده ای پیرمادر را که بمشغور و انش حشمت قدس می که عباد
الوده شود در زبانه حضرت امیرالمؤمنین ع خواه پیاده رود خواه
سواره ای پیرمادر بنویس این حدیث را باب طلاق نیز از حضرت صادق
و ابانکرده که فرمود ما میگوئیم که در پشت کوفه قبری هست که پناه میبرد
بان فروردن مکی مکرانکه خضعالی او را شفا کرامت فرماید مؤلف گوید
که از اخبار معتبره ظاهر میشود که خضعالی قبر امیرالمؤمنین علیه السلام
و او ظاهریش را معقل خائفین و ملجأ مضطربین و امان اهل زمین ضرورت
هر غنا کی که نزد او برود و غش زایل گردد و هر درد ناکی خود را با او بیا
شفا گردد و هر که بان پناه برود و امان باشد سید عبد الکرم بن
طاهر در ابانکرده از محمد بن علی شیبانی که گفت من دیدم و عجم حسین
بنحو پنهانی در شب و قیام بن بارت قبر امیرالمؤمنین ع و این دو سال در
دشمن و چیزی بود من گوید کی میفرمودم چون رسیدیم بنزد حضرت
دیدیم که آن قبر مطهر و درش سنگهای سپاه گذاشته شده و بنایند
پس ما نزد ملک آن زمین بعضی از ما شروع گود بخواندن قرآن و بعضی دیگر
مشغول بنماز شد و بعضی مشغول بن بارت و در این حال بودیم که ناگاه
دیدیم شیری بجانب ما آمد چون نزدیک ما آمد بفاصله بکتره ما از آن
محل شریف و در شدیم همچوان سره بارت فریاد و شروع گود بپا لیدن و دعا
خود بر بزرگی از ما نزدیک او رفت و مشاهده کرد او را بشیر شمر خوانند
او برکت و ما را بحال شیر خبر داد پس نوس از ما بطرف شد و همگی بارت
او رفتیم و او را مشاهده کردیم دیدیم که در ذراع او جراحی است و از او
مخرج زایب از حضرت ممالد پس بکساعت با بیحال بود انگاه برفت و ما و بگو

باشد تا بکسر و بجان
مکانیکه در این بوده و در
از حضرت امام زین العابدین
مطلب که در وقت برون
شدن از دینش بگوید
نیم از این است
توکل علی الله است
امام علیه السلام
مقاله که در کتب
در دین که در کتب
توکل علی الله
از اشکات خبر
کلیا و عقوبات
الدنیا و آخرت

لَا دُعَاءَ إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اللَّهُ أَتَيْكَ أَفْضَلَ مَقْصُودٍ وَأَكْرَمَ مَا فِي قُدْرَتِكَ
 أَنْبَتَكَ مُقْتَرِبًا إِلَيْكَ بَيْنِكَ نَبِيَّ الرَّحْمَةِ وَبَاخِيًا مِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى
 أَبْطَالٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَحْبِثْ سَخِي وَانْظُرْ
 إِلَى نَظَرِهِ وَرَحْمَتِهِ تَغْفِسُنِي بِهَا وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ بِسُجُودِي وَرَوَانِي بِسُجُودِي السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
 آمِينَ اللَّهُ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ وَالْحَاقِيقِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَائِضِ لِمَا اسْتَفِيدَ
 وَالْمُهَيَّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْكَلِمَةِ
 السَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ السَّلَامُ عَلَى الْمَقْصُودِ الْمُؤَيَّدِ السَّلَامُ
 عَلَى أَبِي الْعَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسُجُودِي وَرَوَانِي
 شُودُودِي وَخَلْ شُدُنِي بِأَيْدِي دَامَتْ دَامَتُهُمْ دَارُوا بِسُجُودِي وَرَوَانِي
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرَكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَخَيْرَهُ مِنْ خَلِيفَةِ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَبْدِ اللَّهِ وَآلِهِ وَرَسُولِ اللَّهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ
 عَبْدِكَ وَابْنُ امْتِكَ جَاءَكَ مُنْجَرًا بِذِمَّتِكَ فَاصْدَأْ إِلَى حَوْمِكَ
 مُتَوَجِّهًا إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مَاكَ أَدْخَلَ يَا مَوْلَايَ
 أَوْ أَدْخَلَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَوْ أَدْخَلَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَوْ أَدْخَلَ يَا أَمِينَ اللَّهِ
 يَا مَلَأْتَهُ اللَّهُ الْيَقِينِ فِي هَذَا الشَّهَادِ يَا مَوْلَايَ أَنَا ذَنْ لِي بِالْخَوْلِ
 أَفْضَلَ مَا أَوْثَقَ أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ كُنْتُ لَكَ أَهْلًا فَإِنَّ أَهْلًا
 لِذَلِكَ بِسُجُودِي وَرَوَانِي دَامَتْ دَامَتُهُمْ دَارُوا بِسُجُودِي وَرَوَانِي
 دَاخِلُ شُودُودِي وَخَلْ شُدُنِي بِكُو

و چون من به سبیل خود
 افضل مقصود و اکرم ما
 فی قدرت تو آید
 انبیا را که با تو
 است و با خیانت
 مومنین علی
 ابطل علیهم السلام
 فصل علی محمد و آل محمد
 و لا تحبث سخی و انظر
 الی نظره و رحمته
 تغسني بها و اجعلنی
 عندک وجهاً فی الدنیا
 و الآخره و من المقربین
 بسجود و روانی
 السلام علی رسول الله
 آمین الله علی رحمته
 و عزائیم امره و الحاقیق
 لما سبق و الفاضل
 لما استفید و المهیمنین
 علی ذلک کلّیه و رحمته
 الله و برکاته السلام
 علی صاحب الکلمه السلام
 علی المدفون بالمدينه
 السلام علی المقصود
 المؤید السلام علی
 ابی العاسم محمد بن عبد
 الله و رحمته الله و
 برکاته بسجود و روانی
 شود و دود و خل شدن
 بایده دامت دامت
 داروا بسجود و روانی
 اشهد ان لا اله الا الله
 و احد و لا شریک له
 و اشهد ان محمداً عبده
 و رسوله جاء بالحق
 من عنده و صدق
 المرسلین السلام
 علیک یا رسول الله
 السلام علیک یا حبیب
 الله و خیرهم من
 خلیفه السلام علی
 امیر المؤمنین عبد
 الله و آل و رسول
 الله یا مولا یا امیر
 المؤمنین عبدک و ابن
 عبدک و ابن امتک
 جاءک منجر بذمتک
 فاصدأ الی حومک
 متوجها الی مقامک
 متوسلا الی الله
 تعالی ماک ادخل
 یا مولا یا امیر
 المؤمنین یا حجة
 الله یا امین الله
 یا ملأه الله
 الیقین فی هذا
 الشهاد یا مولا
 یانا ذن لی بالخول
 افضل ما اوثق
 احد من اولیائک
 فان کن لک اهلا
 فان اهلا لک
 لذلك بسجود و
 روانی دامت
 دامت داروا
 بسجود و روانی
 داخل شود و خل
 شدن بک

بِسْمِ اللَّهِ وَبِإِذْنِهِ وَفِي بَيْتِهِ اللَّهُ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَبْنِ عَلَى نَبِيِّكَ أَنْتَ الْتَوَّابُ الرَّحِيمُ
 پس برون ما خا دی قبر مطهر شوے و فوف نما پش از دین بدن بغیر و بفر
 کن و بگو

السلام من الله على محمد رسول الله آمين الله على وجهه ورساله
 وعترته امير ومعهدين الوحي والحق على الخاتم لما سبق والفايح لما
 استقبل والمهتمين على ذلك كذبة الشاهد على الخلق السراج المنير
 والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على محمد واهله
 ببشيرة المظلومين افضل واكمل وارفع واشرف ما صليت على احد
 من انبيائك ورسلك واصفيائك اللهم صل على امير المؤمنين
 عبدك وخير خلقك بعد نبيك واجي رسولك ووصي جنتك
 الذي تجتنبه من خلقك والدليل على من بعثه رسالا لا نك
 ديان الدين بعدك وفصل فضائلك بين خلقك والسلام عليه
 ورحمة الله وبركاته اللهم صل على الامم من اولد القوامين
 بامرئ من بعده المطهرين الذين افضدهم انصا والدينك و
 حفظه ليرك وشهداء على خلقك واعلاما ليعاوك صلوا اناس
 عليهم اجمعين السلام على امير المؤمنين علي بن ابي طالب وجميع ربه
 الله وخلقته والعام بامرئ من بعده سيدا لوصيه ورحمة الله
 وبركاته السلام على طه نبي رسول الله صلى الله عليه واله
 يساء العالمين السلام على الحسن والحسين سيدا شباب هذا
 الجنة اجمعين السلام على الائمة الراشدين السلام على الانبياء

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين
 اللهم صل على
 امير المؤمنين علي بن
 ابي طالب
 وجميع ربه
 الله وخلقته
 والعام بامرئ
 من بعده
 سيدا لوصيه
 ورحمة الله
 وبركاته
 السلام على طه
 نبي رسول الله
 صلى الله عليه
 واله
 يساء العالمين
 السلام على الحسن
 والحسين
 سيدا شباب هذا
 الجنة اجمعين
 السلام على الائمة
 الراشدين
 السلام على الانبياء

كُنْ وَبَكَوْا السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
 سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْأَيْمَنِ الْهَادِيَنِ الْمُبْتَدِئِ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا صَبْرَ الْعَدُوِّ السَّابِقِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ
 الْمُصِيبَةِ الْوَاسِيَةِ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ وَأَبِيكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ
 وَعَلَى أُمِّكَ وَأَخِيكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَيْمَنِ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَ
 بَنِيكَ أَشْهَدُ لَعَنَ اللَّهُ بَاكَ الْتَرَابَ وَوَضَحَ مَكَ الْكِبَابِ وَحَلَّكَ
 وَأَبَاكَ وَجَدَّكَ وَأَخَاكَ وَبَنِيكَ عَمْرَةً لِأُولَى الْأَبَابِ يَا بْنَ الْمُبَاهِرِ
 الْأَجْدَابِ لِلنَّاسِ الْكِبَابِ وَجَهْتَ سَلَامَ الْيَاكِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ
 سَلَامُهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ أَفْسَدَهُ مِنَ النَّاسِ هُوِيَّ إِلَيْكَ مَا خَابَ
 مَنْ نَمَسَكَ بَاكَ وَتَحَا إِلَيْكَ

پس روئو دیا می خیرا پت و بکو

السلام على ابي الائمة وخليف النبوة والمخصوص بالاخوة السلام
على عبود الدين والامان وكلمة الرحمن السلام على منان الانما
ومغيب الاحوال وسيف ذي الجلال وساي السبل الزلال
السلام على صالح المؤمنين ودارت علم النبيين والحاكم يوم الدين
السلام على شجرة الفتوة وسامع المير العجوى السلام على حجة
الله البالغة ونعمة السابعة والاربعون السلام على المصطفى
والنبي والامام الناصح والزهاد الفادح ورحمة الله وبركاته

اپس ملو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ

وَأَرْوَيْهِمْ مَا لَمْ يَرْوَوْا
وَصَدَّقُوا قَوْلِي مَوْعِدِي
وَمَرَدُوا كَمَا جَاءَ خُصْرُكُمْ
صَرَخُوا بِعَيْنِهِمْ أَرْوَيْتَ
الْمَاءَ أَغْطِيهِ مَا فَدَيْتَ
وَمَا بَعَثْتَ مَا أَيْدِيكَ دَا
أَغْلَسْتَ مَا لَمْ يَكُنْ عَاقِبَتِي
أَتَيْتَ أَقْلَمَ مَدِينَتِي
أَتَيْتَ الْمَقْدِسَ وَالْمَوْحِي
زَا أَلَا أَمَّا يَلِكُ عَلَى
الْقَبْرِ بِقُدْرَتِكَ عَلَى
الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ مَا عَلِمْتَ
الْخَبْرَةَ تَكْرِيهًا فَإِنِّي
بَعَثْتُكَ إِذَا عَلِمْتَ الْوَقْدَ

امروز شرافت خدا کن و از برای خود دعا کن و بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَاتَيْنِ الْوَلَدَتَيْنِ هَدَيْتَنِي إِلَيْنِ سُبُلِي وَمَوْلَايَ
وَلَيْكَ وَآخِي دُيُوكَ أَمْرًا لِمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدًا لِمُؤْمِنِينَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَضْلِهِمَا
مِنْهُ وَاجِبِي عَلَى ذَلِكَ خِرَاءَ الْمُحْسِنِينَ اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتَ وَلَكَ
دَعَوْتُ وَلَكَ تَجَدُّتُ وَخَدَّكَ لَا شَرَّكَ لَكَ لَا تَهْ لَا تَكُونُ الصَّلَاةُ
وَالْمَرْكُوعُ وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ لَا تَنْكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنْهُ زِيَارَتِي وَأَعْطِنِي تَوَلِّيَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ وَجَاهِدْ كَعْدٍ وَبِكُورٍ هَدِيهِ أُمٍّ وَفُوحِ كَرِيمٍ بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٌ
بِجَاؤُودٍ وَرَسِيدٌ بِكُورٍ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اغْتَصَمْتُ وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَعْنِي وَرَجَائِي فَكُنْ مَا أَهْنَيْ وَمَا لَا أَهْنِي وَمَا
أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْ عَرَجَائِي وَجَلَسَائِي وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّبْ فَرَجَهُم

پس جانب راست رو از زمین کداز و بگو

اَرْحَمُ ذِي بَيْنٍ بِدَيْكَ وَنَصْرِي إِلَيْكَ وَوَحْشِي مِنَ النَّاسِ إِلَيْنِي بِكَ
يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

پس جانب چپ رو از زمین کداز و بگو

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَحِيحًا خَاطِرًا مَحْدُثُ لَكَ يَا رَبِّ تَعَبُّدًا وَدَعَا اللَّهُمَّ
إِنْ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفْ لِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٌ
مَرْهَبٌ بِكُورٍ شَكُورٍ وَجَهْدُكَ دَعَاكَ ابْنِ مَوْضِعِ طَلِبِيدَنٍ مَطَالِبُ
وَأَسْتَفْعِدُ بِهَا وَبِكَنْ كَهَلِ أَمْرِشْ كَمَا هَانَ أَسَدٌ وَحَاجَاتُ خُودِ دَانِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَاتَيْنِ الْوَلَدَتَيْنِ
وَلَيْكَ وَآخِي دُيُوكَ أَمْرًا لِمُؤْمِنِينَ
وَسَيِّدًا لِمُؤْمِنِينَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَضْلِهِمَا
مِنْهُ وَاجِبِي عَلَى ذَلِكَ خِرَاءَ الْمُحْسِنِينَ
اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتَ وَلَكَ دَعَوْتُ
وَلَكَ تَجَدُّتُ وَخَدَّكَ لَا شَرَّكَ لَكَ
لَا تَهْ لَا تَكُونُ الصَّلَاةُ وَالْمَرْكُوعُ
وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ لَا تَنْكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنْهُ
زِيَارَتِي وَأَعْطِنِي تَوَلِّيَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ وَجَاهِدْ كَعْدٍ وَبِكُورٍ
هَدِيهِ أُمٍّ وَفُوحِ كَرِيمٍ بِسْمِ اللَّهِ
مُحَمَّدٌ بِجَاؤُودٍ وَرَسِيدٌ بِكُورٍ
اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اغْتَصَمْتُ
وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَعْنِي
وَرَجَائِي فَكُنْ مَا أَهْنَيْ وَمَا لَا أَهْنِي
وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْ عَرَجَائِي
وَجَلَسَائِي وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّبْ فَرَجَهُم

هَذَا طَلِبُ نَمَّا كَيْفَ مَقَامِ اسْتِجَابَةِ عَالَمٍ وَتَسْتَدِينُ طَائِفَةً مِنْ رُغْبَةٍ
كُنْتُمْ أَنْتُمْ كَمَا هُمْ نَمَّا زَيْدٌ كَيْفَ فَرَضَهُ وَجْهٌ نَافِلَةٌ مَا دَامَ مَكِيدٌ وَدَوْدُ
مِيَابِئِهِ بَخْوَانِ عِبَادَاتِهِ دَعَاكَ اللَّهُمَّ لَا مَدَّ مِنْ أَمْرِكَ وَلَا بَدَّ مِنْ
قُدْرَتِكَ وَلَا بَدَّ مِنْ قَضَائِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ فَمَا
قَضَيْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَضَاءٍ أَوْ قَدَّرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَاعْطِنَا مَعَهُ
صَبْرًا يَهْمُهُ وَدَبْدَبَةً وَاجْعَلْ لَنَا جَا عِدًّا فِي رِضْوَانِكَ يُمْنِي فَحَسَنَاتِنَا
وَسُودُنَا وَشَرَفُنَا وَتَعَالَى وَكَرَامَتِنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَقْصُرْ مِنْ
حَسَنَاتِنَا اللَّهُمَّ وَمَا أَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَاءٍ أَوْ فَضَّلْتَنَا أَوْ كَرَّمْتَنَا مِنْ كَرَامَةٍ
فَاعْضِنَا مَعَهُ شُكْرًا يَهْمُهُ وَدَبْدَبَةً وَاجْعَلْ لَنَا صَاحِبًا عِدًّا فِي رِضْوَانِكَ وَجَمْعًا
حَسَنَاتِنَا وَسُودُنَا وَشَرَفُنَا وَتَعَالَى وَكَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَلَا تَجْعَلْ لَنَا أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا بُسْنَةً وَلَا مَفْنَنًا وَلَا عَذَابًا وَلَا خِرَابًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَشْرِهِ اللِّسَانِ وَسُوءِ الْمَقَامِ
وَحَسْبِ الْمُنَازِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنَا حَسَنَاتِنَا فِي الْمَنَازِ
وَلَا نُؤْثِرْنَا أَهْلًا لَنَا حَرَابَ وَلَا نُخْرِجْنَا عِنْدَ قَضَائِكَ وَلَا نَقْصُرْنَا بِسَيِّئَاتِنَا
يَوْمَ الْمُنَازَةِ وَاجْعَلْ لَنَا بِنَا مَذْكُورَكَ وَلَا تَنْسَاكَ وَتَحْسَنَّاكَ كَمَا نَهَى
نُورَكَ حَسْبُ نَفْسِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَاجْعَلْ
حَسَنَاتِنَا وَدَرَجَاتٍ وَاجْعَلْ دَرَجَاتِنَا عُرَفَاتٍ وَاجْعَلْ عُرَفَاتِنَا عَلَالِيَاتٍ
اللَّهُمَّ وَارْزُقْ لِفَقِيرِنَا مِنْ سَعِيدٍ مَا قَضَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَمِّمْ عَلَيْنَا بِالْهُدَى مَا أَقْبَيْنَا وَالْكَوَامِلَ مَا أَهْمَيْنَا
وَالْمَغْفِرَةَ إِذَا تَوَقَّيْنَا وَالْخِطَّ بَيْنَمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِنَا وَالْبَرَكَهَ بَيْنَمَا وَرَقْنَا
وَالْعَوْنَ عَلَى مَا حَمَلْنَا وَالتَّيَّابَ عَلَى مَا طَوَّقْنَا وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا

وَلَا تَقْنَابِنَا بِجَهْلِنَا وَلَا تَسْتَدْرِجُنَا بِخَطَايَانَا وَاجْعَلْ حَسَنَ مَا نَقُولُ
 ثَابِتًا فِي قُلُوبِنَا وَاجْعَلْنَا عَظَمَاءَ عِنْدَكَ فِي أَنْفُسِنَا أَفْكَرًا وَثَقَنًا بِمَا
 عَلَّمْتَنَا وَزِدْنَا عِلْمَنَا نَفْعًا وَعُودًا بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَجْشَعُ وَمِنْ عَيْنٍ لَا تَذْبَعُ
 وَمِنْ صَلَوةٍ لَا تَقْبَلُ إِلَّا جَزَاءً مِنْ سِوَى الْفِتَنِ بَارِكْ لِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
 سَهْدٌ دَرِصِيحِ الزَّائِرِ فَرَمُودَةٍ دَعَاءِ دَبُوكِ مَسْجِدِ اسْتِغْنَاءِ دَرِغَبِ نَمَازِ
 زِبَارَتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَوَانِدِهِ شُود بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ
 دَعْوَةُ الْمُصْطَفِيِّ بْنِ الْحَسَنِ فَتَبَرُّكَ كَوَيْدِ كَدِ بِنْدِ عَالِمَانِ دَعَاءِ صَفْوَانِ اسْتِغْنَاءِ
 مَعْرُوفِ مَشْهُدِ مَدِجَاءِ عَلَمِهِ دُخَا هَدَامِدِ اذْفَمِ دَرِوْهِلِ زِبَارَتِ عَالِشُورَا
 وَبَدَانِكِ مَسْجِدِ اسْتِغْنَاءِ زِبَارَتِ سِرَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَزَبَرِ دُفَرِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَدُوسَائِلِ مَسْئِدِ لَيْلِ بَكِيَابِ بَرَاءِ اَنْ مَرْجُومِ وَاشْتِغَالِ دَرِوْشِ دَرِوْشِ دَرِوْشِ
 مَرَادِ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُهَسِّنِ فَتَبَرُّكَ كَوَيْدِ كَدِ بِنْدِ عَالِمَانِ دَعَاءِ صَفْوَانِ اسْتِغْنَاءِ
 اِمَامِ حُسَيْنِ عَزَّ وَجَلَّ وَزَبَرِ دُفَرِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَنَمَازِ كَذَارِوْشِ زَوَانِ حَمَلَا
 جِهَادِوْكَتِ دُفَرِوْشِ اِنْ اَسْتَغْنَاءُ عَلَيَّكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيَّكَ يَا مَوْلَايَ اَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنِي الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ سَيِّدِ
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ
 وَبَرَكَاتُهُ أَقْسَمُ بِكَ أَنْتَ قَدْ أَتَمَّتَ الصَّلَاةَ وَأَتَمَّتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْعَدْلِ
 وَهَبْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَلُوكُ الْكِتَابُ حَقَّ بِلَاوِيَةٍ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ
 جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنَّتِهِ تَحْسِبًا خَلَّيْنِ أَثْبَاتِ الْبَقِيَّةِ وَاشْهَدُ
 أَنَّ الدِّينَ خَالِقُكَ وَحَادِثُكَ وَأَنَّ الدِّينَ خَدَاوَلُكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ
 مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْيَحْيَى قَدْ خَابَ مِنْ أَمْرِهِ لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ
 لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا

الْحَقُّ الْقَبُولُ أَنْ تَخْتَارَ
 سَيِّدُكَ لَا تَقُولُ مَا أَعْلَى
 فَصَلِّ عَلَى
 الْكَلْبَةِ
 دَرِغَبِ عَالِمَانِ دَعَاءِ
 جِهَادِوْكَتِ دُفَرِوْشِ
 اَوَّلِ اَنْ مَرْجُومِ وَاشْتِغَالِ
 اسْتِغْنَاءِ اَنْ مَرْجُومِ وَاشْتِغَالِ
 دُوسَائِلِ مَسْئِدِ لَيْلِ
 دُوسَائِلِ مَسْئِدِ لَيْلِ
 مَرَادِ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُهَسِّنِ
 اِمَامِ حُسَيْنِ عَزَّ وَجَلَّ
 جِهَادِوْكَتِ دُفَرِوْشِ
 خَرَجَ فَرَمُودَةٍ دَعْوَةِ
 قَلَمِ فَرَمُودَةٍ دَعْوَةِ
 بِلَاوِيَةٍ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ
 اَوَّلِ اَنْ مَرْجُومِ وَاشْتِغَالِ
 مَقْبُولِكَ الْوَاسِعِ
 اَلْطَّبِيبُ زَبَرِوْشِ وَاشْتِغَالِ
 مَرَادِ

مَوْلَايَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ زَاوِيًا عَادِيًا بِجَفَلَتِ مَوَالِي الْأَوَّلِيَاءِ لَكَ مُعَاوِيَا
لَا عَدَايَكَ مُسْتَبِيرًا بِالْهَدْيِ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ حَارِثًا بِضَدَائِلِهِ مِنْ حَارِثِ
فَأَسْفَعْنِي عِنْدَ رَبِّكَ مَوْلَاكَ كَوَيْدِكَ أَكْرِهِيهِ زِيَادَتِ زَاوِيَةِ مَسْجِدِ خَدَا

مخوامتدوینر ضایعات

میرزا بہشت در قمر

زیارت مرقفه بامین الله است که در نهان عباد است و در تمام کتب
 مزایه و مصابیح نقل شده است و علامه مجلسی در فرموده که این بهترین
 زیارت است از جهت ثمن و سندن و باید که در جمیع روضات مقدسه
 این مواظبت نماید و کیفیت آن چنان است که پسند های معبر و ثابت
 شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که امام زین العابدین علیه السلام
 بر او فرمود امیر المؤمنین آمد و نزد فراموشی بنیاد و گریست و گفت
 اَللّٰمَّ عَلَیْكَ يَا اَمِیْنَ الله فی اَرْضِهِ وَحُجَّتِهِ عَلٰی عِبَادِهِ
 و زیارت برای امیر المؤمنین خوانده شود اَللّٰمَّ عَلَیْكَ يَا اَمِیْرُ
 دُؤَانِ کَفْتِهِ مَشْعُودُ اَللّٰمَّ عَلَیْكَ يَا اَمِیْرُ الْمُؤْمِنِیْنَ اَشْهَدُ اَنَّكَ جَاهِدْتَ
 فِي الله حَتّٰی جَاهَدَهِ وَعَلَيْكَ بِنِیَاهِ وَابْتِغَتْ سُنَنُ نَبِیِّهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ
 وَاٰلِهِ حَتّٰی دَعَاكَ اللهُ اِلٰی جَوَارِهِ فَقَبَضَكَ اِلَیْهِ بِاَخْبَارِهِ وَالزَّمَرَ
 اَعْدَاكَ الْحَقَّ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحَقِّ اَلْبَاغِیَ عَلٰی جَمِیعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ جِدْ
 بِنَفْسِ مَطْمَئِنَّةٍ بِقُدْرَتِكَ رَاضِیَةً بِفَضَائِكَ مُوَلَّعَةً بِذِکْرِكَ وَدُعَاكَ
 حُجَّةً لِّصَفْوَةِ اَوْلِیَائِكَ بِحُبُّوْبَةٍ فِی اَرْضِیْكَ وَسَمَائِیْكَ صَابِرَةً عَلٰی
 نَزْوِلِ بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِّعَوَاضِلِ نِعَمَائِكَ ذَاكِرَةً لِتَوَاضِعِ الْاَیْكَ
 مُشَاكِرَةً اِلٰی مَرَحَةِ لِفَائِكَ مُتَزِدَّةً لِّلْعَوْنِ لِیَوْمِ خُرَائِكَ مُسْتَشْفَعَةً

اربع
روز

دوق

فَأَمَّا أَنْ تُلَاقُوا عَدُوَّكُمْ فَزَلِّكُمْ إِلَيْهِمْ
وَقُلْ لَهُمْ آلِهَتِي كَأَلِهَتِكُمْ (١٦) (إِنْ كُنْتُمْ
إِلَّا بَشَرًا مِثْلِي فَقَدِ اتَّخَذْتُمْ إِلَٰهَةً غَيْرَ اللَّهِ
بِئْسَ مَا تَكْسِبُ الْفِتْرَةَ) (١٧) وَبِئْسَ مَا تَكْسِبُ
الَّذِينَ يُضِلُّونَ النَّاسَ لِحُبِّ الْغَيْرِ (١٨) فَخَلَا
بَيْنَهُمَا بَابٌ مِثْلُ بَابَيْنِ مُتَسَلِّطَيْنِ
فَتَنَزَّلَ مِنْهُ أَهْلٌ عَرَفُونَ (١٩) فَذَرْنَاهُ
أَمَّا يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُسَمَّى
الْغَاسِقِ إِذْ تُسَفَّ السَّجُودُ (٢٠) وَتَأْتِي السَّمَاءُ
بِغَمَمٍ مُسَمَّى الْفَاقِقِ يُصَفَّى فِيهِ
الْغَاسِقُ أَفْئِدَةً تَبْصُلُ الْغَاسِقُ أَفْئِدَةً
تَبْصُلُ الْغَاسِقُ أَفْئِدَةً تَبْصُلُ الْغَاسِقُ

المذكرات

المجلس
الذي حضره
الشيخ
الحسين بن علي بن الحسين

مرد
کجی
از فرزند

بمذخر
والمطبخ
والمطبخ

يُسَيِّرُ أَوْلِيَاءَكَ مُفَادَةً لِأَخْلَافِي أَعْدَاؤِكَ مَشْفُوعَةً مِنْ الدُّنْيَا وَآخِرَتِكَ
وَسُتَاخُكَ بِرَهْلُوكِ دُومَارُكَ خُودَا بِرُفْرُكَ ذَاتِ وَكَفَتِ اللَّهُمَّ إِنَّ
قُلُوبَ الْمُجْتَمِعِينَ إِلَيْكَ وَالْهَيْئَةُ وَسَبَلُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ
الْقَائِدِينَ إِلَيْكَ وَأَضْجَعُ وَأَمْتِدَّةُ الْعَارِضِينَ مِنْكَ فَارِزَةٌ وَأَصْوَاتُ
الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابُ الْإِبَابَةِ لِمَنْ مَفْتُوحَةٌ وَدَعْوَةٌ مِنْ جَانِبِكَ
مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ مِنْ أَمَامِ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعِبْرَةٌ مَنْ يَكُنِي مِنْ خَوْفِكَ
مَرْجُومَةٌ وَالْإِعَانَةُ لِمَنِ اسْتَعَاثَ بِكَ بِمَوْجُودَةٍ وَالْإِعَانَةُ لِمَنِ اسْتَعَاثَ
بِكَ مَبْدُودَةٌ وَعِدَاؤُكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَرَةٌ وَذَلِكَ مِنْ اسْتِعَاثِكَ مَفَالَةً
وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْظُوظَةٌ وَأَوْدَاقُكَ الْكَلْبُ الْخَلَّامُ مِنْ لَدُنْكَ
نَارُكَ دَعْوَانَا لِمَزِيدِ الْإِيمَانِ وَاصِلَةٌ وَتَوْبَتُ اسْتَغْفِرُ مِنْ مَغْفُورَةٍ
وَحَوَائِجُ خَلْفِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ وَحَوَائِجُ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوَفَّاةٌ
وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ شَوَاسِرُهُ وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعْدَةٌ وَمَنَاهِلُ
الْهَمَاءِ مَزْعَةٌ اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَقْبِلْ شَأْنِي وَاجْمَعْ بَيْنِي
وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي بِحَسْبِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِلَيْكَ
وَلِيٍّ نَعْمَانِي وَمُنْتَهَى مَنَائِي وَغَايَةَ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَوَائِدِي وَدَرَ
كَامِلِ الزَّيَارَةِ بَعْدَ ذَيْنِ زِيَارَتِ ابْنِ فَرَاتٍ هُنَّ مَسْطُورَاتُكَ أَنْتَ إِلَهِي
وَسَيِّدِي وَمَوْلَانِي اغْفِرْ لَنَا وَلِإِبَائِنَا وَكَفْتَ عَنَّا أَعْدَانَنَا وَاسْأَلْهُمْ
عَنْ آذَانَا وَأَطْهِرْ كَلِمَتَهُ الْحَقَّ وَاجْعَلْنَا الْعُلِيَّاءَ وَأَوْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ
وَاجْعَلْنَا السُّعْلَى أَمَانَةً عَلَى كَلِمَتِي فَذَلِكَ بِرُفْرُكَ حَضْرَتِ أَمَامِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
فَرَمُودَةٍ كَمَا هَكَذَا أَوْشِيحَانِ مَا ابْتِهَارَتْ وَدَعَا وَانْزِدْ بِرُفْرُكَ الْمَوْصِلِينَ
بَانْزِدْ بِرُفْرُكَ ذَاتِ أَمَّةٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِخَوَانِدَا بَسْمَةِ حَضْرَتِ ابْنِ زِيَارَتِ وَ

عِيَالِي مَنِ تَضَلَّكَ فَالِك
فَذَا الْفَضْلُ الْقَطْمِي مَسْجِدِ
أَزَادِي مَسْجِدِي مَسْجِدِي
كَمَا تَكُنْ بَكْرِي مَسْجِدِي
صَادِقًا عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرِيمًا
خُودَا وَشَرِيحًا مَسْجِدِي
مَسْجِدِي مَسْجِدِي مَسْجِدِي
رَدِّكَ بِرُفْرُكَ ابْنِ زِيَارَتِ
تَكْلِيهِ مِنْ قَفَرِي كَرِيمًا
فَوَالِدِي ابْنِ زِيَارَتِ
فَرَمُودَةٍ كَمَا هَكَذَا
بِحَضْرَتِ ابْنِ زِيَارَتِ
وَأَوْشِيحَانِ مَا ابْتِهَارَتْ
وَانْزِدْ بِرُفْرُكَ الْمَوْصِلِينَ

بأبناء الزكوة وعرفوا صيام شهر رمضان وقرأوا القرآن السليم
عليك يا أميوا المؤمنين ويصوب الدين وفائدة لغز المجلبين التلا
عليك يا باب الله التلا عليك يا عين الله التلا طرة وبدء التلا
وأؤنة الواجبة وحكمة التلا لغة ونعمة السابعة ونعمة الدائمة
التلا على قبيح الجنة والتلا والتلا على نعمة الله على الأبرار ونعيم
على القهار التلا على سيد الملقين الأجر والتلا على آخى رسول
الله وابن عيسى وذو ج أبنيه والطوفى من طينته التلا على الأصل
القديم والفرع الكونم التلا على أمير الجنى التلا على أبي الحسن
على التلا على شجرة طوبى وسندرة المنتهى التلا على آدم صفة
الله ونوح نبي الله وإبراهيم خليل الله وموسى كليم الله وعيسى روح الله
ومحمد حب الله ومن بينهم من النبي والصيديقين والشهداء
والضاحين وحسن أولئك رفيقا التلا على مؤيد الأنوار وسليل
الأنهار وعناصير الأجر والتلا على واليد الأئمة الأبرار
التلا على جليل الله الملقين وجيب الكين ورحمة الله وبركاته
التلا على أمين الله فى أرضه وخلقبته والحكيم بامره والعلم بدنيه
والناظرين بحكمته والعامدين بكلامه أخ الرسول وذو الجبول وسيف الله
المسلول التلا على صاحب الدلائل والامان الباهران والمضار
القاهران والمحي من الملكات لذى ذكره الله فى محكم الامان فقال
نعالى فى أو الكتاب لدينا لعلي حكيم التلا على اسم الله الرضى و
وجهه الصفى وجيبه لعل ورحمة الله وبركاته التلا على حج الله و
أوصيائه وخاصه الله وأصفياؤه وأوصياؤه ورحمة الله

من مطلقه المؤمنين
على غير ما فى القضاة
والتلا على كل شيء
أمره
انيد ما استكره
موسى بن جعفر عليه السلام
روى بسنده
أورد الى شيخ طهرك
نظام الميمى التى فى قلبه
صنوبر ما وكتبها
فى قلبه
فما لك تلتها فو روى
تتمه ذات منجى
تقول عليه السلام

وَبَرَّكَانُ صَدَّقَكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ
مَوْلَانَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُعَادِي لَا عُدَّةَ لَكَ مُقَرَّبًا إِلَى اللَّهِ نَزِيرًا ذَلِكَ تَسْمَعُ
بِإِغْيَاثِ اللَّهِ رَحْمَةً وَرَيْكَ فِي خَلَا حُرِّ قَسَمٍ مِنَ النَّارِ وَفَضَاءِ حَوَائِجِ
حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پس خود را بفرح بیان و خیرا پیوست و بگو

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى أَتَكْبِيْلُ الْمُفْرَبِينَ وَالْمُسْلِمِينَ لَكَ بِطَوْلِهِمْ يَا
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالنَّاطِقِينَ بِفَضْلِكَ وَالشَّاهِدِينَ عَلَى أَنَّكَ صَادِقٌ
صِدْقِي عَلَيْكَ وَدَحْنُ اللَّهِ دَبْرَكَ مَا أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مَهْمُ
أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
جَنِبُ اللَّهِ دِيَانُهُ وَأَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي تُوْفِّي مِنْهُ وَأَنَّكَ
سَيِّدُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَشْكُرُ
مُغْرَبًا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزَارَاتِكَ وَإِعْثَابِكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَسْأَلُ
كَفَاعَتِكَ خَلَاصَ دَنِّي مِنَ النَّارِ مَعُونَا بِكَ مِنَ النَّارِهَا وَبِهَا
مِنْ دُعَايَ إِلَيَّ اخْطِئْتُهَا عَلَى ظَهْرِي قَرِيعًا إِلَيْكَ رَجَاءٌ وَرَحْمَةٌ
أَتَشْكُرُكَ بِكَ بِأَمْرٍ مُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَا
وَزَارُوكَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْحَمْدُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ
الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ
عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ الْمُرِيْقِ وَأَمِينِكَ الْإَوْنِ وَعَزِّزْنَاكَ
الْوُفَى وَبِدِكَ الْعِلْمَ وَجَبَّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى وَجَنِّبْكَ
عَلَى الْوَرَى وَصِدْقِيكَ الْأَكْبَرُ وَسَيِّدَا لَوْضَاءِ وَدُكْنِ الْأَوَّلِيَّ

[illegible]

وَمَا كَا شَفْ كَرِبَ لَكَ رُبِّيْنَا وَاصْرِفْ بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَكَيْفَا بِي مَا
أَقْبَنِي هُمُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يٰسَيِّدُ الْمَلَائِكَةِ
يٰجَانِبَ الْبَرَامِطِ لَوْ مَنِينُ وَبِكُو التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالتَّلَامُ
عَلَى أَعْبَادِ اللَّهِ الْحَسَنِ مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالْكَهَادُ لَا جَعَلَ اللَّهُ
آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِيُزِيلَ بَيْنَنَا وَلَا يَفْرُقَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ مُؤَلَّفُ كَوَيْدِكَ
فَبَلِّغْ زَيْنَ دُكْرَتِكَ دُعَاءَ صَفْوَانِ هَٰذَا اسْتَكَرْتُكَ مَشْهُورُ رَشْدِهِ
بِدُعَاءِ عُلْفَةٍ وَسَائِدِ زَكَرَانَ دُرُزِمَارِثِ رُوزِ خَاشُورَاءِ

خامس على لبقاء السلام على البايت على فراش النبي ومقدمه بنبيه
 الا على السلام على فاليح باب حبسوا لدا حرم في القضاء السلام
 على مكلم الغيبه في كفهم ليسا بالانبياء السلام على منبج القلب
 القلاء السلام على فاليح الصخرة وقد عجز عنها الرجال السلام
 السلام على مخاطب الشبان على منبج الكوفة ليسا بالانبياء
 السلام على مخاطب الذئب ومكلم الجحش بالهفران وقد خرب اعظام
 باليد السلام على صاحب الساعه في يوم الورد ورحمة الله وبركاته
 السلام على الامام الزكي حليف الخراب السلام على صاحب العجوة
 والنابض بالحكمة والصابر السلام على من عتده ما يدل الحكم والنساء
 وعنده ام الكتاب السلام على من ردت عليه الشمس حين نوارت بالحجاب
 السلام على محي الملل البهيم بالتمجد والاكباد السلام على من غاصه
 جبريل بالمره المؤمنين بقران رباب ورحمة الله وبركاته السلام على
 سيدنا اذ السلام على صاحب الفجر السلام على من عجب من
 حملايه في الحرب ملائكة سبع سموات السلام على من ناجى الرسول
 فقدم بين يد جواه صدقات السلام على امير الجوش وصاحب الفز
 السلام على مخاطب ذئب القلوب السلام على نور الله في الظلمات
 السلام على من ردت ك الشمس ففض ما فانه من الصلوة ورحمة الله
 وبركاته السلام على امير المؤمنين السلام على منبج الوصيين السلام
 على امير المؤمنين السلام على وارث علم النبيين السلام على بقوب
 الدين السلام على عضد المؤمنين السلام على قدوة الصادقين و
 ورحمة الله وبركاته السلام على حجر الابواب السلام على ابي الائمة

الاول من مطلق
 اوردمه بنبيه
 ختمه على منبج
 منبج الكوفة
 السلام على
 الامام الزكي
 النابض بالحكمة
 والصابر
 وعنده ام الكتاب
 السلام على من ردت
 عليه الشمس
 حين نوارت
 بالحجاب
 السلام على محي
 الملل البهيم
 بالتمجد
 والاكباد
 السلام على من غاصه
 جبريل
 بالمره المؤمنين
 بقران رباب
 ورحمة الله وبركاته
 السلام على سيدنا اذ
 السلام على صاحب
 الفجر
 السلام على من عجب من
 حملايه في الحرب
 ملائكة سبع سموات
 السلام على من ناجى
 الرسول فقدم بين
 يد جواه صدقات
 السلام على امير
 الجوش وصاحب
 الفز
 السلام على مخاطب
 ذئب القلوب
 السلام على نور
 الله في الظلمات
 السلام على من ردت
 ك الشمس ففض
 ما فانه من
 الصلوة ورحمة
 الله وبركاته
 السلام على امير
 المؤمنين السلام
 على وارث علم
 النبيين السلام
 على بقوب الدين
 السلام على عضد
 المؤمنين السلام
 على قدوة
 الصادقين و
 ورحمة الله وبركاته
 السلام على حجر
 الابواب السلام
 على ابي الائمة

الْأَمْهَارِ السَّلَامَ عَلَى الْمُخَوَّصِ بِذِي الْبَعْدِ السَّلَامَ عَلَى سَائِي أَوْلِيَاءِ
 مِنْ حَوْضِهَا لَيْتَ الْخُتَارِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا اطَّرَدَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ اسْلَمَ
 عَلَى الْبَنَاءِ الْعَظِيمِ السَّلَامَ عَلَى مَنْ أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَائَةً فِي أُمِّ الْكِتَابِ
 لَدُنَّا لَعَلَّيْ حَكِيمِ السَّلَامَ عَلَى حِرَاطِ اللَّهِ الْمُسْتَفِيمِ السَّلَامَ عَلَى السُّقُوتِ
 فِي التَّوَدُّدِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ

پس مبادا زه خود را برضیج و پیوانرا و مکیوفی

يَا أَمِيرَ اللَّهِ يَا حَجَّةَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا حِرَاطَ اللَّهِ يَا ذَاكَ عَبْدَكَ وَوَلِيَّكَ
 الَّذِي تَقْبِرُكَ وَالْبَيْتُ وَحَلَّةُ بَيْتِكَ الْمُتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ
 الْمُتَقَرَّبُ بِكَ إِلَى اللَّهِ فِي بَادَةِ مَنْ مَحَرَّمِكَ صَحْبِكَ وَجَلَّتْ لَكَ حَسْبُكَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ الْهُدَى وَالْكِتَابُ الْمُسْتَوْدُودُ وَالرِّقُّ الْمَشُورُ وَبِحُرِّ الْيَوْمِ الْمَشُورُ
 يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنْ لَيْتَ مَرْدُودِ عَيْنِيهِ فَمَنْ زَادَهُ وَقَصَدَهُ وَأَنَاهُ وَأَنَا وَلَيْتَ قَدْ
 حَطَّطْتُ دَحْلِي بِغِيَاثِكَ دَحْلًا إِلَى حَرَمِكَ وَلَدْتُ بِصِرْحَانِكَ لَيْلِي عَظِيمِ
 مَنَازِلِكَ وَشَرَفِ حَضْرَتِكَ وَقَدْ أَفْلَسْنَا لَذُنُوبٍ ظَهَرَتْ وَمُتَعِنَةٍ دَوَّاهِي
 فَمَا أَجْدُرْجَا وَلَا مَعْقِلًا وَلَا مَلْجَأَ الْإِجَاءِ إِلَيْكَ يَا اللَّهُ تَعَالَى وَتَوَسَّلِي بِكَ
 إِلَيْكَ يَا سُبْحَانِي يَا كَدِيرٍ فَمَا أَنَا ذَا ذَلِّ بِغِيَاثِكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ
 جَاهٌ عَظِيمٌ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللَّهِ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ

بوسه صبریج را و دود خود را بقبله کن و بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا أَتَقَرَّبُ لَنَاظِرِينَ
 وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَجْوَدَ الرَّاجِدِينَ مُحَمَّدٍ طَائِمِ النَّبِيِّينَ وَرَسُولِكَ
 إِلَى الْعَالَمِينَ وَيَا خَبِيرَ وَابْنِ عَمِّيهِ الرَّاقِعِ الطَّيِّبِ الْعَالِمِ الْمُبِينِ عَلَى
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الْأَمَامَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ وَيَعْلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ

وَرَمَلَنَ عَجَبًا ذَكَرْتُهُ
 رَضِيَتْ صَادِقًا حَلِيمًا
 نَفَعَاتِ كَرَمًا كَرِيمًا
 زَاكِيًا بِكَوْنِ الْفَضْلِ
 أَنْتَ لَا تَجْعَلُنِي بَيْنَكَ وَحَدِّكَ
 وَأَنْتَ تَكْفِي عَنْ كُلِّ عَاجِلٍ
 مِنْ خَلْقِكَ مَا تَقْبَلُهُ
 وَكُنْ دَرَجَةً سَبْعِينَ
 زَمَانًا مَكِينًا
 تَوْبًا خَالِصًا وَلَا تَجْعَلْنِي
 شَرًّا فِي التَّوْبِ وَأَزْوَاجِ
 أَجْنَحِي مَا تَقْبَلُهُ مِنْ
 أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَخَلِّ
 عَلَى عَهْدِ وَآلِهِ وَفَرِّجْ
 خَيْرَ

خوابانیدند و پدرم در آنجا غلام تنباهی است و با او است سرگزنده
و ناله گفتم با او ای میانه ایتمزد گفست او گفتی شما را از شما
و شما را از شما کنی او علی بن الحسین است ابو حمزه گفت پس خود را
انداختم روی نه تنها انحضرت بوسیدم آنرا که اجنبان نکذاشت و با او
خود سر فرایند کرد و فرمود مکن ای اباحره بحدوثش آمد مگر بخواه
خداوند عزوجل گفتم یا بن رسول الله بخواه چنانچه آمد بد فرمود
که از برای آنچه که دیدی بفرست نماز و در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند که
چه فضیلتی است در آن بیایند بگو آنرا که چه بر تو پیش کو و کان خود را بر
زمین کشند بفرست بیایند هر چند در نهایت سختی باشد و از زمین برایشان
مانند اطفا لیکه از آن بختا ده اند نشسته حرکت مینمایند پس فرمود یا
سید زارے که زیارت کن یا محمد بن علی بن ابیطالب را گفتم بے پس
حرکت فرمود و من در سایه ناله او بودم و حدیث میکرد مرا تا رسید
بفرست و آن بفرست بفرست که نوران میدرخشد پس از سر خوشی یاد
شد و دو طرف روی خود را بر آن زمین گذارد و فرمود ای اباحره
فرست علی بن ابیطالب است پس زیارت کن انحضرت را بنیاد و بنیکه اولان
السلام علی اسم الله الرضی و تود و وجهه المصطفی است پس و داع کرد یا
ان قبر مطهر و دفت بسوی مدینه و من بر گفتم بگو کوفه مؤلف کرد
که از ذکر نکردن سید این زیارت مراد و فرجه تا صف بخوردم و در حقیقت
او بودم تا آنکه بچکان زیارتی که برای حضرت امیر المؤمنین نقل شده
ملاحظه کردم زیارت بنیکه اولان این دو جمله باشد بنافتم مگر این
زیارت شریف که جمله اولش موافق است و جمله دوم پس شاید که این

ذمارا مطلق

زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد و اگر کسی
 که اول این زیارت سلام الله و سلام خدا بکند است نه التسلام علی اسم الله
 گوئیم اول زیارت همان التسلام علی اسم الله از حیث است و سلامها بر ساق
 بمنزله اذن دخول و طلبت خصت است و شاهد این مطلب این زیارت است
 باز زیارت دوز مولود که کمال شایسته و اذان و دعا هم رجوع کن با جانایز و معلوم
 شود و نیز بدانکه دوز زیارت ششم و زیارت دوز مولود این دو جمله بدون
 نور میباشد اما نه در اول زیارت و الله العالم و با جملة ما از زیارت ^{مطلقة}
 همین هفت زیارت که نقل کردیم کافی است و اگر کسی پیش از این خواسته باشد
 بخواند زیارت جامع را و بخواند نیز زیارت مبسوط را که بعد از این برآید و در
 عبدی بر نقل میکنیم زیرا که روایت شده بخواندن آن زیارت در هر وقت
 و در هر کجا که تقصیر باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام و نماز و آن حرم مطهر را و آنرا که نماز و آن بود که او مقابل
 در بیت هرا و نماز است و آن حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
 زیارت کند امام معترض الطاعة را و نماز گذارد نزد او چهار رکعت
 نوشته شود بر او و تحفه عمره و ما دو هدیه الزائرین اشاره کردیم به
 فضیلت محاورت فرمایم المؤمنین علیه السلام لکن بشرط آنکه محاور حق
 جواد حضرت را ملحوظ داشته باشد و این مطلب بسیار مشکل است که بر روی
 هر کس ممکن نیست و مقام را منقض ذکر آن نیست طالبین رجوع کنند بکتاب ^{طیبه}

يُؤْمِنُونَ وَعَنْهُ يُسَلِّمُونَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
وَمَنْ شَرَكُوا وَعَدَدُ مَنْ يَلْحَقُ وَمَنْ مَكَدُ بَوْنٍ وَجَاهِدَتْ فِي اللَّهِ وَمَنْ حَمَزُونَ
وَعَبَدَتْ اللَّهَ تَخْلُصًا لَهُ الَّذِينَ صَابِرًا وَحَيَّسًا حَتَّى أَتَيْكَ الْبَقِيَّةُ الْآلِفَةُ
اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمُسْلِمِينَ وَيَقُوبُ الْمُؤْمِنِينَ
إِمَامُ الْبَقِيَّةِ وَفِي إِذَا الْغَرَّ الْمُجْلِبِينَ وَوَحَّدَ اللَّهُ دُرُكَانَهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا
دُرُكَ إِلَّا لِلَّهِ وَوَصِيَّهُ وَوَارِثُ عَلَيْهِ وَأَمْسِنَهُ عَلَى شَرْعِهِ وَخَلِصْنَهُ فِي أَمْنِهِ
وَأَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَصَدَّقَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى نَبِيِّهِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مَا أُنْزِلَ فِيهِكَ فَصَدَّقَ بِأَمْرِهِ وَأَوْجَبَ عَلَى أَمْنِهِ فَرَضَ طَاعَتِكَ وَلَا يَنْفَكُ
وَعَقْدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَجَعَلْتَ أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلْتَ
كَذَلِكَ تَمَّ أَشْهَدُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ فَقَالَ أَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ قُلُوبَكُمْ لَوْلَا اللَّهُ
يَلْبِغِي فَقَالَ اللَّهُ أَشْهَدُ أَشْهَدُ وَكَفَى بِلَيْتٍ تَهْبِيدًا وَحَاكِمًا بَيْنَ الْعِبَادِ وَلَقَدْ لَعَنَ اللَّهُ
جَانِدَ وَلَا يَنْفَكُ تَبْدَا الْأَفْرَادُ وَنَاكَتَ عَهْدُكَ بَعْدَ الْإِسْطَافِ وَأَشْهَدُ
أَنْتَ دَقَبْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنْ اللَّهُ تَعَالَى مُؤَيَّدٌ لَكَ بِعَهْدِهِ وَمَنْ
أَوْقَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَيُؤَيِّدُ بِأَجْرٍ عَظِيمًا وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَلْحَقْنَا الْكَلْبَ نَطَقَ بِوَلَايَتِكَ الشَّرِيفِ وَأَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأَمْرِ بِذَلِكَ
الرَّبُّوْلُ وَأَشْهَدُ أَنْتَ دَعَمْتَ وَأَخَاكَ الَّذِينَ نَاوَجْتُمُ اللَّهُ يُنْفِقُ سِكْمُ
فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ أَنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ يُعْمَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُقَاتِلُونَ وَيُقَاتِلُونَ دَعْدًا عَلَيْهِ حَتَّى
فِي الْمَوْتِ وَالْإِجْمَلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِتَبْعِكُمُ الَّذِينَ بَابِعْتُمْ وَكَذَلِكَ هُوَ الْعَهْدُ الْعَظِيمُ السَّابِقُونَ الْعَايِدُونَ
الْحَامِدُونَ السَّارِحُونَ الرَّائِضُونَ السَّاجِدُونَ الرَّامِدُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَارِ

منه من جاني ندمه
مركا وكنه بجم انكلمات
الكره جميع شرمه بانه ضامن
عن راجع في سبيل الله
والتي فيه وفي سبيل الله
على قلبه في قول الله عليه
كلية والى الله تعالى
أنت تكتب واليك وجبت
أنت تكتب واليك الجانب كله
وهي واليك الجانبة كلها
واليك فوضت امره اللهم
انقلني بغير الايمان من بين
بينه وبين خلفي وعن يميني
وتحتي تعالى وتحتي في
وعني

زبارة مخصوصة

عَنِ الْمُتَكِرِّهِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَشْهَادٍ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنَّ الشَّكَّ فِيكَ مَا آمَنَ بِالرُّسُولِ لَا يَهِنُ وَأَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرُكَ
 غَائِبٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا وَبِالْعَالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 يَوْمَ الْقَدِيمِ بِأَشْهَادِكَ الْخَبِيرِ يَقُولُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي
 مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ صَلَّى اللَّهُ وَآلِهِ
 مِنْ تَابِعِ سِوَاكَ وَعِنْدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ اللَّهُ تَبِعْنَا لَا فِرْكَ وَالْهَمْدُ
 وَابْتِغَاءُ صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ فَهَذَا بِنَاؤُنَا وَلَا يُؤْخِرُ فُلُونَا تَعْدِيلًا هَذَا
 إِلَى طَاعَتِكَ وَاجْتِنَابِ الشَّاكِرِينَ لَا تَبْعُكَ وَأَشْهَادُكَ لَمْ يَزَلْ لِلَّهِ
 مُخَارِفًا وَلِلْعَلِيِّ خَالِفًا وَعَلَى كُلِّ قَلْبٍ الْقَبْطُ فَإِذَا وَدَّعْنَا غَايَةَ
 وَأَذَاهُ اللَّهُ سَاطِئًا وَإِذَا أَجْلَعَ اللَّهُ رَاضِيًا وَمَعَ عَيْدِكَ عَامِلًا وَإِعْمَا
 لِمَا اسْتَحْضَيْتَ حَافِظًا لِمَا اسْتَوْدَعْتَ مُبْلَغًا مَا جَعَلْتَ مُسْطَرًّا مَا وَعَدْتَ
 وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعًا وَلَا أَمْسَكَ عَنْ حَقِّكَ جَارِعًا وَلَا أَجَبْتَ
 عَنْ مُجَاهَدَةٍ غَاصِيَتِكَ نَاكِدًا وَلَا أَطَهَرْتَ الرِّضَا خِلَافَ مَا يَرْضَى اللَّهُ
 مُدَاهِنًا وَلَا وَهَنْتَ لِمَا أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا ضَعُفْتَ وَلَا اسْتَكْنْتَ
 عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَافِقًا مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ لِقَدِّكَ بِلَا إِذْ طَلَبْتَ احْتَسِبَ
 رَبِّكَ وَفَوْضَلُكَ لِنَبِيِّكَ وَدَعَاكَ كَرَّمَكَ مَا أَوْكِرْنَا وَوَعظهم فَمَا انْقَطَرُوا نَحْنُ
 اللَّهُ فَمَا نَحْوُ قَوْلِ أَشْهَادِكَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاهَدَ
 حَسَنٌ وَعَالَكَ اللَّهُ إِلَى جَلَدِهِ وَفَضَلَكَ إِلَهِيًا بِجَاهِدِهِ وَالْزَمَ أَعْدَاكَ الْحُجَّةَ
 فَعَلِمَ بِرَبِّكَ لِيَكُونَ الْحُجَّةَ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ
 حَلَفِيهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ اللَّهُ مُخْلِصًا وَجَاهِدْتَ فِي
 اللَّهِ صَابِرًا وَجَدْتَ بِتَفْعِلِكَ مُجِيبًا وَعَمِلْتَ بِكَيْفَايَةِ وَابْتِغَيْتَ نَشْرَ نَبِيِّكَ وَحَقَّ

عَنْهُ وَمَا جَعَلَ قَوْلَهُ
 فِيكَ وَلَا فَرْقَ الرَّاغِبِينَ
 هَقَّ عَنِ
 بَلَدِ دَفْعِ كَرَمِ وَخُوفِ
 سُلْطَانِ دَارِ دَوْلَتِ
 دَعَا أَمَانَتِ عَلَيْهِمُ
 الْكَافِيَاتُ فِي كُلِّ شَيْءٍ
 كَلَّمَ دِيَارًا بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 نَبِيِّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَأَعْلَى كَلَّمَ لَوْ كُنَّا لِحُجَّتِهِ
 كَلَّمَ كَلَّمَ حَاجِبِ خُودِ
 نَجَا
 مَشَى
 رَضِيَتْ لَنَا مِنْ خَلْقِهِ
 مَرَّةً لَمْ يَكُنْ يَزِيدُ
 وَكَأَنَّ

وَلَا يَكُونُ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أَرْحَامِهِمْ وَأَنْتَ تَدْعُهُمْ وَاللَّهُ يَخْتَارُ
عَنِ الْيَتِيمَ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِنَّا لَيَتِمَّالْحَيُّ رَدُّهُمْ اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَكَ حَافِظُهُ
وَنَصْرِيكَ الْكَافِلِينَ وَيَوْمَ حَبْنِي مَا نَقَى بِهِ التَّزْيِيلَ وَأَعْجَنِي كَثْرَتَكُمْ
لَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا دُخَانٌ عَلَيْكُمْ إِلَّا رُضٌ بِمَا رَحِبْتُمْ وَلَيْسَ مَدِينُ
تَعَاوَلِ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ أَنْتَ وَمَنْ
بِكَ وَعَلَى الْفِتَنِ بِنَادِي الْمُهْرَمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ هَذَا
بَعْدَ الشَّجَرَةِ حَيْثُ اسْتَجَابَ لَهُمْ نَدُّ كَفَنِهِمُ الْمُؤْمِنُونَ وَكُفَلَتْ دُعَاؤُهُمُ
الْمُؤْمِنَةُ تَعَالَى دُعَا الْيَسِينَ مِنَ الْمُؤْمِنَةِ رَاجِعِينَ وَعَدَا اللَّهُ تَعَالَى بِالْمُؤْمِنَةِ
وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ تَقُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَأَنْتَ حَاضِرٌ وَجْهِهِ الصَّبْرُ فَإِنَّ يُعْطِيهِمُ الْآجِرَ وَيَوْمَ حَبْرٍ إِذَا طَهَّرَ اللَّهُ
خَوَارِجَ الْمُتَنَافِسِينَ وَقَطَعَ دَاوِلَ الْكَافِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَقَدْ
كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ بَدَلٍ لَا يُولُونَ إِلَّا دَارَ دِرْكَانٍ عَمِدُ اللَّهِ مَسْئُولًا
مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَجُّ الْبَالِغَةُ وَالْحَجُّ الْوَاضِحَةُ وَالْبَغْيَةُ الشَّائِنَةُ وَالْبَرْهَانُ
الْمُبِينُ فَهَبْنَا لَكَ يَا ابْنَكَ اللَّهُ مِنْ قَصْدٍ دُبَّالٍ لِسَانِيكَ ذِي الْجَمَلِ
شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَعَاذِيهِ بِحِمْلِ الرَّابَةِ
أَمَامَهُ وَتَضَرَّبَ بِالسَّيْفِ قَدَامَهُ ثُمَّ حَرَّمْتَ الْكُفْرَ وَبَصُرْتَ فِي الْأُمُورِ
أَمَرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَلَمْ تَكُنْ عَلَيْكَ أَمْرٌ وَكَرِهْتَ مِنْ أَمْرِ صَدَّكَ عَنْ الرِّضَاءِ
عَرِمْتَ فِيهِ النَّفْيَ وَأَبْعَ عَمْرَكَ فِي مِثْلِ الْهُوْنِ فَظَنُّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ
عَمَّا أَبْنَى نَهْيَ صَدِّكَ وَاللَّهُ الطَّائِفُ لَذَلِكَ وَمَا أَهْدَكَ وَلَقَدْ أَوْصَحْتَ مَا
أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوْهَمَ وَأَمَرْتَهُ بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرَأْسِ الْجَوْلِ
الْقَلْبِ دَجَّةَ الْحِيلَةِ وَدَوْنَهَا حَاوِثٌ مِنْ تَوْحَى اللَّهِ نَبِيْدُ عَمَادَةِ الْعَيْنِ وَنَهْرٍ

مَنْ جَلَّكَ اللَّهُ أُولَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 وَسَلَامُهُ وَنَجَاتُهُ وَعَلَى الْأُمَّةِ مِنَ الْكَافِرِ الطَّاهِرِ بْنِ أَبِي حَبِيذٍ حَبِيذٍ وَلَا
 الْأَعْجَبُ وَالْخَطْبُ لَا يَقْطَعُ بَعْدَ حَبِيذِكَ حَتَّى غَضَا لِبَصْدِ بَيْتِ الطَّاهِرِ
 الْقَوْمِ سَيِّدِهِ الْبِنَاءِ قَدْ كَاوَدُوا شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةِ السَّيِّدِينَ
 سُلَاطِنِكَ وَخِزْمَةِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَفَدَا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَى الْأَمْرِ
 وَرَحْمَتِهِ وَدَفَعَ تَنْزِيلَكُمْ وَأَبَانَ فَضْلَكُمْ وَدَفَعَ تَرْكَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَوْقَبَ
 عَنْكُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ لَطْفًا فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَلْبِسُ الْإِنْسَانَ خُلُقًا
 بِإِدَامَةِ الشَّرِّ مَرُوعًا وَإِدَامَةِ الْخَيْرِ مَوْعِدًا إِلَّا الْمُصْلِحِينَ فَاسْتَنْخِ اللَّهُ
 تَعَالَى بَيْتَهُ الْمُصْطَفَى وَأَنْتَ بِأَسَدٍ لَا وَصِيَاءَ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ فَمَا أَعَمَّ
 مِنْ ظِلْمِكَ عَيْنَ الْحَقِّ ثُمَّ فَرَضُواكَ سَهْمَ دَوْبِ الْقُرْبَى مَكْرًا وَحَادُوهُ عَيْنَ
 أَهْلِ جَوْرٍ فَلَمَّا أَلَا لَأَمْرًا لَكَ جَرَّيْتَهُمْ عَلَى مَا أَعْرَبُوا وَعَيْنُهُمْ لَمَّا عِنْدَ
 لَكَ فَاتَّبَعَتْ فِي الْبَابِ عَلَى الْفَرَّاسِ الذَّيْجِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ أَجَبْتَ كَمَا
 أَجَابَ وَأَطَعْتَ كَمَا أَطَاعَ اسْتَبْعِلَ صَابِرًا مُحِبًّا إِذْ قَالَ لَهُ مَا بَعَثَ فِي أَرْضِ
 فِي الْمَنَامِ أَنْيَ إِذْ بَحَثَ فَاظْطَرَّ دَاوُدُ قَالَ مَا أَبَتْ أَعْدَاؤُكُمْ سَجْدَ
 أَنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَنَا يَا مَلِكُ الْبَيْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 إِلَيْهِ وَأَمْرًا أَنْ يَصْبَحَ فِي مَرْفِدِهِ وَاقْبَالَكَ بِفَيْكِ أَمْرًا عِنَّا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
 مُطِيعًا لِقَسَمِكَ عَلَى الْقَسْدِ مَوْطِنًا فَكَوَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَأَمَانَ عَيْنَ
 حَبِيذٍ عَلَيْكَ يَقُولُ جَلْدُكَ بَيْنَ النَّاسِ مِنْ كَثَرَةِ نَفْسِهِ أَيْغَاءَ مَرْضَا
 اللَّهُ ثُمَّ مَحْنَتِكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَفَدَا وَغَضَبِ الْمَصَاحِفِ جِلْدَكَ وَمَكْرًا فَافْرَضَ
 وَغَرَفَ الْحَقَّ وَأَتْبَعَ الْظَنَّ أَتَّبَعْتَ حُجَّةَ هَرُونَ إِذْ أَمَرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِمْ
 عَنْهُ وَهَرُونَ يُبَادِي بِهِمْ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُوا

بالتفصيل
 فصل
 وذكر حبيذ دعاته
 عليها ورضاهما
 طاردا عليهما
 استكه يكثر
 اذ دها في
 من فتن
 كمن
 حبيذ
 وملي
 است
 فم
 والكيف

زبان مخصوصه

او بعد
علاوه
اراضه

وَأَطِيعُوا أَمْرِي يَا لَوْلَا أَنْ شَرَحَ عَلَيْهِ مَا كَيْفَ بَيْنَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا نُوْنِي وَكَذَلِكَ
أَنْتَ لَنَا رَقِيبًا لِمَصَاحِفِ فُلِكَ يَا قَوْمِ اتَّقُوا فُتُنِي هِيَ وَخُدْ صَمْرَ قَصْعُوكَ
وَحَا لَعْنُوا عَلَيْكَ وَأَسْتَدْعُوا نَصَبَ الْحَكِيمِ مَا بَيَّنَّ عَلَيْهِمْ وَتَبَرَأَ إِلَى اللَّهِ
مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوْضَنَهُ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا اسْتَفْرَاحُوا وَنَفَسَ الْمَنُكُورُ وَاعْتَرَفُوا
بِالْزُلْمِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْلَعُوا مِنْ بَعْدِهِ وَالزَّمَنُكَ عَلَى سَقِيهِ
الْحَكِيمِ الَّذِي بَيَّنَّهُ وَأَجْوَهُ وَخَطَرَهُ وَأَبَا حَوَاذِيَّتَهُمُ الَّذِي أَفْرَقَهُ
وَأَنْتَ عَلَى هَجْجِ بَصِيرَةٍ وَهَدًى وَعَلَى سَبِيلِ ضَلَالَةٍ دَعَوْنِي فَمَا ذَا الْوَاغِلِ
الْيَقَانِ مُصِيرِينَ وَفِي الْغَيِّ مَسْرُودِينَ كَيْفَ ذَا فَهَمَّ اللَّهُ وَبَالَ مَسْرَمِ
فَأَمَّا نَاسِبِيكَ مَنْ عَانَدَكَ فَكُنِّي وَهَوْنِي وَأَجْبِي حُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهَكَ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَايِبَةً وَدَائِمَةً وَكَافَةً وَذَاهِبَةً فَمَا يَحْطُ الْمَادِي
وَصَفَكَ وَلَا يَحْطُ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَأَخْلَصُ
ذَمًّا دَوًّا وَآذَانُهُمْ عَنِ الْبُذَيْنِ قَمَتْ حُدُودُ اللَّهِ جِهْدَكَ وَقَلَّتْ عَسَاكِرُ
الْمَادِي بَيْنَ يَسْفِكَ تَحْدِمْ كَمَا حُرِّبَ بَيْنَانِكَ وَلَهْنِكَ سُنُودَ الشَّيْ
يَبْيَانِكَ وَتَكْنِيتُ كِبَرِ الْبَاطِلِ عَنْ صَبْرِي الْحَقِّ لَأَنَا خُذَكَ فِي اللَّهِ كَوْمَةً
لَا يَمُومُ وَفِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنًى عَنْ مَدْحِ الْمَادِي حِينَ وَتَقَرَّبَ الْوَالِدُ
فَاللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالًا صَدَقُوا مَا حَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَيَمُرُّ
مَنْ تَصْنَعُ نَجْهَةً وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا نَبْدًا وَلَا لَنَا وَابْتَ أَنْ تَقْلَبَ
النَّاسِ بَيْنَ وَالْفَاسِطِينَ وَالْمَارِ بَيْنَ وَصَدَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
وَالِهِ وَعَدَهُ مَا وَدَّعْتَ بَعْدَهُ فُلْتُ أَمَا أَنْ أَنْ تُخْصَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ
أَمْ مِنْ بَيْعَتِ أَشْهَانَا وَإِثْمًا بِأَنْتَ عَلَى بَيْعَتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَبَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ
فَادُمْ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبِيرٌ يَسْعَى الَّذِي بَا بَعَثَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ

و در بعضی باشد که این عمل
بالتک و کبر باشد
(قوس)
اندر خط صاف و نه
نقولند که کبر و دست
بر موضع در دو و کبر و
و باقی بخند رسول الله
صلی الله علیه و آله و سلم
خون قلا قولا از باقی
اللهم اشهد ان محمدا
اجل و منع بکینه
در دو و سه مرتبه از کبر
اندر خط امام علی علیه السلام
در کبره امام المؤمنین
در بعضی است رسول خدا
صلی الله علیه و آله
و آله

او صبر
صلوات
السلام

الْعَزَّ فَتَمْلِكُ أَنْبِيَاءَكَ وَأَوْصِيَاءَكَ بِجَمْعِ لَعْنَتِكَ وَأَصْلِحْ عَمْرَ
 نَارِكَ وَالْعَزَّ مَنْ غَضَبَ وَلَيْكَ خُذْ وَأَنْكُرْ عَمْدَهُ وَدَجْدَهُ بَعْدَ
 الْبَقَيْنِ وَالْأَفْرَادِ بِالْوِلَايَةِ لَا أَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ اللَّهُمَّ الْعَزَّ فَتَمْلِكُ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَنَسْنِ ظَلَمَهُ وَأَسْأَأَهُمْ وَأَنْصَارَهُمُ اللَّهُمَّ الْعَزَّ فَتَمْلِكُ
 وَفِي نَابِيهِ وَالْمُنَافِقِينَ عَذْرَهُ وَنَاصِرِيهِ وَالْوَاجِبِينَ بِقَبْلِهِ وَخَافِيهِ
 لَعْنًا دَبِيلًا اللَّهُمَّ الْعَزَّ أَتَى ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمَا فِيهِمْ خَوْفٌ
 اللَّهُمَّ خَصَّ أَتَى ظَلَمَ وَغَايِبَ لِأَلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلِّ مَنْ يَمُنُّ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى عَلِيِّ سَيِّدِ
 الْمَوْضِعِينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاجْلَسْنَا لَهُمْ مُسَيِّكِينَ وَبَوَلَايَهُمْ مِنْ
 الْفَاسِقِينَ الْأَيْمِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 مَوْلَى كَوْبِهِ كَمَا دَوَّكَابِ هَدْيُهُ الزَّائِرُ أَشَارَهُ كَرِيمُ بَسْمَةِ ابْنِ ذِي نَوَاتٍ
 وَأَنْكَاهُ ابْنِ ذِي نَوَاتٍ زَادَ رُحْمَهُ زَادَ نَزْدَكَ وَدَوَّ مَعْتُودَ خَوَانِدَ وَابْتِغَاءَهُ
 جَلِيلَهُ بِئْسَ كَمَا الْبَسْرُ وَالْعَيْنُ دَرْعِيَّاتُ وَشَاهِدُ ابْنِ ذِي نَوَاتٍ حُرْتُ
 شَاهِدُ ابْنِ ذِي نَوَاتٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْوَاعِيَّتُ خَوَانِدُ شَمْرُ دَارِ ابْنِ ذِي نَوَاتٍ
 كَمَا دَرِ ابْنِ ذِي نَوَاتٍ صَادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَقْلُ شَدَّ كَمَا فَرِيدُ مَرْكَاتٍ
 دَرُوزِ عِيدِ عَدُوِّ زُودَ فَرُشَرَفِ حُرُوتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَائِسُ
 أَشَارَهُ كَنْ جَانِبِ ابْنِ ذِي نَوَاتٍ بَعْدَ زَنْمَازُودَ غَايِبُ ابْنِ ذِي نَوَاتٍ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى وَلِيِّكَ وَآخِي نَبِيِّكَ وَدَوَّيْرِهِ وَحَبِيبِهِ وَجَلِيلِهِ وَتَوْضِيعِ بِيَرِهِ وَخَوَانِدِ
 مِنْ أَمْرِيهِ وَوَصِيْبِهِ وَصَفْوِيهِ وَخَالِصِيهِ وَأَمِيرِيهِ وَوَلِيِّهِ وَأَشْرَفِ
 غَيْرِيهِ الَّذِينَ أَنْوَابُهُ دَائِبُ وَزِينَتُهُ دَوَابُ حَكِيمِيهِ وَالنَّاطِقُ بِحُجْنِيهِ
 وَالذَّاعِي إِلَى شَرِّعِيهِ وَالْمَاخِضُ عَلَى مَسْنِيهِ وَخَلِيفَتِي عَلَى أَمْنِيهِ سَيِّدِ

بدرین اودن و درین
 باو کرد الله تعالی
 مصلحتی نیست علی
 لعلک و خدیرا انی و
 انصرفت صا و طلب السلام
 که دست که فرمود مکتوبی
 دست خود را بر موضع درد
 و بگویم سمری الله
 این اشک حق الطمان
 العظیم الله تعالی و السلام
 الزمین و هو عندک فی
 ان الحکام علی حکمیه
 ان فی حقیقتی

تَسْمُونَ الْقَصَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِأَمْرِهِ وَأَمْرَ
 آخِيهِ حَبْثُ الظُّمِّ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَابَ اللَّهُ بِهِ
 وَيَا حَبِيبَ عَلَى دَمٍ أَوْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَلَكَ النَّجَاءُ الَّذِي مَرَّكَ
 نَجَى وَمَنْ نَأْتَرَحْنَهُ قَوْلِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ لُغْبَانَ وَوَيْتَ
 الْفُلَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَجْهَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حَجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرُوا يَا نَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ دَوْنِي الْأَبَابَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ وَفَصْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ
 الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ نَوْمِ الْحَبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحَكَمِ
 النَّاسِ وَالْقَضَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنُصِّدَ الْخَائِمِ فِي الْحَرْبِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ تَوَارَ الْأَخْرَابِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَا السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا نَائِلَ حَبْرٍ وَمَالِغَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ
 عَلَى فَرَسِهِ وَاسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْبَيْتَةِ وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَلَّ طَوْلُهُ
 وَخَسَّنَ مَنَابِ وَدَحَّجَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عَصَةِ الدِّينِ
 وَبَا سَيْدِ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَمَلَةَ الْمَخْرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَنْ تَزَلَّتْ فِي قَفْلِهِ سُورَةُ الْعَاوِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَتْ لَهُ
 فِي السَّمَاءِ عَلَى السَّارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَطْمَئِنِّ السَّجَابِ وَالْأَبَابِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْعَزَازِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُجْتَبَاً بَاحَةً وَبَمَا
 هُوَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاطِبَ وَثِيْلَ الْفُلُوكِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 خَائِمَ الْحَصَى وَمُتَبِنَ الشُّكُلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ هَجَّتْ مِنْ حَمَلَانِهِ
 فِي الْوَقَامِ لَا يَكُ السَّمَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَتَقَدَّمَ

تسكن على الله
 من نوك كرم
 خي ان الله بالخير
 قد جعل الله الحكيم
 اللسان على كرم
 وفي عوارك ما خلق
 امانك وفي منليك
 روايت مشددة كرم
 على سال بن ما سجد
 على نوك كرم عجب
 او باوران تسك
 دومه روايت شد
 شب بوزار دومه خانه
 با طاعت لها جاند
 الكرمه زار
 كرم

بِئْسَ بَدْعٌ جَوَاهُ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلَدَ الْأَيْمَةِ الْبَرَّةِ
 الشَّاذِلِ وَدَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَا لَوْحَتَيْ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْكَرِيمِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصَّةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُطَهِّرَ الْبَرَاءِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهُرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسْبَ اللَّهِ الْمُنِيبِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلَواتِهِ نَجَاتُهُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَالِجَ الصَّخَرَةِ عَنْ قَمِ الْقَلْبِ وَمَطْهَرِ الْمَاءِ الْغَيْرِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ الشَّاطِرَةَ وَبَدْعَ الْبَاسِطَةِ دَلْسَانَهُ
 الْمَقْرَعَةِ فِي رُبِّيهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
 وَمُسْتَوْدِعِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبِ لَوَاهِ الْخَيْرِ وَسَائِغِ
 أَوْلِيَاءِهِ مِنْ خَوْضِ خَائِمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَهْ تَوْبِ الْبَرِّ
 وَفَا تَدَا الْغُرِّ الْمُحَلِّينَ وَوَالِدَ الْأَيْمَةِ الْمَرْضِيِّينَ وَدَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَسَدِ الْقُوَّةِ وَصِفْوِ
 التَّوْبَةِ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ الْبَاقِ الْخَلِصِ الصَّغِيِّ السَّلَامُ عَلَى
 الْكُوكِبِ الدَّرِّي السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ أَبِي حَسَنِ عَلِيِّ وَدَحْمَةِ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ الْهُدَى وَمَعَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَانِ الْبَقَى
 وَمَنَارِ الْهُدَى وَدَوَى الْهَمَى وَكَفَا الْوَدَى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَ
 الْحُجَّةِ عَلَى هَذَا الدُّنْيَا وَدَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ
 وَخُجَّةِ الْجَنَادِ وَوَالِدِ الْأَيْمَةِ الْأَطْهَارِ وَفِيهِ الْحَشَّةُ وَالنَّارُ الْحُجَّةُ عَنْ
 الْأَمَادِ الْمَذْمُومَةِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَفِيدِ الشَّيْخَةِ الْمُحَلِّصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْأَوْدَارِ
 السَّلَامُ عَلَى الْخُصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ الْبَقِيَّةِ ابْنَةِ الْخَنَادِ الْكُلُودِ فِي الْكَلْبَةِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلَدَ الْأَيْمَةِ الْبَرَّةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَا لَوْحَتَيْ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْكَرِيمِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصَّةَ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُطَهِّرَ الْبَرَاءِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهُرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حَسْبَ اللَّهِ الْمُنِيبِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلَواتِهِ
 نَجَاتُهُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَالِجَ الصَّخَرَةِ
 عَنْ قَمِ الْقَلْبِ وَمَطْهَرِ الْمَاءِ الْغَيْرِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ الشَّاطِرَةَ
 وَبَدْعَ الْبَاسِطَةِ دَلْسَانَهُ
 الْمَقْرَعَةِ فِي رُبِّيهِ أَجْمَعِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
 وَمُسْتَوْدِعِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَصَاحِبِ لَوَاهِ الْخَيْرِ وَسَائِغِ
 أَوْلِيَاءِهِ مِنْ خَوْضِ خَائِمِ النَّبِيِّينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَهْ تَوْبِ الْبَرِّ
 وَفَا تَدَا الْغُرِّ الْمُحَلِّينَ
 وَوَالِدَ الْأَيْمَةِ الْمَرْضِيِّينَ
 وَدَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَسَدِ الْقُوَّةِ
 وَصِفْوِ التَّوْبَةِ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ
 الْبَاقِ الْخَلِصِ الصَّغِيِّ السَّلَامُ عَلَى
 الْكُوكِبِ الدَّرِّي السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ
 أَبِي حَسَنِ عَلِيِّ وَدَحْمَةِ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ الْهُدَى
 وَمَعَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَانِ الْبَقَى
 وَمَنَارِ الْهُدَى وَدَوَى الْهَمَى
 وَكَفَا الْوَدَى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
 وَ الْحُجَّةِ عَلَى هَذَا الدُّنْيَا
 وَدَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
 عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَخُجَّةِ الْجَنَادِ
 وَوَالِدِ الْأَيْمَةِ الْأَطْهَارِ
 وَفِيهِ الْحَشَّةُ وَالنَّارُ الْحُجَّةُ
 عَنْ الْأَمَادِ الْمَذْمُومَةِ عَلَى
 الْكُفَّارِ مُسْتَفِيدِ الشَّيْخَةِ
 الْمُحَلِّصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْأَوْدَارِ
 السَّلَامُ عَلَى الْخُصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ
 الْبَقِيَّةِ ابْنَةِ الْخَنَادِ الْكُلُودِ
 فِي الْكَلْبَةِ

وَيَا أَيُّهَا الْمَرْجُوحُ فِي السَّمَاءِ بِالنَّجْمِ الطَّاهِرَةِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالِدِ الرَّحْمَةِ الْأَخْيَارِ وَدَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَعَنْهُ يُسَلُّونَ السَّلَامَ
عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَرِ وَضِيَاءِ الْأَرْضِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَجْهَهُ وَخَالِصَهُ اللَّهُ وَخَاصَّهُ أَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
وَجْهَهُ لَقَدْ جَاهَدْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَأَشْغَيْتُ مِنْهَا
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَلْتُ حِلَالَهُ اللَّهُ وَحَرَمْتُ حَرَامَهُ
وَشَرَعْتُ أَحْكَامَهُ وَأَقَمْتُ الصَّلَاةَ وَأَثَبْتُ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُ بِالْعُرْوَةِ
وَهَبْتُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُجَاهِدًا
مُحْسِنًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَجْرِ خُذْ أَمْرًا لِقَبْلِ اللَّهِ مَنْ قَبْلَكَ
عَنْ حَقِّكَ وَأَرَأَيْكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَخَرَّ
بِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ وَنَبِيُّهُ وَرَسُولُهُ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ دَانَ لَكَ
وَعَدُوِّ لِمَنْ عَادَكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس خود را بفیض بحبان و فرزا بپوش و بگو

أَشْهَدُ أَنَّكَ تَمْلِكُ كُلَّ شَيْءٍ وَتُشْهِدُ مَنْ شِئْتَ وَأَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
بِالْبَلَدِ وَالْأَوْدَاءِ بِأَمْوَالِهِ بِأَخِيَّةِ اللَّهِ بِأَمِينِ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنِّي
بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ نَوْبًا قَدْ أَثَقَلَتْ ظَهْرِي وَمَنْعَبِي مِنْ
الرَّفَادِ وَذِكْرُهَا يَنْفُلُ أَحْسَنَ وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
وَالْبَيْتِ فَتَحْنِي مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِرِّهِ وَأَسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلِيفَةِ وَفَرَنْ
طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِ وَمَوْلَاكَ بِمَوْلَايَ كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنْ
النَّارِ حِجْرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهْرًا

بن فرزند حسین بن علی
مکه حضرت ابوسعید
اسمیل و اسحق را چنان
روایت شده که در بعضی
غزوات صحابین
رسول علیه السلام
خدمت اخضرش را که
که خداوند ازین بگوید
فرمود در فضیلت او
خود و مدح کند آنرا
از نود آفتاب آنکه
بالحقیقت با او
عشق علیک با او
آفتاب از نور او
و احباب

وحکیم بنائے کفنہ

مرضائی کہ کرد پردازش
هر دو بکفیل و خردشان دو
دو دوند و چاخر کردن
هر دو بکد و ز بکصدف بودند
نانه بکشد و علم جددور
هر جان مصطفی جائش
هر دو بکروح و کالدشان دو
دو برادر و چوموس و هر دو
هر دو پیرایه شرف بودند
ندهدند پیمبر بر

ستمبر از زبائر ان مخصوص

زبانت ثباعت ووزان است یعنی بیست و هفتم رجب در دوازده
زبانت است اول زبانت رجبیه **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَشْهَدُ مَا شَهِدَ اَوْلِيَايَ**
که در اعمال رجب گذشت و آن زبانت است که در ماه رجب در هر یک از
مشاهد مشرفه خوانده می شود لکن صاحب فرادیدیم و شیخ محمد بن محمد
آن را از زبانت مخصوصه ثباعت پرتشمرده اند و چون آن زبانت را
خوانند فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زبانت بجای آورده آنچه خواهم
دعا کن **دَوْمَ زَبَانَتِ السَّلَامِ عَلٰی اَنِّیْ اَلَا اُمِّیْ وَ مَعْدِنَ التَّوْبَةِ** است که علامه
جلیله آنرا از زبانت هفتم شمرده و داده صاحب فرادیدیم گفته که آن مختص
ثباعت بیست و هفتم رجب چنانکه ما در هدیه الزائرین ذکر کرده ایم سیم زبانت
است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده اند یا بنظر فقهه چون خوانند
در ثباعت دوازده زبانت کنی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را پس
برود فیه شریفه **مُطَابِلُ مَا بَالُ مَا عَصَرْتُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدًا**
لَا شَرِکَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ اَنْ عَلٰی بْنِ اَبِي طَالِبٍ
اَمِيرُ الْمُؤْمِنِیْنَ عِنْدَ اللهِ وَ اَخُو رَسُولِهِ وَ اَنْ اَلْاَئِمَّةَ الطَّاهِرِیْنَ مِنْ وَکَلِهِ

برای
خرید
منا

[illegible]

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ عَلَى خَلْقِهِ، پس داخل شود و با دست نزدیک بر آن حضرت **سُجُود** دو مرتبه خود را بجا می آورد، مائیس و دنبله را در پشت خود فراردهی انکاء صد

مرثیہ نگار کو دیکھو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَدَمَ خَلِيفَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ
 صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَحَّابِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 الْعَالَمِينَ وَالْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْكَرِيمُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَحْيُ النُّبِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرِّضَا الرَّحِيمُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْوُ الْخَجُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَارُوقُ الْأَعْظَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّوَّاحُ
 الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الْفَيْضِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا تَحِيَّةَ الْكِبَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ وَخَالِصَةَ أَمِينِهِ
 وَصَفْوَتَهُ وَبَابَ اللَّهِ وَجَنَّةَ وَمَعْدَنَ حُكْمِ اللَّهِ وَبَيْتَهُ عِلْمِ اللَّهِ
 وَخَازِنَةَ وَسَفِينَةَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الصَّلَوةُ وَأَنْتَ الْكُوفَةُ
 وَأَمَرْتُ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاتَّبَعْتُ الرَّسُولَ وَنُكِّلْتُ الْكِتَابَ
 حَقِّي بِلَاؤِهِ وَبَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ وَوَقَّيْتُ بِعَهْدِ اللَّهِ وَنَمَّيْتُ بِكَ كَلِمَاتِ اللَّهِ
 وَجَاهَدْتُ فِي اللَّهِ حَرْجَهَا وَهُوَ نَصَحْتُ لِلَّهِ وَابْتَدَأْتُ لِلَّهِ وَابْتَدَأْتُ لِلَّهِ عَلَيْهِ

وَحَدَّثَ نَفْسِكَ صَابِرًا مُخْتَصِبًا مُجَاهِدًا عَنْ دِينِ اللَّهِ مُوقِفًا لِرَسُولِ اللَّهِ -
طَائِبًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيهَا وَقَدَّاسًا لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ مُتَهَيِّدًا
وَشَاهِدًا وَمَشْهُودًا خِزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَمِلَهُ مِنْ صِدْقِي
أَفْضَلُ الْخِزَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلُ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيْمَانًا
وَأَشَدَّهُمْ بَقِيَّةً وَأَخْوَفَهُمْ فِيهِ وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً وَأَحْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَأَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَأَوْفَهُمْ
وَدَجَّةً وَأَسْرَفَهُمْ مَنَازِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ فَقُوتَ جَهَنَّمَ وَهَنُوا وَلَمْ يَزَلُوا
بِهِنَاجِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ خَلِيفَتَهُ خُتَامَ
تُنَائِزِ بَرٍّ أَلْمَنَافِئِينَ وَغَيْظِ الْكَافِرِينَ وَضِعْفِ الْغَائِبِينَ وَكُنْتَ
بِالْأَمْرِ مَنَاقِبًا وَتَطَفُّتِ تَتَعَنُّوْا وَمَضَّتْ بِرُوحِ اللَّهِ إِذْ وَضَعُوا قِنَ
أَنفِكَ تَقْدَامَةً كُنْتَ أَوْفَهُهُمْ كَلَامًا وَأَسَدَّهُمْ خِيَامًا وَأَصَوْبَهُمْ
مَنْطِقًا وَأَسَدَّهُمْ رَأْيًا وَأَشَجَّهُمْ قَلْبًا وَأَكْثَرَهُمْ بَقِيَّةً وَأَحْسَنَهُمْ عَمَلًا
وَأَعَزَّهُمْ بِالْأُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أَبَا رَحِمًا إِذَا صَارَ ذَا عَلَيْكَ عِيَالًا
جَمَلْتَ أُنْقَالَ مَا عَنْهُ ضَعُفُوا وَحَظَّتْ مَا أَصْنَعُوا وَدَعَيْتَ مَا أَهْمَلُوا
وَتَمَرَّتْ إِذْ جَبُّوا وَهَلَوْتَ إِذَا هَلَعُوا وَصَبَرْتَ إِذْ جَرَعُوا كُنْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ
حَذًا بَاصِبًا وَغِلَظَةً وَغَيْظًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ غَيْثًا وَخِيَصًا وَعِلْمًا لَمْ يُقْلَدْ
جُحَنكَ وَلَمْ يَزَعْ قَلْبُكَ وَلَمْ تُضَعَّفْ بَصِيرَتُكَ وَلَمْ تُجْبَنْ نَفْسُكَ كُنْتَ
كَأَجْبَدِ لَا تُخْرَكُ الْعَوَاصِفُ وَلَا تُزَلُّهُ الْعَوَاصِفُ كُنْتَ كَمَا فَانَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قُوَّتًا فِي بَدَنِكَ مُتَوَاضِعًا فِي نَفْسِكَ عَظِيمًا عِنْدَ
كِبَرٍ فِي الْأَرْضِ جَلِيلًا فِي السَّمَاءِ لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ مِنْكَ تَهْمٌ وَلَا لِفَائِدَةٍ
مِنْكَ تَهْمٌ وَلَا لِحَافِيٍّ مِنْكَ مَطْبَعٌ وَلَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ مَوَادُّهُ يُوَحَّدُ

وَمَنْ حَلَى بَصْرَكَ لِيُبَيِّنَكَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ سَيِّعِيهِ وَتَوَفَّنِي عَلَى
دِينِهِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْإِحْسَانِ
وَالْإِزْفِ الْوَاسِعِ الْحَلَالَ الطَّيِّبَ مَا أَنْتَ أَمْلَهُ بَا أَوْحَمَ الزَّاحِبِينَ

والحمد لله رب العالمين

مؤلف گوید که در دو این معنی منقول است که خضر علیه السلام در دو
شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع کونان
بسرعت آمد و این را بدو و خانه امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت و دعا
الله یا ابا الحسن کنت اولا لقوم اسلام و اخلاصهم الیهما و اشد هم
بیتنا و احوقهم لله و شمر بسیار از فضائل آنحضرت و از مرتبه
عبادت آنکه در همین زیارت مذکور است پس اگر دو این و زینب از زیارت
خوانده شود مناسب است و اصل آن کلمات که بمنزله زیارت دو
شهادت است در هدیه الزائر ذکر کرده ایم هر که خواهد با تجار جوع کند
و تبرید آنکه ما پیش از این در ضمن اعمال مبتدیان از جمله این بطوطه
نقل کردیم که متعلق بود با این دو ضمه شریفه صلوات الله علی شریفها
شناخته است با تجار جوع شود

فصل پنجم

و فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب
مسلم است بدانکه کوفه یکی از آن چهار بلدی است که حقیقتاً امر اخلاقی
فرموده و طور سببین بشتیریان شده و دور واپس است که آن حرم
و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم ائمه المؤمنین علیهم السلام است و
و درم بصدف روان حساب می شود بصد و درم و رجا و بکرو و و و کف

دعوتِ نظامِ قدسِ مبارک
موجود ہے شہیدِ حق ہے صاحبِ
وہ مبارک ہے

وہم واندوہ وبلد اہلک

مجلس

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

مفتي زعملي خواجه
القصبي

مجلس علماء الهند

من مکتوبات علی بن ابی طالب

وَجَاءَ كَبِيرُ الْأَزْوَاجِ

برای این کار

فضل الصبر

الطفا

در فضیلت اعمال کو قلم

وَأَمَّا فَضْلُكَ فَجَدِّكَ كَوْفَهُ
پس زاده ازان است که ذکر شود و بر است
در شرائین که یکی ازان چهار مسجد است که سزاوار است شد و جا
شود بسمت آنها یحیی در آن قبوضات آنها و یکی ازان موطن است که
مسافر حجراست در آن نابین فقره امام نماز و نماز فریضه در آن معادل
حج مقبول و معادل فراد نماز است که در حجا و بکر حجا آورده شود و در
دوایات داده شده که محل نماز پیغمبران است و محل نماز حضرت مهدی
صلوات الله علیه خواهد شد و در و این هزار پیغمبر فراد و پیغمبر
دوان نماز کرده و از بعضی دوایات استغفار می شود که مسجد کوفه فضل
است از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و این قولی که از امام محمد باقر
روایت کرده که فرمود اگر مردم بدانند که چه فضل و ادعای کوفه هزار
از شهرها و دهنه زاد و زاحله کنند و بگویند این مسجد بیابند و فرمود که
نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافله بخیر عمره مقبوله
و برزاق و بکر نماز فریضه و نافله در آن مثل حج و عمره است که بار اول
خدا صلی الله علیه و آله کرده باشند شیخ کلینی و غیره از مشایخ عظام
روایت کرده اند از هرون بن عاصبه که حضرت صادق علیه السلام بمن
فرمود ای هر دین چه مقدار مسافت است بین نور مسجد کوفه و یکمیل
می شود گفت من نه فرمود بیجا میاد و نه همه نمازهای خود را در آنجا گفتن
فرمود اگر من نزد پادشاهان مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نمیشد
بکنایه از آن وجهی میزدانی که چیست فضل آن موضع بتوده بند
صالح و نه پیغمبر مگر آنکه نماز گذارد و مسجد کوفه حنی آنکه در کجا

[illegible]

صلی الله علیه و آله در شب که او را بعراج میبردند چربیل با تحضر
 گفت میدانم که در کجائی پادرسولا الله الان مقابل مسجد کوفه بیجا
 فرمود پس دحضت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت
 نماز گذارم پس چربیل از حضا علی اذن طلب کرد و حضا علی اذن حجت
 فرمود پس فرود او را تحضر و او را بطلب و دو رکعت نماز گذاشت
 در آن و بعد رسیده جانب راستان با غی است از باغهای بهشت
 و میان آن باغی است از باغهای بهشت و عقبان باغی است از باغهای
 بهشت و بعد رسیده نماز واجب در آن برابر است با هزار نماز
 و نافله در آن مقابل است با پانصد نماز و نشستن در آن بدو رکعت
 و ذکر عبادت است و اگر مردم بدانند که چه فضیلت است در آن بنا
 بگویند که چه بپوشد و کاف خود را بر زمین کشند و در دو رکعت بگویند
 است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره
 و گذشت در دین پادرس هفتم حضرت امیر اشاده بفضیلت این
 مسجد شریف و از بعضی روایات معلوم می شود که جانب راست این
 مسجد افضل است از جانب چپ آن و اما اعمال مسجد کوفه پس
 بخوبی که در مصباح الزائر و غیره است آن است که چون داخل گویند
 بگو بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله صلی الله
 علیه و آله و آله و سلم اترکتم مزارکاً و انت خیر المثلین پس
 دو رکعت بپوشد و دو رکعت بپوشد بگو الله اکبر و لا اله
 الا الله و الحمد لله و سبحان الله تا وارد شود بدو رکعت پس با
 نزد در و بگو السلام علی سیدنا رسول الله محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله

هفتصد و
 از فضل این پیشانی
 است که حضرت امام
 علیه السلام فرمودند
 بسیار بگوید اللهم
 منی المعاصین و منی
 من القاصین و منی
 من المدد و منی
 اینها نشان کار و
 است با آنکه هر یک
 از آن یکبار انجام
 و آنرا شش بار
 میگردانند و اگر
 و او را کند چهار
 و او را خواهد
 و او را خواهد

الطَّاهِرِينَ السَّلَامَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَوَحْشَهُ اللَّهُ
وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى خَالِيهِ وَمَشَاهِدِهِ وَمَقَامِ حُكْمِهِ زَانَا زَابَايَةِ آدَمَ
وَمَوْجِ وَابْرِهِمَ وَاسْمِعِيلَ وَنَبِيَّانِ بَنِي إِدْرِيسَ السَّلَامَ عَلَى الْأُمَمِ وَالْحُكَمَاءِ
الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذِي فَزَقَ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ
الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالْكَفَرِ وَالْإِيمَانِ وَالشِّرْكِ وَالتَّوْحِيدِ لِيَهْلِكَ مَنْ
مَلَكَ عَنْ بَيْعِهِ وَيُحْيِيَ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْعِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ
وَعَاصِيَةُ نَفْسِ الْمُتَجَبِّينَ وَوَزِينُ الصِّدِّيقِينَ وَصَائِرِ الْمُتَحَنِّينَ أَنْتَ
حَكَمَ اللَّهُ فِي نَصْرِهِ وَقَضَاهُ أَمْرَهُ وَبَابُ حُكْمِهِ وَخَاتَمُ عَهْدِهِ وَالنَّارُ
بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمُتَوَصِّلُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكَفَى النَّجَاةَ وَنَهَاةَ
النُّفَى وَالذِّجْرَةَ الْعُلْيَا وَمَهْمُومِ الْفَاضِلِ الْأَعْلَى يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
يَا أَفْرَبَ إِلَيَّ اللَّهُ زُلْفَى أَنْتَ وَلِيِّي وَسَيِّدِي قَوْيَ بَلَنِي فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ بِرِ دَاخِلِ مَسْجِدِ بَيْتِئِيسَى مَوْلَاكَ مَوْلِيكَ كَهَبْرَانِكَ ازْدَدَكَ
دَرْعَ سَجْدَاتِكَ مَشْهُورَاتِ بَابِ الْفَيْدِ دَاخِلِ شَوْعِ بَيْتِكَ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِاللَّهِ وَبِحُجَّتِ حَبِيبِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَلَا يُدَامِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تَمْنِي الْمُهْدِينَ الصَّادِقِينَ
النَّاطِقِينَ الرَّاسِدِينَ الَّذِينَ إِذَا مَسَّ اللَّهُ عَنْهُمْ الرَّجْسُ وَطَهَّرَهُمْ
تَطْهِيرًا رَضِيَتْ بِهِمْ أُمَّتُهُ وَهُدَاهُ وَمَوَالِي سَلَمَتْ لِأَمْرِ اللَّهِ لَا شَرَّكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا اتَّخَذَ مَعَ اللَّهِ وَلِيًّا كَذِبًا لَعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَصَلُّوا
صَلَاةَ الْعَبِيدِ أَحِبِّهِ اللَّهُ وَأَوْلِيَاءُ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَأَنْ عَلِيًّا وَآلَ أَيْمَنَ الْمُهْدِينَ مِنْ دُرِّيَّةٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

بر دو بیت از کتب
از نفسی بنی خاندان کهن
که متن خود را منقذ نماید
که کتب خاندان با شکر که همیشه
خود را منقذ و نگاه نویسد
از حضرت امام محمد باقر
که در کتب حضرت علی مرتضی
مرحوم از اهل کوفه و مدینه
بسیار بنویسد و کلمه کردگار
فصل از آن آید و آن
تغییر و فصل از آن است
از دو و دو و دو و دو
که کتب مشتمل بر آن است
صاف و صاف است و آن

اعمال سجد کوفه

خارج دنیا

اُولَئِكَ دُخِلَ اللهُ عَلَى خَلْفِهِ الْكَاهِ بِرُوحِيَابِ سَنُونَ چهارم كه در
 جنب باب نماط و برابر سون پنج است وان سون حضرت ابوبكر
 عليه السلام است پس چهار ركعت نماز كن هر دو ركعت انا باحمد
 و قل هو الله احد و دو ركعت و بكروا باحمد و انا اتولناه في ليلة
 القدر و چون فارغ شد از نماز شيخ حضرت زهرا عليها السلام
 بكرو بعد از ان بكروا للسلام على عباد الله الصالحين الراشدين الذين
 اذقهم الله عظم الرجز و طهرهم تطهيرا و جعلهم انبياء مرسلين
 وَحَجَّهَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَاتَّخَذَ فِيهِ وَقَالَ لَعَلَّكُمْ
 ذَلِكَ تَعَذُّبُوا الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ وَهَفَّتْ مِنْهُ بِكَوَسَلَامٍ عَلَى نَوْجٍ فِي الْمَاءِ
 پس بكرو بخ و على وصيكت يا ولي المؤمنين التي اوصيت بها ذريتك
 من المرسلين والصديقين نحن من شيعتك وشيعه نبينا محمد صلى
 الله عليه وآله واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته
 ونحن على ملة ابراهيم ودين محمد النبي الاحي والائمة المهديين
 وولاية مولينا علي امير المؤمنين الصديق الاكبر والفاروق المبين
 الذي اخذت بيعته على العالمين وصيبت بهم اولياء وموالي و
 احكاما نفيسة وولدي واهله ومالي وحيي وجلي واجرام واهل بيته
 ودينه ودينائے واجرهم ومحبائے ومما في انهم الاثمة في الكتاب وفضل
 فضل خطابك اعين الذي لا ينال وانتم حكماؤ الله ونيك حكمه الله ونيك
 عرف حق الله لا اله الا الله محمد رسول الله انتم نورا لله من بين ابدنا
 ومن خلفنا انتم سنة الله التي بها سبق القضاء يا امير المؤمنين انا
 لكم مسلم نسلم لا اشرک بالله شيئا ولا اتخذ من دونه وليا الحمد لله

چهارم كه در جنب باب نماط و برابر سون پنج است وان سون حضرت ابوبكر عليه السلام است پس چهار ركعت نماز كن هر دو ركعت انا باحمد و قل هو الله احد و دو ركعت و بكروا باحمد و انا اتولناه في ليلة القدر و چون فارغ شد از نماز شيخ حضرت زهرا عليها السلام بكرو بعد از ان بكروا للسلام على عباد الله الصالحين الراشدين الذين اذقهم الله عظم الرجز و طهرهم تطهيرا و جعلهم انبياء مرسلين وَحَجَّهَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَاتَّخَذَ فِيهِ وَقَالَ لَعَلَّكُمْ ذَلِكَ تَعَذُّبُوا الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ وَهَفَّتْ مِنْهُ بِكَوَسَلَامٍ عَلَى نَوْجٍ فِي الْمَاءِ پس بكرو بخ و على وصيكت يا ولي المؤمنين التي اوصيت بها ذريتك من المرسلين والصديقين نحن من شيعتك وشيعه نبينا محمد صلى الله عليه وآله واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته واهل بيته ونحن على ملة ابراهيم ودين محمد النبي الاحي والائمة المهديين وولاية مولينا علي امير المؤمنين الصديق الاكبر والفاروق المبين الذي اخذت بيعته على العالمين وصيبت بهم اولياء وموالي و احكاما نفيسة وولدي واهله ومالي وحيي وجلي واجرام واهل بيته ودينه ودينائے واجرهم ومحبائے ومما في انهم الاثمة في الكتاب وفضل فضل خطابك اعين الذي لا ينال وانتم حكماؤ الله ونيك حكمه الله ونيك عرف حق الله لا اله الا الله محمد رسول الله انتم نورا لله من بين ابدنا ومن خلفنا انتم سنة الله التي بها سبق القضاء يا امير المؤمنين انا لكم مسلم نسلم لا اشرک بالله شيئا ولا اتخذ من دونه وليا الحمد لله

مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ خَاتِمُ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَذَوَيْهِ
الطَّيِّبِينَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ
الْهَادِيَةِ شُهُدَاءِ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَى الرَّقَبَاءِ لِشَاهِدٍ عَلَى الْأَمَمِ
فِيهِ رَيْبٌ لِعَالَمِينَ

پس نماز میکنی نزدان سنون جهاد و کشت مجوانه و در اول محمد
و انما اتزلناه و در دو کشت دوم حد و فل هو الله احد و در دو کشت سوم
جهاد و هین بخوچون فارغ شد بگو تسبیح و مرا جلها السلام را
پس بگو اللهم ان كنت قد عصيتك فاني قد اطعتك في الايمان
منني بك متاميناك على لا متا مني عليك و اطعتك في اجبا لا متا
لك كما اتخذ لك وكذا و كذا و اعلم لك شريكا و قد عصيتك في امياء
كثيره على غير وجه المكاسره لك ولا الخروج عن عبوديتك ولا
المجود لم يوتيتك ولكن اتعت هواي و اذ لك الشيطان بعد الحج
على و البيان فان تعذ بني قبيد نوبى غير ظالمه وان تعف عني و
ترحمني فيجوزك و كرمك يا كريم اللهم ان ذنوبي كما سبق لها الا
بعاء عفوك و قد قدمت الذهريمان فانا استلك اللهم مالا
استوجب و اطلب منك مالا استحقه اللهم ان تعذ بني قبيد نوبى
و كرم نظمت شيئا وان تعفني فخير و ايم انت يا سيدي اللهم انت انت
و اما انت العواد بالمعقرو و انا العواد بالذنوب و انت المنقذ بالحلم
و انا العواد بالجهل اللهم فاني استلك يا كثر الضغاء يا عظيم
الرجاء يا منقذ العرف يا منجي الهلكى يا منبأ لاجاء يا منجي الموءنة انت

و انما اتزلناه و در دو کشت دوم حد و فل هو الله احد و در دو کشت سوم
جهاد و هین بخوچون فارغ شد بگو تسبیح و مرا جلها السلام را
پس بگو اللهم ان كنت قد عصيتك فاني قد اطعتك في الايمان
منني بك متاميناك على لا متا مني عليك و اطعتك في اجبا لا متا
لك كما اتخذ لك وكذا و كذا و اعلم لك شريكا و قد عصيتك في امياء
كثيره على غير وجه المكاسره لك ولا الخروج عن عبوديتك ولا
المجود لم يوتيتك ولكن اتعت هواي و اذ لك الشيطان بعد الحج
على و البيان فان تعذ بني قبيد نوبى غير ظالمه وان تعف عني و
ترحمني فيجوزك و كرمك يا كريم اللهم ان ذنوبي كما سبق لها الا
بعاء عفوك و قد قدمت الذهريمان فانا استلك اللهم مالا
استوجب و اطلب منك مالا استحقه اللهم ان تعذ بني قبيد نوبى
و كرم نظمت شيئا وان تعفني فخير و ايم انت يا سيدي اللهم انت انت
و اما انت العواد بالمعقرو و انا العواد بالذنوب و انت المنقذ بالحلم
و انا العواد بالجهل اللهم فاني استلك يا كثر الضغاء يا عظيم
الرجاء يا منقذ العرف يا منجي الهلكى يا منبأ لاجاء يا منجي الموءنة انت

مولى گوید که در مراد قدیم در دعاى ایستقام بعد از پاکیم یا کریم
یا کریم و پیش از سجده ذکر کرده دعا اللهم یا من تحل به عقد
المکاره که از ادعیه صحفه سجاده است و در باب اول کذشت پس
از آن فرموده انکاه بکوالله انک تعلم ولا اعلم و قد رد ولا
أفقد و انت علام الغیوب صلی الله علیه و آله محمد و آل محمد و ائمه
و ارجیه و سجده و زغنه و قصد علی ما انت اهل ما ارحم الراحمین
انکاه سجده بر و بگو یا من بقدر علی حاج السائلین الخ و بدان
بیز که حادث در فضیلت این شیون هفتم بسیار وارد شده و شیخ
کلینی بسند معتبر روایت کرده که امیر المؤمنین ع روایان شیون نماز
میکرد و ترویات می پنداد که میان آنحضرت و شیون انقدر فاصله
بود که در هر شب شصت هزار ملک از آسمان نازل میشوند و در
هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر باینعد و میبایند و دیگر
هیچکس عود نمیکند تا روز قیامت و در حدیث معتبر آنحضرت صا و
منقول است که شیون هفتم مقام حضرت ابوهیم است و نیز شیخ کلینی در
کافی بسند صحیح از ابواسمعیل سراج روایت کرده که معاویه بن وهب
در کتب مرا گرفت و گفت که ابوخرمه تمالی دست مرا گرفت و گفت که
اجمع بن نبانه دست مرا گرفت و شیون هفتم را بمن نشان داد و گفت
که این شیون مقام حضرت امیر المؤمنین ع است که نزدان نماز میکرد
و حضرت امام حسن ع در تود شیون پنجم نماز میکرد و چون امیر المؤمنین
حاضر نبود امام حسن ع در جای او نماز میخواند و هی من باب کنده
و باجمعه اخبار در فضیلت این شیون بسیار و بنا به ما بر اخصا و

روایت شده که در حدیث
حضرت امیر المؤمنین ع
نماز میکرد و ترویات
می پنداد که میان آن
حضرت و شیون انقدر
فاصله بود که در هر
شب شصت هزار ملک
از آسمان نازل میشوند
و در هفتم نماز میکنند
و در شب دیگر ملائکه
دیگر باینعد و میبایند
و دیگر هیچکس عود
نمیکند تا روز قیامت
و در حدیث معتبر آن
حضرت صا و منقول
است که شیون هفتم
مقام حضرت ابوهیم
است و نیز شیخ کلینی
در کافی بسند صحیح
از ابواسمعیل سراج
روایت کرده که
معاویه بن وهب در
کتب مرا گرفت و گفت
که ابوخرمه تمالی
دست مرا گرفت و گفت
که اجمع بن نبانه
دست مرا گرفت و
شیون هفتم را بمن
نشان داد و گفت
که این شیون
مقام حضرت
امیر المؤمنین
ع است که
نزدان نماز
میکرد و
حضرت امام
حسن ع در
تود شیون
پنجم نماز
میکرد و
چون امیر
المؤمنین
حاضر نبود
امام حسن
ع در جای
او نماز
میخواند
و هی من
باب کنده
و باجمعه
اخبار در
فضیلت
این شیون
بسیار و
بنا به ما
بر اخصا و

عَلَّامُ سُنُونُ مُحَمَّدٍ بدانکه از جمله مواضع نماز، متحد کوفه سُنُونُ
پنجم است که باید نزد آن نماز کنند و حاجات خود را از حضرتعالی طلب
نمایند زیرا که دو وایات معصیه دارد شده است که محل نماز حضرت
بر هیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافات ندارد با وایات دیگر
زیرا که ممکن است که آنحضرت در همه مواضع نماز کرده باشد و در حدیث
معتبر از جناب صادق علیه السلام منقول است که سُنُونُ پنجم مقام خیر میل علیه
السلام است و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه
السلام و باطله آنچه از احادیث معلوم میشود آنست که سُنُونُ هفتم و پنجم
اشرف است از سایر جاهای مسجد و مسجد بن طایر بن زکریا گفته که نزد سُنُونُ
پنجم دو رکعت نماز کن بچند و هر سوره که خواهی و چون سوره گفته و تسبیح
بنمودی پس بگو اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ اسْمَائِكَ كُلِّهَا مَا عَلِمْنَا
مِنْهَا وَمَا لَمْ نَعْلَمْ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَكْبَرِ الَّذِي مِنْ دَعَاكَ
بِهِ أَحْمَدٌ وَمَنْ سَأَلَكَ بِهِ أَعْطَيْنَاهُ وَمَنْ اسْتَشْرَكَ بِهِ نَصَرْنَاهُ وَمَنْ
اسْتَعْفَرَكَ بِهِ غُفِرَ لَهُ وَمَنْ اسْتَعَانَكَ بِهِ أَعِثَّهُ وَمَنْ اسْتَرْزَقَكَ
بِهِ دَرَقْتَهُ وَمَنْ اسْتَغَاثَكَ بِهِ أَعْنَتْهُ وَمَنْ اسْتَرْجَأَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ
وَمَنْ اسْتَحَارَكَ بِهِ أَحْرَسَهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَعَاذَ
بِعِصْمَتِهِ وَمِنْ اسْتَفْذَكَ بِهِ مِنَ النَّارِ أَنْقَذْتَهُ وَمِنْ اسْتَغْطَاكَ
بِهِ تَغَطَّيْتَهُ لَهُ وَمَنْ أَمَّلَكَ بِهِ أَعْطَيْتَهُ الَّذِي أَخَذْتَ بِهِ أَدَمَ
صَفِيًّا وَنُوحًا نَجِيًّا وَإِسْرَافِيْلَ خَلِيْلًا وَمُوسَى كَلِيْمًا وَعِيسَى رُوحًا
وَمُحَمَّدًا حَبِيبًا وَجَلِيًّا وَصَبَّاحًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي
وَتَقْضِيَ عَمَّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَتَقْضِيَ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَجْمَعُ

اللَّهُمَّ إِنِّي بِسَاحَتِكَ لِيُعْلَمَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَصِدْقَانِيَّتِكَ
وَأَنَّهُ لَا فَاذَ وَ عَلَى قَضَاءِ حَاجَتِي خَيْرَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ بِأَدَبِ أَنَّهُ كَلِمَاتُ شَاهِدٍ
بِعَمَلِكَ عَلَى أَشَدِّتِ فَأَتَيْتُكَ يَا رَبِّ وَقَدْ طَرَفْتِ بِأَدَبِ مِنْ مَهْمِ امْرِئٍ
مَا قَدَّرْتَهُ لَا تَكُ عَالِمٌ عَمْرُؤُكُمْ وَأَسْأَلُكَ يَا لِاسِمُ الَّذِي وَصَفَتْ
عَلَى السَّمَوَاتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِينَ فَانْبَسَطَتْ وَعَلَى الْخُومِ
فَانْتَشَرَتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَانْشَقَرَتْ وَأَسْأَلُكَ يَا لِاسِمُ الَّذِي حَبَلَتْهُ
عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَعِنْدَ الْحَبِيبِ وَعِنْدَ الْأَرْمَنِ
كَلِمَتِهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَقْضِيَ لِي بِأَدَبِ حَاجَتِي وَتُبَشِّرَ عِبِيدَهَا وَتَكْفِيَنِي مَهْمَهَا وَتَفْتَحَ
لِي قُلُوبَهَا فَإِنَّ قَسَمْتُ ذَلِكَ فَلَاكُ الْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَاكُ الْحَمْدُ
عَمْرُ حَاجَتِي فِي حُكْمِكَ وَلَا حَافِيَ فِي عَدْلِكَ

الْعَوْنُ وَلَا يَحْطُبُ بِهِ الطُّونُ وَلَا تَصِفُهُ الْوَاصُّونَ وَلَا تَقْبِرُ الْحَوَاتِ
وَلَا تُفْنِيهِ الذَّمُ وَتَقْلَمُ مَنَاقِبَ الْجِبَالِ وَمَكَائِدَ الْجِبَارِ وَوَرْنَ الزُّبَابِ
وَوَدَلَ الْغَفَارِ وَمَا أَضَاءَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْهَلَمُّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَجَّحَ
عَلَيْهِ النَّهَارُ وَلَا تَوَارِي مِنْكَ سَمَاءُ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضُ أَرْضٍ وَلَا حِلَّةٌ
مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا تَحْجُرُ مَا فِي قَبْرِهِ لَا تَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَكَأَنَّ
تَجِدَ حُرْمَتَهُ فِي آخِرِهِ وَخَيْرَ أَهْلِ خَوَانِهِمَا وَخَيْرَ مَا يَنْتَهِ قَوْمُ الْفَلَاحِ أَتَيْكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِكُفْرٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي بِفُكْدَةٍ
وَمَنْ نَغَا فِي هَيْلِكَ فَأَهْلِكْهُ وَأَكْفِنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ دَخَلٍ مَعَهُ عَلَى اللَّهِ
أَوْخِلْنِي فِي دَوْلَتِكَ أَحْصِبْنِي وَأَسْكِنْنِي بِسِرِّكَ الْوَالِي بَاتِنُ بَكْفٍ مِنْ
كَلْبَتِي وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ أَكْفِنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
صَدِّقْ قَوْلِي وَفَعَلْ بِأَتَقِنُ بِأَرْقَنُ فَرِّجٍ عَنِ التَّصَنُّقِ وَلَا تُخْلِنِي
مَا لَا أَطْنُ اللَّهُمَّ آخِرُ سَيِّئَاتِكَ لَيْلِي لَا تَنَامْ وَأَرْجَنِي بِقُدْرَتِكَ
عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمَ أَنْتَ عَالِمُ حَاجَتِي وَعَلَى نَفْسِي
قَدِيرٌ وَهِيَ لَدَيْكَ يَسِيرٌ وَأَنَا إِلَيْكَ قَبِيرٌ مَنْ بَهَا عَلَى مَا كَرَّمَكَ أَنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ اللَّهِ مَبْرُورِي وَمَبْكُورِي الْهَيَّ قُدْرَتُكَ حَوَائِجِي
فَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَافْضِلْهَا وَقَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِهِ وَارْغِفْهَا بِمَا كَرَّمَكَ

پس بزم میں مہکنا دوسری طرف راست روئے خود او مہکوائے ان کنت
بِسْمِ الْعَبْدِ فَا تَنْتِ نَعِمَ الرَّبِّ أَفْعَلِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلِي مَا أَنَا
أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بزم میں مہکنا دوسری طرف چپ روئے خود او
مہکوائے اللَّهُمَّ إِنَّ عَظَمَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْجَسِّنِ الْعَوْنِ عَدِيدِ

مہکنا دوسری طرف چپ روئے خود او مہکوائے
بِسْمِ الْعَبْدِ فَا تَنْتِ نَعِمَ الرَّبِّ أَفْعَلِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلِي مَا أَنَا
أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بزم میں مہکنا دوسری طرف چپ روئے خود او
مہکوائے اللَّهُمَّ إِنَّ عَظَمَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْجَسِّنِ الْعَوْنِ عَدِيدِ

سُورَةُ الْكَافِرِ

[illegible][illegible]

المجرب لو تفقد من عذاب يومئذ سببه وصاحبه واجبه وفضلته
اليه نوربه ومن في الارض جميعا ثم يحية كلا انها التي قرع الله
مولاي مولاي انت المولى وانا العبد وهل بزم العبد الا المولى
مولاي مولاي انت المالك وانا المملوك وهل بزم المملوك الا
المالك مولاي مولاي انت العزيز وانا الذليل وهل بزم الذليل
الا العزيز مولاي مولاي انت الخالق وانا المخلوق وهل بزم المخلوق
الا الخالق مولاي مولاي انت العظيم وانا الصغير وهل بزم الصغير
الا العظيم مولاي مولاي انت القوي وانا الضعيف وهل بزم
الضعيف الا القوي مولاي مولاي انت المعطي وانا السائل وهل
بزم السائل الا المعطي مولاي مولاي انت الحي وانا الميت وهل
بزم الميت الا الحي مولاي مولاي انت الباقي وانا الفاني وهل
بزم الفاني الا الباقي مولاي مولاي انت الدائم وانا الزائل وهل
بزم الزائل الا الدائم مولاي مولاي انت الرازق وانا المرزوق وهل
بزم المرزوق الا الرازق مولاي مولاي انت الجواد وانا البخل وهل
بزم البخل الا الجواد مولاي مولاي انت المعافي وانا المبطل وهل
بزم المبطل الا المعافي مولاي مولاي انت الكبير وانا الصغير وهل
بزم الصغير الا الكبير مولاي مولاي انت الهادي وانا الضال وهل
بزم الضال الا الهادي مولاي مولاي انت الرحمن وانا المرحوم
وهل بزم المرحوم الا الرحمن مولاي مولاي انت السلطان وانا المحض
وهل بزم المحض الا السلطان مولاي مولاي انت الذليل وانا المحض
وهل بزم المحض الا الذليل مولاي مولاي انت الغفور وانا المذنب

ما انت ارجوه لكل
ربا من انت
كل عني ويا من
ما القليل الكثر يا من
من تسلكه خشقا
وغيره يا من اعطى
من تسلكه وكذا
صل على محمد وآله
واعلم اني قد
خبر الدنيا وبلغ
الدين ما اخطب
منوصي من تنبه
وزني من كبر
فصلك يا كبر
وأيضا

مَنْ شَهِدَ عَلَى الْمَنَكُورِ وَجَاءَ مَدَنٌ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاهِدَ وَفُيِّلَ عَلَى مَنَاجِجِ الْجَاهِدِ
فِي سَبِيلِهِ حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَنْكَ رَاضٍ وَاشْهَدَاكَ مَا وَفَّقَا
بِعَهْدِ اللَّهِ وَبَدَلَتْ نَفْسَكَ فِي نَصْرِهِ حُجَّةً لِلَّهِ وَابْنِي حُجَّتِي حَتَّى أَتَيْتَ
الْبَيْتَ أَشْهَدَاكَ بِالسَّلَامِ وَالرِّقَابِ وَالنَّصِيحَةِ لِكُلِّ آتِي الْمَسْجِدِ وَالسُّلْطَانِ
الْمُتَجَبِّ وَالِدَلِيلِ الْعَالِمِ وَالرَّوْحِ الْمُبْلَغِ وَالْمَطْلُومِ الْمُقْضَمِ فَجَاءَكَ اللَّهُ
عَنْ سَوَّلِهِ وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ أَفْضَلًا خَيْرًا
بِمَا صَبَرْتَ وَأَحْسَنْتَ وَأَعْتَقْتَ فَمَعَ عَقِبِي الذَّادِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فُتِكَ وَلَعَنَ
اللَّهُ مَنْ أَمَرَ بِعُقُوبِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَقْرَبَكَ عَلَيْكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَحَقَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَايَعَكَ
وَعَشَكَ وَخَدَلَكَ وَأَسْلَمَكَ وَمَنْ لَبَّ عَلَيْكَ وَلَمْ يُعِينِكَ اللَّهُ
الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَشُوبَهُمْ وَبَقِيَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ أَشْهَدَاكَ مَا وَفَّقَا
مُظْلُومًا وَأَنَا اللَّهُ مُنْجِي لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ حِينَكَ زَائِرًا عَادِمًا بِحَقِّكُمْ
مُسْلِمًا لَكُمْ نَابِعًا لِسِتْنِكُمْ وَنَصِيحِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَعَلَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَذْرُكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
أَزْوَاجِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَايِبِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ فَتَلَّ اللَّهُ أَمَةً فَلَمَّا كُمُ بِالْأَيْدِي وَاللِّسَنِ
وَدُورًا كَبِيرًا بِكَلِمَاتٍ زَائِمَةٍ لَهْ أذن دخول فرار داه و كنهه پس اخل
شو و بچپان خود را بشو و بزوایب متابعت است که اشاره کن به
ضریح انجمن و دیو

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُبْتَاعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلَا مَبْرَأَ مِنَ الْمَوْلَى
وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحَمَّدٌ فِيهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ خَلَقُوا

[illegible]

اعمال مسجد کوفہ

بسم الله
خارج دنیا
راوی

تَحْمَدُ وَالْهَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَعَلَى رُحْمَتِكَ
وَبَدَّلَتْ أَشْهَادُكَ مَضْبُتٍ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ الْبَدْرُ بَنُونَ الْمَجَاهِدِ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْكِبَارُ الْعُزَّاءُ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ وَنَصْرِهِ أَوْلِيَاءُ نَجْرَاتِ
اللَّهُ أَفْضَلُ الْجَزَاءِ وَكَثْرُ الْجَزَاءِ وَأَوْفَرُ خِرَاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفِي بَيْعَتِهِ
وَأَسْجَابُ لَهُ دَعْوَتُهُ وَالطَّاعُ وَلَا هَ أَمْرُهُ أَشْهَادُكَ تَذْ بَالَتْ فِي
النَّبِيَّةِ وَأَعْطَتْ غَايَةَ الْجَهْدِ وَحَتَّى بَقِيَ اللَّهُ فِي الشَّهَادَةِ وَجَدَ
رُحْمَتِكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعْدَاءِ وَأَعْطَاكَ مِنْ جَنَائِهِ سَحَابًا مِثْلًا وَ
أَفْضَلَهَا عَرَفًا وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي الْعَالَمِينَ وَحَرَّكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ
الْقِدِّيقِينَ وَالشَّهَادَةِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَاءِكَ وَبَقِيَ أَشْهَادُ
أَنْتَ كَمْ هُنَّ وَلَمْ تَكُنْ وَأَنْتَ كَمْ مَضْبُتٌ عَلَى بَيْعَتِهِ مِنْ أَمْرِكَ مَضْبُتًا
يَا صَالِحِينَ وَمُتَّبِعِي النَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ سُؤْلِ
وَأَوْلِيَاءِنَا فِي مَنَازِلِ الْخَيْرِينَ فَايَةَ أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ
پس نماز کن و دو رکعت در طرف مشرق و نواهد به اجتناب کن پس بگو اللهم
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا وَابْنِ هَمَانَ دَعَايَ امْتِ كَدُ
حرم حضرت عباس ع خوانده می شود و میباید ذکرش و اگر خواند
کے جناب سلم و اخوان همان و داعیه که در زیارت جناب عباس علیہ
السلام ذکر می شود

زِيَارَتِ هَامَانِ بْنِ عُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَرَضَوَانَهُ عَلَيْهِ

مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَرَضَوَانَهُ عَلَيْهِ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
سَلَامُ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا هَامَانُ بْنُ عُرْوَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
الْعَبْدَ الصَّالِحَ النَّاجِحَ لِلَّهِ وَلِلسُّؤْلِ وَلَا هَمَانَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ

عَلَى أَفْضَلِهِمْ زَلَّ وَفِي
سَعَى أَشْهَادُكُمْ
مِثْلَ بَارِئَاتِ الْهَامَانِ
أَسْأَلُكَ يَا هَامَانُ أَوْلِيَاءَكَ
لَمْ دُونَ لِقَاءِكَ وَتَبَعِي
وَتَبَعِي قَابِلِي وَتَبَعِي
عَلَيْكَ يَا قَابِلِي وَتَبَعِي
فَلَيْحِي مِنَ النَّبَايَةِ وَالنَّبَايَةِ
وَأَنْتَ فِي ذَنْبِكَ
أَعْلَفْتَنِي نَصْرًا فِي ذَنْبِكَ
وَتَوْفَّقْتَنِي فِي عِبَادَتِكَ
فَتَمَاضَى لِقَاءُكَ وَتَبَعِي
مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَبَعِي
فَتَمَاضَى لِقَاءُكَ وَتَبَعِي
سَلَامٌ عَلَى مَلَائِكَةِ

اَشْهَدُ اَنْكَ قُنَيْكَ مَطْلُوْمًا فَلَسَ اللهُ مِنْ فَلَكَ وَاسْتَحْدَدَكَ وَحَى
مُؤَرَّمٌ مَا اَشْهَدُ اَنْكَ اَلَيْسَ اللهُ وَهُوَ رَاضٍ عَنْكَ بِمَا فَعَلْتَ وَنَصَحْتَ
وَاسْتَحْدَدَكَ فَمَا بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَادَةِ وَجِلْدٌ دُوْحٌ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ
بِمَا نَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَّسُوْلِهِ مُحَمَّدٍ وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ ذَاثَ اللهِ وَمَرْضَايَهُ
فَرَجَحْتَ اللهُ وَرَضِيَ عَنْكَ وَخَرَجْتَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَاِلَى الطَّاهِرِيْنَ وَجَمَعْنَا
اَبَالَكَ مَعَهُمْ فِي دَارِ الْبَيْعِمْ وَسَلَامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
پس دو دکن نماز کن و هدیه کن انرا بر دوش هانے و دعا کن از برای خود
با بچه بخوابه و دعا کن از برای بچه در وداع سلام میکنی

فضل

وَفَضَّلْتُ أَعْمَالَ مَسْجِدِ شَهَادَةِ أَعْمَالَ مَسْجِدِ بَنْدُو

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجد بفضیلت سهله در آن عرصه نشسته
و آن خانه حضرت ادریس حضرت ابرهیم و محمد و دو حضرت خضر
و مسکن آنحضرت است و آنحضرت صادق علیه السلام منقول است که
یا بویضیر فرمود ای ابو محمد کوپا من میبینم حضرت صاحب الامر علیه
در مسجد سهله فرو و ابد با اهلش و منزل آنحضرت باشد و خصال
هیچ یغیری نفرستاده است مگر آنکه در آن مسجد نماز کرده است
و هر که در آن مسجد قائم کند چنان است که در جهه سوره اخلاص
نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش با اوست بیو
ان مسجد و در آن مسجد سنگی است که در آن صوت هر یغیری هست
و هیچ کس با نیت صادق نماز و غایب نکند مگر آنکه بر میگوید یا صاحب
برآمده شده و هیچ کس در آن مسجد امان نمیطلد مگر آنکه امان میباید

خواجہ دینا
راہت

رسالة السيد أحمد

الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين

مجلس

وَمِنْ فَضْلِ الْوَقْفِ

اللهم

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا

هنا

وہابیہ

4-11-11

وَحَمْدُكَ أَتَمُّ الْوُحْدَانِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَمَرْضَاكَ طَلَبْتُ
فَتَوَّابَكَ اسْتَبَيْتُ وَإِلَيْكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ فَإِنْ قِيلَ
لَكَ وَأَقْبِلْ تَوَجَّهْ إِلَيْكَ بِسُجُودِ الْإِنْسَانِ الْكَرِيمِ وَمَعُودِ بَيْنِ رَأْسِ
بَيْتِهِ كُنْ خَدَا زَا هَفْتُ مَرْئِيهَ وَتَجَمَّدُ كُنْ هَفْتُ مَرْئِيهَ وَفَلَّيْتُ بِكَ
هَفْتُ مَرْئِيهَ وَنَكَبْتُ بِكَ هَفْتُ مَرْئِيهَ بِسْمِ رَبِّكَ أَسْجُدُ لَكَ اللَّهُمَّ وَالْحَمْدُ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ زَا هَفْتُ مَرْئِيهَ بِكَ بِكَ اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
مَا شَرَّفْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ حِينَ يُبَلِّغُنِي اللَّهُمَّ تَقْبِلْ صَلَاتِي
وَدُعَائِي وَلَهْفِي قَلْبِي وَأَسْأَلُكَ بِصَدْرِي وَتُبَّ عَلَى أَيْلِ الْبُزْجِ الرَّحِيمِ
وَسَبِّحْ بِسْمِ طَاوُسِ فَرْمُودِ كِهْ چُونِ زَادِهْ كَرْدِي كِهْ بِمَسْجِدِ سَهْلَهْ دَوِي
بِسْمِ مَا بَتَنِ مَغْرِبِ وَعَسَا دَرْ شَبِّ چَا وَشَبِّهْ زَادِهْ بِمَسْجِدِ شُكُوهْ أَفْضَلُ اَوْ
دِهْ كَرَامَتِ بِنَا نَكِهْ زَادِهْ شَدَّ نَمَازِ مَغْرِبِ دِنَا فَلَ اَشْرَاجِ اَوْرِ بِسْمِ خُشْبِ
دَوْدِ كَعْدِ نَمَازِ رَجَّتْ مَسْجِدِ كُنْ فَرْشَهْ اِلَى اللَّهِ وَچُونِ فَا رُغْ شَدَّ دَسْتِهَآ
بِسْمِ آسْمَانِ بِلَنْدِ كُنْ دِيكُو

وَالْحَمْدُ وَأَنْ نُسَبِّحَ لَكَ حَاجَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا نَسَاجَ الدُّعَاءِ يَا بَدَلًا
يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ أَتَسَلِّطُ كُلَّ اسْمٍ تَسْمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ وَأَنَا تَوَكَّلْتُ بِهِ
فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُجَدِّدَ لَنَا
بِأَمْرِكَ الْقُلُوبَ وَالْأَبْصَارَ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ يَا سَاجِدَ بَرٍّ وَخَشُوعِ
كُنْ وَخُذْ خَدَايَا بَعْدَ هَرَجَةٍ مَسْجُورَةٍ فِي نَمَازٍ مَسْكَدَارَةٍ دُرُكُوشَةٍ
وَرُفْقَرٍ وَشَمَالِ اسْتِوَاكِتٍ وَنُوضَعِ خَانَةَ حَضْرَتِ بَرِهَمِ خَلِيدٍ
كَلَامًا أَجْمَلًا عَالَمًا وَفَتْ وَجُونَ اَزْمَانًا وَرَغْبَةً شَدِيدَةً سَبِّحْ بِكُنْ بِسْمِ
إِذَا نَبَكَوُا اللَّهُمَّ بَحْنِي هَذِهِ الْبَغْيَةَ الشَّرِيفَةَ وَبَحْنِي مَنْ تَعَبَدَ لَكَ فِيهَا
فَدَعَلَيْتَ حُرَّاجِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْضِلْهَا وَقَدْ احْصَيْتَ دُنُوعِي
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ أَرْجُو جَرَامِي
وَأَمِيتْنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي عَلَى مَوْلَاهُ أَوْ لِبَائِيكَ وَمُعَادَاةِ
أَعْدَائِكَ وَافْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَوْفَرَ الرَّاحِمِينَ يَا نَمَازَ مَسْكَدٍ
دُرُكُوشَةٍ وَبِكُوكَةٍ وَتَسْمِيَةِ مَغْرِبٍ وَفُلَّةِ اسْتِوَاكِتٍ وَدُسْتَنَاهَا

ملند میکن و مکنوئے

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبِ نَائِلِكَ
وَدَوَاءِ دَفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ قَصِدْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُفَعِّلُهَا مِنِّي
يَا حَيُّ مَبُولٍ وَبَلِغِي بِرَحْمَتِكَ الْمَأْمُولَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس مسجد برو بکند و دو طرف صوف را بر خاک پس برو بکوشد که در
طرف مشرق است و دو رکعت نماز کند و دو سہا را بکشد و بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ کَاثِبٌ لِّذُنُوْبٍ وَّ اَخْطَا بَا مَآ اَخْلَفْتُ وَ رَجِیْ عِنْدَکَ فَلَئِنْ

[illegible]

Credit Review Summary

وانشاء ویده با ایشان زیاده و بزرگوار شد و انداز نمود و در شدن از
 و طهارت خود و داخند و کردن ایشان را بر فرزندانش و اهل و خویش
 خود خداوند دشمنان ما عیب کرد و ایشان را بزرگوارت ما پس از این
 شد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت
 ایشان قَدْ حَمَلْنَا الْوُجُوهَ الَّتِي خِفْنَا الشَّعْرَ وَاتَّخَذْنَا الْحُدُودَ
 الَّتِي تَقْلِبُ عَلَى فِرَاقٍ بَعِيدٍ اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ پس و هم کنان درها را که
 افتاب منبر کرده است و هم کنان کوفه ها روی ایشان را که میگرد
 و بهمانند بر فراز امام حسین و هم کنان ویده ها را که کوبه شان جا
 شد و از هم بر ما و هم کنان درها را که جریع کرده اند و سوخته اند از
 برای مصیبت ما و هم کنان فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده اند
 خداوندان جانها و ان بدنها را بنو میسارم تا سبب کرده اند ایشان
 از گوشت و دوزن تنگی و پیوسته انحضرت با بن خود دعا میکرد و سجده
 پس چون فادع شد گفتن ان دعا که شنیدم من از شما اگر دخی که
 میکرد بد که خدا را غیبت ساخت گمان داشتم که انس هجیم با و نرسد هر که
 و الله که آرد و کردم که زیارت انحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم
 فرمود که چه بسیار نزدیکی تو با انحضرت چه مانع است تو را از زیارت
 اے معویه نزلت زیارت مکن گفتن فدای تو شوم بمباداشتم که انقدر
 فضیلت دارد فرمود که ای معاویه انها که برای زیارت کنندگان انحضرت
 دعا میکنند و آسمان زیاده از آنها بید که دعا میکنند برای ایشان و
 زمین نزلت مکن زیارت انحضرت را از برای خوف از احد که هر که از برای
 خوف نزلت زیارت کند انقدر رحمت بود که آرد و کند که کاش انقدر

و انشاء ویده با ایشان زیاده و بزرگوار شد و انداز نمود و در شدن از
 و طهارت خود و داخند و کردن ایشان را بر فرزندانش و اهل و خویش
 خود خداوند دشمنان ما عیب کرد و ایشان را بزرگوارت ما پس از این
 شد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت
 ایشان قَدْ حَمَلْنَا الْوُجُوهَ الَّتِي خِفْنَا الشَّعْرَ وَاتَّخَذْنَا الْحُدُودَ
 الَّتِي تَقْلِبُ عَلَى فِرَاقٍ بَعِيدٍ اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ پس و هم کنان درها را که
 افتاب منبر کرده است و هم کنان کوفه ها روی ایشان را که میگرد
 و بهمانند بر فراز امام حسین و هم کنان ویده ها را که کوبه شان جا
 شد و از هم بر ما و هم کنان درها را که جریع کرده اند و سوخته اند از
 برای مصیبت ما و هم کنان فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده اند
 خداوندان جانها و ان بدنها را بنو میسارم تا سبب کرده اند ایشان
 از گوشت و دوزن تنگی و پیوسته انحضرت با بن خود دعا میکرد و سجده
 پس چون فادع شد گفتن ان دعا که شنیدم من از شما اگر دخی که
 میکرد بد که خدا را غیبت ساخت گمان داشتم که انس هجیم با و نرسد هر که
 و الله که آرد و کردم که زیارت انحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم
 فرمود که چه بسیار نزدیکی تو با انحضرت چه مانع است تو را از زیارت
 اے معویه نزلت زیارت مکن گفتن فدای تو شوم بمباداشتم که انقدر
 فضیلت دارد فرمود که ای معاویه انها که برای زیارت کنندگان انحضرت
 دعا میکنند و آسمان زیاده از آنها بید که دعا میکنند برای ایشان و
 زمین نزلت مکن زیارت انحضرت را از برای خوف از احد که هر که از برای
 خوف نزلت زیارت کند انقدر رحمت بود که آرد و کند که کاش انقدر

زنا و خدشکاران نادر بیکه اشکهای آنها خشکشد و دیگر اشکشان بنای
پس از یکجائی بزرگ از خد ره هدی فرستادند جوفی که معنی انرا مرغ
قطا گفتند برای آنکه از خوردن آن فواید بکشد و در کسین بامام
حسن ^ع چون آن محرمه انرا دید پرسید این چیست گفتند هدیه ایست که
فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجویند بآن دو عالم حسن ^ع فرمود
لَسْنَا فِي عَرْسٍ قَبْلَ أَنْ تَصْنَعَ بِهَا مَا كَدَّرَ عُرْسَ نَبِيِّنَا مَا رَاجِعَ بَابِ خُودَاكِ
پس امر فرمود انرا از خانه بیرون بردند چهار نفر از دخترهای تنگ و دستر و پا
حضرت امام حسن ^ع آمد و با ست تواضع و فروتنی و خضوع و زاری و
مانند بنده ذلیل پس گسارنگ و طریقی زیارت آن حضرت سوا و میبند
بر این مراكب جدید که موصوفه بخاطر حرکت میگفتند و امثال آن باید خیلی
ملفت خود باشند که بخیر بگردانند و بر سوار شوند و بندگان خدا
که بسختی و مشقت بگردانند بزرگی ننمایند و آنها را بچشم خوار
نظر نکنند علماء و احوال اصحاب کفایت کرده اند که آنها را از ^{صحن}
دربانوسر بمنزله و زاری او بودند و بیند که خضعا لی رحمت خود را شامل
حال آنها فرمود و بیکر خدا پرسید و اصلاح کا خود برآمدند صلاح
خود را در این دیدند که از مردم گمراه کردند و دغا رے ماوی گرفتند
و عبادت خدا مشغول شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون آمدند
همینکه سه میل راه رفتند بملحاً که یکی از آنها بود گفت یا اخواناه جاس
مَسْكَنَةُ الْاٰخِرَةِ وَ دَهَبٌ مُلْكُ الدُّنْيَا اِنْزِلُوا عَنْ خُودِكُمْ وَ اَمْسُوا
عَلَى اُجْلِكُمْ ای برادران این راه راه آخرت است و باید بخوف و ترس
رفت و ملک و دینار و دنیا را باید گمراه داشت اکنون از اسبها پیاده

اَللّٰهُمَّ كُنْ لَنَا زَوْجًا
وَقُلْتَ اَلْاَنْبِيَا وَ
اَقْلَمْتَ عَلٰى اَرْسَلِ
فَقُلْتَ بَيْنَا وَ بَيْنَ
الْعَالَمِيْنَ فَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
عَلٰى نَبِيِّهِ وَ اَنْبِيَآئِهِ
مُقَدَّمَةً وَ اَتَمَّةً اَتَتْ
لِسَانِي اِذَا اَرَادَتْ اَنْ
تَقُولَ لَهٗ كُنْ فَيَكُونُ
فَقُلْ بِرَحْمَتِكَ لِيَا قُلُوبِي
اَنْ تَمْلِكْ لِيْ كُلَّ فَضِيحَةٍ
مِنْ اَعْضَائِيْ وَ اَنْ تَخْرِجَ
لِيْ قِسْمِيْكَ اَنْ تَخْرِجَ
مِنْ كُلِّ فَضِيحَةٍ اَعْضَائِيْ
فَلَا تُخْزِنِيْ اَللّٰهُمَّ

نو مستوجب مبنوی از جانب ان که یک طلب ثواب و کرده بمال خروج
 کردن و از اهل خود و دوام ان و انیکه بر کردی بامزش کما هان و دشت
 و خوشنود خدا هم نمرد و دوايت ابو جرم ثمالی از حضرت صادق علیه السلام
 و در باب زیارت امام حسین ع منقول است که چون به بنویس و سپیدی
 بارها خود را و از انجا بگذارد و روغن بر خود مال و سر هم کش و کوشش
 بخورد و اما یکبار از انجا میغمید یا شے مشتمل بر اربعه از حضرت صادق علیه السلام
 و از باب و در فصلت ان بسیار است و حدیثی از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر که غسل کند باب زیارت و زیارت کند فی زمانه حسین یا
 از کما هان خالی شود مانند روزیکه از ما در متولد شده باشد و اگر
 کما هان کبیره بوده باشد و دوايت شده که حدیثی از حضرت غوث
 که بسیار شود که مابین زیارت فی زمانه حسین ع و دوايت باشد بر ما
 غسل زیارت بسبب سر ما یا غیر ان فرمود که هر که غسل کند و زیارت
 زیارت کند حسین ع و انوشه شود بر اے او از فصلت انقد که بسیار
 و دنیا بد و از بیرون دهان دوايت است که حضرت صادق علیه السلام فرمود
 که هر که زیارت فی زمانه حسین بن علی علیه السلام بر روی وضو بکند و غسل
 کند و زیارت بر ندارد و ندی و لکند و ندی مگر آنکه بنویسد خصلت
 بر اے او تحفه و عمره و در بعضی روایات است که غسل کن از زیارت از من
 که بر اے او حضرت واقع شود و خوب است چنانکه بعضی روایات
 استفاده می شود چون زیارت برسد صد مرتبه الله اکبر
 و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل انحضرت برسد
 هر چون خواسته داخل بر مقدس شود و دیگر در جانب مشرق واقع است

سَبَّحَ الرَّسُولَ دُرُّهُ وَعَيْنُ الْبُؤْسِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَيْ سَيِّدِ دَوْلَانِي كَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِكَ وَخَفَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبَالَغْ فِي عِزِّهِ
وَأَمْكِهِ عَلَى إِيْمَانِكَ غَيْرَ بَالٍ بِفَيْتِ عُدُوِّهِ وَإِسْرَافِ عِلَانِيَتِهِ بِدَعْوَى الْعِبَادِ إِلَى اللَّهِ
وَبَدَلْهُمْ عَلَيْكَ دَفَاعَ مَرِيضِينَ بِدَفْعِكَ هَيْدُمَ الْجَوْدِ بِالصَّوَابِ وَتُجْحِي السَّنَةَ
بِالْخِطَابِ فَعَانَسَ فِي دُونِهَا نَكَتَ مَكْدُودًا وَمَضَى عَلَى طَاعَتِكَ وَفِي أَوَّلِهَا
مَكْدُودًا وَمَضَى لَيْلِكَ مَقْفُودًا لَمْ يَبْقِ عَلَيْكَ فِي لَيْلِكَ لَا تَهَارِ بِدَلْجِهَا هَيْدُ
فَيْتِكَ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَفَّارَ اللَّهُمَّ فَجِرْ وَخَرِّجْ أَهْلَ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارَ وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ لَعْنَاتِ دُولِنَا لِيَلْبِسَ الْغِيَابَ قَسْدًا فَتَدَكَّرَ بِمَا وَفَّقَكَ مَطْلُوبًا وَخَفَى
مَرْجُومًا يَقُولُ آمَنَ بِرَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَآمَنَ مِنْ ذِكْرِي وَعَبْدٌ قَتَلُوهُ بِالْهَيْدِ
الْمَغْنَمِ قَتَلُوهُ عَلَى الْإِيْمَانِ وَلَطَا غَوَا فِي قَيْلِهِ الشَّيْطَانُ وَلَمْ يَزَلْ مُؤَاوِيَةً
الرَّحْمَنِ اللَّهُمَّ قَصِّلْ عَلَى سَيِّدِكَ دَوْلَانِي صَلَواتُكَ تَرْفَعُهَا وَكَرْهُهَا وَظَهْرُهَا
بِهَا آثَرُهُ وَتُخَلِّجُ بِهَا نَصْرَهُ وَاصْصُصْهُ بِأَفْضَلِ عِمِّ الْغَضَائِلِ يَوْمَ الضَّمِيرِ
وَرُدِّهِ شَرَفًا فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْهُ عَلَى شَرَفِ الْمَكْرُمِينَ وَارْقُصْهُ مِنْ شَرَفِ
دَحْلِكَ فِي شَرَفِ الْمُفْتَنِينَ فِي الرَّفْعِ الْأَعْلَى وَبَلِّغْهُ الْوَسِيلَةَ وَالْمَبْتَذِلَةَ
الْمَجْلِيَّةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْجَزِيلَةَ اللَّهُمَّ فَخَرِّجْ أَهْلَ
مَآجِرِنَا مَا مَاعِنَ وَيَعْنِيهِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِكَ دَوْلَانِي كُلَّمَا ذَكَرُوا كُلَّمَا
كَلَّمُوا بِأَسْبَغِ دَوْلَانِي أَوْ خَلَّطَ فِي خُرْبِكَ دُرُّ مَرْنَانٍ وَاسْتَوْهِنَ مِنْ
دِيَارِكَ وَدَى فِي مَآزِنَ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَقَدْرًا وَمَنْزِلَةً وَنَعْمَةً إِنَّ شَيْئَكَ
أَعْطَبَ وَإِنْ سَقَعْتَ سَقَعْتَ اللَّهُ اللَّهُ فِي عَبْدِكَ دَوْلَانِي لَا تَخْلَعْ عَنْهُ
السَّادِدُ وَالْأَهْوَالُ يُؤْوِي عَمَلِي وَجَنِّجْ نَيْلِي وَعَظِيمَ حُرْجِي فَإِنَّكَ أَمَلِي
وَرَجَاؤِي رَيْفَتِي وَنَعْمَتِي وَوَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَدِيكَ كَرَّمَ بَنُو سِدِّكَ الْمَوْلَى

هذه الدنيا خفاف وزين
تطير فوقها وفي
تجلك فوقك ثم
وتنسى ما كنت لمن
وزنك راكبا ثم
ما بك العظم
عند الخطر والفرج
عند الكسر والبرق
الملك والصبر عند
تسبب الثمن من ربا
وتجني من طار
ووجاه في الزمان
زنجير وخال كليل
مستقل وحالة مفتر
راكبا أعوذ بك من
الفتن كلها ما حشر
منها وما يكن
ويع

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَعْظَمَ خَلْقًا وَلَا اَوْجَبَ حُرْمَةً وَلَا اَجَلًا قَدْ اَعِنْدَهُ
مِنْكَ اَمَلًا الْبَيْتَ لَا خَلْفَنِيَّ اللهُ عَنْكَ بِذِيْ بَنِي وَجَعْتَنِيْ وَابَاكَ فِيْ حَنَنِهِ
وَبَلَّغْنِيْ اَحَدَهَا لَكَ وَلَا وَلِيًّا نَدُوْا اِنَّهُ خَيْرُ الْغَاثِرِيْنَ وَادْعُ الرَّاجِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اَبْلُغْ سَيِّدَكَ وَمَوْلَايَ حُجَّتِيْ كَثِيْرَةً وَسَلَامًا وَاَرْزُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ لَسَلَامًا
اِنَّكَ جَوَّادٌ كَرِيْمٌ وَصَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذَكَرْتَ السَّلَامَ وَكُلَّمَا كَرَّمْتَ بَدَنَهُ بِاَدَبِ
الْعَالَمِيْنَ مَوْلَايَ كُوَيْدِكَ مَا اَنْ ذُبَارَتْ رَاوِدًا عَمَالٍ دُوْرًا عَاشُوْرًا نَقْلُ
كَرْدِيْمٍ وَدُوْرًا خِرَابٍ صَلَوَاتِيْ بِرَحْمَتِكَ طَاهِرَةٌ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نَقْلُ خَوَاهِيْمُ كَرْدِيْمٍ
صَلَوَاتُ خُضْرِيْ بِرَأْسِ اَمَامِ حُسَيْنٍ نَزْدَانِ مَسْدَرَجٍ خَوَاهِدُ بُوْدُوْخَانِ
اِنْ زَانِيْرِيْكَ مَكْنُ بَا نَزْدِيْمٍ اِنْ جَمْلَةَ اَعْمَالٍ اِنْ رُوْضَةُ مَنُوْرَةٍ دَعَايَ مَظْلُوْمٍ
بِنِظَالِهِ نَفِيْعِيْ سَرَادِ اِنْ سَانِ اِنْ بَزَائِيْ كَسْبِكَ اِنْ ظَلَمَ ظَالِيْ مَضْطَرِّ شَدَّةٍ بَاشَدِ
اِنْ دَعَا رَاوِدَانِ حَرَمِ مَنُوْرَةٍ بَخْوَانِدِ دَعَا چَانِ اِنْ كَسْبِكَ اِنْ سَانِ اَللّٰهُمَّ
دَرِ مَصْبَاحِ مَنَاجِدِ دُوْرًا عَمَالٍ جَمْعُهُ ذِكْرُ مَنُوْرَةٍ مَرْهُوْدَةٍ مَحْبُوْبَةٍ دَعَايَ
مَظْلُوْمٍ اِنْ نَزْدِيْمٍ اَبِيْعَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِيِّ بَخْوَانِدِ دَعَا اِنْ سَانِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ اَعْتَرَدِيْ بَيْنَكَ وَاَكْرَمِيْ هَيْدَا بَيْنَكَ وَفَلَانٍ بِذِيْ لَيْسَ بِسِرِّهِ وَهَيْبَتِيْ
بَاَوْ تَبِيْهِ وَتَبِيْهِ تَوَلَّاءِ اَوْ لِيَا نَايَا وَتَبِيْهِ بِيْ خَوَاهِدِ دَعَا جَيْشِ اِيْنِ
مَوْجِعِ الدَّعَايِ وَضَمَانَايَا اِنْ اَجَابَتَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْدِيْ عَلَيْهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ اِنْ خُودِ اِنْ بَرِيْهِ مَبْدَاوِ دَعَايَ
مَوْلَايَ اِيْمَانِيْ مَظْلُوْمٍ اِنْ سَعْدُ عَلٰى طَالِيْهِ اَلْقُرْآنُ اَلْقُرْآنُ اَلْقُرْآنُ
كَنْدِ اَلْقُرْآنِ اِنْ نَفْسُ مَنُفْعَةٍ شَدَّةٍ اِنْ جَمْلَةَ اَعْمَالٍ دَعَايَ حَرَمِ
دَعَايَ اِنْ سَانِ اِنْ فَهْدَةٍ دَعَايَ اَلدَّعَايِ اِنْ خُودِ اِنْ سَانِ اَلْقُرْآنُ
دَعَايَ اِنْ كَرْدِيْمٍ كَرْدِيْمٍ اِنْ بَزَائِيْ اِنْ حَاجَتِيْ بَاشَدِ بُوْدُوْخَانِ

وَاللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَعْظَمَ خَلْقًا وَلَا اَوْجَبَ حُرْمَةً وَلَا اَجَلًا قَدْ اَعِنْدَهُ
مِنْكَ اَمَلًا الْبَيْتَ لَا خَلْفَنِيَّ اللهُ عَنْكَ بِذِيْ بَنِي وَجَعْتَنِيْ وَابَاكَ فِيْ حَنَنِهِ
وَبَلَّغْنِيْ اَحَدَهَا لَكَ وَلَا وَلِيًّا نَدُوْا اِنَّهُ خَيْرُ الْغَاثِرِيْنَ وَادْعُ الرَّاجِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اَبْلُغْ سَيِّدَكَ وَمَوْلَايَ حُجَّتِيْ كَثِيْرَةً وَسَلَامًا وَاَرْزُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ لَسَلَامًا
اِنَّكَ جَوَّادٌ كَرِيْمٌ وَصَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذَكَرْتَ السَّلَامَ وَكُلَّمَا كَرَّمْتَ بَدَنَهُ بِاَدَبِ
الْعَالَمِيْنَ مَوْلَايَ كُوَيْدِكَ مَا اَنْ ذُبَارَتْ رَاوِدًا عَمَالٍ دُوْرًا عَاشُوْرًا نَقْلُ
كَرْدِيْمٍ وَدُوْرًا خِرَابٍ صَلَوَاتِيْ بِرَحْمَتِكَ طَاهِرَةٌ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نَقْلُ خَوَاهِيْمُ كَرْدِيْمٍ
صَلَوَاتُ خُضْرِيْ بِرَأْسِ اَمَامِ حُسَيْنٍ نَزْدَانِ مَسْدَرَجٍ خَوَاهِدُ بُوْدُوْخَانِ
اِنْ زَانِيْرِيْكَ مَكْنُ بَا نَزْدِيْمٍ اِنْ جَمْلَةَ اَعْمَالٍ اِنْ رُوْضَةُ مَنُوْرَةٍ دَعَايَ مَظْلُوْمٍ
بِنِظَالِهِ نَفِيْعِيْ سَرَادِ اِنْ سَانِ اِنْ بَزَائِيْ كَسْبِكَ اِنْ ظَلَمَ ظَالِيْ مَضْطَرِّ شَدَّةٍ بَاشَدِ
اِنْ دَعَا رَاوِدَانِ حَرَمِ مَنُوْرَةٍ بَخْوَانِدِ دَعَا چَانِ اِنْ كَسْبِكَ اِنْ سَانِ اَللّٰهُمَّ
دَرِ مَصْبَاحِ مَنَاجِدِ دُوْرًا عَمَالٍ جَمْعُهُ ذِكْرُ مَنُوْرَةٍ مَرْهُوْدَةٍ مَحْبُوْبَةٍ دَعَايَ
مَظْلُوْمٍ اِنْ نَزْدِيْمٍ اَبِيْعَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِيِّ بَخْوَانِدِ دَعَا اِنْ سَانِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ اَعْتَرَدِيْ بَيْنَكَ وَاَكْرَمِيْ هَيْدَا بَيْنَكَ وَفَلَانٍ بِذِيْ لَيْسَ بِسِرِّهِ وَهَيْبَتِيْ
بَاَوْ تَبِيْهِ وَتَبِيْهِ تَوَلَّاءِ اَوْ لِيَا نَايَا وَتَبِيْهِ بِيْ خَوَاهِدِ دَعَا جَيْشِ اِيْنِ
مَوْجِعِ الدَّعَايِ وَضَمَانَايَا اِنْ اَجَابَتَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْدِيْ عَلَيْهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ اِنْ خُودِ اِنْ بَرِيْهِ مَبْدَاوِ دَعَايَ
مَوْلَايَ اِيْمَانِيْ مَظْلُوْمٍ اِنْ سَعْدُ عَلٰى طَالِيْهِ اَلْقُرْآنُ اَلْقُرْآنُ اَلْقُرْآنُ
كَنْدِ اَلْقُرْآنِ اِنْ نَفْسُ مَنُفْعَةٍ شَدَّةٍ اِنْ جَمْلَةَ اَعْمَالٍ دَعَايَ حَرَمِ
دَعَايَ اِنْ سَانِ اِنْ فَهْدَةٍ دَعَايَ اَلدَّعَايِ اِنْ خُودِ اِنْ سَانِ اَلْقُرْآنُ
دَعَايَ اِنْ كَرْدِيْمٍ كَرْدِيْمٍ اِنْ بَزَائِيْ اِنْ حَاجَتِيْ بَاشَدِ بُوْدُوْخَانِ

و جلّ پس بایستد و در نزد سلام حسین و بگوید یا ابا عبد الله
 أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْهَدُ مَنَاجِي وَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَ عِنْدَ رَيْكَ تُرَوِّقُ مَا سَأَلُ
 رَيْكَ وَ رَجِي فِي قَضَائِ خَوَاجِي بِدَرْسِيكَ حَاجِنَا دَوَّارِده مَبْشُود أَتَمَّ
 هَقْدَمِ از جمله اعمال دو رکعت نماز است و از آخر هر نماز سر برداشتن
 با سوژه الرحمن و سوژه تبارک سبب بر طایوس و یا بگوید که هر که این را
 بخواند خداوند نعمان بپوشد بر او و بیست و پنج خجّه مقبوله میبرد که با
 دسوخدا صلی الله علیه و آله بعمل آورده باشد هجدهم از جمله اعمال دوازده
 خجّه سامیه استخاره است و کیفیت آن چنانست که علامه بحالیه نقل نموده
 و اصل در باب آن کتاب فرمایند لا تسأله حجه ای است فرموده بایستد صحیح آن
 حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر بنده که در امری از امور صد مرتبه
 طلب خیر از خداوند غایب آن بکند که یا بایستد نزد سر حضرت امام حسین
 و آنکه لله و لا اله الا الله و سبحان الله بگوید و خدا را بیز و کوازه
 نهد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانکه سزاوارست و صد مرتبه
 طلب خیر از خدا بکند البته خضعا لی آنچه خیر است و از امر یا و نه یا بد
 و پیش او می آرد و موافق و یا ناث و بگوید طلب خیر این نحو میکند که صد مرتبه
 بگوید اَسْئَلُكَ اللهُ بِرَحْمَتِهِ خَيْرًا عَاقِبَةً نَزِدَ مِنْهُ شَيْخٌ أَجَلَ كَامِلٍ الْوَقْتُ
 جعفر بن قولویه میگوید روا بکرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هرگاه
 در بارش گوید حضرت ابو عبد الله و یا ما را زینت کند سکون و امان
 دهد و سپیکه ملائکه شب و روز از حفظه حاضر میشوند نزد ملائکه که در
 حاضرند و مصافحه میکنند با ایشان ملائکه که در حاضرند جواب نمیدهند
 ایشان را از شدت کوریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در

و گفت که در این نماز از دست
 از آمدن و نشستن نماز گوید
 من بوجای از چشم انگیز
 کشیدن بر سبب که در این
 کشیدن که شش خجّه است
 خجّه که هر یک که در این
 گفتیم که هر یک که در این
 داشت عیناً در وقت
 این یکبار که حفظ کن از
 کسین شستن و من خجّه
 ششم و نهم و دهم و در
 او را با این خجّه و در
 اخوان و در وقت که
 اصدا و در وقت که
 کسین است و در وقت
 سبب از خجّه ها است
 سبب از خجّه ها است
 خجّه و در وقت که
 و شستن که در وقت

وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت سناکت می شوند
 پس ملائکه حفظه منظر می بینند تا ظاهر شود و تا محض ظاهر شود که در این دو
 وقت با ایشان تکلم می نمایند و ایشان سوال می نمایند از چیزهایی از
 امیرالمؤمنان و اما ما بین این دو وقت ملائکه حایل نمی کنند و از دعا و گریه
 اذیم نمی گیرند و نیز از آنحضرت و زانیکرده که خضعا لی جهاد و فراموشی او مکل
 کرده است بغیر امام حسین و اولیده مو و کردار او در جهشت اصحاب مصیبت
 می گیرند و آنحضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر می شود جهاد و فراموشی او
 می نمایند و آن جهاد و فراموشی با لایم و نند پس پیوسته گویند می کنند تا طلوع
 صبح و اخلاص است با منضمون بسیار است و از این روایات ظاهر می شود که
 کربین بر آنحضرت و از آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود
 از اعمال آن بقیعه میباشد که گنبد الاخوان شیعیان است کوبین و مرثیه خواندن
 برای آنحضرت و آن حدیثی که مرگ از صفوان از حضرت صادق علیه السلام
 مستفاد می شود که بصری ملائکه و در رکاه خدا و لعنت کردن بوق ملائین
 امیرالمؤمنین و بوق ملائین امام حسین علیه السلام و فوج کوفه و حبیب
 برایشان و کوبه کردن ملائکه که در در و در صبح امام حسین اند و بسیار
 اند و ایشان بخوبی می بیند که اگر کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و
 خواب کردن بر او کوار نخواهد بود و در حدیث عبدالله بن جهم و بصری است
 که حضرت صادق فرمود من چیز سبید که گریه می آیند نزد قبر حسین
 از اهل آن کوفه و مردمان از غیر ایشان و زانیکرده برای آنحضرت فوج که
 می کنند و آن در نیمه ماه شعبان است پس بعضی فرات می کنند و بعضی
 بخوانند کیفیت شهادت و سائو مصائب نا ذکر می نمایند و یاد ده

و وقت که در این دو وقت سناکت می شوند
 و آن ملائکه حفظه منظر می بینند تا ظاهر شود و تا محض ظاهر شود که در این دو
 وقت با ایشان تکلم می نمایند و ایشان سوال می نمایند از چیزهایی از
 امیرالمؤمنان و اما ما بین این دو وقت ملائکه حایل نمی کنند و از دعا و گریه
 اذیم نمی گیرند و نیز از آنحضرت و زانیکرده که خضعا لی جهاد و فراموشی او مکل
 کرده است بغیر امام حسین و اولیده مو و کردار او در جهشت اصحاب مصیبت
 می گیرند و آنحضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر می شود جهاد و فراموشی او
 می نمایند و آن جهاد و فراموشی با لایم و نند پس پیوسته گویند می کنند تا طلوع
 صبح و اخلاص است با منضمون بسیار است و از این روایات ظاهر می شود که
 کربین بر آنحضرت و از آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود
 از اعمال آن بقیعه میباشد که گنبد الاخوان شیعیان است کوبین و مرثیه خواندن
 برای آنحضرت و آن حدیثی که مرگ از صفوان از حضرت صادق علیه السلام
 مستفاد می شود که بصری ملائکه و در رکاه خدا و لعنت کردن بوق ملائین
 امیرالمؤمنین و بوق ملائین امام حسین علیه السلام و فوج کوفه و حبیب
 برایشان و کوبه کردن ملائکه که در در و در صبح امام حسین اند و بسیار
 اند و ایشان بخوبی می بیند که اگر کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و
 خواب کردن بر او کوار نخواهد بود و در حدیث عبدالله بن جهم و بصری است
 که حضرت صادق فرمود من چیز سبید که گریه می آیند نزد قبر حسین
 از اهل آن کوفه و مردمان از غیر ایشان و زانیکرده برای آنحضرت فوج که
 می کنند و آن در نیمه ماه شعبان است پس بعضی فرات می کنند و بعضی
 بخوانند کیفیت شهادت و سائو مصائب نا ذکر می نمایند و یاد ده

نوحه میبکشد و برخی مرثیه میخوانند پس گفتند ای خدا
کرده ام یاره از آنچه بیان فرمودی پس فرمود حمد خداوند را که فرمود
میان مردم کسانی را که بنزد ما میایند و ما را مدح میکنند و مرثیه میخوانند
برای ما و فراداد دشمنان ما لکن اینک طغنه میزنند بر ایشان از خویشا
ما با از غیر ایشان و نه بد بخت ما بد ایشان ترا و زشت میثما زندگان را
ایشان داد و دصد و همین حدیث است که هر که بفریاد و میزد و یار
میگوید و هر که بفریاد و میزد و بر مصیبت او اندوهناک میباشد و در
میسوزد هر که او را میاید و زود و نوحه میکند هر که نظر میکند بر فریاد
دو یا بنی یاس و افتاده در بیابان که خوشی و دوستی تو او پشند
او را غصبت کردند و جمع شدند جمعی از کاران و مردان از دین و پادشاه
بکد بگر کردند تا او را کشند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع
کردند از آب خراش تا که سگان منجور دهند و ضایع کردند حق و سولخل
صلی الله علیه و اله زاد و جسته را که در حق او اهلیش کرده بود و پیران فولاد
روایت کرده از حادثه عوز که امیر المؤمنین ع فرمودید و ما در مدینه
حین شهید و در پیش گرفته بخدا قسم کویا میبینم جانوران دشنه را از فریاد
که کردند و آکشیده اند بر فرا و بوا و کره میبکشد شب را تا صبح تا آکان
که دلت قیام که و اجزاء و این باب بسیار است بیستم سید بن طاووس
فرموده که منجبا سنا و حی که هر وقت از زیارت آنحضرت فارغ شود و
خواهد که از وضه مقدسه بیرون رود و خود را بضریح بپاشد و بگوید
اَسْلَامُ عَلَیْكَ یا مَوْلای اَسْلَامُ عَلَیْكَ یا حَجه الله اَسْلَامُ عَلَیْكَ یا
اَصْفَو الله اَسْلَامُ عَلَیْكَ یا قَبِل اَطْمَاء اَسْلَامُ عَلَیْكَ یا غَرِیْب اَلْغَرِیْب

و کشته میبندند و با هیچ
از مردم خلیف حضرت
صلوات علیهم السلام
سلام و در آن اوقات حضرت
افزون تمام میبود و مردم
و از آن جناب مردم و من و دانا
و شریفان بودیم و در آن
شروع کردند در سواد کرد
از آنحضرت و آنجا بنی
انها را بسیار و در پیش
تا آنکه جمعی که کشیدند
حضرت بگوشتش را
من زود یک آنجا بنی
فرمود با آنجا بنی و من
فدایت نعم من عبد حق
پس بپایه میبندند و در
مدینه و در آنجا بنی

السلام عليك سلام مودع لا يسيم ولا قال فان امض عن ملائكة وان
اقيم فلا عن سوء ظن بما وعد الله الصابرين لا جعله الله اجرا العهد مني
لربانيك ودد في الله العودا الي مشدك والمقام بفنائك والقيام
في حرمك وانياه استلان بعد في بكم ويجعلني معكم في الدنيا والاخرة
مفصل

دو کیفیت زیارت حضرت سید الشهدا علیه السلام زیارت حضرت
عباس قدس الله روحه است بدانکه زیارت منقوله بآیه جناب امام
بر دو قسم است یکی عطفه که مفید بو فنی نیست و دیگر مخصوصه که عکس
و بیاید ذکر این زیارت در ضمن سه مطلب

مطلب اول

درو با ذات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است و انجا بیبا و است
 قمار و انجا بذكر چند با و ذات از انجا اكفاميكيم

ذاتِ شاول

شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثور که گفت من و یونس بن
 ظبیان و مفضل بن عمر ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله
 ع و حضرت محمد و سخنگو در میان ما یونس بود که شش ^{زینک} از ما ^{بود پس حضرت}
 عرض کرد ای ثوم من حاضر بشوم در مجلس انبوم یعنی اولاد عباس پس
 چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شد و ما را بیاد آوردی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّمَا
 الرِّخَاءُ وَالسُّرُورَةُ اِنْ يَخْلُوهَا مِنْ ثَوَابٍ بِارْجِعْهُ خَلْفَ رِجْلَيْكَ
 گفت گفتیم فدای ثوم من بشمار شود که اما حسین را یاد کند پس روان رفت
 چه بگویم فرمود که سَمَرْيَه بگو صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ که سلام میرسد

گفتند بخدمت ذوات کرام
 مقتضی بود و در آن وقت
 حضرت فرمود و ای یکین شد ای
 کیا بدو را و از آنجا و من شد
 و فرمود خدا او را و تنگ کند
 پس پرسید که نو که گداشت
 گفت من فرمود از آنجا و آن
 چنانچه پیش شرح کردم
 و بعد از آن هر یک آمد و ملا
 و در آن شب که عبد الوهین
 گفت که حضرت فرستاد
 تا من قصد آن امام کنم و بنی مرو
 تو آمدی حج ملا و در آن روز
 که من را که در آن
 صاحب بن فرمود از آن وقت
 پس فرمود

با حضرت از نزد باب و دو و پس حضرت فرمود زمانیکه حضرت ابو عبد الله
شهادت شد که هر کس بر این حضرت اسمائهای غفگانه و هفت زمین و آنچه در
آنها و آنچه در میان آنها است و هر که در وقت و در آن است از مخلوق برود
ما و آنچه در بدنه میشود و آنچه در بدن میشود همه کس بشنود بر این عبد الله الحسین
مکوسه چرخ که کوبه نکرده و بر این حضرت گفتند فدا بشوم آن سه چیز کدام است فرمود
نکوست بر این حضرت بصره و نه دمشق و نه ال عثمان گفتند فدا می نوشوم من
مخوام بزبانت حضرت بروم پس چه بگویم و چه بگویم فرمود چون بزبانت حضرت
دو سه پرسش کن در کنار فرات پس بپوش جامه گاهای که خود را پس با پای
برهنه روانه شو پس بدو سینه که نور رحمتی هست از هر ماهی خدا و رحم رسول
خدا و بسیار بگوید و رفت رفتن الله اکبر و لا اله الا الله و سبحان الله و
ذكر بکرمه من عجب و تعظیم حق تعالی باشد و صلوات بفرست بر محمد
و آله و ائمه و آنکه بر نیت بدو حاضر پس بگو التلأم علیک یا حجة الله و بن
حجة التلأم علیک یا ملائکه الله و در وقت بر این نبی الله پس ده کام
بر او پس بابت و سی مرتبه بگو الله اکبر پس برو بجانب قرا و پیش رو و
مقابل کن روی خود را با روی آن حضرت و فراریده قبله را ما بین دو کف خود
بشد قبله با سر پس بگو التلأم علیک یا حجة الله و ابن حجة التلأم علیک
یا قید الله و ابن قبله التلأم علیک یا ثار الله و ابن ثار التلأم
علیک یا نور کو نور فی السموات و الارض استهدان دماک سکون
فی الخلد و افقرت له اطله العرش و بکی له جمیع الخلائق و بکت له
السموات السبع و الارضون السبع و ما بینهن و ما بینهن و من یقبل
فی الجنة و التلأم من خلق دنیا و ما بری و ما لا بری استهدانک حجة الله

ایا و عین کلمه
پس بگو ای کس
ملا و وقت کن
گفتار و داده
شمارت شود
از این هم چنین
ما بین دو انگشت خود
اکثر بگو و در نیت
در دو دفعه گفتنی
نکوست و بر سر خود
علیک را و خدا و مال
ماند و در کف خود
در هر یک از این
صبر بخوان
بدانست که
میگوید در زمان
امانت و صلوات
در وقت

اَمَامِ حُسَيْنٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا مَاهِدًا لِقَرِّ الْحَبْلَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى لَأَمِيئَةٍ مِنْ وَلَدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَا الْعَبِيدُ الشُّهَدَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُفَضَّلِينَ
 فِي هَذَا الْمَقَامِ الْفَرْدَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ رَبِّهِ الْحَدِيثَيْنِ بِبَنِي
 الْحَبْلَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا فِي مَا بَقِيَ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِسَبْحِ
 بَيْتِكُمَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدَكَ وَابْنَ عَمِّكَ وَابْنَ اُمَّكَ
 الْمُفْتَرِ بِالْبَقِيَّةِ وَالنَّارِ لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمَا وَالْمَوَالِي لَوْلَيْكُمَا الْمَعَادِي
 لِعِدَّتِكُمَا وَكَوْضُودِ حَرَمِكُمَا وَاسْتِحْجَاؤُكُمْ بِمَهْمَدِكُمَا وَتَقَرُّبِ اِلَيْكُمَا بِقَصْدِكُمَا
 ثُمَّ اَدْخَلَ بَابَ رَسُولِ اللَّهِ اَدْخَلَ بَابَ نَبِيِّ اللَّهِ اَدْخَلَ بَابَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَدْخَلَ
 بَابَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَدْخَلَ بَابَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَدْخَلَ بَابَ مَوْلَا
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ اَدْخَلَ بَابَ مَوْلَايَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ بِسْ اَكْرَدْتُ خَاشِعٌ
 وَهَدَانٌ كَرِيهُانٌ شَدِيدٌ اِنْ عَلَامَتِ رَحْمَتُكَ بِسْ وَاخْلُشْ وَبَكَوْ
 اَحْمَدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْقَرْدِ الضَّمِيدِ الَّذِي هَذَا فِي لَوْلَايَايَاكَ وَخَشْنِي
 نَبِيَّكَ يَا دُرِّيَّةً وَتَهَنُّكُمَا بِقَصْدِكُمَا بِسْ بِرِيءٌ مَا وَدَّعَهُ مَطَهْرٌ دَابَّ بِسْ حَاذِي
 يَا لَاسَ تَرْوِي بَكَوْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثْتَ اَدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَاوَرِثْتَ نُوْجَ بَنِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثْتَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثْتَ مُوسَى كَلِيْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثْتَ عِيسَى رُوحَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثْتَ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثْتَ اَمِيْرَ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنِي عَلِيٍّ لِمَنْ خَشِيَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بَابُ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 بَابُ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 بَابُ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيلِ اللَّهِ
 بَابُ مُوسَى كَلِيْمَةَ اللَّهِ
 بَابُ عِيسَى رُوحَ اللَّهِ
 بَابُ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِ اللَّهِ
 بَابُ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِينَ
 بَابُ بَنِي مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى
 بَابُ بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
 بَابُ بَنِي عَلِيٍّ لِمَنْ خَشِيَ

دَرَجَوْلَتُ رِجَالُہِ

[illegible]

در بیان آداب اهل

الاولی

بان اشاره میگردند مثلا در دعا مبارکم الاخلاق و بلیغ یا میانه و در طایفه
 اشاره میکنند در نسخه این شناسان بلیغ یا میانه است و در روایت این
 سازان اللهم بلیغ یا میانه است یا مثلا فلان کلمه بخط ابن سکون چنین
 و بخط شهید چنین و مقذاکا و شر بجائے و سنده که مختصر بکتاب مفتاح
 کنه فی الجمله و صفت را میبندد و بکتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم گردید
 و ابن یسین بخار از بلیغ اهل علم حدیث و اخبار و رجوع نکرد و بکشد
 علماء و فقهاء اهل بیت الهما و نهی نمودن از امثال این بدع و اخلافان
 و در صفا عین و تحریف جاهلین و جلونکوفتن از نا اهلان و از نصرت
 بخیر دان ما کار بجائے و سنده که دعا موافق سلفه ما تلقی شده و
 زبانها و منجمه ما و صلواتها اختراع شده و مجموعه کما بینا را ز دعاها
 دس شده و چاپ شده و بجه مفتاح ما مولد گشته و که که سراب کرده
 بسیار کتب و سنده و شایع و در راج گشته مثلا کتاب منتهی الامل این احسن
 نازه طبع کردند بعض از کتابان بلفظه خود و دان نصرتی نموده از جمله
 در احوال ما لک بن پسر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام مر
 و سنا و از کار افتاده بود الحمد لله و در نا بیان ما تند و جوب خلک میکرد
 الحمد لله و در زمان خون از آنها میچکید الحمد لله و بر احوال مال بوده الحمد
 و این دو سطر عبادت چها و لفظ الحمد لله کاتب موافق سلفه خود جزء نمو
 و نیز در بعض جاها بعد از اسم جناب پنب یا امر کلثوم بلفظه خود لفظ
 خانیم ز باد کرده که زینب خانیم و امر کلثوم خانیم گفته شود که بخلیل از آن
 محذوف شود و حمید بن فاطمه را چون دشمن داشته بواسطه تکیه و حمید بن
 فاطمه نوشته و لکن احباط کرده خطبه و نسخه بدلا و نوشته و عید و تیرا

کما بینا را ز دعاها
 دس شده و چاپ شده
 بسیار کتب و سنده
 و شایع و در راج
 گشته مثلا کتاب
 منتهی الامل این
 احسن نازه طبع
 کردند بعض از
 کتابان بلفظه
 خود و دان نصرتی
 نموده از جمله
 در احوال ما لک
 بن پسر ملعون
 نوشته از دعای
 امام حسین علیه
 السلام مر و سنا
 و از کار افتاده
 بود الحمد لله و
 در نا بیان ما
 تند و جوب خلک
 میکرد الحمد لله
 و در زمان خون
 از آنها میچکید
 الحمد لله و بر
 احوال مال بوده
 الحمد و این دو
 سطر عبادت چها
 و لفظ الحمد لله
 کاتب موافق
 سلفه خود جزء
 نمو و نیز در
 بعض جاها بعد
 از اسم جناب
 پنب یا امر
 کلثوم بلفظه
 خود لفظ خانیم
 ز باد کرده که
 زینب خانیم و
 امر کلثوم خانیم
 گفته شود که
 بخلیل از آن
 محذوف شود و
 حمید بن فاطمه
 را چون دشمن
 داشته بواسطه
 تکیه و حمید بن
 فاطمه نوشته
 و لکن احباط
 کرده خطبه و
 نسخه بدلا و
 نوشته و عید و
 تیرا

وَقُلْ لَكُمْ مِنَ الْكَاذِبِينَ قَتَلْتُكُمْ ثُمَّ قَتَلْتُمْ كُفْرًا قَتَلَهُ اللَّهُ إِنَّهُ
 قَتَلَكُمْ بِالْأَيْدِي وَاللِّسَنِ يَسْخَرُ لَكُمْ دُخَانَهُمْ وَيُؤْخَذُ بِمَا بَصُرْتُمْ بِهِ
 وَكُتِبَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطْبَعُ اللَّهُ وَلِرَسُولِهِ وَلَا مَبْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّم السَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَعْفُورُهُ وَرِضْوَانُهُ وَعَلَى دُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ
 وَأَشْهَدُ اللَّهُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى بِيَدِ الْبَدْرِ تَوَنُّوْنَ وَلِلْجَاهِ هِدَاوَنُ
 سَبِيلَ اللَّهِ الْمُنَاصِحُونَ فِي جِهَارِ أَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي نَصْرِهِ أَوْلِيَاءُهُ
 الذَّاكِرُونَ عَنْ أَجَلِيَّةٍ تَحْرَأُكَ اللَّهُ أَفْضَلُ الْجَرَائِدِ وَأَكْثَرُ الْجَرَائِدِ وَأَوْفَرُ الْجَرَائِدِ
 وَآوَى جَزَاءُ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَفِي بَيْعَتِهِ وَأَسْجَابِكِ دَعْوَتُهُ وَالطَّاعُ وَالْأَهْلُ
 أَمْرُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالَيْتَ فِي الْقَبِيحَةِ وَأَضَلَّتْ غَايَةَ الْجَهْدِ وَفِيكَ
 اللَّهُ فِي الشَّهَادَةِ وَجَعَلَ دُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ الشُّعَدَاءِ وَأَعْطَاكَ مِنْ جَنَانِهِ
 مِثْرًا وَأَضَلَّهَا عَرَفًا دَرَفَعَ دُجْرَكَ فِي عِلْبَيْنِ وَحَشَرَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالْقُدُّوسِينَ
 وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَاءِكَ رَفَعْنَا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ
 تَنْكَلْ وَأَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدًا بِأَبِي الصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعًا
 لِلنَّبِيِّينَ تَجْمَعُ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَأَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْخَيْرِ
 فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ سَوَّلَ كَوْمًا كَرِيمًا سَائِسًا وَبَادَثَ وَادَّيْتُ سِرْفَرًا
 هَبْلَةً بَخْرًا خِيَانَةً شَيْخَ رَهْطٍ ذَنْبٍ فَرَمُودَةٍ ثُمَّ أَدْخَلَ فَا نَكَبَ عَلَى الْقَبْرِ
 وَفَلَدَانَتِ مَسْجِدَ الْفَيْدَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ الصَّالِحِ وَتَهْنِئَةً تَكْرِيماً
 حَبَابِ عَبَّاسٍ مَوَافِقِ دَوَائِبِ مَذْكُورِهِمْ يَوْمَ كَرُمَ لَكِنْ سَبَدَ بَرَجُاسٍ
 وَشَيْخٍ مَقْبُودٍ وَدِيكَوَانِ مَقْبُودِ الْهَيْبَةِ يَوْمَ كَرُمَ لَكِنْ سَبَدَ بَرَجُاسٍ
 نَمَازَكَ وَبَعْدَ ذَلِكَ نَحْنُ خَوَائِصُ نَمَازَكَ وَنَحْنُ خَدَاوَا سَبَابِ تَكْوِينِ رَحْمَتِكَ

وَأَعَدَّ سَلَامَكَ عَلَى قَدَرِ
 طَاعَتِهِ وَكَانَ مِنْ عِبَائِهِ
 شَفَاعَةً وَتَمَنَّى عَلَيْهِ
 وَفَاءً وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 بِالْأَجَانِدَةِ وَالْمُسْكِنَاتِ
 بِالْقَبْرِ وَتَمَنَّى عَلَيْهِ
 مَا أَقْبَلَتْ إِلَهُ الْخَيْرِ
 وَغَيْرُهُ مَا أَقْبَلَتْ
 بِجَانِبِ الْمُصْطَفِيِّ أَيْتِ
 ذُو الْقُرْبَى الْأَعْزَمِ الْمُنِ
 كَفَّ بِسَبْعِ عَشْرِينَ
 الْكُفْرَ كَفَّ بِسَبْعِ عَشْرِينَ
 شَدَّ بِسَبْعِ عَشْرِينَ
 كَذَبَ بِسَبْعِ عَشْرِينَ
 مَسَّ بِسَبْعِ عَشْرِينَ
 حَضَّ بِسَبْعِ عَشْرِينَ
 وَشَاقَّ بِسَبْعِ عَشْرِينَ
 دَامَ لَكَ كَقَدَرِ مَا تَكِيدُ
 وَارْتَدَّ بِسَبْعِ عَشْرِينَ
 مَسَّ الزُّوْحَا

وَيُكَلِّمُهُمْ وَيَهْدِيهِمْ فَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ
 لَا تَحْمِلُوا أَوْعَالَ الْعَالَمِينَ مِنْ دُونِ أَنْتُمْ وَأُخْرَىٰ قَوْلِي أَنْتُمْ قَوْمٌ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَادْرُؤُنِي دِيَارَكُمْ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتُكُمْ وَأَخْرَجْتُمْ مَعَهُ وَمَعَ آيَاتِي فِي الْخَبَرِ
 وَاعْرِفْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأُولَئِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَقَّعْ عَلَى الْأَمَانِ بِكَ وَالصِّدْقِ بِرَسُولِكَ وَالْوَلَايَةِ
 لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْإِثْمَ مِنْ وَلَدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْكَرَامَةَ مِنْ عَدُوِّهِمْ
 فَإِنَّ قَدْ رَضِيتُ بِذَلِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرِوَاقِ كُنْزِ بَرَاءِ
 خُودِ وَجْهَهُ وَالِدِ بْنِ خُودِ وَابْنِ بَرَاءِ مُؤْمِنِينَ وَمُسْلِمِينَ وَخِيَارِ كُنْزِ أَوْعَالَهَا
 هَرْدِ غَائِبِكُمْ بِخَوَافِ مُؤَلَّفِ كُوبِدِ كِهْ دَوَابِ شَدِيدِ دَرَجَتِ أَنْ حَضَرَ سَبَدِ
 سَجَادِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِخِصْلِ حَاصِلِ اسْتِنَاكَ فَرِيوَدِ نَدَا حَضَرَ كَنْدِ عَبَّاسِ نَا
 كِهْ خُودِ زَا اِبْنِ بَرَاءِ دَرِ كَرْدِ وَجَانِ خُودِ زَا نَدَا بِحَضَرَ نَمُودِ نَا اَنكَ دَرِ بَادِ
 دَرِ دُورِ اسْتِنَاكَ فَطَعِ كَرْدِ وَخُطْبَا لِي دَرِ عَوْضِ دَرِ دَسْتَا دَوْبَالِ بَا وَغَنَابِ كَرْدِ
 كِهْ بَا اِنْ دَوْبَالِ بَا فَرَشْتِكَا دَرِ هَبْثِ مَا تَنْدِ حَضَرَ بِنَا بِي طَالِبِ بَرَوَا زِمَكَنْدِ
 وَابْنِ بَرَاءِ عَبَّاسِ قَمِ دَرِ نَزْدِ حَضَرَ وَنَزْلِ اسْتِ وَدَرِ دُورِ قِيَامِ كِهْ مَقْبُوطِ جَمِيعِ
 شَهَدَاءِ اسْتِ وَجَمِيعِ شَهَدَا زَا اَرْزَوِ مَقَامِ اَوْسَدِ وَنَقْلِ شَدِيدِ كِهْ حَضَرَ عَلِيٍّ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرِ وَضْعِ شَهَادَتِ بِسِ دِي حَادِ سَا لِهْ بُوْدِ وَانَكِهْ اَمِ الْبَيْنِ مَا دَرِ عَبَّاسِ
 دَرِ مَا تَمِ اَوْجُوزِ دَرِ اَنْ اَعْبَا نِي اَوِ مَرْدِ مَدِينِ دَرِ بَقِيعِ مَبْدِ وَدَوْنَا مِ اِبْنِ
 حِينَانِ نَدَبِ وَكِرِهْ مَكْرُودِ كِهْ هَرَكِهْ اَزَا اِنْجَا مَكْدَتِ كِرَوَانِ مَكْتِ كُوبِشِ
 دُوشَانِ عَجِبِ نَبِشِ مَرْوَانَ بِنِ الْحَكَمِ كِهْ بَزْدِ كَرْدِ دُشْمَنِ بُوْدِ خَا نَدَانِ بَنُوْنَ
 حُورِ بَرَامِ الْبَيْنِ عُبُودِ مَكْرُودِ اَزَا تُو كِرِهْ اَوْ كِرِهْ مَكْرُودِ وَابْنِ اشْعَادِ اَزَامِ لَبِيزِ
 دُورِ مَرِهْ حَضَرَ الْفَضْلِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدِي كُورِ دِي اَنْشِ نَقْلِ شَدِيدِ

بنا به دعوت از سلطان
 در حین سب و توهین
 حیدر و ابی طالب
 از سوی امیر المومنین
 علیه السلام
 در روزی که حضرت عباس
 علیه السلام را از مدینه
 فرستادند تا به کربلا
 برود و در راه کربلا
 با دشمنان روبرو شود
 و در آن روز حضرت عباس
 علیه السلام را از مدینه
 فرستادند تا به کربلا
 برود و در راه کربلا
 با دشمنان روبرو شود
 و در آن روز حضرت عباس
 علیه السلام را از مدینه
 فرستادند تا به کربلا
 برود و در راه کربلا
 با دشمنان روبرو شود

نماز و خُشُوع

ما مِنْ رَأْيٍ أَقْبَسَ عَلَى تَاجِرِ الْفَيْدِ دَوَاهٍ مِنْ بَنَاءِ حِجْدٍ كُلِّ لَيْلٍ دِي لَيْلٍ
أَنْبِيَاؤُنِ ابْنِ حَبِيبٍ بِرَأْسِهِ مَطْعٌ يَدٍ وَبَيْنَ عِلْيَ شَيْبَةٍ أَمَّا لِي بِرَأْسِهِ ضَرْبُ الْعَدِ
لَوْ كَانَ سَهْلًا لَمْ يَكُنْ لَمَّا دَفِنَ فِيهِ أَحَدٌ
وَلَهَا أَيْضًا

[illegible][illegible]

نزهة من حصار احمدين

٤٦٨

امام
داود

قَبْدَ اللَّهِ أَشْهَدُ لَقَدْ أَفْتَحْتَ لِي مَا نَكَمُ الْخَلَّةَ الْعَرِيضَ مَعَ الظَّلَّةِ
 الْخَلَّائِي وَبَكْتِكُمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَنُكَاثُ الْجَنَانِ وَالْبَرَّةُ الْبَحْرِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ عَدَمًا فِي عِلْمِ اللَّهِ لَيْسَ دَاهِي اللَّهِ إِنْ كَانَ كَمْ يَحْيَا
 بَنِي عَيْنِ سَيْفَانِيكَ وَلِيَايَ عَيْنِ سَيْفَانِيكَ قَدْ جَاءَ بِكَ عَلَى
 وَتَمَعُ وَتَصْرِي سَيِّحَانِ رَبَّنَا إِنْ كَانَ دَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا أَشْهَدُ أَنَّكَ
 طَهَّرَ طَهْرَهُمْ مِنْ طَهْرٍ طَهْرَهُمْ طَهْرَهُمْ وَطَهَّرْتَ بَاكَ لِبِلَادِهِمْ وَطَهَّرْتَ
 أَرْضَانَا بِهَا وَطَهَّرَ حَوْضَكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ مَرَّتْ بِالْقِسْطِ وَالْعَدْلِ
 دَعَوْتَ إِلَيْهَا وَأَنَّكَ صَادِقٌ صِدْقُ صِدْقٍ فَمَا دَعَوْتَ إِلَيْهَا وَأَنَّكَ
 ثَارُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَأَشْهَدُ قَدْ بَلَغْتَ عَيْنَ اللَّهِ وَعَنْ حَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ وَعَنْ
 أَيْكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ أَخِيكَ الْحَسَنِ وَتَقَصَّ وَجَّاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَعَبْدُكَ خَلِصَ لَكَ أَنَّكَ الْبَقِيَّةُ تَجْرَأُ اللَّهُ خَيْرُ جَزَاءِ السَّائِقِينَ صَلَّيْ
 اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
 الطَّالِعِ الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ قَبْلَ الْعِبَرِ وَأَمِيرِ الْكُرْبَانِ صَلِّ لَهُ نَامَةً
 رَاكِبَةً صَارَكَ بَصْعَةً أَوْلَهَا وَلَا تَقْدَأْ خَرْمًا أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى الْحَدِّ
 مِنْ أَوْلَادِ أَيْتِيَانِكَ الْمُرْسَلِينَ بِأَلِ الْعَالَمِينَ انكاه فِرَاطَهُ رَايُوسَ
 دَوَّعَ وَاسْتَخُودَ رَايُوسَ كَرْدَ وَدَعْدَ وَانْ دَوَّيْ جِبَ رَا انكاه دَوَّعَ رَايُوسَ
 فِرَاطِ بْنِ الْحَسَنِ وَلَوْ لَوْ كُنْ وَجَّاهَدَ جَانِبَ فِرَاطِ رَايُوسَ شَيْخَ مَعْبُدِ دَعْدَ اللَّهِ
 فِرَاطِ وَانكاه بَرُو كَرْدِ فِرَاطِ بْنِ الْحَسَنِ وَبَايَ نَزْدِ فِرَاطِ انجَابِ وَبَكَوْ
 عَلَيْكَ أَيْهَا الصِّدِّيقُ الْهَبْ لَوْ كَرِهَ الْجَنِّبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنُ رَجَائَةِ رَسُولِ
 اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدِ حَسْبٍ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَتَوَكَّلْ مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ
 وَأَشْرَفَ مَقَامَكَ أَشْهَدُ لَقَدْ شَكَوْا اللَّهُ سَعْيَكَ وَأَجْرَ نَوَابِكَ وَالْحَقَّ

او ما من كفت
 امكروا كه صند
 ددم خه نوبه صند
 فنيبي مرطه كروا
 پس چي امام شيرازي
 ما من كفت
 كره و كفت راده
 و راده كه است خد
 راده كه است خد
 فنيبي مرطه
 هو د علي السلام
 باي فاني باي فاني
 باي فاني باي فاني
 باي فاني باي فاني

فرحبینؑ آمدہ و ابن ثولوبہ از حضرت صادقؑ و ابابکر کردہ کہ ہر کہ
ذباوت کند فرامام حسینؑ زاد مناء و مضان و پیرد و دواہ ذباوت از
برائے او عرض حجابے نخواہد بود و باز بگویند کہ داخل ہیئت شو بدو
خوف و بیم و اما الفاطمیہ کہ ذباوت کردہ می شود حضرت امام حسین علیہ
السلام بآن در لیلہ قدر پس چنان است کہ شیخ مفید و محمد بن المہدی
و ابن طاووس شہید و حماد قزوینی فرمودہ اند و آن ذباوت را
مخص باین شب و عید بن پیغے روز عید فطر و فرہانی فرار داده اند و شیخ
محمد بن المہدی با سند معتبر خود از آن حضرت صادق علیہ السلام و ابابکر
کردہ و گفتہ کہ آنحضرت فرمودند و شنیدہ از اداہ کردی ذباوت کنے ابیہد
الحسینؑ و ابیہر و عیہد آنحضرت بعد از آنکہ غسل کردہ باشد و پوشیدہ
باشد یا کسیرہ فرین جامہ ہا خود را پس چون ایستادی نزد فرامام حضرت پیرد
خود را بچاہب آنحضرت کن و قبلہ را میان دو کف خود قرار دہ و بگو اَللّٰہُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ وَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُہُ اَشْهَدُ اَنْكَ قَدْ اَمِنْتَ الصَّلٰوةَ
وَ اَتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْعِفْرِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ لَكُوْا لِكِتَابِ اللَّهِ
يَلٰوِنَہُ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ خُنَّ جِهَادَہُ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْاَذَى فِي جَنْبِہِ
مُحِبًّا خَلْقَہُ اَيْتَكَ اَبْعَيْنَ اَشْهَدُ اَنَّ الدِّينَ خَالِفُكَ وَ خَادِمُكَ وَ اَلَّذِي
حَدَلَكَ وَ اَلَّذِي مَنَلَكَ مَلَعُوْنٌ عَلَى لِسَانِ اَبْنِ الرَّيْثِ وَ نَذَا
بِنِ افْرِئِ لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ الْاٰخِرِينَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ
الْعَذَابَ لَا اِلٰهَ اَبْنَكَ يَا مَوْلَايَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَا تُرَاغَا وَ اَنْجَحَكَ

اقرانه
وان عبي

وَأَنَّ اللَّهَ فَذَلِكُمْ
 عَلِيمًا أَلْفَلَاكِي أَنْتُمْ
 مَبْشُرُونَ فِي ذُنُوبِكُمْ
 كُلَّ رَاغِبٍ أَنْتُمْ
 رَاقِبُونَ عَلَى صُورِ
 الْإِنْسَانِ
 دَعَاءُ مَجْرِبِ دَوْلَتِ
 اَزَادِ كَرَمَتِ حضرت
 رسول خدا ﷺ که هر کس این دعا
 را در هر صبح و شام بخواند
 موکل فرماید حفظ
 چهار مرتبه که او را حفظ
 کند از پیش دود و آفت
 مرگ و زلزله و طغیان
 چشمت و دمار از خداوند
 غفور جل باشد و اگر می
 کند صراطی

آنچه خواهد مکرانکه منجی است که انجا ممکن بیرونه بنی خوا بکاره فرزند
 وجود خواهد مداع کنی حضرت باب شد و نزد سر و گریه کن و بگو آتلا
 علیک یا مولای سلام تو می آتلا لای و لا سیم کان ان حضرت قلا عن
 ملا لای وان ایتم قلا عن شوق و ظن بیا و عدا لله انضا برین یا مولای لا
 بعلک الله احر القیدی زبانی و در قله انقود لایک و انما مری
 حرمیک و الکوون فی شهیدک یا دایم الحاکم بن بس بس سرچ و او جمع
 بدن خود و بران بیان بدو سپیدان با عا ثمان عود ثوان و بیرون بروا
 نزد حضرت بطوریکه دعوت بجا باشد و پش بر او مکن و بگو آتلا
 علیک یا باب انعام السلام علیک یا شریک القرآن السلام علیک یا
 خیر انضام السلام علیک یا سقیمه النجاء السلام علیک یا ملائکه فی
 الجنین فی هذا الرحم السلام علیک ابدما بعثت و بعثی للسلطانها
 و بگو انا لله و انا الیه و ارجو و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
 پس بر و بیرون و سپید بن طاهر و محمد بن المشهدی گفته اند پس در وقت
 چنین کودی مثل کس مانده که زیارت کرده خدا و در عرش ششم
 زیارت امام حسین و در دو ذرفه است بدانکه انچه از اهل بیت عصمت و
 طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه و تنیده از کثرت اجاد و بیک
 فضیلت قنواب زیاده از ان است که احصا شود و ما بجهت ثواب و ازین
 بذکر چند حدیث اکثفا میکنم بنید بقره بشرده ان منقول است که
 گفتن من کردم بخدمت حضرت صادق ۴ کاه هت حج از من فرست
 می شود و در دو ذرفه از نزد فرامام حسین علیه السلام میکند نام فرمود که بنیک
 میکنی ای بشر هر مؤمنی که زیارت فرامام حسین ۳ برود و با شناسایان

سوره شوری و غفره
 احوال مال و ذوات و دفع
 فساد و مفسدات که اول شکار
 و دنیا بیجا زاده و حق بجانب
 و شرع و ادم و مساکین
 الا ان مال را و انجا که
 است که حق را و بدو
 و بار و سب از بدو و حق
 و مستحق و حق و بار و سب
 از بدو و حق و بار و سب
 از بدو و حق و بار و سب
 از بدو و حق و بار و سب
 مهمل و از بدو و حق و بار
 رسیده از بدو و حق و بار
 رسیده از بدو و حق و بار
 علی بن ابیطالب صلوات
 الله علیه

السلام عليك يا ابا د الله وابن ثاره والوثر الموثور اشهد انك قد
اجت الصلوة وايتت الزكوة وامرت بالعرفف وهبت عن النكر
واطعت الله حتى ايتت اليه فلعن الله امه فلكلنك ولعن الله امه
لكلنك ولعن الله امه سمعت بذلك فرضيت به يا مولاي يا ابا عبد
اشهد الله وملائكته وانبيائه ودسلة اني بكم مؤمن وبابا بكم مؤمن
بشايع ديني وخوايسم عملي ومثقلي الي ديني فصلوات الله عليكم
وعلى اولادكم وعلى اجدادكم وعلى شايديكم وعلى غايبيكم وظاهركم
وباطنيكم السلام عليك يا ابن خاتم النبيين وابن سيد الوصيين
وابن امام المؤمنين وابن فائيد الغر المحجلين الي جناب النعم وكيف
لا تكون كذلك وانت باب الهدى وامام الفقه والعروة الوثقى
والجرح على اهل الدنيا وخامير اصحاب الكساء غدتك بد الرحمة
ودفعت من يد بني الاميان ودرتت في حجر الاسلام فلقن عجزا راضية
ببنواتك ولا تشارك في جوناك صلوات الله عليك وعلى ابائك
وابنائك السلام عليك يا صريع العبرة الساكنة وقرين المصيبة
الرئيسية لعن الله امه اسخط منك الحارم وانت هكت فبات حرمة
الاسلام فضلت صلى الله عليك مهبوا واصبح رسول الله صلى الله
عليه واله ملك موثورا واصبح كتاب الله يفقدك مهورا السلام عليك
وعلى جدك وابيك وامك واخيك وعلى الامم من بنيك وعلى
المستهد من مقل وعلى الملائكة الخاضعين بفيرك والشافدين
لزيادك المؤمنين بالقبول على دعاء شيعتك والسلام عليك ود
الله وبركانه ما في انت وانني يا ابا عبد الله لقد عظم الرزة وجلت

عنه وخوفه ليلما يديه
مرا وخد يده خصار
اقبل الله ما جابه
واجمع الخبيثه وافضه ما فيه
واقطع عنه عن منها والتع
على يديه ما اعطى
لواء القدر والحيثية
فما استخرجت من قفور
المقدس فماد جوناك ورجلك
الفضل ما رجاك
واقترت القدر ما رايته
فخصه بالصلاح وانيه
اشاب الحسن فبذبحه
واعلامه فمما او حشره
خياق فبشرها ودين
صريح بعبرها ودين
الفضل

فِي ذَا النِّعَمِ اِنَّ حَسِيْدًا مَّجِيْدًا يَسْـَٔلُكَ خُودًا بِرُفْعِ بَكْرِ اللّٰهِ لَكَ
 اَعْرَضْتَ وَلَيْزَانَا رَاَوْكِيَا لَكَ قَصْدًا رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ وَرَحَاءَ
 لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلًا حَسَنًا لَكَ مَا تَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقِيْهِمْ دَارًا وَجَعَلْتَهُمْ بِهٖمْ غَارًا وَرَبَّاهُمْ بِهٖمْ مَقْبُولَةً
 وَرِزْقِيْهِمْ مَغْفُورًا وَآجَلِيْهِمْ بِهٖمْ مُفْلِحًا بِسَبْحَا بِأَعْيَانِي بِأَفْضَلِ مَا
 تَقْلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ ذُرِّيَّةٍ وَالْقَاصِدُ بْنُ أَبِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 پس پس چرخ را و نماز کند از نزد انحضرت نماز زیارت و آنچه خواسته
 باشد و چون خود را دعا کند انحضرت را بگویند که از پیش ذکر کردیم دو
 و دعا انحضرت هفتصد زیارت عاشورا است بدانکه زیارات منقول
 در دو رسالت است و چند زیارت است و ما اینجا ملاحظه احضار بد کرده
 زیارت اکفایه میکنیم و در باب تویم اعمال روز عاشورا نیز با رقی
 نقل کردیم با مطالبی که مناسب این مقام است و اما آن دو زیارت اول
 زیارت عاشورا معروفه که خوانده می شود از توبه بان و در دو شرح
 آن چنانکه شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است
 رواه بنکرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عبده از پدرش از حضرت
 امام محمد باقر که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام
 در روز دهم محرم تا آنکه نزدیک انحضرت که باز شود ملاقات کند
 خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد
 که ثواب نهامد ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در
 خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و آئمه طاهرين عليهم السلام و او کسی است
 که فدايت تو می خواهی از برای کسی که بوده باشد در شهر محمدا و دان

در روز عاشورا از حضرت
 امام حسین علیه السلام
 نقل شده است که هر که
 زیارت کند حسین بن علی
 علیهما السلام در روز دهم
 محرم تا آنکه نزدیک
 انحضرت شود ملاقات
 کند خدا را در روز
 قیامت با ثواب دو
 هزار حج و دو هزار
 عمره و دو هزار جهاد
 که ثواب نهامد ثواب
 کسی باشد که حج و
 عمره و جهاد کند در
 خدمت رسول خدا صلی
 الله علیه و آله و آئمه
 طاهرين عليهم السلام
 و او کسی است که فدايت
 تو می خواهی از برای
 کسی که بوده باشد در
 شهر محمدا و دان

که بگذارد و ممکن نباشد و او رفتن بسوی قبر آنحضرت و در مثل این روز فرمود که
چنین باشد بیرون رود و گوید یا ابا یا لا و در بر بام بلند بی و دو خانه خود
را مشاهده کند و گوید آنحضرت سلام و جهد کند و در نفرین کردن بر آن ناپلین
آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بکند اینکار و او را وائل و در پیش
از ذوال اشواب پس ندیده کند بر حسین عم و بگوید بر او و امر کند کسانی را
که دو خانه اش هستند مرا که از ایشان نقشه میگیرند بگویند بنی بر آنحضرت
در پیادار و دو خانه خود همیشه با آنها و کردن خراج بر آنحضرت و نفرین بگویند
بکند بگوید بمحض ایشان بحسین عم من ضامنم بزرگ ایشان بود مرا که
بیا و ندانید و اجمع این ثوابها را کفتم فلانم و تو شوم ضامن میشوی پس
ثوابها را بزرگ ایشان و کند میشود این ثوابها را فرمود که بلی مولا
و کفتم از برای کسی که این عمل را بجا آورد کفتم چگونه بکند بگوید از این
بگویند فرمود که بگویند اعظم الله اجرنا و میباینا یا حبیبی علیه السلام
و جعلنا و ایاکم من الطالحین یا ره مع ولیه الا امام المهدي من ال
محمد علیهم السلام یعنی بزرگ فرماید خدا اجر ما را بمحضیت ما معین
و فرمود هدایت شما را از خواهند کان خون او با و ولی و امام مهدی
از آل محمد علیهم السلام و اگر بتواند که بیرون نرود از دوزخ و او را در پی جا
چنان کن زیرا که آن دوزخ عجب است که بر او درده نمیشود در آن حاجت مؤ
و اگر بر او درده شود مبارک نخواهد بود از برای او نخواهد دید در آن
خیزد و دوشدی و ذخیره نکند البته هیچکس از شما بزرگ نمیشود در آن روز
چیزی را پس هر که ذخیره کند در آن دوزخ چیزی را برکت نخواهد دید و در
چیزی که ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود از برای او و او اهلش که ذخیره نماند

اَلَيْكُمُ يَوْمُ الْاِيْتِمَامِ وَمَوَالِيهِ وَلَيْتَكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَالتَّاسِئِينَ لَكُمْ
 الْحَرْبَ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ اَسْبَاطِهِمْ وَاَنَا عَلَيْهِمْ فِي سِلْمٍ لِمَنْ مَلَكَكُمْ
 وَحَرْبٍ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٍّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٍّ لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاسْئَلُ
 الَّذِي كَرَّمْتُمْ بِعَفْرِكُمْ وَتَعْرِفُهُ اَوْلِيَاكُمْ وَوَدَّ فِيهِ الْبَرَاءَةَ مِنْ اَعْدَائِكُمْ
 اَنْ يَجْعَلَ لَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكَ قَدَمِي صَدِّقُ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاسْئَلُهُ اَنْ يُبَلِّغَنِي الْغَاثَ وَالْمَجْرَدَ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ وَاَنْ
 يَسْرُدَنِي طَلَبُ ثَارِهِ مَعَ اِيْمَانٍ هَكَذَا مِنْ اَطْرَافِ بَيْتِكُمْ وَاسْئَلِ اللَّهَ
 بِحَبْلِكُمْ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ اَنْ يُعْطِيَنِي بِمَا بَدَيْتُكَ اَفْضَلَ مَا
 مُصَابَا بِمُجِيبَتِهِ مُضِيْبَتُهُ مَا اَعْظَمَهَا وَاَعْظَمَ رَوْنَهَا فِي الْاِسْلَامِ وَفِي
 جَمِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَاهَا لَكَ شَيْءُ
 صَلَوَاتٍ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ اَللَّهُمَّ اجْعَلْ حَيَاتِي حَيَاةً مَحْمُودَةً وَمَمَاتِي مَمَاتٍ
 مَحْمُودًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ اِنْ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ بِهِ بَيِّنَاتٌ وَابْنُ الْاَكْبَادِ
 اَللَّعْنُ بَنِي اللَّعْنِ عَلَى لِيَانِكَ وَلِيَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْفِقٍ وَقَعَتْ فِيهِ نَبِيَّتُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللَّهُمَّ
 اَلْعَنِ اَبَا سُفْيَانَ وَمُعَوِيْهَ وَزَيْنَ بْنَ مُعَوِيْهَ عَلَيْهِمُ مِنْكَ اللَّعْنَةُ اَبَدًا
 لَا يَذِبْنَ وَهَذَا يَوْمٌ قَرِيبٌ مِنْ اَلْزِيَادِ وَالْمُرْوَانِ بِغِلَابِهِمُ الْحُسَيْنِ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اَللَّهُمَّ فَضَاهِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ
 اَللَّهُمَّ اِنَّكَ اقْرَبُ الْاَيَاتِ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْفِقِي هَذَا وَاَبَامُ حُوَيْ
 بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَبِالْمَوَالِي لِنَبِيِّكَ وَالنَّبِيِّاتِ عَلَيْهِ
 وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِسْ يَكُوْنُ صَدْرُكَ اَللَّهُمَّ اَلْعَنِ اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ
 حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرًا بِعِزِّكَ عَلَى ذَلِكِ اَللَّهُمَّ اَلْعَنِ اِلْعَصَابَةَ النَّاسِ

اَللَّهُمَّ اَرْسَلْ عَلَيَّ
 سَيِّدًا زَيْنًا
 وَطَافِيَةً عَلَى
 اَنْفِيَالِكَ طَافِيَةً
 غَشِيَتْ نَمَاتِكَ اَلَيْتُ
 وَاسْئَلُكَ فِي شَيْءٍ
 اَنْ تَجْعَلَ لِي فِي
 اَلْاَيَاتِ وَالْاَنْفِيَالِ
 عَمَّنْ طَلَعَتْ اَوَّلُكَ
 لِي وَفَضْلِكَ
 وَاسْئَلُكَ فِي شَيْءٍ
 اَنْ تَجْعَلَ لِي فِي
 اَلْاَيَاتِ وَالْاَنْفِيَالِ
 عَمَّنْ طَلَعَتْ اَوَّلُكَ
 لِي وَفَضْلِكَ
 وَاسْئَلُكَ فِي شَيْءٍ
 اَنْ تَجْعَلَ لِي فِي
 اَلْاَيَاتِ وَالْاَنْفِيَالِ
 عَمَّنْ طَلَعَتْ اَوَّلُكَ
 لِي وَفَضْلِكَ

ذابرين ما حنين

الرسالة

جامدين الحنين وشابفت ويا بعت ونايت على قنله اللهم الفهم
 جميعا برصد من به مكره السلام عليك يا ابا عبد الله وعلى الورق
 التي حلت بفنائك عليك من سلام الله ابدا ما بعثت ونفى للبطل
 والنهار ولا جحدك الله اخرا العهد مني لربا رزكم السلام على الحنين
 وعلى علي بن الحنين وعلى اولاد الحنين وعلى اصحاب الحنين بر
 مكره اللهم من انت اول ظالم باللعن مني وابدع به اولاد
 الثاني والثالث والرابع اللهم العن بر يد خاسيا واللعن عبيد
 زياد وابن مرجانة وعمر بن سعد وشمس وال ابي سفيان وال زياد
 وال سرقا في يوم القيمة بر سجد مبره ومكره اللهم لك
 الحمد حمدا لا تترك لك على مضامين الحمد لله على عظيم ربه
 اللهم ادر في شفاعه الحنين يوم الورد وثبت لي قدم صدي
 عندك مع الحنين واصحاب الحنين الذين بدلوا محبتهم ووفى
 عليك السلام علمه كفت كه فرمود حضرت با فرم كه اكر بنوا الى كه زيار
 كنن ان حضرت زاور مرد و زيار بن زيارت و دخانه خود بكن كه خواهد بود
 براءه و جميع ابن ثوابها و رواه بكره محمد بن خالد الجاهلي از سيف بن عمار
 كه كفت برون و فتم باصفوان بن مهران و جع و بكره اصحاب خود بيان
 بگوئند بعد از خروج حضرت صادق از حجره بجايب مدینه بر زمان
 كه ما فارغ شدیم از زیارت پیغمبر زیارت امیر المؤمنین تم كودانند صفوا
 صورت خود را بجايب شهدا بوعبد الله ع پس كفت و براء ما كه زيارت
 كنند حنين را و اذ بانكان از نود سرفدس حضرت امیر المؤمنین تم
 كذا زيارت ابا و اشاره كن سلام بر ان حضرت جناب صادق عليه السلام

بوزن الت و شابفت و يا بعت و نايت على قنله اللهم الفهم
 جميعا برصد من به مكره السلام عليك يا ابا عبد الله وعلى الورق
 التي حلت بفنائك عليك من سلام الله ابدا ما بعثت ونفى للبطل
 والنهار ولا جحدك الله اخرا العهد مني لربا رزكم السلام على الحنين
 وعلى علي بن الحنين وعلى اولاد الحنين وعلى اصحاب الحنين بر
 مكره اللهم من انت اول ظالم باللعن مني وابدع به اولاد
 الثاني والثالث والرابع اللهم العن بر يد خاسيا واللعن عبيد
 زياد وابن مرجانة وعمر بن سعد وشمس وال ابي سفيان وال زياد
 وال سرقا في يوم القيمة بر سجد مبره ومكره اللهم لك
 الحمد حمدا لا تترك لك على مضامين الحمد لله على عظيم ربه
 اللهم ادر في شفاعه الحنين يوم الورد وثبت لي قدم صدي
 عندك مع الحنين واصحاب الحنين الذين بدلوا محبتهم ووفى
 عليك السلام علمه كفت كه فرمود حضرت با فرم كه اكر بنوا الى كه زيار
 كنن ان حضرت زاور مرد و زيار بن زيارت و دخانه خود بكن كه خواهد بود
 براءه و جميع ابن ثوابها و رواه بكره محمد بن خالد الجاهلي از سيف بن عمار
 كه كفت برون و فتم باصفوان بن مهران و جع و بكره اصحاب خود بيان
 بگوئند بعد از خروج حضرت صادق از حجره بجايب مدینه بر زمان
 كه ما فارغ شدیم از زیارت پیغمبر زیارت امیر المؤمنین تم كودانند صفوا
 صورت خود را بجايب شهدا بوعبد الله ع پس كفت و براء ما كه زيارت
 كنند حنين را و اذ بانكان از نود سرفدس حضرت امیر المؤمنین تم
 كذا زيارت ابا و اشاره كن سلام بر ان حضرت جناب صادق عليه السلام

ابْنَهُمْ وَابْنَتْ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَيْثُ فَإِنَّ فَضْلَهُمْ
فَضْلُ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا إِنَّكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَكُنَّ عَنْ عَيْنٍ وَهَيْتَ وَكَرِهْتَ وَتَكُنَّ فِي الْمَهْمِ مِنْ أَمْرِهِ وَتَقْضَى عَنْ
رَبِّي وَتُجِبَّ مِنْ الْفَقْرِ وَتُجِبَّ مِنْ الْفَاقَةِ وَتُقْبَلَ عَنِ الْمُسْتَكِدِّ
الْمَحْلُوقِينَ وَتَكُنَّ مِنْ خَافَ هَمَّهُ وَخَشِيَ مِنْ خَافَ عُسْرُهُ وَخَشِيَ
مِنْ خَافَ خُرُونَهُ وَخَشِيَ مِنْ خَافَ شَرُّهُ وَتَكُنَّ مِنْ خَافَ مَكْرَهُ وَتَكُنَّ
مِنْ خَافَ بَغْيَهُ وَخَوْفَهُ مِنْ خَافَ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَهُ مِنْ خَافَ سُلْطَانَهُ
وَكِبْدَهُ مِنْ خَافَ كِبْدَهُ وَمَعْدُوهُ مِنْ خَافَ مَعْدُوهُ عَلَى وَرُودِ
عَيْنِ كِبْدِ الْكِبْدَةِ وَتَكُنَّ الْمَكْرَهُ اللَّهُمَّ مَنْ أَدَانِي فَارِدُهُ وَمَنْ
كَادَنِي تَكْدُهُ وَأَصْرَفَ عَيْنَ كِبْدِهِ وَتَكْرَهُ وَبَاسَهُ وَأَمَانَتَهُ وَأَمْنَهُ عَنْ
كَيْفَ تُسَبِّحُ وَلَنْ تُسَبِّحَ اللَّهُمَّ اشْغَلْ عَيْنَ بَقِيضِ الْأَجْرِ وَبَدَلْهُ
شَرَّهُ بِنَافِقِهِ لَا تَسُدُّهَا وَبِعِمْ لَا تَعَاقِبُهُ وَذَلِّ لَا تُغْرِهُ وَتَكُنَّ
لَا تُجَرِّهَا اللَّهُمَّ اصْرِبْ بِالذِّلِّ نَصَبَ عَيْنِهِ وَأَوْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ
مَنْزِلَهُ وَالْقَمْرَ بَدَنَهُ حَيْثُ تُشْغَلُ عَيْنُ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَ
أَيْتَهُ ذِكْرُهُ كَمَا أَتَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَخَذَ عَيْنَ بِهَيْبَةٍ وَبَقَرَةٍ وَلِسَانَهُ
وَرَجْلَهُ وَبَابَهُ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ وَأَوْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ الْقَمْرَ وَلَا تُغْنِ
حَيْثُ تُجْعَلُ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَيْنُهُ وَعَيْنُ ذِكْرِهِ وَأَكْفَتْ مَا كَانَتْ
مَا لَا يَكُنَّ سِوَاكَ فَاتَيْتَ الْكَافِيَ الْأَخْفَى سِوَاكَ وَفُتِحَ الْأَمْرُحُ سِوَاكَ
وَمُعِيتُ الْأَمْعَى سِوَاكَ وَجَاوَزَ الْأَجَارُ سِوَاكَ خَافَ مَنْ كَانَ جَانَهُ سِوَاكَ
وَمُعِيتُ سِوَاكَ وَفُتِحَ إِلَى سِوَاكَ مَهْرُهُ إِلَى سِوَاكَ وَمَلَأَهُ الْعَيْنُ
وَمَحَاهُ مِنْ خَلْقٍ خَيْرَكَ فَأَنْتَ بَيْنَ وَجَانِي وَمَفْرَعِي وَمَهْرِي وَمَحَاهُ

زبانت عاشورا

اربعه
الروايل

ای صحران زیارت را با فتم باین ضمان از پدرم و پددم از پدرش و علی بن
 بهمن ضمان را و از حسین بهمن ضمان و حسین از برادرش حسن بهمن ضمان
 و حسن از پدرش امیرالمؤمنین با همین ضمان و امیرالمؤمنین از رسول خدا
 صلی الله علیه و آله با همین ضمان و رسول خدا از جبرئیل با همین ضمان و جبرئیل
 از خدا تعالی با همین ضمان و بنحیفی که خداوند عز و جل قسم خورده بذات
 مقدس خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت
 از نزد من باز دور و دعا کند یا بنده عاجل منبکم از او زیارت او را و میگوید
 انا و خواسترا و اهل بیتی که باشد و میدهد هم مسئلتش را پس باز نکند و از
 حضرت من را تا اسپید و خنای و بازش کو فایم با چشم روشن بیرون
 حاجت و فور بخت و از او می آید و زخ و قبول کنم شفاعت او را در هر کس
 که شفاعت کند حضرت فرما بدخوشمن ما اهل بیت که در خواستبول شود
 قسم خورده خدای باین بزرگ افتدش و گواه گرفتار را بر آنچه که گواهم
 دادند بان ملائکه ملکوت و پس جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا
 بگو تو بجهت سر و بد بشارت نو و شادی بشارت علو و عظمه و حسن و حسن
 و اما ما را ناز و کاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس شمر و یا بنده ما را
 مشرف تو و مشرف علی و عظمه و حسن و حسین و اما ما را ناز علیهم السلام
 و شمع شما تا روز و ششتر پس صفوان گفت که حضرت خدا و علی علیه السلام
 با من فرمود بصفوان هرگاه که داد از برای تو بوی خدا می عز و جل
 حاجتی پس زیارت کن باین زیارت او هرگاه بکنه بوده باشی و بخوان
 این دعا را و بخوان از پروردگار خود حاجتی را که برآورده شود از خدا
 و خدا خلاف نخواهد فرمود و علیه خود را بخوان و امتنان خوش و الحمد لله

آمین و دعا و صلوات
 صفاء الکلیه عن
 و ان شاء الله
 علیه آتک التبرکات
 آتک من الحسین الطاهر
 کما شئت
 حاجات طلب خود
 الحسن علیه صلوات
 آتک با طهر من توبه
 خروج و توبه علی
 و دعا و صلوات
 و اعلان خود
 آتک من الحسن
 غلص التوبه و اقبال
 تسبیح الاربعة و
 مقام

[illegible]

مطلب از آنحضرت و غیره تفکر کرده اند پس جمعی در این باب کلاه نوبه این خا
خدا داده باشد که مادر کودی بان برود و هرگز خود را از آن بکشد چه عجب و
استغفار می دارد که در تربیت پس پیغمبر صلوات الله علیه و آله که در راه او حشر
و عجز فرشته شده شفاء از جمیع امراض و فوائد و برکات فرموده باشد
که شیطان و تحبان از آن بهره ها برند و مادران به مقام بندگی چند چیزها
میگیرند اول روانی شده که حور بان هفت چن یکی از ملائکه را میستند
که از برای کارهای بزمین می آید و الا تماس می کنند که برای ما بیج در
فرامام حسین ع هفت بار در دو م بند مضرب و لسنه که شخصی گفت حضرت
امام رضا ع برای من از کشته شاعی فرستاد چون کشودم در میان آنجا که
بود از آن مرد که آورده بود پرسیدم که اینجا چیست گفت خا لفرامام حسین
علیه السلام است و هر که را حضرت از جامه و غیر جامه چیزی بچای میفرستند
مگر آنکه اینجا که از دمیافش میگذارد و میفرماید این امان است از بلاها
بازن و مثبت خدا شمرد و این است که عبد الله ابی یعقوب بن محمد من حضرت
صادق ع عرض کرد که بکشتن از خا لفرامام حسین ع بر میباید و منفع
می شود و دیگری بر میباید و منفع نمیشود فرمود که نه والله هر که بر داند
و اعتقاد داشته باشد که با و دفع می بخشد البته منفع می شود چهارم
از ابو حمزه ثمالی رواست که عرض کردم بحضرت صادق ع که می بینم
اصحاب ما میگیرند خا لفرامام حسین ع را و طلب شفا از آن میکنند یا
شفا دادن من فرمود که طلب شفا بشنویان کرد از خا که یک بر داند از
میان فریاد چاه بنید و هم چنین است خا که فرمود رسول خدا صلی الله
علیه و آله و اهل بیت و امام زین العابدین و امام محمد باقر علیهم السلام

این کتاب را از کتابخانه
مکتب آیت الله العظمی
امام الخوئی قدس سره
استخراج و تصحیح کرده
است
مکتب آیت الله العظمی
امام الخوئی قدس سره
تبریز
۱۳۸۵

خود است پس بپوشد آن را و بر مردود بد ^{کذا} و بر سایر بدن بمالد
و بگوید اَللّهُمَّ بَحْنِي مِنْ هَذِهِ النَّارِ وَ بَحْنِي مِنْ خَلْقِهَا وَ تَوْنِي فِيهَا وَ بَحْنِي فِي
وَابَتِهِ وَ اَمَتِهِ وَ اَجَنَّتِهِ وَ اَلَا تَمْنِي مِنْ وَلَدِهِ وَ بَحْنِي الْمَلَائِكَةَ الْخَافِيْنَ بِهِ اِلَّا
جَعَلْتُمْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ بَرَاءً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَ نَجَاءً مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ حَزَنٍ
فِيهَا اَخَافُ وَ اَحْذَرُ پس انرا استعمال نماید و واپش شده که مهر کردن
شربت امام حسین تم از است که بر آن سوره انا انزلناه ^{۱۰} بلیک الفدر
بخواند و توبه و واپش شده که هرگاه توبت را بخورد یا با کسی بخواند بگوید
بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَ اِيْعَا وَ عَلِيْمًا نَافِعًا وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ
دَاءٍ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مؤلف گوید که فوائد توبت شریفه انحضرت
بسیار است از جمله آنکه مستحب است با تبت توفیر گذاشتن و کفن را بان
نوشتن و دیگر سجده کردن بر آن است که واپش شد که سجد بر آن هفت
حاجت برآید و پخته باعث قبول نماز می شود که با شما نما یا لا مبرود و دیگر
شیخ از توبت انحضرت ساختن و بان شیخ ذکر کردن و در دست داشتن
که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آن است که در دست آدمی شیخ بگوید
بے آنکه صاحب شیخ بگوید و معلوم است که این شیخ غیر از آن شیخی است
که در همه اشیا است کما قال الله تعالى وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا لِنَحْنُ بِحَبِيْبٍ
وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ كَيْفَهُمْ وَ عَارِفٌ رُوحِي وَ رَفِيعٌ اَنْ كُنْتُمْ

گویند از جنب چشمی باز شد
نطق خال و نطوای نطق کل
جمله دوات دعا له نهان
ما سمعهم و بصیر با هم

با نود ذات جهان هراز شد
هست محوس حواس هزل
با نوبه گویند دوزان و شبان
با شما ما محرمان ما خا مشهم

اَلَا تَمْنِي مِنْ وَلَدِهِ
وَابَتِهِ وَ اَمَتِهِ
وَاَجَنَّتِهِ
اَلَا تَمْنِي الْمَلَائِكَةَ
الْخَافِيْنَ بِهِ
اِلَّا جَعَلْتُمْهَا
شِفَاءً مِنْ كُلِّ
دَاءٍ وَ بَرَاءً
مِنْ كُلِّ مَرَضٍ
وَ نَجَاءً مِنْ
كُلِّ آفَةٍ وَ
حَزَنٍ
فِيهَا اَخَافُ
وَ اَحْذَرُ
پس انرا استعمال
نماید
و واپش شده
که مهر کردن
شربت امام حسین
تم از است
که بر آن سوره
انا انزلناه
بلیک الفدر
بخواند
و توبه و واپش
شده
که هرگاه
توبت را بخورد
یا با کسی
بخواند
بگوید
بِسْمِ اللّٰهِ
وَ بِاللّٰهِ
اَللّهُمَّ
اجْعَلْهُ
رِزْقًا
وَ اِيْعَا
وَ عَلِيْمًا
نَافِعًا
وَ شِفَاءً
مِنْ كُلِّ
دَاءٍ
اَنْتَ
عَلَى
كُلِّ
شَيْءٍ
قَدِيرٌ
مؤلف
گوید
که
فوائد
توبت
شریفه
انحضرت
بسیار
است
از جمله
آنکه
مستحب
است
با تبت
توفیر
گذاشتن
و کفن
را بان
نوشتن
و دیگر
سجده
کردن
بر آن
است
که
واپش
شد
که
سجد
بر آن
هفت
حاجت
برآید
و پخته
باعث
قبول
نماز
می
شود
که
با
شما
نما
یا
لا
مبرود
و دیگر
شیخ
از
توبت
انحضرت
ساختن
و بان
شیخ
ذکر
کردن
و در
دست
داشتن
که
فضیلت
عظیم
دارد
و از
خاصیت
ش
آن
است
که
در
دست
آدمی
شیخ
بگوید
بے
آنکه
صاحب
شیخ
بگوید
و معلوم
است
که
این
شیخ
غیر
از
آن
شیخی
است
که
در
همه
اشیا
است
کما
قال
الله
تعالى
وَ اِنْ
مِنْ
شَيْءٍ
اِلَّا
لِنَحْنُ
بِحَبِيْبٍ
وَلٰكِنْ
لَا
تَفْقَهُوْنَ
كَيْفَهُمْ
وَ عَارِفٌ
رُوحِي
وَ رَفِيعٌ
اَنْ
كُنْتُمْ

از چهار دیگه جان جان شوید غلغلہ اجزای عالم بشوید
فاش بیج مجازات ابدیت و سوسه ناو پلهای بزم ابدیت
باجله ابن بیجی که در این دوا بیست بیجی است که از خصوصیات ربوبیت
حضرت سیدالشهدا و احوال اقدس است ششم از حضرت امام رضا
منقول است که هر که بگوید این بیج ربنا امام حسین و او بگوید سبحان الله
والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر با هر دانه بنویسد خصاله از برای
او شش هزار حسن و محو کند او و شش هزار کما و بلند کند او برای او شش هزار درود
و بنویسد بیک او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق منقول است که هر که
بگوید اند منکما بی واکه از ربنا امام حسین میبازند بیج بیج غنچه
پس بکار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته می شود و اگر
بیج را در روکت نگاه دارد و بیج نکوبد بعد در هر چه هفت مرتبه از برای
او نوشته میشود هفتم در حدیث منقول است که چون حضرت صادق
بدر آن شریف واردند گرویی نزد او حضرت آمدند و عرض کردند که دانستیم
ربنا امام حسین موجب شفا و درو است ای بابا عا ثانی از هر هفت
فرمود که بیک هر کما که خواهد که او را از هر بیی امان بخشد با بیج
که از برای حضرت ساخته باشند در روکت بکشد و سه مرتبه این دعا بخواند
اَسْتَجِبْ لِلّٰهِ مَعْصِيَايَ اَيُّهَا مَلِكُ جَوَارِكِ الْمَسِيحِ الَّذِي لَا يَبْطُلُ
وَلَا يَجَاوِلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَاصِيَةٍ وَ طَارِي مِنْ سَائِرِ مَخْلُوفٍ وَ مَا خَلَقَ
مِنْ خَلْقِكَ الْغَضَائِبَ وَ النَّاطِقِ فِي جَنَّةٍ مِنْ كُلِّ خَوْفٍ يَلْبَاسٍ مَا بَقِيَ
حَصْنَتِهِ وَ هِيَ دَلَاءُ اَهْلِيَّتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحَمَّدٌ رَأْسُ
كُلِّ نَصِيٍّ اِلَى اَزْبَةِ بَيْتِهِ اَوْ حَصْنِ الْاِحْلَاصِ فِي الْاِغْرَارِ بِحَقِّهِمْ وَ اَلْمَلِكُ

و ذکر مسجد بر ما و زیارت نواب رتبه دفعه الله عنهم و زیارت جناب سلمان
دفعه الله عنه و متمثل است بر چند مطلب

مطلب

اول

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام است

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیار بی
ذکر شده و در اخبار کثیره وارد شده که زیارت امام موسی علیه السلام
مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایه است که
هر که او را زیارت کند مثل آن است که زیارت کرده باشد حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرده باشد
و در حدیث دیگر هر که او را زیارت کند هشتاد هزاره اوست و شیخ
جلیل محمد بن شهر آشوب در مناقب از ناویغ بغداد نقل کرده که خطیب مؤلف
انکاب بسند خود از علی بن خللال نقل نموده که گفت هیچ امر شواره
رونداد که بعد از آن بزرگم نبرد بر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و بول
با خجتاب شوم مگر آنکه خدا آنرا از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد
در بغداد از بنیکه سید و بد پس با و گفتند که کجا میروی گفت بسوی قبر موسی
جعفر علیهما السلام که دعا کند برای پسر که او را جبر کرده اند مگر جنلی
مذهب در اینجا حاضر بود اسماء کرد بان زن و گفت پسر و در زندان مرد
ان زن گفت خداوند از تو سوال میکنم بخوان که او را در زندان شهید
کردند که مرادش همان حضرت است که قدرش خود را بمن بنمائی ناکاه
پسران را و ها کردند و پسرانم جنلی را که اسماء کرده بود بخت
او گرفتند و شیخ صدوق از ابراهیم بن عقیله روایت کرده که گفت نوشتم

در روایت دیگر از بزرگوار امامین علیهما السلام

در جواب که در معراج فرمودند
من مکرر در شدنی و دفع
شده بسیار و کجایان
باز بختی بسیار و در
انچه سار در جواب می بینم
است که در بیدار

(۲۱)
دعای روزی و غیره نقل
از کتاب جنین
توضیح است این حدیث
الله الله ان و نوب
بنی قحط لا و لا و لا و لا
و نوب قحط لا و لا و لا
بنی قحط لا و لا و لا
مال الله لا و لا و لا

کاظمین علیہ السلام

دعای
وکیل

اَلْحَسَنُ عَادْخُلْ بِاَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَادْخُلْ بِاَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ
مُحَمَّدٍ عَادْخُلْ بِمَوْلَانِي بِاَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَادْخُلْ بِمَوْلَا
بَا مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بِرِزْدِ اَخْلَشُو وَچهار مرتبه بگو الله اكبر پس بایست مقابل
برو وبلند نایست كيف خود فراریده پس بگو التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
وَابْنِ وَلِيِّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنِ حُجَّتِهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ
اللَّهِ وَابْنِ صَفِيَّتِهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللَّهِ وَابْنَ اَمِينِهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نَوَّارَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرَضِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْهُدَى التَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الدِّينِ وَالنُّفَى التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَائِبَ الْاَوَّلِ
السَّابِقِينَ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ الْمُبِينِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
صَاحِبَ اِلْعِلْمِ الْبَقِيَّةِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ التَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الصَّالِحِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْاِيْمَانِ التَّلَامُ عَلَيْكَ
التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْعَابِدِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ
السَّيِّدِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْقَوْلِ الشَّهِيدِ التَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ وَابْنِ وَصِيهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَانِي مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنْكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ مَا حَمَلْتَ
وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَكَ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ
وَأَمَّنْتَ أَحْكَامَ اللَّهِ وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللَّهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذَى فِي
حُبِّهِ اللَّهُ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاهِدَ خَلْقَ اَنْبِيَائِهِ الْبَقِيَّةِ وَاشْهَدُ
اَنْكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ اَبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ وَاجْدَادُكَ
الطَّيِّبُونَ الْاَوْصِيَاءُ الْهَادُونَ الْاِئِمَّةُ الْمَهْدِيُّونَ كَمَنْ تَوَسَّلَ بِهِ عَلَى

وَأَشْهَدُ اَنْكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ مَا حَمَلْتَ
وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَكَ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ
وَأَمَّنْتَ أَحْكَامَ اللَّهِ وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللَّهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذَى فِي
حُبِّهِ اللَّهُ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاهِدَ خَلْقَ اَنْبِيَائِهِ الْبَقِيَّةِ
وَاشْهَدُ اَنْكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ اَبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ
وَاجْدَادُكَ الطَّيِّبُونَ الْاَوْصِيَاءُ الْهَادُونَ الْاِئِمَّةُ الْمَهْدِيُّونَ
كَمَنْ تَوَسَّلَ بِهِ عَلَى

کفایت زیارت

مُدَّ وَلَعَمْرُکَ مِنْ حَقِّیْ بِأُطْلُ وَأَشْهَدُ أَنَّکَ تَصَحَّحْتَ لِلَّهِ وَلِرسُولِهِ
وَلَا مَبْرَأَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَّکَ أَذْبْتَ الْأَمَانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِیَانَةَ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ
وَأَذْبْتَ الزَّکَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ خُلَاصًا
مُحَمَّدًا أَحْسَبًا حَسْبُکَ أَنْتَ الْبَقِیُّ نَجْرَاتُ اللَّهِ عَنِ الْإِسْلَامِ وَاهْلَهُ أَقْصَدُ
الْجَزَاءُ وَأَشْرَفُ الْجَزَاءُ أَنْتَ بَابُ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَادِمًا بِحَبْلِکَ نَمْرًا
بِفَضْلِکَ فَحَمْدًا لِعِلْمِکَ مُحِبًّا بِذِمَّتِکَ عَائِدًا بِقَبْرِکَ لَا یَذْأَبُ حَبْلُکَ
مُسْتَعْفَا بِکَ إِلَى اللَّهِ مُوَالِیًّا وَلِوَلِیَّائِکَ مُعَادِمًا لَا عُدَائَکَ مُسْتَضِیًّا
بِشَأْنِکَ وَبِأَهْلِکَ الذِّیْ أَنْتَ حَلِیْبٌ عَلِیًّا بِضَلَالَةٍ مِنْ خَالَفَکَ وَ
بِالْعَمَلِ الذِّیْ هُمْ عَلَیْهِ بَائِعُونَ أَنْتَ وَافِیٌّ وَتَقْنَعُ وَاهِلِیْ وَمَا لِیْ وَوَلَدِیْ
بَابِ رَسُولِ اللَّهِ أَنْتَکَ مُغْتَرِبًا بِزَارِئِکَ إِلَى اللَّهِ نَعَالِیْ وَمُسْتَعْفَا
بِکَ الْکِبَرِ فَتُغْفِرْ لِیْ عِنْدَ رَمَلِکَ لِقَبْرِکَ ذُنُوبِیْ وَتَغْفِرْ عَنْ جُرْمِیْ وَتُنِیَّا
عَنْ سُبَّانِیْ وَتُجَوِّعْنِیْ خَطِیْئَتِیْ وَتَذْخِلْنِیْ الْجَنَّةَ وَتَفْضِلْ عَلَیَّ بِهَا
هُوَ أَهْلَهُ وَتَغْفِرْ لِیْ وَلَا بَائِعِیْ وَلَا خَوَائِعِیْ وَتَجْمَعِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ مَغَارِبِهَا بِفَضْلِکَ وَجُودِکَ وَرَحْمَتِکَ بِرَبِّکَ وَخُودِکَ
بِرَبِّکَ وَیُوسُفَکَ وَبِکَدِّکَ وَدُورِکَ وَدَعَاکَ وَدَعَاکَ بِأَخِیْکَ مُحَمَّدٍ
پس بر کرد بجانب سر و بگو السلام علیک یا مولای یا موسی بن جعفر
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّکَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ الْمُرْتَدُّونَ
مَعْدِنُ الشِّرْكِ وَصَاحِبُ الْأَوْبِلِ وَحَامِلُ التَّوْبَةِ وَالْإِخْلَاقِ الْعَالَمِ
الْعَادِلِ وَالصَّادِقِ الْعَامِلِ يَا مَوْلَايَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ عَدَائِكَ
وَأَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ بِمَوْلَانَا فَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَآجِدَاؤِكَ
وَأَبْنَائِكَ وَشُعْبَتِكَ وَحَبِيبِكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ بِرَبِّکَ وَدَعَاکَ

در خواب حضرت پیغمبر
و ادب دارا و انحضرت حاجت
که در دعا گفته اند
که در نماز گفته اند
حضرت ابوبکر و علی
اوست و در این اشک
بِالْإِلَهِ الْأَوَّلِ الْأَوَّلِ
آن حضرت صلوات
عَلَيْهِ وَآلِهِ
پس سر بر سر ابوبکر و علی
خاندانم بر خدا عالم را و از
گفته اند

(۶۱۶)
ان حضرت رسول صلی الله
علیه و آله و سلم
که بخواند طلب
ما خیر

کفیت ذمات

وَعَزَّ الْقَوْمُ عَلَىٰ يَاقُونَ
الَّذِينَ بَوَّأُوا لَهُمْ
أَنْتَ وَخَلْقُكَ
فَإِنْ خَشِيَ مِنْ رِجَالِكِ
مَنْ خَشِيَ مِنَ الْكَافِرِينَ
وَقَطَّعْتَ يَدَيْ يُسُفْ
سَيِّدِي كَاهِنِي خَلْقِي
عَلَامَةُ بَنِي خَلْقِي
سَيِّدِي كَاهِنِي
وَدَكَ خَلْقِي
وَابَاتِي وَدَكَ خَلْقِي
وَمَا لِي لِي فِي خَلْقِي
بِجَلَالِي سَيِّدِي
كَلْبِي وَدَكَ خَلْقِي
وَدَكَ خَلْقِي
سَيِّدِي كَاهِنِي
وَدَكَ خَلْقِي

برو و بگو اللهم ائيك اعتمدت و ائيك فصدت و بفضلك رحت
و صرنا ما في الدنيا اوجب على طاعته و ذنت و به ائيك نوسلت
الدن و اوجب على نفسك اغفر لي و لوالدي و للمؤمنين ما كبرهم
دوى و انت خود را بگذار و بگو اللهم قد علمت حاجي فصل على محمد
و آل محمد و افضها پس جانب چو بگذار و بگو اللهم قد احصيت دنوي
بجني محمد و آل محمد صل على محمد و آل محمد و اغفرها و تصدق على بما
انت امله پس برگرد بجد و بگو شكرا شكرا صد مرتبه پس از محمد
بردار و دعا كن با چه خواهی از برای هر که بخوای و دوست داری سزا
مؤلف گوید سید جلیل علی بن طایوس رضی الله عنه در مصباح الزائر
یکی از بارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام این صلوات را بران
حضرت که بخوای است بر شتمه از فضائل و مناقب و عبادت و مصائب
انتخاب نفل کرده البته از ثواب نص خواندن آن خود را محروم نکند اللهم
صل على محمد و آله و صل على موسى بن جعفر و صل على ابراهیم و ائمه
الاجناد و عبيد الانوار و وارثا لکینه و الوفا و الحکم و الاما و الدن
كان محبي للهل بالتميز الى التجربوا صلیه الا سيقفا و حلفا التجدي
الطوبیة و الدنوع الغزيرة و المناجاة لکثيرة و الصراعات
المصيلة و مقتر المني و العدل و الحبر و الفضل و الدن و البذل
و ما لف البلوة و الصبر و المضطهد با ظلم و القنود و الجود و المعدي
في قنير الصبور و ظلم المطامير ذي الشاف المرغوض حلق الفود و
الجنادة المنادى علمها بدل الا شخفاف و الوارد على حذر المصطفی
و ابيه المرتضى و امه سیده النساء بارث مغضوب و ولاه مملوب

بِكَذَابِكُمْ كُنْتُ بَيْنَ الْعَبْدِ فَإِنَّ نِعْمَ الْوَلَدُ بِسُوءِ حَقِّ خُودَا
بِكَذَابِكُمْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْغُفْرَانِ مِنْ عَبْدِكَ بِسُوءِ
بِتَجَدُّ وَبِكُودٍ مِنْهُ شُكْرًا شُكْرًا بِسُوءِ حَقِّ خُودَا وَبِكَذَابِكُمْ
إمام محمد بن عيسى بن موسى بن طاهر بن موسى بن جعفر بن محمد بن
حسن بن امام موسى بن طاهر بن موسى بن جعفر بن محمد بن جواد عليه السلام
وموسى بن ابراهيم بن موسى بن طاهر بن جعفر بن محمد بن جواد عليه السلام
الْبَيْتُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ الْوَحِيدُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَحْيِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَعَالَى
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ضِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَنَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا كَلِمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ السَّالِطِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَدَأَ السَّالِطِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَبِيبَ الطَّبِيبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَاهِرَ الطَّاهِرِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَلَمَ الْعَطَشِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْحَجَّ الْكَبِيرَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهْرَ الطَّهْرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الشَّرَّعَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْعِلْمَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَفْصَ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ عَيْنِ الْأَشْرَافِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ وَلِيُّ اللَّهِ وَحُجَّتُهُ فِي أَرْضِهِ وَأَنَّكَ جَبُّ اللَّهِ وَخَيْرُهُ اللَّهُ
وَسُوءُ عِلْمِهِ اللَّهُ وَعِلْمُ الْأَنْبِيَاءِ وَرُكْنُ الْإِيمَانِ وَرُجُاءُ الْفَرَانِ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى الْحَقِّ وَالْهُدَى وَأَنَّكَ مَنْ أَنْكَرَكَ وَنَسَبَ
لَكَ الْعِدَاوَةَ عَلَى الضَّلَالَةِ وَالرُّدَى انْبَوَّ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا بَقِيَكَ وَبَقِيَ الْكَلْبُ وَالنَّهَادُ وَبِكَ

کتابتین علیہ السلام

مرد

در صلوات بر آنحضرت اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النُّقِيِّ وَالْبِرِّ الْوَفِيِّ وَالْمُهَذَّبِ الْبَقِيِّ هَادِي الْأَمْرِ
 وَوَارِثِ الْأَيْمَةِ وَخَازِنِ الرَّحْمَةِ وَتَبْوِيعِ الْحُكْمَةِ وَفَائِدِ الْبِرِّ وَكَوْنِهِ
 الْقُرْآنِ فِي الطَّاعَةِ وَوَاحِدِ الْأَوْصِيَاءِ فِي الْإِخْلَاصِ وَالْعِبَادَةِ وَحُجَّتِكَ
 الْعُلَمَاءِ وَمَثَلِكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى الدَّاعِي إِلَيْكَ وَالذَّالِعِلَّةُ عَلَيْكَ
 الَّذِي تَصَبَّهَ عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمُسَرَّجًا لِكِتَابِكَ وَصَادِقًا بِمُسْرِكَ
 وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَنَجَّهَ عَلَى خَلْفِكَ وَنَوَّارًا خَرَقَ بِهِ الظُّلْمَ وَقُدُّوهُ
 نُقْدَكَ بِهَا الْهَدْيُ وَتَتَبَعَانَا لِيَهِيَ الْجَنَّةُ اللَّهُمَّ وَكَمَا أَخَذْتَ فِي
 خُشُوعِهِ لَكَ حَقَّهُ وَاسْتَوْفَى مِنْ خَشْيَتِكَ تَصَبُّهَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَضْعَافًا
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى وَلِيِّكَ أَنْ تَصْبِيحَ طَاعَتَهُ وَقَبْلَكَ خِدْمَتَهُ وَبَلِّغُهُ مِنَّا
 تَحِيَّاتِهِ وَسَلَامًا وَأَنَا فِي مَوَالِيهِ مِنْ لَدُنْكَ فَضْلًا وَاحْسِنَانًا وَمَغْفِرَةً
 وَدُخْرًا أَنَا أَيْتُكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَالصَّبْحِ الْحَمِيدِ بِرِئَازِ زَارِعِي
 أَوْ دُوبَعْدِ أَسْلَامِ بَكَوْهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ الدُّعَاءُ زَبَاوَنُ
 دَبْكُو مَخْضَرُ بِنَحْضَرْتِ شَيْخِ صِدْقِي وَدَرْفِيهِ دَوَانِكِرْدِه كِه بَوْنِ خَوَاهِي
 زَبَاوَنُ كِنِي أَنْحَضَرْتِ دَا بِرِ عَدْلِكُنْ وَخُودِ دَا كِسْنِ نَمَا وَدُ جَامَه بَاك
 بِوَشَرِ دَبْكُو دُ زَبَاوَنُ بِنَحَابِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْأَمَامِ
 النَّقِيِّ النَّقِيِّ الرَّضِيِّ الرَّضِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلَى قَوْذِ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الْبُيُوتِ
 صَلَوَاتُكَ كَثِيرَةً نَامِيَةً زَاكِئَةً مُبَادَكَةً مُوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً التَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا نُورَ اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجَّةَ اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيَّةَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَوَارِثِ الْبَيْتِ وَسَلَامٌ لَكَ الْوَصِيَّةِ خَوَاصِلُهُ مُتَرَادِفَةٌ مُوَاصِلَةٌ
 كَمَا فَضَّلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ

فرد صلوات خداوندت
 قرآن است و صلوات
 آنحضرت امام موسی علیه
 السلام نقل کرده که هر یک از
 پنج تن ائمه را که در سجده
 و روزه خواب نمی کند
 و بیایند اشاء الله در کسی
 که بخوابد آن را در غیبت
 هر نفس صد مرتبه دعا کند
 بار خداوند را در دل
 که بگوید صلوات بر محمد
 و آل محمد حد زارین خود
 و این شخص شجاعت
 از شورش و جنگ و کشتن
 را ندارد و از آن جهت
 که در این دنیا نیست
 و در آنجا است سرور
 و آرامش را دارد

کیفیت زیارت

اَسْلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ أَتَيْتُكَ زَائِرًا عَادِمًا تَحْتَ
مُعَادِيَا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًا لِوَلِيَّائِكَ فَاتَّقِ لِي عِنْدَ رَبِّكَ أَنْكَاهُ خَا
خود را سوال کن بعد از آن نماز کن در رقبه که در آن فرامام محمد صلی علیه
السلام است چهار رکعت در نزد سید جعفر و دو رکعت برای زیارت امام موسی
کاظم ع و دو رکعت برای امام موسی کاظم ع که آن مقابل بود فرشته است
و جایز نیست آنرا زانبله خود فرادادن مؤلف گوید که از کلام شیخ صدوق
ظاهر می شود که در آن زمانها فرشته ی حضرت امام موسی ع از حضرت جعفر
علیه السلام جدا و بقیه و در علیحده داشته بعد از زیارت آنجا بگردن میاید
و در رقبه حضرت جواد علیه السلام میزند که انهم بنا علی حدیثه داشته و اما
زیارت شترک میان دو امام همام علیهما السلام پس از این دو قسم است
قسم اول آنکه از برای هر کدام علیحدگی باید خواند شیخ جلیل جعفر بن محمد بن
فولویه در کمال الزیاده از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده
که در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو اَسْلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
اَسْلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ اَسْلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
اَسْلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ بَدَّلَ اللَّهُ فِي شَأْنِهِ آيَاتُكَ زَائِرًا عَادِمًا تَحْتَ
مُعَادِيَا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًا لِوَلِيَّائِكَ فَاتَّقِ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا مُوَلَّاهُ
و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی
بهر با خدای نواذ کرم و رواه اند و شهر فرم زیارتی است که بخواند آن مرد
امام علیهما السلام زیارت شوند و آن چنان است که شیخ مفید و شهید
و محمد بن اسماعیل ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همینکه اینادیه
نزد صریح ظاهر میگویند اَسْلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ اَسْلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

او در مورد هر یک از این
از امام جعفر بن محمد
از امام جعفر بن محمد
که باشد پس بگو
اَسْلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
قسمت شیخ کلینی
میان علی علیه السلام و جواد
کرده که فرموده است
ایمان بخدا و روز قیامت
دارد و آنکه دعا بخواند
فلا حول الا بالله خدا را
فرضیه پس بدین جمع
که یکجا بخواند و آنرا
فرمایند خداوند است
از جعفر بن محمد

حکایات علی بغدادی

السلام علیک یا مولای یا ابا الحسن ورحمة الله وبرکاته استودعک
 واقربک علیک السلام آمنا بالله وباتسوی و بما حیث یم وذلک علی
 الله اکبنا مع الشاهدین و تم چین دوداع حضرت امام محمد تقی
 فرموده میگوئی السلام علیک یا مولای یا بن رسول الله ورحمة الله وبرکاته
 سو الله واقربک علیک السلام آمنا بالله وباتسوی و بما حیث
 یم وذلک علی الله اکبنا مع الشاهدین پس سوال کن از خدا که آن
 عزیز باو تونباشد و دیگر نوفیق برکت نبای و ذریا بیوس و روپهای
 خود از بر کردار مؤلف گوید از چیزها بیکه مناسب است در اینجا نقل شود
 حکایت بعد صالح ضعیف معنی حاجی علی بغدادی است که شیخ ما در چند
 الما و نیم الثاب نقل کرده و در نیم ثاب فرموده که اگر بنود و اشیاء
 شریف مکرر این حکایت مضمون صحیح که دو ان نواید بسیار است و در این توکیها
 واقع شده هر انبه کافی بود در شرافت و نفاستان پس بعد از مقدمه
 فرموده که حاجی مذکور و اندوه الله نقل کرد که در وقت من هشاد نومان مال
 امام علیه السلام جمع شد پس رفتم بجنبه اشرف بیت نومان و از او
 بجناب علم الهدی و انقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه و بیت نومان بجناب شیخ
 محمد حسن جهند کا لحین و بیت نومان بجناب شیخ محمد حسن شروع و باقی
 در زمان من بیت نومان که قصد داشتیم در مراجعت بدم بجناب شیخ محمد
 حسن کا لحین ال کبر ابد الله پس چون مراجعت کردم ببغداد و خوش داشتیم که
 بجهند کم در اذای ایچه بانی بود در وقت من پس در روز پنجشنبه بود که شریع
 زیارت امامین هما بین کا لحین علمهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب
 شیخ سلمه الله و قدری از آن بیت نومان را ادا و می بانی و اعدده کردم که

و او شده بانی خونی
 گوید در دست میباید
 کند اعوذ برب الفلق
 نقل است از حضرت علی بن ابی طالب
 و در دست میباید
 و صد مرتبه بخواند
 خواند بخواند
 مؤلف را شنیده باشد
 بانی خطوط بایان از اینها
 بار و یک وقت کند
 در دست میباید
 و در دست میباید
 امام حسین صلوات
 و او کبر که فرمود
 بفضل اے خود را از
 حفظ کنم

بعد از فروش بعضی از اجناس بید بیج بر من حواله کتد که با هشت بر بنام
و عرض کردم بر مرا جبت بیداد و دو عطر و دو و جناب بشنخ خواهر کرد بنام
معتمد شدیم که باید مرده عمله کا رخا نه شعر با بی که دارم بد هم چون و سم
چنین بود که مرده هفتاد و دو عصر نخبسته بیداد هم پس برگشتم چون ثلث از
زاده و از غیر بیاطی کردم سید جلیلی با و پدرم که از طرف بغداد رو بمن میاید
چون نزد یکدیگر سلام کرد و دشمنای خود را کتود برای مضامحه و معافه
فرمود اهل و سهل و مراد و بنیل گرفت و معافه کردیم و هر دو یکدیگر را
بوسیدیم و بر سر عامه سبزد و شنخ داشت و بر رخا و بنا و کش خال
سپاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خیر است یکجا مبروی گفتیم
کامین علمها السلام از پاوت کردم و بر میگردد و بغداد فرمود
شب جمعه است بر کرد گفتیم با سید ممکن بنیم فرمود شنخ بر کرد نا
شهادت دهم برای تو که از موالیان جد من امیر المؤمنین علیه السلام
و از موالیان مائے و شنخ شهادت دهد زیرا که خدا تعالی امر فرموده
دو شاهد بکرید و این اشاره بود بمجللی که در خاطر داشتیم که از جناب
شنخ خواهر کنیم نوشته بمن دهد که من از موالیان اهل بیت علیهم السلام
و انوار دکن خود بکنم و او هم پس گفتیم توجه میداند و چگونه شهادت میداد
فرمود که یکدیگر را و با و مبرهنا نند چگونه دان رساننده و انبشتا
گفتم چه حق فرمود آنکه رساندیم بو کمال من گفتیم و کمال تو کمال گفت
شنخ محمد حسن گفتیم و کمال شد فرمود و کمال من است و بجناب انبشتا
گفته بود که در خاطر مخطو و کرد که این سید جلیلی مرا با سم خواند با آنکه
او را نمیشناختم پس بخود گفتیم شاید او مرا میشناسد و من او را فراموش کردم

بسیار از اینها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
از این طرف راست و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
چند از اینها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
سرا و از اینها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
بایه خود در هرگاه داخل شدیم و در این کتاب است و در این کتاب است
چون سحر شب از این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
طریقه و از اینها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
چند از اینها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
حاله از اینها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
بلکه شناسد و از اینها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
از این نواد و بر من شوی و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
بوده و

باز در من خود گفتیم که این سید از حق سادات از من چیزی میخواند
 و خوش دارم که از ما را امام علیه السلام چیزی را بدینسانم پس گفتیم که
 ای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده بود رجوع کردم در امران بخدا
 شیخ محمد حسن بک انکه از کس حق شما پیس سادات را باز ناپسند
 روی من نیستی کرد و فرمود روی ساند پیس بعضی از حق ما را ببری و کلاسه ما
 در نجف شرف پس گفتیم آنچه را که مردم قبول شد فرمود روی پس در خاطر
 گذاشت که این سید میگوید بالقبه بعلماء اعلام و کلاسه ما و این نظرم
 نزدیک آمد پس گفتیم علما و کلابند در بعضی حقوق سادات و مرا غفلت گرفت
 انهی انگاه فرمود بگویم حاتم از بارت کن پس بگویم و دست و اسناد
 دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدیم در طرف راست ما ضرابه
 حاتم حارای است و در رخشان بود و نارنج و انار و انکور و غیره از حد
 در یکوفت با انکه موسی آنها نبود بویا کلاسه سرها سایه انداخته گفتیم این
 ضرابان در رخنا چپ فرمود هر کس از موالبان ما که بارت کند
 حد ما از بارت کند ما را اینها با او هست پس گفتیم بخوام سوال
 کند فرمود سوال کن گفتیم شیخ عبدالرزاق مرحوم فرمودی بود مدتی
 روزی نزد وی رفتم شنیدم که میگفت کسی که در طول عمر خود روزها
 روز با سید و شبها با عبادت بسر برد و چهل عمر بجای آورد و در سبنا
 صفای فرموده بمیرد و از موالبان امیرالمومنین تم نباشد بزرای او چیزی
 نیست فرمود ای و الله بزرای او چیزی نیست پس از حال یکی از خوشان
 پرسیدم که از موالبان امیرالمومنین تم است فرمود ای و هر که مقلد
 پس گفتیم سیدنا بزرای من مسئله است فرمود پیر من گفتیم فراء فیه حسن

[illegible]

مخوانند که سلمان از عیش و لذت شخصی و از زیارت سید الشهداء غایب
برسد گفت بدعشاست پس در خواب دید هودجی میان زمین و آسمان
پرسوال کرد که کجاست و از آن هودج گفتند با رفاه و طعمه زهر خورده کشته
پس گفت بجای میروند گفتند زیارت حسین هم در این شب جمعه است
و بد دفعه ها پندار که از هودج میفرزد و در آن مکتوب است امان من النار
لیرزاق الحسین فی لیلۃ الجُمُعۃ امان من النار و قوم القبر این حدیث
صحیح است فرمود اے زان و تمام است گفتیم سیدنا صحیح است که میگویند
هر کس زیارت کند حسین را در شب جمعه پس ناله او مانا است فرمود
اے والله و اسلک از چشمان مبارکش جاری شد و گریست گفت سیدنا
مسئله فرمود بیرون گفتیم نه فرود و دویست و شصت و نه حضرت رضا
زیارت کردیم و درود یکی از عهدهای شریفه را که از بادیه نشینان طرف
شرقی بخفا شریف است ملائکات کردیم و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم
که چگونه است و لایب رضایم گفت هشتاد است امر زیارت زنده روزانها
من اذمال مولای خود حضرت رضایم خورد و ام چه حد دارد منکر نیک
که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آنحضرت دویند و در
همانجا نه آنجناب این صحیح است علی بن موسی الرضا میباید او را از من
و بیکم خلاص میکند فرمود اے و الله حد من ضامن است گفت سیدنا
مسئله کوچکی است میخواهم بیرون فرمود بیرون گفتیم زیارت من حضرت
رضایم را مقبول است فرمود قبول است انشاء الله گفتیم سیدنا مسئله
فرمود بسم الله گفتیم حاجی محمد حسین نواز باشی پسر مرحوم حاجی احمد نواز
باشی زیارتش قبول است یا نه و او ما من ربی و شراب در خارج بود و در

سگند در دشت و دشت
 بخت و بدخت و بدخت
 التماس و التماس
 و گره و التماس
 و در زمین مسبحه
 زمینیکه جانداران در دنیا
 باشد چنانچه
 تقدیر جانداران
 بخوبی و بدی
 در کتاب و در کتاب
 قلم و قلم
 ملک و ملک
 رؤف و رؤف
 فضل و فضل
 قوت و قوت
 الطاهر و الطاهر

سؤال الحاج علی بغدادی

خواجه
سود

شهد رضا علیه السلام فرمود عید صالح زیارتش قبول است گفتیم
مسئله فرمود بسم الله گفتیم فلان که از اهل بغداد و هم سفر ما بود زیارتش
قبول است پس ساکت شد گفتیم سیدنا مسئله فرمود بسم الله گفتیم این
کلمه را شنیدند یا نه زیارت او قبول است یا نه جوابی نداد حاجی مذکور و نظر کرد
که ایشان چند نفر بودند از اهل مشرقین بغداد که در این سفر پیوسته
بله و لعل مفعول بودند و آن شخص ما و خود را نیز گفته بود پس رفتند
درواه بموضع از جاده و سبزه که در طرفان بسیار و مواجعه بلده
شهریه کاطمین است و موضع از آن جاده که متصل است بسیار از طرف
و ایشان که از بغداد میآمد و آن مال بعضی از ایشانم سادات بود که حکم
انرا بحد و اخل و جاده کرد و اهل نفوس و درع سکنه این دو بلد همیشه
کماره میکردند از راه رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم انتخاب را که
در آن قطعه راه میبرد گفتیم ای سید من این موضع مال بعضی از ایشانم سادات
نصرت در آن زمانست فرمود این موضع مال جد ما امیر المؤمنین علیه
و ذریه او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در
فرمایم مکان در طرف و ایشان با عی است مال شخصی که او را میرزا هادی
و از ممولین مقروضین عجم بود که در بغداد ساکن بود گفتیم سیدنا را ندانم
که بگویند زمین باغ حاجی میرزا هادی مال حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام است فرمود چه کار دارد ای بابا این را از جواب غرض خود
در سیدیم بیافیه اب که از شط و جلعه میکشند برای مزارع و بسیار آنجا
و از جاده میکند و در آنجا در راه می شود بسمت بلد یکی راه سلطانی است
در بکره راه سادات و انتخاب میل کرد برای سادات پس گفتیم بیا و اینرا

بسم الله
مسئله
سید و گفت
با اهل بیت
حلق ضامن
عید فرمود
از کلمات
نفسیه
موضع
زمین
خاک زمین
اینجا از در
و مشکه
قل و دعوا
الرفیق

بقی راه ساطع برویم فرمودند از همین راه خود پیرویم پس آمدیم و چند کج
 نویسیم که خود را در حصن مقدس نبرد کشتن فادی دیدیم و هیچ کویچه
 باز امان نماندند پس داخل ایوان شدیم از طرف باب الحان که از سمت شرق
 و طرف پائین پا است و در دروازه مطهر مکث نفرمود و اذن دخول نخواهد داد
 و در حرم ایستاد پس فرمود زیارت کن گفتیم من فادی بنیم فرمود باری
 بخوانم گفتیم اری فرمود **عَاقِلٌ بِأَلَلِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ**
عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَهَمَّ جَبِينِ سَلَامٍ كَرَّمَ وَهَرَبَكَ زَائِعَهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 ما رسیدند در سلام حضرت عسکریه و فرمود **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ**
الْحَسَنُ لِقِسْكَرٍ انگاه فرمود امام زمان خود را پیشنا بی گفتیم **جَازِئُكُمْ**
 فرمود سلام کن بر امام زمان خود پس گفت **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدِّهِ اللَّهُ بِأَمْنٍ**
الْتِهَانِ يَا بَنِي الْحَسَنِ پس بنیم نمود و فرمود **عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ**
 پس داخل شدیم در حرم مطهر و صریح مقدس را چسبیدیم و بوسیدیم پس
 فرمود بمن زیارت کن گفتیم من فادی بنیم فرمود زیارت بخوانم باری نو
 گفتیم اری فرمود کدام زیارت را بخوانی گفتیم هر زیارت که افضل است
 ما زبان زیارت ده فرمود زیارت ما بین الله افضل است انگاه شغول شد
 بخواندن و فرمود **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَجَبْنِهِ عَلَى عَمَلِهِ**
اتَّخَذَ وَجْهَهُ عَمَلَهُ حَرَمٌ وادرا پنجال روشن کرد پس شمعها را دیدیم روشن
 و لکن حرم روشن و منور است بنوری بکرم مانند چراغی بودند که در در
 افتاب روشن کنند و مراجعان غفلت گرفته بود که هیچ ملفت این باب
 میزدیم چو از زیارت فارغ شد از سمت پائین پا آمدند پیش در و
 طرف شرق ایستادند و فرمودند **يَا زِيَارَتِ مَكْنِي حَتَّى يَسْتَقِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ**

ای کس که از کتب
 و در آن معجزات و
 از حضرت زین العابدین
 السلام را از کتب
 ملوک و سلاطین
 از آن زیارتها
 زیارت که هرگز
 در زبان خود
 برساند خدا
 را و هرگز
 زیارتی از آن
 زیارتها
 از آنکه
 بجا نماند
 نبرد

کلام حموی مسجد بنا

خواص
سود

دیدیم آمدن ترو بابت من و پیرسید که چه دیک و اشاره کرد بقصد ان دون
گفتیم چه نماندیم تا با عاده که کو انکلام را بشدت انکار کردم پس از نظر
ناید بد شد و بکرا و زانندیدم انتهی **مطلب دوم** رفتن بنجید
شریف بزان و نما و کردن و زان است بدایا که مسجد بزان از مساجد
است که است و واقع شده در و بین کمالین و بغداد و دوازده هزار و هجده
از پنجاه و هجده و اعشائے بان نماند با همه فضائیل و شرفیکه بزان
او نقل شده و حقیر که از مؤرخین سنه شصده است و در مجمل البلدان
گفته بزان تا محله بوده و در طرف بغداد و در قبله کوخ و جنوبی باب محول و بوا
ان مسجد بنا معی بوده که شیعیان و زان نماز میکردا شنید و خراب شد
و گفته که قبل از زمان راضی بالله خلیفه عباسی شیعیان و زان مسجد
جمع میکردند و سب صحابه میخودند راضی بالله امر کرد که ناکهانی
و زان مسجد بچند و هر که را با فتنه بکرفتند و حبس نمودند و مسجد را
خراب کرد و بان زمین هوار نمود شیعیان انجمن را با مبرالامراء بحکم ما کا
و ساندند حکم حکم کرد با عاده نساء و وسعت و احکام ان و نوشت در
صد زان اسم راضی بالله را و پیوسته ان مسجد محمود و محل فامه نماز بود
تا بعد از سنه چهار صد و پنجاه که معطل مانده تا الان و بزان پیش از
بناء بغداد و قریه بوده که کان مردم ان است که علی علیه السلام مرور
کرده بان در زمانیکه بمجا ذله خواجه حضرتان میرفت و در جامع مدینه
نماز خوانده و داخل شده و در حاصبه که در ان قریه بوده و بان بزان
منسوب استا بر شعب بزان غایب و او اول کسیست که در بزان ساکن
شده و در کوخی یعنی در خانه که زنی ساخته بود و عبادت خدا را کرد

سود و ملک مانده است
منجید بنکند از غارت قنبر
انجمن
وزیر از حضرت و در کماله
در دوزخ با افراد چون
از با فتنه و بدعت و فتنه
بود کلمات و خرابی ام
از اولیای و شیعیان
اینها و در زین شیعیان
از زان و زان کماله
گفت میکرد حضرتان
در وقت دوم ماه رمضان
و یکشنبه و یکشنبه
معاذ الله و در یکشنبه
الله اعلم

پنجم ظاهر کردن حضرت امیر ^{علیه السلام} ان چشمة با عجا و خود تشریف آوردن سلك
 سفید مشرك كه مریم حضرت عیسی و ابنان گذاشته و اینجا عفت بیرون
 آوردن حضرتان سنگرا از اینجا با عجا و نصب نمودن ان ذابیت قبله
 و نماز کردن بسوی ان هجرت نماز کردن حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 و دو نوباره او حضرت نجیب و پیدا الشهاد علیهم السلام و اینجا هجرت
 توقف حضرت و اینجا چهار روز بجهت شرافت مکان مقدس بود
 زمین ان دهم نماز گردن پیغمبران خصوص حضرت جلیل الرحمن و اینجا
 پازدهم بودن قبر پیغمبر و اینجا و شاید ان پیغمبر حضرت بو شع باشد
 که شیخ مرحوم فرموده که قبرش در خارج کالحین در ضلعی مسجد برانما
 دوازدهم برگشتن افتاب برای حضرت امیر و اینجا و این شرافت و
 قضایل و بوزایات الهیه و معایر جدید و در ان معلوم نیست از هلال
 نفرات و یکی اینجا بود و این که در سرائات و مکرر و اینجا مکرر
 و اکوائفا که میخواهد در ان قضایا و نماید چون اینجا رسد و
 ببیند و مسجد لبه اسنادان جوئے یولی بجهت باز کردن دران
 مضایقه کند و خود را از انهمه فروضات عظمت محروم نماید و حال انکه
 گاه شود برای محض تمائسای بغداد و عمارات جبارین دران قصر
 کند چه رسد بصدارف عظمت فیمث فنقول معاشی و معاشی بجهت نجیب
 هر دایان که گرفتن از متمات زیارت غالباً از زوا و است
 مطلب بیستم در زیارت نواب و بعد است اعنه جناب ابو عمر
 عثمان بن سعید اسک و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان و شیخ ابو الفاسم
 روح فوجی و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم

بدانکه از جمله نکات لایف زوادر در ایام توفیق در مبلده طبعیه کاظمین و قلم
 میگرداواست بحمد زبانت این چنان و نائب خاص امام عصر صلوات الله
 علیه که مراد از آنها در بلاد بعیده بودند نشان داد بود که ایشان منازل
 بعیده طی کند و در پنج و شش سفر کند و بقبض زبانت آنها نائل گردید
 که در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام پیرو کی و جلالت قدر ایشان
 کیست نمیرسد فریب هفتاد سال بمحض سفارت و رسالت میان امام
 و رعیت فائز شدند و پیوسته ایشان کوامان سپاه و خواری خادان
 بشمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علما قائل بعضی ایشان
 شده و مخفی نیست که همچنان ابن یزید کو ازان در حیات خود واسطه بودند
 میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان
 عراض و دفعه ها حاجت خلق بود باحضرت حال پیر بهمان منصب
 معضی و باید و قاع حاجت که در شانند و سخنها نوشته می شود
 ایشان باحضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و باجماع
 فضائل و مناقب ایشان زیاده از آن است که ذکر شود و همین در بلاء
 ترغیب زوادی و نشان کافی است و اما کیفیت زیارت ایشان پس
 بخوبی که شیخ طوسی رحمه الله در هندی و سید بن طاووس و در بعضی
 الزائر ذکر کرده اند و نسبت داده اند از اجتناب بوالفاسد حسین بر
 رحمه الله که فرموده و در باب زیارت ایشان که سلام میکنی بر او و بعد از آن
 یا امیر المؤمنین و بوجهی که میگوید و بر طرفه و مرا بوالفاسد حسین و امام حسین
 و بر هر یک از ائمه علیهم السلام یا صاحب الزمان صلوات الله علیه میگوید
 السلام علیک یا فلان بن فلان و یا ای فلان بن فلان اسم صاحب

عبدنا انك ابيدنا
خجاد الامم آتق
انما لك في الاله
توصف فيك كبر
الاشياء واليك تدور
عالمك منها كمل
ومجاهدنا او من
تلك له ما جاد لا
ملك الا انت واسات
يد الاله الرحمن
بسم الله الرحمن
في حق جنك في
الله علمه الوصين
وتحق خلقه في
وحي في ضميره
فيسا

وفضلت شیخ کلینی

اقله از ماها کمند
خاکبکها ضو باشد و در
فرشته و خان کاها
و با او باشد از خلیف
حضرت نبی اکرم
شیخ و البیاض
الله تعالی
من از عباد و شکر
مکرمه انبیا و اجداد
بیاید در خلیف
در میان شیخ
ما شیخ و کان بکنم
در شب هفت و بیرون
برای او طریقی
شدن از آن قصه و
است

علیه که اول و کما و ربه و مخصوص شرف سلمان متنا اهل البیت و
منخرط و رسالت اهل بیت نبوت و عصمت است در فضیلت و جناب و سوره
صلی الله علیه و آله فرموده سلمان بنی لا یترک و کنت لا یفقد سلمان
متنا اهل البیت یمنح الحکمة و یؤتی البرهان و حضرت امیر المؤمنین
او را مثل ایمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را هم از ایمان
فرموده و حضرت باقر علیه السلام او را از موسسین شمرده و از وفایان
سفاد شده که این جناب اسم اعظم می دانست و از محدثین بفتح بوده و
از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم بعین و مابا تو
و از تحت بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت متنا و عاشق او بوده
و خدا و سوره صلی الله علیه و آله او را دوست می دانستند و حقیقی
پیغمبر صلی الله علیه و آله را فرموده و محبت چهار نفر که سلمان یکی از آنها
و یائنه و مدح او را فرموده و او را قیل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول
صلی الله علیه و آله نازل میشده امر میکرد از جناب پروردگار که سلمان را
سلام برساند و مطلع گرداندا و با علم منا با و بلا با و انساب و شها
برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول
و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما و علیهما السلام فرمودند و خود
و مکنون علم الله که احدی غیر او را بدو قوه تحمل از انداخته و در سلب غیبه
که حضرت صادق علیه السلام فرموده و آنکه سلمان لعلم الاول و العلم الآخر و
بنی لا یترک و هو متنا اهل البیت سلمان دوک کرد علم اول و آخر او را
دو یک است که هر چه او بر داشته شود تمام نشود و او را متنا اهل البیت است
و برای شرف و ازین و در خدمت ان زیاد و ان جناب کاخ است تا ماله و اخضا

فضائل خجانبی

وکیل طلب
در حق

و امینا ز شد و همان تمام صحابه و جمیع امت با اینکه حضرت امیرالمؤمنین
 در یکشب از مدینه بمکه رفت و بدست مبارک او را غسل داد و کفن
 نمود و نماز کرد و بر او با صوفی بسیار از ملائکه و همان شب بمکه
 مراجعت فرمود و هفت حجّت و موت جانفاده رسالت که ائمه
 با پیغمبر اعظم و حلال بنسند و اما کیفیت زیارت خجانب پس این
 سید بن طاووس در مصباح التراتوجها زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده
 و ما در اینجا کفای میکنیم همان زیارت اول آن و در هدیه نقل کرده ایم زیارت
 چهارم آنرا که شیخ در حدیث ذکر فرموده پس چون خواسته زیارت کنی
 الخجانب را سپا بیست نزد قبر او در بقیعه و بگوئی السلام علی رسول
 الله محمد بر عبد الله خاتم النبیین السلام علی امیر المؤمنین سید
 الوضیین السلام علی الائمة المعصومین الشراشدین السلام
 علی الملائکة المقربین السلام علیک یا صاحب رسول الله
 السلام علیک یا ولی امیر المؤمنین السلام علیک یا مودع اسرار
 الشایده المیامین السلام علیک یا فقیه الله من البررة الماضین
 السلام علیک یا ابا عبد الله ورحمة الله و بسم الله اشهد انک
 اطع الله کما امرک و اتبعنا الرسول کما تدبک و قولت خلقنا
 کما الزمک و دعوت الی لا اله الا هو یرید ربیة کما وفقت و علی الحق
 یقینا و اعتمدنا کما امرک و اشهد انک ناب و حتی المصطفی و طریقی
 حجیة الله الرضیة و امین الله فیما استودعت من علوم الاصفیاء
 اشهد انک من اهلبیت النبی الخجاء الخیارین لیسیره الوصی
 اشهد انک صاحب العائمه و البراهین والدلائل الفاضله

خجانب کو بد که بیضا
 که سوره و الفصحی از کتب
 نیم بخواند و در خجانب
 انشود است که یکصد بار
 در خواب بیند مطلب خجانب
 خجانب رفت خواست
 که از این سوره هفت
 هفتصد بار و در خواب
 و الین و خلاصه ملاعود
 موت الفلق و ملاعود
 انیس و خجانب را طهارت
 در مکان پاک و جایداد
 در بقیعه در دست راست خود
 خجانب در که در کعبه
 خجانب در دست راست
 خجانب

کتاب فیہ فیہ السلام

۶۳۸

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَمَّا صَلَواتُهُ وَأَنْبَتُ الرِّكْوَةِ وَاسْتَبَّ بِالْمَعْرُوفِ وَهَبْتَ عَنِ الْمَكْرُ
وَأَذِنْتَ أَلَمَاتَهُ وَنَحَصْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي
جَنِبِهِ حَتَّى أَنْبَتَا لِعَيْنَيْ لَعْنِ اللَّهِ مَنْ حَكَّكَ حَلَكْتَ وَحَطَّ مِنْ يَدَيْكَ
لَعْنِ اللَّهِ مَنْ أَذَاكَ فِي مَوَالِيكَ لَعْنِ اللَّهِ مَنْ أَحْنَكَ فِي مَالِ بَيْتِكَ
لَعْنِ اللَّهِ مَنْ لَامَكَ فِي سَادَاتِكَ لَعْنِ اللَّهِ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْيَحْنِ
وَالْإِيْنِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ لَا كَيْفَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ يَا مَوْلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَوَعَلَّكَ الْكِبَرَةَ وَجَسَدِكَ الطَّاهِرَةَ وَالْحُفْنَاءَ بِمَنْهٍ وَرَاقِبَهُ إِذَا تَوَقَّافًا
بَكَ وَتَحَلَّ الشَّادَةَ الْمَبَامِينَ وَجَمَعْنَا مَعَهُمْ تَجَارِهِمْ فِي جَنَابِ الْقِيَمِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى إِخْوَانِكَ الشُّعْبَةِ
الْبَرَّةِ مِنَ السَّلَفِ الْمَبَامِينَ وَأَدْخَلَ الرُّوحَ وَالرِّضْوَانِ عَلَى الْخَلْفِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحُفْنَاءِ يَا هُمْ بَيْنَ نَوَلٍ مِنَ الْعِزَّةِ الطَّاهِرِينَ
وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْخَوَانَا أَنْزَلْنَاهُ
بِئْسَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ هَفَّتْ مَرْثِيَةٌ بِسْخَوَانَا وَنَمَّازُ مَسْدُوبٍ بِسْخَوَانَا
مُؤَلَّفٌ كُومِدٌ كَچُونِ خَوَانِسَ بَرَكْدِي اَزْدِيَاوَتِ سَلْمَانِ بِسْخَوَانَا
نَزْدِ فَرَبِّكَ وَزَاعِ وَبَكْوَابِنِ وَزَاعِ زَاكَ مَسْدُوبٍ وَخَرْدِيَاوَتِ چَهَارَمِ ذَكْرُوفِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ يَا أَبَا اللَّهِ الْمُؤَلَّفُ مِنْهُ وَالْمَأْخُودُ عَنْهُ
أَشْهَدُ أَنْكَ قُلْتُ حَقًّا وَنَطَقْتُ صِدْقًا وَدَعَوْتُ إِلَى مَوْلَانِي وَمَوْلَا
عَلَانِيَّةٍ وَسِرِّ أَنْبَتِكَ زَاوَرًا وَخَاجَانِي لَكَ مُسَوِّدًا وَهَآ أَنَا ذَا
مُورِعِكَ ائْتَسُوْدُ عَلَيْكَ دِيْنِي وَأَمَانِي وَخَوَانِي عَمَلِي وَجَوَامِعِ أَمَلِي

اگر در شب اول زنده بماند
شبها بعد از نصف شب
خارج از میان کند گفته شد
خجسته مسجد
و نیز در خلافت از کفار
است که از حضرت و مکره
صلوات الله علیه و آله و آله
که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله برین وارد شد
دو دینیکه در خواب بخور
چون کوه و بوم و سنج
نخچه فرموده اند که
خواب که بخورند از آنکه
خواب را عمل جانان
فان کنی در پیغمبران
شعبان خود که در پیغمبران
عمران

وواع و نماز خوانست و ممکن کار پیش که از آن عذر بخواهی و بدانکه حرم خباب سلمان مسجد جامع مدائن است که منسوب است بحضرت امام عسکری علیه السلام که آنرا ساخته پادشاهانما خوانده معلوم نیست از فیض و در کتب نماز تحبید و آن محل شریف خود را محروم نکند

فضل الله

دو بیان فضیلت و کفایت امام الاثر و الجته المدفون بارض الغریبه
سید لودی مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه و علی
آبائمه و اولاده ائمه الهدی اما فضیلت زیارت آنحضرت پس بشیر از آن
که احسان شود و ما در اینجا بزرگ معجزه بزرگ چند خبر نقل میکنم اکثر انوا
از تحفه التوائ اول آنحضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که فرمود
رود باشد که پاره از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی
زیارت نکند و از امکرات که خضعا بهشت و از برای او واجب کرد اند و بدو
برائش جهنم حرام گرداند و در حدیث معتبر بگو فرمود که پاره از بدن من در
خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند آن خضعا
غش را نابال گرداند و هر کجا همار بیکه او را زیارت کند آن خضعا هاشا
بیامزد روم بسند معتبر منقول است که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
فرمود که هر که زیارت کند قبر فرزند من علی و او را نزد خدا بشعاع تو
هفتاد حج مقبول بوده باشد و او را سیستغاث کرد و گفت هفتاد حج
مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج فرمود که بسیار حج باشد
که مقبول نباشد هر که آنحضرت را زیارت کند یا بکسب نزد آنحضرت
بیامد چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه

مرکز

در فضیلت زبانه

۶۴۲

سرفراز

خدا را در عرش بارت کرده باشد فرمود باری چون روز قیامت می شود بر هر شی
 الهی چهار رکس از پیشینان و چهار رکس از پسینان خواهند بود اما
 پیشینان پس نوح و ابرهیم و مؤمنان و علی علیه السلام اند اما پسینان
 پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام اند پس دینما فی میکشند در
 ناپه عرش پس می نشینند با ما ذبارت کنند گان فرمود ائمه و بعد از سبکه
 ذبارت کنند گان فرمودند علی و جبه ایشان از همه بلند نمود عطا
 از همه بیشتر خواهد بود و هم از حضرت امام رضا علیه السلام و باقی
 که فرمود در خراسان بقعه هست که بزان زمانه خواهد آمد که محل دفن
 و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود
 خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صودید بند پوسیدند و
 رسول الله کدام بقعه است فرمود که آن دو زمین طوس است دان واقعه
 از باغهای هشت مر که مر از ذبارت کند دزان بقعه چنان است که رسول خدا
 ذبارت کرده است و بنویسد خنعا ل از برای او و جیبان ذبارت ثواب
 مراد حج پسندیده و مراد عمر مقبوله و من و پد زانم شفعان و با ایشم دور
 قیامت چهارم بچندین سند صحیح از ائمه ضر منقول است که گفت خواندم امام
 امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که بن سائید بشعبان من که ذبارت من
 بزار است با مراد حج پس من انجید پت و انجید من امام محمد تقی علیه السلام
 عرض کردم فرمود بلی واقعه مراد مراد حج است از برای کسی که ان حضرت
 ذبارت کند و خوا و دانشناسد پیغم بد و سند معتبر منقول است که حضرت
 امام رضا علیه السلام فرمود هر که مر از ذبارت کند با این دودی بر من پیام نبرد و در
 موطن دوز قیامت نا او را خلاصی بخشم از احوال نهادن و قیامت که نامه های

شکایت که در آستان
 و گفت اندک از کج
 نفس نیک می شود و
 فرمود که بیک شمس
 فرمود که در حدیث
 با آن که می شود در حدیث
 دیگر است که شخصی
 شکایت که از سینه خود
 که در حدیث از خداوند
 با زبان دل را از زبان
 گفت و بگوید زبانه
 از شخص گفت که بگوید
 و بگوید شد بگوید
 از حضرت امیر المومنین
 منقول است که حضرت
 علیه السلام فرمود که
 دیدند که من از آن
 در خانه ایشان در
 و چندی که

لما موهضاً عليه

۴۲

بگو کاران در دست راست ایشان و نامه ها بدکاران در دست چپ
 ایشان پرفاز کنند و نزد صراط و نزد توازی اعمال ششم در حدیث معتبر
 دیگر فرمود که زود باشد که گشته شوم بر هر باطل و ستم و مد فونی شوم
 در پهلوی هر رزاقی شود و بگوید اند خدا غریب منم و خدا نزدیک شمعان
 و دوستان من پس هر که مراد این غریب زیارت کند واجب شود بر او
 که من او را زیارت کنم و در روز قیامت و سو کند بخورم بخدا اینکه محمد را
 کرامت داشته است به پیغمبر و بر کرمه است او را بر جمیع خلق که هر که
 از شما شب بستان نزد من دور رفت نماز کند البته مستحق شود آمرزش
 کما هان را از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق خدا و بلکه ملاکرا
 داشته است بعد از محمد با مامت و مخصوص گردانیده است ما را با وصیت
 انحضرت سو کند بخورم که زیارت کنندگان بر من گواهی را هر که هر
 بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مراد زیارت کند پس بر او این فطره از
 با آن برسد البته خدای تعالی خیر او را بر او اثر جهنم حرام گردانند و حق
 پسند معبر منقولست که محمد بن سلمان از امام محمد بنی علیه السلام پرسید
 که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس بعد از آن وقت و
 زیارت حضرت رسول را کرد پس رفت بجنگ و زیارت پدرش امیر
 المؤمنین علیه السلام کرد و حق او را پیشاخت و میدادنت که او حجت
 خداست بن خلق او و درگاه خداست که از آن در بخدا بایده رسید پس سلام
 کرد بر آنحضرت پس رفت بکربلا آنحضرت امام حسین را زیارت کرد
 پس رفت ببغداد و حضرت امام موسی کاظم را زیارت کرد پس بشهر خود
 برگشت و در این وقت خدا انقدر مال را در روز کرده است که هیچ نبیند

ایشان که در این کتاب
 در حدیث معتبر
 است که شما که زیارت
 نشسته میباید و هیچ
 جوانی از دنیا بد و غیره
 مگر آنکه خائنه باو هست
 سب از این کثرت را بشین
 از جنس هستند بسیار و با
 بیگونی شد و حضرت علی
 بن ابی طالب که از شما که
 حاضران را در این بود و در
 شان باو که در این بود
 که در وقت خواب دعا را
 باز کند و هیچ کس را در
 میان روزان علیها از
 ایشان

اذا تم عليهم السلام وبرج مندوب و عمره مندوبه و چون استنساب کتاب
 ظهور نداد و ما همین چند خبر که عشره کامله است گفتا کردیم
و اما گفتی زیارت مخصوص
 پس بدانکه از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقل شده و زیارت
 مشهور و المختصر زیارتی است که در کتب معتبره مذکور است و شیخ طبرسی
 القدر و محمد بن الحسن الولید که از شاخ شیخ صدوق است منسوب
 کرده اند و از افراد این قولویه و معلوم می شود که قائمه علمیه
 مروی بوده باشد و گفتی از موافق کتاب من لا یحضره الفقیه
 چنانست که چون ازاده نمائی زیارت کنی فیرا امام رضا علیه السلام
 در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگوید درود
 عند مکتب الله طهرنی و طهر قلبی و اشرح لی صدری و اجر علی
 لسانه من ذنوبی و اثناء علیک فانه لا قوة الا بک اللهم
 اجعله لی قیاماً و شفاعة و بگوید درود بیرون رفتن بسم الله
 و یا الله و یا الله و یا بن رسول الله حیة الله توکل علی الله
 اللهم انک تو جئت و انک قصدت و ما عندک ارفع
 پس چون بیرون روی برد رخانه خود بایستاد بگوید اللهم انک
 وجهی و جی علیک خلف اهل و مالی و ما حولنی و یا
 و نعت فلا یحیی بامن لا یحیی من اراه و لا یضیع مخطه
 صل علی محمد و آل محمد و احفظنی بحفظک فانه لا یضیع من حفظ
 پس هرگاه رسید بسلامت انشاء الله تبرکات خواهد زیارت
 روی غسل کن و بگوید درود و مکتب الله طهرنی و طهر قلبی

صادق و غیره نقل است
 هرگاه که زیارت را بخواند
 و چهار ماه و یا یکصد روز
 از او بقیه کنی و از آنکه
 بخواند و در سینه بخواند
 و بگوید اللهم انک تو جئت
 و انک قصدت و ما عندک ارفع
 پس از آنکه تمام کند
 مبارک باشد و اگر کند
 غدا که خواهد از او
 بگوید و اگر خواهد
 بگوید و بخواند
 سه عاشره کرد و رفتن

در کیفیت زیارت

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللَّهُمَّ وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَأَجْعَلْ لِي فِي مَدِيحَتِكَ وَتَجَنُّدِكَ آثَارًا
 حَلِيمًا فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّ قَوَامَ دِينِي التَّسْلِيمُ لِأَمْرِكَ
 وَالْإِيتَابُ لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ وَالشَّهَادَةُ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ احْبِسْهُ
 لِي سَعَاءً وَتَوَرَّأْنَاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسُوءِ مَا كَبَّرَهُ تَرْبِي
 جَامِدٌ هَاخُودٌ وَابْرَدٌ بِأَيِّ بَرَهْنَةٍ بَاطِلَةٍ وَفَا رُوِّدَتْ بِبَاطِلِهَا
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بَكْوَاكُمْ هَا
 خُودٌ وَكَوْنَاهُ بَرْدٌ وَجُونَ دَاخِلٌ وَرُوضَةٌ مُقَدَّسَةٌ شَوِي بِكَرِيمِ اللَّهِ
 وَيَا اللَّهُ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِيًّا
 وَآلَهُ اللَّهُ بِسُوءِ بَرَهْنَةٍ مُبْرَحٍ وَفِيهِ زَادَ رِيشُ خُودِ بَكْبَرٍ وَدُرُ بَرُورِي
 حُرِّتِ بَابِهَا وَبَكْوَا أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ سَيِّدًا لَأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَّهُ سَيِّدُ
 الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَ
 نَبِيِّكَ وَسَيِّدِ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ صَلَوَةٌ لَا تَقْوِي عَلَى احْصَائِهَا أَجْمَعُكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَ
 نَبِيِّكَ أَنْجِيَهُ بِعَلِيكَ وَجَلِّسْهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيلُ
 عَلَى مَنْ يَعْشُرُ بِرِسَالَتِكَ وَذِيَانِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلُ فُضَائِلِكَ
 بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيِّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَوَحْدَهُ اللَّهُ
 وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَذَوْجِهِ وَلَيْتَكَ وَارِ
 السُّبْحِينَ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدِي ثَابِتِ هَلِ الْجَنَّةِ الطَّهْرَةَ الطَّاهِرَةَ
 الطَّهْرَةَ وَالنَّفْسَ النَّفْسَ الْمَرْضِيَّةَ الشَّرِيفَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ

عقیده اندک خاندان
 بنیام الله و ما الله الا الله
 عقیده عن روحها
 نام و از کجی بد
 بخت و در میان بد
 خطرها بختی و الله
 احبنا الله و الله احبنا
 علی و آل علی و
 در حدیث و کتب
 که اندک خاندان
 ای بر علی و آل
 این و حسن و آل
 قلنا انما نزلنا
 خلقنا خلقنا
 الشریکین انما خلقنا
 و انما خلقنا

در گفتن بامری

۴۸

عقیده

حَلَّتْ بِأُحْدَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتٍ لَا رَجْعَ لَهَا
 حَلَّتْ بِأُحْدَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ
 خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إسماعِيلَ ذَبْحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مِيرَاثِ الْمُسْلِمِينَ
 عَلَيَّ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ هَلْ تَجِدُ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا
 وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ
 عَلِيٍّ يَا فَرِيدِ الْأَرْكَانِ وَالْأَرْوَاحِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 الضَّادِ الْبَاءِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَارُّ الْعَاقِلُ الشَّهِيدُ أَنْتَ
 قَدْ أَتَمَّتَ الصَّلَاةَ وَأَتَمَّتَ الزَّكَاةَ وَأَتَمَّتَ بِالْمَرْوَةِ وَهَبْتَ عَلَى الْمَكَّةِ
 وَعَبَدْتَ اللَّهَ تَعَالَى أَنْتَ الْبَقِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ
 وَوَعَدَ اللَّهُ وَمَرَّكَ مِنْ خُودِ وَابْصُرْ بِحُجَّتَيْهِ وَمَكُونِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ
 صَلَّاتُكَ مِنْ أَوْصِيهِ وَقَطَعْتَ لَيْلًا وَجَاءَ رَحْمَتُكَ فَلَا تُخَيِّتُهُ وَلَا تَزِدْهُ
 بِغَيْرِ قَضَاءٍ حَاجَتِي وَأَرْجُو نَفْسِي عَلَى قَبْرِ ابْنِ أَخِي وَسُوءَاتِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ
 وَاللَّهُمَّ يَا نَبِيَّ أَنْتَ وَآخِي يَا مُوَلَّيَّ أَنْبِيَائِكَ وَآخِي يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ حَتَّى
 عَلَى نَفْسِي وَاحْطَبْتُ عَلَى طَهْرِهِ تَكُنْ لِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ تَوْفِيقِي
 وَفَاتِنِي فَلَا عِنْدَ اللَّهِ مَفَارِجَ مَحْمُودٍ وَأَنْتَ عِنْدَهُ وَجْهِي مِنْ دُونِهِ
 تَلْبِسُ مَكُونِي وَدَسْتُ حَبْرًا بِرَبِّهِ مَكُونِي اللَّهُمَّ تَعَالَى أَنْفَرِي

غفیر وافر شود و اگر کسی
 زند تا بلوغ تکمیل یابد
 شفا شد و بقیه از این
 تا آخر عمر بر خود شفا
 است و در احادیثی است
 بسیار در این باب
 که عقیده و تکیه بر این
 او را فرزند است بسیار
 در احادیث و در تفسیر
 است که هر قدر این
 در کتب عقیده است
 اگر کسی را در این باب
 عرض دادند که در این
 و از حضرت مکتوب
 شد که اگر کسی
 است که هر کس
 و کتب فقهی
 مذکور

وَبِكُوْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ دَابْنِ وَلِيَّةِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا
 حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّةِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى وَالْعُرْوَةَ الْوُثْقَى
 وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ مُصَنَّبٌ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ آبَاؤُكَ
 الطَّاهِرُونَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ كَمَا تُؤَيِّدُ عَمِّي عَلَى هُدًى وَمَنْ يَمْلِكُ
 مِنْ حَقِّكَ يَا طَلِبَ دَانِكَ فَدَفَعْتَ اللَّهُ وَلِرَسُولِهِ وَأَدْبْتَ الْأَمَانَةَ
 فَمَرَّكَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَفِيهِ جَبْرُ الْخِزْيَةِ أَنْبَتَكَ يَا نَبِيَّ أَنْتَ دَابْنُ دَابْنِ
 عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكَ مُعَاوِيًا لِأَعْدَائِكَ فَشَفَّعَ لِي
 عِنْدَ رَبِّكَ يَسَّ بِحَبِيبَانِ خُودِيَا بِفِيْرٍ وَسُوسِ انْوَاوِ مَكْرَادٍ وَطَرِ دُورِ
 خُودِيَا بِنَانِ يَسَّرَ بِكَوْنِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا نَبِيَّ
 رَسُولِ اللَّهِ وَدَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ إِمَامُ الْهَادِي وَ
 الْوَلِيِّ الْمُرْتَدِّ ابْرَاءَ إِلَى اللَّهِ مِنْ عَدَائِكَ وَأَنْفَرْتُ إِلَى اللَّهِ بَوْلَانِيكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَدَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَسَّرَ وَكَفْتُ نَمَازِي بَارِدِ
 بِجَاوِدٍ وَبَعْدَازَانِ مَرْجِي خَوَاشِي نَمَازِكُنْ وَبِكُورِ طَرَفِ بَايِرِ عَاكُ
 اِنْجِي مَخَوَاهَا نَشَاءُ اللَّهُ مُؤَلَّفَ كُوبِدِ كِهْ زِيَادَتِ اخْضَرْتِ دَرِ اِيَامِ وَاوْفَاكَ
 مَخْصَصَةً بِاخْضَرْتِ فَضِيلَتِ بِيَادِ دَاوِدَ حُضُوصًا دَرِ مَاهِ حُجْبِ وَبَيْتِ
 سَبْمِ ذِي الْقَعْدِ وَبَيْتِ وَبَيْمِ انْ وَشَمِ مَاهِ رَمَضَانَ چنانكه بدخجل
 حُودِ دَرِ اَعْمَالِ مَا هَذَا كُرُشْدِ دُخْرِ اَيْنِ رُوزْهَا اِذَا بَاوِدَ بِكَرْ كِهْ بَانِ
 حَضَرْتِ اخْضَاصِي دَاوِدِ وَچُونِ خَوَاشِي وَرَاعِ كُنِي اخْضَرْتِ دَاوِدِ
 بِكَوَاخِجِ رَاكِهْ دَرِ رُودَاعِ حَضَرْتِ رَسُولِ صَلَی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَلَامٌ
 اللَّهُ اَخُو تَسْلِيْمِ عَلَيْكَ دَاكُو خَوَاشِي بِكَوَا السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ الْخَالِفَ الْمَهْدِي مِنْ زِيَادَتِي اِبْنِ بَنِيكَ

نشد است که فایده
 است که گفتند و بدقت
 و شهر و بیان علمای آن
 که عصیفه است از حضرت
 با نیز باشد از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام
 منقول است که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله در روز
 ولادت از آن در کوشش
 سخن صلوات الله علیه
 بصورت فاطمه علیها السلام
 در روز هفتم از ایشان عصیفه
 کردند و بدین بیان که گفتند
 و اند ما بک استرقی
 و آید

در غیبت

روایت شده از محول سجستانی که چون مأمون طلب کرد امام رضا
علیه السلام را از مدینه بخراسان حضرت بجهت وداع با پدر پیغمبر
داخل مسجد شد و مکرر با پدر انحضرت وداع میکرد و بیرون می آمد
و بر میگشت نزد فرموده مدینه هنگام مبارک گشتن بگریه بلند بود من نزد
انحضرت رفتم و سلام کردم بر او جواب داد پس شنیدم گفتند او را بان
سفر فرموده مرانبارت کن همانا بیرون می شوم از جوار حیدم و همیشه
در غریب و دقن می شور و هلو می هرزن و شیخ پوس سفین حاتم شامی و
دوالتظیم فرموده که دو اینک در اندجانبه از اصحاب امام رضا علیه السلام
که انحضرت فرمود زمانیکه من خواشم بیرون بیایم از مدینه بسوی
خراسان جمع کردم عبدال خود را و امر نمودم ایشان را که بر من گریه کنند
تا بشنوم گویند ایشان را پس بیستم کرد و در بین ایشان دوازده هزار تن
و گفتیم با ایشان که من بر نمیگردم بسوی عیاله مرکز پس گفتم بوجع
جواد داد و بردم او را بمجد پیغمبر صلی الله علیه و آله و کذا شتم و شد
بر کفار غیر و حبس بندم او را بان قبر شریف و خواستم حفظ او را بجنب
رسول خدا صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع و کبلان و حشم خود را باشند
و اطاعت فرمان باشند و اینکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را که
اوقاتم مقام من است و سپید عبدال کریم بن طاووس را اینک کرده که روزی
که مأمون حضرت امام رضا را طلبید از مدینه بخراسان حضرت فر
فرمود از مدینه بگویند و بگویند نرفت و از بصره توجیه فرمود بتر
طریق کوفه ب بغداد و از آنجا بقم و داخل قم شد اهل قم پیشبان انحضرت
آمدند و با هم خاصه میگردیدند و باب ضیافت انحضرت و هر کد آ

که غیبت از باب فرمایند
نیت کردن نیت میکنند
خواب است عرض کردن
میر خدیجه با تاج خدیجه
و شهر و میان حکما آن
که گفتند است غیبت
باشد و غیبت از حضرت
باشد و کجا از حضرت
که از این همه و کذا
و غیبت از اقصای
سین و بیابان و از
هر که گفتند و از
و غیبت است که در و
او گفتند غیبت
خود

میل داشتند که آن بزرگوار بپا و او را در شود حضرت فرمودند که شتر
من مامور است بقیه هر کجا او فرود آمد من آنجا دارم میثم پس آن شتر
آمد تا در یکجای آن خوابید و صبح آنجا نه در شب آن روز خواب دیده
بود که حضرت امام رضا فرمود اینها را و خواب بود پس چند
نکذ شد که آن محل مقام رفیعی گشت و در زمان مامد رسته معموده است
و بقیه صدوق پسند خود از اسحق بن زامویه نقل کرده که گفت چون
امام رضا علیه السلام بیضا بود آمد و خواست از آنجا حرکت نماید جمع
شدند حدیث آنحضرت اصحاب حدیث و عرض کردند باین رسول الله
نواز تو را مامور می فرماید ما یکدیگر نمی فرمائی که ما استفاده کنیم
اترا از جناب تو آنحضرت در عمارت نشسته بود سر خود را بپای خود نمود
و فرمود شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی فرمود
شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود
شنیدم پدرم امیر المؤمنین علی بن ابی طالب فرمود شنیدم رسول خدا ص
فرمود شنیدم جبرئیل میگفت شنیدم خداوند عز و جل فرمود لا اله الا
حسین فمن دخل حصنی امن من عذابی این حدیث شریف را فرمود و حق
نمود چون شتر را از آنجا زد ما را و فرمود بشرط طهارت و امان بپا
و ابوالفضل را و اینک کرده که چون امام رضا بدیده سرخ رسید و در آن
نزد مامون میرفت گفتند باین رسول الله طهر شده است نماز می کند
فرمود آمد زاب طلبید گفتند که اب همراه ندا و هم پس بدست مبارک
خود زمین را کا و پدید آمد زاب جوید که آنحضرت و هر که با آنحضرت
برد و صنوسا خند و اثرش را امر و باقی است و چون داخل منا باد شد

بیکه خبر از آن شتر که
طعامی که از آن خورده باشد
و خوردن ندارد که از آن
بیشتر است و غیره از آنکه
عیال صدوق مادر هم کرد
خانه ایشان بسیار است از آن
گوشه و طعم خوردند و
شنیدند که بزرگوار شتر
صدوق گفتند و از آنکه
است که با اب بملت بنید
یکه خلیفت که اب بملت
باشند و کونجام صدوق
شنیدم خوب است و اگر
چون حقیقه بهم نرسد
نمیکنم صدوق
کردن

پشت مبارک خود را گذاشت بکوهی که در یکجا اذان می‌نوازشد و فرمود که خداوند انفع بخش باینکوه و برکت ده در هر چه در خطبه کند و اندک اذان کوه نوازشد و فرمود که از برای حضرت و یکجا از استک نوازشد و فرمود که طعام حضرت را بنهند مگر در آن یکجا پس اذان روز مردم و یکجا و ظرفها اذان نوازشدند و برکت یافتند چهار مصاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجه سنه فرار و شش شاه عباس اول شاه شهید مقدس گوید دیدم در محرم و مهر را که عبدالعزیز خان اوزبکی غارت کرده و تسوا تخیر طلا و دیگر چیزه را در اینجا گذاشته و در بیست و هشتم ذی الحجه از مشهد بمرات رفت و مرآت را اسیر او کرده بعد از نظم اینجا رجعت بمشهد نمود یکجا روز اینجا توقف نموده و صحن مقدس را مرمت کرده و خدام بفعه مبارکه را احسان فرموده معارف و مرآت بفراف فرمود و روزا و اخر سنه فرار و هشت و هشت و دوازده شاه عباس بمشهد مقدس فرستاد و مسلمان را در اینجا گذاشت و ایند و خدمت خادم باشی کو به اسنانه و معذله خود متغلد و مشغول بود چنانکه شبی با مفراض سر شمعها را امیکوفت شمع بهائے علیه الرحمه بالید به این باغی را انشاء کرد پیوسته بود ملا یک علی بن پروانه شمع دو صحنه خلایقین مفراض با حیا طو زای خادم نوسم بر به شهر جبر پادامین در دهنه فرار و نه بنائند و یک شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرف گشت و در بیست و هشت روزان مسانث بعیده را قطع فرمود صاحب نامه و بیخ عالم از این اشعار در این باب نگاشته

ناید ندارد یکبار
کشتن نامی بود
و شمع نوازش که حاجت
مخبر و حق خفته حاضر و غیره
هستی باند نام صاحب
ملکین خلیف است آشی
نقش کو به که شعور گران
نکشتن اشخا و نه غنیمت
روایت یکتر خطها و قطع
نظم و قطع نایب الذبیح
ما خجسته ها با کراحت
باز و رضا صبر فرموده
و اما آنچه شهور شد و ما
بنی مردم

در بارگاه ائمه هدی علیه السلام

سر مقدس بعد از نماز زیارت هر قدر زمانه بگذرد خواه بگذرد و خواه
نماند که آن دو بزرگوار در خانه خود دفن شدند بنابر آن در می بود
که باز میگردد و شیعیان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت میکردند
و گاهی بنشیند و در بیرون مقابل بنیادی که در دیوار مقابل قبر مطهر بود
زیارت میکردند و در صدر همین حجره زیارت مذکور است که عمل میکنی
و بزرگوار ایشان میری که توانی رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل
شکوه باز می شود بوی قبری و چنین زائران زیارت خود را در مسجد بکنند
و چون بهشت مؤلفان آنجا نه بر داشته شد و بجای آن قبه و خرم و روانی را
ساخته شد آن مسجد داخل و حرم شد و الان معروف است که آنرا منطلع
که در صحن پشت سر عسکر بن علیها السلام متصل است بر آن همان مسجد
مذکور است هر حال زواران آنجا می آید و شدند بنابر آن دو بزرگوار زیارت
مخصوصه میکردند و بنابر آن هر دو بزرگوار در یک ضریفه مذکور است اگر
شدند نسخه آن زیارت است و اگر زائر را حالی و بحال باشد بسیار زیارت
که زیارت خامع کبره را که بعد از این مذکور کرد و انشاء الله تعالی بخواند
زیر که صد و اکتوبات بلیغ و ازای تمام ضربات طهارت و بندگی و تذلل و اخراج
بغض و جلالت ائمه از مصدر و جلالت حضرت امام علیه السلام است و مستندین
طاهره در مصباح الزائر بنابر هر باب و ایند و بزرگوار زیارت مکبوله با
صلوات بر ایشان و دعا بعد از نماز زیارت نقل کرده که شاید است نقل آن
اگر چه موجب تطویل است زیرا که خواندن زیارت و فان من دوج است فرموده
هرگاه در مسجد قبر من را می عمل کنی در وقت رسیدن عمل زیارت و پیش
یا کبره نوین جامه ها خود را و روانه شو با ثبات و وفاداری برین بدو و خوشتر است

حافظان خیر النیاتی
فی کما یکتب فی کما
علی ذلک لیس یکتب
مصحف شریف و در وقت
شکر و دانستن و در وقت
مشیت و شکر و در وقت
دوران و مطلب و آن
بهرین می آید و در وقت
شهید در روز که فرموده
و از جمله استخاره ها است
مذکور است و این نسخه
در مصحفها که در شهر
زمان زیارت کبره را از
الدین محمد بن محمد
احسنی صاحب و در شهر
در خانه قدس و در شهر
مکتب

وَبَرَكْةً بِلَادِكَ وَتَحِيَّةً وَجْهَكَ وَمُسْتَوْدِعٌ كُنُفَكَ وَالْعَائِدُ إِلَى جَنَّتِكَ
الْعَائِدُ فِي بَيْتِكَ وَالْهَادِي فِي خَلْفَتِكَ الَّذِي أَدْنَيْتَهُ وَأَنْجَيْتَهُ وَأَجْلَسَهُ
لِقِيَامِ رَسُولِكَ فِي أَمْنِهِ وَالزَّمَنُ خُطَّ شَرْعُهُ فَاسْتَقْبَلَ بِأَعْيَانِهِ الرَّسُولَ فِي
بَيْتِهِ وَمُطْلَعًا بِأَعْيَانِهِ لَمْ يَعْثُرْ فِي شَيْءٍ وَلَا مَقَامًا فِي مُضِلِّكَ كَسَفَ الْغَمَّةَ
وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَأَدَّى الْفَضْلَ لِلَّهِ فَكَمَا أَفْرَدْتَ نَظَرَ نَبِيِّكَ بِهِ فَغَرَبَ
دَرَجَتُهُ وَأَجْرُكَ لَدَيْكَ ثَوْبَتُهُ وَصَلَّ عَلَيْهِ وَبَلَّغَهُ مَنَاجِجَهُ وَسَلَامًا
وَأَنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوْلَانِيهِ فَضْلًا وَاحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ بِسْمَاكَ ذِي بَارَكَةٍ بَكْدَارٍ وَجَوْنِ سَلَامٍ زَادِي كِبَارًا
الْقُدْرَةُ الْجَامِعَةُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَالْمِنَّةُ الْمُنَابِقَةُ وَالْإِلَهُ الْمُوَافِقُ
وَالْإِبَادَةُ الْجَلِيلَةُ وَالْمَوَاطِنَةُ الْجَزِيلَةُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ
وَأَعْصِ سُلُوبِي وَاجْمَعْ شَمْلِي وَكَمْ تَعْنِي وَزَكِّ عَمَلِي وَلَا تُرِنِّغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ
هَدَيْتَنِي وَلَا تُزَلِّ قَدْحِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى تَفَنُّنِ طَرْفَةٍ جَنِينَ أَبَدًا وَلَا
تُجَبِّطْ طَمْعِي وَلَا تَبْدِدْ عَوْدِي وَلَا تُهْنِكْ سَبِيحِي وَلَا تُوجِعْنِي وَلَا
تُؤَيِّسْنِي وَكُنْ بِي دَوًّا رَحِيمًا وَآمِدِّي وَذَكِيَّةً وَطَهْرَةً وَخَفِيَّةً وَ
وَاضْطَمْنِي وَخَلِّصْنِي وَاسْتَخْلِصْنِي وَاصْنَعْنِي وَاصْطَفِنِي وَفَرِّبْنِي إِلَيْكَ
وَلَا تُبَاعِدْنِي مِنْكَ وَالطُّشْبُ وَلَا تُخْشَعْ فَارَكْنِي وَلَا تُخْشَعْ وَمَا
أَسْأَلُكَ مَا جَعَلْتَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَسْأَلُكَ بِجَرْمَةِ وَجْهِكَ
الْكَبِيرِ وَبِجَرْمَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَيْكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِجَرْمَةِ أَهْلِ بَيْتِ
رَسُولَاتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ وَالحَسَنِ وَالحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَحُفَظَةِ
وَمَوْفِقَةِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالحَسَنِ وَالحُسَيْنِ لِبَاقِي صَلَّوْا عَلَيْكَ وَ
بُكَوْا عَلَيْكَ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّنِي صَلَّيْتُ عَلَيْكَ جَمْعَيْنِ وَتَحِيَّةً مَرَّحًا فَأَيْمُنًا بِأَمْرِكَ

وَنَصْرِهِ وَتَنْصِيرِهِ لِدِينِكَ وَتَجْعَلَنِي فِي جُلَّةِ النَّاجِينَ بِهِ وَالْخَالِصِينَ
فِي طَاعَتِهِ وَاسْأَلْكَ بِحَبْلِهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِي دَعْوَتِي وَنَضَيْتَ لِي حَاجَتِي
وَأَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَكَفَيْتَنِي مَا أَهْنَيْتَنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا نُورُ يَا بَرْهَانَ يَا مَبِينُ يَا مَبِينُ يَا وَبَّاهُ كَيْفَتُهُ شَرُّ الشُّرُودِ وَأَفَاتِ
الدُّهُورِ وَاسْأَلْكَ الْجَاهُ يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ وَدَعَا كُنْ بَرَاءَ مَرَجٍ
خَوَافٍ وَبِسَاءَ دِكْوٍ يَا عَذِي عِنْدَ الْعَمَدِ يَا دَجَائِي وَالْمَعْمَدُ يَا كَيْفَتُهُ
وَالْتَدُّ يَا وَاحِدٌ يَا قُدُّهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اسْأَلْكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ
مِنْ خَلْقِكَ وَكَمْ تَجْعَلُ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا صِلَ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَاسْأَلْ
بِجَنَّةٍ كَذَا وَكَذَا وَبِجَنَّةٍ أُخْرَى كَلِمَةً حَاجَتْ بِجَوَاهِهَا مَا دُونَ مِثْلِهَا مِنْ خَيْرٍ
فَرَمُودَةٍ مِنْ خُذْهَا وَنَدْعُ وَجِلَّهَا خَوَاسِمُهَا كَمَا نَا أَمِيرٌ بِرُكُودٍ كَبِيرٍ
بِجَوْنَدِهَا بِنَدَا رَادٍ وَرُوضَةٍ مِنْ بَعْدِهَا وَمِنْ دِيَارِ خَيْرِهَا مَا مَرَّ عَيْنُكَ
شَيْخُ بَسْمِهَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا
أَزْبَلَ أَهْلُهَا وَجَانِبُهَا وَبَلَاهَا وَغَذَابُهَا عَجَلِي أَوْلَاهُهَا وَجَانِبُهَا وَخَيْرُهَا
وَسَنِي مَعْنَى كَرَمِهِ وَفَرَمُودَةٍ كَبْرِيَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا وَخَيْرُهَا
حِينَئِذٍ بَرَكَا جِهَتِهَا سَبَبُهَا مَانِ بِمَدَاخِلِهَا وَتَبَدُّهَا طَائِفَةٍ بِحُورٍ
چُونِ خَوَاسِمِهَا وَبَارِئِ كَيْفَتِهِ عَسْكَرِي رَاجِيَا أَوْ جَمِيعِهَا وَكَدَرِهَا وَخَيْرُهَا
بِدَرِهَا خَيْرُهَا هَكَذَا عَلَيْهِ السَّلَامُ بِجَامِيَا وَكَدَرِهَا بِبَارِئِ نَزْدِهَا خَيْرُهَا
وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الْعَسْكَرِيَّ بْنَ عَلِيٍّ الْهَادِيَّ
الْمُقَدِّمَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبُرْكَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ أَوْلِيَاءِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ
أَصْفِيَاءِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَابْنَ خُلَفَائِهِ وَابَا خَلِيفَةِ السَّلَامُ

انسانا اشکارہ کنہو
خود را کنہو یا فہم ماویہ
بہار کرم شدہ دران
برضا و حاجات اخوان
بہار نوسلالت لکھ در
اخبار از فوائد دعا بخواجہ
خندان و کرم شدہ کہ خواجہ
بزرگوار نیست و اشکارہ
از حیلہ حاجات از حیلہ
دعوات از زیر کرم انان
کہ تکلیف کرم شخصی
کرم نہ بایہ از کرم حاجت
برائے او داد کرم بپایان
خبر کہ مبالغہ اشکارہ
شیخ و خواجہ اہل اشکارہ
خواجہ کرم کہ با
صلاح

عَلَيْكَ يَا بَنِي خَائِمِ الْبَيْتَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي سَيِّدِ الْوَصِيَّتَيْنِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي سَيِّدِهِ نَبِيِّ الْكَتَابِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْاِئِمَّةِ الْهَادِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْاَوْصِيَاءِ
 الشَّاهِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَصَّةَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ
 الْفَائِزِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَرْجَ
 الْمَلُوفِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْاَنْبِيَاءِ الْمُنْجِبِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ اِنَّهَا الدَّاعِ
 بِحُكْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ اِنَّهَا النَّالِقُ بِكِتَابِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حُجَّةَ الْحَجِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَادِيَ الْاُمَمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ذِي الْفِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَجَبَةَ الْعِلْمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيَّةَ الْحِلْمِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا اَبَا الْاِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الظَّاهِرَ لِلْعَاقِلِ حُجَّةً وَالثَّابِتَ فِي
 الْبَقِيَّةِ مَعْرِفَةً الْحَقِّ عَنْ اَعْيُنِ الظَّالِمِينَ وَالْمُنْتَبِئَ عَنْ ذَوْلِ
 الْغَايِبِينَ وَالْمُعَيَّدَ زَيْنَابَةَ الْاِسْلَامِ جَدِيدًا بَعْدَ الْاَبْيَاسِ
 وَالْمُرَانَ غَضًا بَعْدَ الْاَيْدِ رَأْسَ اَشْهَدَ يَا مَوْلَانِي اِنَّكَ اَمْنَا الصَّلَاةُ
 وَانْتِ الزَّكَاةُ وَامْرُئٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعْوَةٌ اِلَى
 سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَكَوْعُظَةٌ اَلْحَسَنَةُ وَعِدَّةٌ اَللَّهُ خَلِصًا حَقُّ
 اَنْبِيَائِكَ الْبَقِيَّةِ اَسْتَلِ اللَّهُ بِالشَّيْءِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ اَنْ يَقْبَلَ
 زِيَارَتِي لَكُمْ وَبَشْكُرَ تَعْبِي اَلَيْكُمْ وَبَسْجُدَ عَائِي لَكُمْ وَبَجْعَلَنِي
 مِنْ اَصْحَاءِ الْحَقِّ وَآبِيَائِهِ وَآبِيَائِهِ وَمَوَالِيهِ وَمُحِبِّهِ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ نَسِ بِي وَسُخَّرَ بِحُجَّتِكَ وَبِكَدَارِ
 طَرَفِ رَأْسِ صُورِ خُودِ زَابِرَانِ بِي طَرَفِ حَيْبِ اَبْكَدَارِ وَبَكَوِ اَللَّهُمَّ

که کبود بکن زان
 و بخواهد زان را
 که با دشت استخوان
 که با صفت است
 با دشت زان را
 که با صفت است
 عود زان را
 دفعه ها
 علامت
 که کلام
 اشعار
 از تو
 خصوص
 که نایاب
 که در
 که

صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِسَبِّهِ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَهَادِي
إِلَى دِينِكَ وَالذَّاعِي إِلَى سَبِّكَ عَمَّا لَمْ يَكُنْ وَمَعْنَاهُ الْوَقْفُ وَمَعْنَى الْحَسَنِ الْحَسَنُ
وَمَا دَعَا إِلَيْهِ فَقَبِلَ الْوَقْفَ وَسَجَّابُ الْحِكْمَةِ بِحُجْرَةِ الْوَعْدِ وَقَارِيَةُ الْإِيمَةِ
وَالْهَيْدِ عَلَى الْأُمَةِ الْمُعْصُومِ الْمَهْدِيِّ وَالْفَاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَالْمُطَهَّرِ
مِنَ الرَّجَسِ الْأَذْيِ قَدْ شَرُّهُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ وَالْمُسْنَدُ فَصَلِّ الْخَطَابَ وَتَضَيَّنَّهُ
عَلَّمَ الْأَمَلُ فِيكَ وَفَرَنْتَ طَاعَتَهُ بِطَاعَتِكَ وَفَرَنْتَ مَوَدَّتَهُ عَلَى
جَمِيعِ خَلْقِكَ الْأَمَّةِ فَكَمَا أَنَا بَعْضُ الْخَلْقِ لَمْ يَكُنْ فِي تَوْجِيدِكَ دَائِدٌ
مَنْ خَاصَّ فِي تَسْبِيحِكَ فَعَافِي عَنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ بِكَ فَصَلِّ بِأَرْبِ عَلَيْهِ
صَلَوَاتُ الْخَلْقِ بِهَا خَلَّ الْخَائِعِينَ وَتَبَلَّوْا فِي الْحَسَنِ بِدَعْوَةِ حَقِّهِ خَاطَمَ
الْبَشَرِ وَبَلَّغَهُ مَنَاحَتَهُ وَسَلَامًا وَإِنَّا مِنْ لَدُنْكَ فِي عَوَا لَأَرْبِهِ
فَضْلًا وَخِيَارًا وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً إِنَّكَ دُونَ فَضْلِكَ عَظِيمٌ وَمِنْ جَسِيمٍ
بِسَ عَمَّا زَارَتْ بِجَا أَدْرَجْنَ فَارِغٌ شَدِيدٌ بِكُوَا دَائِمٌ بِأَدْمُومُ
بَا حَيُّ بِأَبْقُومُ بِكَ كَاشِفَ الْكُرْبِ وَالْهَمِّ وَفَارِجَ الْغَمِّ وَبَا بَاعَتْ
الرَّسُلُ وَبَا صَادِقُ الْوَعْدِ بَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَوْسَلُ إِلَيْكَ بِحَبِيْبِكَ
مُحَمَّدٍ وَفَضِيْلِهِ عَلِيُّ بْنُ عَمِيٍّ وَصَمِيْرُهُ عَلَى أَيْمَنِهِ الَّذِي خَمَلَتْ بِهِمَا السَّابِغُ
وَفَضَّلَ الشَّوْبِلُ وَالطَّلَابِغُ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا صَلَوَةً يَهْدِيْهَا الْمُسْرُورُونَ
الْأَوَّلُونَ وَالْإِخْرَفُونَ وَيَجْعَلُهَا الْآوِلَاءُ وَالضَّاحُونَ وَأَوْسَلُ إِلَيْكَ
بِمَا لَمْ يَكُنْ فِي سَبِّهِ أَوْلَادُهَا الطَّبِيبُ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا صَلَوَةً دَائِمَةً أَبَدًا أَبَدًا
وَدَمَرُ الدَّامِرِينَ وَأَوْسَلُ إِلَيْكَ بِأَحْسَنِ الرِّضَى الطَّاهِرِ الشَّهِيدِ وَالْحَبِيبِ
الْمُظْلُومِ الرَّحِيمِ الْبَرِّ الْبَنِيِّ شَدِيدِ شِبَابِهِ هَذَا بِحُجْرَةِ الْأَمَامِينَ الْحَبِيبِينَ

الْحَسْبُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ الْفَقِيرُ
فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسُ مَا عَرَبَتْ صَلَوةٌ مَوَالِيَهُ مُنَا لَبَنَدُ
أَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْبَائِدِينَ الْمُحْجُوبِينَ مِنْ خَوْفِ
الطَّالِبِينَ وَنَجْمِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَائِرِ الطَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْأَيَّامِينَ الْكَلْبَةِ
مُنَا حَى الْبَرَكَاتِ وَمِصْبَاحِ الْفَلَاحِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَّكَ لَبَدُ وَمَا
أَضَاءَ نَهْأَ صَلَوةٌ نَعْدُ وَدُورُوحُ وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِجَفْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّافِي
عَيْنَ فَهٍ وَالتَّالِيفِ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَهُوسِي بْنِ جَفْرِ الْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ
وَالْوَجْهِ النَّاصِحِ الْأَيَّامِينَ الْهَادِيَيْنِ الْمَهْدِيِّينَ الْوَاقِعِينَ الْكَامِلِينَ
فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا شِئْتَ لَكَ مَلَكَ وَتَحَرَّكَ لَكَ تِلْكَ صَلَوةٌ نَمَى وَتَرَبَّدُ
وَلَا نَفْسِي وَلَا تَبِيدُ وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَنَجْمِ بْنِ عَلِيٍّ
الْمُرْتَضَى الْأَيَّامِينَ الْمَطَهَّرِينَ الْمُسْتَجِبِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ صَبْغٌ وَدَامَ
صَلَوةٌ تَرْمِيهِمَا إِلَى رِضْوَانِكَ فِي الْعَالَمِينَ مِنْ جَانَاكَ وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ
بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي عَالِمَا الْعَالَمِينَ بِأَمْرِ عِبَادِكَ الْحَسَنِ
بِالْحَقِّ الْهَادِيَيْنِ وَالصَّابِرِينَ فِي الْأَحْزَانِ الْمَانِلَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا كَفَاءَ أَجْرِ الصَّابِرِ
وَأَزَاءِ ثَوَابِ الصَّابِرِينَ صَلَوةٌ تَمْهَدُكَ الرِّقَّةُ وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِأَدَبِ
بَابِ مَنَا دَحِيقِ زَمَانِنَا الْيَوْمِ الْكَوْعُورِ وَالشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ وَالنُّورِ الْأَوْهِي
وَالضِّيَاءِ الْأَنْوَارِ الْمَنْصُورِ بِالرَّغْبِ وَالْمُطْفِعِ بِالْعَادَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا حَقَّ
الْمُتَمَرِّ وَوَأَفِ الشُّجُورِ أَجْرَاءَ الْمَدِيدِ وَوَعْدَ الشُّعْرِ وَوَتِيرِ وَوَعْدَ مَا
أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَأَحْصَاهُ كَيْفَ يَأْتِ صَلَوةٌ بِفَيْضِهَا الْأَدْلُوْنَ وَالْخُرُونِ
الْأَلْفُ وَحُسْرُنَا فِي زَمِيرِهِ وَاحْطُنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَارْحَمْنَا بِدَوْلَانِهِ
أَحْفَظْنَا بِوَلَايَتِهِ وَأَنْصُرْنَا عَلَى أَعْدَائِنَا بِعِزِّهِ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَابِينَ

[illegible]

محدث
شاهان
رویه

زبانت جناب حکیم

۶۷۲

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَوَضَعَ الْقَدْرَ الْوَدَّ لِلْهَامَا
 اَبَدًا مَا اَبَيْتُنِي وَادَّوَيْتُنِي فَاَحْسَنَ فِي ذِمَّتِيهَا وَادَّخَلَنِي فِي تَفَاعُلِ
 وَلَدَهَا وَتَفَاعُلَهَا وَاعْفَا لِي وَلِوَالِدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ
 اَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَمَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ لَنَا
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَادَاتِي وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ مَوْلَاكَ كَوَيْدِ رَوَابِثِ سُدُ
 اِنْ حَضَرْتُ صَادِقِي كَمَا زَيْدٌ شَحَامٌ عَرَضَكَ وَنَحْدُ مَشْرِكَ جِهَتِهَا بِلَا
 اَنْزِلَ كَيْسُكَ زِيَارَتُ كُنْدِ بَكَا زَيْتُهَا اَمَّا مَا نَزَلَ فِيهِ مِثْلُ اسْمِكَ
 زِيَارَتُ كَرْدِ حَضَرْتُ رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ
 كُوَيْدِ رَوَابِثِ كَرْدِ حَضَرْتُ صَادِقِي فَتَقَدَّرَ شَدِيدُ هَرَكَةِ زِيَارَتُ كُنْدِ
 اِمَامِ مُفَرَّغِ لَطَاعَةٍ زَاوِيَا زَكَاةٍ وَنَزْدِ اَوْجِهَادِ رُكْنِ نَوَاشِدِ شُودِ بَرَاةٍ
 حَجَّةٍ وَجَمْعَةٍ وَدَرِ مَدِينَةِ الزَّوَارِبِ نَقْلُ كُوَيْدِ فَضَائِلِ جَنَابِ حَكِيمَةٍ وَحَقِّ
 حَضَرْتُ اِمَامِ مُحَمَّدِ نَقِي كَرْدِ كَبِيرِ مَشْرِ بَايُنِ پَاچِسْبِيدِ صَبْرِ بَرِ عَسْكَرِ
 عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اسْتَوْكُنِي كَمَا دَرِ كُنْدِ مَرَاوِ زِيَارَتِ مَحْضُوعِ بَرَاةٍ عَظَمَةِ
 زَكَرُفَشْدَةِ بَا اَمْرُئِيهِ رَفِيعَةِ كَرْدِ بَرَاةٍ اَوْتِ قِسْ مَرَاوِ اسْتَوْكُنِي كَرْدِ اَوَاوِ زِيَارَتِ
 كُنْدِ بِالْفَاخِجَةِ دُورِ فَاوِثِ اَوَاوِ اَمَّةِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ نَقْلُ شَدِيدِ يَزِيدِ
 كُنْدِ اَوَاوِ بَايُنِ الْفَاظِ كَرْدِ زِيَارَتِ عَمِّ مَكْرَمَةِ اسْتَوْكُنِي حَضَرْتُ فَاطِمَةَ بِنْتَ مَوْ
 وَارِوَشْدَةِ اَوَاوِ جَانِ اسْتَوْكُنِي كَرْدِ بَايُنِ رُفِيعَةِ دُورِ مَكْرَمَةِ السَّلَامِ عَلَيَّ
 اَدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّ نَوْجِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّ اَبُو فَرَحِمْ خَلِيلِ
 السَّلَامُ عَلَيَّ مَوْسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّ عِيسَى وَوَحْيِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ

خود را چیدند و بسیاران
 خود را ز اوج کردند و ما
 شارب خود را می خوریم
 در پیش سکنایم و چون
 مایه دعوت جناب ملک
 زیندگی که بسیاران که
 بین یوز و شمشیر و کینه
 و داور فرستاد و ابریک
 یازید و مری که او را
 سکنند و بیکه بیفتند
 و آن و در پیشان از شمشیر
 رشا و بیکه آتش بود
 در جناب زانما خوش آمد
 در ایشان نظر کردند و در
 در پیشان که در دنیا
 با این گفتند و بیایند
 ترغیب

أَبِي طَالِبٍ وَصْنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ الْمَرْحَمَةِ وَسَيِّدَةَ شَبَابِ هَذِهِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَا الْعَالَمِينَ وَنُورَهُ عَيْنِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنَ عَلِيٍّ يَا فَرِيدَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَفَرُ
تَحْمِيذِي الصَّادِقِ الْبَارِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ
الطَّهْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ الْيَقِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الْيَقِينِ النَّاصِحِ الْأَمِينِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْوَصِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْكَلِمَةِ صَلَّ عَلَى
نُورِكَ وَسِرِّجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَصِيْبِكَ وَخَلِيفَتِكَ عَلَى خَلْفِكَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَيْتُ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتُ فَاطِمَةَ وَحَدِّجَةَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَيْتَ مِيرِ الْمَوْسِمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَحَدَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَحْمَدَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ الْيَقِينِ وَرَحِمَهُ
وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَا اللَّهُ بَيْتَنَا وَبَيْتَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَسَنًا فِي دَرَجَتِكُمْ
وَأَوْدَدَنَا حَوْضَ بَيْتِكُمْ وَسَنَانَا كَمَا سَمِعَ حَدِيثُكَ مِنْ بَيْدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَّوْا
اللَّهُ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرَبِّبَنَا بِكُمْ الشُّرُورَ وَالْفُرُجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا
وَأَيَّاكُمْ فِي نُورِهِ حَدِّثْكُمْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا نَلْبِسَا مَعْرِفَتَكُمْ
أَنْدَ وَلِيٍّ فَدَبُّوا قُرْبَ الْإِلَى اللَّهُ يَجْتَنِبُكُمْ وَالْبَاسُ مِنْ عَدَاؤِكُمْ وَالسَّلَامُ
إِلَى اللَّهِ وَآصِبَائِهِ غَيْرُكُمْ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ عَلَى بَيْتَيْنِ مَا أَنْتَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ
رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَاتِ بَاسْتَدِيهِ اللَّهُ وَرِضَاكَ وَالْدَوَائِرَ
بِأَحْكَمِهِ السَّعْيُ لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَانًا مِمَّنِ الشَّانِ لِلَّهِ

[illegible][illegible]

که بیان خود را چاک فرمود و شیخ مائنه الاسلام نوری نور الله مرقدا
اعتماد عظیمی بر پادشاهان بزرگوار داشت و در تعمیر بقعه و خرج مبارک کوشش
فرموده و صورت کعبه که بر صخره شریفش نوشته است این است هذا مرقدا
السید الجلیل ابی جعفر محمد بن الامام بعدا بنه علیه السلام فلما توفي نص ابوه
علی اجه به محمد الزکی علیه السلام و قال له احدث لله شکر انما حدثت فیک
امر اختلف ابوه فی المذنبه طفلاد ندم علیه فی سامراء شتدا و هضی الی الرجوع
الی الحجاز و لما بلغ بلدا الی شقه فراسخ مرض و توفي و مشهد ههنا ک و لما توفي
شی ابو محمد علیه و قال فی جواب من غایه علیه قد شق موسی علی اجه مردن و کانت
وفاته فی حدود اشمن و حین بقدا لما بین و لیجمله چون خواست و زاع کنه
عسکریین علیهما السلام را با دست نزد فرشته و بگو السلام علیکما یا ولی الله
استودعکما الله و اقرء علیکما السلام امنا بالله و بالرسول و بما حیثنا
به و دللنا علیه اللهم کتبنا مع الشاهدین اللهم لا تجعله اخر
العهدین ذبار فی امانها و ادر فی العود الیهما و احسنه معهما و مع
ابائهما الطاهرین و الفاضلین الخیر من ذریرتهما یا ارحم الراحمین

(مقام درویش)

در ازاب سرداب مطهر کعبت زیارت خجسته الله علی العباد و بقیه الله فی البلاد
والامام المهدی حضرت خجسته بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائهم
و قبل از شروع بنسب کینم بر امریکه دو کتاب هدیه از کتاب خجسته نقل کرده ام
و ان امر این است که ان سرداب مطهر داخل در خانه ان بزرگواران بوده
و راه دخول و ان سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و غیره
و حرم از پشت سر نزدیک بقعه برجس خائون بود و شاید حال در زمان با

سند از زبانه خدایت
خزانه و با علی بن
غیاث که در اکبر
و با حسن الباقی و با جعفر
التحار و با علی الصفا
و با نقی العسکری و با محمد
الحکمی و با حسین
با تقی و با مظفر
اندر سجده کت
القلی و نور الباقی و نور
القمی و کت علی
و در وی الماء و خجسته
یا الله یا الله یا الله
و کت و کت
و کت و کت
و کت و کت

آنجا پائین می‌رفتند و الا آن دو از ناو یکی داشت چون از آنجا میگذشتند
بد و سراب غیبت می‌رسیدند که حال آینه کاره شده و پخته از طرف قبله
بعضی عسکرین علمای اسلام بازمی‌شود و آن دو از وسط این سراب بازمی
می‌شد که حال کاشی دیوار و بجای آنرا بشکل محرابی ساخته اند و همه اعمال این
سه امام عزرا و یحیی و یونس بعد از زیارت عسکرین و زیارت سراب و ذکر
کرده پس از آن زیارت یونس خوانون را دو یکصد سال و پخته قبل می‌بودند
احمد خان و بنی می‌جایه خطیر اندام کرد و بعضی آن دو امام علمای اسلام و آنجا
الآن موجود است سجده نمود و برای آن دو وضو و رواف و وضو عالمه برپا نمود
و برای سراب و مظهر می‌جایه خطیر و ایوانی و راهی و پله جدا و دهلیز و سرای
مشغل برای زمان ساخت چنانچه حال بد می‌شود و آن راه اول و پله ها
و در سراب بالمره مسدود شد و نشانی از آنها نیست و محلی برای سجده آوردن
بعضی آداب دارد و نماز و لکن محل حمله از زیارت که اصل سراب شریف است
بسیار نکرده و اما استبدان و خواندن آن دخول پس بحسب اشعار و همه
زیارتان و تصحیح علمای هر دو یکدیگر از آنجا مرهم شده دخول و آن حرمان هر
امانیکه باشد با پشت رعایت کرد و در آن حرم مخرم می‌آید و داخل بنا باشد
الحال شرح می‌کنیم و در کیفیت زیارت بدانکه از آن دخول خاص سراب مظهر
همان زیارتی است که بعد از این بیاید و اول آن السلام علیک یا خلیفه
است و در آن خوان استبدان می‌شود و با پشت آنرا در و در سراب پیش از این
و رفتن از پله ها خواند و آن دخولی دیگر است بدین طوری نقل کرده فریب
آن دخول اول که در فصل دوم از باب زیارت نقل کردیم و آن دخول دیگر
علامه جلایه از نسخه قدیمه نقل کرده که اول آن اللهم ان هذ بقعة طهرها

جایگاه این حقایق خود را از
کتاب می‌برد و می‌نویسد که این
خود خانه خورشید است که
شود و آنست که از صفای
شیرین می‌جایه خطیر و
نقل کرده که در بنویسند
نقطه بسم الله و این را
از نسخه خود این را
خواهد گشت و آنجا
باشد و گفته که از آن
را خداوند در دوزخ
و بهشت را در آن
برین بنیاد بجایه خطیر
نمود و در نسخه خود
و نسخه دیگر
و نسخه دیگر
نسخه

امام رضا علیه السلام

عَمَّوَهُ شَرَفَهَا اسْتَ كَمَا تَرَانَا بَعْدَ اَنْ اَنْ وَنَحْنُ عَمَّوِي تَقْلُكُم بِم
 بِسَاجِدَ رُجُوعَ نَمَادِبَانِ كَلِمَاتِ اسْتِذَانِ كُنْ بِسَازَانِ بَرُو وَذَا خَلَدِ سَرَابِ
 طَهْرُ شُو وَ زَبَارَتِ كُنْ انْخَضَرْتِ زَا بَا بَخِرْ خُودِ دَسُورَ الْعَمَلِ ذَاوَهُ اَنْدِ جَنَابِ
 بَيْخِ جَلِيلِ اَحْمَدِ بْنِ اَبِ طَالِبِ جَلَسْتِ دَهْ وَ دَكَا بَ شَرَفِهَا خُجَاجِ دَوَابِ كُورِ
 كَهْ اَوْ مَاجِهْ مَقْدَسَ بِيْرِ دِ اَمْدِ بَسُوِي مُحَمَّدٍ جِهْ بَعْدَ اَوْ جَوَابِ اَوْ مَسَا بَلَكَهْ اَنْ
 عَضْرَتِ سَوَالِ كَرْدَهْ بُوَدِ بِنِيْمِ اَللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُقْبَلُوْنَ وَلَا مِنْ
 اَوْ لِيَا بِيْهُ يُقْبَلُوْنَ حِكْمَهُ بِالْعَهْدِ قَتَا نَعْنِيْ اَللّٰهُمَّ اَلَسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِكَ
 الصّٰلِحِيْنَ هُوَ كَا هُوَ خَوَاسِدِ نَوْجِ كَسَبَدِ بُو سِلْمَا بَسُوِي خُدا وَ نَدِ بِنَاوَكِ
 وَ نَعَالِي دِيُوِي مَا بِسَ بُو سِيْدِ جَنَانِكِ خُدا بِنَعَالِي فَرُودَهْ سَلَامٌ عَلَيَّ اَلِ
 اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَا عِي اَللّٰهُ وَ دَوَابِّيْ اَلَا بِاِيْهِ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا اَللّٰهُ
 وَ دِيَانِ دُبْنِيْ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيْقَةَ اَللّٰهِ وَ نَا حِرَجْنِيْ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حُجَّةَ اَللّٰهِ وَ دَلِيْلَ رَا دِيْهِ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَائِيْ كِتَابِ اَللّٰهِ وَ تَرْجَانِيْ
 اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ فِيْ اَنَاءِ لَبْلِيْكَ وَ اطْرَافِ تَهَارِكَ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ
 اَللّٰهِ فِيْ اَرْضِيْهِ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِثْقَالَ اَللّٰهِ الَّذِيْ اَخَذَهُ وَ كَذَبَهُ اَلَسَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اَللّٰهِ الَّذِيْ حَمِيْنَهُ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَالَمُ الْمَضْرُوبُ
 وَ الْعَالَمُ الْمَضْرُوبُ وَ الْقَوْتُ وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَ عَدَا غَيْرَ مَكْدُوبٍ اَلَسَّلَامُ
 عَلَيْكَ حِيْنَ تَقُومُ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ حِيْنَ تَقْعُدُ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ حِيْنَ
 تَقْرَأُ وَ تَنْبِيْئُ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ حِيْنَ تُصَلِّيْ وَ تَقُتُّ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ حِيْنَ
 تَرْكَعُ وَ تَسْجُدُ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ حِيْنَ تُكَلِّمُ وَ تَكْتُمُ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ حِيْنَ تُحَدِّثُ
 وَ تَسْكُتُ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ حِيْنَ يُصْبِحُ وَ يُمْسِيْ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ فِيْ اللَّيْلِ
 اَوْ اَيُّنِيْ وَ اَلْتَهَارِ اَوْ اَجَلِيْ اَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِيْمَانُ الْمَا مُوْنُ اَلَسَّلَامُ

صلاک اور از خط می کشد
 مکتوب در متن خط می کشد
 با خطی شریف و در خود
 می کشد
 شایسته بعد از آن است
 است که در دلی بر الد و در
 جنب او که خواند آن سوخته
 گفت که خداست و دیگر
 خط داد او چنین گفت که
 من پس سلوم شد که خط خط
 اطراف هر دو خط خواند و در
 فصل از چاره را نشی که خواند
 در دو خط است گفت در یک
 ششم از دین که خواند و در
 در صبح بعد از آن خواند و در
 روز دهم با و غیره است
 و اگر

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُنْتَقِمُ الْمَأْمُورُ الْكَاتِلُ عَلَيْكَ بِجَمِيعِ السَّلَامِ أَشْهَدُكَ
بِمَوْلَانِي أَنِّي أَشْهَدُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ لَا جَبْنَإَ لَهُ هُوَ وَآلُهُ وَأَشْهَدُكَ بِمَوْلَانِي أَنِّي عَلَيَّا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ
جَعْنَهُ وَالْحَسَنُ جَعْنَهُ وَالْحُسَيْنُ جَعْنَهُ وَعَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ جَعْنَهُ وَ مُحَمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ
جَعْنَهُ وَ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ جَعْنَهُ وَعَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ جَعْنَهُ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ جَعْنَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَعْنَهُ اللَّهُ أَشْهَدُ لَأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَأَنَّ رَجَعْتُمْ عَنْهُ لَا رَيْبَ فِيهَا
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَوْ كُنَتْ آمِنَةً مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا جَمًّا
وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَأَنَّ مَا كَرِهْتُمْ كَرِهْتُ وَأَشْهَدُ أَنَّ النُّشْرَ حَقٌّ وَالْبَيْعَ
حَقٌّ وَأَنَّ الضَّرْطَ حَقٌّ وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِجَابَ
حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعْدَ بِهِمَا حَقٌّ بِمَوْلَانِي سَعْدِي
مَنْ خَالَفَكُمْ وَسَعِدَ مَنْ طَاعَكُمْ فَأَشْهَدُ عَلَى مَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَلِيُّ
لَكَ بِرَبِّي مِنْ عَدُوِّكَ فَاحْشَى مَا رَضِيَهُمْ وَالْبَاطِلُ مَا اسْتَظَمَّهُمْ وَلَعَلَّ
مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَالْمَنْكَرَ مَا هَبْتُمْ عَنْهُ فَفَقِسْهُ بِمَوْلَانِي وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ بِمَوْلَانِي أَوَّلَكُمْ وَالْآخِرُ كَوْنُكُمْ مَعَهُ
لَكُمْ وَمَوَدَّتِي خَالِصَةً لَكُمْ آمِينَ آمِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ إِذَا بَدَأَ خَوَانِدَهُ شُورَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَرْحِمَهُمْ وَتَكْفُرَ عَنْهُمْ وَأَنْ
تُعَلِّمَهُمْ حِلَّيَ نُورِ الْإِيمَانِ وَصِدْقِ نُورِ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي نُورِ الْإِيمَانِ وَحُجَّتِي
نُورِ الْإِيمَانِ وَتُوفِّيَ نُورَ الْعَيْلِ وَإِلْسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ
مِنْ عَيْنِكَ وَبَصِيرَتِي نُورَ الْإِضْيَاءِ وَتَسْمِعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَتُؤَدِّيَ نُورَ الْمَوْلَاةِ
لِحُجَّتِي وَإِلَيْهِمْ السَّلَامُ حَتَّى أَفْكَارَكَ وَفَدَّ وَتَبَّ بِعَيْنِكَ وَمِنَا إِلَهَ فَتَقَبَّلْ
رَحْمَتَكَ يَا دِلِّي يَا حَبِيبُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّفَكَ

فِي بِلَادِكَ وَالْوَاعِي فِي سَبِيلِكَ وَالْقَائِمُ بِفَيْطِكَ وَالْثَارِي بِأَمْرِكَ وَلِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَالِ الْكَافِرِينَ وَجَلِي الطُّغَمَاءِ وَمُنِيرُ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِينَ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدِّيقِ
 فَكَانِيهِ الْيَأْمِينِ فِي أَرْضِكَ الْمَرْغَبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيَّ لِلْمَاضِي بِنَفْسِهِ الْحَاجَّ وَعِلْمُ
 الْهَدَى دُمُورُ الْبَصَارِ الْوَرَى وَخَيْرُ مَنْ تَقَضَّى وَارْتَدَى وَجَلِي الْعَمَةِ الَّذِي
 مَلَأَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَفُطَا كَمَا مَلَأْتَ طَلَمًا وَجُودًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَرْبَابِكَ الَّذِينَ قَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ
 حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَظَهَرُ هُمْ نَظِيرًا اللَّهُمَّ أَنْصِرْهُ وَأَنْصِرْ
 لِدِينِكَ وَأَنْصِرْ بِهِ أَرْبَابَكَ وَأَوْلِيَاءَكَ وَشَيْعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ
 اللَّهُمَّ أَحَدَهُ مِنْ تَرَكُّلِ بَاغٍ وَطَائِفٍ وَمِنْ تَرَكُّجِ خَائِفَاتٍ وَاحْفَظْهُ مِنْ
 بَيْنِ يَدَائِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَأَحْرُسْهُ وَأَمْتَعْهُ مِنْ أَنْ يَحْجَلَ
 لَكَبِيرٍ يُوَدِّعُ وَاحْفَظْ فَيْدَ سُلُوكِكَ وَالِدَ سُلُوكِكَ وَظَهْرَ الْعَدْلِ وَآبَدْهُ
 بِالْقِيَرَةِ أَنْصَرِ مَا صِرَ بِهِ وَاحْذَلْ خَادِمِيهِ وَأَقِمْ قَاصِمِيهِ وَأَقِمْ بِهِ جَلِيلِيهِ
 الْكَفُورَ وَأَنْصَرِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ شَرَارِ
 الْأَرْضِ وَمَعَارِهَا بِأَيُّهَا وَخَيْرُهَا وَأَمْلَأْهُمِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَخَيْرَ بِهِ دِينِ
 يَتَبَكَّ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْبَاءِهِ
 وَشَيْعَتِهِ وَأَرْزِقْهُ فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا بَأْسًا مَلُورٍ فِي عَذْرَتِهِمْ مَا يَجْدُونَ
 إِلَيْهِ الْحَقَّ تَمَيَّنَ بَأَذَانِ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِأَرْزَمِ الرَّاحِمِينَ زِيَادُكَ فِي بَكَرٍ
 مَنْفُولًا وَبَكَتْ مَعْبَرُهُ عِلْمًا بِأَبْنِ بَرْدٍ وَحُرُورٍ بِكُو السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ
 وَخَلِيفَةَ إِبْرَاهِيمَ الْمُهَدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَاضِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَافِظَ أَسْرَارِ دُنْيَا الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَفْسَ اللَّهِ
 مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُتَّخِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْأَنْوَارِ الطَّاهِرَةِ وَالْوَاضِعِ السَّلَامُ

رَسْمٌ مِنْ تَحْتِ كَلِمَةِ زِيَادُكَ
 فِي بَكَرٍ مَنْفُولًا وَبَكَتْ مَعْبَرُهُ
 عِلْمًا بِأَبْنِ بَرْدٍ وَحُرُورٍ
 بِكُو السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ
 اللَّهِ وَخَلِيفَةَ إِبْرَاهِيمَ الْمُهَدِّينِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ
 الْمَاضِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَافِظَ
 أَسْرَارِ دُنْيَا الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا نَفْسَ اللَّهِ مِنَ الصَّفْوَةِ
 الْمُتَّخِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي
 الْأَنْوَارِ الطَّاهِرَةِ وَالْوَاضِعِ
 السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا بَنِي الْأَعْلَامِ يَا هَيَّوَالَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْيَمْتَرَةِ الطَّاهِرَةِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا سَعْدَ دُنَا الْعُلَمِ السَّبْوِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَا بَنِي اللَّهِ الَّذِي لَا يُوْنِي
 إِلَّا مَنِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ اللَّهِ الَّذِي مَن سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا نَاطِرَ بَحْرِ طُوبَى وَسَيِّدَ رُوحِ الْمَشْأَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَوَّارَ الْفَلَاحِ
 لَا تُطْفِئِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
 عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامٌ مِنْ عَرَفِكَ بِمَا عَرَفْتَكَ
 بِهِ اللَّهُ وَتَعْنَتِ سَنَعِي نَعْوِيكَ أَيْ أَنْتَ أَهْلُهَا وَتَوَهَّأَ أَهْلُهَا بِحُجَّتِكَ عَلَى مَنْ
 قَضَى وَمَنْ يَعِي وَأَنْ جُزْئِكَ هُمُ النَّالِبُونَ وَأَوَّلِيَاكَ هُمُ الْفَائِزُونَ وَأَعْدَاكَ
 هُمُ الْخَائِبُونَ وَأَنْتَ خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ وَفَائِزُ كُلِّ دِينٍ وَحَقِيقُ كُلِّ حَقٍّ وَمُطْلَقُ
 كُلِّ بَاطِلٍ وَصِيْبُكَ بِأَمْوَالِي إِمَامًا وَهَادِيًا وَدَلِيلًا وَمُرِيدًا لَا تُبْعِي بِكَ
 بَدَلًا وَلَا تُأَخِذْ مِنْ دُونِكَ وَلَكِنَّا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِي لَا عَيْبَ فِيهِ
 وَأَنْ دَعَاكَ اللَّهُ فِيكَ حَقٌّ لَا زَمَانَ لَطُولِ الْقَسْبِ دَعَاكَ الْأَمَدُ وَلَا تَحْجُزُ
 مَعَ مَنْ جَهَلَكَ وَجَهْدَكَ شَطْرُ مَوْتِكَ وَأَبَاكَ وَأَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِي
 لَا تُنَازِعُ وَالْوَلِيُّ الَّذِي لَا تُدَافِعُ وَحَرَّكَ اللَّهُ لِقُصْرِهِ الدِّينَ وَالْإِيمَانَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِنْفِاقَ مِنَ الْجَاهِدِينَ الْمَارِفِينَ أَشْهَدُ أَنْ يُولَا بِكَ تَقْدِيرُ
 الْأَعْمَالِ وَتَرْكِي الْأَقْوَالِ وَتَضَاعُفُ الْحَسَنَاتِ وَتُخْفَى الشَّيْئَاتُ مِنْ جَاءِ
 يُولَا بِكَ وَاعْرِفْ بِأَيَّامِيكَ يُبْلِكُ أَعْمَالَهُ وَصِدْقَاتُ أَوَالِهِ وَتَضَاعُفُ
 حَسَنَاتُهُ وَتُجِبَّتْ سَيِّئَاتُهُ وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وَلَا بِكَ وَجَهْدَكَ تَغْفِرُكَ وَأَسْأَلُكَ
 بِكَ عَمَلَكُ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى مُخْرَجِهِ فِي النَّارِ وَلَكِنْ يُبْدِلُ اللَّهُ كَعَمَلًا وَكَتَبَهُ لَهُ نَوْمًا
 الْغَيْبِ وَرَدَّ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَشْهَدُ مَلَائِكَتُهُ وَأَشْهَدُكَ بِأَمْوَالِي هَذَا طَائِفَةٌ
 كَمَا حِجَّتْ وَبَسْرُهُ كَعَمَلٍ بَنِيهِ وَأَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَى ذَلِكَ وَهُوَ عَمَلُكَ الْبَيْتُ وَ

صَلَّاتُكَ عَنْ رَجَبٍ
 دَعَاكَ الدَّاعِي شَرِّ
 أَرْضُكَ الْمَكُونِيْنَ
 مَعْنَى شَيْءٍ مَكْرَهٍ
 أَوْ شَيْءًا أَرَادَهُ كَرِهَ
 كَمَا وَدِدْتُ أَنْ تَكُونَ
 دُونَ بَصُورَتِي بِسَبْعِينَ
 رَكْعَةً عَلَى مِلَّةِ أَبِيهِمْ
 وَبَنِيهِ وَفِيهَا لَا يَنْتَنِي
 أَفْتَرَضُ اللَّهُ طَاعَتَهُ
 مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ
 يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 بَيْنَ يَدَيْكَ كَمَا يَدِي
 وَدُونَ خُوبِ خُفِّكَ

وَمِثْلَانِي كَذِبَاتٍ إِذْ أَنتَ بِظِلِّ الْعَيْنِ وَبَعُوثِي الْعَيْنِ وَغَيْرَ الْمَوْجِدِينَ
وَبِذَلِكَ أَمْرِي رَبِّ الْعَالَمِينَ مَلَكُوتًا وَلِيًّا لِّدُحُورٍ وَمَا دِيَا لَأَعْمَارٍ وَمَا دِيَا
فِيكَ إِلَّا بَقِيَّةً وَكَانَ لَاجِبًا عَلَيْكَ إِلَّا شَكْلًا وَمَعْقِدًا وَلِطَمُورِكَ إِلَّا مَوْجِدًا
وَمُسْطَرًّا وَبِحِجَابِي بَيْنَ بَدَنِكَ مَرْقَبًا وَبَيْنَكَ نَفْسِي وَمَا بِي وَكَوَلَدِي وَهَلْ
وَجَمِيعَ مَا حَوْلَكَ رُبِّي بَيْنَ بَدَنِكَ وَالْكَصْرِفِ بَيْنَ أَمْرِكَ وَهَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ
أَوَّلَكَ أَتَانِيكَ الشَّاهِدَةُ وَأَعْلَامُكَ لَبَّاسُكَ كَمَا أَنَا ذَا عَبْدِكَ الْمُخْبِرُونَ
بَيْنَ أَمْرِكَ وَهَيْكَ أَجْزَائِهِ لَهَا دَرَجَةٌ بَيْنَ بَدَنِكَ وَالْقَوْرِ لَدُنْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ
أَوَّلَكَ الْمَوْتَ مُبْدِ ظُهُورِكَ فَإِنِّي أَوَّلُكَ بِكَ دِيَا بِأَمْرِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللَّهِ
نَعَالِي وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ
وَرَجْعَةً فِي أَهْلِيكَ لَا يَبْلُغُ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَامِي وَأَسْأَلُكَ مِنْ أَعْدَائِكَ قَوَادِمِ
مَوْلَايَ وَتَقُفْ فِي رِزَايَاكَ مَوْفِقَ الْحَاطِطِينَ النَّادِمِينَ أُنْحَافِينَ عِصْيَانِ
وَقَبْلَ الْعَالَمِينَ وَتَدْرِيكَ عَلَى شُعَاعَتِكَ وَوَجْهَتِكَ بِمَوْلَايَ وَتَسْأَلُكَ
مُحَمَّدٌ وَنُوحٌ وَبَنِي إِسْرَافِيلَ وَمُخْتَصَرٌّ وَكُلُّي مَكْنُونُ لَوْلِيكَ يَا مَوْلَايَ عِنْدَ
خَبِيرِي أَمِيلُ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُ عُمْرًا ذَلِيلًا فَتُدْ تَعْلَنَ بِحَبْلِكَ وَتَمْتَنَ بِوَلِيَّتِكَ
وَنَبْرَةٍ مِنْ أَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَانْجِرْ لَوْلِيكَ مَا وَعَدْتَهُ
اللَّهُمَّ أَظْهِرْ كَلِمَتَهُ وَأَعْلِدْ غَوْنَهُ وَانْقِرْ عَلَى عَدُوِّهِ وَعَدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَظْهِرْ كَلِمَتَكَ النَّامَةَ وَمُعْتَبَكَ فِي أَوْصِيكَ
أَنْحَافًا مُرْقَبًا اللَّهُمَّ انْصَرِفْ عَنْ عَمْرِي وَأَفْخِ كَرَفَاتِي بِسَبْرٍ
اللَّهُمَّ وَاعْرِضْهُ لِي بِتَعْدَا حُمُولِي وَأَظْلَغْ بِهِ لِي حَوْثًا بَعْدَ لِقَائِي وَأَظْلَغْ بِهِ
وَأَكْثِفْ بِهِ لِي لُحْمَةً اللَّهُمَّ وَامْنِ بِهِ الْبِلَادَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبَادَ اللَّهُمَّ امْلَأْ
بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَفِطْرًا كَمَا مِلْتُ ظِلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ سَمِيعٌ حَبِيبٌ أَسْلَامُ

خضای از او در دعا
کنند و از خواب شدن
و طلب بخشش کنند بگوید
او ملائکه
و نیز در دعای الزام است
که خوانند و سر را از آلتها
و طلب انقدر بگوید هر چه
و نیز در زمان سبک شدن خواب
از وی که از خواب بیدار است
کنند و از آلتان عالم سلام
و می و غیبی
و نیز حضرت امیرالمومنین
فرمود که هر که بخواند
صد بار از خدا از طاعت
کند

فصل فی حضرت صاحب الامر

عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ قَدِ انْدَرْتُ لَوْلِيَّكَ فَيَا لَدُّ خَوْلِي إِلَى حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَعَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بر بنزد سراب غیب
ان حضرت و میان دو دریاست و درها را بدست خود بگرفت و تنگ کرد مانند
کسیکه دهنش داخل شدن طلید و نیم الله الرحمن الرحیم بگوید با بنی رو
بنای و حضور طلب و دور رفت نماز در عرصه سرباب مکن و بگوید الله اکبر
الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر و لله الحمد و لله الحمد و الله اکبر
لهذا عرفنا اوليائنا و أعدائنا و وقفنا ليزنار و آئتنا و لم نجعلنا من الدنيا
الناصبيين و لا من الغلاة و المؤمنين و لا من الزناديق المفسدين السلام
على ولي الله و ابني اوليائه السلام على المذبح لكرامة اوليائه الله رب الارباب
السلام على التواب الذي اراد اهل الكفر طفا كنه في الله لا ان يتم توده
بكر و هو حق آية بالجنود حتى يظهر على يد الحق برغمهم شهد ان الله اصطفى
صغيرا و اكمل لك علومه كبريا و انك حتى لا تموت حتى تبطل المحبة و الطاعة
اللهم صل على خدامه و اعوانه على عبيته و ما يره و ما يره و ما يره
و اجعله معقلا حريزا و اشدوا اللهم طاعتك على معايد به و اخوس
موا اليه و دائره به اللهم كما جعلت قلبه يدركهم معجورا فاجعل سلاحهم
شهورا و اول حال بينه و بين لقاء المولى الذي جعله على عبادك حما
و اندرف به على حقيقته و نعمنا فابقه عند حوزة طاهر من حضوره و
كفنه ختم احاد بن بدنه في الصفا الذي ائنت على امه في كمالك
فصلت كل نعمه نبيا و ترصوص اللهم طال لا ينظر و نيت متا
الفتحا و وصعب علينا الانيضاد اللهم ارنا وجه ربك المود في جنونا
و بعد المنون اللهم اني ادين لك يا رجيح بين بدني صاحب هذا النعم

سیر کوی به حضرت مرتبه
یا الله سیر کوی جاست به
منکه خدا شکا فدا سیر
سیر و شمس
زین از حضرت مشکو
که سیر کوی جاست به
اخذار و در فیکه سیر
خود و در سیر سیر کل
نیز با فضیله بار بجا
سیر و شمس که با سیر
سیر و دران سیر
کنند و دران سیر
حضرت صادق علیه السلام
و اب کیر که در کیر
در او یک و در در نماز
فل صلاه احد بنی بنی
فبا سیر کیر بنی بنی
حدا بنی بنی
نیز

و دعا بآل
و در خطابه

اَلْعَوْتُ اَلْعَوْتُ اَلْعَوْتُ يَا صَاحِبَ السَّمَانِ قَطَعْتُ فِي صَلَاتِكَ اَلْخِلَالَ
وَحَجَرْتُ لِيَا بَادِيكَ اَلْزُطَانَ وَ اَحْبَبْتُ اَمْرِي عَنْ اَمَلِ الْبُلْدَانِ لِيَنْكُورَ شَيْعَا
عِنْدَ رَبِّكَ وَ تَبَيَّنَ وَ اَيُّهَا بَايَاتُكَ وَ مَوَالِي بِي حُسَيْنِ التَّوْفِيقِ لِي وَ اِيَسْبَاحُ اَللّٰهِ
عَلَى وَ سُوْفِي الْاِخْوَانِ اِلَى اَللّٰهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اَلْحَمْدُ لِصَاحِبِ اَلْحَقِّ وَ اَدْوَرِ
اَلْخَلْقِ وَ اَسْخِجْ بِمِي مَا دَعَوْتُكَ وَ اَعْطِنِي مَا لَمْ اُطْلُقْ بِهِ دُعَائِي مِنْ اَلْحَلِجِ
و مَنِي وَ دُنْيَايَ اِنَّكَ حَمْدٌ تَجِدُ وَ صَلَّيْ اَللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اِيَّاهُ اَلْطَّاهِرِينَ
بِسْمِ اَخْلَصْ صَفْحَةً شُودُورِ رُكْعَتِ نِمَازِ كُنْ وَ يَكُو اَللّٰهُ عَبْدُكَ اَلْزَائِرِ
بِهِ فَنَاءً وَ هَلِيكَ اَلْمَرُوءُ اَلَّذِي رَضِيتَ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَبِيدِ وَ اَلْاَحْرَارِ وَ اَتَقَدَّرَ
بِهِ اَوْ لِيَا نَكْتُ مِنْ عَذَابِ لِنَارِ اَللّٰهُ اَجْعَلْهَا زِبَادَةً مُفَوَّلَةً ذَاتَ وَهَاءٍ
مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقِي بَوَالِيكَ عَمْرٍ اَمَّا لِي اَللّٰهُ لَا تَجْعَلْهُ اِحْرًا لَعْنَتِهِ
بِهِ وَ لَا يَزِيْرُهُ وَ لَا يَقْطَعُ اَمْرِي مِنْ شَهْدَةٍ وَ زِيَارَةِ اَبِيهِ وَ جَدِّهِ اَللّٰهُ
اَخْلَفْ عَلَى نَفْسِي وَ اَنْفَعْنِي بِمَا دَرَسْتَنِي فِي دُنْيَايَ وَ اُخْرَى لِي وَ اِيَّاهُ اَنُوَّةً
وَ جَمِيعَ عَمَلِي اَسْتَوْدِعُكَ اَللّٰهُ يَا اَبِيْهَا اَلَا مَآءُ اَلَّذِي تَقُوْدُ بِهِ اَلْمُؤْمِنُونَ وَ اِيَّاهُ
عَلَى بَنِي الْكَافِرِينَ اَلْمُكَلِّدُونَ يَا مَوْلَايَ يَا بَنِي الْحُسَيْنِ عَلَيَّ حُبُّكَ زَائِرًا
لَكَ وَ لَا يَكُ وَ جَدِّكَ مُبَيِّنًا اَلْقَوْرُ بِكَ مُعَقِّدًا اَلَا اَمَّا سَنُكَ اَللّٰهُ
اَكْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَ اَلْزِيَارَةَ لِي عِنْدَكَ فِي عِلِّيَيْنِ وَ يَلْفَنِي بِلَاغِ
الصَّالِحِينَ وَ اَنْفَعْنِي بِحَبْلِهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ زِيَارَتِ دَهْكَو زِيَارَتِ
سَبْدِي هَادِسِ فَلَكَ رَدِّ وَ اِنْ جَانِ اسْتَكْمَلْتُكَ مَكُوِي السَّلَامُ عَلَيَّ اَلْحَقِّ
اَلْحَمْدُ بِيَدِ الْعَالَمِ اَلَّذِي عَلَيْهِ لَا يَبِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى حُجَّي الْمُنِيرِ
وَقَبِيرِ الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَيَّ هَمْدُكَ اَلْاَمْرُ وَ جَامِعِ الْكَلِمِ السَّلَامُ عَلَيَّ خَلْفِ
الصَّالِحِ السَّلَامُ وَ صَاحِبِ السَّرِّ السَّلَامُ عَلَيَّ حُجَّةِ الْبَشَرِ وَ كَلِمَةِ الْحَقِّ

نماز کرد و در آن وقت که
حضرت فرمودند که بگو
بگو و در جمعه بنفیس هفت
و نماز در آن حال و الله احد
سین و در این ایام که
از اجابت فرستاده که بگو
بسم الله الرحمن الرحيم
و نماز در آن حال و الله احد
احد و میزد در آن موضع
با شکر پس از آن احد
بسم الله الرحمن الرحيم
و نیز در آن ایام که
پس از نماز در آن وقت
و نیز در آن ایام که
و نیز در آن ایام که

مَنْ يَخْشَى وَارْتَدَّتْ وَالْيَوْمِ الْمَوْتُ وَنَفْخَ الْكُوفِ وَخُرُوبِ الْعَمِيدِ وَكَأَيُّهَا الْقُلُوبُ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَمْرِ الْأَمِيرِ الْمَهْدِيِّ وَالْقَادِ وَالْمُهَاجِرِ مَا خَلَقْتَ كَوْنًا
أَلَّا تُخَارِدَ أَوْ تَنْفِرَ أَلَّا تُجَارَ وَابْعَثْ أَلَّا تُمَارِدَ وَخَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَعَرَّفَ
الْأَخْبَارَ اللَّهُمَّ اغْنِنَا بِحَبِيبِكَ وَخَيْرِنَا فِي دُورِهِ وَنَحْنُ لِيَوْمِهِ الرَّاغِبِينَ آمِينَ
وَقَبْلَ الْغَالِبِينَ

ذكر صلواتنا على محمد وآل محمد وعلينا السلام وعلينا السلام
ووصية وارثيه القائم أميرك والغائب في خليفك والناظر في ذنوبك اللهم
صلي عليه وقرّب بقدرنا وقرّب غده واذق عذابه واكشف عن ثيابنا
الغيبية والظلمة ظهوره وحقائقه المحزنة وقدم أمامه الرعب وثبت يده القلب
وإفهامه الحرب وادبه وحب الدنيا والآخرة وكنهه وسوءه على أعدائه
يتسكعوا جمعين وألهمه أن لا يدع منهم وكنّا إلهامه ولا همارا الأعداء
ولا كيدله الأعداء ولا فاسقا الأعداء ولا فرعونيه الأعداء ولا ملوكه ولا يستر الأعداء
هناك ولا علمنا إلا نكته ولا سلطانا إلا كسبه ولا ذخرا إلا نصقه ولا
مطره إلا خرقة ولا حندا إلا خرقة ولا يستر الأعداء ولا يستر الأعداء
ولا صمما إلا نصقه ولا دمارا إلا خرقة ولا جونا إلا آداة ولا حصنا إلا
مدد مددنا بآيات الله ولا نصرة إلا خرقة ولا مستكنا إلا نصقه ولا
سهلا إلا أوكسه ولا يجلد إلا صغده ولا كثر إلا أخرج به وخيك

بَارِئُ الرَّاغِبِينَ

مؤلف گوید که شیخ معبد بعد از نقل ذبات که اولان الله اکبر
الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر بود فرموده که بروایت دیگر مقلوب
که میگویند بعد از داخل شدن در سراب مقدس السلام علی الخیر المجدید

عذر دلالت فقال صلواته
مؤلف ما نقل الاخر ما فيها
فكانت رجب فخرج منها خاتما
تخرجت سبحان الذي
انتهى بعباده ليدرك
المنجى العظم الى التجار
الذين بادوا حاله كانه
بهم يبينها ليدرك الرغبين
او يبينها من جوارهم خاتما
ومعنى ودر مع ذنبها
تكميل رغبته كانا فيها
فكانت خاتمة عليهم
السلام والارض وما كان
منها خرج منها
كذلك ان تكلم بها
فانخرج

پس زیارت را تفکر کرده نماز زیارت انگاه فرموده پس در اول رکعت
نماز زیارت میکنی هر دو رکعت بیک سلام و بخوانی دعا و اگر از آن حضرت
مطابق شد **اللَّهُمَّ عَظِّمِ الْبَلَاءَ وَتَوَحَّحِ الْخُفَاءَ وَامْكُفِّ الْعُظَا**
بِضَائِفِ الْأَرْضِ وَمُتَعِنِ السَّمَاءَ وَالْبَلَدَ يَا رَبَّ الْمُسْكَى وَعَلَيْكَ الْمَقُولُ
فِي السُّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ قَرَضْتَ عَلَيْنَا
طَاعَتَهُمْ فَمَرِّقْنَا بِذَلِكَ مَرِّقَتَهُمْ فَرِّجْ عَنَّا بِحَبْلِهِمْ قَرَجًا عَاجِلًا كُلِّهِ
الْبَصِيرَ وَهُوَ أَقْرَبُ مِنِّكَ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ انصُرْنِي يَا مُحَمَّدُ
يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْقَوِيُّ يَا صَاحِبَ الْفَيْئَةِ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْقَوِيُّ
الْعَوِيُّ أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي مؤلف گوید که این دعا شریف است
و سرافراز خواندن آن در آنجا مکرر و در غیر آنجا و ما در باب اول
ذکر کردیم امید عا با اختلاف جزئی زیارت دیگر زیارتی است که
سید بن طاووس نقل کرده فرموده دو رکعت نماز کفاره و دیگر
بعد از آن سلام الله الکامل التام الشامل آن و ما این زیارت را
در فصل هفتم از باب اول بعنوان سغایه یا نخصرت از کلام طیب نقل کردیم
با آنجا رجوع شود مؤلف گوید که سید بن طاووس در مصباح الزائر
فصلی در اعمال سزایب مقدس برآورد کرده و در آن تسبیح زیارت نقل کرده
پس از آن فرموده و ملحق میشود بان فصل دعا ندبه و زیارتیکه مولا
ما صاحب الامر هر دو زبان زیارت کرده می شود بعد از نماز صبح و آن
زیارت هفتم حساب می شود و دعا عهدیکه امر شده بنماز و آن در دعا
عینیت و دعا یکله اتر بخوانند و در وقتیکه از آن حرم شریف مصلی مندرج گردید
پس شروع کرده بدکوانین چهار امرها هم در این کتاب مساوکه مشایع آن

در عبادت

با کمال
عشق

بندگوار نموده و آن چهار امر را ذکر می نمایند امر اول دعاء ندیه است که
 مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و عید بدر و در جمعه
 بخوانند و آن دعا این است **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا حَرَىٰ بِهٖ فَضْلًا نَّكَ
 فِيْ اَوَّلِيَّائِكَ الَّذِيْنَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ وَارْتَضَيْتَ لَهُمْ حَرِيْلَ
 مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُنِيْمِ الَّذِيْ لَا ذُوْلَ لَهُ وَلَا اَصْحٰلَ اَكْ بَعْدَ اَنْ تُرْكَبَ
 عَلَيْهِمُ الرُّهْدُ فِيْ دَوَابِّ هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَخُرْفَتِهَا وَتَوَجَّهًا
 فَرَّطُوا لَكَ ذٰلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَا بِهٖ فَيَسِّرْهُمْ وَفَرِّهِمْ وَفَدِّمْ
 لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ السَّنَاءَ الْجَلِيْلَةَ وَهَبْطَ عَلَيْهِمْ مَلٰئِكَتِكَ وَكَرَمَتْهُمْ
 بِوَحْيِكَ وَفَدِّ نَفْسَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْهُمْ الذَّرِيْعَةَ اِلَيْكَ وَالتَّوَسُّلَةَ اِلَى
 رِضْوَانِكَ مَبْعُوثَ اَسْكَنَ جَنَّاتِكَ اِلَى اَنْ اَرْضَحَهُ مِنْهَا وَتَبْعُ حُلْمَهُ فِيْ لَيْلِكَ
 وَتَجَسَّهٖ وَمِنْ اَمْسٍ مَّعَهُ مِنْ اَهْلِكَ بِرَحْمَتِكَ وَتَبْعُ اَحَدَهُمْ لِنَفْسِكَ خَلِيْلًا
 وَتَسَلِّكَ لِسَانٍ صِدْقٍ فِيْ الْاٰخِرِيْنَ فَاجْبِسْ وَجْهَكَ ذٰلِكَ عَلَيْنَا وَتَبْعُ
 كَلِمَةً مِنْ نَجْوَاهُ تَكْلِيْمًا وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اَخِيْرِهِ رَدْعًا وَوَرْدًا وَتَبْعُ اَوَّلَكَ
 مِنْ غَيْرِ ابِّ وَابْنِهِ الْبَنِيَّاتِ وَابْدَأْ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَكُلَّ سَرَعَةٍ كَقَرْنِ
 وَتَلَحَّجَّتْ لَهُ مِنْهَا جَاوَدَتْ لَهُ اَوْصِيَاءُ مُتَخَفُطًا بَعْدَ مُتَخَفُطٍ مِنْ هَذِهِ
 اِلَى مُدَّةٍ لَمْ يَرَامَ لِيَدِيْنِكَ وَتَحَرَّجْ عَلٰى عِبَادِكَ وَلِيْلًا يَزُوْلُ الْحَقُّ عَنْ مَقْبُورِهِ
 وَتَقْبَلُ الْبَاطِلَ عَلٰى حَيْثُ وَلَا يَقُوْلُ اَحَدٌ كَوْلًا اَرْسَلْتَهُ لَنَا وَرَسُولًا
 مُّسَدِّدًا وَفَتِنَا عَلَمًا هَادِيًا مُّبْتَدِعًا اَبَاءَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَدُوْلَ وَتَحْرِيْجُهُ
 اِلَى اَنْ اَنْتَهَبَ بِالْاَمْرِ اِلَى حَبِيْبِكَ وَتَحْبِيْلِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَفَانِ
 كَمَا اَنْجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقِهِ وَصَفْوَةً مِنْ صُطْبَقَتِهِ وَافْضَلًا مِنْ اَجْنَبَتِهِ**

بعد از این دعا
 از شکر که گفت با حبیب
 و الطافش دانست که از احد
 در آن شبهم و طاعت با حق
 او هم طاعت حق من کند
 خداوند عالمیان را از انچه از آسمان
 و زمین و از انچه از آسمان
 نازل می شود و از انچه از زمین
 بر آسمان و از انچه از زمین
 بر زمین و در هر دو عالم
 ملامت و ستان خدا باشد
 می نویسد
 تا تمام
 این کتب از کتاب جامع
 اشکات زین صدفی
 نقل شد که در کتاب

وَأَكْرَمَ مِنْ أَعْمَدَهُ قَدْ مَنَّهُ عَلَى الْبَنِيَّاتِ وَتَبَعَتْهُ إِلَى الْفَلَكَيْنِ مِنْ عِبَادِهِ
وَأَوْطَأَتْهُ مَسَارِدَكَ وَمَعَارِدَكَ وَصَحْرَتَكَ الْبَرَّانِ وَعَرَجَبُ رُوحِهِ
إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْعَدُهُ عِلْمُ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى تَقِضَائِكَ خَلْفِكَ ثُمَّ
تَصَوَّرَهُ بِالرَّغَبِ وَخَفَّفَهُ بِحَبْرَيْلَ وَمِسْكَانَيْلَ وَالسُّوْبَيْنِ مِنْ مَلَائِكَتِكَ
وَوَعَدَتْهُ أَنْ يُطَهِّرَ بِهِ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ
أَنْ بَوَّسَهُ مُبَوَّءَ صَدَفِي مِنْ أَهْلِهِ وَجَلَّتْ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلُ بَيْتٍ وَضِعَ لِلنَّاسِ
لَلَّذِي عَرَّبَكُمْ سُبَاوَكَا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِمَّا رُبِّهِمْ
وَمَنْ خَلَقَكَ كَانَ الْإِنْسَانُ دُعُلًا ثَمَّ أَبْرَأَ اللَّهُ يَدَيْهِ عَنْكَ إِلَى رَجْعِ أَهْلِ الْبَيْتِ
وَبَلَّغَتْهُ كَيْدَ طَهْرِهِ ثُمَّ جَلَسَتْ أَرْحَمُ مَخْلُوقٍ عَلَيْكَ إِلَى مَوَدَّتِهِمْ فِي كَيْبَاتِ
ثَغْلِكَ لَا أَسْأَلُكَ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْوَدَّ فِي الْقَدْرِ وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُمْكُمْ
مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ يَتَّخِذْ إِلَيْنِ سَبِيلًا فَكُنَا نَوَافِرَ السَّبِيلِ إِلَيْكَ وَ
الْمَسْلُوكِ إِلَى رِضْوَانِكَ تَلَمَّا انْقَضَتْ أَمَامَهُ أَمَامَ وَلِيَّةٍ عَلَى تَبَاطُطٍ
صَلَاةً لَكَ عَلَيْهِمَا وَأَيْهَمَّا هَادِيًا وَكَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَكُلُّ قَوْمٍ هَادٍ
فَقَالَ وَالْمَلَكُ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مُوَلَاةً فَعَلِيَ مُوَلَاةُ اللَّهِ ثُمَّ دَالِ مَنْ دَالَهُ
وَعَادِ مَنْ عَادَهُ وَانْقَضَتْ مِنْ نَصْرِهِ وَأَخَذَ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ نَارِيَّةً
فَعَلِيَ أَمِيرٌ وَقَالَ نَارًا وَعَلَى بَيْنِ تَحْجِدِهِ وَاحِدِهِ وَسَلَامِ الرَّائِسِ مِنْ تَحْجَرِ شَيْءٍ
وَاحِدٍ تَحْلُ هَرُونَ مِنْ مَوْسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ شَيْءٌ يَمُزُّكَ هَرُونَ مِنْ مَوْسَى
إِلَّا أَنَّهُ لَا بَيْنَ بَعْدَ وَدَوَّجَةِ ابْنِ سَيْدَةٍ يَنَاءِ الْعَالَمِينَ وَاحِلَهُ مِنْ حِلَّةِ
مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بِأَيَّةٍ لَهُمْ أَوْ وَعَدَ عَلَيْهِ وَحِكْمُهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةٌ
الْعِلْمِ وَعَلَى بَابِهَا مَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَحِكْمَهُ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ
أَخِي وَصَبِي وَوَادِي تَحْلُكَ مِنْ لَحْيٍ وَدُمُوكَ مِنْ دُمُوكِ دَيْسَلُكَ سَلَمُكَ

و دیده ام که بعد از این زیارت دست راست زانبد است چپ بزرگ مثل
دست زدن در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرزاد مقدس چهار
زیارت نقل کردیم و این زیارت زیارت پنجم کتاب ما محبوب می شود
و در باب اول دو ذکر زیارت صحیح ظاهر و در باب هفتم زیارتی نیز برای
انحضرت نقل کردیم که در روزهای جمعه بان زیارت کرده شود آمرزش
و عافیت است انحضرت صمد و مسمول است که هر که چهل صباح این
عهد را بخواند از این زمان تا ابد ما باشد و اگر پیش از ظهر انحضرت می رود
خدا او را از بنی پیرون آورد که در خدمت انحضرت باشد و ضعیفی
هر کلمه فرادخته و اگر امت فرماید و هر از کجا از او بگوید و آنهد
این است اللَّهُمَّ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ الرَّحِيمُ وَرَبُّ الْمَاجِدِ
وَرَبُّ الْقُدْرَةِ وَالْإِخْلَاصِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
الْعَظِيمِ وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ بِسُورَةِ بَاقِيَةِ الْمُبَرَّكِ الْفَدِيمِ بِأَنَّ
بِأَيُّكُمْ أَسْأَلُكَ بِأَيْمَانِكَ الَّتِي أَشْرَفْتَ بِهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَبِأَيْمَانِكَ الَّتِي بَصَلَحْتَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ بِأَيُّكُمْ أَتِي بِأَيُّكُمْ
بِأَيُّكُمْ وَبِأَيُّكُمْ لَا تَجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ حُجْرَةً وَتَجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ
الْحَسَنَ يَبْلُغُ مُوَلَانَا أَلَا مَا رَأَاهُ أَوَّلَى الْمَهْدِ الْعَالَمِ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَلَامٌ جَلِيلٌ وَأَبْرَارٌ وَبِحُجْرَةٍ عَنْ عَيْنِ الْإِلهِ
مِنَ الصَّلَاةِ وَرَدَّ عَرِشِ اللَّهِ وَبِأَمْرِكَ الْكَلَامِ وَمَا أَحْصَاهُ غَلَمٌ وَحَاطَ
بِهِ كِتَابٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ فِي صَبْحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَمْرٍ

و آنچه مناسب است بخود را
و صحت کند که زیارت را
انحضرت را در پیش این
زیارت را در روز جمعه
طلبید و هر که زیارت را
باشد یا از آنجا که از آن
یا در آنجا باشد که از آن
باشد یا از آنجا که از آن
که در آنجا باشد که از آن
حاضر باشد و اگر در آن
مؤمن باشد که در آن
او را زیارت و دعا
می شود و اگر در آنجا
خود را بعد از آنکه در آن
مقدس است و اگر در آن
و در آنجا که در آن
نعمت کند

وَعَمَدًا وَبَعَّةً لَكَ فِي عُنُقِي لَا أَحُولُ عَنْهَا وَلَا أَدُولُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْ
 أَتْقِيَاءِ وَأَعْوَابِي وَالدَّائِمِينَ عَنْهُ وَالسَّامِعِينَ لِي فِي قَضَائِ خَوَائِجِي وَتَمَسِّكِي
 سِلَاقِي وَالتَّحَامِلِينَ عَنْهُ وَالسَّائِفِينَ إِلَيَّ بِرَأُونِي وَالشَّهِيدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ
 اللَّهُمَّ إِنَّ حَالِي بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَلَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ خُفَا مَا خَرَجْتَنِي
 مِنْ قَبْرِهِ مُؤَيَّزًا كَفَيْتَنِي شَأْمًا سَيَفِي جَزَاءَنَا فِي سَلْبَاءِ دَعْوَةٍ لَدَا عِيَالِي الْخَالِي
 وَالْبَادِي اللَّهُمَّ لَوْ فِي الظُّلْمَةِ الرَّشِيدُ وَالْقُرَّةُ الْحَمِيدُ وَالتَّحَلُّ النَّاطِقُ
 يُنْقِذُ فِيهِ إِلَهِي وَتَحِلُّ مَرَجَةٍ وَتَهْلِكُ مَحْرَجَةٍ وَأَوْفِي مَهْجَةٍ وَأَسْأَلُكَ فِي
 حُجَّتِهِ وَأَقْبِدْ أَمْرَهُ وَأَسُدِّدْ أَرْزُوقَهُ وَأَعِزِّدْ لِقَاءَهُ بِبِلَادِكَ وَآخِرِيهِ عِبَادِكَ
 فَإِنَّا نَكُنَّا مُلْتَمِسِينَ لِقَائِكَ لَوْ كُنَّا ظَهَرَ الْفَسَادِ فِي الرِّقَابِ لَجَرَّ عِيَالُكَ أَبَدًا الثَّانِي
 فَاطْمَهِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِإِيَّتِكَ وَابْنِ بَيْتِكَ السَّامِعِ بِأَسْمَاءِ رُسُلَاتِكَ حَتَّى
 لَا يُظْفَرُ شَيْءٌ مِنْ أَلْبَانِ الْأُمَمَةِ وَبِحُجَّتِكَ وَتُجَفِّفَ وَأَحْبِلَ اللَّهُمَّ
 مَنُوعًا لَطُومِ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَتَجِدُ دَا
 لِمَا عَظَمْتَ مِنْ أَحْكَامِ كِبَارِيَاتِكَ وَتُسَبِّدُ لَنَا وَتَدِينُ أَعْلَامَ دِينِكَ وَتَسْتَنْ
 نِيَّتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِنْ حَصْنَتِهِ مِنْ بَاسِ الْعُنْدِ
 اللَّهُمَّ وَسَرِّيَّتِكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤُونِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلَى وَجْهِ
 وَادِّعْ أَتْقِيَاءَنَا بَعْدَكَ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْقَسَمَةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَمَةِ
 بِحُضُورِهِ وَتَحِلُّ لَنَا لَهْوَهُ إِنْهُمْ يَرَوْنَهُ بَعْدًا وَتَرِيَهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَوْفَى الرَّاجِينَ بِسَمْعِ مَرْبِيهِ دَسْتِ بَرَّانِ دَاسْتِ خُودِ وَدُرِّ مَرْبِيهِ
 بِكُوْنِ الْعَجَلِ الْعَجَلِ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ امْرَأَتَهُ مَسْبُودِ
 طَاوَسِ مَهْرُودِ كَرِجُونِ خَوَاشِيهِ مَرْخِشِ شَوِيهِ از حُرِّ شَرْهَفِ الْمُخَضَّرِ
 بِرُكْرِ دَبُورِ سَرَّابِ مَهْفِ وَنَمَازِ كُنِ دُزَانِ هَرَجِ بَجَوَاهِ بِسِ بَاشَتِ
 وَدُبُيْلِهِ وَبِكُو اللَّهُمَّ ارْزُقْ عَنِّي وَلِيَّكَ وَابْنَ دَعَايَا نَا بَا خُودِ كَرِمْ خُودِ

خود و مریایان را بدو
 شما را بین و خطایان را از کار
 ادرم و ایات انجید در کت
 مصلحت مند کرد راست و امیر
 کجا بین که نگاهان بدو در پیش
 حضرت امام حسین علیه السلام
 منبسط در صورتی است
 که بشیر عالمند و آب است
 کفایت از مریایان و عیب
 و کفایت مریایان و عیب
 کفایت تمام است و در خود
 حاضر است و حاضر از هر
 صاف است و تقولات که مری
 کفایت او را اند و خطایان
 او را از آن نالان می کنند
 و مری که خطایان می کنند
 کفایت او را با بد

مِنْهُمْ دَبَّاءٌ وَلَا يَفْقَهُ سَهْدًا مَّا زَالَ اللَّهُ لَهُمْ مِنْهُمْ يَدَاؤُكَ وَأَمِيفُ مِنْهُمْ
 عِبَادُكَ وَاعْرِضْهُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَاعْرِضْهُمُ الْمُسْلِمِينَ وَذَارِ عَنْ حَكِيمِ الْبَيْتِ
 وَحَدِّدْ بِهِ مَا أَمَكَ مِنْ دِينِكَ وَبَدِّلْ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى تَعْبُدَ دِينَكَ بِهِ عَلَى
 بَدَنِهِ جَدِيدًا خَفِضًا خَفِضًا صَحِيحًا لَا عَوَجَ فِيهِ وَلَا يَدَاعَةَ مَعَهُ وَحَتَّى يَنْزِيلَ
 يَعْلَمُ حَلْمَ الْجَوْرِ وَيُطْفِئُ بِهِ نَارَ الْكُفْرِ وَيُفْضِحُ بِهِ مَعَاذَ الْخِيَانَةِ وَجَهْلَ
 الْعَدَالَةِ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَطَاعَ لِنَفْسِكَ وَأَصْطَفَا عَلَى خَلِيلِكَ
 وَعَصَمَتْهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَطَهَّرَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَسَلَّمَتْهُ
 مِنَ الدَّيْنِ لِلَّهِ فَإِنَّمَا تَهْدِيكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ حُلُولِ الطَّامَةِ أَنَّهُ لَمْ
 يُهْنِمْ دَبَّاءٌ وَلَا آخَى حَوْبًا وَلَمْ يُوْرِيكَ مَفْضَةً وَلَمْ يُصِغْ لَكَ طَاعَةً وَلَا
 يَهْنِكَ لَكَ حَوْمَةٌ وَلَمْ يُبَدِّلْ لَكَ قَرِيبَةً وَلَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَرِيفَةً وَأَنَّهُ
 الْهَادِي الْمُسْتَكِيمُ الطَّاهِرُ الْبَاقِي الْبَاقِي الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ اللَّهُ أَعْطَاهُ وَنَفْسَهُ
 وَأَمَلَهُ وَذَلَّلَهُ وَوَدَّ ذَبَّاهُ وَأَمَنَهُ وَجَمَعَ رَعِيَّتَهُ مَا نُفِرَ بِهِ شَيْئًا وَكُسِّرَ بِهِ
 نَفْسَهُ وَجَمَعَ لَهُ مَلَائِكَةَ الْمَلَائِكَةِ كَلَامًا قَرِيبًا وَبَقِيدًا وَغَرَبًا هَادِيًا لِبَلَدِهِ
 حَتَّى يَحْكُمَ عَلَى كُلِّ حَكِيمٍ وَتُفْلِكَ يَحْكُمُ عَلَى كُلِّ بَا طِلَا لِلَّهِ أَتَمَّتْ
 بِنَا عَلَى بَدَنِهِ مِنْهَا جَاهُ الْمُدَى وَالْحُجَّةُ الْقَطِيعَةُ وَالطَّرِيقَةُ الْوَسْطَى الْيَمِينُ
 إِلَيْهَا الْغَالِي وَبَلَّغُوا بِهَا النَّاسَ وَقَوْمًا عَلَى طَاعَتِهِ وَرَيْسًا عَلَى مُشَاةٍ
 وَأَمَنُوا عَلَيْهِمْ بِنَا عَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنَا فِي حَرْبِهِ الْقَوَامِينَ بِأَمْرِ الْعَالَمِينَ مِنْ مَعَهُ
 الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمَنَّا صَحِيحَةً حَتَّى تُعْشَرَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ
 وَمُعَوَّنِيهِ سَاطِئَةً لِلَّهِ وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ سَيِّئَةٍ وَشَيْئَةٍ
 وَرِيَاءٍ وَتَعَمُّقٍ حَتَّى لَا نَعْبُدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ حَتَّى نُجَلِّيَا
 حَلْمَكَ وَنَجْعَلَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَاعْدِنَا مِنَ مَيِّةٍ وَالْكَسَلِ وَالْفَقْرِ وَاجْعَلْنَا
 مِنْ سُفَرِيهِ لِدِينِكَ وَنُفَرِيهِ نَصْرَ وَلَيْتِكَ وَلَا تَشْدُدْ بِنَا غَيْرًا فَإِنَّ

باید کرد و از آن حال در مقام
 دعا باید باز آمد و از وقت
 الهی بسیار باید گذشت
 و از تقاضای و سوا فرموده
 و حضرت احمد صواب است
 اسبب طلبم از شریف ایشان
 و نظر خودم بر شریف ایشان
 باشد و باید اندک که هرگز
 از وقت حاضر نمیشود و
 شبستان خود را بشاخص
 بعد از آن وقت از
 نمازها بکشد و هیچ
 در سبب از آن زمان
 سبب باشد از آن
 و صفت از آن که در آن
 آنکه در آن است که در آن
 است از آن که در آن
 باید کرد

اَسْتَبْدِلُكَ لَكَ بِنَا غَيْرَنَا عَلَيْكَ بَسِيرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا كَثِيرٌ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ
وَاَوْلَايَ عَمِيهِمْ وَالْاُمَمَةِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَلِيْلَهُمْ مَا لَكَ لَهُمْ وَوَدِّعَا جَاهِلِيَّتَهُمَا
تَصَرُّفَهُمْ وَتَمِمْ لَهُمَا اَسْتَدْنِيكَ بِقُرْبِهِمْ مِنْ اَمْرِكَ لَهُمْ وَتَبَيَّنْ دَعَاءَهُمْ
وَاَجْعَلْنَا لَهُمْ اَعْوَانًا وَعَلَى دِينِكَ اَنْصَارًا فَاِنَّهُمْ مَعَاوِدُنِي كَلِمَاتِكَ
وَحَوَانُ عَلِيكَ وَارْكَانُ تَوْحِيدِكَ وَدَعَاءُكُمْ دِينِيكَ وَوَلَايَةُ اَمْرِكَ وَ
خَالِصَتُكَ مِنْ عِبَادِكَ وَصَفْوَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَوَلِيَايَاكَ وَسَلَامُكَ
اَوْ لِيَايَاكَ وَصَفْوَةُ اَوْلَادِ نَبِيِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ (فصل)

دو زیارت جامع در عاتیکه بعد از زیارات خوانده می شود و صلوات
بر جمیع طاهره علیهم السلام و محوی بر چند مقام است مقام اول
دو زیارت جامع که هر ایا می زیارت می توان نمود و آنها بسیار
و مابند که چند زیارت را آنها اکثرا می نمایند زیارت اول شیخ صدوق
در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا
سوال کردند در باب آمدن بنور و بر امام موسی علیه السلام فرمودند که
نماز بکنار بد و در سجده ها آنکه در اطراف قبر آنحضرت و بخیر است و در
مواضع نبی دو زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلق مراد هاء
شریفه مقدسه مانند مرقد نبی و سایر اوصیا علیهم السلام کما هو
الظاهر آنکه بگوئی السَّلَامُ عَلَى اَوْلِيَاءِ اللهِ وَاصْفِيَاءِهِ السَّلَامُ عَلَى
اَمَنَاءِ اللهِ وَاجْمَاعِهِ السَّلَامُ عَلَى اَنْصَادِ اللهِ وَخَلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى خِجَالِ
مَعْرِفَةِ اللهِ السَّلَامُ عَلَى سَائِرِ زُكْرَانِ اللهِ السَّلَامُ عَلَى مَنَظَرِ عَامِرِ اللهِ وَهَبِهِ
السَّلَامُ عَلَى الدَّعَاوِ إِلَى اللهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُسَيَّرِينَ فِي مَرْضَاتِ اللهِ
السَّلَامُ عَلَى الْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَةِ اللهِ السَّلَامُ عَلَى الْاَوْلَادِ عَلَى اللهِ اَنَامُ

آنکه در صیغه را می شناسد
سراسر یا است و در کلمات
در حال سر و تن بگوید
کنند و خلاص کند خود را
از حق و بیکه نامیده و
خلاص است از نظام عباد
و محقق زیارت است از
رسول خدا که هر که بگوید
صیغه را در نزد حق
بوده است این نصیحت عقل
در وقت او کند یا در وقت
چون به ایشان و صیغه بگوید
نمود چون حاضر شود در جمیع
نزد او بگوید یا است و در جمیع
فاطمه الزهرا علیها السلام

[illegible][illegible]

مَرْضَايَا اللَّهِ وَالْمُسْتَفِيزِينَ فِي مِرَاثِهِ وَالنَّاسِ فِي حُجَّتِهِ اللَّهُ وَالْمُخْلِصِينَ
 فِي تَوْجِيدِ اللَّهِ وَالْمُفْرِزِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمَكْرُمِينَ لَدَيْهِ لَا
 يَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِ اللَّهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ
 الدُّعَاءِ وَالْقَادِرِ الْهَدَاةِ وَالنَّاسِ وَالْقَادِرِ الْهَدَاةِ وَالنَّاسِ وَالْقَادِرِ الْهَدَاةِ
 وَأُولَى الْأَمْرِ دَفِيقِهِ اللَّهِ وَحُجَّتِهِ عَلَيْهِ وَحُجَّتِهِ عَلَيْهِ وَوَصِيْلِهِ وَوَصِيْلِهِ
 وَوَصِيْلِهِ وَوَصِيْلِهِ وَوَصِيْلِهِ وَوَصِيْلِهِ وَوَصِيْلِهِ وَوَصِيْلِهِ وَوَصِيْلِهِ وَوَصِيْلِهِ
 لَهُ تَحْمِيدُهُ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عَلَيْهِ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْغَيْبُ الْحَكِيمُ وَشَهِدَتْ أَنْ عَمَلًا عَبْدًا الْمُنِيبَ وَدَوْلَةً لَمْ تَحْضُرْ أَرْسَلَهُ
 بِالْهَيْدَا وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلِكُذِّكِرَةِ الْمُشْرِكِينَ وَأَشْهَدُ كُنْتُ
 الْأَنْبِيَاءِ الرَّاسِخُونَ الْمُهَيِّدُونَ الْمُصَوِّمُونَ الْمَكْرُمُونَ الْمُفْرِزُونَ
 الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفُونَ الْمُطَهَّرُونَ فِي الْقَوَامُونَ بِأَمْرِ اللَّهِ الْعَالِمُونَ
 بِأَوْنِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ صَاطِعًا كَرِيمًا وَدُنَا كَرِيمًا وَخَارِجًا
 يَسِيرُهُ وَاجْتِبَا كَرِيمًا وَدُنَا كَرِيمًا وَخَارِجًا يَسِيرُهُ وَاجْتِبَا كَرِيمًا
 بِوَدِّهِ وَأَبْدَ كَرِيمًا بِرُوحِهِ وَرَضِيكُمْ حُلَفَاءَ فِي أَوْصِيهِ وَخُجَّاءَ عَلَى بَرِيَّتِهِ
 وَأَنْصَارًا لِدِينِهِ وَحُطَّةً لِسِرِّهِ وَخَوْنَةً لِعَالِيهِ وَمُسَوِّدَةً عَارِ حَكِيمِهِ وَ
 نَوَاحِيَهُ لَوْحِيهِ وَأَوْكَانًا لِتَوْجِيدِهِ وَشَهِدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامًا لِعَالَمِهِ
 وَأَوْلَاءَ عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَكُمْ مِنَ الْغَطِي وَظَهَرَكُمْ
 مِنَ الدِّينِ وَأَوْتَبَ عَنْكُمْ الرِّجْسَ هَذَا الْبَيْتُ وَظَهَرَكُمْ تَطَهَّرُوا
 قَطَنَكُمْ حِلَالَهُ وَأَكْرَمَكُمْ شَانَهُ وَجَدَّكُمْ كَرَمَهُ وَأَدْنَيْكُمْ دُكْرَهُ وَوَكَّدَكُمْ
 مَبْنِيَّاهُ وَأَحْكَمَكُمْ عَقْدَ طَائِفِهِ وَتَصَحَّحَكُمْ لَهْ فِي السَّيِّئَاتِ وَالْعَلَايَةِ وَدَعَاكُمْ
 إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْطِئَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَايَةِ وَصِيَّتِهِ
 عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي حُبِّهِ وَأَهَمُّ الْأَصْلَوَةِ وَأَبْنَى الزُّكُوفَةِ وَأَرْغَمُ الْغُرُوفِ

این است در ذکر و ذکر صفت
 میکند حاجب خود در صفت
 هاست بر سر علم السلام
 حضرت صادق در سوره فاطر
 صد غایت در بیان
 و شایسته و شایسته
 الشفاقه از من الحقیق
 از حق و شایسته
 میگوید که از من الحقیق
 چنان عباد است و من بود
 و من علی علیه السلام
 و الله

فِي النَّفْسِ وَبَارَكَ فِي الْأَرَادِ وَبُودَ كَرَفِي الْقُبُورِ فَمَا أَطْلَى سَمَاءَكُمْ وَكُفَّكُمْ
 أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ سَائَكُمْ وَأَخْلَ حُرُوكَ وَأَذَى عَقْدَكُمْ وَأَصْدَقَ دَعْدَكُمْ
 كَلَامَكُمْ نُورَ وَأَمْرَكُمْ رُسُودَ وَصِبْنَكُمْ الْفَقُورَ وَيَقْلَعُكُمْ الْخَيْرَ عَا وَنُكْرَكُمْ
 الْأَخْسَانِ وَيَجْعَلُكُمْ الْكُرْمَ وَيَسَائِكُمْ الْخَوْذَ الْيَدْنَ وَالرِّقْنَ وَقَوْلَكُمْ حُكْمَكُمْ
 وَحَمْدَكُمْ وَذَائِكُمْ عِلْمَكُمْ وَحُرُورَكُمْ كَرَامَتَكُمْ أَوْلَكُمْ وَأَصْلَكُمْ وَفَرْجَكُمْ وَمَعْدَكُمْ
 وَمَا بَدَنَكُمْ هَاهُ يَا سَمْعُ دَائِي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ سَائِكُمْ وَأُحِبُّ
 جَمِيلَ بِلَائِكُمْ وَيُكْرَهُ أَوْجِبَا اللَّهُ مِنَ الْجِلْدِ وَفَرَجَ عَنَّا غَمْرَابَ الْكَرْدِ وَأَنْفَقَ
 مِنْ سَعَا جُرْفِي لَهْلُكَاتٍ وَمِنْ الثَّوَابِ يَا سَمْعُ دَائِي دَفْنِي بِمَوْلَا زَيْنَكُمُ
 عَلَمَنَا اللَّهُ مَعَالِيَهُ وَبَيْنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ قَسْدَيْنِ دُنْيَانَا وَبِمَوْلَا زَيْنَكُمُ
 مَنِ الْكَلِمَةِ وَعُطِفَ لِنَفْسِي وَأَنْفَقَ الْغُرُورَ وَبِمَوْلَا زَيْنَكُمُ نَقِصَ الطَّاعَةِ
 الْفُتْرَةَ وَلَكُمْ الْوُدَّ الْوَاجِبَةَ وَالذَّجَانِ الْوَنِيَّةَ وَالْمَعَامُ الْخَمُودَ
 وَالْمَسَاكِي لِلْعَاجِمِ عِيْدَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَامِ الْعَظِيمِ وَالشَّانَ الْكَبِيرَ وَالسَّعَا
 الْمَقْبُولَةَ رَبَّنَا أَمَّا بِنَا أَنْزَلْتَ وَأَنْتَ الرَّسُولُ فَكُنَّا سَعَ الشَّاهِدِينَ
 رَبَّنَا لَا يُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
 إِنَّكَ أَنْتَ الْكَوْنُ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا مَا دَرَيْتُ
 أَنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا تَابَ فِي عِلْمِهَا إِلَّا رِضَاكَ فَجَعَلْتَنِي
 عَلَى نَبِيٍّ مِنْ أَنْبِيَائِكَ أَمْرًا خَلْفَهُ وَفَرَنْ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ لِمَا اسْتَوْهَبْتُمْ
 ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ تَفْعَلُونِي فَا فِي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ طَاعَكُمْ فَتَدَّ أَطَاعَ اللَّهُ وَمَنْ
 عَصَاكُمْ فَتَدَّ عَصَى اللَّهُ وَمَنْ أَجَبَكُمْ فَتَدَّ أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ أَنْفَضَكُمْ فَتَدَّ
 أَنْفَضَ اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ جَدْتُ شَفْعَاءَ أَمْرًا لَيْتَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
 الْأَخْيَارَ وَالْأَزْمَرَةَ الْأَبْرَارَ تَجَلَّسْتُ شَفْعَاءَ فِيهِمْ الَّذِي أَوْجِبَ لَكُمْ

وَأَنْفَقَ الْغُرُورَ وَبِمَوْلَا زَيْنَكُمُ نَقِصَ الطَّاعَةِ
 وَالْمَسَاكِي لِلْعَاجِمِ عِيْدَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَامِ الْعَظِيمِ
 وَالشَّانَ الْكَبِيرَ وَالسَّعَا الْمَقْبُولَةَ رَبَّنَا أَمَّا بِنَا أَنْزَلْتَ
 وَأَنْتَ الرَّسُولُ فَكُنَّا سَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا يُزِغْ قُلُوبَنَا
 بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَوْنُ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا
 مَا دَرَيْتُ أَنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا تَابَ
 فِي عِلْمِهَا إِلَّا رِضَاكَ فَجَعَلْتَنِي عَلَى نَبِيٍّ مِنْ أَنْبِيَائِكَ
 أَمْرًا خَلْفَهُ وَفَرَنْ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ لِمَا اسْتَوْهَبْتُمْ
 ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ تَفْعَلُونِي فَا فِي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ طَاعَكُمْ
 فَتَدَّ أَطَاعَ اللَّهُ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَتَدَّ عَصَى اللَّهُ وَمَنْ أَجَبَكُمْ
 فَتَدَّ أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ أَنْفَضَكُمْ فَتَدَّ أَنْفَضَ اللَّهُ اللَّهُمَّ
 إِنِّي لَوْ جَدْتُ شَفْعَاءَ أَمْرًا لَيْتَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
 الْأَخْيَارَ وَالْأَزْمَرَةَ الْأَبْرَارَ تَجَلَّسْتُ شَفْعَاءَ فِيهِمْ
 الَّذِي أَوْجِبَ لَكُمْ

طاعة و ليلك يطا عيناك و مولانا يوا لايك و موصيته بمبصيتك
 ثم نويس زايه و المجلد من بعد الابد و الى ميره و عريك باروت
 لا ينفد على لك صيري اذ كانت اقلوبك ليلك يا مجيد نير
 پس نماز و باروت كن و چون خواهی و داع كن بر كوي بكو السلام
 عليكم يا اهل بيت النبوة و معدن الرسالة سلام مودع لا سقم
 و لا قال و رحمه الله و بركاته اتح و شيخ معبد پسر ابد عا و انا فلكرده
 و لكن بعد از يا مجيد نير فرموده پس بگو يا ولي الله ابن نبي و خير الله
 عزة جلد و ثوبا لا بائي عليهما الا رضاك فيجني من اثمناك على سيرة
 و استرخا لك اسر خليفه و قرن طاعتك يطا عيناك و مولانا يوا لايك
 مول صلاح خالي مع الله عز و جل و جعل خطي من زبا و اريك تحيطي
 بخالصه و اريك الذين كسلا الله عز و جل في عيني رقا بهمه و نورا
 البية في حسين نوا يهدها اما اليوم يقيرك لا ثد و يحسن و اريك
 عني عائد قلا في با مولاي و آد و كني و اسئل الله عز و جل في آس
 فان لك عندا الله ثمنا ما كبر بما و جاها عظيم صلي الله عليك و سلم
 ثلثا مؤلف كويد كه بهر ان است كه زانو چون خواهد دعا كند
 و دشاهد شرفه بلكه مرد عا كند و در هر كجا كه باشد براي هر
 مطلب دعا خي انكه مقدم دارد بر دعا خود دعا بر سلامني وجود مقدس
 حجة عصر حضرت صاحب الامر عليه السلام و انا بطلب بها درهم و دوا له
 فرائد همه است كه شرح مناسب اینجا بنيت و شيخ مرحوم در باب
 درهم كتاب نجم ثابث اين مطلب را شرح داده كرده و ديده از او غبه
 مخصوصه با به مقام را ذكر فرموده هر كه خواهد با نجا رجوع كند

بمطلبها من كسبت
 كند او را و حاصل كند
 ان با رقيه خي كند
 پنج تا است و چون سر كند
 كند او را و عا ن مقدار
 از نسيب و نياست باريان
 مقدار او از نسيب و نياست
 و در سوادخ و نياست
 كند او را و نياست
 بيبند و نياست او را نياست
 نكتن را بيبند و نياست
 تا كسب كند و نياست
 بيا و نياست و نياست
 سزا كند و نياست
 چه و با نياست
 غلام

دُعَا بَعْدِ اَزْمَانِ

و در حضور بن اینها دعا خوانی است که در اعمال شب بیست و سیم ماه رمضان
در ضمن دعاهاست و دهه آخر ذکر شد مقام شریف در صلوات بر حج طاهره
علیه السلام است شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خردا
ما ذا جاء عن اوصحابنا ما از اوصحاب ما از ابوالمقصد شبانی که گفت حدیث کرد ما
از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد بدیهه گفت سؤال کردم از مولای
خود امام حسن عسکری ع و در منزل آنحضرت تبرین زای منند و پیش
پناه و پنج که ملا فرما بد بر من بفرم کلمه بفرما بد گفت صلوات
فرستادن بر پیغمبر و اوصیاء آنحضرت صلوات الله علیه ما حاضر کرده
بودم با خودم کاغذ بزرگی پیا ملا گرد بر من از لفظ خود بد و ن آنکه از
کتابی ببیند فرمود صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله اللهم صل علی
محمد کا محمد و حبیب و بلغ ریسنا لانیك و صل علی محمد کا احل حلالک
و حرم حرامک و علم کا مکت و صل علی محمد کا اقامه الصلوة و ائی الزکوة
و دعا علی دینک و صل علی محمد کا صدق یو عذک و استغفر من
و عیبک و صل علی محمد کا عقرت به الذنوب و سترت به القیوب
و مرجت به الکروب و صل علی محمد کا دفعت به الیقاء و کففت به الغما
و اجبت به الدعاء و تجبت به الیلاء و صل علی محمد کا رحمت به العباد
و اجبت به الیلاء و نصت به الجبارة و اهلکت به الفراغنة و صل علی
محمد کا اضعفت به الاموال و احرزت به من الاحوال و کسرت به الاضما
و رحمت به الامام و صل علی محمد کا بقیت به الجبر الاوان و اعزت به
الایمان و تبرت به الاومان و عصمت به الیبت الحرام و صل علی محمد
اهل بینه الطاهرین الایمان و سلام تسلیما

صلوات بر محمد طاهر

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ الْكَوْثَرُ الْمُبِينُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكْنَا فِيهِ الْكَوْثَرُ الْمُبِينُ
وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتَوْذَعَ مِنْ أَمْرِكَ وَهَيْبِكَ وَجَمَلِ عَلَى الْحُجَّةِ
وَكَمَا بَدَأَ هَذَا الْعَمْرُ وَالْإِسْتِزَادَ فَمَا كَانَ يَلْفِي مِنْ جَهَالِ تَوْبِهِ وَفِي
فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَكَمَلْ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطَاعَكَ وَتَصَحَّ

بِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

صلوات بر علي بن موسى

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَوَضَعْتَ يَدَ مُوسَى
مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَنَاثِمًا بِأَمْرِكَ
وَنَاصِرًا لِبَيْتِكَ وَشَهِيدًا عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا تَصَحَّ لَكُمْ فِي الشَّرِّ
الْقَلْبَانِ بِرَدِّكَ إِلَى سَبِيلِكَ بِرَحْمَتِكَ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ
أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِيكَ مِنْ خَلْقِكَ

صلوات بر محمد بن علي بن موسى

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى لِرِضَاكَ عَلَيْهِمُ الْفَتْحُ وَنُورُ الْهُدَى
وَمَعْدِنُ الْوَفَاءِ وَفَرَجُ الْأَذْيَاءِ وَخَلِيفَةُ الْأَوْصِيَاءِ وَآمِينَكَ عَلَى
وَحْيِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا مَدَّ بَشَرَهُ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَفْذَكَ بِهِ مِنَ
الْحَسْرَةِ وَارْتَدَّتْ بِهِ مِنْ هُنْدَى وَرَكِبَتْ بِهِ مِنْ تَوَكُّلِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ
أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَبَيْتِكَ وَأَوْصِيَاءِكَ إِنَّكَ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر علي بن محمد

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَرَايَةِ الْإِنْفِصَالِ

بسم الله الرحمن الرحيم
وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتَوْذَعَ مِنْ أَمْرِكَ وَهَيْبِكَ وَجَمَلِ عَلَى الْحُجَّةِ
وَكَمَا بَدَأَ هَذَا الْعَمْرُ وَالْإِسْتِزَادَ فَمَا كَانَ يَلْفِي مِنْ جَهَالِ تَوْبِهِ وَفِي
فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَكَمَلْ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطَاعَكَ وَتَصَحَّ
بِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَوَضَعْتَ يَدَ مُوسَى
مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَنَاثِمًا بِأَمْرِكَ
وَنَاصِرًا لِبَيْتِكَ وَشَهِيدًا عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا تَصَحَّ لَكُمْ فِي الشَّرِّ
الْقَلْبَانِ بِرَدِّكَ إِلَى سَبِيلِكَ بِرَحْمَتِكَ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ
أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِيكَ مِنْ خَلْقِكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى لِرِضَاكَ عَلَيْهِمُ الْفَتْحُ وَنُورُ الْهُدَى
وَمَعْدِنُ الْوَفَاءِ وَفَرَجُ الْأَذْيَاءِ وَخَلِيفَةُ الْأَوْصِيَاءِ وَآمِينَكَ عَلَى
وَحْيِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا مَدَّ بَشَرَهُ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَفْذَكَ بِهِ مِنَ
الْحَسْرَةِ وَارْتَدَّتْ بِهِ مِنْ هُنْدَى وَرَكِبَتْ بِهِ مِنْ تَوَكُّلِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ
أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَبَيْتِكَ وَأَوْصِيَاءِكَ إِنَّكَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَرَايَةِ الْإِنْفِصَالِ

[illegible]

مطلب اول

دوزخاوت پیغمبران علیهم السلام است

بدانکه بنظم و تکریم انبیاء علیهم السلام عقلاً و شرعاً لازم است
لافتنیف بین احدین بسله و زیارت ایشان واجب و پسندیده
و علمای تفسیر فرموده اند باستحباب زیارت ایشان و عددان بزرگوار
اگرچه خیلی بسیار است لیکن بنور معلومه ایشان بسیار است
و بنود آنها بشکله نقداً منضمه هم از این قرار است حضرت آدم و حضرت
نوح در مرقومند حضرت امیرالمؤمنین علیهم السلام مدفونند و در
جوار و حضرت ابراهیم علیه السلام و مقدس خلیل که در نزدیکی بیت
المقدس است مدفون و در حواله حضرت جناب ساره زوجه انصاری

و جناب اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت
اسمعیل علیه السلام و ما درش هاجرد در مسجد الحرام و در حجر مدفونند
و داوود بن دکن و مقام معلواست از بنور پیغمبران و از حضرت صادق
عز و بیست که ما بین دکن بمانی و حجر الا سود هفتاد و پیغمبر مدفون است
و در بیت المقدس میبود جمله از پیغمبران واقع است مانند حضرت
داود و سلیمان و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین که در نزد اهل
انها معروفند و غیر جناب ذکر بام در حلب معروف است و از بواله
جناب یونس علیه السلام در شریعه کوفه بقعه و جبهه است معروف و
غیر جناب هود و صالح در نجف اشرف مشهور و معروف حضرت ذی
الکفل در کما رسط فرات در نزد یکی کوفه بمبانت چند فرسخ معروف
است و در شهر موصل است بشرح جیس پیغمبر در بیرون شهر بیشتر
ثبت هبه الله و دوشوش فیروانیا ل پیغمبر و در مثلی مسجد بواثنا
غیر جناب یوشع علیه السلام و غیر آنها سلام الله علیهم اجمعین و اما
در باب کهیت و پاوت ایشان پس در اخبار و پاوت مخصوصی برای
ایشان بنظر نرسیده مگر و پاوت حضرت ادم و نوح علیهما السلام
که در باب و پاوت حضرت امیرالمومنین علیه السلام بشرح دنت و لکن از
و ایت و پاوت جامعه که ما انرا اول و پاوت جامعه فرادادیم ظاهر
می شود که اینها علیهم السلام پیران و پاوت کرده می شوند و شاهد
بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المهدی در مراد و سید اجل علی بن طاهر
در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم و اذاب دخول کوفه

بروزنا و ما جناب و خاصه
شونده و در نماز کنند و ب
بنگله و اشغاف کنند و ب
و ایشان همه ثواب ببرند
و در حدیث حق از حضرت
صافه و نه نوار شده و
نورین از پیغمبر که از دنا و
نار که کشته که اول خطایک
نور و در پیغمبر است و در
عطا یکبار و در پیغمبر
میان نور آمده و در حدیث
کما کان است و در حدیث
و یکبار بود که اول خطه
که پیغمبر سید فضل
از ان است که پیغمبر و در حدیث
و که همه حیات او بوده
و در حدیث و یکبار بود
که همه حیات او بوده
و در حدیث و یکبار بود
و در حدیث و یکبار بود

فَضِيلَتِ بَابِ اِمَامِ زَادِي

مبین زیادت شریفه را از برای مهید حضرت بر سر و ذکر کرده اند
 و منظور آن است که نقل ایشان زیادت مذکور را از وی همان
 کلیه باشد که از جریحه هر چه شود بهر حال اگر کسی آن زیادت جامع را
 دو متر اند شریفه اینها علم السلام بخواند مناسبت و چون زیادت
 در سابق مذکور شد محتاج بنقل آن دو اینجا پنجم هر که بخواند
 زیادت اول زیادت جامع مقبول کند و از قبض عظم آن خود را
 بهر مند نماید مطلب در قره در زیادت امام زادگان عطا
 و شایر ادکان غایبها که بود نشان محل فوضات و بركات
 و توفع نزول رحمت و عنا پائ الهیه است و علماء اعلام بصری فرمود
 اند با سنجاب زیادت بود ایشان و مجد الله تعالی و غالب بلا
 شیع بود نشان موجود بلکه در فری و برقه و اطراف کوهها و دودها
 پیوسته ملاذ و دماندگان و ملجا و امامدگان و پناه مظلومین
 و موجب شادی و لهامی پرمردگان بوده و خواهند بود نایم و فنام
 و از بسادی ایشان کرامات و خوار و عادت مشاهده
 شده و لکن مشهور نماید که امام زاده که انسان باطنشان خاطر
 محض درک فوضات و کشف کرامات بار سفر بندد و شد و حال
 کند ثبت فر شرفش باید و مطلب را اول درست کرده انکار
 قصد مقصد کند اول جلالت قدر و عظمت شان صاحب انمزد علو
 بر شرفت تنب حجابی از کتب احادیث و کتاب و تواتر معالوم
 شود و م معلوم بودن فرایند جلالت و صحت نسب فرما و جمع بر این
 دو بیاد که است دنیا و کتاب هدیه الزاویین بدو که جمعی از ایشان

(توضیح)
 ششالی و زیادت فاضل

یکا و زیادت که حکم و زیادت

و از شرف حساب و زیادت

و زیادت که زیادت

و زیادت که زیادت

و زیادت که زیادت

و زیادت که زیادت

و زیادت که زیادت

این درخت را با جمع باغ و فتن کرده ام بر آن ستمد و سایر شهبان
که در اینجا مرده های خود را دفن کنند پس عبد العظیم بیجا و شد و
بر بحث از وی و اصل کشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند
و در جیش و نعنه یافتند که در اینجا ب شریف خود را نوشته بود که
ابوالقاسم عبد العظیم پسر عبد الله پسر علی پسر حسن پسر زید
امام حسن پسر علی بن ابی طالب و بنر صاحب بن عباد و زو صف علم
عبد العظیم گفته که در اینجا بگرد و این جواب در بابی که گفت شنیدم از ابو جعفر
و ازی که میگفت و او دادم به حضرت امام علی نقی و در سر من و ابی
پس سوال کردم از آن حضرت جمله از مسائل حلال و حرام خود و جواب
فرمود مسائل مرا پس زما بنگر و ذاع کردم با آن حضرت برای پیرون
آمدن از اینجا حضرت با من فرمود ای حماد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی
دوامور و پند در نماز خود پیغ و مبلد و پس سوال کن از آن حضرت
عبد العظیم بن عبد الله حسن و سلام مرا با و برسان و محسن داماد و
کتاب در شیخ گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبد العظیم
روایت شده و وارد شده که هر که زیارت کند فرادها بشت او را
واجب شود و شیخ شهید ثانی زه و خواسته خلاصه همین روایت را
از بعضی شایعین نقل فرموده و این باب توبه و این مؤلوفه بسند معتبر
روایت کرده که مردی از اهل دی مجذمت حضرت امام علی نقی و فتن
حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد که بزیاارت امام حسین
رفته بودم فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبد العظیم را که نزد شما
است مانند مثل کسی بودی که زیارت امام حسین میکرد و آن را

[illegible]

وَبَارِئُ الْمُؤْمِنِينَ

خبر باد ضربان فریاد میکنند خوشان خود را مهر را بی کیند بر ما بد ز
پایان صحنه را با بیجا می که خداوند بپوشاند شما را از جامه هفت پس
گرفت و سوختن خدا صلی الله علیه و آله و کریم کردیم ما و انجناب از ما
گرفتند فدرت سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران دینی
شما پند که خاک پوشیده شدند بعد از سرو و غمت پس ندامت میکنند
انجناب و هلاکت بر جانهای خود میکنند وای بر ما اگر انصاف
میکردیم آنچه را که در دست ما بود و طاعت و رضای خداوند محتاج
نبودیم بسوی شما پس بر میگرددند یا حضرت و شما بی و فریاد میکنند
زود بفرستید صدقه مردگان را و ایضا از انجناب دریافت کرده که
فرمود هر صدقه که برای مرده داده می شود میگردانم از مملکتی در طبعی
نود که درختان است شعاع آن و میرسد هفت آسمان او میرسد هفت
آسمان پس می پند برب فرود فریاد میکنند اَللّٰهُمَّ عَلَنَّا بِمَا اَهْلَكَ
اَلْقُبُوْر اهل شما فرستادند اینها به وای بسوی شما پس از میگرد
و داخل و فرمود میکنند و بان خوابگاه فراخ می شود پس فرمود اگر
باشد هر کس مهر را بی کند مرده را صدقه پس از برای اوست نود خدا
از اجرامند احد و مینا شد و در دنیا من دو سابه عرش خدا و و بیکه
نهیست سابه خوشایه عرش خدا زنده و مرده نجات میابند با این صدقه
و حکایت شده که امیر خراسان را در خواب دیدند که میگفت بفرستید
برای من آنچه را که میپندارید برای سکان خود که من محتاج به آن
و بدانکه زیادت نبود و مؤمنین ثواب بیاید و دارد و علاوه فواید عظیم
برای من میباشد باعث عبرت و آگاه می دهد و بهیچلی بد نیاید و عبت

ملحق

[illegible]

عبرت گرفتن از اموات

و آخر می شود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار و باید فهمید
رفت پس عاقلانست که در قبرستان عبرت بگیرند و از اموات ماحلا
دنیا از دلش بیرون رود و شهد کالای دنیوی و دگاش نلخ شود و
تفکر کند در فتنای دنیا و ثقل احوال آن و غیاط برپاورد که از غیرت
مثلاً ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث عبرت دیگران
شود و لقد اجادا السیخ النظام فی قوله

زنده ولی در صف افسردگان	رفت بسیار یکی مردگان
حرف فنا خواند و هر لوح پاک	روح بقا جنت و هر لوح پاک
کا در شناسی بی تفکیر حال	کرد از او بر سر واهی سوال
کین همه از زنده و مبدل حال	دخت شو مرده کشیدن چراسن
گفت پلیدان بمعال اندر زنده	پاک ها از آن نه خاک اندر زنده
مرده و لاند بروی زمین	هر چه با مرده شوم هم نشین
مرد می مرده دهد مردگی	صحبت افسرده دل افسردگی
زیر کلا آنان که پراکنده اند	کر چه بن مرده ولی زنده اند
مرده دلی بود مرا پیش از این	بشد هر چون و چرا پیش از این

وند سدم از نظر پاکشان

اب جانش مرا خاکشان

وَحَمَّانُ أَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا عِيسَى هَبْ لِي مِنْ عِبْنِكَ الدُّمُوعَ
وَمِنْ قَلْبِكَ الْحُزْنَ وَأَكْثَلْ عِبْنِكَ بِمِثْلِ الْحُزْنِ إِذَا ضَحِكْتَ الْبَطْأُونَ
وَقَسَّ عَلَى قُبُورِ الْأَمْوَاتِ فَمَا وَهَمَ بِالْقُتُوبِ الرَّمِيعَ لَقَدْ نَأْخُذُكَ
مِنْهُمْ وَقَدْ لَاقَى لَاحِقٌ فِي الْأَجْنِبِينَ

و در عالم از دلت فربود
و اگر بگری و از آب جگر
نیز خویشتن در آفتاب
و در شد و نشد و چون
او را از غمین آتش غم
تنگ بگری و بیاید و
غمین غمین کووند و
بپسند ز نیت یک
بگوید در سوال نمیکند
علامه علیه السلام
فرمود و غمین آتش
باین سخن بگوید و جابجاست
ایستغفار یا فاروق
فلان دعا و وید و
بگوید خدا را
الهم یا الله یا قاضی الحاجات
یا رب العالمین یا قاضی الحاجات

تَلَقُّنَ امْرَأَتَكَ

أَخْبَرَنَا أَبُو الْكَائِبِ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَنْ أَبِي دَاوُدَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ
 أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَهْلِهِمْ فَأَقْبَلَتْ بَنَاتُ
 كَيْسَانَ يَدْعُوْنَ بِمَكُوبٍ بَنِي مُصَدِّمٍ يَسْأَلُونَ عَنْ بَنَاتِكَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
 هَذَا اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ عَزَمَ اللَّهُ بَيْنَكَ وَبَيْنَ أَوْلِيَائِكَ فِي
 مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ يَسْأَلُونَ اللَّهَ جَافِلًا وَرِضًا عَنْ جَنَّتِهِ وَاصْغَدِ
 بِرُوحِكَ إِلَيْكَ وَلِقَاءَ مَنِّكَ بُوْهَانًا اللَّهُ عَقْلُكَ عَقْلُكَ
 بكلمه شريفه حشم كردم اين رساله را رجاء واثق كه عفو الهی شامل گردد
 حال این رؤساء و كتابك بايضا له عمل مي نمايند و كان ذلك في آخر
 يوم الجمعة التاسع عشر من شهر محرم الحرام سنة الف وثلثمائة وثمانين
 في جواد ما و المسموع الغريب لطلو و ابي الحسن علي بن موسى

الرضا عليه وعلى آله و آباءه السلام من آل أبي القاسم

والحمد لله أولاً و آخراً و صلى الله على محمد و آله

نوبت در اين كتاب على بن ابي طالب و علي بن ابي طالب

كتاب جمال الدين تقي

(۱۳۵۱)

بنی و طبع از اسنه کرد بد ۱۳۵۱

روز و فطر جمعہ
حبیبہ عیدہ

(v)

الفرد من الحرف عصما الله وياكم بالثقل جعلنا الاخرة خيرا لنا و
 لكم من الاولى انا احسن الحديث ابلغ مواعظ المؤمنين كتاب الله العزيز الحكيم
 اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد الله
 الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد ليس ميتا لم ينزل
 ان خطبه ما تذكركم بغيره ان شاء الله تعالى من خطبه يوم النحر
 وان هاهنا خطبة ايها ختم امير المؤمنين عليا عليه السلام بعد ان نشأت
 وجراسين خطبة اول ميخاوند وان خطبة ختم النبي صلى الله عليه وسلم
 تؤمن به وتوكل عليه تشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا
 ورسله صلوات الله وسلامه عليه والى دفع فقره ورضوانه اللهم صل على
 محمد عبده ورسوله نبيك صلواتك عليه زكية ترفع به ادرجه وتبين بها
 فضله وصل على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد كما صليت وباركت
 وترحمت على ابراهيم والى ابراهيم انت محمد محمدا اللهم عبدك نعمة اهل الكفاية
 الذين يصدقون عن سبيلك محمد وانا يا اياك يصدقون رسولك الله تعالى
 بين كلمتهم والى العجب فيهم وانزل عليهم رزقك وتيسر لك يا رسول الله
 لا تدرى عن القوم المحرمين الله من جوارح المسلمين سائرهم واطيعهم
 في سائر الارض ومعارها اليك على كل شيء قدير اللهم اغفر للمؤمنين
 والمؤمنات المسلمين والمسلمات اللهم اجعل النوى زادهم في الامارة
 الزكية في بلوهم واهلهم رزقك واجعل الله اسمعهم وان يوفوا
 بعهدك الذي عاهدتهم عليه والحق والحق والحق اللهم عسى ان يفي

نفايخا بعد ائمة المؤمنين

(97)

وَشُكْرَاءُ الْقُرْآنِ وَمَنْبَحُ الْإِيمَانِ وَمَعَادِنُ الْحَقَائِقِ وَشَفْعَاءُ الْخَلَائِقِ
وَدَعْوَةُ اللَّهِ بِبَرَكَاتِهِ أَشْهَدُكُمْ أَنْبَاءَ اللَّهِ وَمَفَاتِيحَ وَحْيِهِ وَمَقَالِيدَ مَعْقِدِهِ
وَسَحَائِبَ ضَوَائِهِ وَمَصَابِيحَ جَوَائِهِ وَحُلَمَ قُرْآنِهِ وَحُرْمَةَ عِلْمِهِ وَحِفْظَ سِرِّهِ
وَمَحِيطَ وَجْهِهِ وَأَمَانَاتِ النُّبُوَّةِ وَوَدَائِعِ الرِّسَالَةِ أَنْتُمْ أَمْنَاءُ اللَّهِ وَاجِبَاتُ
عِبَادِهِ وَأَصْفِيَاؤُهُ وَأَنْصَاتُ وَجْهِهِ وَأَرْكَانُ تَحِيَّهِ وَدُعَاةُ إِلَى الْكَيْسِ وَحُسْنِ
خَلْقِهِ وَحِفْظَ وَدَائِعِهِ لَا يَسْبِقُكُمْ شَاءُ الْمُلْكَةِ فِي الْأَخْلَاصِ وَالْحُسُوعِ وَلَا
يُضَادُّكُمْ ذَوَاتُهَا فِي الْخُسُوعِ أَنْتُمْ وَلَكُمْ الْقُلُوبُ الَّتِي يَقُولُ اللَّهُ رِیَاضَهَا بِالْحَقِّ
وَالْبِرِّ وَجَلَّهَا أَوْعِيَةً لِلشُّكْرِ وَالشَّاءُ وَأَمَهَا مِنْ عَوَارِضِ الْغَفْلَةِ وَصَفَهَا
مِنْ سُوءِ الْفَقْرِ بَلْ تَقَرَّبَ أَهْلُ السَّمَاءِ بِحُجَّتِكُمْ وَبِالْبِرِّ تَنْزِلُ أَعْدَانُكُمْ وَتَوَاتُرُ
الْبُكَاءِ عَلَى مَضَائِكُمْ وَالِاسْتِغْفَارُ لِسَبِّحَتِكُمْ وَحُجَّتِكُمْ فَأَنَا أَشْهَدُ اللَّهَ خَالِقِي
أَشْهَدُ الْمَلَائِكَةَ وَأَنْبِيََاءَهُ وَأَشْهَدُكُمْ يَا مَوَالِي أَنْتُمْ مَوْضِعُ لَوْلَاكُمْ مَعْقِدُ
لِإِمَامَتِكُمْ مُقَرَّرٌ بِخَلْقِكُمْ عَارِفٌ بِرَلَّتِكُمْ مَوْضِعُ بَعْضَتِكُمْ خَاضِعٌ لَوْلَاكُمْ مَقَرُّ
إِلَى اللَّهِ بِحُجَّتِكُمْ وَبِالْبِرِّ تَنْزِلُ أَعْدَانُكُمْ عَالِمٌ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنَ الْقَوَاحِشِ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَرَ مِنْ كُلِّ رَيْبَةٍ وَنَجَّاسَةٍ وَدَنِيَّةٍ وَرَجَّاسَةٍ وَمَحْكَمُ
رَأْيَةِ الْحَقِّ الَّتِي مِنْ قَدَمِهَا ضَلَّ وَمِنْ آخِرِهَا دَلَّ وَمَرْضَى طَاعَتِكُمْ عَلَى كُلِّ
أَسْوَدٍ وَأَبْيَضٍ وَأَشْهَدُكُمْ أَنْتُمْ قَدْ وَفَيْتُمْ بِعَهْدِ اللَّهِ وَدَمِيَّةٍ وَبِكُلِّ مَا أَشْرَفَ
عَلَيْكُمْ فِي كِتَابِهِ وَدَعْوَتِهِ إِلَى السَّبِيلِ وَأَنْفَدْتُمْ طَاعَتَهُ فِي مَرْضَايِهِ وَحَلَمْتُمْ الْخُلُوفَ
عَلَى مَهَاجِ النُّبُوَّةِ وَمَسَالِكِ الرِّسَالَةِ وَسَمِعْتُمْ فِيهِ بِسْمَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَمَنْدَا
الْأَوْصِيَاءِ فَلَمْ يُطِيعْكُمْ أَمْرٌ وَلَمْ يُضَعَّ إِلَيْكُمْ أَدْنُ فَصْلٍ وَلِلَّهِ عَلَى

۵۵۵

ترجمہ جامع المومنین

(۱۰)

بسم الله الرحمن الرحيم

اذ احكم واجسادكم پس خود را بقبر منور میسازد و میگوید یا ابی انیس ای حاججہ
 الله لقد انضمت بشدي الايمان وقطعت نور الاسلام وعذبت في البصر
 والبس على العصور واضطفت في علم الكتاب انشئت فصل الخطاب و
 تمكنا من غارب الشربل وغوامض التأويل وسلسلتك في الحق وكلفت
 هداية الخلق في هذا الامامة والتمت حفظ الشريعة واشهد
 يا مولاي انك في شرايط الوصية وقضيت ما لزمك من هذا الطاعة
 خصت يا محبا الامامة واخذت في الشورى في الصبر والايضا وال
 العباد وكظم الغيظ والعفو عن الناس وعرفت على العدل في البرية وال
 في القضية وكنت الحج على الامم بالذليل الصادقة والكشف في النافذة
 ودعوت الى الله بالحكمة البالغة والموعظة الحسنة فمعت من تقوى الربيع
 وسدلتكم وصلاح الفاسد وكسر المعاند واخياء الشين وامانة
 البدع حتى فارقت الدنيا وانت شهيد ولقيت رسول الله صلى الله عليه
 وانت حميد صلوات الله عليكم نرا في تريد بعدد ويطرف يا من يا مبارك
 يكون يا سادتنا ال رسول الله انكم اتعرب الى الله جل وعلا بالجلال وال
 الذين عذرنا بكم وبكموا بعتكم ومحمد اولايتكم وانكروا منكم وخلقوا
 ربيعة واعينكم وحررنا اسبا مودكم وتقبلوا الى افرغناكم بالبراهمة منكم والفر
 عنكم ومنكم كرموا فامة الجلال واسيعها الحق وشعب الصريح ولم الشف
 وسد الخلق في نفوسكم ورافع الامكام وهدى الاسرار ورفع الانا
 وادفنا اهلككم في المود في انفسنا وانوا عليكم من الاخطاء وعلموا

واولاده في شرايط الوصية وقضيت ما لزمك من هذا الطاعة
 خصت يا محبا الامامة واخذت في الشورى في الصبر والايضا وال
 العباد وكظم الغيظ والعفو عن الناس وعرفت على العدل في البرية وال
 في القضية وكنت الحج على الامم بالذليل الصادقة والكشف في النافذة
 ودعوت الى الله بالحكمة البالغة والموعظة الحسنة فمعت من تقوى الربيع
 وسدلتكم وصلاح الفاسد وكسر المعاند واخياء الشين وامانة
 البدع حتى فارقت الدنيا وانت شهيد ولقيت رسول الله صلى الله عليه
 وانت حميد صلوات الله عليكم نرا في تريد بعدد ويطرف يا من يا مبارك
 يكون يا سادتنا ال رسول الله انكم اتعرب الى الله جل وعلا بالجلال وال
 الذين عذرنا بكم وبكموا بعتكم ومحمد اولايتكم وانكروا منكم وخلقوا
 ربيعة واعينكم وحررنا اسبا مودكم وتقبلوا الى افرغناكم بالبراهمة منكم والفر
 عنكم ومنكم كرموا فامة الجلال واسيعها الحق وشعب الصريح ولم الشف
 وسد الخلق في نفوسكم ورافع الامكام وهدى الاسرار ورفع الانا
 وادفنا اهلككم في المود في انفسنا وانوا عليكم من الاخطاء وعلموا

الْشُّتُوَ وَأَبْنَاءُ عَوْنِكُمْ الْحَمُورُ وَصَرَفُوا صَدَقَاتِ الْمَسَاكِينِ إِلَى الْمُضْحِكِينَ
وَالْمُتَخَذِينَ ذَلِكَ نَبَاطِطٍ فَلَمْ يُنْفِقُوا الْعَوَاءَ وَالْحَسَّةَ الْبَغَاءَ أَهْلَ النَّكْبِ وَ
الْعَدُوِّ وَالْخِلَافِ الْمَكْرَ وَالْقُلُوبِ الْمُتَنَبِّهِينَ مِنَ الشَّرِّ وَالْأَجْسَادِ الشَّخِصَةَ مِنْ
دَرَنِ الْكَفْرِ الَّذِينَ أَصْبَحُوا عَلَى الْفَقَاقِ وَآكَبُوا عَلَى عَلَائِي الشَّقَاقِ فَلَهَا مَصَّةُ
الْمُصْطَفَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِلَيْهِ اخْطَفُوا الْغَرَّةَ وَانْتَهَزُوا الْفُرْصَةَ وَانْتَهَكُوا
الْحُرْمَةَ وَغَادَرُوهُ عَلَى فَرَّاشِ الْوَفَاءِ وَاسْرَعُوا لِنَقِصِ الْبَيْعَةِ وَمَحَالَةِ الْمَوَافِقِ
الْمُؤَكَّدَةِ وَخِيَانَةِ الْأَمَانَةِ الْمَعْرُوضَةِ عَلَى الْجِبَالِ الرَّاسِيَةِ وَلَمَّا أَنْ تَحَلَّاهَا
حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ الظُّلُومُ الْجَهُولُ ذُو الشَّقَاقِ وَالْعَرَّةُ بِالْإِثَامِ الْمَوْلِيَّةُ
الْأَنْفَعِ عَنِ الْإِنْفِيَادِ لِحَمِيدِ الْعَاقِبَةِ فَخَشِرَ سَهْلُ الْأَعْرَابِ بِتَقَايَا الْأَخْرَابِ
إِلَى دَارِ الْبُيُوتِ وَالرِّسَالَةِ وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالْمِلْكَةِ وَمُسْتَقَرِّ سُلْطَانِ الْأَوْلَا
وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْإِمَامَةِ حَتَّى نَفَضُوا عَهْدَ الْمُصْطَفَى فِي أَخِيهِ
عَلِمِ الْهَدْيِ وَالْيَمِينِ طِبْرَ تَقِ الْجَاهِ مِنْ طَرَفِ الرَّدَى وَجَرَحُوا كَيْدَ خَيْرِ الْوَرَى
ظَلَمَ ابْنَيْهِ وَأَضْطَهَادَ حَبِيبَتِهِ وَأَضْطَامَ عَرَبِيَّةَ بَضْعَةِ لَحْمِهِ وَفِيلَتَهُ
كَيْدِهِ وَحَدَلُوا أَبْعَلَهَا وَصَفَرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحَلُّوا حِمَارَهُ وَقَطَعُوا رَحِمَهُ
وَأَنكَرُوا أَحْوَتَهُ وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَفَضُوا طَاعَتَهُ وَتَجَدَّدُوا لِأَيَّتِهِ وَ
أَطَاعُوا الْبَيْعَةَ فِي خِلَافَتِهِ وَقَادُوا إِلَى بَيْعِهِمْ مَصْلِيَّتَهُ سَبُوهَا مَقْدَرَةً
أَسْتَهَتْهَا وَهُوَ سَاخِطُ الْقَلْبِ هَانِجُ الْغَضَبِ شَدِيدُ الضَّرْبِ كَالْمِ لَغَبِطٍ يَدْعُو
إِلَى بَيْعِهِمُ الَّتِي عَمَّ شَوْمُهَا الْأَسْلَامُ وَزَرَعَتْ قُلُوبَ أَهْلِهَا الْإِثَامَ وَغَفَّتْ
سَلَامَتُهَا وَطَرَدَتْ مَقْدَادَهَا وَتَفَّتْ جُنْدُهَا وَفَقَّتْ بَطْنُ عَمَارِهَا وَ

همه خواندنی
که در روضات شریف

۱۳۰

تجارت

شاد کما اولیائکم وانصارکم المتقین فی ارامہ دماء الناکثین والعیسین
والمارقین وقلم ابی عبد الله سید شباب اهل الجنة علیه السلام یوم کربلا
بالبیات القلوب والناسف علی قوت تلك المواضع التي تحضر والنصر
وعلیکم من السلام ورحمة الله وبرکاته بعد قبر شریف واین نحو وبقدر
بدو بکوا اللهم یا القدره الیه صد عنها العالم مکنونا مبرا و اجلها مفعول
تحت ظل العظمه قطعت شواهد صغیر فیہ بانک انت الله لا اله الا انت کونه
وبارئ و فاطره ابتدعته لامر شیء ولا علی شیء ولا فی شیء ولا لوشیه
دخلت علیک لا غیرک ولا حاجه بدت لک تلوینیه ولا لاستغاثیه
منک علی الخلق بعد بل انشاء لیكون دلیلا علیک بانک بار من الصنع
فلا یطیق المنصف لقله انکارک والمؤسوس بصر المعرف بحودک استلک
بغیر الاخلاص من توحیدک حرمة التعلق بکما یک اهل بیت نبیل ان
تصلی علی ادم بدیع فطرتک بکر حجتک لسان قدزیک الخلیف بسطید
وعلی محمد الخالص من صفویک الفاضل عن معرفتک الغایض المأمون
علی مکنون سر ربک یا اولیت من نعمتک بمعونک علی من بینهما من
النسین المکرهین والاضیاء والصدیقین وان هبته لامای هذا سر
هلور و خود را بر صرح مبالیک یاد بکوا اللهم محل هذا السید طاعتک
وتمیز لیه عتد لا تمشی فجاء ولا یخرج من توبه واند فی الورع عن محارک
دینا و دنیا و اشغلت بالآخر عن طلب الا ولی و یفنی المایح و خیر و حیو
اتباع الهو و لا غیر را بالابطال و الله اللهم اجعل السداد فی قولي والصواب

این نحو و بقدر بدو بکوا اللهم یا القدره الیه صد عنها العالم مکنونا مبرا و اجلها مفعول تحت ظل العظمه قطعت شواهد صغیر فیہ بانک انت الله لا اله الا انت کونه و بارئ و فاطره ابتدعته لامر شیء ولا علی شیء ولا فی شیء ولا لوشیه دخلت علیک لا غیرک ولا حاجه بدت لک تلوینیه ولا لاستغاثیه منک علی الخلق بعد بل انشاء لیكون دلیلا علیک بانک بار من الصنع فلا یطیق المنصف لقله انکارک والمؤسوس بصر المعرف بحودک استلک بغیر الاخلاص من توحیدک حرمة التعلق بکما یک اهل بیت نبیل ان تصلی علی ادم بدیع فطرتک بکر حجتک لسان قدزیک الخلیف بسطید و علی محمد الخالص من صفویک الفاضل عن معرفتک الغایض المأمون علی مکنون سر ربک یا اولیت من نعمتک بمعونک علی من بینهما من النسین المکرهین والاضیاء والصدیقین وان هبته لامای هذا سر هلور و خود را بر صرح مبالیک یاد بکوا اللهم محل هذا السید طاعتک و تمیز لیه عتد لا تمشی فجاء ولا یخرج من توبه و اند فی الورع عن محارک دینا و دنیا و اشغلت بالآخر عن طلب الا ولی و یفنی المایح و خیر و حیو اتباع الهو و لا غیر را بالابطال و الله اللهم اجعل السداد فی قولي والصواب

دایره جلالیه

6142

فِي فِعْلِكَ وَالصَّدَقِ وَالْوَفَاءِ فِي خِمَائِي وَعَدِّ وَالْحِفْظِ وَالْإِيْسَاسِ مُفَرِّجَ بَعْدِي
 وَعَدِّ وَالْبِرِّ وَالْإِحْسَانِ مِنْ شَأْنِي وَخُلُقِي وَاجْعَلِ السَّلَامَةَ لِي شَامِلَةً وَالْعِلْمَ
 لِي عَظِيمَةً مَلَقَةً وَلَطِيفَةً صَنِيعَةً وَهَوْنًا مَصْرُوفًا إِلَى وَحْشَنٍ تَوْفِيقًا
 يُبْرِئُ مَوْفُورًا عَلَيَّ وَأَجْنِي بِأَرْبِ سَعْدًا وَتَوْفِي شَهِيدًا وَطَهْرَةً لِلْمَوْتِ
 وَمَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ وَاجْعَلِ الصِّقَّةَ وَالنُّورَ فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَالْجِدَّةَ وَالْخَيْرَ
 فِي طَرَفِي وَالْهَدَى وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَمَذْهَبِي وَالْمِيزَانَ أَبَدًا نَضْبًا عَيْنِي
 وَالذِّكْرَ وَالْمَوْعِظَةَ شِعَارِي وَدُثَارِي وَالْفِكْرَةَ وَالْعِبْقَةَ أَنْبِيَّ عِمَادِي وَ
 مَكْرَ الْيَهُودِ فِي قَلْبِي وَاجْعَلْ أَوْثِقَ الْأَشْيَاءِ فِي نَفْسِي وَاعْلِمْ عَلَيَّ رَأْيِي وَعِزِّي
 وَاجْعَلِ الْإِرْشَادَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَ لِمَوْلَاهِدِي سَنَدًا وَالرِّضَا نَضْبًا
 وَقَدْرًا أَقْصَى عِزِّي وَهَيَاتِي أَبْعَدَ هَمِّي وَغَائِبِي حَتَّى لَا أَتَفِي أَحَدًا مِنْ جَلِيفِ
 يَدِي وَلَا أَطْلُبَ غَيْرَ خَيْرِي لَا أَسْتَدْعِي مِنْهُ اطْرَافَ وَمَدْحِي وَاجْعَلْ
 خَيْرَ الْعَوَاقِبِ عَاقِبَةً وَخَيْرَ الْمَصَائِرِ مَصِيرَةً وَأَنْعَمَ الْعَيْشِ عَيْشَةً وَأَفْضَلَ الْهَدَى
 هُدًى وَأَوْفَرَ الْحُطُوطِ حُطًى وَاجْزَلِ الْأَمْتَامِ قَبْهِي وَنَيْبِي وَكُنْ لِي يَارَ
 مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلِيًّا وَآلِي كُلِّ خَيْرٍ دَلِيلًا وَقَائِدًا وَمِنْ كُلِّ بَاغٍ وَحَسْبٍ طَهِيرًا
 وَمَانِعًا اللَّهُمَّ بَلِّغْ عِبَادَكَ وَعِصْمَتِي وَنَفْسِي وَتَوْفِيقِي وَحَوْلِي قُوَّةً
 وَلِلْعِيَايِ دِمَائِي وَفِي قَبْضِكَ سَكُونِي وَتَحْرِكِي وَإِنْ بَعْرَ نَبْكَ الْوَسْطَى
 اسْتَسَاكِي وَوَصْلَتِي وَعَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا اعْتِمَادٌ وَتَوَكَّلِي وَمِنْ عَذَابِ
 جَهَنَّمَ وَمِنْ سَقَمِهَا بِنِي وَخَلَاصِي وَفِي دَارِ أَمْنِكَ كَرَامَتِكَ مَثْوًى وَ
 مُنْقَلَبِي وَعَلَى أَيْدِي سَادَتِي وَمَوْلَائِي إِلَى الْمُصْطَفَى قُورِي وَفَرَجِي اللَّهُمَّ صَلِّ

رَبِّكَ كَرِيمًا

(١٤)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

التَّحْقِيقُ فِي صَلَواتِي وَالْأَسْتِغْنَاءِ بِهَا وَالْإِرْجَاءِ عَنْهَا وَتَوْفِيقِي لِنَاوِيهَا
كَأَفْرَضْتُ أَمْرِي عَلَى اللَّهِ رَسُولَكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتُكَ وَ
بَرَكَاتُكَ خُصُوعًا وَخُشُوعًا وَتَشَرُّعًا صَدْرِي لَا يَتَأَمَّرُ الزَّكَاةَ إِعْطَا الْقَدْرَ
وَبَدَلًا لِمَعْرُوفِي وَالْأَحْسَنَ إِلَى شَيْعَتِي مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمَوَاسِيهِمْ وَلَا
تُؤَمِّلُوا الْإِبْدَانَ تَرْزُقُنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ قُبُورِ الْأَنْبِيَاءِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَوْفِيقًا لِنُصُوحِ رِضَاها وَتَبْتَغِيهَا وَعَمَلًا
صَالِحًا تَقْبَلُهُ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْجِيئَنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَلَهْوَنَ عَلَى سَكْرَاتِ الْمَوْتِ
تَحْشِرُنِي فِي رُؤُوسِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَواتُكَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ حَتَّى
تَجْعَلَ دُمْعَةً عِزِّي فِي طَاعَتِكَ عِبْرَةً جَارِيَةً فِيمَا يَقْبَلُ مِنْكَ وَقَلْبِي عَطُوفًا عَلَى
أَوْلِيائِكَ تَصُونَنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَةِ وَالْآفَاتِ وَالْأَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ
وَالْأَسْقَامِ الْمُرْمِنَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَالْحَوَادِثِ وَتَصْرِفَ قَلْبِي عَنِ الْإِسْخَارِ
وَتُبْعِضَ عَنِّي مَعَاصِيكَ وَتُجِيبَ عَنِّي الْحَدَالَ وَتَقْطَعَ عَنِّي أَبْوَابَ الْوَيْبِ وَتُبْسِئَنِي وَقَلْبِي
عَلَيْكَ وَتَمُدَّنِي فِي عَمَلِي وَتَغْلِقَ أَبْوَابَ الْحَرَجِ عَلَيَّ وَلَا تَسْلُبْنِي مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَلَا
تَسُدَّنِي شَيْئًا مَا أَحْبَبْتَ إِلَيَّ وَلَا تُنْزِعْ مِنِّي النِّعَمَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَتَبْرِكْ
فَمَا حَوَّلْتَنِي نَصَاعَةً أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَتَرْزُقُنِي مَا لَا كَثِيرَ أَوْ أَسْعَاسًا
هَيْبَتًا نَامِيًا وَافِيًا وَعِزًّا بَاقِيًا كَافِيًا وَجَاهًا عَازِمًا مَبْنِيًا وَنِعْمَةً سَائِمَةً
عَامَّةً وَتُعِينَنِي بِذَلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُنْكَدَةِ وَالْمَوَارِدِ الصَّعْبَةِ وَخُلَاصَةِ
مِنْهَا مَعَانِي فِي دِينِي وَنَفْسِي وَوَلَدِي وَمَا أُعْطِيتَنِي وَمَحَبَّتِي وَحَفَظَ عَمَلِي
مَالِي وَجَمِيعَ مَا حَوَّلْتَنِي تَقْبِضَ عَنِّي أَيْدِي الْجَبَابِرَةِ وَتَرْزُقُنِي إِلَى وَطْنِي وَ

وَدُوسْتِ
فَرَقَاتُكَ
مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِهِ
وَرَحْمَتِكَ
وَبَرَكَاتِكَ
وَتَشَرُّعِكَ
صَدْرِي
لَا يَتَأَمَّرُ
الزَّكَاةَ
إِعْطَا
الْقَدْرَ
وَبَدَلًا
لِمَعْرُوفِي
وَالْأَحْسَنَ
إِلَى شَيْعَتِي
مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ
وَمَوَاسِيهِمْ
وَلَا تُؤَمِّلُوا
الْإِبْدَانَ
تَرْزُقُنِي
حَجَّ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ
وَزِيَارَةَ
قَبْرِ نَبِيِّكَ
قُبُورِ
الْأَنْبِيَاءِ
عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ
وَأَسْأَلُكَ
يَا رَبِّ
تَوْفِيقًا
لِنُصُوحِ
رِضَاها
وَتَبْتَغِيهَا
وَعَمَلًا
صَالِحًا
تَقْبَلُهُ
وَأَنْ
تَغْفِرَ
لِي
وَتَرْجِيئَنِي
إِذَا
تَوَفَّيْتَنِي
وَلَهْوَنَ
عَلَى
سَكْرَاتِ
الْمَوْتِ
تَحْشِرُنِي
فِي
رُؤُوسِ
مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِهِ
وَتُدْخِلَنِي
الْجَنَّةَ
حَتَّى
تَجْعَلَ
دُمْعَةً
عِزِّي
فِي
طَاعَتِكَ
عِبْرَةً
جَارِيَةً
فِيمَا
يَقْبَلُ
مِنْكَ
وَقَلْبِي
عَطُوفًا
عَلَى
أَوْلِيائِكَ
تَصُونَنِي
فِي
هَذِهِ
الدُّنْيَا
مِنَ
الْعَاهَةِ
وَالْآفَاتِ
وَالْأَمْرَاضِ
الشَّدِيدَةِ
وَالْأَسْقَامِ
الْمُرْمِنَةِ
وَجَمِيعِ
أَنْوَاعِ
الْبَلَاءِ
وَالْحَوَادِثِ
وَتَصْرِفَ
قَلْبِي
عَنِ
الْإِسْخَارِ
وَتُبْعِضَ
عَنِّي
مَعَاصِيكَ
وَتُجِيبَ
عَنِّي
الْحَدَالَ
وَتَقْطَعَ
عَنِّي
أَبْوَابَ
الْوَيْبِ
وَتُبْسِئَنِي
وَقَلْبِي
عَلَيْكَ
وَتَمُدَّنِي
فِي
عَمَلِي
وَتَغْلِقَ
أَبْوَابَ
الْحَرَجِ
عَلَيَّ
وَلَا
تَسْلُبْنِي
مَا
مَنَنْتَ
بِهِ
عَلَيَّ
وَلَا
تَسُدَّنِي
شَيْئًا
مَا
أَحْبَبْتَ
إِلَيَّ
وَلَا
تُنْزِعْ
مِنِّي
النِّعَمَ
الَّتِي
أَنْعَمْتَ
بِهَا
عَلَيَّ
وَتَبْرِكْ
فَمَا
حَوَّلْتَنِي
نَصَاعَةً
أَضْعَافًا
مُضَاعَفَةً
وَتَرْزُقُنِي
مَا
لَا
كَثِيرَ
أَوْ
أَسْعَاسًا
هَيْبَتًا
نَامِيًا
وَافِيًا
وَعِزًّا
بَاقِيًا
كَافِيًا
وَجَاهًا
عَازِمًا
مَبْنِيًا
وَنِعْمَةً
سَائِمَةً
عَامَّةً
وَتُعِينَنِي
بِذَلِكَ
عَنِ
الْمَطَالِبِ
الْمُنْكَدَةِ
وَالْمَوَارِدِ
الصَّعْبَةِ
وَخُلَاصَةِ
مِنْهَا
مَعَانِي
فِي
دِينِي
وَنَفْسِي
وَوَلَدِي
وَمَا
أُعْطِيتَنِي
وَمَحَبَّتِي
وَحَفَظَ
عَمَلِي
مَالِي
وَجَمِيعَ
مَا
حَوَّلْتَنِي
تَقْبِضَ
عَنِّي
أَيْدِي
الْجَبَابِرَةِ
وَتَرْزُقُنِي
إِلَى
وَطْنِي
وَاللَّهُ
أَعْلَمُ

بَلِّغْنِي هَآئِهِ أَجَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَجَعَلَهُ عَاقِبَةً مِنْ عَمَلِي وَحَسَنَةً سَلِمَةً
تَجْعَلُنِي بِحَبِيبِ الصَّدْرِ وَاسِعِ الْحَالِ حَسَنَ الْخَلْقِ بَعِيدًا مِنَ الْبُخْلِ وَالنَّعْثِ الْفَقَا
وَالْكَذِبِ الْبَشِيقِ قَوْلِ الرَّوْرِ وَرُخِجَ فِي قَلْبِي حُبُّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشِعْرُهُمْ
وَحُبُّ سَيِّدِي بِأَرْبَعٍ فِي نَفْسِي أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي أَهْلِي خَرَانِي أَجْوَاوَاهِلِي
مَوْدِي وَدَرِي فِي رَحْمَتِكَ جُودِكَ اللَّهُمَّ هَذَا حَاجَاتِي عِنْدَكَ وَقَدْ
اسْتَكْرَهْتُهَا لِلْوَجْهِ شَيْءٌ وَهِيَ عِنْدِي صَغِيرَةٌ حَبِيبَةٌ وَعَلَيْكَ سَهْلٌ وَسَيِّئٌ
فَاسْتَلَيْتُ بِحَاجَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ
وَبِمَا أَوْجَبَتْ لَهُمْ ذُنُوبُهُمْ وَأَنْبِيَاؤُكَ رُسُلَكَ أَصْفِيَاكَ أَوْلِيَاكَ الْخَلِصِينَ
مِنْ عِبَادِكَ وَبِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ مَا قَصِدْتُهَا كُلَّهَا وَأَسْعَفْتَنِي هَاوِي
لَمْ تُخَيِّبْ أَمَلِي وَرَجَاؤِي اللَّهُمَّ شَفِّعْ صَاحِبَ هَذِهِ الْقَبْرِ يَا سَيِّدِي يَا وَلِيَّ
اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ اسْتَلَيْتُكَ أَنْ تَشْفَعَ لِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي هَذِهِ الْحَاجَاتِ
كُلِّهَا بِحَقِّ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَبِحَقِّ أَوْلَادِكَ الْمُتَّقِينَ فَإِنَّكَ لِلَّهِ عِنْدَ اللَّهِ
تَقَدَّسَتْ أَسْمَاءُ الْمَنْزِلَةِ الشَّرِيفَةِ وَالْمَرْتَبَةِ الْجَلِيلَةِ وَالْحَاجَةُ الْعَرِضُ اللَّهُمَّ
لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ أَوْجِبُ عِنْدَكَ مِنْ هَذَا الْأَمَامِ وَمِنْ آبَائِهِ وَأَنْبِيَآئِهِ الطَّاهِرِينَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ لَجَعَلْتُهُمْ شَفْعًا لِي وَقَدْ مَتَّعْتُهُمْ أَمَامَ حَاجَتِي طَلِبَتِي
هَذِهِ فَاسْمَعْ مِنِّي وَاسْتَجِبْ لِي وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
وَمَا قَصَّرْتُ عَنْكَ مُسْتَلْتِي وَلَمْ تَبْلُغْ فُطْنِي مِنْ صَالِحِ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي
فَامْنُنْ بِهِ عَلَيَّ وَاحْفَظْنِي وَآخِرُ سُنَّتِي هَبْ لِي وَاعْظُرْ لِي وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُسْأَلَ
مَكْرُومًا مِنْ شَيْطَانٍ يَهْدِيهِ أَوْ سُلْطَانٍ عَسِيدٍ وَخَالِفٍ فِي دِينٍ أَوْ مُنَازِعٍ فِي

۱۰۰

دُعَاءُ رَايَا عَصْر

٢١١

اللَّهُمَّ عَرَفِي نَفْسِكَ يَا لَمْ تُعَرِّفْ نَفْسَكَ لِمَا عَرَفَ رَسُولُكَ اللَّهُمَّ
 عَرَفِي رَسُولُكَ يَا لَمْ تُعَرِّفْ رَسُولُكَ لِمَا عَرَفَ مُحَمَّدٌ اللَّهُمَّ عَرَفِي
 مُحَمَّدٌ يَا لَمْ تُعَرِّفِي مُحَمَّدٌ صَلَّيْتَ عَنْ دُنْيِي اللَّهُمَّ لَا تُنْشِئْ مِيتَةً
 جَاهِلِيَّةً وَلَا تُرْغِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي اللَّهُمَّ كَمَا هَدَيْتَنِي لَوْلَا نِعْمَتُكَ
 فَضَّلْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ مِنْ وَلَايَةِ وَلَاهِ أَمْرُكَ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 حَتَّى وَالَيْتَ لِأَهْلِ أَمْرِ الْأَوْثَمِينَ عَلَى بَنِي أَبِي طَالِبٍ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَ
 عَلِيٍّ وَنَحْوِهِمْ وَجَعَلْتَ أَوْسَى وَعَلِيًّا وَعَلِيًّا وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا وَنَحْوَهُمْ
 الْقَائِمِينَ الْمَهْدِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ قَبِّلْتَنِي عَلَى دِينِكَ وَاجْعَلْ
 بَطَاعَتَكَ لِي قَلْبِي وَلِي أَمْرُكَ وَعَافِي مِمَّا امْتَحَنْتُ مِنْ خَلْفِكَ بِقِسْمِي
 عَلَى طَاعَةٍ وَلِي أَمْرُكَ الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنْ خَلْفِكَ بِإِذْنِكَ غَابٍ عَنْ بَرٍّ
 وَأَمْرُكَ بِنَظَرٍ وَأَنْتَ أَلَمَّا لَمْ تُغَيِّرْ الْمَعْلَمَ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرٍ
 وَلَيْتَ لِي الْإِذْنَ لَمْ يَظْهَرَ أَمْرُهُ وَكُفِّ سِتْرُهُ فَصَبِّرْ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى
 لَا أَجِدَ تَعْجِلَ مَا أَثَرْتُ وَلَا مَا خَيْرَ مَا عَجَلْتُ وَلَا كُشْفَ مَا سَتَرْتُ وَلَا بَحْثَ
 عَمَّا كَتَمْتُ لَا أَنَا زَعَلْتُ بِدِينِكَ وَلَا أَقُولُ لِمَ وَكَيْفَ مَا بَالَ فِي الْأُمُورِ
 لَا يَظْهَرُ وَقَدْ امْتَلَأَتِ الْأَرْضُ مِنَ الْجَوْرِ وَأَفُوضُ أُمُورِي كُلَّهَا إِلَيْكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُزَيِّنَ لِي أَمْرَكَ ظَاهِرًا فَذَاكَ الْأَمْرُ مَعَ عَلِيٍّ يَا
 لَكَ السُّلْطَانُ وَالْعُدَّةُ وَالْبَرْهَانُ وَالْحُجَّةُ وَالْمُشَيَّةُ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ
 فَافْعَلْ ذَلِكَ وَبِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَيَّ وَلِي أَمْرُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ ظَاهِرُ
 الْمَقَالَةِ وَاضِحُ الدَّلَالَةِ هَادِيًا مِنَ الضَّلَالَةِ شَافِيًا مِنَ الْجَهَالَةِ ابْرُزْ يَا رَبِّ

اللَّهُمَّ عَرَفِي نَفْسِكَ يَا لَمْ تُعَرِّفْ نَفْسَكَ لِمَا عَرَفَ رَسُولُكَ اللَّهُمَّ عَرَفِي رَسُولُكَ يَا لَمْ تُعَرِّفْ رَسُولُكَ لِمَا عَرَفَ مُحَمَّدٌ اللَّهُمَّ عَرَفِي مُحَمَّدٌ يَا لَمْ تُعَرِّفِي مُحَمَّدٌ صَلَّيْتَ عَنْ دُنْيِي اللَّهُمَّ لَا تُنْشِئْ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً وَلَا تُرْغِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي اللَّهُمَّ كَمَا هَدَيْتَنِي لَوْلَا نِعْمَتُكَ فَضَّلْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ مِنْ وَلَايَةِ وَلَاهِ أَمْرُكَ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى وَالَيْتَ لِأَهْلِ أَمْرِ الْأَوْثَمِينَ عَلَى بَنِي أَبِي طَالِبٍ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَنَحْوِهِمْ وَجَعَلْتَ أَوْسَى وَعَلِيًّا وَعَلِيًّا وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا وَنَحْوَهُمْ الْقَائِمِينَ الْمَهْدِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ قَبِّلْتَنِي عَلَى دِينِكَ وَاجْعَلْ بَطَاعَتَكَ لِي قَلْبِي وَلِي أَمْرُكَ وَعَافِي مِمَّا امْتَحَنْتُ مِنْ خَلْفِكَ بِقِسْمِي عَلَى طَاعَةٍ وَلِي أَمْرُكَ الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنْ خَلْفِكَ بِإِذْنِكَ غَابٍ عَنْ بَرٍّ وَأَمْرُكَ بِنَظَرٍ وَأَنْتَ أَلَمَّا لَمْ تُغَيِّرْ الْمَعْلَمَ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرٍ وَلَيْتَ لِي الْإِذْنَ لَمْ يَظْهَرَ أَمْرُهُ وَكُفِّ سِتْرُهُ فَصَبِّرْ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى لَا أَجِدَ تَعْجِلَ مَا أَثَرْتُ وَلَا مَا خَيْرَ مَا عَجَلْتُ وَلَا كُشْفَ مَا سَتَرْتُ وَلَا بَحْثَ عَمَّا كَتَمْتُ لَا أَنَا زَعَلْتُ بِدِينِكَ وَلَا أَقُولُ لِمَ وَكَيْفَ مَا بَالَ فِي الْأُمُورِ لَا يَظْهَرُ وَقَدْ امْتَلَأَتِ الْأَرْضُ مِنَ الْجَوْرِ وَأَفُوضُ أُمُورِي كُلَّهَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُزَيِّنَ لِي أَمْرَكَ ظَاهِرًا فَذَاكَ الْأَمْرُ مَعَ عَلِيٍّ يَا لَكَ السُّلْطَانُ وَالْعُدَّةُ وَالْبَرْهَانُ وَالْحُجَّةُ وَالْمُشَيَّةُ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ فَافْعَلْ ذَلِكَ وَبِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَيَّ وَلِي أَمْرُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ ظَاهِرُ الْمَقَالَةِ وَاضِحُ الدَّلَالَةِ هَادِيًا مِنَ الضَّلَالَةِ شَافِيًا مِنَ الْجَهَالَةِ ابْرُزْ يَا رَبِّ

عَبَادُ احْضَرُ حُجَّتِي

٢٢٤

قَتَلْتُمْ وَلَا جَنِيًّا إِلَّا خَلَلْتُمْ أَرْوَاحَهُمْ بِأَرْبَعِ حُجَرٍ الدَّامِغِ وَأَضْرَبْتُمْ لِسِيْفِكِ
الْقَاطِعِ وَبَاسِكِ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْجَمْعِ مِنْ وَعْدِ عَدَاوَةٍ وَأَعْدَا
وَلَيْكِ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَالْهَيْدِ لَيْلِكَ أَيْدِي عِبَادِكَ
الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ اكْفِ لَيْلِكَ جَنْحَكَ فِي أَرْضِكَ هَوْلَ عَذْرَةٍ وَكَيْدَ مَنْ أَرَادَ
وَأَمْكُورِينَ مَكْبَرِهِ وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السُّوءِ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءًا وَاقْطَعْ عَنْهُ
مَادَّهُمْ وَأَرْعِبْ كُهُلَهُمْ وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ وَخَذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغْثَةً وَسَيِّدْ
عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَأَخْرِجْهُمْ فِي عِبَادِكَ وَالْعَنَمِ فِي بِلَادِكَ وَأَسْكِنَهُمْ أَسْفَلَ
نَارِكَ وَأَحْطِ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ أَصْلِهِمْ نَارًا وَأَحْشُ قُورُومُ نَاهُمْ نَارًا
وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ فَاهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ وَأَضَلُّوا عِبَادًا
وَأَخْرَجُوا بِلَادَكَ اللَّهُمَّ وَأَحْيِ بَوْلِكَ الْقُرْآنَ وَارِنَا نُورَهُ سُرْمَةً لَا لَيْلَ
فِيهِ وَأَحْيِ فِي الْقُلُوبِ الْمَيِّتَةِ وَأَسْفِ فِي الصُّدُورِ الْوَعْرَةَ وَاجْمَعْ بِلَا هَوَا
الْمُخْلِيفَةَ عَلَى الْحَقِّ أَقْسَمَ بِهِ الْحُدُودَ الْعُطْلَةَ وَالْأَحْكَامَ الْمُهْضَلَةَ حَتَّى لَا
يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا طَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنْ عَوَانِهِ وَمَقْوِيهِ
سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْمَرِينَ لِأَمْرِهِ وَالتَّارِضِينَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ لِأَحْكَامِهِ وَمَنْزِلَ
لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى النَّفْسِ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَكْشِفُ الضَّرَّ وَتُجِيبُ
الْمُضْطَرَّ إِذَا عَالَ وَتُخَيِّجُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَكْشِفِ الضَّرَّ عَنْ وَلِيِّكَ أَجَلَهُ
خَلِيفَتِي فِي أَرْضِكَ كَمَا ضَمِنْتَ لَهُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي مِنْ خُصَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلَنِي مِنْ عَدَاوَةِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلَنِي مِنْ
أَهْلِ الْحَقِّ وَالْعِظَةِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في القرآن
أدلة على ما لا يدرك بالحواس
وآيات على ما لا يحيط بالعلم
والله اعلم بالصواب
الحمد لله الذي جعل في القرآن
أدلة على ما لا يدرك بالحواس
وآيات على ما لا يحيط بالعلم
والله اعلم بالصواب
الحمد لله الذي جعل في القرآن
أدلة على ما لا يدرك بالحواس
وآيات على ما لا يحيط بالعلم
والله اعلم بالصواب

(در آفرین و آفرینش)

(२५)

فَأَعَدَّنِي وَأَسَجَّرَنِي فَأَجَرَنِي اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي فَأَتَرَ
 عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ (هشتم) قد
 اداب زیارت بنیاست بدانکه ثواب زیارت هر یک از رسول خدا و ائمه هدی
 راجع به اهل هدی روح مقدس هر یک از ایشان میتوان کرد و همچنین روح هر
 از مؤمنان میتوان کرد و زیارت بنیاست ایشان میتوان کرد چنانچه پسند معین
 منقول است و در حضرت امام علی علیه السلام عرض کرد که من زیارت زیارت
 کرد و ثوابش از بزرگوارتر داد فرمود که تو را از جاحدا اجر ثواب عظیم است
 و از جاحدا محمدا و در حدیث دیگر منقول است که امام علی علیه السلام شخصی را فرستاد
 بخاراما حین که از بزرگوارتر زیارت دعا کند و پسند معین از حضرت امام
 موسی جعفر منقول است که چون زیارت را در منور رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم
 بروی او از اعمال زیارت فارغ شود و رکعت را از بزرگوارتر زیارت در سر رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم
 السلام علیه و آله و آتی الله من ابی و اخی و ذری و حتی و اولد و حاتم و من جمیع اهل
 بلد خرم و عید هم و آیین هم و اسود هم پس هر کس از اهل بلد خود بگوید
 که من بنیاست پیغمبر اسلام را صداق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد است که از بعضی
 از اهل طایفه صلوات الله علیه علیه السلام جمیعین سوال نمودند از هر یک که در رکعت میکند
 یا بگوید و فرمودید از حاج نایع بن مجاشع و از زیارت میکند رسول خدا یا بگوید از اهل طایفه
 را و ثواب آنرا از بزرگوارتر و ما را بخواب را در مؤمن خواهد میکند یا او را ثوابی
 فرمود که ثواب آن عمل با آن شخص میدهد آنکه از ثواب او چیزی کم شود و شیخ طوسی
 در حدیث فرموده است کسی بنیاست بر او مؤمن یا در روز با جرح چون فارغ شود از غسل

در آداب زیارت بنیاد

(۲۶)

در خطای
مهری

زیارت و موافق بعضی از نسخ از عمل زیارت بگوید اللهم ما اصابني من تعبٍ او
نصبٍ او شعيتٍ او لعوبٍ فاعز فلان بن فلان فيه واجرن في قضائي عنه
يس چون زیارت کند از آخر زیارت بگوید السلام عليك يا مولاي عن فلان
فلان اتيتك لاراعه فاشفع لى عندك لى در عا که خواهد از او
بگذرد بفرموده است که چون کسی خواهد که بنیاد یاری بکند بگوید اللهم
ان فلان بن فلان او فذلني الى واليه وموالي لا ذور عنه رجاء لى التوا
وفرا من سوء الحيتا اللهم انه يتوجه اليك باوليايہ الدالين عليك في
غفرانك توبه وحط سيئاته ويتوسل اليك بهم عند مشهدها ما صلوا
الله عليهم اللهم فقتل منه واقبل شفاعه اوليايہ صلوات الله عليهم فيه
اللهم جاز به على حسن نيتي وصيحه عقيده وصيحه موالايہ احسن ما جازي احدًا
من عبيد المؤمنين وادم له ما حوت واستعمل ضالحيما اتيت ولا
تجعل اخر وافدله بوفده اللهم اعتق رقبته من النار واسع عليه من
رزقك الحلال الطيب اجعل من رقاء محمد وال محمد وبارك له في ولده
ماله واهله وما ملكت يمينه اللهم صل على محمد وال محمد وحل نيبه و
بين ما بينك حتى لا يضيعك واعنه على طاعتك وطاعة اوليايك حتى لا
تفقد حيا مريم ولا تراه حيث هيته اللهم صل على محمد وال محمد و
له وارحمه واغفر عنه وعن جميع المؤمنين والمؤمنات اللهم صل على
محمد وال محمد واعده من هوى المطمح ومن فرع يوم القيمة وسو المنفلي
ومن ظلم البقره وخشبه ومن واقف الخزي في الدنيا والاخره اللهم

اللهم صل على محمد وآل محمد
وعلوهم الى لا تسطيع
تسطيع غفرانك فاشفع
للى عندك لى در عا که
خواهد از او بگذرد
بفرموده است که چون
کسی خواهد که بنیاد
یاری بکند بگوید
اللهم ما اصابني من
تعبٍ او نصبٍ او شعيتٍ
او لعوبٍ فاعز فلان بن
فلان فيه واجرن في
قضائي عنه يس چون
زیارت کند از آخر
زیارت بگوید السلام
عليك يا مولاي عن
فلان فلان اتيتك
لاراعه فاشفع لى
عندك لى در عا که
خواهد از او بگذرد
بفرموده است که چون
کسی خواهد که بنیاد
یاری بکند بگوید
اللهم ان فلان بن
فلان او فذلني الى
واليه وموالي لا ذور
عنه رجاء لى التوا
وفرا من سوء الحيتا
اللهم انه يتوجه اليك
باوليايہ الدالين عليك
في غفرانك توبه
وحط سيئاته ويتوسل
اليك بهم عند مشهدها
ما صلوا الله عليهم
اللهم فقتل منه
واقبل شفاعه
اوليايہ صلوات الله
عليهم فيه اللهم
جاز به على حسن
نيتي وصيحه عقيده
وصيحه موالايہ احسن
ما جازي احدًا من
عبيد المؤمنين وادم
له ما حوت واستعمل
ضالحيما اتيت ولا
تجعل اخر وافدله
بوفده اللهم اعتق
رقبته من النار
واسع عليه من رزقك
الحلال الطيب اجعل
من رقاء محمد وال
محمد وبارك له في
ولده ماله واهله
وما ملكت يمينه
اللهم صل على محمد
وال محمد وحل نيبه
وبين ما بينك حتى
لا يضيعك واعنه على
طاعتك وطاعة
اوليايك حتى لا
تفقد حيا مريم ولا
تراه حيث هيته
اللهم صل على محمد
وال محمد و له وارحمه
واغفر عنه وعن
جميع المؤمنين
والمؤمنات اللهم
صل على محمد وال
محمد واعده من
هوى المطمح ومن
فرع يوم القيمة
وسو المنفلي ومن
ظلم البقره وخشبه
ومن واقف الخزي
في الدنيا والاخره
اللهم

